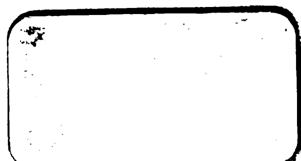

28

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

A. FRANCK,
BIBLIOPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

MANUELIS PHILÆ

CARMINA

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS, FLORENTINIS, PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN POSTERIUS.

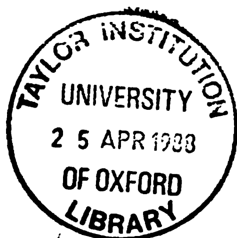

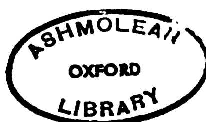
PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LVII.

TAYLOR INSTITUTION
UNIVERSITY
2 5 APR 1988
OF OXFORD
LIBRARY

ASHMOLEAN
OXFORD
LIBRARY

PRÆFATIO.

En, Lector Benevole, pene totum habes Manuelem Philen, in cujus familiaritatem non animi affectio sed potius fors quædam me detulit. Æstate enim anni 1843, dum Escurialensis bibliothecæ manuscriptos libros græcos recognoscebam, in exiguum incidi codicem qui Philæ inedita multa continebat carmina. Alteram ejusdem poetæ collectionem, ipsam quoque ineditam, Parisiis servatam jamdudum noveram atque legeram. Illico mihi incessit cupido Hispanicum codicem transcribere, quærenti unde fallerem otia longiora quæ Escurialensis bibliotheca per paucas modo horas aperta faciebat. Ad voluntatem res successit: data mihi est copia ut volumen in præsidis domum transferrem tempusque vacuum utiliter collocarem. Aliquot annis elapsis mihi fuit iter in Italiam et, oblata occasione, ex codice Laurentiano transcripsi quæ Parisiensis et Escurialensis non continent. Quartam Manuelis Philæ collectionem ab aliis discrepantem in bibliotheca Vaticana inveni, recognovi et plurima carmina collegi, reliqua transcribenda in se recipiente viro claro Matranga.

Denique Moscoviensem codicem inspexi nuper, ex eoque paucas varietates excerpsi. Sic itinera aliis de causis suscepta poetæ hujus Byzantini carminum collectionem justam mihi compararunt ac locupletissimam. Eam in lucem proferre constitui, ingressus viam quam multi jam viri doctissimi præiverant, in poematis Manuelis Philæ edendis opera curaque insumpta : Jo. Camerarius, Leo Allatius, Jo. Alb. Fabricius, Dorvillius, C. de Paw, Wernsdorfius, Boissonadius et nuper vir clariss. Dübnerus. Wernsdorfius quidem hujus poetæ quæcumque indagare et conquirere potuit conjunctim edidit, excepto libro *De Animalibus* toties jam vulgato. Sed usquedum fere totus ineditus erat Manuel Philes.

Plures memorantur Philæ, quos non alienum erit hic breviter recensere :

1° Eumolpum Philen a nostro injuria distinxit Fabricius[1], ejus expositionem ms. in quatuor orationes Nazianzeni ex Labbeo[2] commemorans. At Wernsdorfius (præf. § III) probat verisimilem Cas. Oudini[3] conjecturam, *Eumolpum* non esse prænomen proprium, sed poetæ εὐμόλπου, id est canori[4], qui artem præclare canendi scivisset, elogium, adeo ut, quæ de Eumolpo Phila commemorata leguntur, ad Manuelem nostrum referri debeant.

[1] *Bibl. gr.* t. VIII, p. 617.

[2] *Bibl. nov. mss.* p. 107, 385.

[3] *De scriptoribus ecclesiasticis*, t. III, p. 842. Conf. et Fabric. *Biblioth. gr.* t. VIII, p. 432.

[4] De se ipso (t. I, p. 294, 13) dicit Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις.

2° Michael Philes Sacerdos sub Joanne Comneno vixit, a. 1124; indicatur ad calcem codicis græci Parisiensis n° 1126, in quo fol. 128 legitur calligraphi nota hæc[1]: Ἐγράφη κ.τ.λ. id est « Scriptus est hic divinus liber concursu quidem et ope Michaelis Sacerdotis Philæ, manu « autem Basilii Scalidri notarii, anno 6632 (Christi 1124) « ind. 4, imperante Joanne Comneno Porphyrogenito. »

3° Alexius Philes, Magnus Domesticus, Eulogiæ Michaelis imperatoris sororis filiam secundogenitam Mariam in matrimonio habuit; quæ postea vidua Constantino Bulgariæ regi nupsit[2]. Cui Alexio fortasse nuncupatur carmen XC cod. Esc. (t. I, p. 39) inscriptum : Δομεστίκῳ, sed in cod. Paris. Τῷ μεγάλῳ Χαρτουλαρίῳ τῷ Φιλῇ.

4° Joannes Philes Palæologus, protostrator, Andronici senioris cognatus, a. 1315 Turcicum bellum sibi depoposcit et ob innocentiam vitæ impetravit. Barbaris autem prælio devictis fugatisque protostratoricum baculum ab imperatore accepit. Valde laudat Joannes Cantacuzenus[3] virum hunc pium, qui, Christianæ philosophiæ studio excussis negotiis omnibus, domi res suas egit vitamque sobriam ac justam excoluit; eundem ait cum aliis amicis a. 1352 adhibitum ad conciliandum Joannem Palæologum cum Matthæo Cantacuzeno. Tota autem via errat Wernsdorfius qui ex uno duos fecit viros, distin-

[1] Conf. Montf. *Palæogr. gr.* p. 303.
[2] Pachym. t. I, p. 206 et 343.
[3] *Hist.* t. III, p. 239, ed. Bonn.

guens Joannem Philen et Philen Palæologum. Utriusque claro genere prognati innocentiam laudant scriptores Byzantini; uterque protostratoris dignitate ornatus est, ut constat ex Michaelis Gabræ[1] epistola 112 ad Joannem Philen protostratorem scripta. Quare de hac confusione nemini dubium esse potest. Huic Joanni Lambecius tribuebat varia carmina, fortasse, ut ait Wernsdorfius, quod Manuelem ignorabat et Joannem ex Cantacuzeni scriptis noverat.

5° Theodorus Philes anno circiter 1261 legationibus functus sub Michaele Palæologo; postea ab Zagarommata Georgio oculis privatus, teste Georgio Acropolita[2].

6° Georgius Philes psalmi 103 metaphrasin versibus politicis scripsit; quam cum tetrasticho Κιθαρῳδοῦ κτ.λ. male confundit Fabricius.

7° Philes Theophylactus quoque memoratur in codice græco Veneto n° 446. Huic Theophylacto Michaelis Gabræ epistola 105 inscripta est.

8° Est demum femininum nomen Phile, quod habet inscriptio in adpendice ad Marmora Oxoniensia, p. 298: ΦΙΛΗ ΤΙΜΩΛΙΣ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ[3].

Nunc de nostri poetæ vita et scriptis pauca dicamus.

Manuel Philes vitam perlongam duxisse videtur; floruit ab an. 1280 ad an. 1330 atque ultra, sub Michaele

[1] In cod. gr. Venet. 446. Conf. *Catal.* Zanetti, p. 235.

[2] *Annales*, p. 165, ed. Bonn.

[3] Conf. alia exempla in *Thesauro*, s. v. Φίλη.

Palæologo, utroque Andronico et fortasse sub Joanne Cantacuzeno imperatoribus. Superfuit quidem Pachymero, quo jam senescente usus est magistro (exeunte XIII sæculo) cujusque in obitum carmen sæpius editum condidit.

Commercium habuit cum celeberrimis ætatis illius viris, cum imperatoriæ familiæ cognatis, cum ipsis quoque imperatoribus, quibus frequentissime carmina nuncupavit. Infeliciter vero accidit ut historica indicia rarissime reperiantur unde statuere possis cuinam imperatorum, sub quorum principatu vixit, dicata fuerint; non alium enim fere habent titulum quam Εἰς τὸν αὐτοκράτορα sive Εἰς τὸν βασιλέα. Vide vocem *Imperator* in *Indice historico.*

Magna tamen aliquoties exercuit munia; in legationem missum videmus ad Tauroscythas ut matrimonium imperatoris filiæ conciliaret. Alibi memorat quæ sit passus apud Persas, Arabes, Scythas, Indos.

Imperator, quem Andronicum Seniorem fuisse putat Wernsdorfius, verbis nonnullis quæ Manuel Philes in Chronographia de ipsius laudibus scripserat, offensus, in vincula eum conjecit. Captivitatem ipse memorat; cum vero in libertatem vindicari cuperet, jurejurando confirmare debuit nil contumeliosum in Augustum a se fuisse unquam scriptum[1].

Uxoris ejus nomen ignoratur; scimus ex ea uxore plures illum suscepisse liberos, conjugique superstitem fuisse : cujus ubi mors ipsi denunciata est, solatium

[1] Vid. t. II, p. 397 et Wernsd. Præf. § IV.

quæsivit in longo ad imperatorem concinnando carmine. Alibi videtur anceps de sorte patris et matris qui aut mortui aut in exilio erant.

Misera fœcunditate prædito misere usus ingenio, stat quasi poeta famelicus; carminibus fere supplicium libellorum voces et formam aucupatur ut obtineat vel argentum, vel alimentum sibi, atque adeo pabulum jumentis suis. Semper conqueritur se nunc *πεινῶντα* (t. II, p. 72, 14), nunc *διψῶντα* (t. I, p. 218, 36), nunc *ῥιγοῦντα* (t. I, p. 92, 88 et 95, 89) : semper ad stipem porrigit manum. Illius etenim temporis ingenium adeo humile et abjectum erat, ut tali etiam poetæ invideretur; quippe qui sæpe queratur de invidiæ telis in ipsum conjectis.

Hæc est forsitan causa cur reperias poematia sub nomine ejus edita, quorum manifeste non est auctor : simios suos habuit et Philes! Plura sunt interpolata, alia castrata : nam a nulla re, etiam obscena, describenda abstinebat.

Haud magna in operibus Philæ cernitur scientia, excepta quidem historiæ naturalis, cujus studii pretiosum præbet specimen in poematis *De Animalibus*, *De Elephante* et *De Plantis*. Philosophiam antiquam nonnisi ex epitomis quæ feruntur *De Placitis* et ex historiolis cognovit. Temere et inconsiderate citat philosophos, præsertim Platonem quem adducit pro Pythagora. In multis tamen curiositatem allicit; sic habes locum maxime notabilem *De Antiquitatibus rusticis*, alium *De Gnomone nautico*,

alium *De Pyrobolis tormentis* nostros *canons* perquam referentibus, etc. Alibi se jactat novisse rhetorum sermones, astronomiam, geographiam, etc., quæ quidem a pueritia didicerit.

Ex carminibus Philæ multa sunt brevia, pleraque tetrasticha, sed nonnulla sat longa, quædam etiam longissima. Imperatoriæ familiæ parentibus vel illustribus ætatis illius viris, vel magnis Ecclesiæ præsulibus sæpissime dicantur. Ob eam causam maximi sunt pretii, quia ex eis augeri, et corrigi nonnunquam, possunt *Familiæ Byzantinæ* et *Oriens Christianus.*

In iisdem etiam Iconographia christiana utilia reperiet documenta : quippe in pluribus locis describuntur tabulæ innumeræ et imagines Christi, Virginis, Apostolorum, sanctorum tum Veteris tum Novi Testamenti, variis attributis ornatæ. Raro tamen harum tabularum aut imaginum ordo ac situs ea quam cupiamus accuratione explicantur a poeta sensum moralem potius et religiosum quem pictor exprimere voluit, quam formam operis graphice proponente.

Omnia Philæ carmina, paucis exceptis, in quatuor magnis collectionibus manuscriptis Escurialensi, Florentina, Parisina et Vaticana continentur. Quarum unaquæque poemata habet quæ in aliis non reperias, sed pleraque duabus vel tribus earumdem collectionum sunt communia.

T. I, p. 1-140, carmina 288. — Codex Escurialensis, n° 413 mei *Catalogi*, p. 407, designatus X-IV-20, est

minimæ formæ in charta scriptus, manu ejusdem Arsenii qui Philæ poema *De Animalibus* primum edidit. Titulus est : *Στίχοι διάφοροι τοῦ σοφωτάτου Φιλῆ ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσι*. Is codex a Cotelerio[1] citatur ex bibliothecæ Escurialensis catalogo, quem in manibus habebat : « Id- « que, inquit, firmat meus Bibl. Scorialensis catalogus, « in quo lego, Μανουὴλ Φιλῆ τοῦ Ἐφεσίου σΊίχοι ἰαμβικοὶ « διάφοροι. » Nicolaus *de la Torre*, celeber calligraphus Philippo II stipendiatus, auctor catalogi ante incendium an. 1671 confecti, in folio exteriore titulum inscripsit : *Μανουὴλ Φιλῆ τετράσΊιχα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις*. Voces *τοῦ Ἐφεσίου*[2] non reperiuntur in codice quem edimus. Spectantne ad auctorem catalogi a Cotelerio citatum qui sciebat aut scire se putabat Manuelem Philen Ephesium esse : an ipse habuit in manibus alterum codicem qui ante incendium exstiterit? Sub n° 71 in Catalogo Nicolai *de la Torre*, p. 337, videmus codicem poematis *De Animalibus*, qui nusquam hodie reperitur, quique in incendio perierit : forsitan in hujus codicis titulo voces *τοῦ Ἐφεσίου* comparebant.

Codex Escurialensis quædam continet carmina quorum Philes auctor non est, quæque alii condiderunt poetæ : Christophorus, Athanasius Monachus et Alexius Macrembolita. Ea pariter edidimus.

T. I, p. 141-460, carmina 267. — Florentinus codex, qui secundam continet collectionem, maxima

[1] *Eccles. gr. mon.* t. III, p. 675.

[2] T. II, p. 267, τοῦ Μελισσηνοῦ. An de patria?

cura singulatim descriptus est in Bandini *Catalogo*, t. II, col. 147 et sq. Hic codex forma in-4° et sæculo XV in charta exaratus, 300 habet folia, quorum pagina prima antiqui possessoris nomen præfert Ἀρλενίου. Ex illo præsertim codice quam plurima excerpsi carmina inedita.

T. II, p. 1-264, carmina 203. — Parisiensis codex, qui tertiam format collectionem, singulari præ aliis dignus est mentione, quia omnium sane Philæ codicum optimus exstat, et quia usque ad hoc tempus exstare eum ignorabatur, etsi a pluribus eruditis indicatus fuerit. Tria complectitur poemata *De Animalibus*, *De Elephante* et *De Plantis*, ut vix dicas quomodo indagantem effugere potuerit *Camum*[1] qui tanta industria omnes *De Animalibus* poematis codices perquisivit et accurate recognovit. Et sub manibus ipse suis hujus poematis correctissimum omnium codicem habebat! Quod quamvis mirum explicari potest singulari errore quo ille codex, etsi sub n° 2876 impressi catalogi per singula describitur, in indice tamen auctorum sub Philæ nomine non indicatur. Hanc reipsa notitiam[2] legimus p. 564 : « Codex bombycinus, olim Tellerianus, quo continentur « *Manuelis Phile* versus iambici *De Animalium proprietate*, « Michaeli Palæologo nuncupati. Ibi præterea multa alia « reperias illius carmina, partim in sanctorum, partim « in magnatum laudem, quæ ad illustrandam temporum « illorum historiam non parum conferre possent. Initio

[1] *Notic. et extr. des mss.* t. V, p. 623-640.
[2] Hæc notitia citatur in *Bibl. gr.* Fabr. t. VIII, p. 619, *not. x.*

« folia quædam desiderantur. Is codex sæculo decimo « quarto exaratus videtur. »

Huic notitiæ nihil aliud mihi esse addendum videtur, nisi quod ille codex, quem nunc edo integrum, ad celebrem pertinuit archiepiscopum Tolosanum *de Montchal*, in cujus bibliotheca sub n° 136 reponebatur; ex illa deinde transiit in Tellerianam bibliothecam quæ an. 1701 Regiæ immixta fuit. Is codex diligentissima exaratus manu nobis semper veram lectionem præbet in carminibus aliunde cognitis. Lectionum hujus codicis participem feci doctissimum virum Dübnerum, cui eæ multum sane profuerunt ad edenda in collectione Didotiana tria Philæ didactica poemata. Nunc ipsius cura omnibus partibus expletum et absolutum prostat poema *De Plantis*, cujus primi versus in prioribus editionibus desiderabantur.

Oudinus [1] et Wernsdorfius (præf. § X) repetierunt Boivini [2] notam ad Nicephorum Gregoram; cui Boivino in animo erat ex nostro codice edere poema historicum de Michaelis Glabæ præclare gestis. (Vid. in nostra editione t. II, p. 240-255.) Addit Wernsdorfius hoc poema memorans : « nunc id adhuc, quod doleo, « desideratur. »

Quoniam de carmine historico agitur, lectoris intentum animum appellare mihi liceat in hoc documentum maximi momenti, quatenus spectat ad geographiam Thraciæ, Macedoniæ et regionum trans Hæmum sita-

[1] *De Scriptt. Eccl.* t. III, p. 785.

[2] Cf. Niceph. Greg. ed. Bonn. t. I, præf. p. XVIII, et t. II, p. 1182.

rum. Ibi multa oppida et loca memorantur incognita. De quibus nunc fere expediendis adii meum illustrissimum doctissimumque magistrum Hasium, qui penitus perspectam habet geographiam tum antiquam tum comparatam omnium regionum. Libenter, ut solet, multorum locorum synonymiam mihi præbuit, imparem vero se confessus est explicandis quibusdam denominationibus, quibus desunt indicia et lumen; cujus lacunæ ratio quærenda in Turcis qui, post subditionem harum regionum, omnia trans Hæmum mutavere nomina.

T. II, p. 265-314, carmina 97. — Vaticanum codicem, in quo continetur quarta collectio, descriptum habes p. xxv præf. edit. Operum Georgii Pisidæ (Romæ, 1777, in-fol.) his verbis : «Codex Vat. est MCXXVI, «membranaceus, ejus formæ, quam dicimus in-16, ni«tide, et eleganter, et ut videtur circa sæculum xiii (imo «sæc. xiv, id est ipso tempore quo floruit Manuel Philes) «a perito calligrapho scriptus. Is est codex, ex quo fue«runt exscripta opuscula Pisidæ ab Holstenio missa Mal«treto, quem Allatius non vidit, a quo apographum bi«bliothecæ Corsinianæ formatum est, et quo demum nos «in hac editione procuranda usi sumus. In eo enim con«tinentur omnia Pisidæ carmina hoc titulo, atque or«dine, *Στίχοι Γεωργίου Διακόνου καὶ Σκευοφύλακος «τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Πισίδου εἰς τὴν Ἑξαήμε«ρον*, *in Hexaemeron*, *Epigrammata*, Heraclias, *De Va«nitate vitæ*, contra Severum, *De Expeditione Heraclii*, «*De Bello Abarico*, in Anastasium. Sequuntur anonymi

« iambi in S. Mariam Ægyptiacam, ac deinde plurima « Philæ carmina.... » Codex ut videtur e Columnensium « domo ad bibliothecam Vaticanam transivit: habet enim « in principio hæc verba, *Hoc volumen est mei Nicolai Bar- « tholomæi de Columnis.* »

Ex illo codice Vaticano vir doctiss. Matranga, anno elapso defunctus, omnia carmina quæ præ temporis inopia neglexeram, libenter, mei causa, ipse transcripsit. Sed mihi valde dolet quod grates ei publice persolvere non potuerim antequam morte litteris ereptus fuerit. Licet vero iste codex multis mendis scateat, attamen certum habeo non tam mendosum esse quam Matrangæ apographum persuadere posset. Qui quidem vir doctus in legendis codicibus græcis non sat exercitatus erat et *anecdota* indiligentissime edidit. De ejus imperitia certiorem me feci, dum Romæ commorarer.

Collectio Vaticana minoris est momenti quam ceteræ tres; plura carmina, quæ in ea continentur, vel Philæ ingenio inferiora sunt et versus quosdam in alteros miro modo transilientes præbet. Ibi illius *simia* deprehenditur et nostri ea carmina non esse constat.

Sed nobis tacendum non est de duabus aliis collectionibus quas nec voluimus nec potuimus recognoscere. Prior, amplissima quidem, asservatur in codice græco nº 28 bibliothecæ Monacensis. Vir doctus Hardt (conf. *Catal.* t. III, p. 168) omnia quæ in eo continentur carmina sigillatim ac maxima industria recensuit, indicatis etiam titulis, et primo ultimoque versu cujusque poe-

matis. Duobus exceptis, nullum eorum est quod non reperias in una alterave quatuor collectionum quæ a me jam eduntur. Ea sedulo imis paginis indicavi. Sed duo ex hoc codice carmina mihi deerant et aliud in Parisiensi mutilatum, quæ mihi transcripsit et commodavit G. Krabinger, vir græcæ eruditionis laude celeberrimus.

Altera collectio reperitur in codice græco n° 314, c. II, 16 bibliothecæ Taurinensis, de quo hæc leguntur in Patini *Catalogo*, t. I, p. 395 : « Codex chartaceus, folia « habens 246, sæculi XV, ubi *Manuelis Phile* tetrasticha, « et epigrammata in præcipua christianæ fidei capita, in « quatuor Evangelistas, et in Deiparam, atque sanctos « complures, eorumque imagines; tum iambici versus in « laudem imperatoris Michaelis Palæologi Junioris, cujus « temporibus floruit, et ad eundem *De Animalium natura « et proprietatibus*, aliique varii prorsus argumenti, diversis « inscripti viris illustribus, quorum maximam partem ad« huc in bibliothecarum forulis ineditam latescere existi« maverim. »

Ex his constat et ipsam amplissimam esse collectionem illam cum eisque consentire de quibus mentionem fecimus. Verum continetne Taurinensis codex alia nova ac inedita carmina? De hac re animi pendeo et epistolæ quas Taurinum misi ut edocerer, absque responso hactenus mansere.

Manuel Philes duo versuum genera usurpavit, iambicum scilicet illis temporibus usitatum, et politicum versum, quo quidem Chiliadas suas Tzetzes conscripsit.

« Poemata ejus, ait Wernsdorfius, sunt qualia ab ejus « ætate expectaveris, politico metro confecta pleraque; « quod quamvis iambicum appellatur, non tamen iam« bis pedibus currit, sed syllabarum numero dimensum « est. » Quam quidem sententiam qui sequuntur addunt accentum semper in penultima collocandum esse, in quibus sunt doctissimi viri Isaac Vossius, Dorvillius et clarissimus noster Boissonadius qui, ultra modum hujusce opinionis fautor, conatus est semper et utinam dicere possem conatur adhuc corrigere poetarum illorum versus omnes in quibus antepenultima accepit accentum. Quem errorem confutavit vir clariss. Lebasius [1], et Philes ipse nobis adjumento est, ita ut per eum liceat certissimas leges de versibus illis iambicis constituere.

Versus enim ille, ut sex intra pedes includitur et iambum tantum admittit et spondeum, duodecim syllabis semper constat : tres vero vocales α, ι, υ, aut longæ aut breves fiunt, ut fert poetæ voluntas, et sunt iambi pedes pares, secundus scilicet et quartus et sextus, quæ lex nunquam violatur. Accentu autem, sine ullo discrimine, notatur antepenultima aut penultima, frequentius quidem penultima, sed nunquam ultima. Innumeri sunt versus quorum accentus in antepenultima apponitur; nec aliter Philes ipse sensisse videtur qui totum carmen [2] versibus confecerit quorum antepenultima accentu notatur.

[1] *Biblioth. de l'École des Chartes*, t. II, p. 409.
[2] Vid. t. II, p. 276.

Exceptis quibusdam regulis quarum infra mentio fiet, hos numeros semper et accurate poeta servat : propter licentiam tamen tribus vocalibus concessam scribere non poterat πασχητιᾷ pro πασχατιᾷ [1]. Itaque haud facile crediderim eum scripsisse Ἥλιε γέρων [2], ideoque legendum γηρῶν proposui, nisi forte syllaba γέ accentus causa longa fiat, ut, lege certa, quædam aliæ.

Hoc vero in peculiari quæstione habendum est, scilicet quæ sit propriorum nominum mensura. Si lex illa certa est, versum iambicum medii ævi temporibus usitatum spondeum tantum et iambum admittere, inde intelligi potest futurum fuisse ut poeta qui legem illam servare voluerit propria quædam nomina nunquam posset citare [3], qualia Σολομῶν, Βαρθολομαῖος, Θεόδωρος, Βεσελεήλ, Μονομάχος, Παλαιόλογος, item urbium nomina Ἀγαθόπολις, Σωζόπολις, etc. Propria igitur ubi nomina occurrunt, nullam rationem habet quantitatis, qua græci ut poetæ latini pro arbitrio utuntur; huic unice studet ut accentu notet aut non notet syllabam quam longam brevemve fecit. Quam quidem ad legem referenda sunt nomina propria scripta in carmine quodam Christophori [4] de S. Andrea, quod in suis ad Eunapium notis Boissonadius noster in lucem edidit.

[1] T. II, p. 240, 15.

[2] T. I, p. 174, 715.

[3] Idem dicendum de vocibus σεβαστοκράτωρ et στρατοπεδάρχης. Cf. t. I, p. 253, 21 et 32, et t. II, p. 253, 292.

[4] In Eunapium, p. 277 sq., dicit Boissonadius : «Quidam Christo-

Aliud est nomen quod sæpius iteratum magno poetæ esse impedimento debebat, Ἰωάννης scilicet, quod quidem etiam scribebatur Ἰωάνης et sic, me judice, scribendum est initio aut in fine versus [1]. Diphthongum brevem vel ω ante vocales breve faciebat. Sic versus initio invenimus Βασιλεῖς ζῇς [2], Τὸν Ἰωάννην [3], Τὸν Ἰωαννίκιον [4]. Nomen Δοῦκας [5] in fine versus positum non aliter intelligitur nisi sumpta illa licentia de qua supra locuti sumus, adnuente hic latina lingua.

Recentiores apud scriptores ῶ longum est aut breve pro illorum arbitrio, dummodo accentus non sit impositus. Quia vero illa conceditur venia breves aut longas faciendi has tres vocales α, ι, υ, inde necesse est ut aliquoties in accentibus notandis ratio mutetur. Itaque absurdum esset accentu circumflexo, quo semper syllaba longa indicatur, vocales illas tunc notare, quum propter versus numeros breves fiunt, et quamvis in optimis auctorum illorum manuscriptis libris acutus circumflexi locum minime suppleat, nos illum congruenter rectæ rationi supplere debuimus. Idcirco in illa versus sede scripsimus ψύχος et non ψῦχος, κηλίδα et

«phorus, etc.» Is est certe Patricius Mitylenensis de quo non semel in hac editione locuti sumus, et cujus nomen vid. in *Indice historico*.

[1] Vid. t. I, p. 400, 261 et 263, et t. II, p. 231, 37.

[2] T. I, p. 353.

[3] T. I, p. 441, 27.

[4] T. I, p. 72, 51.

[5] Tom. I, pag. 37, 9; pag. 247, 4; pag. 319, 18, et tom. II, pag. 19, 52.

non χηλῖδα, Κωνσ7αντίνος et non Κωνσ7αντῖνος, σ7εφανίται non autem σ7εφανῖται.

Ea lex est in veterum prosodia ut vocalis quæ brevis est longa fiat ubi eam sequuntur duæ consonantes, et dubia, quum liquida est posterior consonans. In media ætate ea erat illius vocalis quantitas quam volebat poeta, non curans posterioris consonantis naturam. Vocalis autem quæ brevis est, nonnunquam longa fit quum accentu notatur. Sic : Ὡς ἐν νεφέλῃ [1].

Poeta noster plerumque spondeum [2] in quinto pede collocare amat; hiatus [3] vitat accurate et quam diligentissime servat cæsuram.

At carminibus apocryphis aut interpolatis supervacuum esset numeros velle restituere quorum vix ulla ratio habetur. Hoc uno portento probatur illa carmina non a Manuele Phile fuisse composita.

De ejus modo scribendi multa sunt notanda, quædam reprehendenda. In versibus fundendis non incallidus, nimia subtilitate sententias involvit adeo ut mentem sæpius obscuret quæsita caligine et audaciæ indulgeat cujus terminos vix agnoscas. In involuta sæpissime vel allegorica oratione morem Orientis affectat, intemperanter metaphoris utitur et in ea quæ ad animum pertinent res physicas semper infercit. Ideo usque ad

[1] T. II, p. 49, 387.
[2] T. I, p. 182, 920.
[3] T. I, p. 386, 104 : Τὰ τῆς ὅλης αἰσχισ7α ἐκτρέπου πάθη. Fort. leg. αἴσχη τε κἀκτρέπου, vel inserendum γ'.

satietatem et molestiam figuratas usurpat voces κλύδων, νέφος, ἔαρ, ζόφος, γνόφος, λειμὼν, δρόσος, ἑσμός. Quædam delicatiorem sensum rustice et φορτικῶς offendunt, neque adeo sanctitas argumenti ab imaginibus parum decentibus [1] submovet poetam.

Proverbia sæpe citat quæ nulli nota sunt [2]. Infelici quamvis ubertate præditus sit, aut potius ob ipsam illam ubertatem, suus ipse aliquando imitator exstitit et partes ejusdem carminis haud semel iterat. Corruptæ illius ætatis consuetudini cedens sæpe ludit in nominibus propriis [3], velut Γρηγόριος, Βασίλειος, etc.

De illo poeta tamen judicium non plane æquum ferremus, si, notatis reprehensisque vitiis, non fateremur aliquoties eum feliciore sane ingenio esse usum. Exstant enim loci Philæ carminum laude minime indigni. Per molestam ac sæpe sterilem ubertatem, nonnullæ, sicut flores in deserto, adparent et nitescunt sermonis venustates ac elegantiæ, prope puram antiquitatem redolentes; et tædium hoc lepore inexspectato abunde compensatur. Præterea, ut jam diximus, vitia Philæ operum tempori justius quam ingenio male nato tribueris.

Primum in animo habueram ut tantum repræsentarem carmina Philæ quæ nunquam in lucem edita fuerant, sed a pluribus doctissimis viris rogatus ut adderem jam ante edita alias, quo summa operis perficeretur

[1] Vid. t. I, p. 57, CXXX.
[2] T. II, p. 138, 5.
[3] Cf. t. II, p. 150.

(pauca autem erant illa carmina nec meæ editioni magno additamento futura) his voluminibus comprehendere statui omnia Philæ inedita et edita, exceptis modo tribus poematis didacticis quæ in collectione Didotiana vulgavit vir clariss. Dübnerus.

Itaque in eo volumine quod typis exscripsit Didot et eo quem nunc edidi libro exstant omnia quæ supersunt Philæ, si duo tamen aut tria excipias quorum exemplum adipisci non contigit et quæ indicanda curavi in *Indice carminum*.

Non admisi duo carmina a Fabricio[1] haud emendate edita sub Manuelis Philæ nomine, quamvis reperiantur inter illius opera in codice græco Vaticano, quia documenta historica quæ in eis continentur apertissime planissimeque commonstrant falso carmina illa poetæ nostro attributa fuisse. Quod firmissimis argumentis comprobavit et Wernsdorfius, qui eadem et ipse repudiavit. Dutheilius[2], quem fugerunt et editio Fabricii et Wernsdorfii disputatio, multus fuit de his carminibus quorum plurimos versus ex altero codice Vaticano citavit et, eundem demum exitum historicum assequutus, Theodoro Prodromo adscripsit.

Quum noster poeta a se ipso multa mutuetur vel furetur[3] et eisdem semper utatur metaphoris, ad id studium applicui ut in notis eum sedulo secum ipso

[1] *Bibl. gr.* t. VII, p. 712 vet. ed.

[2] *Notices et extr. des mss.* t. VIII, p. 165 et 166.

[3] Vid. t. I, p. 215, *n.* 6.

compararem et locos quos dicunt parallelos colligerem. Cujus *parallelismi* tædium, si quod est, ut attenuarem, plures ineditos adduxi auctores ex quibus multas easque novas voces excerpsi; non quia in hujusmodi disquisitionibus multum sit curiositatis; at suam habent utilitatem et sunt quasi Ariadnæ fila in litterario Labyrintho. Compositas et γομφοπαγεῖς voces affectat græcæ linguæ natura, a quibus non abstinuerunt Æschylus et Aristophanes : rariora autem verba nobis sunt magno adjumento ut scriptorem fragmentumve operis agnoscamus.

Quæ ut uno quasi conspectu pateant, in calce voluminis habes, præter indicem carminum et indicem historicum propriorum nominum, græcum indicem vocabulorum, et eorum quibus Philes est usus, et quæcumque notis meis carptim inserui. Asterisco notantur quæ *Thesauri græci* supplementis olim erunt inserenda.

Scripsi Lutetiæ Parisiorum, 25 d. Mart. MDCCCLVII.

E. MILLER.

MANUELIS PHILÆ
CARMINA.

III.
CODEX PARISINUS.

CODEX PARISINUS.

I. Τῷ[1] Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ[2].

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων
Ἐκ τῆς παρευθὺς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδος,
Ὃν ἀγρόται κρίνουσιν ἐκ τῶν ποιμνίων ·
Καὶ τῆς φυσικῆς μαντικῆς τῶν ὀρνίθων,
Τί δὴ σιωπᾷς, ὁ χρυσόγλωττος[3] φίλος,
Ἀλλ' οὐκ ἀπαιτεῖς ἐμπεσὼν τὴν διφθέραν;
* Καὶ μὴν ὁ ταχὺς πατριάρχης τὴν φύσιν,
Ὃς ἐστι πῦρ ἄντικρυς ἐξ ὕλης βρέμον,
Ὅταν δαπανᾶν τὰς ἐμὰς λύπας θέλῃ,
Οὐ χαλεπανεῖ δυσφορῶν[4] πρὸς τὴν δόσιν ·
Οὔ, μὰ τὸν ἑσμὸν[5] τῶν καλῶν τοῦ δεσπότου,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸν εὐστοχοῦσαν ἐλπίδα,
Καὶ τὴν μεγαλόδωρον[6] εἰς πάντας χύσιν[7] ·
Προσήσεται δὲ τὸν μετ' εὐνοίας λόγον,
Καὶ τὴν ὀφειλὴν μὴ βραδύνας ἐκτίσει.
Ἔγγισον οὖν, σύγκυψον, εἰπέ τι ξένον,
Γέλωτι σεμνῷ μαστροπεύσας[8] τὴν φράσιν,
Καὶ λάβε μοι δὴ τὸ τριχῶν πλῆρες δέρας,

[1] F. 2 v°-3 r°. In cod. Flor. f. 113 v°, ubi *κυρίῳ* pro *κυρῷ*, insunt vs. LXXXIII. Habet et cod. Monac. fol. 14.

[2] Conf. cod. Flor. LXXXVI.

[3] Hanc vocem ignorant lexica.

[4] Cf. infra XLVIII, 5.

[5] Hemst. et post eum *Thesaurus* citat *Πληγῶν ἑσμοῦ* ex Philone, vol. II, p. 95, 41, ubi hæc vox corrigenda est. Adscribam verba Philonis: Ἐμβριθεστέρας ἐπαναστάσεως ἐδέησε καὶ πληγῶν ἑσμῷ οἱ ἄφρονες νουθετοῦνται οὓς λόγος οὐκ ἐπαίδευσε. Pro *ἑσμῷ* leg. *αἷς μόνον* ex cod. Coislin. De hac metaphora cf. infra LIII, 7.

[6] Cod. Esc. CCXIII, 200: Ἄνερ μεγαλόδωρε καὶ πτωχοτρόφε. Cf. cod. Flor. IX, 10.

[7] Conf. cod. Flor. IX, 10.

[8] Cf. cod. Flor. XXX, 14.

CODEX PARISINUS.

I. Τῷ[1] Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ[2].

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων
Ἐκ τῆς παρευθὺς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδος,
Ὃν ἀγρόται κρίνουσιν ἐκ τῶν ποιμνίων
Καὶ τῆς φυσικῆς μαντικῆς τῶν ὀρνίθων,
Τί δὴ σιωπᾷς, ὁ χρυσόγλωττος[3] φίλος,
Ἀλλ' οὐκ ἀπαιτεῖς ἐμπεσὼν τὴν διφθέραν;
* Καὶ μὴν ὁ ταχὺς πατριάρχης τὴν φύσιν,
Ὃς ἐστι πῦρ ἄντικρυς ἐξ ὕλης βρέμον,
Ὅταν δαπανᾶν τὰς ἐμὰς λύπας θέλῃ,
Οὐ χαλεπανεῖ δυσφορῶν[4] πρὸς τὴν δόσιν·
Οὔ, μὰ τὸν ἐσμὸν[5] τῶν καλῶν τοῦ δεσπότου,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸν εὐστοχοῦσαν ἐλπίδα,
Καὶ τὴν μεγαλόδωρον[6] εἰς πάντας χύσιν[7]·
Προσήσεται δὲ τὸν μετ' εὐνοίας λόγον,
Καὶ τὴν ὀφειλὴν μὴ βραδύνας ἐκτίσει.
Ἔγγισον οὖν, σύγκυψον, εἰπέ τι ξένον,
Γέλωτι σεμνῷ μαστροπεύσας[8] τὴν φράσιν,
Καὶ λάβε μοι δὴ τὸ τριχῶν πλῆρες δέρας,

[1] F. 2 v°-3 r°. In cod. Flor. f. 113 v°, ubi *κυρίῳ* pro *κυρῷ*, insunt vs. LXXXIII. Habet et cod. Monac. fol. 14.

[2] Conf. cod. Flor. LXXXVI.

[3] Hanc vocem ignorant lexica.

[4] Cf. infra XLVIII, 5.

[5] Hemst. et post eum *Thesaurus* citat *Πληγῶν ἐσμοῦ* ex Philone, vol. II, p. 95, 41, ubi hæc vox corrigenda est. Adscribam verba Philonis: *Ἐμβριθεστέρας ἐπαναστάσεως ἐδέησε καὶ πληγῶν ἐσμῷ οἱ ἄφρονες νουθετοῦνται οὓς λόγος οὐκ ἐπαίδευσε*. Pro *ἐσμῷ* leg. *αἷς μόνον* ex cod. Coislin. De hac metaphora cf. infra LIII, 7.

[6] Cod. Esc. CCXIII, 200: *Ἄνερ μεγαλόδωρε καὶ πτωχοτρόφε*. Cf. cod. Flor. IX, 10.

[7] Conf. cod. Flor. IX, 10.

[8] Cf. cod. Flor. XXX, 14.

Ὁ Ῥώς τις εὑρὼν εἰς νομεῖς κυνοτρόφους [1]
Συνῆψεν εἰς ἓν ἐκ μερῶν εἰργασμένων,
Ὡς ἂν ἔχοι φόβητρον αὐτὸ μακρόθεν,
Ὅταν ἀπειλῇ [2] κλαυθμυρίζειν τὸ ψύχος
Ἐκ τῆς ἀτερποῦς εἰσβολῆς τῶν πνευμάτων [3],
Καθάπερ ὀκνεῖ τῷ πλοεῖσθαι τοὺς μίμους,
Ὅταν ἀτακτῇ δυσπαθοῦν δήπου βρέφος.
Λάμβανε δ' οὖν σὺ, μὴ ψιλὴν τὴν διφθέραν,
* (Οὐ γὰρ ἐπαινῶ τοὺς ἐν ἑσπέρᾳ Σκύθας,
Ὧν δέῤῥις ἁπλῆ τοὺς ὀπούς ἀποθλίβει,
Τὴν μακρὰν ἐντείνουσα τῇ θρύψει ζέσιν,)
Ἀλλ' εἰ δυνατὸν, καὶ κροκόπλοκον [4] φάρος,
Οὗ τὴν περιττὴν ὑποτέμνεται χνόην
Κουρεὺς Ἰταλὸς ἐν ξυροῖς ἀμφιστόμοις,
Ἢ Περσικῆς ὕφασμα νηματουργίας [5],
Ὃ κλῶνας ἁβροὺς καὶ σκιὰν φύλλων φέρει,
Καὶ συχνὰ βοσκήματα καὶ πτηνῶν γένη,
Κἂν οὐκ ἔχῃ κίνησιν εἰς τὰς ἐμφάσεις,
Τῆς ἀρχετύπου μὴ διδούσης φύσεως.
Εἶτα προϊὼν καὶ ποτοῦ φρόντιζέ μοι·
Ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀμπελὼν ἀπεφρύγη
Τῇ τῶν χαλαζῶν πυρποληθεὶς ἀσβόλῃ·
Ἔπειτα πυρῶν καὶ κριθῶν ἱπποτρόφων·
Ζήτει δὲ καὶ στατῆρας, ὧν δεῖ μοι πλέον,
Ἢ κέρμα λευκὸν καὶ δροσῶδες [6] ἀργύρου·

[1] Cf. infra CXLIX, 111.

[2] Conf. cod. Flor. LXII, 2.

[3] Conf. infra VII, 18.

[4] Vox addenda lexicis. Noster, *In vermem qui serica fingit*, v. 3: Ὑφαντὸν καὶ κροτόπλοκον τέρας. Pro κροτόπλοκον cod. Flor. κροκόπλοκον. De vocibus in πλοκος cf. infra CXLIX, 89.

[5] Hanc vocem, quam omittit *Thesaurus*, invenies, sed sine exemplo, ap. Alexandrum, *Dictionn. gr.-franç.*

[6] Cf. cod. Flor. XXXV, 45.

Τί δεινοπαθεῖς; ὁ βραβεὺς ἀφ' ἑστίας·
Τί βαρυθυμεῖς; ὁ πραῢς πάντα στέγει[1].
Πλὴν, ὦ Φίλων ἄριστε, καὶ τοῦτο σκόπει,
Καὶ παραμυθοῦ δυστυχοῦντα τὸν φίλον.
Ἤδη γὰρ ἀπείρηκα σεμνύνων μάτην
Τὰ φασματώδη[2] τοῦ βίου θνησείδια,
Ἐξ ὧν ὁ μισθὸς εἰς βραχὺ φθάνει τρύφος.
Ἀλλὰ δεχέσθω τὸν Φιλῆν μόνον μόνος
Τῶν πατριαρχῶν καὶ φυλῶν ὁ βελτίων·
Καὶ δημιουργείτω με γενναίαν θίβην,
Ἢ κῆπον, ἢ θάλαμον, ἢ γλυκὺ φρέαρ,
Καὶ κλειέτω καὶ πάλιν ὑπανοιγέτω,
Καὶ τὰς λογικὰς εἰσφορὰς λαμβανέτω,
Μή που τις ἡμῖν ἡμιμόχθηρα[3] κρίνοι
Τὰ μέτρα τῆς σοι προσφιλοῦς μουσουργίας[4]·
Μᾶλλον δὲ καινὴν μουσικήν με δεικνύτω,
Νευραῖς ἀγαθῶν ἐνταθεῖσαν ἐλπίδων·
Γεγήρακα γὰρ δυστυχῶς κεκλασμένος
Ἐν τοῖς παρακρούμασι[5] τῆς ἀθυμίας·
Αὐτός γε μὴν τὴν γλῶτταν ὡς πλῆκτρον φέρων
Ὁ μᾶλλον[6] Ὀρφεὺς τὴν γλυφίδα[7] πηγνύτω·
Μηδεὶς δὲ ναρκῶν ἐκλεγέσθω τοὺς τόνους,

[1] Sequentia quæ desunt in cod. Par. supplevi ex apographo cod. Monac. quod Jo. Georgius Krabinger vir doct. et humanissimus in meum usum confecit.

[2] Conf. cod. Flor. CCL, 15.

[3] Const. Diac. in *Spicil. Rom.* t. X, pag. 107 : Ἡμιμόχθηροι καὶ ἡμίφαυλοι. Cf. cod. Par. 436, fol. 83 v°; et Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 195 r°.

[4] Conf. cod. Esc. LVII, 10.

[5] De egregia hac voce silent lexica, quibus adde et ὑπόκρουμα ex Nostro, *De animal.* 313 : Ἐν τοῖς ὑποκρούμασι τῶν σφαδασμάτων. Adde et κρουματογραφία ex Anon. *De musica*, *Notices des mss.* t. XVI, p. 51.

[6] Hæc notanda βραχυλογία.

[7] Conf. infra CXXXIX, 25.

Μήπως ῥαγῇ τὸ σφίγμα τῆς εὐρυθμίας.
Ἥλιε καὶ γῆ, μέχρι τίνος οἴσομεν;
Ἕως πότε κλύδωνες[1], ἀνέμων βίαι,
Χάλαζα, γῆς δείματα, βομβώδεις[2] ψόφοι,
Νέφη, κρυμοὶ, χειμῶνες, ἀσ7ραπαὶ, γνόφοι;
Τοιαῦτα γὰρ δὴ τἀμὰ δυσ7υχήματα.
Σὺ δὲ βλέπων τὸν φίλον οὐκ ἐπισ7ρέφῃ,
Μᾶλλον δὲ σαυτὸν ὡς τὸ πῦρ ἀποσ7ρέφῃ,
Μήπως ὁ καπνὸς τὴν ψυχὴν ὑποδράμῃ[3],
Καὶ δάκρυ θερμὸν ἐκρυῇ τῶν ὀμμάτων.
Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ τὰ λυποῦντα σ7έγω,
Καὶ πρὶν μετελθεῖν εἰς ἀπόκροτον[4] φύσιν
Ἐκ τῶν ἀηδῶν καὶ χρονιζόντων πόνων,
Εἰς τὴν δρόσον[5] κέχηνα τῆς εὐσπλαγχνίας,
Δι' ἧς τὸ κοινὸν συμπαθῶς ἀναψύχει
Ὁ πατριάρχης οὗτος ὁ π7ωχοτρόφος[6]·
Ὡς[7] πάντας αἱρεῖ τοὺς παρ' ἀνθρώποις κρότους
Εἰς ἀγγέλου μίμησιν ἐξειλεγμένος.

* II. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἕως μὲν ἐπρέσβευον ἐς Ταυροσκύθας[8],

[1] Apogr. κλύδονες.

[2] Apograph. βομβόδεις. Ex Macario Chrysoceph. βομβώδη ψόφον affert *Thesaurus*.

[3] Apogr. ὑποδράμην.

[4] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 48 v°: Ὁ δὲ πλούσιος σκληρὰν καὶ ἀπόκροτον καὶ λιθώδη ἔχων τὴν καρδίαν.

[5] Conf. cod. Escur. CCXXXV, 2.

[6] Apogr. π7οχοτρόφος.

[7] Fort. ὃς pro ὡς.

[8] Jo. Stauracius, *In S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 31 v°: Οἶδε Κελτίβηρ ὁ πρὸς αὐτὰ τὰ ἑσπέρια, ὁ πρὸς βορρᾶν Ταυροσκύθης, καὶ ὁ πρὸς νότον Μαυρούσιος. Russi, vulgari Byzantinorum lingua Ῥῶς, a scriptoribus Tauroscythæ dicti sunt. Leo Diac. IV, VI, p. 63, ed. Bonn.: Ἐς τοὺς Ταυροσκύθας ἐξέπεμψεν, οὓς ἡ κοινὴ διάλεκτος Ῥῶς εἴωθεν ὀνομάζειν.

Ἄνδρας μαχητὰς, εὐμενεῖς Λευκοσκύθαις[1],
Ὑποπτέρους, λάκωνας, ἱπποτοξότας[2],
Κρεωβόρους, γίγαντας, ἀστοὺς, ἀγρότας,
Ἁβροὺς, φιλῳδοὺς, εὐσταλεῖς, πύκτας, πότας,
Κυνηγετικοὺς, τακτικοὺς, κτηνοτρόφους[3]·
Ὧν τὴν σπάθην πρόκωπον ἰδὼν Εὐφράτης
Ἀνῆκε συχνὰς τὰς νομὰς τῆς Περσίδος·
Ἕως ὑπερβὰς καὶ τὸν Εὔξεινον πόρον
Εἰς βαρβάρων ἤπειρον ἀπεναυσίων[4],
Καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ἐπτερούμην[5] ἐλπίσι,
Τῆς σῆς θυγατρὸς εὐτρεπίζων τὸν γάμον,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν[6] τῶν κακῶν ἀφυβρίσῃ
Τῇ σῇ, βασιλεῦ, συσταλεὶς μεσημβρίᾳ[7]·
Ἐτερπόμην, ἔχαιρον, ἠγλαϊζόμην
Τὸ σὸν δοκῶν πρόσωπον αὐτοῦ που βλέπειν·
Καὶ γὰρ ἐναργεῖς ὁ γραφεὺς ἔρως τότε
Παρεῖχεν ἀθρεῖν τῇ ψυχῇ τὰς ἐμφάσεις.
* Διέγλυφον δὲ τὰς ἐν ἄστεσι πτύχας
Μηδὲν δεδοικὼς τεχνικοῖς τετραστίχοις,
Ἐν οἷς ἀτεχνῶς εὐδρομεῖν σου τὸ κράτος
Εἰς πᾶσαν ἁπλῶς δυσμενῶν γῆν ηὐχόμην.
Καὶ νῦν τὸ πιστὸν μαρτυροῦσι τοῖς τύποις

[1] Vid. *Les Huns blancs ou Ephthalites des Historiens byzantins*, par Vivien de Saint-Martin; Paris, 1849, in-8°.

[2] Cf. infra XIV, 188.

[3] Cf. infra XXI, 13.

[4] Ex verbo *ἀπεναυσιάω*, quo carent lexica.

[5] Theodor. Hyrtac. *Ep.* 87 : *Τὰ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων πτερά.* Vox *πτεροῦμαι* restituenda Psello, *In Cantic. Canticor.* p. 116 : *Νύμφην δὲ πάλιν τὴν ψυχὴν ἐρῶσαν τοῦ νυμφίου.* Post hunc versum add. ex cod. Paris. : *Καὶ πτερουμένην ἔρωτι, δῆθεν τῷ τοῦ νυμφίου.* Cf. *Thesaur.* s. v. Πτερόω.

[6] Cf. cod. Flor. CI, 41.

[7] Infra LXI, 11 : *Τῆς σῆς ἀρχικῆς μεσημβρίας.*

Οἱ μέχρις ἡμῶν ἐκ Σκυθῶν ἀφιγμένοι,
Κἂν εἰς τὸ μηδὲν τοὺς ἐμοὺς ἄλλους κρότους
Ὁ ψιθυριστὴς ὑπελίκμησε[1] φθόνος.
Ἐπεὶ δὲ λαμπρῶς ἐξιὼν τῆς Περσίδος
Εἰς βαρβάρων ἄσπονδον ὡπλίσθην μάχην,
Τῆς τῶν Βιθυνῶν Ποντικῆς ἐπαρχίας
Ὀργῶντα θερμῶς τὸν στρατὸν δεδεγμένης,
Οὕπερ χύδην ἔφασκον οἱ πεζοδρόμοι
Τοὺς ἐξ ἀμολγῆς εὐπαθοῦντας[2] βαρβάρους
Αὐταῖς γυναιξὶ συνδραμεῖν καὶ φιλτάτοις,
Ὡς τὰς νεαρὰς καὶ χλιδῆς πλήρεις πόας
Τῆς ἐσχατιᾶς ἐκδιδούσης ἀφθόνους·
Παρῆν μὲν ἡμῖν ἐμποδὼν πρὸς ἑσπέραν
Φυγάς τις ἀνὴρ, ἣν δὲ ῥὴξ οὗτος Κίλιξ,
* Ὃς μᾶζαν εὑρὼν εὐτυχῶς μεμαγμένην[3],
Ὃ φαμένης ἤκουσα τῆς παροιμίας,
Ἀνθεῖλκε σειραῖς τὸν στρατὸν πολυχρύσοις[4]·
Τὰς γὰρ ὑπ' αὐτοὺς ἐξεπόρθησαν πόλεις
Συχνός τις ἑσμὸς[5] ὁπλιτῶν Αἰγυπτίων.
Ὄρθρος μὲν οὖν Κίλιξιν εὐκταῖος μόνοις,

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Cod. Flor. XXX, 12 : Αἱ ταῖς ἀμολγαῖς εὐπαθοῦσαι παρθένοι.

[3] Cf. Suidas s. v. Μεμαγμένη, *Parœmiograph.* ed. Gaisf. p. 78, et Boisson. *Anecd. gr.* V, p. 153.

[4] Tzetz. *Chil.* I, 5, de Croeso : Πάντων πολυχρυσότερος γέγονε βασιλέων. Cf. Stob. Append. p. 74.

[5] Ἑσμός cum plurali. Vid. *In Cantac.* cod. Flor. I, 109. Similis metaphora occurrit in epigrammate inedito, ut puto, quod hic profero ex cod. Paris. 1630, fol. 63 r° : Ἄλλοις μὲν παράκοιτις, τέκνα, φίλοι, θρόνος αἰπὺς, Τερπωλὴ βιότου, χρυσοφόρος σπατάλη, Ἀνδραπόδων ἑσμὸς, δόμοι, ἄλσεα, γνῶσις ἀνάκτων, Οἷς φρονέουσι φίλα καὶ λαλέουσι φίλα. Αὐτὰρ ἔμοιγε θεὸς μόνος, ἥλιος, ὄλβος ἀπείρων, Ἐλπὶς ἀμεμακέτη (leg. ἀμαιμακέτη), τέρψις ὅλη βιότου. Ἔγρεο θυμὲ τάλαν, βλεφάρων ὕπνον ἔκτοθι πέμπε, Ὄργανα δοξολόγα κλίνεε (leg. κίνεε) κἂν ῥυπόῃ.

Ἐμοὶ δὲ Τελχὶν καὶ Στυγὸς χείρων ζόφος,
Καὶ παραμικρὸν ἐκτροπὴ σὺν ἰκτέρῳ,
Τῶν καταγωγῶν ἐξανίστη τὰ στίφη.
Ὑπέστρεφον δὲ τῶν Σκυθῶν οἱ σατράπαι
Πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοὺς ἀγχιτέρμονας πόλεις,
Ἀνειμένοις κρούμασι χαλκοῦ τυμπάνου.
Τὸ σύντονον [1] γὰρ τῶν μελῶν ἠμβλύνετο,
Μήπω κομιδῇ γειτνιώσης τῆς μάχης·
Ἐγὼ δὲ ῥιφεὶς, ὁ πλανήτης, ὁ ξένος,
Εἰς αἱμοχαρεῖς [2], Αὐσονάρχα, βαρβάρους,
Ἠγωνίων, ἤσχαλλον [3], ἐξετηκόμην·
Ἡ γὰρ ἐπ' ὀργῇ φλεγμονὴ [4] τῆς καρδίας
Ἀνῆπτεν ὡς πῦρ συσταλέν μοι τὸ ζέον·
* Πλὴν ἀλλ' ἐμαυτὸν ἐξεβάκχευον πάλιν,
Τὴν σὴν κατὰ νοῦν ζωγραφῶν εὐμορφίαν·
Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμῇ τῶν ἐλπίδων
Ληφθέντα φυγεῖν τὸν ξυρὸν [5] τοῦ κινδύνου,
Πυκνοῖς λογισμοῖς τὴν σφαγὴν ἐκαρτέρουν,
Εἰ σὴν χάριν θνήσκοιμι βαρβάρων ξίφει.
Κατέτρεχον δὲ τῆς τιμῆς τῶν μαρτύρων·
Τὸ σάρκα ῥευστὴν τοῦ Θεοῦ θνήσκειν χάριν
Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς οὐχ ὁρῶ, λέγων, μέγα·
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς καὶ θανεῖν θᾶσσον θέλω,
Τοὺς βασιλικοὺς ἐννοῶν μόνον τύπους,

[1] *De animal.* 826 : Λέων δὲ χαυνοῖ τοῦ δρόμου τὸ σύντονον.

[2] Infra XIV, 405 : Γολιὰθ τὸν αἱμοχαρῆ; LXII, 37 : Τῶν αἱμοχαρῶν τῆς φυῆς κτηνοσκόπων; CCXXXVII, 158 : Τοὺς αἱμοχαρεῖς βατράχους. Cod. Flor. CCXIV, 82 : Τοὺς αἱμοχαρεῖς κύνας. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 118 r° : Σύμβολον ὢν τοῦ χαίροντος τοῖς ἀνθρωπίνοις πτώμασι δαίμονος καὶ αἱμοχαροῦς.

[3] ἤσχαλον codex, et ex correctione ἤσχαλλον.

[4] Cf. cod. Flor. II, 81.

[5] Cf. cod. Flor. XXXV, 31.

Καὶ ταῦτα μηδὲν προσδοκῶν ὅλως γέρας,
Μήδ' ἄχρις αὐτῆς τῆς ταφῆς τῶν ὀσ7έων
Ἐπ' ἀλλοδαπῆς καὶ ψιλῆς καὶ βαρβάρου.
Τοιαῦτα κακῶς κεκρικὼς ἐν Περσίδι,
Καὶ τοῦ λογισμοῦ συσχεθεὶς τῷ προσ7ίμῳ,
Μετὰ τὸ φυγεῖν τὴν σφαγὴν παρ' ἐλπίδα[1],
Πικρῶς θανατῶ καὶ τελευτᾶν οὐκ ἔχω.
Πλὴν ἀλλὰ τουτὶ κέρδος ἑξῆς εὑρέθη
* Τῷ[2] μέχρι δεινῆς ἐκτροπῆς προηγμένῳ
Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐμβολῆς[3] τῶν πραγμάτων·
Καὶ γὰρ βασιλεὺς πανταχοῦ γῆς ἦν τότε,
Καθ' ἣν ὁ Φιλῆς ἡδέως διέτριβε,
Καὶ νύκτες αὐτὸν εἶχον ἡμέραις ἅμα.
Καὶ πολλάκις ἔφασκεν, « Αὐτάναξ[4] ἄναξ·
Ποῦ δεῖ πάρει, γνώριζε, τὴν φλόγα βλέπεις. »
Μετὰ δὲ μικρὸν ἐξεμαίνετο χρόνον,
Καὶ τοῖς ξένοις ἔρωσιν ὠλιγοψύχει·
Ἀλλ' ὡς μὲν οὐδὲν οὐδὲ μικρὸν ἐσφάλην,
Πρὸς γοῦν τὸ σεπ7ὸν, Αὐσονάρχα, σὸν κράτος,
Ὁ παμβασιλεὺς μαρτυρείτω, δεικνύτω,
Καὶ παραγυμνούτω με τῇ σῇ καρδίᾳ·
Εἰ δ' ὢν πρὸς αὐτὸν ἀκρατῶς ἁμαρτάνω
Δίκη τίς ἐσ7ιν εἰς τὸ συμφέρον τάδε,
Ποθῶ τὰ δεινὰ κἂν ἐπιτείνοιντό μοι·
Ὀξὺς γάρ ἐσ7ιν ὁ γλυκὺς δῆθεν βίος,
Ὡς ῥοῦς ποταμοῦ τοῦ πρανοῦς ἐπιτρέχων,
* Καὶ πᾶς ὁ πεπ7ὸς ἀσ7οχεῖ τῶν πραγμάτων,

[1] Cod. παρελπίδα. De formula παρ' ἐλπίδας conf. *Thesaur.* col. 788 B.

[2] Prius erat τὸ μέχρι.

[3] Infra IX, 8 : ἡ πνοὴ τῶν πραγμάτων.

[4] Vid. cod. Flor. CVI, 40.

Εἰς μετρίαν δήπουθεν ἐκπαίζων κόνιν·
Σὺ δ', ὦ βασιλεῦ, ζῆθι καὶ πάντων κράτει,
Καὶ μέχρι συχνοῦ βασιλεὺς μένε χρόνου·
Κἂν ὀστράκῳ πλήττοις με τὸν πένητά σου,
Τὸ ζῆν ἀποχρῶν, οὐδ' ἐγὼ ζητῶ πλέον·
Μόνον τὸ σὸν πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐχερεῖς προθεσπίσας·
Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα μικροῦ με δρόσος
Ἐντεῦθεν ἐκρεῖ, κἂν τὸ πῦρ αὖθις φλέγῃ.

* III. Τῷ Κλειδᾷ[1].

Ἀποστολικῆς ἡμέρας ἀνειμένης,
Ἀποστολικὸς δικτυεὺς ἐμὸς[2] γίνου,
Καὶ χάλα γοργῶς τῆς ψυχῆς σου τὸν βόλον
Ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς δεξιοῖς σου πρακτέοις·
Πλὴν εἰ μὲν ἰχθῦς τῆς ῥοῆς ἐξελκύσεις,
Οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· ὁ στατὴρ[3] γὰρ εὑρέθης.
Εἰ δ' ὄστρεον, δός· ἐν γὰρ αὐτῷ σε βλέπω
* Τὸν ἔμψυχον μάργαρον, ᾧ χαίρω πλέον,
Ὅταν με φιλόστοργος ὑδροθηρία[4]
Κινῇ πρὸς ἀκτὰς γνωστικῶν ἀθυρμάτων.

IV. Τῷ Καλοδιοικήτῳ.

Ὁ βαλανεὺς ἔναγχος ἐξέτηξέ με,
Δεινὸς καμινεὺς εὑρεθεὶς ἀφ' ἑστίας·
Καὶ γὰρ τὸ λουτρὸν ὡς πνιγεὺς ἐπυρπόλει,

[1] Fort. Gregorius Clidas qui anno 1327 δικαιοφύλαξ erat. Cantacuz. I, 44.

[2] Malim ἐμοί.

[3] Alludit ad Matth. XVII, 27.

[4] Cod. Florent. CXXXI, 159: Ὑπελθὸν ἀμφίβληστρον ὑδροθηρίας. Id. *De animal.* v. 1856: Δειναὶ δὲ λυπεῖν τοὺς ἐν ὑδροθηρίαις.

Καὶ τὴν φυσικὴν ἐξεμύζησε[1] δρόσον,
Πυρσοὺς ὑδαροὺς ἐμβαλὸν τοῖς ὀσ7έοις.
Ἐγὼ δὲ χανδὸν ἐμβλέπων τῇ κύλικι,
Καὶ ταριχευτῇ συσχεθεὶς καχεξίᾳ,
Κατ' ἀνθράκων ἄντικρυς ἐῤῥίπ7ουν σ7έαρ,
Δὶς τρὶς ἀτεχνῶς ἐκροφῶν καὶ τετράκις.
Τὸ γοῦν ποτὸν, βέλτισ7ε, κατέψυξέ με,
Χεθὲν περιτ7ὸν εἰς τὸ πῦρ[2] τῆς καρδίας,
Ὥσ7ε προελθὼν ἐκ τριχῶν πριῶ ζέσιν,
Ὑφ' ἧς τὸ ῥιγοῦν θερμανεῖς μοι σαρκίον.

V. Τῷ πρωτοσ7ράτορι τῷ Φιλῇ[3].

Τὸν πέπλον ἡμῖν, ἡ χρυσῆ φύσις, δίδου,
Καινὰς ἀφορμὰς εὐτυχοῦντα πραγμάτων,
Ἐξ ὧν ὑφανεῖ τεχνικὴν ἰσ7ουργίαν[4]
Λαλοῦσαν Ἑρμῆς ἐμβαλών σοι κερκίδα[5]·
* Καὶ πέπλον[6] εὐθὺς κερδανεῖς εὐανδρίας
Ἐρυθροβαφῆ[7] τῇ σφαγῇ τῶν βαρβάρων·
Καὶ πᾶς ὁ ῥυθμὸς εὐφυῶς νενησμένος
Πρὸς τὸν μαχητὴν ἀντιβήσεται χρόνον.
Τὸν πέπλον οὖν, τὸν πέπλον ὡς λαῖφος δίδου,
Συχνῶν λογισμῶν δυσχερῆ λύων ζάλην[8],

[1] Cod. Flor. LXXIX, 50 : Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐξεμύζησε δρόσον.

[2] Infra XI, 16 : Χαλκεύεται γὰρ εἰς τὸ πῦρ τῆς καρδίας; ibid. XLIV, 9; CXVI, 7. Codex Escur. CXCI, 38 : Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν εἰς τὸ πῦρ τῆς καρδίας. Pisid. *Hexaem.* 1872 : Τὴν γλῶτ7αν ἐνθεὶς εἰς τὸ πῦρ τῆς καρδίας. Schol. ad Gregor. Naz. t. I, p. 582 C : Καὶ πρότερον μὲν δαπανώμεθα τῷ πυρὶ τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιλονεικίας καὶ τοῦ θυμοῦ. Cf. cod. Flor. XXXV, 17, et CCXIII, 423.

[3] Conf. cod. Esc. CLXXXI.

[4] Cf. infra CCII, 1.

[5] Cf. cod. Flor. XV, 3.

[6] Cf. infra CXIII, 9.

[7] Cf. infra XLIV, 22.

[8] Infra XIV, 525 : Κοίμισον αὐτοῦ τῶν λογισμῶν τὴν ζάλην; ibid. LVII, 10 : Πῶς τῶν λογισμῶν καρτερήσω τὴν ζάλην.

Κλεινὲ σ7ρατηγὲ, τοῦ Θρᾳκῶν σῶτερ γένους,
Ὡς ἂν ἐπὶ πλοῦ καὶ ῥοῆς τυρβασμάτων [1]
Τοὺς σοὺς γαληνοὺς ἐμπορεύσωμαι κρότους.

VI. Τῷ αὐτοκράτορι χαρισ7ήριοι.

Νῦν εἶδον αὐγὴν ἀσ7ραπῆς παλιμβίου [2],
* Νῦν ὑγρὸν ἀνέπνευσα, νῦν οἶδα γράφων·
Καὶ γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον ἐψύχωσέ με.
Βροντῆς δὲ τῆς σῆς, Αὐσόναρχα, τῷ κρότῳ
Θυμηδίας γάργαλος [3] ἐκτύπησέ με,
Καὶ τῶν λόγων τὸν ὄμβρον [4] εἰσεδεξάμην,
Σβεννύντα γοργῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν φλόγα [5].
Δροσίζεται γοῦν ὁ σ7άχυς [6] τῶν ἐλπίδων,
Καὶ δείκνυται ζῶν ὁ φρυγεὶς ἀνομβρίᾳ.
Νεῖλος [7] γὰρ εἶ σὺ, καὶ σοφῶς ἀνατρέχεις,
Καὶ τοὺς ἐν ἀκμῇ [8] συμφορᾶς ἀναψύχεις,
Καὶ πάντα καρπὸν ὀργανοῖς εὐκάρδιον.
Ἀλλὰ σὺ μὲν, δρέπανον [9] ἐπ7ερωμένον,
(Βλέπει σε γὰρ πόῤῥωθεν ὁ Ζαχαρίας,)
Τῶν δυσμενῶν θέριζε γοργῶς τὴν χλόην [10].

Cod. Flor. cxv, 2 : Τὴν ζάλην τῶν πραγμάτων. Phil. codex Escurial. I, R. 19, fol. 35 r° : Ζάλης λογισμῶν ἔνδον ἀσ7άτων γέμων. Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. 536 D : Ζάλη δὲ λογισμῶν μου καὶ βυθίζει λοιπὸν πρὸς ἀπόγνωσιν. Greg. Naz. t. II, p. 538 : Φρενῶν ζάλη.

[1] Conf. cod. Esc. ccxiii, 158.

[2] Cod. Flor. fol. 110 in quo παλιμβόλου pro παλιμβίου. Cod. Mon. fol. 13.

[3] Infra x, 89 : Ψυχῆς γαργάλῳ.

[4] Tzetz. *Alleg. in Od.* Z, 50 : Ἀποσοβεῖ τοὺς ὄμβρους δὲ τῶν ἐναντίων λόγων. Cod. Vat. xi, 23 : Τὸν ὄμβρον ἡμῖν τῆς χρυσῆς γλώτ7ης δίδου. Cod. Flor. I, 94 : Ἀργυροῦς ὄμβρους χέων. Jo. Euchaït. *Præf.* 14 : Ὄμβρους ἀμέτρους ἐκχέοντες ῥημάτων. Cf. cod. Esc. ccxxi, 3.

[5] Conf. cod. Flor. xliii, 16.

[6] Vid. infra lvi, 31.

[7] Cf. infra ccxviii, 29.

[8] Cod. Flor. xliii, 6 : Ἐν ἀκμῇ συμφορῶν ἀποκρύφων.

[9] Respectu ad Zach. v, 1.

[10] Conf. cod. Esc. cxci, 37.

Θεοῦ γὰρ ἡ χεὶρ τῇ πυράγρᾳ[1] τοῦ κράτους
Συλληπτικὴν δύναμιν εἰργάσατό σε,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς τῆς σοφῆς κραταρχίας
Ἀεὶ τεθηλὼς καὶ τομῆς κρείσσων μένοι.
Καὶ ζῆθι καλῶς καὶ κροτοῦ καὶ φαιδρύνου
* Ἕως τελευτῆς καὶ φθορᾶς παγκοσμίου[2]·
Ἔργων δὲ τῶν σῶν μισθὸν ἀντιλάμβανε
Ἄληκτον ἐξῆς οὐρανῶν κληρουχίαν.
Ἐγὼ δὲ τερφθεὶς πρὸς τὸ νῦν θέρος τρέχω·
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ὀτρυνῶ τοὺς ἐργάτας
Εἰς τὸν περισπούδαστον ἀνθρώποις πόνον,
Ὦ τῶν ἀγαθῶν τῶν κρατίστων ἐργάτα,
Καὶ νοῦ θεριστὰ[3] δυσμενῶν πολυσπόρων,
Πάλιν ὁ χειμὼν ἀλγυνεῖ μοι τὰ βρέφη,
Καὶ πάλιν οἰκτρὸς ὁ σπορεὺς ἐπὶ ξένης,
Ὦ χάρις, ὦ φῶς, ὦ θεόσδοτος[4] φύσις,
Ὦ σωστικὸν πέλαγος, ὦ πλοῦς[5] ἐν λόγοις,
Ὅταν ἔχῃ ζέφυρον ἐκ τῆς καρδίας.
Λαλεῖ βασιλεύς; ἠρεμείτω πᾶς λόγος.
Ὁρᾷ βασιλεύς; ἐκτριβέσθω πᾶς πόνος.
Θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· σιγᾶτε στίχοι.

VII. Πρὸς[6] τὸν πρωτοστράτορα τὸν θαυμάσιον ἐκεῖνον Γλαβᾶν.

Νῦν ἡ μὲν ἰκμὰς[7] τῶν φυτῶν ἀποῤῥέει,

[1] Conf. infra LVI, 8.

[2] Idem versus cod. Esc. CVI, 5. Gregor. Thessal. p. 1, ed. Matth.: Τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν μέλλουσαν παγκοσμίαν ἀνάστασιν. Notanda est forma feminina.

[3] Cod. Esc. CCXVIII, 4: Περσεῦ, θεριστὰ δυσμενοῦς πανσπερμίας.

[4] Conf. infra CCXI, 14, et cod. Escur. CCXXIX, 20.

[5] Conf. infra X, 88.

[6] Iterum infra fol. 236 r°, ubi lemma: Τῷ θαυμαστῷ πρωτοστράτορι.

[7] *De plant.* v. 338: Τῆς γὰρ φυσικῆς ἐκρυείσης ἰκμάδος.

Τῆς εἰσαγωγῆς ἐκθλιβούσης τοῦ ψύχους·
Μαραίνεται δὲ τῇ παρακμῇ τοῦ χρόνου
Τὸ φύλλον, ὁ κλὼν, ἡ καλύπτρα τοῦ ξύλου,
Καὶ πᾶν τὸ φαιδρὸν τῆς χλιδῆς τῆς ἐν θέρει.
* Ἡ γὰρ ζέσις ἄνωθεν εἰς βάθος τρέχει,
Καὶ δρᾷ τι καινὸν τοῖς μυχοῖς καθειργμένη·
Ἡ γῆ δὲ τὴν πρὶν ἐκδιδύσκεται σκέπην[1],
Ὡς ἂν στολισθῇ τὸν χιτῶνα τῆς χλόης,
Ὃν ἡ βασιλὶς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου
Τῇ χειμερινῇ προσδεθέντα κερκίδι.
Τοῖς κτήνεσι δ' οὖν οἷσπερ ἡ θρὶξ ἐῤῥύη,
Τοῦ τοὺς πόρους χαυνοῦντος[2] οὐκ ὄντος θέρους,
Τὸ δέρμα πυκνὸν ἡ φύσις ἐργάζεται,
Καὶ τοῖς πετεινοῖς τὴν πτερόπλοκον[3] σκέπην
Πιλεῖ τὸ θερμὸν εἰσβαλόντος τοῦ κρύους·
Τῷ σῷ[4] δὲ Φιλῇ δυσπαθοῦν τὸ σαρκίον
Ἐκ τῆς ἀτερποῦς ἐμβολῆς τῶν πνευμάτων[5],
Τίς ἄρα καμφθεὶς ἐκ τριχῶν ἐπενδύσει;
Ἢ τίς ἑαυτὸν ἐξ ἐμοῦ διαβλέπων,
Ψιλοῦ χορηγὸς εὑρεθήσεται τρύφους,
Μήπως ὁ λιμὸς ἐμπεσὼν μετὰ[6] ψύχους
Ἐμοὶ τὸ θερμὸν τῶν φλεβῶν ἐξικμάσῃ;
Ὦ ζῶν Ἰωσὴφ τῆς ἐμῆς χρείας χάριν·

[1] Philes, p. 58, ed. Wernsd. : *Καὶ νῦν μαλακὴν ἐνδιδύσκεται* (cod. Paris. *ἀμφιέννυται*) *σκέπην*. Cod. Escur. CXCI, 69 : *Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς τὴν χλοάζουσαν σκέπην Ὁ δημιουργὸς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου, Κοσμῶν τὰ γυμνὰ τῇ πρεπούσῃ κερκίδι*. *De animal.* 1276 : *Καὶ γὰρ στεγανὴν ἐνδιδύσκεται σκέπην*.

[2] Pro *χαυνοῦντος* legitur *πλύσσοντος* B.

[3] Vox addenda *Thesauro*.

[4] *Τοῦ σοῦ δὲ Φιλῇ* B.

[5] Supra 1, 23 : *Ἐκ τῆς ἀτερποῦς εἰσβολῆς τῶν πνευμάτων*. *De animal.* 244 : *Τὰς ἐμβολὰς τῶν πνευμάτων*.

[6] *κατὰ ψύχους* B.

Καὶ γὰρ ἔχεις τὸ σῶφρον, εἰς ὥρας χάριν[1],
* Καὶ πάλιν ἀλγῶν σωφρονεῖς πρὸς τοὺς πόνους,
Καὶ τὴν ἐπιθρώσκουσαν ἀσχέτως νόσον
Αἰγυπτίαν ἄπρακτα μαργῶσαν κρίνεις·
Δειμάμενος[2] δὲ γνωστικὰς πυραμίδας
Τῶν ἀρετῶν ἐνταῦθα τὸν σῖτον φέρεις.
Εἰ δὲ φθονηθεὶς ἐκ βρέφους οὐκ ἐπράθης,
Οὐ θαῦμα· καὶ γὰρ οὐδ' ἐμισήθης ὅλως·
Ὦ νοῦν ἔχων εὔσταχυν[3] Αἰγύπτου πλέον,
Καὶ Νεῖλε[4] μετρῶν τὴν φύσιν οὐ πήχεσιν,
Ἀλλ' ἀφθόνοις χάρισιν εἰς πάντα χρόνον.
Ἐφ' ἅρματος γὰρ εὐκλεοῦς[5] ἀνηγμένος,
Ὧ τὸ πτερὸν δίδωσι τῆς φήμης[6] τρέχειν,
Καὶ τοὺς χαμερπεῖς καὶ ταπεινοὺς καὶ ξένους,
Ὡς τὴν φύσιν εὔσπλαγχνος, οὐ παρατρέχεις.

* VIII. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Νικηφόρῳ[7].

Κηρῷ διατακέντι δευθέντα βρόχον,
Ὃν ὡς ἔφης ἔναγχος εὑρέθης ἔχων,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, λύχνε θερμῆς ἀγάπης·
Πλὴν ἀπὸ γραμμῆς τὴν πλοκὴν ὅση γράφε·
Τὰς γὰρ ἑλικτὰς εἰ σκοπήσεις ἐκβάσεις,
Τοῦ σχήματος τὸν ὄγκον εὑρεῖν ἰσχύσεις,
Ἴσως δεδοικὼς μὴ κλαπῇ τι τοῦ βρόχου·

[1] Pro εἰς ὥρας χάριν, B. ἁπλῶς ἐκ βρέφους.

[2] Versus 29 et 30 desunt in B.

[3] Infra LXI, 47 : Τὰς ἐμψύχους ἔτεμνες εὖ μάλα στάχυς. Cod. Flor. VI, 4 : Εὔσταχυν φόρον. Cod. Esc. CLXXXVI, 4 : Τὸν τῆς ψυχῆς λίπαινε τῷ ξένῳ στάχυν.

[4] Vid. cod. Flor. LXV, 34, et Wernsd. ad Himer. p. 246.

[5] εὐκλεῶς B.

[6] Theod. Prodr. *Notic. des mss.* t. VI, p. 528 : Τὰ δὲ καὶ τῷ πτερῷ σε τῆς φήμης ἐλθόντα δεξάμενα.

[7] Iterum fol. 255 v°.

Ἵνα δὲ φιλότιμον ἐκκαύσῃς πόθον,
Κέλευε τῷ γέροντι καὶ μείζω πλέκειν,
Τάς γε πρὸς ἡμᾶς ἐκτελῶν ὑποσχέσεις.

* IX. Ἐπιτάφιοι[1] εἴς τινα ἀνδρεῖον ἀποκτανθέντα Παχατοὺρ[2] λεγόμενον.

Ἄνθος μὲν εὐμάραντον ἀγροῦ καὶ χλόην
Ἡ λύρα Δαβὶδ[3] τὴν βροτῶν φύσιν κρίνει·
Τέως γὰρ εὐπρόσωπος[4] ἀνέκυψέ τις,
* Μετὰ δὲ μικρὸν πολλάκις ἀπεψύγη,
Τῆς ἐνδρόσου χάριτος αὐτῷ ῥευσάσης.
Καπνὸν[5] δὲ καὶ χνοῦν καὶ σκιὰν[6] καὶ σαπρίαν
Ἄλλος τις ὠνόμασεν ὀρθῶς τὸν βίον·
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν ἡ πνοὴ τῶν πραγμάτων[7]
Ἐν τῇ μεταξὺ προσβολῇ καὶ συγχύσει.
Ἐγὼ δὲ σαφῶς καὶ γελῶ καὶ δακρύω
Τὸν Παχατοὺρ ἐκεῖνον ἐν τύπῳ βλέπων·
Ὃς ἦν μὲν ἡδὺς ἀπὸ τῆς ἡλικίας,
Ὡς ἁβρὸν ὡς εὔοσμον ὡς εὔχρουν ῥόδον,
Κἂν τῆς τελευτῆς ἐτρυγήθη τῷ ξίφει[8]
Πρὸ τοῦ φυσικοῦ δυσλυχῶς ῥεῦσαν θέρους.
Ἦν δὲ σλιβαρὸς ἀπὸ τῆς εὐανδρίας,
Ὡς χαλκὸς ἢ σίδηρος ἢ σλερρὸς λίθος,

[1] Cod. Flor. fol. 121 v°.

[2] Georgius infra v. 91 cognominatur.

[3] Psalm. CII, 15. Infra LI, 26: Ἄνθος γὰρ εὐμάραντον ἀγροῦ καὶ χλόην Ψάλλων Δαβὶδ κέκληκε τὴν βροτῶν φύσιν. Cod. Flor. CLII, 4: Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον φύσιν. Conf. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 160 r°.

[4] Conf. cod. Flor. CCXLIV, 28. Anon. cod. Par. 2494, 143 v°: Ζυγὸν οἱ ἔχοντες ζώδιον εἰσὶν εὐπρόσωποι.

[5] Æschyl. Fragm. 49.

[6] Conf. infra XIV, 206.

[7] Supra II, 77: Τῆς ἐμβολῆς τῶν πραγμάτων.

[8] Infra CXXXI, 54: Ἀλλ' ἐτρυγήθης ..... τῇ τῆς τελευτῆς ἀξίνῃ. Cod. Par. 1277, fol. 261 v°: Ξίφος θανάτου.

Μηδὲν μαλακὸν εἰς μελῶν θρύψιν φέρων,
Κἂν ὑπὸ συχνοῖς ἐγκοπεῦσι[1] βαρβάρων
Μὴ σφενδονηθεὶς εἰς φυγὴν διεγλύφη.
Τόξον μὲν οὖν ἔτεινε, καὶ Σκύθου πλέον,
Κἂν θᾶτ7ον ἐλθὼν τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης
Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκ βολῆς[2] ὀλεθρίας·
* Καὶ μακρὸν ἐκράδαινεν εὐτέχνως δόρυ,
Θυμοῖς ὑπαντῶν δυσμενῶν κατὰ σ7όμα,
Κἂν ἀποληφθεὶς τοῖς τομοῖς ἀκοντίοις
Ὁ γεννάδας πέπ7ωκε τῶν ὅπλων μέσον,
Μήπως ὁ καιρὸς εἰσφθαρεὶς τοῦ κινδύνου
Ψυχὴν ἀτεχνῶς εὐγενῆ καθυβρίσῃ.
Ἵππων δὲ δυσκάθεκτα[3] χαυνῶσαι θράσῃ
Χειρῶν ἀγωγῇ καὶ ποδῶν κατασ7άσει
Τίς ἦν ἐκείνου τοῦδε τεχνικώτερος;
Ἔπληт7ε καὶ πὺξ, καὶ δρομεὺς ἦν, ὡς γίγας[4],
Καὶ παντὸς ἁπλῶς ἀλτικώτερος νέου,
Καὶ δειλίας ἄγευσ7ος[5] εἰ συνεπλάκη.
Ὅταν δὲ καὶ ῥόπαλον ἐξ ἐφεσ7ρίδος,
Ἢ καὶ σπάθην πρόκωπον[6] εἰς χεῖρας φέρων
Τὰς δυσμάχους φάλαγγας ἐσ7ρόβει μόνος,
Ἥλιε, Σαμψὼν ἄλλον ἰδὼν μαρτύρει.
Εἰς χάριτας δὲ καὶ σ7ροφὰς κοινῶν λόγων,
Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα καὶ φρενῶν βάσιν,
Καὶ βλέμμα σεμνὸν, τῶν γερόντων ἐκράτει.

[1] Noster, ed. Wernsd. p. 58 : Ὦ πέτρα μὴ θρυβεῖσα τὴν ἔνδον βάσιν, Καθάπερ ἀθροῖς ἐγκοπεῦσα τοῖς πόνοις. In notis «l. ἐγκοπεῖσα». Recte in cod. Paris. ἐγκοπεῦσι.

[2] Cod. ἐκβολῆς.

[3] Cf. infra LVIII, 17.

[4] Cod. γιγάς.

[5] Prius ἀγευσ7ον.

[6] Cod. Flor. LXV, 50 : Κἂν τὸ ξίφος πρόκωπον ἡ χεὶρ λαμβάνῃ, Μόνος πρὸς ἐχθροὺς ἀντιτάτ7ῃ δυσμάχους.

* Παίδευμα γὰρ ἦν ἐκ τριχὸς[1] πρώτης, ξένε,
Ληφθεὶς ἀπ' αὐτῆς εὐτυχῶς τῆς Περσίδος
Ὁ βάρβαρος παῖς ὑπὲρ Ἑλλήνων γένους
Ἥρωος ἀνδρὸς εὐκλεοῦς ἀρισῖέως.
Ἢ τίς ὅλως οὐκ οἶδε τὴν καινὴν φύσιν,
Τὸν λαμπρὸν Ἀνδρόνικον[2] ἐξ ἔργων πλέον
Ἢ τῆς μεγάλης τοῦ γένους ἐνδείξεως;
Ὃς βασιλικῆς εὑρεθεὶς ῥίζης κλάδος,
Ὡς παῖς ἀδελφῆς τοῦ κρατοῦντος Αὐσόνων
Κομνηνοφυὴς Παλαιολόγος Δούκας,
Στρατηγικοὺς ἤνεγκε καρποὺς ἐκ βρέφους·
Ὧν ἡ καθ' ἡμᾶς ἀπεγεύσατο Θράκη,
Καὶ πᾶσα δυσμὴ σὺν Θεῷ σεσωσμένη.
Εἰ μὴ γὰρ εἰς ἄνηβον ἦν ἔτι χρόνον,
Ἀλλὰ κατ' ἐχθρῶν ἐσῖρατήγει δυσμάχων
Τὴν σύμπασαν γῆν τακτικῶς διατρέχων,
Πᾶς ἂν ὁ κόσμος εἶπεν, « Ἰδοὺ γεννάδας,
Ἰδοὺ σῖαθηρὸς πανταχοῦ σῖεφανίτης! »
Τούτῳ συνὼν ἐκεῖνος ὁ γλυκὺς νέος
* Τὸν Θερμὸν εἰσήνεγκε τῆς ψυχῆς πόθον,
Ὡς μηδὲ βιοῦν μηδ' ἀναπνεῖν ἰσχύειν,
Μηδὲ βλέπειν φῶς, εἴγε μὴ τοῦτον βλέποι.
Καὶ τῆς καθ' ἡμῶν ἄρτι ῥαγείσης μάχης
Ἐκ τῆς πονηρᾶς ἐμβολῆς τῶν βαρβάρων,
Οὗτος δι' αὐτὸν[3] συμπλακεὶς τὸν δεσπότην,
Καὶ Θραῦσιν ἐχθρῶν ἐργασάμενος ξένην,

[1] Cf. cod. Flor. LIX, 7.

[2] Andronicus Palæologus protovestiarius, filius Annæ sororis Andronici Senioris imperatoris. Confer. Nicephor. Gregor.; Cantacuz. I, 43, p. 211; cod. Flor. CXIV, 30, et CCL.

[3] Exspectes πρὸς αὐτὸν συμπλακείς. Conf. *Thesaurus Paris.* col. 1117 B.

Μόλις χαλασθεὶς[1] ταῖς βολαῖς ἀνετράπη·
Καὶ τῆς ὅλης ἐνταῦθα λυθείσης[2] μάχης,
Κοινὸν φυγὼν ὄλεθρον ἐξ εὐανδρίας
Ὁ δεσπότης τὸν δοῦλον ἐζήτει στένων,
Καὶ δάκρυ θερμὸν τῆς ψυχῆς ἀποθλίβων.
Ὡς δ' εὗρεν οὐδὲν οὐδαμῆ τῶν λειψάνων,
Καίτοιγε συχνὸν καρτερήσας τὸν πόνον,
Κοινοῦ τάφου πήγνυσιν ἐνθάδε στάσιν
Εἰς μακρὸν ὑπόμνημα τῆς εὐστοργίας[3].
Οὐκοῦν, θεατὰ, μὴ παρελθὼν τὸν τάφον,
Εἰ δοῦλος εἶ, τὸν ἄνδρα μακάριζέ μοι,
Καὶ δεῦρο μιμοῦ φιλοδέσποτον[4] τρόπον·
* Εἰ δεσπότης δὲ κατὰ τὴν ἴσην τύχην,
Τὸν δεσπότην θαύμαζε τῆς εὐσπλαγχνίας,
Καὶ τόνδε μιμοῦ καὶ μακάριζον πνέων.
Ἑξῆς δὲ σαυτοῦ σωφρονέστερος μένων
Ἡγοῦ τὰ λαμπρὰ τῆς κενῆς δόξης κόνιν·
Τὸ γὰρ γένος πρόδηλον οὐχ ὕπεστί σοι,
Πολλῶν ἀφορμῶν ἐκτρεπουσῶν τὸν βίον.
Αἰτοῦ[5] δὲ Χριστὸν ταῖς λιταῖς τῶν ἁγίων
Καὶ τῆς τεκούσης τοῦτον ἀσπόρως[6] κόρης,

[1] Theod. Prodr. ed. Mai, II, 178 : Τί μὴ χαλάζαις βάλλομαι; Leo Diac. I, 3 : Χάλαζα βελῶν. Codex Coislin. 46, fol. 29 r° : Χαλαζοβολία. Theod. Prodr. *Not. mss.* t. VI, p. 541 : Χαλαζοβολεῖται μὲν γάρ μοι τὸ σῶμα μέχρις ὀνύχων ἐκ κορυφῆς.

[2] *De animal.* 361 : Χρόνῳ δὲ τῆς ἐνταῦθα λυθείσης μάχης. Ibid. 1605 : Τοῦ δὲ χρόνου λύσαντος ὀψὲ τὴν μάχην. Pisid. *Hexaem.* 346 : Δημοφθόρου τε λύσιν (cod. Par. 854 : φύρσιν) ἐμβάλῃ μάχης. Edit. ex cod. Vat. φύσιν notat vocem ex φόρσιν corruptam.

[3] Cf. cod. Flor. LIII, 28.

[4] Cf. infra LVIII, 80.

[5] Versus 88 et seq. inveniuntur in cod. Flor. fol. 121 v°, sed anepigraphi et sine initio.

[6] Hoc adverbium in Append. I, 44 et 107. S. Ephr. III, p. 539 D : Ἡ τὸν θεὸν ἀσπόρως ἐν γαστρὶ δεξαμένη.

Ὧν τοὺς τύπους γραφέντας ὡς ἔμπνους βλέπεις,
Ῥᾷστα προελθεῖν εἰς Ἐδὲμ τὴν ὀλβίαν
Τὸν Παχατοὺρ τὸν ἄνδρα τὸν Γεώργιον,
Ἔνθα τρυφὴ καὶ φῶτα καὶ ζωῆς ὕδωρ,
Καὶ φαιδρότης ἄῤῥητος εἰς ἀφθαρσίαν,
Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ στόμα[1],
Καὶ συλλεγῇ τὰ κῶλα τῶν κοιμωμένων,
Ἃ δὴ σποράδην γῆ τε καὶ χύσις φέρει
Εἰς θῆρας ἰχθῦς ὄρνις ἀληλεσμένα.
[Καὶ διαῤῥεῖ τὸ φύλλον ἠρέμα φθίνον
Τῇ κατὰ καιρὸν συστολῇ τῆς ἰκμάδος[2].]

X. Τῷ πατριάρχῃ[3].

Σὺ μὲν ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει,
* Ὡς ἀέρος δύναμις, ὡς φωτὸς χύσις[4],
Ἢ πῦρ τε καὶ γῆ καὶ τὸ πρὸς τούτοις ὕδωρ,
Τὰ κοινὰ καὶ χρήσιμα τῶν ἄλλων πλέον,
Καὶ συστατικὰ τῇ πρὸς ἄλληλα κράσει
Τοῦ ζῆν τε καὶ πνεῖν τὰς ἐν αἰσθήσει φύσεις,
Τὴν τῶν λόγων κύλικα[5] μικρὰν δεικνύεις
Ἀναστομῶν τὰ ῥεῖθρα[6] τῶν χαρισμάτων.
Ἐγὼ δὲ μετρῶν καὶ παραψαύων[7] πίνω,
Καὶ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς ἀποπλύνω,
Κἂν ἐξ ὑπαρχῆς τὰς ῥοὰς διατρέχων,

[1] Idem versus in cod. Flor. LXIV, 10.

[2] Vers. 99 et 100 qui desunt in cod. Paris. addit codex Florentin. ubi male *φθεῖνον*. Non videntur esse hujus carminis. *Καὶ διαῤῥεῖ* contra metrum. An scripsit *διαρεῖ*?

[3] Cod. Flor. fol. 117 et cod. Mon. fol. 68 : *Εἰς τὸν αὐτόν*. Id est in Niphonem, vid. vs. 49.

[4] Cf. cod. Flor. CXXII A, 6.

[5] Infra CLVII, 4 : *Κρατὴρ λόγων*.

[6] Cf. infra XLII, 3.

[7] Id. *De animal.* vs. 1692 : *Χειρὶ δὲ λαβὼν καὶ παραψαύσας μόνον*.

Ὡς ἀλκυὼν, ἢ κύκνος, ἢ χὴν, ἢ λάρος,
Εὑρεῖν ἀριθμοὺς ἐντελεῖς οὐκ ἰσχύω.
Καὶ σὺ μὲν ἐκ γῆς πρὸς τὸν αἰθέρα τρέχεις,
Δεικνὺς ἀπαθὲς τὸ πτερὸν[1] τῆς καρδίας·
Ἡ σύνθεσις γὰρ τῆς ὑποσπώσης[2] ὕλης
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν οὐκ ἐλυμήνατό σοι·
Μᾶλλον δὲ τὸν χοῦν ἀντὶ νίτρου λαμβάνων,
Ὃ πέρδικες[3] ποιοῦσιν εἰς τοὺς φιλτάτους,
Τὴν εὐγενῆ πτέρυγα[4] τοῦ νοῦ φαιδρύνεις·
* Ἐγὼ δὲ τὴν σὴν δεξιούμενος φύσιν,
Πρὸς ἣν τὸν Ἑρμῆν οὐδὲ τέττιγα[5] κρίνω,
Κἂν ἄλλος εὐθὺς Ἀττικὸς μυθογράφος
Ποιῇ πτερωτὸν[6] ἐκ πεδίλων τὸν λόγον,
Τοὺς ἀπὸ γῆς ἠχοῦντας εἰσφέρω κρότους.
Λειμὼν[7] γὰρ εἶ σὺ καὶ θεόδροσος[8] τόπος,
Ὧ τὰς ὀρέξεις ἡ φύσις μερίζεται.
Σαίνει μὲν οὖν τὸ μῆλον· ἀλλ' ἰδοὺ ῥόδον·
Ἐκεῖ προελθὼν ἐμφοροῦμαι τοῦ κρίνου.
Αἱρεῖ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὑφέλκει τὸ πρόσω·
Νικᾷ τὸ μακρὰν, καὶ Φιλῆς ἔνδον μόνον
Ἕστως κεχηνὼς, ἀγνοῶν ὅ, τι δράσει,

[1] Infra xxvi, 13 : Τῷ πλατυσμῷ τοῦ πτεροῦ τῆς καρδίας; ibid. v. 20 : Τὴν πτέρυγα τοῦ νοῦ; clxxvi, 11 : Ὦ νοῦ πτερωθεὶς πρὸς Θεὸν τοῖς πρακτέοις; clxxvii, 10 : Ὦ νοῦ πτερωτά; ibidem, ccxxxvii, 17. Anonym. *De S. Theodoro*, 170 : Πτερὸν φοροῦντα τοῦ νοὸς δι ηρμένον. Cod. Flor. ccxxvi, 3 : Νοῦς ἐν πτεροῖς ὤν. Apoll. Rhod. iv, 23 : Πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. Tryphiod. 373 : Πτεροεὶς νοῦς. Theodor. Hyrtac. *Epist.* 47 : Οὐ πτεροῖς κατὰ Δαίδαλον, ἀλλὰ νοῦ πτεροῖς.

[2] Conf. cod. Flor. xcvii, 19.

[3] Cf. *De animal.* vs. 305.

[4] Vide supra ad v. 15.

[5] *De animal.* 713 : Τέττιξ φιλῳδός. Cod. Flor. i, 429, ibique Wernsd.

[6] Cf. cod. Esc. xci, 25; et Psellus, cod. Par. 1182, fol. 190 v°.

[7] Cf. cod. Flor. cxxxiv, 10.

[8] Cf. cod. Esc. clxxxiv, 1.

Καὶ τοῦ χρόνου τρέχοντος ὀκνῶν τὴν τρύγην[1],
Εἶδον μετὰ χειμῶνα[2] λαμπρὰν αἰθρίαν·
Εἶδον μετ' αὐχμὸν ἐκ νεφῶν ὄμβρον πάλιν·
Εἶδον ζέον φῶς εἰσβαλὸν μετὰ ψύχος·
Ἔγνων ζεφύρου χύσιν[3] εἰς ὥραν πνίγους,
Μετὰ νόσου δύναμιν ὑγείας κράτος,
Μετὰ λιμοῦ κάκωσιν ἐξ ἀγροῦ σ1άχυς.
Ἐγευσάμην μέλιτος, ὠσφράνθην ῥόδων·
* Πλὴν ταῦτα μικρὰ, κἂν σαφῆ τέρψιν φέρῃ,
Πρὸς ἣν τὸ σὸν πρόσωπον ἐγχεῖ μοι δρόσον,
Ἥλιε τῆς γῆς, πατριάρχα, δεσπότα.
Ὅταν δὲ καὶ χάριτας[4] εἰσφέρῃς λόγων,
Τὰ πλῆκτρα[5] κινῶν τῆς βοῆς τῶν ὀργάνων,
Καὶ τὴν ψυχικὴν συγκροτῶν μουσουργίαν,
Τί χρὴ θορυβεῖν εἰς κενὸν τὸν Ὀρφέα;
Εἰ δὲ ξένοις ῥήμασι τὰς πράξεις δίδως,
Ὁ κοσμικὸς πρύτανις, ἡ κοινὴ χάρις,
Ὁ τῶν πενήτων ὄλβος, ὁ χρυσοῦς Νίφων,
Ὁ μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ φῶς βλέπειν θέλων,
Εἰ μὴ τρέφοις ἅπαντας ἀφθόνῳ δόσει,
Καὶ κρατύνοις τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας
Ἀρτηρίας δύναμιν ἢ φλεβὸς φέρων,
Ἐνταῦθα σιγᾷ τεχνικὸς πᾶς τις λόγος.
Ποῖος γὰρ ἂν δύναιτο μετρεῖν ἀσ1έρας,
Ἢ ψάμμον ἢ χοῦν ἢ ποταμοῦ προσχύσεις[6],

[1] Cod. Flor. LXXV, 14 : Ἡ τῆς τελευτῆς δυσμενὴς ἦλθε τρύγη.

[2] Cf. infra XIII, 56.

[3] Cod. Florent. I, 3 : Πνοῆς κούφην χύσιν.

[4] Cod. Flor. LXV, 44. Id. CXXII, A, 8 : Ὅταν δὲ τὰς χάριτας ἡμῖν εἰσφέρῃς.

[5] Cf. infra XIII, 13.

[6] Cf. carmen in Andr. Cret. Append. IV, vs. 7 et sqq. Philes, ed. Wernsd. p. 76 : Τίς γὰρ ἂν δύναιτο μετρεῖν τὰ

Ἢ πάντα βυθὸν, ἢ πτερῶν κύκνου χνόην,
Ἢ καὶ τρίχας λέοντος, εἰ ξυρὸν στέγοι;
Τίς ἄρα, πατριάρχα, τίς σου τὴν φύσιν
* *Οὐχ ὥσπερ εἰκὸς ἐκπλαγεὶς ὑπεστάλη;*
Τοὺς γὰρ νόμους παρῆλθε τῶν ἐγκωμίων
Ἄληπτος εὑρεθεῖσα τοῖς κοινοῖς λόγοις.
Τί δή ποτ' ἂν εἴρηκεν ἰδών σε Πλάτων,
Καὶ μὴ δυνηθεὶς φυσικοῖς δεῖξαι τρόποις,
Ὦ νοῦ καθαρὲ καὶ ψυχὴ τῶν πραγμάτων;
Ὦ τίς ὁ πατὴρ, ἢ τεκοῦσα δ' αὖ πόθεν;
Ποίας δὲ λευκὸν μητρικῆς θηλῆς γάλα
Τοσοῦτον εἰσήνεγκε τοῖς θνητοῖς τέρας;
Ἐξ οὐρανοῦ πεμφθέντα μικροῦ σε βλέπων
Τὸν δεύτερον νοῦν, τὴν ἰσάγγελον[1] φύσιν,
Οὐκ οἶδ' ὅ, τι δρῶ· πλὴν ἐμαυτὸν φαιδρύνω,
Καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι[2] κουφίζομαι·
Καὶ βούλομαι μὲν τὸν σοφὸν, τὸν ἀγχίνουν,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, τὸν πολύν σε προστάτην
Τοῖς τεχνικοῖς κρούμασιν ὡς δεῖ σεμνύνειν·
Ἐλέγχομαι δὲ καὶ σιγῶν ὑποστρέφω,
Καὶ τὴν δυσεξάγγελτον[3] οὐ φέρω φρίκην.
Καλύπτεται δ' οὖν ὁ πρὸ τοῦ θράσους φόβος
Τῷ Κελτικῷ τάπητι καὶ τῇ διφθέρᾳ,

πλήθη τῶν ἀστέρων; Τίς δὲ κυμάτων συνεχῶν ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλους χύσεις; Pro *ἀλλ'* edit. proponit *ἄν*. Sed sine dubio legendum *ἀλλεπαλλήλους*. *Thesaur. gr.* Paris. ex Basil. citat *ἀλλεπαλλήλοις κύμασι*, crebris fluctibus. Qui locus huc apprime facit. Cf. Bandin. *Catal. codd. Flor.* t. I, p. 375, v. 49.

[1] Infra LXXXII, 10 : *Τὰ σεμνὰ καὶ τρέφοντα τοὺς ἰσαγγέλους.* Vit. S. Gregor. ep. Ripsim. n° 150 : *Φωτισθέντες καὶ ἰσάγγελοι γενόμενοι.* Anon. carm. *De S. Theodoro*, v. 232.

[2] Cf. infra CLXXV, 8.

[3] Append. I, 17 : *Βάθος δυσεξάγγελτον ἀγγέλων φύσει.*

* Κἂν τὴν πιθηκίζουσαν ὁρμὴν τῶν λόγων[1]
Τοῖς σοῖς βρυχηθμοῖς πρακτικῶς ἀνατρέπῃς·
Τῷ γοῦν ταπεινῷ τῆς ψυχῆς μου γαργάλῳ[2],
Μέγιστε πατριάρχα, συγγνώμην δίδου·
Ἐβάστασας γὰρ τὰς παρ' ἀνθρώποις νόσους,
Ἐζωσμένος δύναμιν, ὁ Γραφὴ[3] λέγει.
Σὸς γὰρ ἐγὼ σὸς, καὶ προδείξω τὸν πόθον,
Ὡς ἂν ἔχῃ πρόφασιν ὁ πλοῦς[4] τῶν λόγων,
Καὶ μὴ θρασυνθὲν κινδυνεύσῃ τὸ σκάφος.
Πλὴν ζῆθι καὶ χρῶ τῇ φιλανθρώπῳ φύσει,
Καὶ φαιδρύνου, καὶ χαῖρε τῶν ἄλλων πλέον·
Καὶ κατακοσμοῦ καὶ κροτοῦ κατακράτος,
Καὶ λαμπρὸν ὑπόδειγμα τοῖς ἄλλοις γίνου·
Καὶ παραμυθοῦ τοὺς ἐν ἀνθρώποις πόνους,
Καὶ βλύζε μοι τὰ ῥεῖθρα[5] τῆς εὐποιΐας·
Κἂν γυμνὸς ὦ, στόλιζε· κἂν πεινῶ, τρέφε.
Ναὶ μέχρι συχνοῦ μὴ παραδράμῃς χρόνου,
Ναὶ[6] δημιουργὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν χρόνων,
Ὁ τοῦτον ἡμῖν εὐμενῶς δοὺς τὸν μέγαν.

* XI. Εἰς[7] *εἰκόνα τοῦ Καλλιέργη ὃς ὢν λελωβημένος ὑγιάσθη παρὰ τῆς Θεοτόκου τῆς* Πηγῆς[8].

Τρανῶς ἐνιδὼν τοῖς ἐσόπτροις τῶν τύπων
Τεραστίου θαύμασον εἰκόνα, ξένε.

[1] Ante hunc vers. 81 prius erat al. versus qui fuit erasus.

[2] Cf. supra vi, 5.

[3] S. Matth. viii, 17.

[4] Supra vi, 32 : Ὦ πλοῦς ἐν λόγοις. Infra xviii, 173 : Καὶ δὴ πέρας τίθημι τῷ πλῷ τῶν λόγων; cxciii, 13 : Πρὸς τὸν γαληνὸν ἰθυνεῖ πλοῦν τὸν λόγον.

[5] Cf. cod. Esc. ccxiii, 121.

[6] Ad oram codicis ζήτει. Sane versus unus alterve hic excidit.

[7] Fort. in eumdem aliud carmen quod edidit Wernsd. p. 54, cum hoc lemmate : Εἰς τὸν κακοπαθῆ μοναχὸν λωβὸν τὸν κείμενον ἐν τῇ Πηγῇ.

[8] De hoc monasterio, Wernsd. *l. c.*

Ὁ κείμενος γὰρ καὶ παρεστὼς ἐνθάδε
Βοᾷ σιωπῶν τῆς πανάγνου τὴν χάριν·
Ὃς ἦν μὲν ἡδὺς ὑπὸ τῆς ἡλικίας,
Καὶ πρὸς μάχας γίγαντος ἐσφρίγα τρόπον·
Ἁλοὺς δὲ πικρῷ δυσχεροῦς λώβης πάθει,
Καθάπερ ἐχθροῦ δυσμενοῦς τινος βέλει,
Καὶ γνοὺς ἑαυτὸν ἀδρανῆ πρὸς τὴν μάχην,
Ἐπείπερ οὐκ ἦν ἐμφανὴς ὁ τοξότης,
Ὁρᾷ πρὸς αὐτὴν μυστικῶς τὴν παρθένον,
Καὶ τοὺς ἰατροὺς δυσφοροῦντας φαυλίσας·
Οὐκ ἦν γὰρ οὐδὲν συντελοῦν πρὸς τοὺς πόνους
Πορθοῦντας αὐτῷ τῶν μελῶν τὰς ἀκρίδας[1]·
Ὁπλίζεται μὲν ταῖς ῥοαῖς ταῖς ἐνθάδε·
Χαλκεύεται γὰρ εἰς τὸ πῦρ[2] τῆς καρδίας
Καὶ ῥεῦμα χυτὸν, εἰ Θεὸς μόνον θέλει·
Ἀνθίσταται δὲ τῇ προκύψει τῆς νόσου
Νικῶν τὸν ἐχθρὸν τῇ βολῇ τῆς ἐλπίδος.
Καὶ νῦν παραστὰς εὐπρεπὴς τῷ δεσπότῃ
* Καὶ τῇ στρατηγῷ τῶν ψυχῶν ὑπερμάχῳ
Τὰς ἐμφάσεις δείκνυσι τοῦ τεραστίου.
Ὁ γὰρ τοσοῦτος ὄγκος οὐ δεῖται λόγου·
Δεῖ γοῦν ἐπαινεῖν τῆς γραφῆς τὸν τεχνίτην,
Ὃς πρὸς τὸν υἱὸν ἀκροώμενον τάχα
Λαλοῦσαν αὐτὴν ζωγραφεῖ τὴν παρθένον·
Ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, τῷ παρεστῶτι ξένῳ
Τοῦ κινδύνου λέλυκα τὴν ὑποψίαν·
Σὺ δὲ ψυχικὴν ἀντιδοὺς εὐεξίαν
Τὴν μητρικὴν στήριξον εἰς τοῦτον χάριν.

[1] Philes, ed. Wernsd. p. 56: Ἐκτέμνεται γὰρ τῶν μελῶν τὰς ἀκρίδας Ἀκμαῖς ὀδυνῶν τμητικῆς λώβης, ξένε. — [2] Cf. supra IV, 11.

XII. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Τὴν σχοῖνον ἡμῖν ἣν[1] ὁ κηρὸς ἐνδύει,
Χεθεὶς ἐπ' αὐτῆς ἐκ πυρᾶς νενημένης,
Τὴν σχοῖνον ἡμῖν τὴν πολύπλοκον[2] χάριν
Ἡ συνδετικὴ[3] πέμπε σειρὰ τῶν φίλων·
Ὡς ἂν ὁ κηρὸς εἰς τὸ πῦρ τῆς λαμπάδος
Ποιῇ μαρασμὸν[4] δυσχερῶν μοι καὶ σϐέσιν·
Ἥλιε, φῶς, ἔλλαμψις, αὐγὴ πρὸς λόγον[5],
Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γραφῆς βλέποις[6] βάθη,
Καὶ τὸν περιστέλλοντα λευκαίνεις γνόφον,
Τῇ γνωστικῇ κλίμακι πηγνὺς τὰς βάσεις.

* XIII. Αὐθωρὸν[7] ἀποστοματισθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναστάσεως.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί τάχα ξένον
Εἰ ζῶντα νεκρὸν καὶ λαλοῦντά με βλέπεις;
Τοῖς γὰρ ταπεινοῖς καὶ φρυγεῖσι λειψάνοις
Ἀποκρύφου πνεύματος ἐῤῥύη δρόσος.
Καὶ φθείρεται μὲν ὁ φθορεὺς ἀντιστρόφως[8],
Ἐγείρεται δὲ τὰ ψυγέντα σαρκία.

[1] Cod. vitiose ὄν.

[2] Cod. Flor. LXXXI, 5 : Ἄγρωστις... πολυπλόκους ἔχουσα τὰς παρεκφύσεις. *De animal.* v. 507 : Πολυπλόκους τείναντες εἰς θήραν βρόχους Θρᾷκες μὲν ἠρεμοῦσιν. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 170 r° : Ὁρᾷς τὴν τῆς ἀπορίας σειρὰν, ὡς πολύπλοκος, ὡς ἰσχυρὰ, ὡς δυσδιάλυτος. Id. fol. 193 v° : Ἑνὶ λόγῳ τὰς πολυπλόκους σειρὰς τῆς ἀπογνώσεως ἔκκοψον. Martyr. SS. Ceryci et Julittæ, cod. Par. 1447, fol. 293 r° : Ἀναγκάζετέ με βασάνοις πολυπλόκοις ἀφανίσαι ὑμᾶς.

[3] Cf. infra XCV, 5.

[4] Cf. cod. Flor. CCXLVIII, 25.

[5] Ex corr. λόγους.

[6] Fort. βλέπεις.

[7] Cod. Flor. fol. 90, qui addit στίχοι ρξϛ'. Bandini versus tantum 165 numerat. Cod. Mon. fol. 9.

[8] Cf. cod. Esc. CVIII, 7.

Καὶ σφίγγεται μὲν τῶν μελῶν ἡ χαυνότης,
Ἐντείνεται[1] δὲ τῶν μερῶν ἡ λεπτότης,
Ἐκτείνεται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ πυκνότης,
* Λιπαίνεται δὲ τῆς δορᾶς ἡ φαυλότης.
Καὶ σῶμα παγὲν τῇ πρὸς ἄρθρα συνθέσει
Χορδὰς νεουργεῖ μουσικῆς παλιμβίου,
Καὶ πλῆκτρα[2] φωνῆς ὀργανοῦται συντόνου
Τῷ τὴν φύσιν κτίζοντι δευτέρᾳ πλάσει,
Καὶ τέφρα καὶ χοῦς καὶ σποδὸς καὶ σαπρία
Ψυχῆς λογικῆς ἐνδυδίσκεται κράτος.
Χθὲς εἶχεν ἡ γῆ τὴν σπορὰν τῶν λειψάνων,
Καὶ σεισμὸς ὠδίνουσαν αὐτὴν ἐσπρόβει,
Καὶ νῦν ἑορτὴν ἐκτελεῖ γενεθλίων·
Ἀνοίγεται γὰρ ἀντὶ μήτρας πᾶς τάφος,
Νεκροὶ δὲ τοπρὶν τῇ σκιᾷ καθειργμένοι
Πρὸς δεύτερον φῶς εὐδρομοῦσιν ὡς βρέφη·
Ζωὴ δὲ καινὴ σπαργανοῦσα τοὺς τόκους
Ἀφθαρσίας γάλακτι[3] νοστίμῳ τρέφει·
Νεκρὸς γὰρ οὐδεὶς καὶ καθεύδων ἐν τάφῳ,
Ζωηφόρου λάμψαντος ἐκ γῆς ἡλίου.
Ὢ πῶς ὁ νεκρὸς ἐνσαπεὶς τῷ πυθμένι
* Προέρχεται ζῶν καὶ τριχῶν βλάστην[4] φύει,
Καὶ πάλιν ὡς πρὶν ἀκροᾶται καὶ βλέπει!
Καὶ ῥὶς ἐν αὐτῷ καὶ κατάλληλοι γνάθοι,
Καὶ γλῶσσα καινὴ καὶ διάβροχος φάρυγξ,

[1] Infra CCIII, 49: Ἐντείνεται δὲ τῶν φρενῶν ἡ λεπτότης. Vs. sq. fort. σκεδάννυται. Cf. CXXXIX, 43.

[2] Supra X, 45: Τὰ πλῆκτρα κινῶν τῆς βοῆς τῶν ὀργάνων.

[3] Infra XLIX, 29: Θεσπισμάτων γάλα; LVI, 22: Θυμηδίας γάλα; CCVI, 2: Τὸ πορφυροῦν τοῦ κράτους γάλα. Codex Florent. CXIII, 10: Χαρίτων γάλα; CXXIV, 23: Θαυμάτων γάλα.

[4] *De animal.* 1886: Τριχῶν βλάστην ξένην.

Καὶ χεὶρ καθαρὰ τῆς τομῆς τῶν δακτύλων,
Καὶ σῖέρνα, καὶ γόνατα, καὶ ποδῶν βάσις,
Καὶ νοῦς ὁδηγὸς τοῦ κατ' αἴσθησιν βίου!
Σταυροῦ γὰρ ἰσχὺς τὸν Σατὰν κατασῖρέφει,
Καὶ σύνθετος ῥοῦς τὴν φθορὰν ἀποπλύνει,
Πλευρᾶς δι' ἡμᾶς ἐκρυεὶς νενυγμένης.
Ἐμπῖύσματι[1] δὲ κοσμικὸς θνήσκει δράκων
Εἰκῆ τὸν ἰὸν τῇ βολῇ παραπῖύων[2].
Οἶνος δὲ νεκρὸς καὶ χολῆς μοι πικρότης
Τῆς ἡδονῆς ἀνεῖλε τὴν ἀπεψίαν.
Σπόγγος δὲ μοχλοὺς ἰσχυροὺς πρὶν συντρίβει,
Καὶ χαλκέας κάλαμος ἀνοίγει πῖύχας·
Ἥλοις δὲ χειρῶν καὶ ποδῶν ἀνευθύνων
Τὰς εὐθύνας ῥήγνυμι τῆς ἁμαρτίας·
* Ἀθύρματος δὲ πορφυρὶς ὑφασμένη
Ἔκρυψε πᾶν ἄθυρμα κοινῆς αἰσχύνης,
Καὶ τῶν ἀκανθῶν, Αὐσονάρχα, τῷ σῖέφει
Παθῶν βασιλὶς ἡ φύσις γνωρίζεται.
Ποῦ γοῦν τὰ δεινά; ποῦ τὸ τοῦ φθόνου θράσος;
Ποῦ σῖυγνότης; ποῦ ῥεῖθρα συχνὰ δακρύων;
Ποῦ καρδίας ἄλγημα; ποῦ φθορεὺς πόνος;
Παρῆλθεν ἡ νύξ, ἀλλ' ἐπῆλθε φῶς μέγα·
Καὶ φαιδρότης ἄῤῥητος ἐξήσῖραψέ μοι.
Νῦν ἔσῖιν ἰδεῖν πανταχοῦ γῆς αἰθρίαν·
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[3] εἰς παρακμὴν ἐῤῥύη.

[1] Actt. SS. Sept. t. VIII, p. 341 : Ἀπὸ τῆς ἐκουδενώσεως (leg. ἐξουδ.) τῶν ἐμπῖυσμάτων. Cf. cod. Par. 2511, f. 83 r°. Forma ἐμπῖυσμός in cod. Coislin. 94, fol. 238 v°; cod. Par. 371 A, fol. 14 r°, et cod. Par. 407, fol. 77 v°.

[2] Cod. Vat. XIII, 14 : Ὑγροὺς δὲ χυμοὺς ἐκ λιμοῦ παραπῖύει. Id. *De animal.* vs. 415 : Τὸν φθόγγον ἁπλοῦν καὶ βραχὺν παραπῖύει.

[3] Supra X, 34 : Εἶδον μετὰ χειμῶνα λαμπρὰν αἰθρίαν.

Νῦν, ὦ βασιλεῦ, καὶ τὸ τῆς ὥρας ἔαρ
Τὴν πνευματικὴν ζωγραφεῖ ταύτην χάριν·
Τὸν γὰρ μαρασμὸν τῶν φυτῶν ἀναψύχει
Κινοῦν τὸ θερμὸν εἰς γονὰς καὶ προσφύσεις,
Καὶ σπέρμα σαπὲν ταῖς νοτίσι τοῦ ψύχους
Αὖθις νέαν ὕπαρξιν ἐκ γῆς λαμβάνει.
Καὶ πολλὰ δ' ἂν εὕροι τις ἐν ζῴοις γένη
* Τρανοῦντα κρυπτοῖς τὴν ἀνάστασιν λόγοις,
Ὡς ἂν τὸ πιστὸν ἀσφαλέστερον μένῃ.
Βοᾷ χελιδὼν, ἀλκυὼν ᾄδει πλέον,
Φοῖνιξ τε καὶ σὴς ἐκ φθορᾶς ἀνηγμένα,
Καὶ προσφάτους πτέρυγας ἠμφιεσμένα.
Ἥλιε, καὶ θάλπεις με καὶ νύττεις λέγειν
Τὸν εὐτελῆ τέττιγα τῆς σῆς ἑστίας.
Νῦν πάντα καινά· καὶ σιγᾷ μὲν ὁ Πλάτων,
Σκυτεὺς[1] δὲ λαλεῖ καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει·
Καὶ Πέτρος ὀφθεὶς ἐξελαύνει τὰς νόσους,
Καὶ τῷ καθ' αὑτὸν ἁπλοϊκῷ[2] δικτύῳ
Τὴν τοῦ γένους ἄβυσσον ἐγκλείσας ἔχει.
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς ὁ βραβεὺς τῶν θαυμάτων
Τὴν τῶν σοφιστῶν ἐξελέγχει διπλόην[3]·
Ὃς τίκτεται μὲν ἐξ ἀμέμπτου παρθένου

[1] Paulum intellige qui pelles tabernaculorum consuebat. S. Cyrill. Alex. *De Trinitate*, p. 3, ed. Mai : Τὸν σκυτοτόμον ἰχνηλατῶν.

[2] Adverb. ἁπλοϊκῶς ap. Eust. *Opusc.* p. 272. Vit. S. Cypriani, codex Paris. 1512, fol. 8 v° : Ὧδε δὲ τοῦ λόγου γενόμενος, ἁπλ. βούλομαι πάλιν καὶ σαφῶς ποιήσασθαι τὴν διήγησιν. Xanthopul. *Synax.* cod. Par. 1585, fol. 325 r° : Οἱ δὲ, ὡς ἁπλ. ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Jo. Staurac. in S. Demetrium, cod. Coislin. 146, fol. 22 v° : Ἐπεὶ δὲ ἡ δύναμις τῶν θαυμάτων καὶ τὸ πλῆθος ἐκ περιουσίας ὑπερνικᾷ, ἐπιτροχαστέον ἁπλ. τοῦ μεγάλου τὰ θαύματα. Cf. Theod. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 8 r°.

[3] Infra LIII, 6 : Καὶ διπλόη ῥήματος οὐκ ἔνεστί σοι.

Τὴν μέμψιν ἡμῖν τῆς γονῆς ὑπεξάγων·
Καλεῖ δὲ Περσῶν εἰς ἐπίγνωσιν μάγους,
Ὡς ἂν διδαχθῇ πᾶσα τὸν κτίσlην κτίσις.
* Σφαγαῖς δὲ κοσμεῖ τῶν βρεφῶν τοὺς αὐχένας,
Ὑφ' ὧν ὁ Σατὰν συγκοπεὶς ἀπεπνίγη.
Αἱρεῖ δὲ τὴν Αἴγυπlον ὠθῶν τὴν πλάνην
Ἐν τῇ δι' ἡμᾶς τῆς φυγῆς ὑποκρίσει,
Καὶ δείκνυσι πῶς εὐπρεπῶς ἄν τις φύγοι
Τὸν τοῦ σκότους τύραννον, εἰ πάντως δέοι.
Λέπρας δὲ πᾶν αἴσχισlον ἐκτρίβει πάθος,
Ὡς ἂν καθαρθῶ τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας·
Κυκώμενον δὲ τῇ σlροφῇ τῶν πνευμάτων
Τὸ ῥεῖθρον ἰσlῶν κοσμικὴν λύει ζάλην[1].
Ὃς δεσποτικῶς ἐγκελεύεται τρέχειν
Καὶ τὴν κλίνην ἄραντι τῷ παρειμένῳ·
Τοῖς γὰρ παραπlώμασιν ἐκλελυμένην
Τὴν φύσιν ἡμῶν οὐ παρεῖδεν ὁ πλάσας.
Ὃς αἵματος ῥοῦν ἐμπεδοῖ τῷ κρασπέδῳ,
Κλοπὴν[2] γυναικὸς εὐσεβοῦς μὴ φαυλίσας.
Χηρᾷ δὲ χειρὶ σωσlικὴν δοὺς ἰκμάδα
Πρὸς νῆψιν ἡμᾶς πρακτικὴν ἀπευθύνει·
* Ἄρτοις δὲ πέντε δαψιλῶς[3] ὄχλους τρέφει,
Ζῶν ἄρτος αὐτὸς εὑρεθεὶς ψυχοτρόφος.
Ὃς καὶ φύσιν ὕδατος εἰς οἶνον τρέπει,
Φανεὶς δυνατὸς ἐξαμείβειν τὰς φύσεις·
Πηλῷ δὲ τυφλὸν ὀμματοῖ καὶ δακτύλῳ,
Σοφῶς νεουργῶν δυσπραγοῦσαν τὴν πλάσιν·
Στηρίζεται δὲ καὶ τρέχει καθ' ὑδάτων

[1] Infra xcviii, 2. — [2] Cf. S. Matth. ix, 20, et S. Luc. viii, 43. — [3] Cf. cod. Flor. xx, 4.

Πηγνὺς τὸ ῥευστὸν τῆς ἐμῆς διαρτίας·
Ἁπλῶς δὲ συντριβεῖσαν ἡμῶν τὴν φύσιν
Ἀναπλάσας ἔδειξεν εὐπρεπεστέραν·
Ἐνταῦθα πορνῶν σωφρονίζεται τρόπος,
Νεκρὸς δὲ μυδῶν τετραήμερος τρέχει
Τὰ νεκρικὰ σπάργανα ῥηγνὺς εὐτόνως·
[illegible]φίζεται δὲ τῶν βρεφῶν ἡ καρδία,
Νικῶντος εὐθὺς τὴν φθορὰν τοῦ δεσπότου·
Πειράζεται δὲ καὶ νικᾷ τὸν αὐθάδη
Πεινῶν δι' ἡμᾶς ὁ τροφεὺς τῶν ἐμψύχων·
* Ἀρᾷ δὲ συκῆς πυρπολεῖ ζῶντας κλάδους,
Ὡς ἂν φύγω τὸ δεῖγμα τῆς ἀκαρπίας·
Χρεῶν δὲ πολλῶν ἐκκοπὴν μοι δεικνύει
Τάλαντον ἁπλοῦν ἐκδοθὲν πλὴν εὐθύνης.
Καὶ παρθένοι σκιρτῶσι φαιδραὶ τὸν βίον,
Καὶ παρθένοι θρηνοῦσι μωραὶ τὸν τρόπον,
Παρόντος ἐγγὺς τοῦ καλοῦντος νυμφίου·
Πίνει δὲ τὸ ζῶν ἡ Σαμαρεῖτις ὕδωρ
Εὑροῦσα πηγὴν μυστικῆς ἐπομβρίας.
Ἀνὴρ δὲ πικροῖς ἐμπεσὼν ὁδοστάταις
Τῆς ψυχοκερδοῦς [1] ἀξιοῦται φροντίδος.
Ληστὴς δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν ἁρπάσας [2]
Ἐδὲμ θυρωρὸς καὶ πολίτης γίνεται.
Τὸ γοῦν μετασχεῖν τῶν τοσούτων θαυμάτων
Τῷ δημιουργῷ τὴν ὑπεύθυνον φύσιν
Ἔνδειξιν, ὦ κράτιστε, συγγνώμης ἔχει.

[1] Cod. Esc. CLVIII, 9: Ἢ ψυχοκερδεῖς καὶ θεόγραφοι πλάκες. Id. *De animal.* v. 1653: Ὡς ψυχοκερδῆ τὸν βυθὸν διατρέχειν. Pisid. *Hexaem.* 477: Καὶ ψυχοκερδὴς γίνεται πλουτοκράτης. Lexicis adde πλουτοκράτης.

[2] Cod. Flor. XLIV, 25: Μᾶλλον δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν ἁρπάσας.

Πέτρος γὰρ αὐτὸς μαρτυρεῖ πάντων πλέον,
Ὃς νῦν μὲν ἠρνήσατο τὸν διδάσκαλον
* Ληφθεὶς λογισμοῦ συστολῇ μικροψύχου·
Νῦν δὲ τρέχων ἔσπευδεν ἰδεῖν τὸν τάφον·
Καὶ νῦν μὲν αὐτῷ συλλαλεῖ τῷ δεσπότῃ,
Νυνὶ δὲ κλεισθεὶς οὐρανῶν κλεῖς λαμβάνει,
Καὶ θαυματουργεῖ τῇ σκιᾷ τοῦ σώματος.
Ἀλλ' ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔαρ[1],
Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ τρυφὴ καὶ φαιδρότης,
Ὢ λῆμα[2] καὶ νοῦ καὶ λογικὴ λεπτότης
Ἀσυγκρίτως ἔχουσα πρὸς πᾶσαν φύσιν·
Ὢ τοῦ γένους ἔγερσις ἀψευδεστάτη,
Καὶ τοῦ στέγους ὕπαρξις ἀσφαλεστάτη,
Τί δὴ τὸ λευκὸν καὶ χλιδῶν τῶν μαργάρων,
Εἴπερ φύσις πήγνυσιν αὐτοὺς ὀστρέων,
Πρὸς τὴν διαυγῆ τοῦ προσώπου σου χρόαν,
Ἣν ἡ χάρις ἔδειξε λευκὴν ὡς γάλα;
Τί καὶ τὸ φαιδρὸν ψυχόντων[3] ἀνθράκων
Πρὸς τὴν φυσικὴν τῶν μελῶν σου πορφύραν;
Μὴ τὸν νοητὸν ἠμφιάσω δεσπότην,
* Καὶ ζῇς ἐν αὐτῷ κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν,
Ὡς πᾶσαν ἁπλῶς ἐκνικᾷν ὥρας χάριν,
Ἣν χωρὶς εἰς ἕκαστον ἡ φύσις γράφει;
Μὴ τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος ἐμφαίνεις ὅσον
Πρὸ τοῦ μολυσμοῦ[4] τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης;
Μὴ σαρκὸς ἐν σχήματι νοῦς ὅλος μένων
Τὴν ὄψιν αὐτὴν ζωγραφεῖς τῶν ἀγγέλων;

[1] Cf. cod. Flor. ccxxxii, 1.
[2] Cod. λῆμμα.
[3] Leg. ἀψύχων τῶν.
[4] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 219 v°: Ἵνα μολυσμὸς πορνείας ἀποκλυσθῇ προσώπου.

Ἀλλὰ πανηγύριζε, τέρπου, φαιδρύνου·
Καὶ γὰρ ὁ τὰς κλεῖς[1] τῆς φθορᾶς διαθλάσας,
Καὶ πάντα νεκρὸν ἐκ μυχῶν γῆς ἁρπάσας,
Καὶ πάντα καιρὸν ἐξαμείβων ὡς θέλει,
Καὶ πάντα μετρῶν ὡς ἐπίσταται χρόνον,
Ἐκεῖνος αὐτὸς εἰς πολὺ πλῆθος χρόνων
Ἐν σοὶ πλατυνεῖ πανταχοῦ γῆς τὸ κράτος.

* XIV. Παραμυθητικοὶ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, τῶν Σικελιωτῶν τὴν Θρᾴκην ἐπιδραμόντων.

Τί δή, βασιλεῦ πρὸς Θεοῦ κεχρισμένε,
Πενθεῖς δι' ἡμᾶς ἐν σιγῇ καὶ δακρύεις,
Πυκναῖς σεαυτὸν συστολαῖς ἀποθλίβων,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς ῥιπῆς τῶν ὀμμάτων
* Ἀτμοῖς ψυχικῶν συνθολῶν ἐμβρασμάτων[2],
Καὶ τὴν φυσικὴν ὑποτήκων ἰκμάδα
Τῇ παραγωγῇ τῆς πυρᾶς τῶν δακρύων;
Τί δή, βασιλεῦ, τῇ στροφῇ τῶν φροντίδων
Καὶ τῇ πνιγηρᾷ τῆς πνοῆς διεξόδῳ[3]
Τὸ χῦμα[4] τῆς σῆς ἀντανείργεις[5] καρδίας,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ψυχῆς οὐ δεικνύεις;
Θεοῦ γὰρ οὐ χρὴ συσκιάζειν ἐμφάσεις
Ἐκ τῶν μεταξὺ τοῦ προσώπου συμβόλων.
Τί δή, κεφαλὴ καὶ ψυχὴ καὶ καρδία,

[1] Figurate. Infra XIV, 440: Τὰ κλεῖθρα συνθλῶν τῆς φθορᾶς καὶ τὰς πύλας. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 225 v°: Κἂν αὐτοὶ αἰδοῦς κλεῖθρα τοῖς χείλεσι προσαρμόσαντες σιωπᾶτε.

[2] De hac voce silent lexica.

[3] Infra v. 298: Πυκνὰς τῆς πνοῆς τὰς ἐξόδους. Gregor. in *Thesauro*: Τῇ διεξόδῳ τοῦ πνεύματος. German. Cpol. cod. Coisl. 278, 222 r°: Συνεθλίβετο τὸ πνεῦμα περὶ τὰς διεξόδους.

[4] Philes, *In Imperat.* p. 84, ed. W.: Τὸ χῦμα τῆς καρδίας.

[5] Cf. infra XVIII, 66.

Καὶ νοῦ καθαρὲ τοῦ μεγάλου σώματος
(Αἰνίτlομαι γὰρ τὰς Φυλὰς τῶν Αὐσόνων),
Ἐναπομάτlῃ δραστικῶς καὶ συλλέγεις
Ἁπάσας ἁπλῶς τὰς νομὰς[1] τῶν τραυμάτων;
Κἂν δέρμα, κἂν σὰρξ, κἂν βραχὺς ὄνυξ πάθῃ·
Κἂν θρὶξ περιτlῇ, κἂν ψεκὰς παρεμπέσῃ·
Κἂν Φθεὶρ ἐνοχλῇ, κἂν ὁ μῦς κλέπlῃ ψίχας·
Κἂν σαλπίσῃ κώνωπος ἠρέμα σlόμα·
* Κἂν βοῦς συληθῇ, κἂν ὀρεὺς, κἂν ἀρνίον,
Κἂν ἵππος ἢ σῦς ἐκ νομῆς πολυτρόφου,
Ἢ βότρυς ἢ ῥὰξ ἐκ τοσαύτης ἀμπέλου,
Τῶν ἑσπερινῶν εἰσφθαρέντων ἁρπάγων·
Οὕτω γὰρ οἶδα πρὸς τὸ σὸν μέγα κράτος,
Καὶ τὴν Φυσικὴν τῆς ψυχῆς μοναρχίαν,
Τὴν νῦν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν κρίνειν,
Ἣν μᾶλλον ἡμᾶς εὐδοκῶν ἐπισlρέφειν
Ὁ παιδαγωγὸς τῶν ψυχῶν ἐπιτρέφει·
Καὶ δῆλός ἐσlι σωφρονίζων τὴν φύσιν,
Ὡς τέκνα πατὴρ συμπαθὴς ὢν τὴν φύσιν,
Καὶ μάσlιγας μὲν ἐμβριθῶς ἐπιτρίβων,
Πλὴν ὥσlε ῥιπlεῖν εἰς φθορὰν οὐκ ἐκτρίβων,
Οὐδ' ὥσπερ εἰς ἄλευρον εὐθὺς συντρίβων.
Τοῖς δαίμοσι γὰρ τοῖς κακοῖς κυναρίοις
Τὸν ἄρτον, ὡς εἴρηκεν[2], οὐ βαλεῖν θέλει·
Πλὴν εἰς ἀπειλὰς τὸν θυμὸν παρατρίβων,
Ἕως κατασχὼν καὶ μαλάξας τοῖς φόβοις
Αὖθις νεουργῶν εὐγενίσῃ[3] τὴν πλάσιν.

[1] Cf. cod. Esc. CLXIII, 16.

[2] S. Matth. XV, 26.

[3] Infra XIV, 328: Εὐγενίζων τὴν πλάσιν. Cod. Esc. CCXIII, 161: Εὐγενίζεις τὴν δίκην. De elephant. 226: Εὐγενίζει (cod. Esc. σωφρονίζει) τὸν βίον, ibique

Πῶς οὖν, βασιλεῦ, δυσφορεῖς πάντων πλέον,
Ὅταν ἐπισῖὰς ὁ γλυκὺς παιδοτρίϐης,
* Καὶ γραμματισῖὴς καὶ σοφὸς καὶ τεχνίτης,
Δοκῇ σοϐαρὸς τῷ σκοπεῖν τὸ συμφέρον;
Καὶ σὺ δὲ φανεὶς εὐμαθὴς ἐπισῖάτης
Ἐν συναγωγαῖς τῷ Θεῷ πῖωχοσχόλοις [1],
Ὡς τὴν φύσιν κράτισῖος ἐκ μειρακίου,
Καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς ἐμφερὴς διδασκάλῳ
Λαλεῖς, παραινεῖς, μασῖιγοῖς ὅταν δέοι,
Καὶ πάλιν εἰ χρὴ συμπαθῶς ἐπιϐλέπεις·
Καὶ πάντα ποιεῖς, τὸν διδάσκαλον τρέμων,
Ὃς τοῦτον ἰδὼν ἐξ ἀδήλου τὸν φόϐον
Ὀργίζεται μὲν, ἀλλὰ τοῖς νωθεσῖέροις,
Μαλάσσεται δὲ τοῖς προσεκτικωτέροις [2]·
Καὶ σπένδεται μὲν, ἀλλὰ σὴν δήπου χάριν,
Ἀεὶ δὲ παρὼν ἐξετάζει καὶ βλέπει,
Καὶ τὴν ἀγωγὴν τῆς σχολῆς ἐκμανθάνει·
Καὶ νῦν μὲν εἰς πῦρ τὸν θυμὸν παροξύνει
Πιμπρᾶν ἀπειλῶν εἰς ἀνάγκην ἐσχάτην·
Νῦν δὲ σῖομοῖ σίδηρον ἀκόνην φέρων,
* Καὶ σχηματίζει τὴν σφαγὴν πρὸ τῆς βλάϐης·
Νῦν δὲ τροφῆς ἄγευσῖον ἐξάγει κρίσιν,
Εἴργων προελθεῖν τὰς γονὰς τῆς παμφόρου,

Wernsd. qui male dubitat de verbo εὐγενίζω. *De animal.* 598 : Καὶ τῶν γυναικῶν εὐγενίζει τὸν τρόπον. Anon. ap. cod. Par. 39, fol. 91 r° : Εὐγενίζεται φύσις. Id. fol. 92 r° : Καὶ τὴν αἴσθησιν κατὰ λόγον εὐγενισθεῖσαν.

[1] Hanc vocem ignorant lexicographi, ut et sequentes : Πῖωχογενής, cod. Par. 396, p. 635. — Πῖωχοκτόνος, S. Max. *Opp.* t. I, p. LXXXVI. — Πῖωχοπρεπής, Theodor. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. V, p. 12 : Τῆς πῖωχοπρεποῦς ἐνανθρωπήσεως. — Πάμπῖωχος, cod. Par. 3058, fol. 42 v°. — Πολύπῖωχος, S. Ephr. Syr. *Opp.* t. II, p. 352 F : Ἡ π. μήτηρ.

[2] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 112.

Ἢ ξηρὰ τοῖς ὕδασι μοσχεύων ξύλα
Γόμφοις περιττοῖς προσφυῶς πεπαρμένα,
Μήπως προληφθῇ καὶ θρυβῇ τῇ συντάσει,
Πληγὰς καθ' ἡμῶν δυσχερεῖς ἐπιγράφει.
Καὶ ταῦτα ποιεῖ τοῖς κακοῖς ὠργισμένος·
Εἰ δὲ προσηνεῖς καὶ προκόπτοντας βλέποι,
Καὶ πρὸς τὰ μαθήματα συντονωτέρους,
Ἃ τῇ φύσει προὔθηκεν ἐξειλεγμένα
Σοφὸς πεφυκὼς πανταχῇ σχεδεκδότης [1],
Προκύψας εὐθὺς ἐξ ὀπῆς ἀποκρύφου
Πολλῶν ἀγαθῶν ὁρμαθοὺς [2] ἐπιβρέχει,
Καὶ τεκνοποιεῖ καὶ καλεῖ φιλοφρόνως
Ποθῶν καταψῶν εὐθυμεῖν ἐπιτρέπων,
Καὶ μέχρις αὐτῆς εὐδρομεῖν τῆς ἀγκάλης.
Οὕτω δικάζει τοῖς βροτοῖς ὁ δεσπότης,
* Οὕτως ἀναιρεῖ τὰς λαβὰς τῶν τραυμάτων,
Οὕτως ἀνείργει τὰς νομὰς καὶ τὰς φλέβας
Καὶ τὰς ἀφανεῖς τῶν κακῶν ἐπιρρύσεις,
Καὶ πάσας ἁπλῶς ἐκδιώκει [3] τὰς νόσους

[1] Hanc vocem ignorant lexica, quibus obiter addam : Γραμματοδότης, Theod. Stud. cod. Coislin. 94, fol. 183 r° : Ὁ γραμματοδότης ἐμὸς υἱὸς ἀγαπητός. — Εἰρηνοδότης, Anon. in Psalm. codex 371 A : Εὐφυῶς δὲ ἄγαν ἀναιρέτην εἰπὼν τῆς ἔχθρας Χριστὸν τὸν αὐτὸν καὶ εἰρηνοδότην ὠνόμασεν. — Θυμηδιοδότης, Theodor. Lascar. apud Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 263. — Λογοδότης, Elias Cret. in Jo. Climac. cod. Coislin. 87, fol. 300 v° : Ἀαρὼν ἀρίστου ἐπιτέτυχε λογοδότου καὶ λεξιδρόμου. — Ὀμφοδότης, Theodor. Lascar. *l. l.* p. 261. — Παντοδωροδότης, Actt. SS. Gregorii, ep. Sept. t. VIII, p. 366 E : Τοῦ παντοδωροδότου Θεοῦ. *Ibid.* p. 370 D. — Σοφριοδότης legitur ap. Theod. Lascar. *l. l.* p. 263; sed fort. leg. σοφοδότης. — Τεχνοδότης, Anon. astrol. cod. Par. 2506, fol. 58 v°. — Ὑγιοδότης, Theod. Lascar. *l. l.* p. 263.

[2] Cf. cod. Flor. LXV, 8.

[3] Cod. Esc. XLV, 4 : Ἐκβιβάζεις τὴν νόσον. Cod. Flor. CXI, 16 : Κατὰ βραχὺ τοῦ σώματος τὰς νόσους ἐξωθοῦσιν. Id. *De animal.* v. 1384 : Κατείργω τὴν νόσον. *Ibid.* 1352 : Ἐξορίζει τὴν νόσον.

Ὀξὺς ἰατρὸς εὑρεθεὶς πρὸς τοὺς πόνους.
Τί γοῦν, βασιλεῦ, τὴν καλὴν ὄντως φύσιν,
Τὸ σῶμα τὸ ζῶν εἰς τὸ θάλπειν τὸ κράτος
Καὶ τοὺς νεοσσοὺς τῆς γονῆς ὑπεξάγειν[1],
Μὴ δαπανηθῇ καὶ ῥυῇ τὸ πᾶν γένος,
Καὶ κατενεχθῇ πρὸς τὸ χεῖρον ἡ κτίσις,
Εἰκῇ ταπεινοῖς καὶ λυπεῖς καὶ συντρίβεις
Κρυπτὸν μαρασμὸν ἐμβαλὼν τῇ καρδίᾳ;
Τί τὴν ἀσυλλόγιστον[2] ἀνθρώποις κρᾶσιν
Καὶ τὴν ἀπαθῆ τῆς ψυχῆς εὐεξίαν
Εἴργεις φυσικῶν ἐμφορεῖσθαι φαρμάκων,
Κἂν μικρὸς ἢ μέγιστος ἢ μέσος πόνος
Πικρῶς ἐνοχλῇ προσρυεὶς παρ' ἐλπίδας;
Πλὴν εἰ σεαυτὸν ἐξετάζοις ἐνθάδε
* Καὶ τοῖς παλαιοῖς Αὐσονάρχαις συγκρίνοις,
Οὓς πεσσὸς[3] ἐγνώριζεν οὐκ ἔχων στάσιν,
Καὶ δεῖπνα συχνὰ καὶ χρονίζοντες πότοι,
Καὶ κυμβάλων κρούματα ῥᾳστώνης χάριν,
Ἐφ' ὧν τὸ σεπτὸν ἐπλατύνετο κράτος,
Εὐθὺς γλυκανεῖς τῆς ψυχῆς τὴν πικρίαν,
Καὶ τὴν περιττὴν φλεγμονὴν κατασβέσεις·
Εἰ γὰρ κατ' αὐτοὺς καὶ τὸ πᾶν ἔχειν δίδως,
Τὴν ἀρετὴν ἄμισθον εὑρίσκειν δίδως,
Χρηστόν τι ποιεῖν τῶν κακῶν δυναμένων·
Ὃ πῶς ἂν αὐτὸς κἂν ἐγὼ λέγω κρίνοις,
Ὃ καὶ μεταξὺ τῶν λυπούντων ἀγχίνους;

Boeckh, *Insc.* n° 511, 20: Νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφόρον. *Ibid.* n° 3273, 13: Νόσον ἐάω.

[1] Infra LXXVII, 1.

[2] Menand. ap. Stob. II, 6: Ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία. Adverb. ἀσυλλογίστως ap. Theodor. Stud. p. 178 E.

[3] Vid. Sueton. *August.* cap. LXXI.

Ὁρᾷς, βασιλεῦ, τῶν φυτῶν τοὺς ἐργάτας
Οἳ τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς καὶ τοὺς κλάδους,
Εἰς δυσπλόκους[1] ἕλικας ἐκτεταμένους,
Τεθηγμένοις τέμνουσιν ἐγχειριδίοις,
Μὴ, τοῖς περιτ7οῖς εἰσρυείσης τῆς δρόσου,
Μείνῃ τὸ σῶμα τῆς φυῆς τεθλιμμένον,
Καὶ καταμικρὸν εὑρεθῇ πεφρυγμένον;
* Τινὲς δέ φασι πυρπολεῖν τὰς ἀμπέλους,
Ὡς ἂν τὸ θερμὸν εἰς τὸ βάθος ἐκτρέχον
Τὰς ῥίζας αὐταῖς εὐφυῶς ἀναψύχῃ,
Καὶ δημιουργῇ τὰς γονὰς τελεσφόρους[2].
Τί γοῦν ἀθυμεῖς καὶ πιέζεις τὴν φύσιν,
Ὅταν ἑκάσ7ῳ τὸ προσῆκον εἰσφέρῃ
Ψυχῶν γεωργὸς εὑρεθεὶς ὁ δεσπότης;
Φέρε, σκοπῶμεν τὴν φορὰν[3] τῶν πραγμάτων
Ἐκ τῶν φυσικῶν αἰτιῶν καὶ λημμάτων,
Πόθεν τὸ βασίλειον ἐκτήσω κράτος.
Εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς, οὐ σοφῶς ἂν θαυμάσαις
Ὁρῶν τὸ ῥευσ7ὸν καὶ τὸν ἄσ7ατον δρόμον,
Καὶ τὴν περιτ7ὴν τῆς ῥοπῆς ἀταξίαν,
Καὶ τὰς ἀμυδρὰς τῆς σκιᾶς ὑποκρίσεις,
Καὶ τὰς ἀκαλλεῖς τῶν δοκούντων ἐμφάσεις.
Εἰ δ' ὥσπερ εἰκὸς ἐκ Θεοῦ πρόσεσ7ί σοι
Τοῦ κατακοσμήσαντος ἣν ἔχεις φύσιν,

[1] Hæc vox deest lexicis. Cod. Escur. XXXVIII, 4 : Δυσπλόκους βρόχους. Noster, p. 66, 70, edit. Dübner. : Δυσπλόκους μίτους.

[2] Unde τελεσφόρησις ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 23 r° : Ἐνέθηκε γὰρ ὁ Θεὸς πλατ7ομένῃ τῇ φύσει τῇ ἡμετέρᾳ σπέρματα τῶν ἀγαθῶν πράξεων, τὴν καλλιεργίαν αὐτῶν καὶ τὴν πρὸς τελεσφόρησιν ἐπιμέλειαν. Idem, fol. 24 r° : Ἀτεκνοῦντα δὲ ὡς μὴ συγχωρουμένου τοῦ καταβαλλομένου σπέρματος ζωογονηθῆναι πρὸς τελεσφόρησιν.

[3] Conf. cod. Flor. XLIX, 11.

Τί συλλογίζῃ τὴν κατ' ἄνθρωπον κρίσιν,
Καὶ καθάπερ σύμμαχον οὐκ ἔχων μέγαν,
* Μᾶλλον δὲ καὶ πρόμαχον ἐν τοῖς κινδύνοις,
Πενθεῖς ὁ καλὸς τοὺς κακοὺς καὶ δακρύεις;
Σὺ γὰρ κἂν οὐδὲν εἰσενεγκεῖν ἰσχύσῃς,
Ἀλλ' οἶδεν αὐτὸς ἀκριβῶς τὸ συμφέρον,
Ὃς οὐ λίθον δίδωσιν ἂν ἄρτον θέλῃς[1],
Παρακρατεῖ δὲ τῆς μαχαίρας τὸ σ7όμα,
Τὸ τῆς σφαγῆς ὕποπ7ον εὐτέχνως λύων.
Τίς οὖν, βασιλεῦ, καὶ τὸν ἔμπροσθεν χρόνον
Συνεῖχε δεσμοῖς καὶ σφαγαῖς τοὺς ἐκφύλους
Καὶ πρὶν καθ' ἡμῶν εἰσρυῆναι πολλάκις;
Τίς ῥῆγας εὐθὺς δυσμενεῖς καὶ σατράπας,
Καὶ δημαγωγοὺς ἐθνικῆς πανσπερμίας
Καθεῖλεν εἰς γῆν γαυριῶντας ἀφρόνως;
Τίς τοὺς κακούργους, τοὺς θρασεῖς, τοὺς αὐθάδεις,
Τοὺς λωποδύτας[2], τοὺς φθορεῖς τῶν πραγμάτων,
Τοὺς αὐτοφυεῖς[3] τῷ δοκεῖν πρωτοσ7άτας,
Τοὺς νυκτερινοὺς καὶ σκιώδεις δεσπότας
Εἰς φῶς ἐνεγκὼν ἐξ ὀπῆς καὶ φαυλίσας
* Ἀφῆκε νεκροὺς κἂν δοκῶσιν ἐμπνέειν;
Ὁρᾷς, βασιλεῦ, τὸν τροχὸν[4] τῶν πραγμάτων
Καὶ τὴν ταραχὴν τῆς φορᾶς τῆς ἀσ7άτου
Ἣ πάντα κινεῖ καὶ σ7ροβεῖ καὶ συγχέει,
Καὶ νῦν μὲν ὑψοῦ νῦν δὲ πρὸς βάθος τρέχει,
Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς κλαυσιᾷ τῶν ἀψίδων,
Ὠθοῦντος αὐτὸν ἐμβριθῶς[5] τοῦ πασσάλου,

[1] Matth. VII, 9.

[2] Infra CCXXXVII, 195: Καὶ λωποδῦται καὶ φθορεῖς τῶν πραγμάτων.

[3] Cf. infra CCIII, 27.

[4] Cf. infra LXXXI, 1.

[5] *De animal.* 580.

Ὃν ἡ Φύσις ἔπηξεν ἀῤῥήτῳ σΊάσει,
Μὴ συμποδισθῇ τῇ παρὰ Φύσιν βάσει,
Καὶ κατενεχθῇ τῆς λαϐῆς τεθραυμένης;
Ἢ πῶς ἔδει Πλάτωνα πεΊλεύειν μάτην,
Ἄθυρμα κοινὸν[1] ζωγραφοῦντα τὸν βίον;
Ὃν ἄλλος ἀνὴρ ἐκδραμεῖν ἠπειγμένον
Μείρακα γυμνὸν[2] καὶ τριχῶν ἄνευ γράφει,
Καὶ ληπῖὸν οὐ δίδωσι τοῖς ὀξυδρόμοις[3]·
Οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν εὐχερῶς ἂν ἁρπάσοι,
Γλίσχρον τὸ φεύγειν τῆς γραφῆς εἰργασμένης.
Ἄλλος πῖερωτὸν ἐν κυλίνδρῳ δεικνύει
Σωματοποιῶν[4] τῆς φορᾶς τὰς ἐμφάσεις·
* Ἄλλος δὲ καὶ δρέπανον[5] αὐτῷ προσγράφει
Καὶ δημιουργεῖ πάντα τὸν χρόνον Θέρος.
Οὐ φείδεται γὰρ τῆς φυῆς τῶν πραγμάτων·
Τέμνει δὲ πάντα καὶ πρὸ τῆς ὥρας τάχα·
Καὶ σΊάχυς αὐτῷ νῦν προκύπΊουσα χλόη·
Καὶ καρπὸς οὐδείς ἐσΊιν ἐκ τῶν δραγμάτων,
Ἃ, καθάπερ φρύγανα συντεθειμένα,
Τὸ προσριπισθὲν δαπανᾷ πῦρ τοῦ χρόνου.
Τούτους, βασιλεῦ, μὴ παρέλθῃς τοὺς τύπους,
Οὓς ἡ Φύσις ἔγραψεν ἐκ τῶν πραγμάτων·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτοὺς πανταχοῦ γῆς ἠγμένους,
Καὶ πρὸς τὸ δυσέκνιπΊον[6] ἐσκιῤῥωμένους[7]

[1] Ἄθυρμα κοινόν, id est πανήγυριν, cui vitam comparavit Pythagoras, non Plato.

[2] Cf. cod. Esc. LXVII.

[3] Infra v. 254.

[4] Cf. *Philosophum.* p. 136 ed. nostræ. German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 175 r° : Ἐν δὲ τοῖς προφητικοῖς τούτοις ῥήμασι τῆς κακίας σωματοποιουμένης εὑρίσκεται ὁ διάϐολος γυναῖκας ὑπερϐιϐάζων ἀνδρῶν.

[5] Cf. cod. Flor. CCXV, 129.

[6] Cf. infra CCIII, 35.

[7] Cod. ἐσκιρωμένους.

Τοῖς ἀξύλοις πίναξι τῶν δεδογμένων,
Ὡς ἂν τὸ λυποῦν εὐφυῶς περιζέσῃς[1]
Φαιδρὸν σεαυτὸν ζωγραφῶν τῇ καρδίᾳ.
Νῦν ὁ Σκύθης ἄρισῖος ἱπποτοξότης[2],
Νῦν ἄλλος αὐτῷ τὴν βολὴν ἀντισῖρέφει·
Νῦν ἔσχε Περσὶς εὐτυχῶς παρ' ἐλπίδας·
Νῦν ἡ Βαβυλὼν ἐκνικᾷ τὴν Περσίδα·
Νῦν ἔθνος αὐτὴν ἐκδραμὸν κατασῖρέφει·
Νῦν ἄλλος αὐτὸ συμποδίζει σατράπης·
Οὐδεὶς δὲ νικᾷ, τὸ κρατεῖν γὰρ τοῦ χρόνου.
Καὶ νῦν μὲν αὐτὸς ὁ σφριγῶν ὁ γεννάδας
Αἱρεῖ τὸν ἐχθρὸν συμπλακεὶς ἀκινδύνως·
Νῦν δ' ἄλλος αὐτὸν ἀδρανὴς ἄγχει θλίβων.
Οὕτω, βασιλεῦ, καὶ πένης πλουτίζεται,
Καὶ πλουσίου δύναμις οὐχ ὑφίσῖαται·
Λιμὸς δὲ πολλὰς ἐλπίδας ἐργάζεται,
Τρυφὴ δὲ συχνῶν συμφορῶν ὑποψίαν,
Ὅταν ὁ καιρὸς ἐξαμείβῃ τὰς φύσεις,
Ὁ παραγωγεὺς καὶ φθορεὺς τῶν πραγμάτων.
Εἰ γοῦν ὁ ῥευσῖὸς καὶ παλίμβολος βίος
Νῦν τοῦτο, νῦν δ' ἐκεῖνο, νῦν δ' οὐδὲν πλέον
Ἢ πνεῦμα καὶ χνοῦς[3] καὶ σκιὰ[4] πρὸ φωσφόρου,
Μετὰ δὲ μικρὸν ἀγνοούμενος τύπος·
Εἰς γὰρ τὸ μηδὲν ἡ ῥοὴ παρατρέχει.
Τί πρὸς τὸ παρὸν δυσφορεῖς ὡς ἐν σῖάσει,

[1] Fort. περιξέσῃς. Infra v. 245 : Τὰ δεινὰ τῆς ψυχῆς ἀποξέω.

[2] Cf. supra II, 3, et Theod. Prodr. ed. Mai, VIII, 20.

[3] Malim χοῦς. Conf. cod. Flor. II, 43.

[4] Supra IX, 6. Philes, *In Pachymer.* 62, ed. Boiss. Georgid. ap. Boiss. *Anecd. gr.* I, p. 81 : Σκιᾶ καὶ σκιᾶς οὐδαμινώτερον τὰ τοῦ βίου πράγματα, πολλῶν γέμοντα κινδύνων. Cf. etiam Stob. 98, 1, 2 et 3.

* Κἀν τοῖς ἀγῶσιν ἀκριϐῶς τοῦτο βλέπω,
Κἀν τοῖς θαλαττεύουσι καὶ τοῖς ἐμπόροις;
Ἡ γὰρ κάτω κίνησις οὐκ ἔχει στάσιν.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς,
Εἰ τὰς ἀγωγὰς ἡ στροφὴ περιτρέποι,
Καὶ ῥεῖν ἀτεχνῶς ἐκϐιάζοι τὰς φύσεις.
Εἰ γὰρ λάϐῃ κίνησιν ἐν σοὶ τὸ θλίϐον,
Ῥυήσεται δὲ πρὸς τὸ μηδὲν αὐτίκα,
Παγήσεται μὲν τοῦ κακοῦ τοὐναντίον,
Ἔσται δὲ τετράγωνος ὁ χρόνος βάσις·
Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κράτους
Μιμήσεται μὲν ἀκριϐῶς τὰς ἐλπίδας,
Αἷς οὐκ ἔχει κίνησιν ἡ πάλαι στάσις·
Μενεῖ δὲ σαφὴς δαψιλὴς ἐπεισρέων,
Ὡς ἀπὸ λωτοῦ[1] καὶ τρυφῆς τῶν πραγμάτων.
Ἔχω δέ σοι γνώρισμα τὴν ξένην φύσιν,
Ἣν ἔσχεν οὐδεὶς τῶν βεϐασιλευκότων,
Εἰ καὶ Σολομῶν δυσχεραίνοι τὸν λόγον·
* Τῆς χάριτος γὰρ ὁ βραϐεὺς εἷς εὑρέθη.
Πλὴν ἀκροάσθω καὶ δεχέσθω τὸν λόγον,
Καὶ τὴν ἀληθῆ μὴ κακιζέτω κρίσιν.
Εἰ δ' οὖν, τὸ λευκὸν τῶν τριχῶν κράζει[2] στόμα
Τοῖς τοῦ χρόνου σφίγμασιν[3] ἐμπεφραγμένον·
Φανήσεται γὰρ ἐκ ταφῆς αὖθις γέρων
Αἰδοῦς ἀμοιρῶν τῆς πρεπούσης πρεσϐύταις,
Κἂν ἄλλος αὐτὸν συμπαθέστερος λόγος
Μείρακα τιμῶν ζωγραφῇ στεφηφόρον.
Ἔχω μὲν οὖν, κράτιστε, πολλὰ δεικνύειν,

[1] Cod. Flor. 1, 703: Ἠθῶν δὲ λωτὸν οὐρανόδροσον φύει.

[2] Prius erat κράξει.

[3] Conf. cod. Flor. 1, 153.

Δι' ὧν τὸ λυποῦν ἐν βραχεῖ παρακμάσει·
Πλὴν εἷς λογισμὸς ἀντὶ πάντων ἀρκέσει,
Μήπως ὁ καιρὸς ἐκταθῇ μοι τῶν λόγων.
Ὅταν γὰρ ἴδῃς[1] τὸν σοφὸν, τὸν ἀγχίνουν,
Τὸν πατριάρχην, τὸν θεόπτην, τὸν μέγαν,
Ὃς οἶδε σεισμὸν καὶ θυμὸν γῆς προβλέπειν,
Καὶ πῦρ ἀπειλοῦν καὶ θεὸν παιδοτρίβην,
Εὐθὺς τὰ δεινὰ τῆς ψυχῆς ἀποξέω,
* Καὶ γίνομαι ζῶν εἰς τρεφούσας ἐλπίδας·
Ὡς οὐχὶ συχνὸς παρελεύσεται χρόνος,
Καὶ πάντα καλὰ, βασιλεῦ, ταῦτα φράσεις,
Καινὸν πλατυσμὸν τεκτονεύσας τῷ κράτει·
Ἐξῆς δὲ τί χρὴ καὶ τὰ τῶν ἄλλων γράφειν,
Οἷς τήκεται ζῶν τῆς φθορᾶς τὸ σαρκίον,
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς ὑποῤῥέον,
Ὡς ἂν ὁμιλῇ τῆς ψυχῆς ἡ λεπτότης
Τῷ δημιουργῷ τῆς πνοῆς ὀξυδρόμως[2],
Ἐῶσα τὸν χοῦν[3] ὡς βαρύ τι φορτίον
Εἰς τὴν χαμερπῆ καὶ παλίνστροφον[4] κόνιν;
Τὰ γὰρ κατ' αὐτοὺς οὐδ' ἀριθμεῖν ἰσχύω

[1] Fort. ἴδω. Cod. Escur. xxxv, 1 : Τὸν ἀετόν σε τὸν θεόπτην, τὸν μέγαν.

[2] Hoc adverbio carent lexica, quæ solum afferunt ὀξύδρομος. Supra cod. Flor. cxcviii, 4 : Ὀξυδρόμοις πτέρυξιν. Supra v. 168 : Καὶ ληπτὸν οὐ δίδωσι τοῖς ὀξυδρόμοις. Verbum ὀξυδρομέω occurrit ap. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 182 r° : Ἀλλὰ μὴ μέχρι τοῦ πρώτου καμπτῆρος ὀξυδρομήσαντες στῆτε. Obiter addam lexicis : Ὀξυκινήτως ex Jo. Tzetz. *Ep.* 70 : Βέβηκε δὲ ἐπὶ σφαίρας εὐδρόμου τινὸς μεταῤῥιπτάζων αὐτοῦ τοῖς ποσὶν ἐκείνην ὀξυκινήτως. — Ὀξυπραγής, Constantin. Pantechn. cod. Escur. ii, Υ, 10, fol. 84 v° : Ὀξυπραγέσι παλάμαις αἱρεῖ. — Ὀξυπραγία, Theophil. Philos. cod. Par. 2417, fol. 11 v° : Εὐδαιμονίας καὶ ὀξυπραγίας τοῦ στρατοῦ σημαίνει. — Ὀξυπύγων, *ibid.* fol. 70 v° : Καὶ κούφους τὸ ἦθος, λεπτοὺς τὰ σκέλη, ὀξυπύγωνας.

[3] Cf. cod. Flor. cxxx, 23.

[4] Cf. infra cxxxix, 29.

Νικῶντα μικροῦ τὴν κατ' ἄνθρωπον φύσιν·
Ὃν εἴπερ εἶς ἦν εἰς τὸ σὸν θαῤῥῶν σέβας,
Ὁ ποικίλως ἔδειξας ἠκριβωμένον,
Εἰ μηδὲν εἶχε συμμαχοῦν ἄλλο βλέπειν,
Ἔσωσεν ἄν σοι μυριάνθρωπον [1] πόλιν,
Καὶ τοὺς πόνους ἔλυσε χειρῶν ἐκτάσει.
* Πλὴν ἀλλὰ σαυτὸν τοῖς παροῦσιν ἀντίθες
Ἐν τῇ στρατιᾷ τοῦ Θεοῦ τεταγμένον,
Καὶ κατὰ παντὸς δυσμενοῦς ὡπλισμένον,
Οἷα κραταιὸν τοῖς πτεροῖς τῶν ἀγγέλων,
Καὶ ταῖς σταθηραῖς ἀρεταῖς ἐσταλμένον,
Αἳ πᾶν μὲν ἐκτρέπουσιν ἀῤῥήτως βέλος,
Σὲ δὲ γράφειν ἔχουσιν ἐν στεφανίταις,
Τὸν [2] Αὐσονάρχην, τὸν πολὺν, τὸν γεννάδαν,
Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὴν ἀσύγκριτον φύσιν.
Ἀλλ' ὦ φύσει ζῶν καὶ κρατῶν πάντων μόνε,
(Τέλος γὰρ οὐδὲν οὐδὲ γηρῶν σοι χρόνος
Τῷ δημιουργήσαντι καιροὺς καὶ χρόνους,
Ὡς τὸν παρ' ἡμῖν χιλιάριθμον [3] χρόνον
Εἶναι παρὰ σοὶ ψαλμικῶς [4] χθὲς ἡμέραν·)
Σὺ πρῶτα ποιεῖς ἐν ῥιπῇ τοὺς ἀγγέλους
Λειτουργικὰ πνεύματα δεικνὺς πανσόφως [5]·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς τὸν ὕψιστον θρόνον,
Ὃν ἡ κατὰ νοῦν ὀργανοῖ λεπτουργία [6],
Μὴ καὶ δορυφόρους σε καὶ πρωτοστάτας
* Καὶ δημαγωγοὺς εὐτυχεῖν [7] ὑπερτίμους,

[1] An. in Rhet. Arist. 9 v°. Cod. Par. 1481, 54 v°: Τοῦ Ξέρξου μυριάνθρωπον στρατόπεδον ἐξοπλίσαντος.

[2] Cf. infra vs. 350 et 351.

[3] Vox addenda lexicis.

[4] Psalm. XLIX, 4.

[5] Vid. infra v. 431 et 534. Cod. Vat. XXXIX, 5.

[6] Cf. infra CCV, 10.

[7] Prius erat ἐντυχεῖν.

Ἀκαμάτους κήρυκας, ἀγρύπνους δᾳδας,
Χρηστοὺς, λογικοὺς, ἰσχυροὺς, ὀξυδρόμους,
Ὕλης ἀγεύστους καὶ φθορᾶς ὑπερτέρους,
Καὶ τῶν παρὰ σοὶ μυστικῶν θερπισμάτων
Ἐπιμελητὰς ἀκριβεῖς καὶ συντόνους;
Σὺ τὸν τοσοῦτον ὡς δορὰν τείνεις πόλον[1],
Στικτὸν δὲ ποιεῖς τοῖς χοροῖς τῶν ἀστέρων[2],
Τὸν ἥλιον δὲ τακτικῶς διεξάγεις
Ἄρχοντα δεικνὺς ψαλμικῶς[3] τῆς ἡμέρας,
Καθάπερ αὐτὸν τῆς σελήνης τὸν δρόμον
Εἰς ἑσπέρας ὕπαρξιν ὡς βασιλίδος.
Ἶριν δὲ τὴν εὔκυκλον ἀῤῥήτως γράφεις,
Καὶ δημιουργεῖς ἐξ ἐκείνης αἰθρίαν
Βροντῶν, χαλαζῶν, ἀστραπῶν, ὄμβρων, γνόφου,
Ἐγχεῖς δὲ πυκνὰς τῆς πνοῆς τὰς ἐξόδους,
Καὶ πῦρ ὑπὲρ γῆς ἀνταναπλεῖς[4] οὐ φλέγον,
Καὶ ῥοῦν κρεμαστὸν ἐκ φλεβῶν δίδως ξένων·
* Ἄλλον δὲ ῥοῦν κάτωθεν ἐξάγεις πάλιν
Τὴν γῆν ἐπ' αὐτοῦ τὴν τοσαύτην πηγνύων,
Ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἐντεθῆναι τὴν βάσιν,
Εἶναι δὲ σαφῶς ἀντὶ βάθρων καὶ στύλων
Τὸ σὸν μόνον θέσπισμα τῇ κάτω κτίσει.
Σὺ τῶν θαλασσῶν ἐμπλατύνεις τὴν χύσιν
Τῇ συναγωγῇ τῆς ῥοῆς τῆς ἀσχέτου·
Ψάμμῳ δὲ ταύτῃ σωφρονίζεις τὸ θράσος,
Μὴ παρενεχθῇ καὶ καλύψῃ τὴν κτίσιν,
Ὅτε σφριγῶσιν αἱ πνοαὶ κατακράτος.
Σὺ καὶ πετεινὰ καὶ μετ' αὐτὰ θηρία,

[1] Psalm. CIII, 2.
[2] *ἄστρων* cod. Paris. 2511, male.
[3] Psal. CXXXV, 8 et 9, et CIII, *passim*.
[4] De hac voce silent lexica.

Καὶ τοὺς περιτ7οὺς τῆς Θαλάσσης ἰχθύας,
Καὶ πᾶν ἐπὶ γῆς ἑρπετῶν δίδως γένος·
Σὺ καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκ χοὸς διαπλάσας,
Καὶ ζῶσαν εὐθὺς ὀργανώσας τὴν πλάσιν·
Ὁ καὶ φυτουργὸς τῆς Ἐδὲμ καὶ δεσπότης,
Ἐπεὶ γυναικὸς ἀπάτῃ θηλύνεται·
Καὶ σαίνεται[1] μὲν ἐλπίδι θεώσεως,
Ἡδύνεται δὲ τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως[2]·
Γυμνὸς δὲ παντὸς ἐνδύματος γίνεται,
* Καὶ τῆς τρυφῆς ἐντεῦθεν ἐξορίζεται,
Καὶ τὴν συκίνην ἀμφιέννυται σκέπην[3],
Καὶ κρύπτεται μὲν ἀπὸ σοῦ παραυτίκα·
Ἐλέγχεται δὲ καὶ τρανοῖ τὴν αἰσχύνην,
Καὶ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἀρᾶς ὑποσ7ρέφει
Σοφῶς νεουργεῖς τῆς φθορᾶς ἐξαρπάσας.
Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἀρχιτέκτων εὑρέθης
Φθαρεῖσαν αἰσχρῶς εὐγενίζων τὴν πλάσιν·
Πολλῶν δὲ κακῶν εἰσρυέντων ἐν μέσῳ,
Καὶ τοῦ πάθους ὄλεθρον ἐντεθεικότος,
Αὐτὸς τὸν υἱὸν ἀντιφάρμακον δίδως·
Ὃς τίκτεται μὲν ἡμερῶν ἐπ' ἐσχάτων
Εἰς σάρκα παγεὶς ἐξ ἀνάνδρου παρθένου,
Ἣν αὖθις ἁγνὴν καὶ φθορᾶς ὑπερτέραν
Ἔδειξεν ὡς ἦν καὶ πρὸ τοῦ ξένου τόκου·
Τοῦ σοῦ γὰρ ἦν πνεύματος ἡ συνεργία
Τοὺς φυσικοὺς κινοῦντος ἀῤῥήτως νόμους·
Ἑκὼν δὲ παθὼν καὶ σφαγεὶς ἐπὶ ξύλου
Ζωοῖ τὸν Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα τῷ ξύλῳ,
* Καὶ πᾶσαν ἡμῶν ἐξ ἐκείνου τὴν φύσιν·

[1] Cf. cod. Vat. xvi, 9. — [2] V. 319 non habet cod. A. — [3] Genes. iii, 7.

Ἀνίσταται γὰρ ἐκ ταφῆς τριημέρου[1]·
Καὶ πάλιν εἰς σὲ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα,
Τὸν ζῶντα καὶ μένοντα καὶ συνημμένον
Τὴν σάρκα λαβὼν προσφυῶς ἀνατρέχει.
Σὺ τοῦτον αὐτὸν τοιγαροῦν, πάτερ, δέχου·
Καὶ γὰρ ἱλασμὸς εἰς τὸ σώζειν εὑρέθη·
Καὶ τοῦτον ἡμῖν ἐξαπέσΤειλας τότε,
Καὶ τοῦτον ἡμεῖς εὐτυχοῦμεν δεσπότην,
Ὃς τοῦτον ἡμῖν εἰς βασιλέα χρίει
Τὸν[2] Αὐσονάρχην, τὸν πολὺν, τὸν ἀγχίνουν,
Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὴν φιλάνθρωπον φύσιν.
Κἂν τι λέγειν ἔχοιμεν εἰς τοῦτον μέγα,
Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἔργον ἐσΤὶν ἰσχύος·
Ἐκ σοῦ γὰρ αὐτῷ τὸ κρατεῖν καὶ τὸ πνέειν·
Ἐκ σοῦ τὸ νικᾶν εὐτυχῶς εἴπερ δίδως·
Ἐκ σοῦ τὸ συζῆν τῇ τρυφῇ[3] τῶν ἐλπίδων·
Ἐκ σοῦ καθαρῶς τὸ πλατύνειν τὸ κράτος·
Ἐκ σοῦ τὸ λαλεῖν καὶ φρονεῖν ἀσυγκρίτως.
*/ Σὺ λῦσον αὐτῷ συμπαθῶς καὶ τοὺς πόνους·
Σὺ δεῖξον αὐτὸν εὐσΤεφῆ τοῖς πρακτέοις·
Σὺ πῆξον αὐτὸν εἰς τὰ βάθρα[4] τοῦ κράτους·
Σὺ σφίγξον αὐτῷ τὴν σΤολὴν καὶ τὸ σΤέφος·
Σὺ σΤῆσον αὐτοῦ συμβαλὼν εὖ τὸν Θρόνον.
Ἐχθρὸς δὲ μηδεὶς ἢ σαφὴς ἢ λανθάνων,

[1] Cf. cod. Flor. cxxi, 19. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°: Εἰς ἀπεικόνισμα τῆς τριημέρου τοῦ Σωτῆρος ταφῆς. Theodor. Lasc. cod. Par. 1193, 21 v°: Τριήμερος ἀνασΤάς.

[2] Conf. supra vs. 271 et 272.

[3] Infra xxvii, 6: Ἐῶ γὰρ αὐτοῖς τὴν τρυφὴν τῶν ἐλπίδων; xxxi, 20: Ὁ δὴ νεμηθὲν τὴν τρυφὴν τῶν ἐλπίδων. Cod. Florent. lxxx, 9: Ἐγὼ δὲ παρεὶς τὴν τρυφὴν τῶν ἐλπίδων.

[4] τὸ βάθρον cod. B. Philes, in carmine *De Officiis*, v. 18: Ὑπόβαθρα κράτους.

Ἢ δεῦρο παρὼν καὶ δοκῶν εὔνους τέως,
Ἢ γῆς ὀπουδὴ τήν γε σὴν δίκην φύγοι.
Θεὸς γὰρ εἶ σὺ, καὶ τὸ πᾶν πληροῖς μόνος[1],
Θεὸς[2] δυνατὸς, καὶ ψυχῶν βάθη βλέπων,
Θεὸς κραταιὸς, καὶ κριτὴς ὄντως μέγας.
Νῦν[3] δεῖξον ἡμῖν τὴν ἀγαθότητά σου,
Νῦν δεῖξον ἡμῖν τὴν φιλάνθρωπον φύσιν,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.
Ἰδοὺ βασιλεὺς εὐκλεὴς πάντα τρόπον,
Καὶ δημαγωγὸς, καὶ σχεδὸν Μωσῆς νέος!
Γενοῦ χορηγὸς τοιγαροῦν τεραστίων·
Δὸς ῥάβδον αὐτῷ μυστικῆς εὐανδρίας·
Δὸς ὅπλον αὐτῷ κοσμικῆς μοναρχίας·
Δὸς χάριν αὐτῷ, κάλεσον τοῦτον φίλον·
* Σκέπασον ὀφθεὶς ὑπὸ πέτραν ἐλπίδος·
Λῦσον τὸν αὐχμὸν[4] τῶν κακῶν καὶ τὸν γνόφον[5]·
Λάλει πρὸς αὐτὸν, μυστικὰς δίδου πλάκας·
Ῥῆξον πάλιν θάλασσαν ἠρυθρωμένην·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτὴν ἐκ φλεβῶν κεχυμένην·
Κάλυψον ἐχθροὺς ἐν μυχοῖς γῆς ἐσχάτοις·
Τρέψον κατ' αὐτῶν τῆς ῥοῆς τὰς προσχύσεις·
Ἴθυνον αὐτὸν παγγενῆ σεσωσμένον,
Ὡς ἐν νεφέλῃ τῇ ῥοπῇ σου καὶ στύλῳ·

[1] Post v. 367, in cod. B, id est Paris. 2511, sequitur v. 411 : Σφαγὰς ἀπειλῶν κ. τ. λ.

[2] Hic incipit carmen in codice B, fol. 81 r°, cum hoc titulo : Εἰς τὸν βασιλέα κυρ. Ἀνδρόνικον. Anonymum indicatur in meo *Catal. mss. Biblioth. reg.* Conf. infra v. 412.

[3] V. 370 deest in cod. A.

[4] Cod. Flor. CCXXIV, 15 : Λύεις τὸν αὐχμὸν τῶν καλῶν ἐν τῷ βίῳ, ubi fort. leg. τῶν κακῶν. Id. CCXIII, 296 : Αὐχμῷ τελευτῆς. Cod. Vat. XXV, 8 : Αὐχμοῦ δὲ πυκνοῦ συμφορῶν ἔξεστιν λύσας.

[5] Cod. Flor. CXXIV, 21 : Ὁ τῶν ἀηδῶν γνόφος.

Τήρησον αὐτὸν ὑπὸ τὴν πτέρυγά σου·
Δόξασον αὐτὸν ψαλμικῶς ἐν ἰσχύϊ·
Σίτισον αὐτὸν χαρμονῆς μάννα βρέχων·
Πότισον αὐτὸν μυστικὴν πέτραν σχίσας·
Κίνησον αὐτῷ τῆς ψυχῆς τὴν πικρίαν
Εἰς νέκταρ ἡδὺ καὶ χαρᾶς πλῆρες πόμα,
Μήπως ὁ καινὸς Ἰσραὴλ σοι γογγύσῃ,
« Ἰδοὺ καθ' ἡμῶν Ἀμαλὴκ ἄλλος τρέχει. »
Σύντριψον αὐτὸν σταυρικοῦ τύπου ξύλῳ·
Τὸν σὸν δὲ νῦν φάνηθι Μωσῆν δοξάσας
* Τὰς τῆς ψυχῆς παλάμας ἐκτετακότα.
Ἔχεις Ἰησοῦν· δυσμενῶν θραῦσιν δίδου,
Ἕως ἂν ἐκλίπωσιν[1], ὁ Γραφὴ λέγει·
Πέμψον πρὸς αὐτὸν ἀγγελάρχην[2] ὁπλίτην,
Ὃς ἂν ἐπιστὰς εὐμαρίζοι τὰς τρίβους,
Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν ἐξ ἀδήλου συντρίβοι.
Ἰδοὺ Γολιάθ, τὸν θρασὺν ὄχλον βλέπεις,
Τὸν αἱμοχαρῆ[3], τὸν σφριγῶντα πρὸς μάχας·
Ὅπλισον ἡμῖν τὸν Δαβὶδ τῇ σφενδόνῃ
Ἣν ἡ κραταιὰ δεξιῶς χείρ σου πλέκει,
Μὴ καταυχήσαιτο τοῦ σοῦ ποιμνίου
Θηρὸς πονηροῦ δυσχαλίνωτον[4] στόμα,
Μὴ καὶ Σαοὺλ τύραννος ἀνθρωποκτόνος[5]
Σφαγὰς ἀπειλῶν ἀντελαύνοι τῷ κράτει.
Μνήσθητι[6] τῶν σῶν σήμερον τεραστίων·
Ἐγκαίνισον δὲ τὴν ἀγαθότητά σου

[1] Psalm. XVII, 41.
[2] Fort. ἀγελάρχην.
[3] Conf. supra II, 53.
[4] Conf. infra v. 457.
[5] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 25 r° : Διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον τὸν κατὰ τοῦ μηνύσαντος ταύτας ἀνθρωποκτόνου Σατάν.
[6] Post v. 411 in codice B sequitur v. 282 : Μὴ καὶ δορυφόρους κ. τ. λ.

Τῷ νῦν βασιλεῖ τῆς φυλῆς τῶν Αὐσόνων,
Ὦ τὸ σΊέφος δέδωκας οἷς οἶδας λόγοις.
* Ἔχεις παρ' ἡμῖν Ἀβραὰμ ἄλλον μέγαν,
Ὃς πίσΊιν αὐχῶν ὑπερηγάπησέ[1] σε,
Καὶ τῇ πολιᾷ τῆς τιμῆς ἐσΊερξέ σε.
Πλήθυνον αὐτῷ τὴν γονὴν καὶ τὸ κράτος·
Αὔξησον αὐτὸν εἰς ἀριθμὸν ἀσΊέρων·
Δὸς κλῆρον αὐτῷ πανταχοῦ γῆς πᾶν γένος,
Καὶ τοὺς περιτΊοὺς εὐαριθμήτοις[2] νίκα.
Ἔχεις Γεδεὼν εἰς ἀναλάμψεις βίου·
Νικᾶν παρασκεύασον αὐτὸν εὐσΊόχως.
Καὶ σὺ δὲ παρὼν, ὦ Θεοῦ ζῶντος Λόγε,
Καὶ παραγωγεῦ καὶ σπορεῦ τῶν κτισμάτων[3],
Καὶ δημιουργὲ καὶ βραβεῦ τῶν κρειτΊόνων,
Ὁ ΧρισΊὸς, ἡ δύναμις, ἡ μοναρχία,
Τὸ καινοποιὸν καὶ τρισόλβιον κράτος,
Ὁ τῶν λογικῶν ἀρχιτέκτων ὀργάνων,
Ὁ καὶ τὸν αὐτάνακτα πανσόφως χρίσας,
Ἴδε πρὸς αὐτὸν εὐμενῶς πάντων χάριν·
Ἴδε πρὸς αὐτὸν, ἡ φυσικὴ χρησΊότης·
* Καὶ γὰρ δι' ἡμᾶς οὐρανοὺς πάλαι κλίνεις,
Καὶ μέχρι σαρκὸς μετριάζεις ὡς θέλεις,
Καὶ μέχρι παθῶν καρτερεῖς ὁ δεσπότης,
Καὶ μέχρι ταφῆς καὶ φθορᾶς ἀσυνθέτου[4],
Καὶ θαυματουργεῖς καὶ διώκεις τὰς νόσους,

[1] S. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 216, et Eustath. *Opusc.* p. 256, 41.

[2] *De animal.* v. 342 : Νικώμενος δὲ μετριάζει σωφρόνως, Καὶ ζῇ σιωπῶν εὐαρίθμητον χρόνον. In versione latina, edit. Didot, pro *pudenter* legend. *prudenter*. Id. v. 1802 : Εὐαρίθμητον βίον «brevem vitam».

[3] Cod. B τῶν πραγμάτων, et supra κτισμάτων.

[4] Ἀnon. cod. Paris. 1277, fol. 230 r° : Ἀσύνθετος πραγματεία.

Καὶ μακροθυμεῖς καὶ σκυλεύεις τοὺς τάφους,
Τὰ κλεῖθρα[1] συνθλῶν τῆς φθορᾶς καὶ τὰς πύλας.
Ἔχεις δυσωποῦντάς σε τοῦ σώζειν χάριν
Καὶ πατριάρχας καὶ προφήτας ἐνθέους,
Οἷς αὐτὸς ἐγνώρισας ἐκ πλείστου χρόνου
Σαυτὸν καθαρῶς ἐν μεθέξει σαρκίου,
Μήπως τὸ νικῶν τὴν κατ' ἄνθρωπον φύσιν
Ἄπιστον ὀφθῇ τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει.
Ἔχεις μαθητὰς εὐκλεεῖς ἀποστόλους,
Ψυχῶν ἁλιεῖς, πρακτικοὺς διδασκάλους,
Εὐαγγελιστὰς κοσμικοὺς πεζοδρόμους[2].
Ἔχεις μετ' αὐτῶν τὴν σφαγὴν τῶν μαρτύρων,
Οἳ τάχα τὸν σὸν ἐκμεμίμηνται τύπον,
* Οἳ σαρκὸς ἠλόγησαν ἀγγέλων τρόπον,
Οἳ τὸν σὸν εἰκόνισαν ἐν ξύλῳ πόνον,
Οἷς σὺ τὸ μὲν πῦρ ἐξαμείβεις εἰς δρόσον,
Τοῦ δὲ κρυμοῦ τὴν πῆξιν εἰς θέρμην τρέπεις,
Θηρῶν χαλινοῖς δυσμενέστατον θράσος,
Ἐχθρῶν ταπεινοῖς δυσχαλίνωτον[3] στόμα,
Ξιφῶν τὰς ἀκμὰς εὐχερῶς ἀντιστρέφεις,
Θυμὸν πονηρῶν[4] εὐμαρῶς ἀπαμβλύνεις,
Καὶ πάντα ποιεῖς ἀντιτάττων τὰς φύσεις
Τοῖς βασανισταῖς εἰς τιμὴν τῶν μαρτύρων.
Τούτους παρ' ἡμῖν εὐσταλεῖς πρέσβεις δέχου·
Βοᾷ γὰρ αὐτῶν ὁ σφαγεὶς λάρυγξ πάλιν
Καὶ ζῶν ἀτεχνῶς προσλαλεῖ σοι τὸ στόμα·
Εἴ που δὲ κεκμήκασιν οἱ στεφανῖται,

[1] Conf. supra XIII, 161, et *Thesaur. Paris.* s. v. Κλῄς.

[2] Cf. infra LXXIX, 5.

[3] Supra vers. 409 : Θηρὸς πονηροῦ δυσχαλίνωτον στόμα.

[4] πονηρὸν cod. A.

Πολλῶν παρ' ἡμῖν ἀντεχόντων σφαλμάτων,
Αὐτὸς τὰ σαυτοῦ, σῶτερ, ἀντίθες πάθη,
Τὸ δυσμενὲς φίλημα, τὴν καινὴν πρᾶσιν,
Τὴν συναγωγὴν, τὴν βοὴν, τὰς λαμπάδας,
Τὴν ἀπαγωγὴν, τὴν μισάνθρωπον κρίσιν,
* Τὸ δυσσεβὲς ῥάπισμα, τὸν καινὸν φθόνον,
Καὶ τὸ φρίκης ἔμπλυσμα καὶ χλεύης γέμον,
Καὶ τὰς μεταξὺ παιδιὰς τῶν ἀφρόνων.
Ἔχεις παρ' αὐτῶν ὅπλα, μὴ μέλλε πλέον·
Κάλαμον ἡ σὴ δεξιὰ χεὶρ λαμβάνει,
Τί μὴ τὸν ἑσμὸν τῶν κακούντων συντρίβεις;
Δέος γὰρ οὐδὲν μὴ ῥαγῇ πρὸς τὸν τόνον,
Ὅταν σὺ τοὺς θλίβοντας ἐκτρίβειν θέλῃς·
Τῇ πορφύρᾳ στόλιζε τὸν στεφηφόρον·
Ἀνθέξεται γὰρ καὶ σκεπάσει τὸ κράτος
Ὑπὲρ[1] σιδηρᾶν εἰς τὸ σώζειν ἀσπίδα·
Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τῶν ἐναντίων
Ὡς βασιλικὴν βάψον αὐτὸν πορφύραν·
Ἄμβλυνον αὐτῷ τῶν ἀκανθῶν τῷ στέφει
Τὰ πυκνὰ τιτρώσκοντα τῆς λύπης βέλη[2]·
Μᾶλλον δὲ καὶ στέφανον ἀντίδος νίκης
Ὠθῶν κατ' ἐχθρῶν τὰς βολίδας τοῦ κράτους·
Ἧλοι παρὰ σοί; βάλλε τοὺς ἀλλοθρόους.
* Λόγχη παρὰ σοί; νύττε τοὺς ἀκαρδίους.
Σταυρὸς παρὰ σοί; σφάττε τοὺς ὀδοστάτας.
Ὄξος ποτίζῃ τάχα καὶ σπόγγον φέρεις;
Πότισον οὖν διψῶντας αὐτοὺς ἐν τάχει

[1] In cod. A ὑπέρ ex correct., ὥσπερ in B.

[2] Mich. Psellus, cod. Paris. 1182, fol. 226 v°: Τοῖς τῆς ἀθυμίας κατατιτρώσκομαι βέλεσι. Ephræm. Chronic. 2912: Τρωθεὶς τῆς ἀθυμίας βέλει.

Κιρνῶν μετ' ὀργῆς τὴν φθορὰν τὴν ἐσχάτην·
Τίτλῳ δὲ νίκης τὸν κρατοῦντα σεμνύνας
Βασιλέα γνώριζε ταῖς ἐθναρχίαις[1]·
Ἐπεὶ δὲ καὶ λίθον[2] σε καλεῖ τις λόγος,
Νῦν θραῦσον ἐχθρῶν τὰς ἀποκρότους μύλας·
Νῦν ὡς δυνατὸς τῷ κρατοῦντι συμμάχει,
Καὶ πλῆτ1ε καὶ σύντριβε πᾶν δύσνουν γένος.
Ὦ πνεῦμα, καὶ σὺ τῶν ἐμῶν σύνες λόγων·
Ἡ σύνεσις γὰρ φυσικῶς σύνεσ1ί σοι·
Μᾶλλον δὲ παρὸν δεσποτικῶς[3] ἐμπνέεις·
Πλὴν οὐ διαιρῶ τῇ ψυχῇ τὴν οὐσίαν,
Ἀλλ' οὐδὲ τὴν δύναμιν οὐδὲ τὸ κράτος,
Εἰ καὶ μερίζω τοῖς προσώποις τὰ τρία,
Τὸ πᾶν διαιρῶν εὐσεβῶς καὶ συνδέων[4].
Σὺ πνεῦμα βουλῆς, πνεῦμα καινῆς ἰσχύος,
* Πνεῦμα προσηνὲς, πνεῦμα ποικίλως πνέον,
Σοφὸν, χορηγὸν τῶν καλῶν τοῖς ἀξίοις[5],
Πληροῦν, τελειοῦν, ἁγιάζον ἀφθόνως,
Πνεῦμα σ1αθηρὸν, πνεῦμα συντεταγμένον,
Ζωή τε καὶ φῶς, αὐτοκίνητον[6] σθένος,
Ἀναφὲς, αὐτάγαθον[7], εὐθὲς τὴν φύσιν,
Χαρισμάτων ἄβυσσε[8], πηγὴ θαυμάτων,
Λαλοῦν, ἐνεργοῦν πανταχοῦ τὸ συμφέρον,
Κινοῦν ὁδηγοῦν συμμαχοῦν τοῖς εὐθέσι,

[1] S. Epiph. *Opp.* t. II, 252.

[2] Id est *λίθος ἀκρογωνιαῖος*. Fons locutionis est in Isaia, XXVIII, 16.

[3] Supra v. 92 : *Δεσποτικῶς ἐγκελεύεται τρέχειν*. Vid. cod. Esc. XXI, 2.

[4] In A prius erat *συνδέον*.

[5] *αἰτίοις* B. *ἀξίοις* A ex correct. Infra XVIII, 122 : *Σοφὸς χορηγῶν τῶν καλῶν τὴν αἰθρίαν*.

[6] Conf. cod. Flor. XLIII, 81.

[7] Vox *αὐταγαθότης*, codd. Par. 854, fol. 228 v°, et 755, fol. 268 r°.

[8] Cod. Florent. CI, 21 : *Χαρισμάτων ἄβυσσε, πηγαῖον κράτος*.

Νῦν ἐλθὼν ἐγκαίνιζε τὸν σΊεφηφόρον
Τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν βρύον·
Ἔμπνευσον αὐτοῦ μυσΊικῶς τῇ καρδίᾳ·
Στήριξον αὐτὸν μὴ σαλευθῇ ταῖς λύπαις·
Δίδαξον αὐτὸν τί ποτε πράτΊειν δέον,
Ὅταν ὁ καιρὸς εἰς περίσΊασιν τρέχῃ·
Κράτυνον αὐτὸν πᾶσαν ἐκτρίψαι μάχην·
Εὔφρανον αὐτὸν ὡς παράκλητος μέγας·
Κοίμισον αὐτοῦ τῶν λογισμῶν τὴν ζάλην[1]·
Ἴθυνον αὐτὸν εἰς ἀγαθῶν αἰθρίαν[2],
* Τὸν Βεσελεὴλ[3] τῆς σοφῆς λεπΊουργίας,
Ὃ πνεῖς ἀτεχνῶς καὶ λαλεῖς ὑπὲρ φύσιν,
Καὶ δεσποτικῶς τοῦ κρατεῖν συλλαμβάνῃ.
Ὦ πάτερ, υἱὲ, πνεῦμα, κοινῇ τὰ τρία,
Μονὰς ἀγαθὴ καὶ τριὰς ὑπερτάτη,
Μονὰς ἀναλλοίωτε[4] καὶ συνημμένη,
Τριὰς ἀνυπέρβλητε καὶ πεπηγμένη,
Σὺ πάντα καιρὸν ἐξαμείβεις πανσόφως[5],
Καὶ πάντα κινεῖς ἐν σΊροφαῖς ἀποκρύφοις·
Χειμῶνα ποιεῖς καὶ νεφῶν πῆξιν δίδως,
Καὶ συσκιάζεις τῷ γνόφῳ τὸν ἥλιον·
Ἀλλὰ μετ' αὐτὸν ἡδονῆς βρύεις ἔαρ[6],
Καὶ φῶς καθαρὸν ἐμπλατύνεις τῇ κτίσει·
Γυμνὴν δὲ τὴν γῆν εὑρεθεῖσαν τῷ ψύχει

[1] Conf. supra v, 10.

[2] Cf. infra XVIII, 122.

[3] Exod. XXXI, 2-5.

[4] Cod. ἀναλλαίωτε. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 198 v°: Καὶ ἀναλλοιώτως αὐτῇ συμπλακέντα. Anon. cod. Paris. 1277, fol. 174 v°: Ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως τε καὶ ἀδιασπάτως.

[5] Vid. supra v. 279.

[6] Infra CLXXI, 10: Πανηγυρικῆς ἡδονῆς ἔαρ χέας. Infra v. 553: Ἔαρ γαληνὸν μυσΊικῆς θυμηδίας. Cod. Esc. XXVI, 109: Εἰρήνης ἔαρ.

Τοῖς ἱματισμοῖς ὡραΐζεις τῆς χλόης·
Καὶ νῦν μὲν ἡ θάλασσα κινδύνων γέμει,
Νῦν δὲ σλαθηρὰν τὴν χύσιν ἐργάζεται·
Καὶ τοῖς πετεινοῖς ἐκρυέντων τῶν πτίλων
* Ἄλλην σκέπην δίδωσιν ἡ φύσις πάλιν,
Καὶ θηρσὶν οἷς ἔῤῥευσεν ἡ θρὶξ τῷ κρύει
Νῦν ἄλλο κοσμεῖ τὴν δορὰν κάλλος νέον·
Ποιμὴν δὲ τὴν σύριγγα σιγῶσαν τέως
Ἁρμόζεται νῦν εἰς νεόφθογγον [1] μέλος.
Σὺ ταῦτα ποιεῖς, ἡ τριὰς ἡ τεχνῖτις·
Σὺ τρέψον ἡμῖν συμπαθῶς καὶ τὰς λύπας,
Καὶ δὸς βασιλεῖ τῷ κρατοῦντι κοσμίως
Ἔαρ [2] γαληνὸν μυστικῆς θυμηδίας,
Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα [3] τῆς ἀθυμίας
Εἰς τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐξαπόστειλον ζάλην·
Ὕψωσον αὐτὸν κατὰ τῶν ἐναντίων·
Σὺ πλῆθος αὐτῷ δεξιῶν δίδου χρόνων·
Σύγγνωθι τοῖς πταίουσιν ἐκ ῥαθυμίας,
Σύγγνωθι τῷ πλάσματι τῶν σῶν δακτύλων,
Σύγγνωθι πᾶσιν ἡ φιλάνθρωπος φύσις.
Ἀλλ' ὦ Μαριὰμ ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον,
Σφραγὶς κραταιὰ τῶν ἐμῶν τούτων λόγων,

[1] Hac voce carent lexica, quibus obiter addam : Πυρίφθογγος, *Græc. Orthod.* t. I, p. 252. — Πνευματοφθόγγως, Anon. cod. Par. 2661, fol. 253 v° : Τὸν εὐλογητὸν πνευματοφθόγγως δίδου. — Ἰσοφθογγέω, Jo. Stauracius in S. Demetrium, cod. Coisl. 146, fol. 21 v°: Καὶ τὰς ἔξωθεν ταῖς ἔνδον φέρων ἰσοφθογγούσας τοῖς κατ' ἀμφοῖν διαφόροις ἀνδραγαθήμασιν. — Λιγυροφθογγέω, Meliten. v. 73 : Καὶ πετομένων γύρωθεν καὶ λιγυροφθογγούντων. Id. v. 2802 : Καὶ τῶν ὀρνίθων τὰς φωνὰς τῶν λιγυροφθογγούντων. Id. v. 2511. Λιγύφθογγος habent lexica.

[2] Cf. supra v. 538.

[3] Idem versus in codice Florent. CI, 41.

* Ἡ βασιλικὴ χαρμονὴ καὶ φαιδρότης,
Μόνη δι' ἡμᾶς παρθενεύεις ἐν τόκῳ·
Μόνη γυναικῶν τὸ βροτῶν σώζεις[1] γένος·
Νῦν δὴ προβαλοῦ τῷ Θεῷ πάντα τρόπον,
Καὶ τῶν πρὶν ὑπόμνησον αὐτὸν θαυμάτων,
Ὅπως ἐδέξω τὴν χαρὰν καὶ τὸν λόγον,
Ὅπως ἀνάνδρως καὶ σπορᾶς ἄνευ κύεις,
Ὅπως Ἰωσὴφ δυσφορεῖ πρὸς τὸν τόκον,
Ὅπως ξένῳ γάλακτι τὸν Λόγον τρέφεις.
Ἔτι προβαλοῦ τὴν πλοκὴν τῶν σπαργάνων,
Τῶν ποιμένων τὸ θαῦμα, τοὺς Πέρσας μάγους,
Τὸν καινοφανῆ[2] τοῖς παροῦσιν ἀσλέρα,
Τὸν ὕμνον αὐτὸν τοῦ χοροῦ τῶν ἀγγέλων.
Ἔτι προβαλοῦ τὴν φυγὴν καὶ τὸν φόβον,
Ὅταν ἀπεκτείνοντο πικρῶς τὰ βρέφη·
Εἰ ταῦτα μικρὰ καίπερ ὀφθέντα ξένα,
Δὸς ἀντὶ λύτρου τῆς ψυχῆς σου τὴν λύπην
Ἣν εἰκότως ἔπασχες, ἣν ἐκαρτέρεις,
Ὁρῶσα[3] Χρισλοῦ τὴν σφαγὴν ἐπὶ ξύλου·
Καὶ λῦσον αὐτῷ τῷ κρατάρχῃ τοὺς πόνους,
Καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν γνόφον[4],
Καὶ πῆξον αὐτῷ συμπαθῶς τὰς ἐλπίδας,
Καὶ δεῖξον αὐτῷ χαρμονῆς φῶς ἐν τάχει,
Ἐχθρῶν πονηρῶν ἐκδιώκουσα σλίφη
Τῇ συντόνῳ μάσλιγι[5] τῶν τερασλίων.
Δεῖ γὰρ καθαρῶς ἐκμαθεῖν ἅπαν γένος,

[1] σώζοις B.
[2] Cod. B Τὸν κενοφανῆ. Conf. infra ccxxxvii, 163.
[3] Vers. 581 et sequentes desunt in codice A.
[4] Cf. supra xiv, 380, et cod. Flor. cxi, 31.
[5] Infra li, 39 : Εὐσπλαγχνίας μάσλιγι. De hac metaphora cf. cod. Flor. cxxxviii, 2, ibique nota.

Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας αὐτὸν ἐγγύθεν,
Ὃς οὐ μάλα ἤλπισεν ὁ σΊεφηφόρος.

XV. Εἰς[1] τὸν βασιλέα τὸν Καντακουζηνόν.

Ἑρμῆς Ἄρης ἤριζον ἐκ φιλαυτίας,
Τίς ἂν σεαυτὸν ἐμβαλεῖ ταῖς ἀγκάλαις[2].
Ἡ δ' Ἀθηνᾶ δραμοῦσα συντόνῳ ζέσει
Ἕλκει σε συσφίγξασα καρδίας μέσον.

XVI. Εἰς δαιμονόλιθον[3] λίθον ἐγκόλπιον, ἔχον τὴν εἰκόνα τοῦ ἠγαπημένου Θεολόγου.

Ὁ βροντόπαις[4] παῖς ἀσΊραπῆς ἀποπνέων
Τὸν δαιμονόχρουν[5] φωσφορεῖ τοῦτον λίθον.

XVII. Εἰς δακτύλιον[6].

Ἐκ γῆς ὁ χρυσὸς, ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον·
Ἄμφω δὲ πηλὸς, ἐκ δὲ πηλοῦ τίς χάρις;

[1] Carmina xv, xvi et xvii ex codice Paris. 2511, fol. 84 r°, qui ea exhibet sine auctoris nomine. Sed Philæ sunt adscribenda.

[2] Cod. ἀγγάλαις.

[3] Cf. cod. Esc. ccLxxxv.

[4] Cod. Par. cii, 1 : Ὁ βροντόπαις τὸν παῖδα τῷ ΧρισΊῷ δίδου. Conf. not. ad lxxiii, 4.

[5] Vox lexicis ignota. Alia quædam nova cum δαίμων composita offendi : Δαιμονοληψία, Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 153 v° : Λατρεύσαντες οὖν τοῖς δαιμονίοις ἔπαθον δαιμονοληψίαν. — Δαιμονομαχία, Id. ibid. fol. 149 v° : Καὶ πρὸς τὸ θέατρον τῆς δαιμονομαχίας τὸν οἰκεῖον ἐκκλησιάζει λαὸν νησΊείᾳ καὶ προσευχῇ καθωπλισμένον. — ΔαιμονόπνευσΊος, Id. ibid. fol. 13 r° : Τίνων γὰρ ἄλλων ἐσΊὶν ἡ διδασκαλία αὕτη, ἀλλ' ἢ τῶν πολλάκις δηλωθέντων δαιμονοφορήτων τε καὶ δαιμονοπνεύσΊων Μασσαλιανῶν ἤτοι τῶν Βογομίλων ; — Δαιμονόπλοκος, Theod. Stud. p. 259 C, ed. Venet. : Δ. σειρά. — Δαιμονοποιός, Id. Epist. p. 561 A : Ἀποσχέσθαι αὐτὸν τῶν σκοτεινῶν ἐκείνων καὶ δαιμονοποιῶν φθεγμάτων. — Δαιμονιόμορφος, S. Jo. Damascen. codex Paris. 396, p. 631 : Τὰ τῶν Ἑλλήνων χρυσότευκτά τε καὶ δαιμονιόμορφα. — Δαιμονιωδῶς, An. De S. Apollone, cod. Paris. 1532, p. 398 : Καὶ ὡς εἶδε τὸ πλῆθος ἐξαίφνης δαιμονιωδῶς κατὰ τὴν χώραν μαινόμενον.

[6] Conf. infra clxviii.

* XVIII. Περὶ τῆς εἰς Κελτοὺς πρεσβείας[1].

Ἐν ἑσπέρᾳ λύσαντες ἐκ Βυζαντίδος,
(Οὐκ ἦν γὰρ ὀκνεῖν τῆς νεὼς ἀνηγμένης
Καὶ τοῦ νότου θήγοντος ἐκπλεῖν εἰς Φάσιν,
Ἀφ' οὗπερ ἐχρῆν συμμαχεῖν πρὸς ἑσπέραν
Κελτοὺς, βασιλεῦ, τῷ σ7ρατῷ σου τοξότας,
Τῆς Σικελικῆς ἐνταθείσης ὀφρύος
Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν Περσικῆς ὁμαιχμίας[2],)
Μήπω τὸν ὑγρὸν ἐκτεμόντες αὐχένα[3],
Τοῦ γὰρ σκάφους εὔθηκτος[4] οὐκ ἦν ἡ τρόπις,
Χαλῶμεν εὐθὺς τὸ πλερὸν τῶν ἱσ7ίων[5]
Καὶ τὰς πρὸ μικροῦ[6] συμπλεούσας ἐλπίδας,
Καταίρομεν δὲ πρὸς τὸ τοῦ πόρου σ7όμα,
Ὅτε πρὸς ᾠδὰς ὄρνις ἀνοίγει σ7όμα,
Καὶ κόλπος Ἀκτῆς[7] εὐτελὴς πρὸ τοῦ σκάφους
Πλωτῆρσι δυσπραγοῦσι λιμὴν εὑρέθη·
Πλὴν οὐδὲν ἦν πρόσαρμα τῆς μάζης χάριν,
Καὶ τοῦτο παντὸς δυσχεροῦς ἦγχε πλέον
Τοὺς καὶ πρὸ τοῦ πλοῦ ναυτιῶντας ἐκ λύπης,
* Εἰ δεῦρο μηδὲν ἡ τριβὴ κέρδος φέροι·
Βραχὺς γὰρ ἰχθὺς καὶ λεπὰς καὶ καρκίνος,
Ἂν οὐκ ἔχῃ πρέπουσαν ἐκ λίθων σκέπην,

[1] Cod. Flor. fol. 104 v°. Cod. Mon. fol. 61.

[2] Cf. infra CCIV, 14.

[3] Bosporus, nempe fretum illud quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur, αὐχήν est. Vid. Herodot. *Histor.* IV, 85 et 118.

[4] Cf. infra LXI, 42.

[5] Anon. ap. Cramer. *Anecd. Paris.* t. IV, p. 293 : Εἰ πνεύματός σου τὸ πλερὸν τῶν ἱσ7ίων Πλήσαις, πρὸς αὐτὸν ἰθύνοις τὸν σὸν θρόνον. Infra vs. 27 : Τὸ πλερὸν τῆς ὁλκάδος. Conf. LIX, 59.

[6] Cod. προμικροῦ.

[7] Steph. Byz. s. v. Ἀκτή : Καὶ ἄλλη ἐν Βοσπόρῳ.

Μισεῖ τὰς ἀκτὰς ἀκρατῶς δονουμένας,
Μὴ παρασυρῇ ταῖς πνοαῖς ἡ λεπτότης·
Ἐπεὶ δὲ παρῆν ἡ τροπὴ τῆς ἑβδόμης,
Ὡς ἂν ἔχοι κρίσιμον ὁ πλοῦς ἡμέραν,
Λὶψ ἦγε τὴν ναῦν συγκραθεὶς αὖθις νότῳ·
Καὶ τείνεται μὲν τὸ πτερὸν[1] τῆς ὁλκάδος,
Ἐξάγεται δὲ προσφυὴς ἅπας βρόχος·
Ἐφίσταται δὲ τῆς νεὼς ὁ δεσπότης
Ὁμοῦ κυβερνῶν καὶ σκοπῶν τὸν ἀστέρα
Ὕδατι καὶ ῥαφίδι καὶ λίθῳ[2] ξένῃ·
Ἀλλ' ἦγε λοξῶς τὰς λαβὰς τῆς ὁλκάδος
Τὸ πνεῦμα τῶν σῶν δραστικῶν θεσπισμάτων·
Τοὺς γὰρ Σκύθας ἐνθάδε πεπρεσβευκότας
Πρὸς τὴν ἑαυτῶν αὖθις ἐχρῆν ἐξάγειν.
Εἰς τὴν Ἀμινσὸν[3] τοιγαροῦν κατηρκόσι,
* Τὴν βάρβαρον γῆν, τὴν ἀπόστροφον πόλιν,
Τὴν συγχυτικὴν ἐμβολὴν τῆς Περσίδος,
Φοιτῶσιν ἡμῖν ἐκ νεὼς ἀρτιπλόου[4]
Οἱ τοῦτον αὐτὸν εἰς Καφᾶν[5] ἀφιγμένον
Τὸν Κελτὸν ἀθρήσαντες ἐν χρῷ Χατζίκην[6],
Καὶ τοῖς λόγοις τυποῦντες ἀντὶ ζωγράφων·
Εὐθύμιος δὲ μηδ' ἐν ἀρχῇ διστάσας,
Ἀλλ' ὥσπερ εἰκὸς τὰς λαβὰς ἐναρμόσας
Ἐκ τοῦ προβουλεύματος εἰς τὰς ἐμφάσεις,
« Ὁ Χατζίκης, εἴρηκεν, (ὦ φήμης φίλης!)
Ὁ Χατζίκης ὁ γίγας ἐκ τῆς εἰκόνος. »

[1] Cf. supra v. 10.

[2] Notandus locus de acu magnetica nautarum.

[3] Ἀμισός apud veteres, in Ponto.

[4] Hac voce augenda lexica.

[5] Olim Theodosia in Chersoneso Taurica. Cf. Bischoff s. v. *Capha*.

[6] De Chatzice qui pro Iberis cum Andronico imper. frustra de fœdere egit, cf. Pachymer. t. II, p. 620, 7 sqq.

Ἐγὼ δὲ πικρῶς τὴν ψυχὴν ἐϐαλλόμην,
Καὶ τὴν σιωπὴν ἦγον ἀντὶ φαρμάκου,
Πρέσϐεις ἀκερδὴς εὑρεθεὶς παρ' ἐλπίδας·
Πλὴν ἀλλ' ἀναπλεῖν εἰς Φᾶσιν ἠπειγόμην,
Καὶ τὴν Σεϐαστόπολιν[1] ἰδεῖν ἠγχόμην·
Καὶ γὰρ ἐπὶ νοῦν τὸ προσῆκον ἐσκόπουν,
Ὡς ἂν ὁ Κελτὸς ὁ βραϐεὺς τῶν συμμάχων
* Εἰς ἔργα χωρῇ πρὸς τὸ σοὶ δεδογμένον.
Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῆς νεὼς ὁ δεσπότης,
Καὶ Χατζίκην ἤκουσεν ἐκ τῶν ἐμπόρων,
Τὴν μὲν παλαιὰν εἰς τὸν ὅρμον ἐξάγει,
Τὴν πρόσφατον δὲ συγκομίζει φορτίδα·
Συχνοῦ δὲ μισθοῦ τοὺς ἐπιϐάτας ἄγων
Καταφλυαρεῖ καὶ μεθέλκει τὴν κρίσιν·
Μόγις τὸ βαθὺ τῆς ψυχῆς λύσας νέφος[2],
Θυμὸς γὰρ αὐτῷ συμφυὴς ἐπεσκότει[3],
Τὰς τῶν νεφελῶν ἐσκοπεῖτο συνθέσεις,
Ὅπως νότου πνεύσαντος εἰς Φᾶσιν λύοι,
Καὶ πάλιν ἡμῖν ἀντανεῖργε[4] τὴν κρίσιν
Πικρῶς τυραννῶν καὶ καθέλκων τὸ σκάφος·
Τριῶν δὲ λοιπὸν ἡμερῶν παρηγμένων,

[1] Dioscurias sive Sebastopolis in Colchide, nunc *Iskuriah*.

[2] Jo. Chrys. *Opp.* I, p. 107 E : *Διὰ πάντων πυκνῷ τινι νέφει συσκιάζοντες αὐτῶν τὴν ψυχήν*. Pisid. *Hexaem.* 90 : *Νέφος λογισμοῦ.*

[3] Eustath. *Opusc.* p. 68. 37 : *Θυμῷ σκοτούμενοι.* Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 791 C, edit. Venet. : *Ἀποθώμεθα λύπης ἁπάσης νέφος ἐπισκοτούσης ἡμῖν τὸν νοῦν*. Niceph. *Onirocr.* 19 : *Σκότος φροντίδων*. Cyrill. Alex. apud Mai. *Bibl. Patr.* t. II, p. 155 : *Κατεσκοτισμένην ἔχει τὴν διάνοιαν*. Id. inf. p. 160 : *Αὐτὸς τὸ θεῖον καὶ νοητὸν φῶς ἐνήστραψε τοῖς ἐσκοτισμένην ἔχουσι τὴν καρδίαν*. Hephaestus Bulgar. cod. Par. 1277, fol. 261 v° : *Πυρετὸν... Ὃς ἐμὸν πέπωκεν αἷμα, Ὃς ἐμὸν νόον σκοτίζει.*

[4] Supra xiv, 10 : *Τὸ χῦμα τῆς σῆς ἀνταναείργεις καρδίας*. *De eleph.* 241 : *Καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀνταναείργων ὁπλίτας.*

Ἄλλους πρὸς ἡμᾶς ἦγεν ὁ πλοῦς ἐμπόρους,
Οἳ Χατζίκην λέγουσιν εἰς Καφᾶν μένειν,
Ταῖς τῶν φίλων σειρῆσι κεκρατημένον,
Ὡς καὶ περιτ1ὸν τῇ σχολῇ πῆξαι χρόνον,
* *Καὶ χάριν αὐτοῖς τὴν βραδυτῆτα κρίνειν·*
Κοινὴ κρίσις ἀνῆγε λοιπὸν τὸ σκάφος
Ἐκ τῆς Ἀμινσοῦ πρὸς Καφᾶν καὶ Χατζίκην,
Ὡς ἂν μεταγνοὺς καὶ σ1ρατὸν συνεξάγοι·
Νεφῶν δὲ θερμὴ συνδραμοῦσα πυκνότης
Ἀνεῖργεν ἡμῖν τῆς πνοῆς τὰς ἐξόδους,
Καὶ τοῦ πόρου μεσοῦντος ὁ πλοῦς ἐῤῥύη,
Καὶ τῷ σκάφει κίνησις οὐκ ἦν ἐνθάδε.
Τριήμερος δὲ τῆς τριβῆς ἦν ὁ χρόνος,
Ἐν ᾧ παρελθὼν τὸν Καφᾶν καὶ τοὺς φίλους
Καὶ τὰς περιτ1ὰς δεξιώσεις Χατζίκης
Ἥκει πρὸς αὐτὴν εὔπλοῶν σου τὴν πόλιν·
Ἡμᾶς δὲ Καφᾶς[1] *ἡ Σκυθῶν γῆ λαμβάνει*
Δραμόντας εἰκῇ τὴν ὁδὸν τῶν ἐλπίδων,
Καὶ πάλιν ἡμῖν τὸ σκοπεῖσθαι πρὸς Φᾶσιν·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς δυσ1υχῶς ὑποσ1ρέφειν·
Ἀνίσ1αται δὲ καὶ νικᾷ Σίμων Σύρος,
Ὃς πάντα φησὶν ἐκπερᾶναι σὺν δίκῃ·
* *Ἄλλου δὲ μὴ παρόντος, ὦ νόμοι, σκάφους,*
Εἰς Φᾶσιν ἐλθεῖν εὐκλεῶς οὐκ ἴσχυον,
Καὶ δεύτερον πλοῦν[2] *καὶ παλίνσ1ροφον πόρον*
Παρεῖχεν εὐθὺς ὁ κρυμὸς καὶ τὸ ψύχος·
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, τὸ σ1ερεῖσθαι πραγμάτων
Δεινόν τι δεινὸν καὶ φθορᾶς ἐγγὺς τρέχον·
Εἰ γὰρ ἐμαυτὸν εἰς Καφᾶν εἶχον τρέφειν,

[1] Cf. supra not. ad v. 40. — [2] Cf. cod. Esc. ccı, 4.

Ἥκισῖ' ἂν εἰσήνεγκα δευτέρῳ σκάφει,
Παρὸν θεωρεῖν πρὸς τὸ πῦρ καὶ τοὺς λόγους,
Καὶ τὸ σῖεγανὸν τῆς ἐμῆς πήρας τρύφος·
Νυνὶ δὲ τολμῶ καὶ ποθῶ τὴν ὁλκάδα,
Καὶ ζῶν ἀτεχνῶς εὐδρομῶ πρὸς ἀγχόνην·
Ὡς γὰρ ἀναχθὲν ἐσῖεγάσθη τὸ σκάφος,
Ἰθύνεται μὲν ἄχρι τοῦ μέσου πόρου·
Νότου δὲ λιβὶ συγκραθέντος ἀθρόον
Ἀντέσχεν οὐδὲν, ἀλλ' ἀκόσμως ἐτράπη·
Ἀνέσχομεν δ' οὖν, καὶ Καφᾶς ὅρμος πάλιν,
Καὶ πάλιν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ἦν τεσῖάρων
* Τρὶς ἓξ ῥυεισῶν τῷ κρατεῖν ὅλως νότου·
Ἀγχοῦ δὲ Πηγῆς Γοτθικῆς εἱλκυσμένοι
Καὶ τῶν Χαραδρῶν ἐξ ἀνάγκης ἡμμένοι,
Σίδηρον ὠθήσαμεν εἰς βάθος μέγαν,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτοῦ μὴ κλονῆται τὸ σκάφος.
Πλὴν ἀλλ' ὁ πυκνόκλωσῖος[1] ἐῤῥάγη κάλως,
Ὡς μίτος ἁπλοῦς ἀδρανοῦς ἀραχνίου,
Κωμασάσης λαίλαπος εἰς τὴν ὁλκάδα·
Καὶ πάλιν ἡμεῖς τῆς θαλάσσης ἐν μέσῳ,
Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν τῆς φθορᾶς τῆς ἐσχάτης.
Ἀλλ' ὦ γαληνὲ βασιλεῦ τῶν Αὐσόνων,
Δι' οὗ καθαιρεῖ κοσμικὴν πᾶσαν ζάλην
Ὁ σὸς βασιλεὺς ὁ κρατῶν πάντων μόνος,
Σοφῶς χορηγῶν[2] τῶν καλῶν τὴν αἰθρίαν[3],
Ποίοις λόγοις ἄῤῥητον ἐκφράσω ζάλην;
Οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐσῖιν ἀνθρώπου φύσει
Τοσοῦτον ἐσμὸν συμφορῶν διαγράφειν·

[1] Vox addenda lexicis.
[2] Cf. supra XIV, 509.
[3] Infra CLXXI, 3. Supra XIV, 526 : ἴθυνον αὐτὸν εἰς ἀγαθὴν αἰθρίαν.

Ἐγὼ δὲ καὶ ϖρὶν τὸν βαρὺν φράζειν σάλον
* Ἰλιγγιῶ καθάπερ ἐκ ναυαγίου·
Παρῆν γὰρ ἡ νὺξ ἐν βαθεῖ τότε γνόφῳ,
Βρονταὶ δὲ ϖυκναῖς ἀστραπαῖς ἐπεκρότουν·
Ὁμοῦ δὲ καὶ χάλαζα καὶ ϖνοῆς βία,
Καὶ ῥεῦμα γοργὸν ἐκ νεφῶν ὀξυδρόμων,
Καὶ κῦμα συχνὸν ἐκ μυχῶν ἀποκρύφων
Τοῖς κυκλόθεν σίφωσιν ἠρεθισμένον,
Φιλῆν τρέχειν ἔπειθον ἐν χρῷ[1] κινδύνου·
Εἰκὸς δὲ ῥιγοῦν τῷ κρυμῷ τοὺς ναυτίλους,
Καὶ καρδιαλγεῖν καὶ ϖαρεῖσθαι καὶ τρέμειν,
Καὶ μηδοπωσοῦν τοῖς ϖαροῦσιν ἀντέχειν.
Συντρίζεται γοῦν ἡ λαβὴ τῶν ἱστίων,
Ἐκρήγνυται δὲ καὶ τὸ λαῖφος αὐτίκα,
Καὶ ϖαραμικρὸν τὸ σκάφος καλύπτεται
Περιαγωγαῖς ἐκλυθὲν ϖολυστρόφοις·
Θρηνεῖ δὲ ϖικρῶς τῆς νεὼς ὁ δεσπότης,
Ὠθῶν καθ' ὑγρῶν τὴν σπορὰν τῆς φορτίδος·
Ἐλέγχεται δὲ ναυτικὸς ϖᾶς τις νόμος·
* Φροντὶς δὲ λοιπὸν οὐ ϖροσῆν ταῖς ἀγκύραις,
Καὶ καταλειφθὲν ἐκλονεῖτο τὸ σκάφος·
Ἐφρίττομεν δὲ μὴ ϖαραβόλως τρέχον
Εἰς γῆν χαλασθῇ καὶ θρυβῇ ϖρὸς τοῖς λίθοις·
Καὶ ταῦτα δεινῶν γειτνιώντων βαρβάρων,
Πρὸ τῶν μεταξὺ τῆς φορᾶς ὁρισμάτων.
Ἀλλ' ἦγεν ἡμᾶς ὁ βραβεὺς ϖάντων μόνος,
Ὁ δημιουργὸς ὁ σκοπῶν τὸ συμφέρον,
Ὁ καὶ θαλασσῶν καὶ νεφῶν ὕδωρ χέας·
Κουφίζεται γὰρ ὁ ϖρὸς ἡμέραν δρόμος,

[1] Cod. Flor. xcv, 127 : Καὶ τὸ σκάφος σέσωκας ἐν χρῷ κινδύνου.

Καὶ τοῦ γνόφου λυθέντος, ἤδὺ τὸ σκάφος·
Καὶ Ποντοηράκλεια[1] πᾶν ἄλγος λύει
Λιμὴν ἀγαθὸς εὑρεθεῖσα τοῖς ξένοις·
Τοῦ δὲ τρίτου σκάφους με λιπόντος πάλιν,
Τροφὰς γὰρ ἐχρῆν συγκομίζειν τῷ χρόνῳ
Μὴ δαπανηθῇ καὶ λιμῷ τὸ σαρκίον,
Τέταρτον εὑρὼν μετριώτατον σκάφος
Ἐμαυτὸν εἰσήνεγκα ῥιψοκινδύνως[2]
* Τῇ χειμερινῇ τῆς ῥοῆς περιστάσει.
Τούτοις ἐμαυτὸν ἐμβαλὼν τοῖς κινδύνοις
Νῦν ὑπὸ σειρᾷ τῇ χρυσῇ μοι τῶν φόρων,
Οὓς αὐτὸς ἀντέδωκα τῶν κλυδωνίων,
Καὶ τῆς περιττῆς τῶν σκαφῶν ἀταξίας,
Καὶ τῆς ἐπαχθοῦς τοῦ ποτοῦ δυσοδμίας[3],
Καὶ τοῦ θανατᾶν καὶ σκοπεῖν πρὸς ἀγχόνην
Πολλοὺς δανειστὰς ἐν βραχεῖ θησαυρίσας,
Αὐτοκράτορ, πάρειμι καὶ ζῶ καὶ πνέω,
Καὶ τὰς πρὸ μικροῦ συμφορὰς διαγράφω·
Καὶ δὴ πέρας τίθημι τῷ πλῷ[4] τῶν λόγων,
Ὅπη μόγις ἔληξεν ὁ πλοῦς τοῦ σκάφους·
Τὰ γὰρ περιττὰ καὶ τὰς ἐν μέσῳ λύπας
Ἔχων σιωπῶ τὰ προσήκοντα φράσας.

* XIX. Εἰς[5] *λίθον κρύον ἐν ᾧ ἦν ἐγλυμμένος*[6] *ὁ δεσπότης Χριστός.*

Λίθος χαλασθεὶς εἰς ὑπόκρισιν δρόσου
Καὶ χιονωθεὶς[7] καὶ θεοῦ τύπον φέρων,

[1] Heraclea Pontica, de qua conf. Bischoff.

[2] Mich. Glycas, codex Paris. 228, fol. 21 r° : Καὶ πορρωτάτω στέλλεται πάντη ῥιψοκινδύνως.

[3] Infra CXLIX, 108.

[4] Cf. supra X, 88.

[5] In meo *Catalog. codd. Esc.* p. 40.

[6] Conf. Platon. *Pol.* X, 616 D.

[7] Cod. Par. *χιονοθείς*.

Οὐ λίθος ἐσΊὶν ἀκριϐῶς οὐδὲ δρόσος,
Ἀλλ' αἰθριάζων οὐρανοῦ κύκλος τάχα.

XX. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ὕδωρ ὁ λίθος, ἡ χιὼν αὖθις λίθος·
Ὑφίσἰαται γὰρ καὶ δοκεῖ ῥεῖν ἐν μέσῳ·
Καὶ γίνεται ῥοῦς, καὶ παγεὶς λίθος μένει,
Τοῦ δεσποτικοῦ θαυματουργοῦντος τύπου.

* XXI. Εἰς τὸ αὐτό[2].

Τὸν ἐξ ὄρους τμηθέντα προσϐλέπων λίθον,
Τὸν ἐξ ὄρους τμηθέντα νῦν σἰέργεις λίθον·
Πλὴν ἀλλὰ τὸν μὲν ἐγκοπεὺς οὐδεὶς, μάκαρ,
Σὲ δὲ σἰομωθεὶς εὐφυῶς λίθος ξέει.

* XXII. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐγλυμμένην θυσίαν τοῦ Ἀϐραάμ[3].

Ἢ τοῦτον ἰδὼν[4] εἶπε Χρισἰὸς τὸν λίθον
Εἶναι δυνατὸν μαρτυρεῖν αὐτὸν λόγῳ,
Ἢ Χρισἰὸν ὡς ἤκουσεν ἔμπνους εὑρέθη
Λίθος φέρων εὔτεχνον ἐκτόπως ζέσιν.

XXIII. Εἰς τὸ αὐτό.

* Ὁ λίθος ὡς γῆ δένδρα καὶ κτήνη τρέφει,
Τάχα δὲ καὶ πνέοντας ἀνθρώπους φύει·
Καὶ μὴν τίς ἐμπέφυκεν ἰκμὰς τοῖς λίθοις,

[1] Cod. Flor. fol. 108 r°. In meo *Catalog. codd. Escur.* p. 40, ubi legebam *Ὑφίσἰαταί* [*γε*] *καὶ δοκεῖ.*

[2] Id est *εἰς ἴασπιν χλωρὰν κ. τ. λ.* Cod. Flor. fol. 109 v°. Cf. cod. Esc. CVII.

[3] Cod. Florent. fol. 111. Cod. Mon. fol. 14, cum hoc lemmate : *Εἰς τὸν Ἀϐραάμ.* Finis aliter : *Ζῶντα νεκρὰ θαυμάσεις.* Cod. Vatic. fol. 209 v° : *Ὁ ἐν ἐγλυμμένη ἡ θυσία τοῦ Ἀϐραάμ.* Conf. cod. Esc. XCII.

[4] Cod. Mon. *εἶδον* pro *ἰδών.*

Ἢ τίς πνοῆς δύναμις ἐν τοῖς ἀψύχοις;
Οὐκοῦν τέρας ὁ λίθος οὐκ ὄντως λίθος,
Εἰ καὶ πάλιν ἔμεινεν εἰς λίθου φύσιν.

* XXIV. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς.

Οὐκ ἦν θεμιτὸν, ἀρετὰς εἴ που γράφοις,
Μὴ καὶ τὸν αὐτάνακτα πρὸς ταύταις γράφειν;
Πλὴν ὡς ὑφεστὼς ἀρετῆς οὗτος τύπος
Τὰς ἐμφάσεις παρῆλθεν, ὢ χεὶρ ζωγράφου.

XXV. Εἰς[1] εἰκόνα τῆς θεομήτορος.

Ἕστηκε σύννους ἀκριβῶς ἡ παρθένος,
Θεὸν βρέφος φέρουσα τῷ προκολπίῳ·
Τοῦ γὰρ τόκου τὸ θαῦμα σιγῶσα βλέπει·
Πλὴν ἔστι καὶ σὰρξ καὶ νικᾷ τοὺς ἀγγέλους[2].

XXVI. Πρός[3] τινα διασύροντα αὐτὸν ἰδεῖν[4] εἰρηκότα ἐν τῇ Περσίδι γυναῖκας ὠοτόκους ἐξ ἐπῳδῆς.

Ἐγὼ μὲν ἐξήνεγκα τὸν καινὸν τόκον,
Καὶ τοῖς φίλοις προὔθηκα ῥαστώνης χάριν
Ὠῶν φορητὸν ἐκ γονῆς φιλοστέρου[5]·
Ἐχρῆν γὰρ εὑρεῖν καὶ γυναῖκας ἐν Σκύθαις,
* Αἳ πολλάκις τίκτουσιν ὀρνίθων τρόπον,
Ὅταν ὁ Σατὰν ὡς ἀλέκτωρ αὐθάδης
Σοβῇ κατ' αὐτῶν τὸ πτερὸν καὶ τὸν λόφον·
Εὐθὺς γὰρ αὐταῖς ἐνσπαρείσης τῆς λύμης,

[1] Iterum fol. 195 r°. Habet et codex Vatic. fol. 182 r°.

[2] Πλὴν ἔστι καὶ σὰρξ οὐρανῶν ὑπερτέρα in posteriori transcriptione.

[3] *Physic. et Med. gr.* ed. Ideler, vol. I, p. 284. Codd. Flor. f. 112, et Mon. f. 65.

[4] Cod. Mon. εἰδεῖν.

[5] Hac voce augenda lexica.

Σφαιροῖ πρὸς ὠὸν ὀσΊρακοῦσα τὸν τόκον
Ἢ πρὸς τὸ χεῖρον ἕξις ἐκ παροινίας·
Σὺ δ' ὄρνις οὐκ ὢν συγκομίζεις τοὺς τόκους
Εἰς τὴν καλιὰν τῆς ψυχῆς κεκρυμμένους[1],
Καὶ τῷ πλατυσμῷ τοῦ πΊεροῦ[2] τῆς καρδίας
Φρουρεῖς περισχὼν τοὺς κυλίνδρους τῶν ψόγων·
Καὶ πῦρ καθ' ἡμῶν τῇ σχολῇ ταύτῃ πνέεις,
Ὡς ἂν ὁ καινὸς τῇ πυρᾷ θαλφθεὶς τόκος
ἈνασΊομωθῇ πρὸς γονήν σοι φιλτάτην·
Καὶ γὰρ νεοσσοὺς τὰς ἐμὰς ὕϐρεις κρίνεις·
Ἐγὼ δέ σοι δέδοικα μὴ τοὐναντίον
Ὄφεις ἐν ὠοῖς ὀργανοῖς ἀντ' ὀρνίθων,
Ὅταν ἐπ' αὐτῶν ἐγχρονίζῃς τῇ ζέσει·
Οἳ κατὰ καιρὸν ἐκδραμόντες ἀθρόοι
Πλήξουσι καὶ ῥήξουσι καὶ φθεροῦσί σε
* Τὰ τῶν ἐχιδνῶν ἐκμιμούμενοι βρέφη.
Πλὴν ἄφες αὐτοὺς ἐκρυῆναι[3] τοὺς τόκους,
Τῆς σῆς καλιᾶς τοὺς μυχοὺς καθαγνίσας·
Οὐ γὰρ ἐπῳάζουσι τοῖς ἀλλοτρίοις
Οὐδ' ὄρνιθες πολλάκις, ὦ τᾶν, οὐδ' ὄφεις,
Πρὶν ἂν ὁ καιρὸς τῆς γονῆς ἀναγκάσοι.

XXVII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[4].

Ἀλγῶ, βασιλεῦ, καὶ σιγῶν ἔτι σΊέγω
Τῶν πραγμάτων πόῤῥωθεν εἰργόντων γράφειν,
Ἀλλ' οὖν θανατῶν ἐκϐιάζω τὴν φύσιν·
Καὶ φθέγγομαι μὲν πρὸς τὸ σὸν κράτος βλέπων·
Αἰτῶ δὲ πυροὺς καὶ χιλὸν φαγεῖν θέλω·

[1] Cod. Par. κεκρυμμένην.
[2] Cf. supra x, 15.
[3] Id. ἐκφυῆναι.
[4] Codd. Flor. 121 v°, et Vat. 174 v°.

Ἐῶ γὰρ αὐτοῖς τὴν τρυφὴν[1] τῶν ἐλπίδων
Τοῖς καὶ τραπεζῶν εὐποροῦσιν εἰς κόρον,
Ἐμοὶ δὲ καὶ τοσοῦτον ἀρκέσει τρύφος,
Ὅσονπερ ἂν δύναιτο μῦν δήπου τρέφειν·
Ἤδη γὰρ ἕκτος οὗτος ἐτρίβη χρόνος,
Ἀφ' οὗ με λιμὸς δυσπραγοῦντα συντρίβει·
Πλὴν οὐ μενοῦμεν καὶ τὸν ἕβδομον χρόνον
* Ὡς ἡμέραν κρίσιμον ἱδροῦντες μάτην·
Μὴ πρὶν ἐπελθεῖν καθαρῶς τὴν ἑβδόμην
Φιλῆς παρελθὼν ἐξελέγξῃ τὴν κρίσιν·
Ἡ γὰρ φύσις κέκμηκεν ἐξ ἀσιτίας,
Ὦ νοῦ γαληνὲ, φαρμακεῦ, σῶτερ πόνων·
Καὶ πρὸς τὸ κατεπεῖγον ἡ τέχνη βλέπει,
Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικῶν δεῖ φαρμάκων.
Εἰ γοῦν ἰατρὸν ἐκδιδάσκει τὴν νόσον
Ὑγρόν τι ῥυὲν ἐκ ζεόντων ἐγκάτων,
Καὶ σὺ θεωρῶν τῆς ψυχῆς τὰς ἐκκρίσεις,
Ἃς οἱ πόνοι θλίβουσιν ἐκ τῶν ὀμμάτων,
Τὴν τῆς νόσου δύναμιν εὐτέχνως λύε·
Σοφὸς γὰρ εἶ, κράτιστε, καὶ πόῤῥω βλέπεις,
Καὶ τῶν ἰατρῶν ἀσφαλέστερος μένεις,
Σφυγμοὺς νοητοὺς καὶ δριμεῖς πόνους κρίνων
Ἐν ταῖς ἐπαφαῖς τῆς φρενὸς τῶν δακτύλων·
Ἀντίδοτον δὲ τοῖς νοσοῦσιν ἐγχέεις,
Ἣν ὀξέως κίρνησιν ἡ σὴ χρηστότης.

* XXVIII. Πρὸς τὸν αὐτόν[2].

Νοσῶ καθαρῶς, ἀγνοῶ δὲ τὴν νόσον·

[1] Cf. supra xiv, 356.

[2] Cod. Vatic. fol. 175 v°. Cod. Flor. 122 v°, qui addit : ὅτε ὡρίσθη ἐάσαι τὸ στιχουργεῖν καὶ μὴ πρός τινα γράφειν.

Τιτρώσκομαι δὲ, καὶ τὸ κέντρον οὐ βλέπω·
Μαραίνομαι δὲ, καὶ τὸ πῦρ ζητῶ πόθεν·
Χειμάζομαι δὲ, καὶ βαρὺς μὲν ὁ κλύδων,
Οὐ μὴν δὲ σαφὴς ἐκ πνοῆς καὶ ῥευμάτων.
Ἥλιε[1] καὶ γῆ, τἄλλα μὲν πάντα σ7έγω·
Καὶ γὰρ ἔχω βάναυσον ἐν λύπαις φύσιν,
Ὅταν ὁ καιρὸς καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν σφύραν
Καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς πνοῆς συνεισάγῃ[2]·
Καὶ γίνομαι δύσμορφος[3] ἐξ ἀθυμίας,
Τῆς ἀσβόλης ἔσωθεν ἐκκενουμένης[4]
Ἐπὶ τὸ λευκὸν τῆς δορᾶς καὶ τὰς φλέβας.
Καὶ μὴν ὑπ' ἄλλων ἐλπίδων κουφίζομαι[5]·
Τὰς γὰρ ἀμοιβὰς τῶν πόνων φαντάζομαι·
Νοσεῖν δὲ πικρῶς ἐκ λαβῆς ἀποκρύφου,
Καὶ τοὺς πόνους τρύχοντας ἠρέμα τρέφειν
Οὐ τῶν ἀνεκτῶν οὐδὲ τῶν ἴσων κρίνω·
Θᾶτ7ον γὰρ ἂν ἔλυσεν αὐτὸς τὴν νόσον
* Ἐκ τῶν κατ' αὐτὴν αἰτιῶν ἐγνωσμένην
Ὁ ζῶντα δεικνὺς τὸν Φιλῆν ἐξ ἀψύχου·
Νυνὶ δὲ ληφθεὶς οὐχ ὁρῶ τί τὸ θλῖβον.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, μὴ τελευτήσας λάθω,
Τὴν τῶν λόγων ἔμπνευσιν ἐγκαίνιζέ μοι·
Χωρὶς[6] γὰρ αὐτῆς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω.

[1] Vs. 6-14 infra reperiuntur CLXXV, 1, ubi legitur Ἐγὼ, βασιλεῦ, pro Ἥλιε καὶ γῆ.

[2] Infra τῶν κακῶν ἐπεισφέρῃ. Conf. *De animal.* vs. 1713.

[3] Infra φεῦ δυσδιάγνωσ7ος θέᾳ. Cod. Vatic. XIV, 37 : Γασ7ὴρ κενὴ δύσμορφος ἐκτεταγμένη (leg. ἐκτετηγμένη). Meliteniota, vers. 543 : Καὶ μέσον ἔχον κεφαλὴν δύσμορφον, ἀνθρωπίνην. Id. vers. 428 : Τὴν τῶν θηρῶν δ' ἐθαύμαζον δυσμορφοτάτην θέαν.

[4] Infra ἐξωθουμένης pro ἐκκενουμένης.

[5] Conf. infra CLXXV, 8.

[6] Hic versus infra CLXXV, 19.

XXIX. *Αὐθωρὸν*[1] *εἰς τὸν Περὶ φθόνου*[2] *λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου.*

Ἄνδρες, κακῶν κάκιστον ἀνθρώποις φθόνος·
Δεινὸς γάρ ἐστι δυσμενὴς καὶ λανθάνων,
Φθορεὺς ἀγαθῶν καὶ σπορεὺς ὀλεθρίων,
Δειλὸς μαχητὴς καὶ δρομεὺς ὀπισθόκους[3],
Σφριγῶν φονευτὴς, ἀστοχῶν δὲ τοξότης,
Τεθηγμένη μάχαιρα, ναρκῶν ὁπλίτης,
Πηρὸς ποδηγὸς, κἂν διάστροφον βλέπῃ,
Σύνοικος ἐχθρὸς, καὶ ῥοφῶν πάντα δράκων,
Ὄφις τὸν ὁλκὸν ἐξελίττων εἰς φόνον,
Σαῦρος παλαιὸς ὠχριῶν ὡς ἐκ νόσου,
Χαμαιλέων ἄντικρυς ἠλλοιωμένος,
(Ἔχιδνα καὶ γὰρ γίνεται μητροκτόνος[4],
* *Ὅταν τὸν ὠδίνοντα πικρῶς ἐσθίῃ,)*
Λέαινα καὶ δράκαινα καὶ πῦρ παμφάγον,
Καὶ βασιλίσκος[5] *ἐκ φονώσης ἀσπίδος,*
Ὀξὺς κεραυνὸς ἐκ νεφῶν ἀποκρύφων·
Ἐγκάρδιος θὴρ, δυσμενὴς ὄντως κύων·
Συνήγορος μὲν τῆς φθορᾶς τοῦ δεσπότου,
Κατήγορος δὲ τῶν καλῶν τοῦ φιλτάτου,

[1] Cod. Flor. fol. 124 v°. Cod. Mon. fol. 70, in quo *αὐθωρὸν* in fine post *Βασιλείου.*

[2] S. Basilii sermo *De invidia*, *Opp.* t. II, p. 91, edit. Garn. Confer Stob. tit. 38 : *Περὶ φθόνου.*

[3] Cod. Esc. CXVII, 3 : *Ὀξὺς ὁ νωθὴς, ὁ δρομεὺς ὀπισθόκους.* Meliten. v. 273 : *Κυνοβατεῖν καὶ τρέχειν ὀπισθόπους.*

[4] Gregor. Nazianz. *Carm.* L, 112 : *Ὡς γὰρ ἐχιδναῖός γε γόνος διὰ γαστέρα ῥήξει Μητρὸς ἀναβρώσκων, ποινὴν πατρὸς οὐλομένοιο.* Ad quem locum Cosmas in *Spicil. Roman.* tom. II, p. 355 : *Ὁ δὲ χάριν τοῖς γονεῦσι μὴ εἰδὼς ὅμοιός ἐστι ταῖς μητροκτόνοις ἐχίδναις.* Conf. Dübner, *Delect. Patr. Gr.* p. 271, n. 4.

[5] Cod. vitiose *βασιλίδος.*

Καὶ ψιθυριστὴς πανταχοῦ καιροσκόπος.
Τοῦτον φυγεῖν σπεύσωμεν ὡς Χριστοκτόνον[1].

XXX. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα[2].

Τὰ μὲν πάλαι τρύχοντα καὶ νῦν με χρέα,
Καὶ τοὺς ἀκερδεῖς τῶν ἐμῶν ἄθλων δρόμους,
Καὶ τοὺς ἀμισθὶ προσρυέντας κινδύνους,
Καὶ τοῦ λιμοῦ τὸ χρῆμα, καὶ τὴν αἰσχύνην;
Καὶ τοὺς ὅλως κίνησιν οὐ σχόντας πόνους
Ὁρᾷς, βασιλεῦ, συμπαθῶς τῇ καρδίᾳ,
Καὶ ποῦ θεμιτὸν τὸ πρὸς εἰδότα γράφειν;
Τὸ νῦν δὲ παρὸν εὐτελῶς ἔχον φράσω·
Τὸ γὰρ ἐπεῖγον, κἂν δοκῇ βραχύτατον,
* Πλὴν ἀλλὰ τὴν αἴσθησιν ἀλγύνει πλέον,
Ἀγρὸς φορητὸς καὶ λιβὰς ὑφασμένη,
Καὶ ῥεῦμα παγὲν εἰς χρυσίζουσαν χλόην,
Καὶ πλέγμα χυτὸν εἰς νομὰς κτηνοτρόφους
Πεινῶντι Φιλῇ τῶν μελῶν κατερρύη.
Καὶ πῶς ἐφικτὸν ἐν κρυμῷ ταῦτα στέγειν;
Πλὴν ἥλιος σὺ καὶ τροφεύς μοι, καὶ ζέσις
Πρὸς ἣν ὁ χειμὼν[3] τῶν χρεῶν οὐκ ἀντέχει,
Καὶ[4] θάλπε ῥιγοῦν ἐξ ἀφῆς τὸ σαρκίον,
Ἐρυθροβαφέσι με κοσμῶν ἀμφίοις,
Χρυσῇ[5] γὰρ ἐσθὴς οὐ προσήκει τῷ κρύει,
Μὴ καὶ νοτισθῇ καὶ ῥυῇ παραυτίκα,
Καὶ τὴν ὅλην ἔλλαμψιν ἡ πάχνη σβέσῃ·

[1] Cod. Mon. Χριστότοκον. Petr. Laodicen. apud Maium, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 544 : Οὐ γὰρ ἂν ἐδέξατο τῆς σωτηρίου κοινωνίας τὸν τύπον ὁ τῆς Χριστοκτονίας ὑπηρέτης, id est Judas.

[2] Cod. Flor. fol. 123.

[3] Infra LIX, 36 : Τὸν πολὺν χειμῶνα τῆς ἀκτησίας.

[4] Fort. Ναὶ θάλπε.

[5] Cf. infra XLIV, 7.

Καθάπερ οὐδὲ ϖῖλον οὐδὲ σισύραν
Φέροι τις ἂν ἥδισΊα ϖαρόντος Θέρους.

XXXI. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε γέγονεν ὁ ἐν τοῖς κυνηγεσίοις ἐμπρησμός[1].

Οὕτω, βασιλεῦ, ϖυρπολεῖσθαί με κρίνεις
Τοῖς ἀξύλοις ἄνθραξι[2] τῆς ἀθυμίας,
Ὡς μηδὲ τὸν σὸν ϖατριάρχην τὸν μέγαν
* Εἶναι δυνατὸν τὴν ἐμὴν σϐέσαι φλόγα
Τῇ ϖνευματικῇ τῆς σοφῆς γλώτΊης δρόσῳ.
Εἶδες τὸ ϖῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀπλησΊίας,
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας,
Ὃ τὰς καθ' ἡμᾶς οὐ ϖαρῆλθεν ἑσΊίας,
Σιτούμενον μὲν τὰς τροφὰς καὶ τὸ σΊέαρ,
Ὑψούμενον δὲ τῇ μετάρσει τῆς ῥύμης
Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς τῆς νομῆς ἐπιτρέχον;
Πῦρ ἦν ἐκεῖνο, ϖῦρ δὲ καὶ τοῦτο φλέγον·
Ἀλλὰ τὸ μὲν ϖῦρ τοῦ κατ' αἴσθησιν βρόμου
Σμικρᾶς ἀφορμῆς ἔργον εὑρέθη μέγα·
Εἶτα μαρανθὲν τῆς τροφῆς ϖεπεμμένης
Καθάπερ οὐκ ὂν ἐσκεδάσθη τῇ σϐέσει·
Τὸ ϖῦρ δὲ τὸ φλέγον με τὸν σὸν οἰκέτην
Οὐκ ἔσχε λαϐὴν, ἀλλ' ἀνήφθη τοῖς ϖόνοις
Εἰς τὴν ϖνιγηρὰν συσΊολὴν τῆς καρδίας·
Ὃ δὴ νεμηθὲν[3] τὴν τρυφὴν τῶν ἐλπίδων
Πικρῶς δαπανᾷ καὶ τὸν ἔμφυτον τόνον,
* Καὶ ϖρὸς[4] μαρασμὸν οὐχ ὑφέλκει τὴν φλόγα

[1] Cod. Flor. fol. 123 v°.

[2] Similis metaphora infra cxxii, 22: Τῆς λύπης τῶν ἀνθράκων; ccIII, 31: Παθῶν ἄνθραξιν. Append. xxvi, 2: Ἀνθρακιὴν ϖαθέεσσιν ἀνάπΊετε. Conf. cod. Esc. lxiv, 4.

[3] Cod. νεμεθέν.

[4] Prius erat τόν pro ϖρός.

Πυκνοῖς λογισμοῖς δραστικῶς[1] ὑπερζέσαν.
Πλὴν εἶγε Φιλῆς ἐν πυρὶ ζῇ καὶ πνέει,
Καὶ δημιουργεῖ τοὺς κενοὺς τούτους κρότους,
Ἢ σαλαμάνδρας ἐκμιμούμενος φύσιν,
Ἢ καὶ σιδηροῦς εὑρεθεὶς ἐν σαρκίῳ,
Καὶ τοῦτο σαφῶς εἶδε συμβὰν ὁ χρόνος.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, συμπαθὴς εἶ τὴν φύσιν,
Ἡδύς, προσηνής, εὐσῖεφὴς αὐτοκράτωρ,
Χρησῖός, γαληνός, εὐμενὴς ὑπὲρ φύσιν·
Ἢ γοῦν τὸ πικρὸν τοῦ πυρὸς λῦσον θράσος
Τὴν ἀπὸ τοῦ σῖόματος ἐγχέας δρόσον[2],
Καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φλεγμονὴν κατασβέσας,
Ἢ τὴν πυρὰν σκάλευε καὶ φλόγιζέ με
Ὀργῆς ἐναργοῦς ἐμβαλὼν ταύτῃ σῖέαρ·
Ἀδύνατον γὰρ εἰς τὸ πῦρ ζῆν τὴν χλόην·
Ἔγνω δὲ πάντως καὶ τὸ σὸν μέγα κράτος
Ἀνατεθεικὼς εἰς θεὸν τὰς ἐλπίδας,
* Ὡς οὐκ ἀγαθὸν μὴ τυχεῖν τῶν ἐλπίδων.

XXXII. Εἰς ἐγκόλπιον χρυσοῦν ἔχον τὸν μέγαν Δημήτριον.

Τὴν τῶν μύρων θάλασσαν ἐκ Δημητρίου
Ὡς ὠκεανὸς τὸ χρυσοῦν κυκλοῖ φρέαρ·
Δημήτριος δὲ πορφυρανθὴς[3] δεσπότης
Ἐγκόλπιον τὸ δῶρον ὡς κόσμον φέρει.

* XXXIII. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος καθαρῷ χρυσίῳ κεκοσμημένην.

Θεὸς μὲν ὁ ζῶν καὶ πατὴρ καὶ δεσπότης

[1] Supra xiv, 17 : Ἐνατομάσῖῃ δρασῖικῶς καὶ συλλέγεις.

[2] Supra v. 5 : Τῇ πνευματικῇ τῆς σοφῆς γλώτῖης δρόσῳ. Infra ccxli, 19 : Ψιλοῦ τέως ῥήματος ὀμβρίσας δρόσον. Anon. ap. Bandin. *Catal.* t. I, p. 472 A : Πηγὴν νάουσαν ἠθικῶν δρόσον λόγων Ἐνταῦθ' ἐφεύροις. Cod. Escur. cc, 29 : Μαθημάτων δρόσος.

[3] Cf. infra cx, 4.

Δῶρόν σε, μητράνανδρε[1], κοινὸν δεικνύει·
Ἐμὸς δὲ πατὴρ πατρικὸν κλῆρον φέρων
Δίδωσί μοι τὸ χρῆμα τῆς σῆς εἰκόνος,
Πρώτην ἀτεχνῶς καὶ τελευταίαν χάριν.
Καὶ νῦν ἔχω σΊήριγμα καὶ βάθρον βίου
Τὸν ἀκρογωνιαῖον[2] ὃν φέρεις λίθον,
Ἐν ᾧ πεποιθὼς οὐ κλονοῦμαι ταῖς λύπαις·
Στηρίζομαι δὲ τῆς ψυχῆς ταῖς ἀγκύραις[3]
Θάλασσαν[4] εὑρὼν σωσΊικῶν σε θαυμάτων,
Ἅμα δὲ καὶ κράτισΊον ἐν βίῳ σκάφος,
Δι' οὗ κατ' ἐχθρῶν εὐδρομῶ πολυτρόπων
Τὰ τῆς μάχης κύματα γαλήνην κρίνων.
* Πηξάμενος γοῦν τὸ χρυσοῦν σοι θριγγίον,
Ἄλλον γὰρ οὐκ ἔδει σε λαμβάνειν φόρον,
Τὴν πλουτοποιὸν[5] τὴν ὑπέρτιμον σκέπην,
Αἰτῶ ψυχῆς κάθαρσιν ἀντιλαμβάνειν,
Καὶ λύτρον αὐτῆς τὸν χρυσὸν τὸν ἐνθάδε,
Ὡς ἂν περικλείσῃς με, σεμνὴ παρθένε,
Μετὰ τελευτὴν, τῆς Ἐδὲμ τῷ θριγγίῳ.
Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος[6] Ἀσὰν πατρόθεν,
Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Αὐσόνων γένους,

[1] Id est mater sine viro facta. Supra cod. Escur. xxvi, 60 : Τῇ μητρανάνδρῳ κόρῃ.

[2] Id. quod ἀκρόγωνον. Cf. Boisson. An. gr. t. II, p. 113.

[3] Cod. ἀγγύραις. Infra lxi, 28 : Τὰς τῶν λογισμῶν ἀγκύρας.

[4] Cod. Esc. clxix, 22 : Καὶ θαυμάτων πέλαγος ἀφθόνως ῥέον. Anon. Not. mss. t. VIII, p. 250 : Σταγὼν ἀμυδρὰ, καὶ ῥανὶς βραχυτάτη Πολλοῦ πελάγους κατατολμᾷ θαυμάτων. Anon. ap. Cramer. Anecd. Paris. t. IV, p. 327 : Μόνον με νικᾷ σὸν πέλαγος θαυμάτων. Noster, In Jo. Chrysost. p. 308, ed. Wernsd. : ΤερασΊίων θάλασσαν ἡδίσΊην χέει.

[5] Tarasius Cpol. cod. Coislin. 146, fol. 284 r° : Σὺ τοῦ Ἰὼβ ἡ ἐν πειρασμοῖς ὑπομονητικὴ ἀνακεφαλαίωσις, καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ διπλῆ διάδοσις καὶ πλουτοποιὸς ὕπαρξις.

[6] Cf. cod. Flor. cxiv, 30.

Παλαιολόγος ταῦτά σοι τῇ παρθένῳ
Μετὰ δέους εἴρηκε δεικνὺς τὴν σχέσιν.

* XXXIV. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ζωῆς σὺ καὶ τράπεζα καὶ κῆπος, κόρη·
Τῷ γὰρ ξύλῳ ζωοῖς με τῆς σῆς εἰκόνος
Θνήσκειν κατακριθεῖσαν[1] ἡδονῆς ξύλῳ.

XXXV. Εἰς τὸν ἅγιον Ὑάκινθον[2].

Εἰ Χριστὸς ἀκρόγωνος εὑρέθη λίθος,
Τμηθεὶς Δανιὴλ[3] ὡς προεῖδεν ἐξ ὄρους,
Ἄλλον τὸν ὑάκινθον ἄθρει μοι λίθον,
Ὡς ἐξ ὄρους τμηθέντα τοῦ πρώτου λίθου
Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐγκοπεῦσιν ἐνθάδε.
Φοινίσσεται δ' οὖν τῶν φλεβῶν τῇ πορφύρᾳ,
Καὶ γίνεται πῦρ εἰς τὸ δένδρον[4] τῆς πλάνης,
Καὶ λίθος ἐστὶ καὶ διώκει πνεύματα·
Τὴν γὰρ νοητὴν οὐ παρῆλθε σφενδόνην[5],
Δι' ἧς καθαιρεῖ καὶ Δαβὶδ τοὺς αὐθάδεις.
Πλὴν οἶδα καὶ ζῶν ἀντιφάρμακον πόνων·
Χριστὸν γὰρ αὐτὸν ἔσχεν εἰκονισμένον
* Γλυφεὶς καθ' αὐτὸν μυστικῇ τινι ζέσει.
Τοῦτον, θεατὰ, μυστικῶς καὶ σὺ βλέπων
Χριστὸν τὸν ἀκρόγωνον εὐλόγει λίθον.

[1] Xenoph. *Hier.* VII, 10 : Ὁ δὲ τύραννος, ὡς ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων κατακεκριμένος δι' ἀδικίαν ἀποθνήσκειν.

[2] De S. Hyacintho, conf. Fabricius, *Biblioth. gr.* vol. X, p. 235 ed. Harl.

[3] Dan. II, 34 et 35.

[4] Infra CVII, 13 : Τὰ δένδρα τῆς εὐτεχνίας. Noster, *In monach. leprosum*, 60 : Ἔνθα τρυγᾷ τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρσίας. Versu præcedenti, id est 59, pro εἰς τὴν ἁπαλὴν in cod. Par. ex correct. legitur εἰς γῆν ἁπαλήν. Conf. cod. Flor. CLXXV, 12.

[5] Conf. cod. Flor. XLIII, 45.

XXXVI. Περὶ γυπῶν ἔφοδος[1].

Προγνωστικὴν[2] ἔχουσι καὶ γῦπες φύσιν,
Οὐ μίξεως[3] πλὴν καὶ σπορᾶς λόγος κύειν,
Σπῶντας πνοῆς ὄλισθον ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Ὅταν κατ' ἀνδρῶν τακτικῶς ὡπλισμένων
Ἄλλους ὁ τῆς ἔριδος ὁπλίζῃ χρόνος,
Σφριγῶντος[4] αὐτοῖς τοῦ κατ' ἀλλήλων[5] θράσους.
Ἴσασι γὰρ δὴ τὴν ἑκατέρων τύχην,
Καὶ τοὺς νικητὰς πρὸ σφαγῆς[6] ἢ τραυμάτων,
Ὥσπερ πάλιν[7] ἴσασι τοὺς θανουμένους·
Καὶ τοῦτο σαφὲς ἔκ τινων γνωρισμάτων,
Οἷς εὐστόχως δίδωσιν ἡ πεῖρα κρίνειν.

* XXXVII. Εἰς[8] εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ τοῦ κραταιοῦ:

Ἰδοὺ βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ,
* Ἐξουσιαστὴς, εὐμενὴς, θεὸς μέγας·
Ὃς τὴν βασιλεύουσαν ἁπασῶν πόλιν
Δεικνὺς καθαρὰν δυσμενῶν πολυτρόπων,
« Ἐγὼ νικῶ, θαρσεῖτε, φησὶν, ἡ πόλις· »
Τὴν γὰρ ἑαυτοῦ μὴ καταισχύνων πόλιν,
Ἐκ δεξιῶν ἑστῶσαν ὡς βασιλίδα,
Κωνσταντίνῳ δίδωσι τὴν νίκην πάλιν.

[1] In codd. Florent. fol. 36, et Mon. fol. 53. Edidit Ideler, *Physic. Minor.* vol. I, pag. 285 : Ἔφοδος περὶ γυπῶν. Denuo edidit v. cl. Dübner, p. 68, cum eodem titulo, sed sine ἔφοδος. Cf. *De animal.* cap. III, Περὶ γυπός.

[2] *De animal.* v. 115 : Πλὴν μαντικὴν ἔχουσιν οἱ γῦπες φύσιν.

[3] Ibid. v. 121 : Θῆλυς δὲ πᾶς γὺψ, καὶ σπορᾶς ἄνευ κύει.

[4] Idel. et Dübn. σφυγμῶντος.

[5] Idel. καταλλήλων vitiose.

[6] Idel. πρὸς σφαγῆς.

[7] Idel. πόλιν.

[8] Cod. Florent. fol. 196. Cod. Mon. fol. 85.

XXXVIII. Εἰς[1] τὴν ἐν τῷ ἀσωμάτῳ τῆς Λαύρας[2] φιάλην.

Φρενῶν ὄφις ἄντικρυς, ἢ τέχνης λέων
Ὁ φύσιν εὑρὼν ζῶσαν ἐκ λίθου τάχα·
Εἰ μὴ γὰρ ὑπῆν τῆς γλυφῆς ἡ γλισχρότης,
Ἕρποντας ἄν τις εἶδε τοὺς ὄφεις τέως.
Δοκοῦσιν οὖν ζῆν καὶ κινεῖσθαι μὲν θέλειν,
Ὅμως ϖλοεῖσθαι καὶ νεκρὰν ϖῆξιν φέρειν,
Μήπως ὀλισθήσωσιν ὑπὸ τοῦ τρέχειν.
Οἱ γὰρ θρασεῖς λέοντες ἐσ7ῶτες κάτω
Κεχήνασι νῦν εἰς βορὰν ἠπειγμένοι.

XXXIX. Εἰς[3] ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα.

Λέων ἐπὶ γῆς ϖνευσ7ιῶν γεγραμμένος
Δοκεῖ σιωπῶν ϖροσλαλεῖν τῷ ζωγράφῳ.
Ἂν εἶχον οἱ λέοντες ἐξ ἴσου γράφειν,
Πολλοὺς ἂν εἰς γῆν εἶδες ἄνδρας ἐν τύπῳ.

XL. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[4].

Ὦ νοῦ βασιλεῦ καὶ ψυχὴ σ7εφηφόρε,
Καὶ κοσμαγωγὲ[5] καὶ κρατίσ7η καρδία,
Καὶ τοὺς λόγους κρύπ7ουσα τοῖς ἔργοις φύσις,
Ὡς ἀσ7έρας ἥλιος ἐν μεσημβρίᾳ·
Δεῖ γάρ σε καλεῖν ϖροσφυῶς ἐκ τοῦ τρόπου,

[1] Cod. Flor. fol. 36, et Vat. 182 v°.

[2] S. Lauræ monasterium in monte Atho conditum.

[3] Cod. Flor. fol. 36 v°, et Vat. 183 r°. Conf. *Fabul. Æsop.* n° 169.

[4] Codd. Vat. fol. 170 r°, Flor. 209 v°, in quo Bandin. versus numerat centum. Ex cod. Paris. 91 invenies, vel 101, si decastichon sequens adnumeres.

[5] Theodor. Ducas Lascaris, cod. Par. 3048, 10 r°: Ὁ *μὲν ὡς εἰκὼν ἂν τοῦ κοσμαγωγοῦ*. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 5 v°: *Καὶ τοῖς χαλινοῖς τῆς κοσμαγωγοῦ ϖρονοίας καὶ φιλαγάθου*.

* Κἂν ἐξ ὕλης εὔρυθμος ὠργανωμένος
Τῆς τοῦ κράτους σύριγγος[1] Ὀρφεὺς εὑρέθης,
Νευραῖς[2] λογικαῖς γνωστικῆς μουσουργίας
Τὰ τῇ φύσει χρήσιμα φορμίζων μέλη,
Δι' ὧν ὁ κοινὸς εὐγενίζεται κρότος,
Οὐδὲν δυσηχὲς[3] οὐδ' ἀσύμφωνον φέρων,
Ἔτι σιγήσω καὶ συνέξω τὸ στόμα,
Καὶ λίθον ἁδρὸν ἐγκαθείρξω ταῖς γνάθοις,
Ὡς ἂν ἔχοι πώρωσιν ἡ φύσις λίθου
Πρὸς τοὺς κρύφα τρύχοντας ἀῤῥήτους πόνους;
Ἢ πάντα κινεῖν εὐποροῦντος τοῦ χρόνου
Καὶ τὴν σιωπὴν ἐξαμείβειν εἰς λόγον,
Τοῦ νοῦ πλατυνῶ τὸ στενὸν καὶ τὸ στόμα,
Καὶ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς ἐξελκύσω[4],
Καθάπερ ἀτμὸν ἐξ ὀπῆς καθειργμένον,
Ἢ πυρὸς ἐκθρώσκοντα καπνὸν ἀθρόον,
Τῆς πρὶν πνιγηρᾶς ἐκταθείσης ἐξόδου;
* Καὶ μὴν τὸ σιγᾶν εὐπρεπὲς τοῖς ἐν λύπαις,
Ὃ καὶ Πλάτων[5] εἴρηκε Σωκράτους χάριν,
Ὑπὲρ τελευτῆς ἐμψυχώσας τὸν λόγον·
Συστέλλεται γὰρ ἀκριβῶς ἡ καρδία
Τοῖς συντόνοις ἅμμασι τῆς ἔνδον λύπης,
Καὶ συνάγει τὰ νεῦρα καὶ σφίγγει πλέον·
Κἀκεῖθεν εὐθὺς ἐμπεδεῖται τὸ στόμα,
Καί, καθάπερ τάλαντον ἐν βαλαντίῳ,
Τὸ φθέγμα λοιπὸν τῇ ψυχῇ καθειργνύει.
Πῶς οὖν δυνατὸν ἐν σιγῇ φράζειν πόνους,

[1] Inf. XLVI, 8 : Τῇ σύρ. τῆς εὐσπλαγχνίας. Et LVI, 19 : Τῇ τῶν λόγων σύρ.
[2] Cod. vitiose νεβραῖς.
[3] Conf. infra LVIII, 78.
[4] Cod. ἐξεκύσω.
[5] De Platone Noster solet mentiri.

Ἢ καρδίας μώλωπας[1] ἀῤῥήτως λύειν,
Ὦ τῆς ἐν ἡμῖν φαρμακεῦ καχεξίας;
Τὸν γὰρ παλαιὸν ἐκνικῶν Ἱπποκράτην
Αὐτοῦ Γαληνοῦ τεχνικώτερος μένεις,
Ὃς εὖ γε ποιῶν ἀντιτάτlει ταῖς νόσοις
Τὰς εὑρετικὰς συγγραφὰς τῶν φαρμάκων,
Καὶ ζῶσι νεκρὸς εὑρεθεὶς εὐεργέτης,
Τὸ ῥευσlὸν οὐκ ἔδεισε τοῦ χρόνου σθένος.
* Πλὴν εἴπερ οὐδὲν ἀγνοεῖς τῶν πραγμάτων
Οὐ σαφὲς, οὐ δύσληπlον, οὐδὲ λανθάνον,
Ἥλιος ὢν ἄντικρυς οὐρανοδρόμος,
Γίγας γραφικὸς εἰς ῥοπὰς ὑποπlέρους,
Παντὸς τὸ σιγᾶν ἀσφαλέσlερον λόγου·
Εἴ που δέ τι λέγοιμεν ἐξ ἀθυμίας,
Καὶ τοῦτο τῆς σῆς εὐμενοῦς γνώμης χάριν.
Ἀλλ' ὦ βασιλεῦ, τοῦ σοφοῦ κόσμε κράτους,
Καὶ φύσις εὐμήχανε πρὸς τὸ συμφέρον,
Ὅταν ὁ καιρὸς ἀσθενῇ τῶν ἐλπίδων,
Σὺ πάντα κινῶν ὡς τρόχους ἀγχισlρόφους
Τὴν τὰς φύσεις τρέπουσαν ἐμφαίνεις φύσιν
Ὥσπερ κατόπlρῳ τῇ κατ' ἄνθρωπον φύσει,
Πόλεις ὀχυροῖς, δυσμενεῖς περιτρέπεις,
Ὑψοῖς ταπεινοὺς, τοῦτο δεῖ φράζειν μόνον,
Ἢ καὶ τὸ μεῖζον, ὡς πνοὴν δίδως λίθοις,
Νεκροὺς δὲ λαλεῖν ἐκβιάζεις ἀψύχους,
Καὶ δημιουργεῖς ἀνδριάντας ἐμψύχους·
* Σοφοὺς δὲ ποιεῖς ἐν βραχεῖ τοὺς ἀγρότας,
Ἠθῶν δὲ κοσμεῖς εὐχερῶς ἀκοσμίαν·

[1] S. Ephr. Opp. t. III, p. 540 B: Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπες τῆς ψυχῆς μου ἐκ τῶν πολλῶν μου κακῶν.

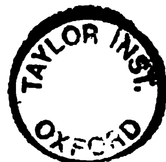
Δεῖ γάρ σε κινεῖν πανταχῇ καὶ τὰς Φύσεις·
Ἐγὼ δέ σοι τίς; Θαῦμα καὶ πῶς ἐμπνέω.
Νεκρὸς γάρ εἰμι κἂν ψυχὴν ἴσως Φέρω,
Τέρας σιωπῶν καὶ λαλῶν αὖθις τέρας,
Οἰκτρὸς, ταπεινὸς, δυστυχὴς πάντων πλέον,
Μορφῆς μόλις γνώρισμα τῆς παλαιτέρας.
Τίς γὰρ βασιλεὺς[1] τοὺς ἐμοὺς ἔχει τόπους,
Ἢ ζῶντας, ἢ θνήσκοντας, ἢ παρηγμένους,
Ἢ δυσπραγοῦντας ἐξ ἀνάγκης ἀσχέτου;
Ποῦ Φθέγμα μητρὸς, ποῦ δὲ συζύγου χάρις;
Ποῦ βλέμμα πατρὸς, τὸ γλυκάζον ὡς μέλι;
Ποῦ Φιλτάτου ψέλλισμα[2]; ποῦ δῆμος[3] Φίλων;
Ἐῶ τὰ λοιπὰ μὴ σίενώσω τὸν βίον·
Ὁ γὰρ πλατυσμὸς ἐν σίενῷ μοι τῶν λόγων,
Ἄγχοντος ἤδη τὴν ψυχὴν τοῦ κινδύνου.
Εἰ μὴ δὲ τὴν σὴν καθορᾶν εἶχον θέαν,
* Καὶ τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀκροᾶσθαι σῶν λόγων,
Γῆν ἂν ὑπῆλθον ἐν ψυχῇ ζῶν μετρίᾳ·
Πλὴν εἴπερ ἐν σοὶ πανταχῇ τὰ βελτίω
(Κοιμίζεται γὰρ συμφορῶν μέγας κλύδων[4],
Συσίέλλεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος,
Ἐξάγεται δὲ χαλεπὴ νόσος λύπης,
Εἰσάγεται δὲ ζωτικοῦ τέρψις τόνου),
Μή μοι παρίδῃς τῆς ψυχῆς τὴν πικρίαν,
Κοινὸς γλυκασμὸς εὑρεθεὶς τοῖς ἐν λύπαις.
Ὁ γοῦν παρελθὼν ἐννεάμηνος χρόνος

[1] Leg. Τίς γὰρ, βασιλεῦ, τοὺς ἐμ.

[2] Conf. infra CCXVIII, 9.

[3] Improprie de multitudine. Gregor. Naz. *Opp.* t. I, p. 848 C: Ἵνα μὴ δῆμον θεῶν εἰσαγάγωμεν.

[4] Versus 80 et 81 infra CCIII, 40, ubi legitur ἀμβλύνεται pro κοιμίζεται. Anon. *Catal.* Bandin. t. II, col. 470: Εἰ καταποντίζει με συμφορῶν κλύδων. Cf. cod. Flor. XCV, 122.

Ἔχει τι πάντως καὶ τεκεῖν εἴπερ θέλεις·
Κενὸν γὰρ ἡμῖν ὄγκον οὐκ ἂν ἐξάγοις,
Ὁ καὶ πρὸ καιροῦ τῆς γονῆς τελεσφόρος,
Ὃς πάντα νικῶν ἐκνικᾷς καὶ τοὺς λόγους.

XLI. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Στάχυς μὲν ἡμῖν εὐτρεπεῖς δὴ πρὸς θέρος,
Ἀλλ' οὐχὶ καὶ παῖς εὐσταλὴς πρὸς τὸν πόνον·
Οὐκοῦν δεδοικὼς τὸν λιμὸν τὸν παμφάγον
* Ποθῶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ πῦρ τῆς ἡμέρας,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν ἑσπέρας δρόσον·
Ἴσως μελανθεὶς ἐν τροπαῖς ὑπαιθρίοις
Αἰγυπτιακῶν εὐπορήσω δραγμάτων,
Ἃ Νεῖλος αὐτὸς ἡδέως χαρίζεται.
Σὺ δ', ὦ γεωργὲ γνωστικῆς μοναρχίας,
Τὸν οἰκέτην δεῖξόν με ῥικνὸν[1] ἀγρότης.

XLII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει ὑπογραφῆναι τὸ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρόσταγμα.

Ὡς εἰς ποταμὸν τὴν ἀγαθότητά σου
Ῥιφὲν παρ' ἡμῶν, Αὐσονάρχα, τὸ βρέφος
Τῶν δωρεῶν τὰ ῥεῖθρα[2] καλῶς ἂν φέροι·
Τοὺς γὰρ νόθους ὁ Ῥῆνος εἷλκεν εἰς βάθος,
Τοὺς ἐννόμως ἔχοντας ἀνέχων τόκους·
Πλὴν εἰς τὸ σὸν πέλαγος ἀθρῆσαν πάλιν,
Ὃ καρδίας ἄβυσσος ἀφθόνως[3] χέει,
Ζητεῖ κατελθεῖν εἰς τὸ φῶς τοῦ πυθμένος,

[1] Cod. ῥυκνόν.

[2] Supra I, 8 : Τὰ ῥεῖθρα τῶν χαρισμάτων. Codex Vaticanus, XI, 3 : Τὰ ῥεῖθρα τῆς σῆς γνωστικῆς ἐπομβρίας.

[3] Cod. Esc. CLXII, 4 : Πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως.

Καὶ βασιλικῆς κόχλον εὑρεῖν πορφύρας·
Οὐ γὰρ ἔχει κλύδωνος ἡ χύσις γνόφον·
* Ἀλλὰ παπαὶ, κατῆλθεν ἰδοὺ τὸ βρέφος,
Κεχρισμένον στέατι πατρώων λόγων.
Χαρισμάτων θάλασσά[1], τὸν κόχλον δίδου·
Μὴ μέλλε μηδὲν ἡ κρατίστη χρηστότης.
Ἀμήχανον γὰρ ἐγχρονίζον εἰς βάθος
Μὴ τῇ παρολκῇ δυσφορῆσαι τὸ βρέφος.

XLIII. Εἰς τὸ αὐτό[2].

Ἔτι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος
Θηλὴν ἀπαιτεῖ θρεπτικῶν προσταγμάτων·
Εἰκὸς γὰρ αὐτὸ πορφυροῦν φαγεῖν γάλα
Τοῖς σοῖς ἀμελχθὲν, Αὐσονάρχα, δακτύλοις.

XLIV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[3].

Αὐτοκράτορ μέγιστε, χιτῶνος χάριν
Βοᾶν ὁ χειμὼν ἐκβιάζει με πλέον·
Τοῖς γὰρ πτερωτοῖς τὴν σιγὴν στέργει Πλάτων[4]
Καὶ κτήνεσιν οἷς ἐστὶν ἡ θρὶξ αὐτόθεν,
Οὐ τοῖς λογικοῖς εἰ πιέζοι τὸ ψύχος.
Αὐτοκράτορ μέγιστε, πῶς οἴσω πλέον;
Οὐ δεῖ χρυσῆν[5] ἐσθῆτα χειμῶνος φέρειν·
* Ἀνείργεται γὰρ τῶν φλεβῶν ἡ θερμότης
Ἐκ τῆς ἐπαφῆς πρὸς τὸ πῦρ[6] τῆς καρδίας·
Ποιεῖ δὲ νεκρὸν ὁ κρυμὸς τὸ σαρκίον,

[1] Conf. cod. Flor. XXXI, 1.

[2] Cod. Florent. fol. 89 et 195, ubi lemma : Εἰς τὸν αὐτοκράτορα κ. τ. λ. Habet et cod. Vat. fol. 174 v°. Cf. carmen præcedens.

[3] Cod. Flor. fol. 195.

[4] Talem locum Platonis non novi.

[5] Supra XXX, 20 : Χρυσῆ γὰρ ἐσθὴς οὐ προσήκει τῷ κρύει.

[6] Conf. supra IV, 11.

Καὶ πνεῦμα γοργὸν τῶν φλεϐῶν κατατρέχον
Κλονεῖ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν καὶ συντρίϐει,
Καὶ τὰς τρίχας ἵσ7ησι πυκνοῦν τοὺς πόρους·
Ἀτμὸς δὲ παχὺς ἐκδραμεῖν οὐκ ἰσχύων
Πρὸς μὲν τὸν ἐγκέφαλον ὡς νέφος τρέχει,
Τοῦ φλέγματος δὲ τοὺς ἀγωγοὺς ἐκλύων
Κορυζοποιεῖ[1] τῆς ῥινὸς τὰς ἰκμάδας.
Αὐτοκράτορ μέγισ7ε, πολλά μοι χρέα.
Τί δεῖ[2] με λοιπὸν τὸ χρυσοῦν ἄχθος φέρειν,
Ὃ μακρὸν ἐξήνεγκε τὸν γέλωτά μοι;
Νῦν ἔσ7ι χειμὼν καὶ σ7ολῆς δεῖ μοι πλέον
Ἐρυθροϐαφοῦς[3] ὡς τὸ πῦρ τῶν ἀνθράκων·
Τὰς δὲ χρυσαυγεῖς[4] τῆς λιϐάδος ἐμφάσεις
Ἔαρος ἂν φέροιμεν εἰς μεσημϐρίαν,
* Πλὴν οὐδὲ τηνικαῦτα μὴ σϐέσῃ δρόσος
Τὰς χλωροειδεῖς[5] εἰσρυεῖσα λαμπάδας·
Ὅταν δὲ πῦρ ἄντικρυς ἡλίου φλέγον
Ἄνωθεν εἰς γῆν τὰς νοτίδας ἁρπάσῃ,
Αὐτοκράτορ μέγισ7ε, δεινὸν τὸ θλίϐον.
Στεφηφόρε κράτισ7ε, πικρὸν τὸ τρύχον·
Ἐῶ γὰρ εἰπεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν ἀγχόνην[6]
Καὶ τὰς ὀφειλὰς, καὶ τὸν ἄῤῥητον πόνον·

[1] Hac voce augenda lexica.

[2] Cod. δῆ.

[3] Supra xxi, 19 : Ἐρυθροϐαφέσι με κοσμῶν ἀμφίοις. Et v, 6 : Ἐρυθροϐαφῆ τῇ σφαγῇ τῶν βαρϐάρων. Cod. Escur. ccLxxxi, 1 : Ἐρυθροϐαφὴς ἐκ σφαγῆς ὁ σὸς φάρυγξ, Ἐρυθροϐαφὲς καὶ τὸ τῆς σπάθης σ7όμα. Cod. Florent. ccviii, 76, et ccxiii, 240 : Ἐρυθροϐαφεῖ συμφορᾷ σπαραγμάτων. Add. Noster, *De plantis*, vs. 291 et 355. *De animal.* 611. Theod. Ducas Lascaris, codex Parisin. 3048, fol. 80 v° : Καλύπ7ρᾳ γὰρ ἐξ ἐρίων ἐρυθροϐαφεῖ.

[4] Cf. infra lxxxv, 2.

[5] Cf. infra lxii, 53.

[6] Cod. Vat. xc, 1 : Ὁ τοῦ λιμοῦ χθὲς ἐξελὼν τὴν ἀγχόνην.

Εἰ μὴ γὰρ ἐξήμαρτον ἁπάντων πλέον
Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν μὴ φροντίσας,
Ἥκιστ' ἂν ἀλγῶν ὡς ὁρᾷς ἐδυσφόρουν·
Οὐ σύ με λοιπὸν, ἀλλ' ἐγὼ, στεφηφόρε,
Λυπῶν ἐμαυτὸν οὐκ ἐπαυσάμην ἔτι.
Αὐτοκράτορ[1]*, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.*

XLV. *Εἰς ἐγκόλπιον σταυρὸν χρυσοῦν μετὰ λίθων.*

Σταυροῦ πεπηγὸς ὑπερέντιμον[2] *ξύλον,*
Ὡς εἰς Γαβαθᾶ[3] *τὸν χρυσοῦν ἔνδον τόπον,*
Ὃς οὐ ταπεινοῖς ἐγκατεστρώθη[4] *λίθοις,*
* *Τὸν παράδεισον τοῦτον εἰργάσατό μοι·*
Ὃς ἐμφυτευθεὶς τοῖς ἐμοῖς στέρνοις βρύει.
Ληστὴς δὲ παρὼν εὐμενὴς πρὸς ταῖς πύλαις,

[1] Hunc versum habes infra XLVIII, 17.

[2] Hanc vocem ignorant lexica, quibus addam : Ἀλληλότιμος, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 28 v°. — Παντυπέρτιμος, sic vocatur Psellus in cod. Paris. 1277, fol. 196 r°, in titulo opusculi *De septem synodis*. — Συμπάντιμος, Chrysippus Hierosol. in S. Joann. Præcurs. cod. Paris. 513, fol. 111 r° : Ἡ τῶν κυριοτήτων συμπάντιμος δοξολογία.

[3] Infra CLXXXVIII, 4. Vid. Stephan. Byzant. s. v. Γαβάθη.

[4] Hac voce augenda lexica, quibus accedant : Ἐγκάθισις, Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 241 v° : Τί γὰρ ὠφέλησε τῷ ἀναπεπαυμένῳ Δανιὴλ ἡ ἐγκάθισις. — Ἐγκατάμιξις, Anon. in Aristotel. cod. Coisl. 384, fol. 60 v° : Ἔδει καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς ἁλμυροὺς εἶναι διὰ τὴν ἐκείνης (θαλάσσης) πρὸς αὐτοὺς ἐγκατάμιξιν. Et mox : Διὰ τὴν ἐγκατάμιξιν τῆς καπνώδους ἀναθυμιάσεως. — Ἐγκαταποντόω, Anon. in Psalm. cod. Paris. 371 A, fol. 94 r° : Τοῖς δὲ τοῦ Ἰορδάνου ῥείθροις ἐγκαταποντουμένη. — Ἐγκαταρκτέον, Tzetz. apud Cramer. *Anecd. Oxon.* t. III, pag. 334. Καταρκτέον ex eodem habes in vol. præced. p. 367, *not.* — Ἐγκατάσχετος, Id. *Epist.* 72 : Ἀλλὰ τελῶν ἐγκατάσχετός τε καὶ ἔμφρουρος πάντως. — Ἐγκαταταρταρόω, Anon. in Psalm. cod. Paris. 371 A, fol. 94 r° : Ἡ σχισμοῖς καὶ πυθμέσι γῆς περισσοῖς ἐγκαταρταρούσης (leg. ἐγκαταταρταρούσης) καὶ ἐμποντούσης. — Ἐγκαταφρουρέω, Theodor. Prodrom. codex Paris. 2075, fol. 414 v° : Φρουραῖς ἀφύκτοις ἐγκατεφρούρησά σε. — Ἐγκαταχώννυμι, Ephræm. v. 59.

Καὶ Πέτρος αὐτὸς ὁ σφαλεὶς καὶ δακρύσας,
Ἀντὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πυρφόρων,
Τὴν εἴσοδον πείθουσι θαῤῥεῖν με πλέον.
Ἀλλὰ γενοίμην Ἀβραὰμ κόλπων μέσον
Ἐγκόλπιον νῦν τὸν παράδεισον φέρων,
Ἔνθα τρυφὴ καὶ φῶτα καὶ Θεοῦ θρόνος.

* XLVI. Τῷ[1] πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι.

Χριστοῦ σὺ ποιμὴν, καὶ Φιλῆς σὸν ἀρνίον,
Ὃ τάχα θηλῆς καὶ ποτοῦ δεῖ καὶ χλόης,
Καὶ καταγωγῆς καὶ σκοποῦ καὶ σφενδόνης·
Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς, ὡς θρασὺς θὴρ ἐν ζόφῳ,
Σφριγᾷ μεμηνὼς καὶ φαγεῖν ζητεῖ κρέα.
Τί γοῦν κατ' αὐτοῦ, ποιμνιάρχα[2], μὴ τρέχων
Ῥιπτεῖς ἀτεχνῶς ἐμβριθοῦς γλώσσης λίθους;
Τί μὴ δὲ τῇ σύριγγι[3] τῆς εὐσπλαγχνίας
Περιλαλεῖς τὸν ἄρνα τὸν σκαίροντά σοι,
Καὶ πρὸς ποταμοὺς καὶ νομὰς διεξάγεις;
Τί μὴ δὲ σηκὸν ὀργανώσας ἐλπίδων

[1] Cod. Flor. fol. 87, et cod. Mon. fol. 53.

[2] Vox addenda *Thesauro*, qui tantum habet Ποιμνιαρχέω. Infra XCIII, 14 : *Χριστὸς μεθιστᾷ ποιμνιάρχης ὢν μέγας.* Id. CCXXXVIII, 1 : *Χριστοῦ μιμητὰ ποιμνιάρχα τοῦ πράου.* Addam et alia ejusmodi composita : Αἰωνάρχης, Ἰδεάρχης et Στιγμάρχης, Theodor. Lascar. apud Mai. *Bibl. Patr.* t. VI, p. 261. — Ἡμισυάρχης, Anon. cod. Par. 2421, p. 71, 2ª p. sæpius. — Καππαδοκάρχης, Christoph. Patric. *Menolog.* cod. Par. 1578, p. 18 : *Παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου λαμβάνεται.* — Πρωτοκανονάρχης, Cabasilas Dyrrhach. cod. Coisl. 278, fol. 230 v° : *Ὁ πρ. καὶ χαρτουλάριοι τῆς μεγάλης σακέλλης καὶ τοῦ σκευοφυλακίου.* — Πτηνάρχης, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 212 v° : *Ἀλλὰ καὶ φύσιν ἔχειν φασὶ τὸν ἀετὸν, τῶν κατ' αὐτὸν γεννημάτων κριτὴν καθίζειν τὸν ἥλιον καὶ πρὸς διάκρισιν παριστᾶν τὸν πτηνάρχην τῷ ἀστεράρχῃ τὰ ἔκγονα.* Occasione data, lexicis adde et Θεάναρχος, Theod. Stud. cod. Par. Suppl. 287, p. 61 : *Τὸν θεάναρχον υἱόν.*

[3] Cf. supra XL, 7.

Ἀνασοβεῖς τὸν κλῶπα λυπτῶντα φθόνον;
Ἥλιε φαιδρὲ τοῖς ῥιγοῦσιν ἐκ λύπης,
Τί δεῖ με ποιεῖν; τὴν μὲν ἀκτῖνα βλέπειν;
Οὔπω δὲ τὴν θάλπουσαν εὑρίσκειν ζέσιν,
Ἢ μάλα διψῆν δαψιλοῦς κρήνης μέσον,
* Ἢ μηδὲ λεπτῶν ἀξιοῦσθαι δραγμάτων,
Ὅταν ὁ καρπὸς ἁδρύνῃ τὸν ἄσταχυν;
Οὐκ ἔστιν εἰς φῶς οὐδενὶ σκότος βλέπειν,
Οὐκ ἔστι λειμὼν εἰς πνοὰς δυσοδμίας [1],
Οὐκ ἔστι φυτὸν μὴ τρεφούσης ἰκμάδος.
Τί δήποτε δρᾷς ὁ γλυκύς μοι φωσφόρος;
Τίς ἄρα τῆς σῆς ἐκδρομῆς ἀπεκρύβη;
Μᾶλλον δὲ τίς ἥδιστον οὐκ ἔπνευσέ σε;

XLVII. Εἰς τὰ τοῦ αὐτοκράτορος κούκουρα [2].

Ἕλος φυτευθὲν εἰς φαρέτραν ὀστίνην
Ἐπὶ χρυσαυγοῦς καὶ συνεστώσης δρόσου
Τῶν ἐμψύχων ἤθροισε μικροῦ τὰς φύσεις
Εἰς τὰς ἐναργεῖς τῆς νομῆς ὑπεκφύσεις [3]·
Πλὴν ἠρεμεῖ τὰ πάντα καὶ σιγᾷ τάχα·
Καὶ γὰρ ὑπ' αἰδοῦς τῇ γλυφῇ συνεστάλη,
Μήπως ἔχοι θόρυβον ὁ στεφηφόρος,
Ὧ τῶν βελῶν ἥδιστον ὁ ψόφος μόνον
Εἰ κατὰ θηρῶν τὴν βολὴν ἀπευθύνοι
* Κυνηγετικαῖς [4] ἐκδρομαῖς ἀντιτρέχων·
Ἄλλης γὰρ ἡτοίμασε φαρέτρας βέλη

[1] Infra cxlix, 108.

[2] Cod. Flor. fol. 87 v°. Conf. Ducangium in *Glossar. med. græc.* s. v. Κούκουρον.

[3] Vox addenda lexicis. Codex Escur. ccxi, 13: Ὅπου βάτοι πνίγουσι τὰς ὑπεκφύσεις.

[4] Conf. supra ii, 6.

Θεὸς κατ' ἐχθρῶν τῷ Δαβὶδ τῷ δευτέρῳ·
Ἆρ' οὖν συνελθεῖν τοὺς χοροὺς τῶν ἐμψύχων
Ὀρφεὺς ὁ δεινὸς εἰς τὸ θέλγειν τὰς φύσεις
Τῷ τῆς λύρας κρούματι παρεσκεύασεν,
Ἢ βασιλεὺς ἔπεισε καὶ τὸν Ὀρφέα
Παρόντα καὶ σιγῶντα καὶ πεπηγότα
Μελῶν φυσικῶν ἀκροᾶσθαι συντόνως;
Οὕτω γὰρ ἂν ἴδοι τις αὐτὸν ἐνθάδε.
Πλὴν τίς ἐνεχθεὶς ἐγκοπεὺς τοῖς ὀστέοις
Λειμῶνα ποιεῖ καὶ νομὰς κτηνοτρόφους[1],
Καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ συγκαλεῖ ζώων γένος,
Λέοντας, ἐλέφαντας, ἀνθρώπους, κύνας,
Νεβρούς, λαγωούς, ἀετούς, νηρηΐδας,
Κύκνους, πιθήκους, καὶ φυτῶν ζώντων κλάδους,
Ὡς ἂν ἔχοι τὰ ζῶα καὶ καταδύσεις
* Καὶ χηραμοὺς καὶ λόχμας ἀφθονωτέρας,
Καὶ μὴ θρασυνθῇ τῇ κατ' ἀλλήλων μάχῃ;
Πραξίτελες, Δαίδαλε, καὶ σὺ Φειδία,
Τὰ λαμπρὰ καυχήματα τῶν ἑρμογλύφων[2],
Οἴχεσθε καὶ κρύπτεσθε τῶν ἔργων χάριν·
Δαβὶδ γὰρ ὑμᾶς ἐκνικῶσιν αἱ ξέσεις,
Ὡς αὐτομαθοῦς[3] εἰς τὰ κῶλα τεχνίτου·
Χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος ἢ λίθου φύσις[4]
Τῷ βασιλεῖ φαρέτραν οὐκ ἂν εἰσφέροι·
Τὸ γὰρ ἐπαχθὲς ἡ φύσις βδελύττεται.

[1] Supra XXX, 13 : Εἰς νομὰς κτηνοτρόφους. Vid. quoque II, 6, et LXII, 52. Cod. Escur. CXCI, 20; et Leo Gramm. pag. 8.

[2] Theodoret. *Græc. affect.* p. 20, ed. Gaisford. : Εἰ δὲ δὴ ἑρμογλύφος ἦν, καὶ μᾶλλον· καθάριος γὰρ ἡ τέχνη, καὶ οὐ πρὸς ὀνείδους (*al.* ὀνειδισμόν).

[3] Cf. cod. Flor. CXXXI, 127.

[4] Cod. φύσεις.

XLVIII. *Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα*[1].

Τοὺς μὲν παλαιοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνους,
Οὓς μέχρι τοῦ νῦν ἐνδιδύσκομαι χρόνου,
Στεφηφόρε κράτιστε, σιγῶ καὶ στέγω·
Κάμηλος ὢν ἄντικρυς εἰ κάμνειν δίδως,
Ἀλλ' οὐκ ἐν ὀργῇ δυσφορῶν[2] *πρὸς τὴν τύχην·*
Καὶ γὰρ φέρειν ἔμαθον εὐνοίας χάριν·
Εἰμὶ δὲ γυμνὸς καὶ λαλεῖν βιάζομαι·
* *Τὴν γοῦν ψυχικὴν ἐντινάξας κερκίδα*[3]
Τοῖς χρυσέοις νήμασι τῆς εὐσπλαγχνίας,
Χιτῶσι καινοῖς εἰ δοκεῖ στόλιζέ με·
Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας[4].
Εἰ δ' οὖν, ὁ πεινῶν καὶ ψιλὸς καὶ γυμνόπους[5]
Ἀρκοῦν ἔχει τὸ φίλτρον, ἐῤῥέτω σκέπη·
Ναὶ πίστις, ὡς φῶς καὶ πνοή μοι καὶ σκέπη
Καὶ σίκερα καὶ βρῶμα, καλλώπιζέ με·
Καὶ γὰρ ὁ χιτὼν ἐν βραχεῖ ῥεύσει χρόνῳ.
Αὐτοκράτορ, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι[6].

XLIX. *Πρὸς*[7] *τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει προμήθειαν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.*

Ἐν τοῖς ἑλιγμοῖς δυσφοροῦν τῶν σπαργάνων

[1] Infra iterum fol. 226 r°. Cod. Flor. fol. 88. Bandini versus 16 tantum numerat. Fort. ultimus deest ut in posteriori transcriptione Parisiensi.

[2] Supra I, 10 : *Οὐ χαλεπανεῖ δυσφορῶν πρὸς τὴν δόσιν. De animalibus*, vs. 1655 : *Καὶ πᾶς ἁλιεὺς δυσφορῇ πρὸς τὴν ζάλην.*

[3] Infra CXXXIII, 12 : *Καὶ δημιουργεῖς τῆς ψυχῆς τὴν κερκίδα.* S. Gregor. Naz. *Opp.* tom. II, p. 14 A : *Τῆς ἰσχύος κερκίδα φέρειν.*

[4] Hic versus deest in posteriori transcriptione. Conf. infra CLXXXIV, 18.

[5] Conf. cod. Flor. CCVIII, 59.

[6] Hunc versum non habet prior transcriptio. Conf. supra XLIV, 38.

[7] Cod. Flor. fol. 88 v°.

Εἰς ϖάντα καιρὸν, Αὐσονάρχα, τὸ βρέφος
Τοὺς κλαυθμυρισμοὺς[1] ὀργανοῖ κεκλασμένους·
Ἐγκόπτεται γὰρ τῆς ϖνοῆς ἡ ϖυκνότης
Τῇ τῶν ἁπαλῶν συστολῇ[2] ϖαρισθμίων·
Καὶ ϖῦρ[3] θυμικὸν τὴν ψυχὴν διατρέχον
Γοργῶς δαπανᾷ τῆς βοῆς[4] τὰς ἰκμάδας.
Ὑπόκρισις δὲ μητρικῶν ψελλισμάτων,
Καὶ φθέγμα, καὶ ϖόππυσμα, καὶ χειρῶν δρόμος,
* Ὅτε κρεμαστὸν ἐντινάσσει τὸ βρέφος,
Δοκεῖ θορυβεῖν ὡς κενὸς ϖάντα κτύπος·
Κἂν ᾖ τις ἐγγὺς καὶ κραδαίνῃ τὴν κλίνην,
Ὅτε στενωθὲν τῇ στροφῇ τῶν σφιγμάτων
Ἐν ὑπτίῳ σχήματι καθεύδειν θέλει
Καὶ δεινοπαθεῖ καὶ σφαδάζει τὸ βρέφος,
Οὐκ ἔστιν οὐδ' ἐνταῦθα τάχα τι ϖλέον·
Ὅπου γὰρ αἰτεῖ δαψιλέστερον στέαρ,
Ὃ δὴ συνεστὼς ἐκ διαίτης ἀφθόνου
Καὶ τὴν ἐν ὑγρότητι λιπαῖνον ζέσιν,
Καὶ τὰς ϖεριττὰς ἐκπιέζον ἰκμάδας,
Εἰς εὐπρεπῆ σύμπηξιν ἀρθροῖ τὴν ϖλάσιν.
Δὸς οὖν, βασιλεῦ, ταῖς ἐμαῖς ϖαιδοτρόφοις
Χλιδῆς ϖορισμὸν, ὥστε συστῆσαι γάλα,
Ὃ ϖαγὲν ἐξέλυσεν ἡ θριδακίνη·
Καὶ γὰρ συναλγεῖς καὶ σκοπεῖς τὸ συμφέρον·
Θηλὴν δὲ ϖοιεῖς ἐξ ἀμήτορος τόκου,
* Καὶ ταῖς ἀμολγαῖς ἐκτρέφεις τὰ νήπια,
Θεσπισμάτων ἥδιστον ἐκβλύζων γάλα[5].

[1] Conf. cod. Flor. LXXIX, 64.
[2] Infra CCXVIII, 12 : Τὴν συστολὴν φεύγουσα τῶν ϖαρισθμίων.
[3] Cf. supra IV, 11.
[4] Cf. infra LV, 88.
[5] Conf. supra XIII, 24.

L. *Πρὸς[1] τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει τὸ ϖρόσΊαγμα τῆς ϖερὶ τὴν Μήδειαν οἰκονομίας αὐτοῦ.*

Τὴν μὲν ϖάλαι Μήδειαν, Αὐσονοκράτορ,
Γυναῖκα δεινὴν Φαρμακὸν γραῦν τεχνίτιν,
Καὶ τῶν ἰατρῶν εὑρεθεῖσαν βελτίω,
Φασὶ νεουργεῖν ἐκ τομῆς τοὺς ϖρεσϐύτας·
Ἐγὼ δὲ μὴ σχὼν τὴν ὁμώνυμον ϖόλιν,
Τῶν ϖρίν τε καὶ νῦν Φαρμακεύτριαν[2] ϖόνων,
Καίτοι ϖροληΦθεὶς τῷ ξυρῷ[3] τῶν Φροντίδων
Ἐξ ἀνδρὸς ἀκμάζοντος εὑρέθην γέρων,
Πλὴν ἀλλ' ἀναπλάσαις με καὶ δείξαις νέον,
Τὸ ϖορΦυροῦν Φάρμακον εὐτέχνως χέας·
Ὁ γὰρ ϖρομηθεὺς καὶ τροΦεὺς τῶν ἐμψύχων,
Καὶ σὸς βασιλεὺς καὶ Θεὸς καὶ δεσπότης,
Οὗ τὴν Φύσιν ἄπειρον εἰκότως κρίνεις,
Ἄπειρε τὴν Φρόνησιν ὡς ὑπὲρ Φύσιν,
Ὅταν ὁ Θεσμὸς τῶν καθ' Ἕλληνας λόγων
* *Κενόν τι ϖοιῇ συσΊαλείσῃ τῇ κτίσει,*
Τὴν ἰδίαν ϖρόνοιαν ἐγνώρισέ σοι,
Δι' ἧς κυϐερνῶν ἐξ ἀδήλου τὰς Φύσεις,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδοκῶν τῶν ϖερδίκων,
Κήρυκα τῆς χάριτος εἰργάσατό σε,
Πνέοντα ϖῦρ ἄντικρυς ἀνθράκων δίχα.
Ὡς οἰκέτης σὸς ταῦτα τολμήσας ἔΦην.

LI. *Ὄνειρος[4] ὅτε βασιλεὺς βαρέως ἔσχε ϖερὶ αὐτὸν συκοΦαντηθέντα[5].*

Ἕλους μεταξύ τινος ἐσΊὼς ἱππότης,

[1] Cod. Flor. fol. 89. Bandini versus 26 numerat.
[2] Cf. infra LX, 28.
[3] Cf. cod. Flor. XXXV, 31.
[4] Cod. Flor. fol. 100. Cod. M. fol. 1.
[5] Cod. Par. *συκοΦανθέντα.*

Τὸ κτῆνος ὀκνοῦν τὴν διάβροχον τρίβον,
Ἐπεὶ καθ' ἡμῶν καὶ βραχὺς ἦρτο γνόφος,
Καθάπερ ἀτμὸς ἐκδοθεὶς τῆς ἰκμάδος,
Πτερνῶν σιδηραῖς ἐξοχαῖς ἠκιζόμην·
Οὕτω δέ μου κάμνοντος ὦ τᾶν εἰς μάτην,
Ἔμπνουν γὰρ ὂν τὸ κτῆνος εὑρέθη λίθος
Τοὺς ἐκτιναγμοὺς[1] καρτεροῦν τῶν μαστίγων,
Ποθὲν προελθὼν ὁ γλυκὺς αὐτοκράτωρ,
Καί τινα σειρὰν δακτυλόπλοκον[2] φέρων
* Ἐνῆκε δεινὴν συσταλέντι μοι φρίκην·
Πίπτει μὲν οὖν τὸ κτῆνος ἐκπλαγὲν τάχα·
Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ συσχεθεὶς ἐπνευστίων·
Εἶτα βασιλεὺς ἐκδραμὼν ὥς τις λέων,
Καί τινα θυμὸν τῇ βοῇ παρεγχέας,
Ὡς καὶ βρυχηθμοῖς ἐκταράξαι με πλέον,
Τὸ πλέγμα ῥιπτεῖ κατὰ τοῦ κτήνους μόνον·
Τὸ δ' εὐθὺς ἦν ὄχημα καὶ κτῆνος πάλιν
Ἀνασοβηθὲν τῇ βολῇ τῇ συντόνῳ·
Ἱππεὺς δὲ κἀγὼ καὶ δρομεὺς παρ' ἐλπίδα
Τῆς οὐ πρὸ μακροῦ συμφορᾶς ἀποτρέχων.
Ὁ γοῦν ὄνειρος οὗτος· αὐτὸς δὲ σκόπει,
Καὶ γνῶθι τί ποτ' ἐστὶ καὶ λύσιν δίδου,
Καὶ παραμυθοῦ δυσπραγοῦντα τὸν φίλον.
Ἕλος μὲν οὗτος, εἶπεν, ὁ βραχὺς βίος·
Ἄνθος γὰρ εὐμάραντον[3] ἀγροῦ καὶ χλόην

[1] Confer cod. Flor. xxx, 26, et xcv, 56. Id. *De animal.* 145 : Τοῖς ἐκτιναγμοῖς τῶν ποδῶν τοῖς εὐστόχοις. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 215 v°: Μὴ βαστάζετε ἐν τῇ ὁδῷ μὴ πήραν ἐδεσματοφόρον (adde lexic.), μὴ χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον, ἐν τῷ αὐτὰ τῷ τῆς διανοίας κόλπῳ φέρειν καὶ περιστρέφειν, ἀλλ' ὡς ἐνόδιά τινα βάρη ἐκτινακτέον. Qua voce carent lexica.

[2] Vid. infra LVI, 92.

[3] Psalm. CII, 14. Conf. supra IX, 1.

Ψάλλων Δαβὶδ κέκληκε τὴν βροτῶν φύσιν·
* Ἔχει δὲ καὶ λιβάδας ἱδρώτων ἴσως,
Εἰ δεῦρο μοχθεῖν ἐξ Ἀδὰμ κατεκρίθης·
Φθόνου δέ τις ἔνεστι τῷ βίῳ γνόφος,
Ὑφ' οὗ τὰ δεινὰ κρύπτεται βουλεύματα·
Ὄχημα δὲ ζῶν αἱ πρὸς ὄγκον ἐλπίδες,
Δι' ὧν ὁ παικτὸς εὐμαρίζεται δρόμος·
Ὀχούμενος γοῦν τῇ ῥύμῃ τῶν ἐλπίδων
Πίπτεις μεταξὺ καὶ στοῇ καὶ συντρίβῃ·
Ἦν γάρ τις, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἁμαρτία,
Πλὴν αὐτὸς ὁ κράτιστος ἐξήγειρέ σε,
Καὶ φαιδρὸν αὖ τέθεικεν ἐκ τῶν ἐλπίδων,
Εὐσπλαγχνίας μάστιγι[1] τὸ πτῶμα τρέπων
Εἰς πραγμάτων κίνησιν ὀλβιωτέρων.
Τὸ γοῦν ἀθυμεῖν ὡς δρομεὺς ἀφεὶς μέγας,
Τὸ συμπαθὲς θαύμαζε τοῦ στεφηφόρου.

LII. Εἰς[2] εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου.

Γυμνὸς μὲν Ἀδὰμ, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς ἐκρύβη·
Γυμνὸς δὲ καὶ σὺ, πάτερ, ἀλλ' οὐκ αἰσχύνῃ·
* Ταῖς γὰρ φυσικαῖς ἡδοναῖς οὐκ ἐκλάπης.
Ἐγὼ δὲ γυμνὸς εὑρεθεὶς πρὸς αἰσχύνην
(Ἡ σὰρξ γὰρ ἡ σύνοικος ἠπάτησέ με),
Κυκλῶ σε φαιδρῶς τῇ στολῇ τῇ συνθέτῳ.
Τάχα με τὴν σὴν αὖθις ἐνδύσει σκέπην
Ὁ Βασίλειος[3] οὗτος ἑστὼς ἐνθάδε·
Καὶ γὰρ ἀγαθὴν εὐτυχήσω τὴν τρύγην,
Φυτηκομῶν[4] τὸν κῆπον ἐκ χρυσαργύρου[5].

[1] Conf. supra XIV, 587.
[2] Cod. Flor. 89 v°. Cf. infra LIII et LIV. Vid. Fabr. *Bibl. gr.* X, p. 300.
[3] Infra LIII, 9.
[4] Infra LVI, 50.
[5] Infra LIV, 8.

LIII. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ὀνοῦφριε ζῶν ἀκριβῶς κἂν τοῖς τύποις,
Ἡ γὰρ χάρις πόῤῥωθεν ἐσκήνωσέ σοι,
Τὴν χρυσοειδῆ προσφορὰν ταύτην δέχου,
Καὶ τὰς ἀμοιβὰς ὡς ἐπηγγείλω δίδου·
Αὐθαίρετος γάρ ἐσΊιν ἡ σὴ γυμνότης,
Καὶ διπλόη ῥήματος οὐκ ἔνεσΊι σοι·
Κἂν εἰς τὸν ἐσμὸν[2] τῶν ἐμῶν κακῶν βλέποις,
Ἴσως δυσωπήσει σε καὶ γεγραμμένος
Ὁ Βασίλειος[3] οὗτος ἐσΊὼς ἐγγύθεν·
Ἀλλὰ σιωπᾷ τοῦτο τῆς τέχνης πάθος.

* LIV. Εἰς τὸ αὐτό[4].

Εἰ προσφορᾶς δή τινος ἢ μνήμης χάριν
Πολλῶν δίδως λύτρωσιν ἀμπλακημάτων,
Ὅσην ἐμοὶ παρέσχες εὐελπισΊίαν,
Ὀνοῦφριε ζῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς μέσον,
Κἂν ἐν τύπῳ γράφω σε γυμνὸν τὸν μέγαν,
Ἀλλ' οὖν ἔχεις τὸν κόσμον ἐκ χρυσαργύρου·
Νέον δὲ Βασίλειον ἐν χρῷ δεικνύων
Ἀεὶ παρ' ἀμφοῖν προσδοκῶ τὰ βελτίω[5].

LV. Πρὸς[6] τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὑπό τινων ἐσυκοφαντήθη.

Ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν

[1] Cod. Flor. fol. 89 v°.

[2] Eadem metaphora apud Porphyr. *De abst.* II, p. 97, 27. Conf. supra I, 11 : Τὸν ἐσμὸν τῶν καλῶν. Cod. Gr. Paris. 1500, fol. 19 v° : Ἐ. θαυμάτων. Cod. Paris. 1481, fol. 1 v° : Ἐ. χαρισμάτων. Cod. Par. 1554 A, fol. 25 r° : Ἐ. ἀνθρώπων. Cod. 1534, f. 68 r° : Ἐ. ἀρετῶν. Theod. Lascar. cod. Par. suppl. f. 92 v°. Et cod. Paris. 1512, fol. 220 v°.

[3] Supra LII, 8.

[4] Cod. Flor. fol. 89 v°.

[5] Supra LII, 10.

[6] Cod. M. f. 2. In cod. Flor. f. 101.

Ἥλιον εὑρεῖν καὶ προκείμενον θᾶκον
(Οὕτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀνὴρ ἀγρότης)
Καὶ σαββατισμὸν[1], Αὐσονάρχα, πραγμάτων,
Ἢ στέρνα χαλκᾶ καὶ δεκάγλωττον[2] στόμα·
Καὶ πάντα καιρὸν εὐτυχεῖν ἂν ηὐχόμην,
Εἰ μᾶλλον ἐξῆν ὀργανοῦσθαι τοὺς λόγους,
Ἀπὸ σκοπιᾶς ἐκ νεφῶν ἐπηρμένης,
Ὡς πᾶσαν αὐτῶν ἀκροᾶσθαι τὴν κτίσιν·
* Πλὴν ἥλιος σὺ καὶ προβάλλεις τὴν ζέσιν,
Ἐξ ἧς ὁ ῥυθμὸς τῆς ἐμῆς μουσουργίας·
Ἐγὼ δὲ τὸν νοῦν ἡσυχῇ καθιδρύσας
Εἰς τὴν χρυσῆν κρηπῖδα τῶν πρὶν ἐλπίδων
Τοὺς σοὺς, βασιλεῦ, τεχνικῶς πλέξω κρότους,
Κἂν ἀκροατὴς εὑρεθῇς τούτοις μόνος·
Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ διόπτρα[3] τῶν λόγων,
Ἐνταῦθα πᾶς ὁ κόσμος, ἢ καί τι πλέον,
Εἰ πρὸς σὲ τὴν σύγκρισιν ἡ κτίσις ἔχοι·
Εἰ γὰρ ἐπὶ γῆς οὐρανοῦ τύπον φέρων
Τὴν βασιλικὴν ἐπλατύνθης καρδίαν,
Ἣ σφίγγεται μὲν τῇ δρακὶ τοῦ δεσπότου,
Φαιδρύνεται δὲ τῇ πρὸς ἡμᾶς αἰθρίᾳ
Τοὺς ἀστέρας[4] πλουτοῦσα τῶν χαρισμάτων·
Πῶς οὐκ ἀτεχνῶς οὐρανοῦ σὺ βελτίων,
Ὅταν ὁρᾷ καὶ τοῦτον ἀνθρώπων χάριν
Ταθέντα Δαβὶδ[5] ὡς διάβροχον δέρος,

[1] Infra LX, 22 : Τῷ σαββατισμῷ τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας.

[2] Hom. *Il.* B, 489 : Εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν. Ex Georg. Pisid. *Thesaur.* citat δεκάγλωττον στόμα.

[3] Infra CCVII, 5 : Τὸ σχῆμα λαβὼν τῆς διόπτρας τῶν λόγων. Cod. Esc. XCI, 12 : Διόπτραν ἐλπίδων.

[4] Cod. Esc. CLXXXI, 1 : Χαρισμάτων ἀστράσιν οὐρανὲ βρύων.

[5] Psalm. CIII, 3 : Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.

Αὐτῆς δὲ τῆς γῆς ἀσφαλέσΊερος μένων
* Πρὸς τὰς ἐπαχθεῖς τῆς ψυχῆς σου φροντίδας,
Καρποὺς γεωργεῖς εὐτυχοῦς κραταρχίας,
Ἐξ ὧν ὁ κόσμος ἀφθόνως πλουτίζεται·
Καὶ συναγαγὼν τὰς ῥοὰς τῶν πραγμάτων
Εἰς τὰς ἀφανεῖς τῶν φρενῶν σου πυθμένας
Νοημάτων ἄπειρος εὑρέθης χύσις[1],
Ἢ σΊῦφον οὐδὲν οὐδ' ἀλυκὸν ἐῤῥύη·
Θεόδροσοι[2] γὰρ ἐκπετάννυνται φλέβες·
Τὸ σόν γε μὴν πέλαγος οὐκ οἶδε ζάλην·
Κοιμίζεται δὲ γνωσΊικὸν φέρον σΊέαρ,
Ὅταν ὁ θυμὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκβράσῃ[3],
Κἂν ἐκ πονηρῶν, Αὐσονάρχα, πραγμάτων
Ῥυεὶς ὁ χειμὼν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας
Κυκᾷν σε τὸν ῥοῦν ἐκβιάζοι τῶν λόγων.
Ἄκουε λοιπὸν ὁ γλυκὺς αὐτοκράτωρ·
Ἐμοί τις ἀνὴρ δυσμενὴς πλείσΊου χρόνου
Καθεὶς ἑαυτὸν εἰς ἰλὺν ἀπισΊίας,
Κἀκεῖθεν εὐθὺς ἐξιὼν οὐκ οἶδ' ὅπως
* (Ἐχρῆν[4] αὐτῷ συμπνιγῆναι τὸν δόλον,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν σωφρονέσΊερον μένοι
Τοῖς ἐκτιναγμοῖς τοῖς κενοῖς τοῦ βορβόρου·
Τὸ γὰρ ἀκαλλὲς τῇ ψυχῇ προσετρίβη),
Ῥανίδας ἡμῖν ἀπρεπεῖς ἐπιβρέχει·
Βούλοιτο γὰρ ἂν ὡς μισάνθρωπος κύων
Καὶ τοὺς καθαροὺς ἐνδακεῖν τοῦ κινδύνου·
Πλὴν, ὦ δικασΊὰ μυσΊικῆς κακουργίας,
Καλεῖς μὲν ἡμᾶς εὐμενῶς πρὸς τὴν δίκην·

[1] Cod. Fl. LXXXII, 9: Λογικὴν χύσιν.
[2] Cf. cod. Esc. CLXXXIV, 1.
[3] Cf. cod. Flor. CCXIII, 169.
[4] Leg. Ἐχρῆν γὰρ αὐτῷ.

Ἐπεὶ δὲ παρῆν δυσφοροῦν καὶ τὸ κνέφας,
Ὑφ' οὗ σκεπασθεὶς ὁ βροτόσχημος[1] δράκων
Σπειρηδὸν ἠρέθιζε τοῦ νοῦ τὸν δόλον,
Τὸ ψεῦδος εὐθὺς ἐξελαύνεις ὡς γνόφον,
Τὴν τῶν λόγων ἄῤῥητον αὐγὴν ἐγχέας·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοὺς πλακέντας σοι κρότους,
Οὓς τῷ βίῳ προὔθηκα τοῦ γένους χάριν,
Τῶν συκοφαντῶν ἐκδοθῆναι τῷ φθόνῳ.
Ὦ πάντα μυχὸν καρδιῶν διατρέχων,
* Καὶ πᾶν ἀσαφὲς εὐφυῶς διαβλέπων!
Ὦ νοῦ πτερωτὲ καὶ Θεοῦ μέχρι φθάνων,
Καὶ πνεῦμα γοργὸν εἰς ῥοπὰς ἀποκρύφους!
Ὦ θαῦμα κοινὸν, ὦ μετὰ δίκην Σόλων,
Ἢ ζῶν στοχαστὰ Σολομῶν πρὸ τῆς δίκης,
Οὐκ ἐκ φυσικῶν οὐδὲ κοινῶν πραγμάτων
Σοῦ τὴν κρατίστην φύσιν ἐχρῆν με κρίνειν,
Ἀλλ' εἴπερ ἐξῆν ἀπὸ τῶν ὑπὲρ φύσιν·
Οὕτω γὰρ ἂν ἥρμοττε καὶ τὸ συγκρίνειν·
Ἐπεὶ δὲ κοινὸς ἐξ ἀνάγκης ὁ κρότος,
Ὕβριν ἐμοὶ τὸ πρᾶγμα σαφῶς ἂν ἔχοι
Μὴ τοῦτο παρὸν ἐγκαλεῖ μοι τὸ βρέτας·
Ἀλλ' εἴπερ εἰκὸς, ἐγκαλυπτέσθω τρέμον,
Εἰ σὺ, βασιλεῦ, συμπαθὴς ὢν τὴν φύσιν,

[1] Vox non invenitur in lexicis. Alias omnino, opinor, novas cum βροτὸς compositas addam: Βροτομήτωρ, Theodor. Prodr. *Not. mss.* t. VII, p. 255: Γαίης βροτομήτορος. — Βροτοπρεπῶς, Anon. *De Jerusal.* v. 102, ap. Morel. *Exposit. Them.* p. 5. — Βροτοσύνη, Anon. cod. Par. 2616, s. v. Πίσυνος: Κερδοσύνη, δρηστοσύνη, παλαισμοσύνη, καὶ πλακτοσύνη, τοξοσύνη, βροτοσύνη. — Βροτοσώστης, Theodor. Prodr. cod. Paris. 396, p. 704: Χριστός μου βροτοσώστης. — Βροτοφόνος, Meliten. v. 599: Καὶ χοιροπιθηκός τις ἦν, θηρίον βροτοφόρον (leg. βροτοφόνον). — Φωτοβροτοχυσία, Theodor. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 68 v°: Ἐκ τῆς ἄνωθεν φωτοβροτοχυσίας τῆς ἀρετῆς φωτιζόμενοι.

Ἐμοὶ δικαστὴς εὐμενέστατος γίνῃ·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰ τὸ φῶς λέγειν σκότος
Τῶν συκοφαντῶν ἐθρασύνθη τὸ στόμα.
Ἀλλ' ὦ ξένον πῦρ συρφετὸν ψεύδους φλέγον,
* Καὶ φῶς πονηρῶν ἐκδιῶκον ἑσπέραν,
Ἄρχοις περιὼν καὶ δικάζοις εὐστόχως
Εἰς μακρὸν εἰς ἄπειρον εἰς πλεῖστον βίον,
Ὡς ἂν ὁ δεινὸς ἐξελέγχηται φθόνος,
Τοὺς σοὺς δὲ πιστοὺς ἀκριβῶς ἐκμανθάνοις,
Οἷς ἀέρος μᾶλλόν σε παρέχεις πνέειν
Ἐκ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς βοῆς καὶ τῆς θέας,
Ὧν ἄτερ αὐτὸς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω·
Νῦν γὰρ θανατῶ πνευστιῶν ὡς ἐκ πνίγους,
Καὶ λειποθυμῶ πρὸς τὸ σὸν πνεῦμα βλέπων·
Εἰ μὴ δὲ τὴν κρίσιμον ἡμέραν δίδως,
Ἀναιρετικὴν τῆς κενῆς ἀῤῥωστίας,
Ὁ τῆς τελευτῆς οὐ βραδυνεῖ μοι χρόνος·
Πλὴν εἴγε μή σε τὴν ἀσύγκριτον φύσιν,
Τῶν Αὐσοναρχῶν τῶν σοφῶν τὸν βελτίω,
Κἂν τοῖς λόγοις τέθνηκα κἂν τῇ καρδίᾳ,
Καὶ πάντα τῆς σῆς ἡδονῆς ἧττω κρίνων
Ἐγκωμιαστὴς ὡς ἐφικτὸν εὑρέθην,
* Τὸ τῆς γεέννης πῦρ με κυκλῶσαν φλέγοι.

LVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι, ὅτε ἐπέβη τοῦ θρόνου τῆς ἐκκλησίας[1].

Ὦ φῶς διασπῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος[2],

[1] Id est anno 1315. Conf. *Art de vérifier les dates*, patriarches de Constantinople.

[2] Idem versus infra v. 100. Cod. Esc. CXCI, 36 : Τὸ *φῶς τὸ νικῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος.*

Ὡς φωσφόρος νέφος τι λεπτὸν ἐν θέρει,
Πόθεν προελθὸν εἰς ἀπόῤῥητον χύσιν
Πανηγυρικὴν ὀργάνοις μεσημβρίαν;
Ὦ πῦρ ἀναφθὲν ἐξ ἀδήλων ἀνθράκων,
Καθὼς ὁ Δαβὶδ ζωγραφεῖ τοὺς ἀγγέλους
Εἰς ἀέρα χρωσθέντας ὀξυδορκίας,
Ποῖός σε λαβὼν εἰς πυράγραν[1] ἐλπίδων
Χαλκεὺς ἀγαθὸς ἐκ νεφῶν ἐπιβρέχει,
Ὡς ἂν ὀδυνῶν συρφετὸν πάντα φλέγῃς;
Ὦ πνεῦμα κινοῦν τὴν ἐμὴν γλῶτταν πάλιν,
Ἢ συνδιαπλεῖ τοῖς λαλοῦσιν ἰσ7ίοις,
Καθάπερ ὁλκὰς εἰς τὰ ῥεῖθρα[2] τῶν λόγων!
Ὦ τῶν ἐπὶ γῆς πατριῶν ἐπιστάτα,
Καὶ τῶν λογικῶν ἀγελάρχα ποιμνίων,
Ὃς οἶδας ἡμᾶς πρὸς νομὰς διεξάγειν
Εἰς πάντα καιρὸν εὐθαλεῖς καὶ νοστίμους,
* Καί τινα ῥυθμὸν πρακτικῆς μουσουργίας
Τῇ τῶν λόγων σύριγγι[3] πυκνῶς ἐγχέειν,
Πῶς ἀντὶ θηλῆς εὐτυχῶν τὴν καρδίαν,
Ἧς τοὺς πόρους ἤνοιξας ἀῤῥήτῳ ζέσει,
Θυμηδίας ἥδιστον ἀμέλγεις γάλα,
Ὡς ἂν ὁ τυρὸς εὑρεθῇ τῶν πραγμάτων
Παγεὶς μεταξὺ τῆς πυρᾶς τῶν ἐλπίδων;
Νῦν ὡς χελιδὼν τῇ βοῇ τῶν δογμάτων,
Περιλαλῶν τὸ βῆμα τῆς ἐκκλησίας,

[1] Figurate. Supra vi, 16 : Τῇ πυράγρᾳ τοῦ κράτους. Id. cod. Vat. xi, 20 : Τῇ πυράγρᾳ τῆς δίκης. Codex Escur. ccvi, 8 : Ἐκ πυράγρας ἀργύρου. Pisid. *Hexaem.* 1896 : Χάλκευσον αὐτοῖς ἠκονισμένα (al. ἠκονημένα) ξίφη, Τὸ πῦρ νοητῆς ἐκ πυράγρας ἁρπάσας, Τὸ τοῦ Θεοῦ (fort. add. σοι) πνεῦμα πρὸς φυσῶν ἔχων. Leg. ex cod. Paris. 854, προσφυσοῦν.

[2] Conf. cod. Flor. ci, 18.

[3] Supra xb, 7.

Σωτηρίας ἅπασι δεικνύεις ἔαρ[1]·
Οἰχήσεται γὰρ ὁ κρυμὸς τῶν σχισμάτων
Ἐξηλιωθεὶς τῇ καθ' ἡμᾶς αἰθρίᾳ.
Νῦν ὡς γεωργὸς ἐκ σπορᾶς διδαγμάτων,
Σκιρτῶν ἐφ' ἡμῖν ἀρετῶν δρέψῃ σ7άχυν[2].
Καὶ γὰρ πιανεῖς τῇ βροχῇ τῶν δακρύων
Ὡς αὔλακας γῆς τὰς ψυχὰς τοῦ ποιμνίου·
Ποίων ἀκανθῶν ἐμπεφύτευκας ῥόδον
Τοῖς ἐκ λύπης δήπουθεν ὠχριακόσιν,
* Αὐτὸς καθαρῶς πυρπολήσας τὰς βάτους,
Ὑφ' ὧν ὁ κοινὸς ἀμπελὼν[3] τῶν πραγμάτων
Εἰρηνικῶν ἔρημος ἦν ἂν βοτρύων,
Εἰ μὴ βασιλεὺς τῆς φυῆς πεφυρμένης
Εὑρὼν τὸ χερσοῦν τῆς λαβῆς ἀνέσπασεν!
Ἐξ ἑσπέρας φῶς εἶδε καινὸν ἡ κτίσις,
Καὶ σωσ7ικὸν ζέφυρον ἐκ τρικυμίας,
Καὶ ῥοῦν ἀγαθὸν ἐξ ἀμέτρων δακρύων·
Εἰ μὴ δὲ τὴν γῆν εὐφυῶς παρεκράτεις,
Μήπως νομισθῇ δυσμενὴς ἐκ τοῦ κλόνου,
Σκιρτήμασιν ἂν τὴν χαρὰν ἐπεκρότει.
Ὦ πῶς νεαρὸν ἐκ παλαιοῦ δεικνύεις
Τὸν εὐγενῆ λειμῶνα τοῦ σοῦ δεσπότου!
Τοῖς γὰρ κατασ7ήμασι τῆς εὐταξίας
Φυτηκομεῖς[4] τὰ δένδρα τῆς ἐκκλησίας,

[1] Ephræm. *Chronic.* 383 : Γελᾷ δ' ἔαρ ἥσυχον ὀρθοδοξίας. Id. 486 : Ἔαρ γαληνὸν, ὀρθοδοξίας φάος.

[2] Figurate. Supra VI, 8 : Ὁ σ7άχυς τῶν ἐλπίδων. Infra LIX, 49 : Χάριτος σ7άχυν. Codex Florent. VI, 1 : Στάχυς καλῶν.

[3] Infra CVI, 1 : Ὁ τῶν φυσικῶν ἀμπελὼν χαρισμάτων. Cod. Flor. XX, 3 : Τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐκκλησίας. Pisid. *Hexaem.* 1726 : Τὸν ἀμπελῶνά τῶν σοφῶν σου κτισμάτων.

[4] Supra LII, 10 : Φυτηκομῶν τὸν κῆπον ἐκ χρυσαργύρου.

Οἷος μελισσῶν ἐκραγεὶς ϖοθὲν βίᾳ
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὑποϐομϐεῖ τὰς ᾠδὰς,
* Τὸ ϖρακτικὸν σίμϐλον σε τῶν λόγων ἔχων,
Καὶ δημιουργῶν ἡδονῆς μέλι[1] ξένης.
Χῆραι κροτεῖτε χεῖρας ὀρφανοῖς ἅμα,
Καὶ ϖαρθένοι τέρπεσθε καὶ χορεύετε·
Ἐφίσταται γὰρ τῆς Θεοῦ δόξης χάριν
Κοινὸς ϖρομηθεὺς καὶ ϖατὴρ καὶ ϖροστάτης,
Καὶ νυμφαγωγὸς καὶ βραϐεὺς τῶν ἐν βίῳ.
Οὐ δεῖ με ϖεινῆν, ὁ τροφεὺς γὰρ ἐγγύθεν·
Οὐ χρή με διψῆν, ὁ κρατὴρ γὰρ ἐνθάδε·
Ἀλλ' οὐδὲ ῥιγοῦν, εὐτρεπὴς γὰρ ἡ σκέπη.
Ποίας νόσου φάρμακον οὐκ ἄν τις λάϐοι,
Παρὼν, θεωρῶν, συλλαλῶν σοι, δέσποτα,
Μὴ τῆς Ἀερμὼν[2] ψαλμικῶς χρήζω δρόσου,
Τῆς σῆς λαλιᾶς ἐκροφῶν τὰς ἰκμάδας!
Ἐξ οὐρανῶν σε δῶρον ἡ γῆ λαμϐάνει,
Καθάπερ ἢ φῶς ἐξ ἑωσφόρου ζέον,
Ἢ δραστικὴν δύναμιν ὀρθρίας δρόσου,
Ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ὀργανοῦται τῆς χλόης·
* Καὶ Μῶμος αὐτὸς εἰ ϖαρὼν ἔϐλεψέ σε,
Ἄμεμπτε ϖατριάρχα τῆς οἰκουμένης,
Οὐκ ἔσχεν οὐδὲν εἰς λαϐὴν ἄν σοι ψόγου.
Ἀλλ', ὦ Γαληνὲ μυστικῆς καχεξίας,
Καὶ γὰρ ἐνεγκεῖν τὰς ἐμὰς ἦλθες νόσους,
Χριστοῦ μιμητὴς ἀκριϐὴς δεδειγμένος,
Γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ ϖεσεῖται ϖᾶς ϖόνος·
Τὴν γὰρ ἐν ἀκμῇ συντριϐὴν τῶν ὀστέων

[1] Codex Escurialensis, CCXLVIII, 3: Ἡδονῆς τρυγᾶς μέλι. Et mox CCXLIX, 1: Ἀφεὶς πρὸς ὑγρὸν ἡδονῆς χαίνειν μέλι.
[2] Psalm. CXXXII, 3.

Πῶς ἂν ἔτι δύναιτο σὰρξ ἔμπνους φέρειν;
Ναὶ σΊῆσον ἡμῖν τὴν φορὰν τῶν δακρύων,
Καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς τῆς ψυχῆς τοὺς ἐκτόπους·
Νῦν ὡς ὁ Μωσῆς ὑποδὺς θεῖον γνόφον
Βασιλικῆς μοι λάϐε συγγνώμης πλάκας·
Ἀεὶ γὰρ αὐτῷ μυσΊικῶς ἐντυγχάνεις,
Ὡς δημαγωγὸς Ἰσραὴλ τοῦ δευτέρου·
Ποιμαντικὴν δὲ ῥάϐδον εἰς χεῖρας φέρων
Τὴν ἀλμυρὰν μοι τέμνε τῶν παθῶν χύσιν·
Χρὴ γὰρ διελθεῖν τὸν βαρὺν πλοῦν ἀϐρόχως[1],
* Ἂν ὑπὲρ ἡμῶν θαυματουργεῖν ἰσχύῃς·
Ἐγὼ δὲ τερφθεὶς ἐκ φυγῆς ἀκινδύνου
Τῷ τῆς ψυχῆς μέλψω σε μικροῦ τυμπάνῳ,
Χοροῦ συνισΊῶν δακτυλόπλοκον[2] μέλος·
Δεῖξον δὲ τὴν γῆν ἣν ἐπηγγείλατό μοι
Θεοῦ[3] βασιλεὺς ὡς τρυφῆς δώσειν τόπον·

[1] Cod. Vatic. XXXVIII, 8 : Κρεμασθὲν ἀϐρόχως ἐφ' ὑδάτων. German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 188 r° : Καὶ ἐς Κυνόσαργες οἴχεσθαι ἀϐρόχως. Vita S. Joannicii, cod. Paris. 1481, fol. 36 r° : Ἐπιϐαίνει τε ἀϐρόχως τῷ ὕδατι, καὶ εἰς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον διαϐαίνει. Niceph. Callist. Xanthop. codex Paris. 1585, fol. 311 v° : Ἐλισσαῖός ποτε ὁ προφήτης τῇ μηλωτῇ Ἠλιοὺ τὸν Ἰορδάνην ἀϐρόχως ἐπέρασεν.

[2] Hac voce augenda lexica. Supra LI, 10 : Σειρὰν δακτυλόπλοκον. Alias voces cum δάκτυλος compositas et novas omnino adjungam : ΔακτυλαπΊέω, Theod. Stud. codex Paris. 891, fol. 111 v° : Ἔργον σοι ἐσΊὶ τῷ δράκοντι χειραφεῖν καὶ δακτυλαπΊεῖν. — Δακτυλοδείκτημα, Jo. Tzetz. cod. Paris. 2644 : Παρὰ δ. καὶ Τρώων πάντων ὕϐρις. — Δακτυλοδεικτῶς, Christophor. *Menolog.* cod. Paris. 1578, p. 348 : Δεικνύουσα τοῖς φίλοις δακτυλοδεικτῶς καὶ μύσους ὡς ἐργάτην. — Δακτυλοειδῶς, Greg. Nyss. cod. Par. 1199, fol. 199 r°. — Δακτυλοθεσία, Theodor. Trimith. de Jo. Chrys. ap. Mai, *Patr. Nov. Bibl.* t. VI, p. 270 : Οὐδ' ἡ μαγικὴ πλάνη τῇ δακτυλοθεσίᾳ τοῦ Θεοῦ ἀντικράτΊη. — Δακτυλοκρατέω, codex Paris. 2239, fol. 148 r°. — Δακτυλομετρέω, Anon. in Aristot. cod. Paris. 1832, fol. 268 v° : Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ δακτυλομετρούμενα.

[3] Fort. leg. θεός.

Θρέψον δὲ καὶ μέλιτι καὶ γάλακτί με·
Τὴν ἄφθονον γὰρ τοῦ Θεοῦ πλουτεῖς χάριν,
Διεξαγωγεῦ[1] καὶ τροφεῦ καὶ προστάτα.
Πλὴν ζῆθι μακρὸν καὶ τρισόλβιον βίον,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν συμπαθῶς διεξάγοις,
Ὦ φῶς διασπῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος[2].

LVII. Πρὸς τὸν θαυμάσιον ἐκεῖνον πρωτοστράτορα τὸν Γλαβᾶν[3], ὅτε ἀπὸ τῆς Πόλεως ἐξήρχετο ἐπὶ τὴν Ἀδριανούπολιν διαπόντιος.

Τί δῆτα ποιεῖς; καὶ τὸ φῶς ἐμοὶ σκότος,
Κἂν οὐκ ἐφικτὸν συμβαλεῖν τἀναντία.
Τί τοῦτο καὶ πῶς; οὐδὲ γὰρ ἔχω κρίνειν,
Ἐξασθενούσης τῇ λύπῃ τῆς φύσεως.
Τίς πραγμάτων θάλψει με ῥιγοῦντα ζέσει,
Σοῦ τοῦ λογικοῦ καὶ στρατάρχου φωσφόρου
* Εἰς δίφρον ὀξὺν ἐκδρομῆς ἡρπαγμένου;
Τίς ἄρα χειμὼν εἰσρυεὶς πρὸ τοῦ κρύους
Δεινὴν καθ' ἡμῶν τὴν φρίκην ἐργάζεται;
Πῶς τῶν λογισμῶν καρτερήσω τὴν ζάλην[4]
Μὴ τῆς γαληνῆς εὐπορῶν σῆς αἰθρίας;
Τίς πῦρ μαρανεῖ συμφορῶν ἀποκρύφων
Πολυτρόπου χάριτος ἐγχέας δρόσον[5];
Τίς ἕλκος οἰδοῦν ἀμβλυνεῖ στεναγμάτων
Εὐσπλαγχνίας ἔμπλαστρον ἐνθεὶς τῷ ξένῳ;
Τίς τὸν πνιγηρὸν τῆς ἐμῆς πνοῆς πόρον
Εὐεργεσιῶν ἐκτενεῖ χειρουργίᾳ[6];

[1] Cf. cod. Flor. CCXII, 1.
[2] Idem versus supra v, 1.
[3] Cf. Lebeau, *Hist. du Bas-Empire*, vol. XI, p. 68.
[4] Cf. supra v, 10.
[5] Cod. Esc. CCXI, 6 : Λιπαίνεται δὲ τῇ δρόσῳ τῆς χάριτος.
[6] Cf. cod. Flor. XLIII, 27.

Τίς σῆψιν εὑρὼν εἰς νομὴν ὀλεθρίαν
Ξυρῷ τὸ λυποῦν μυστικῷ περιζέσει[1];
Τίς ὅρμος ἡμῖν δυσπλοοῦσιν ἐν βίῳ;
Πῶς ὄψεται φῶς ὁ στερηθεὶς ὀμμάτων;
Πῶς φθέγξεται ζῶν ὁ ψυχῆς δίχα πνέων;
Ὢ πῶς μεριμνῶν ἐμβαλών μοι φορτίδα
Πλωτὴν σεαυτῷ τεκτονεύεις πορθμίδα[2];
* Πλὴν χαῖρέ μοι, φῶς καὶ πνοὴ καὶ καρδία,
Καὶ νοῦ στρατηγὲ καὶ Θεοῦ στεφανίτα,
Καὶ τοὺς δυτικοὺς ὑπεναντίους νίκα,
Πρηστῆρσιν[3] εὐθὺς γνωστικοῖς ὑπερζέσας·
Ἐπεὶ κατ' αὐτῶν καὶ τὸν ἔμπροσθεν χρόνον
Ἀνῆπτες ὀργῆς δραστικοὺς πυρεκβόλους[4],
Ἱδρῶσιν ἡμᾶς τακτικοῖς ἀναψύχων.
Ὦ νύκτες ἡμῖν ἡμερῶν βελτίονες!
Ἡσθήσομαι γὰρ τῇ καθ' ὕπνους ἐμφάσει
Παρόντα μικροῦ καὶ λαλοῦντά σε βλέπων,
Εἴ πως ὁ νοῦς χρώματα κιρνῶν πραγμάτων
Σκιὰς ἀμυδρὰς ὀργανοῖ φαντασμάτων.
Ὦ σκάφος, ὦ ζέφυρος, ὦ πλοῦς αἰθρίας,
Ὑφ' ὧν προπεμφθεὶς ἐξελεύσῃ πρὸς δύσιν!
Ὦ κυμάτων χάριτες, ὦ πλῆρες βάθος,
Οἷον λόγων ὄψεσθε καὶ φρενῶν βάθος!
Οἱ λιμένες τὸν ὅρμον εἰσδέχεσθέ μου
Καὶ τοῖς ἑαυτῶν δεξιοῦσθε προσφόροις.

[1] Leg. περιξέσει.

[2] Cf. cod. Esc. cxci, 62 et 63.

[3] Cod. πρηστῆσιν, et ex correctione πρηστῆρσιν.

[4] Conf. Append. x, 97. Neophytus presbyt. in Jo. Chrysost. cod. Par. 1189, fol. 153, r° : Τί συνάψειε σπινθὴρ πυρεκβόλιος (fort. πυρεκβόλος). Unde πυρεκβόλησις, ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 218 v° : Οὐδὲ τῆς αἰθερίου κατὰ τῶν ἀνθρώπων πυρεκβολήσεως. Quæ vox *Thesauro* addenda.

* Ἀκταὶ δέ μοι τέρπεσθε καὶ πάντες πάγοι·
Καιρὸς γὰρ ἀθρεῖν εἰς λινόπτερον[1] σκάφος
Τὸν τὰς φύσεις θέλγοντα καὶ τῶν ἀψύχων·
Ἐβουλόμην ἔγωγε καὶ πίτυς μένειν,
Ὡς ἂν καθ' ὑγρῶν τῇ τριήρει συντρέχων
Κἀγὼ τοσοῦτον ὄλβον ἐγγύθεν βλέπω.
Ὅταν δὲ τὴν ἤπειρον ἱππότης τρίβοι,
Νάπαι τε καὶ φάραγγες εὐφραίνεσθέ μοι·
Ἐγὼ δὲ πικρῶς ἀπολειφθεὶς δακρύω,
Καὶ ζῶν τραγῳδῶ τῆς ψυχῆς μου τοὺς πόνους.
Οἱ δυσμενεῖς πλήττεσθε καὶ πρὸ τοῦ ξίφους,
Ἐπεὶ βασιλεὺς τὸν στρατάρχην τὸν μέγαν
Ῥιπτεῖ καθ' ὑμῶν ὡς ὑπόπτερον[2] βέλος·
Ἡ δὲ στρατιὰ καὶ πρὸ τῆς μάχης νίκα
Σοφοῦ στρατηγοῦ δεξιᾷ πεφραγμένη·
Προκλητικὸν[3] σάλπιγγος εὐήχου στόμα,
Παιᾶσι πυκνοῖς τὸν στρατὸν περικρότει·
Καὶ σκῆπτρον ἀνδρὸς ἐκνικᾶν εἰθισμένου
* Δεῖξον κομισθὲν εὐτυχῶς τοῖς ὁπλίταις
Πρὸ τῶν σκύλων[4] τὸν πέπλον ἠνεμωμένον.
Φάλαρα μὴ κτυπεῖτε, σιγᾶτε στίφη·
Οὐ γὰρ θορυβεῖν, ἀλλὰ συντεταγμένως[5]

[1] Vox nota ex Æschyli *Prom.* 468.

[2] Theod. Hyrtac. *Ep.* 87, p. 43 : *Πτεροεντὰ βέλη.* Conf. Pisid. *Hexaem.* 1894.

[3] Vox nova *προκλήτωρ* invenitur ap. Tzetz. *Epist.* 3, p. 4 : *Οὐ γὰρ ὑπὸ κήρυκός τινος ἢ προκλήτορος δεῖ τοὺς φιλοῦντας πρὸς τοὺς φίλους εἰσέρχεσθαι.*

[4] Hæc quidem non sibi constant. Hic lacunam esse et præteritos aliquot versus persuasum habeo.

[5] Hoc adverbio, quo carent lexica, utuntur S. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 130, et Leontius, ap. Mai, *Spicil. Rom.* t. X, p. 28 secundæ partis. Magnam turbam ejusmodi adverbiorum, omnino lexicographis indictorum, congregavi : *Βεβλαμμένως*, Meletius, *De homine*, p. 88, 19. — *Βεβυσμένως*, *πεπραγμένως*, Cyrill. Lexic. Mss. — *Γεγαννυμένως*, Cosmas, in *Spicil. Rom.* t. II, p. 223. —

Χωρεῖν κατ' ἐχθρῶν ὁ σΊρατάρχης Ֆεσπίσας
Αὐτὸς τὰ δεινὰ συλλέγει βουλεύματα,
Ὡς ἂν ὑπ' αὐτῷ τῶν Φρενῶν τῷ δικτύῳ
Τοὺς δυσμενεῖς πόῤῥωθεν ἐγκλείσας λάθοι,
Καὶ μή τις αὐτῶν τὴν βολὴν διεκΦύγοι
Λαϐὼν ἴσως αἴσθησιν ἀρθέντος κτύπου.
Νῖκαι προπομποὶ δεῦτε Φαιδρύνεσθέ μοι,
Γίγαντα λαμπρὸν εὐτυχοῦσαι νυμΦίον
Πρὸς ἑσπερινὰς εὐδρομοῦντα πασΊάδας.

Δεδιδαγμένως, Tzetz. in *Il.* T, 28. — Δεδοξασμένως, Jacob. Monach. cod. Par. 1208, fol. 216 r°: Ἄπιθι δεδοξασμένως ἡ δόξα τῆς ἀνθρωπότητος. — Ἐγκεχριμένως, Theod. Stud. p. 724 E. — Ἐνσ1ερνισμένως (leg. ἐνεσ1.), Theodor. Stud. p. 529 C. — Ἐξῳκισμένως, Cyrill. Alex. t. IV, p. 460 A. — Ἐρηρεισμένως, Theod. Stud. p. 707 C. — Ἐῤῥαθυμημένως, Elias Cret. in Jo. Clim. cod. Coisl. 87, fol. 144 v°: Καὶ μάλισΊα οἱ κατὰ ταύτην τὴν ὥραν ἐῤῥ. διάγοντες. — Εὐδιειλημμένως, Ptolem. *De judic.*; sed fort. leg. εὖ διειλ. — ἘΦεπομένως, S. Maxim. *Cap. theol.* v, 79. — Ηὐτοματισμένως, Procli *Opp.* t. V, p. 78. — Κατακεχαρισμένως, *Cat. in Ep. ad Ephes.* p. 112 ed. Cramer. — Κατεσκιασμένως, Cyrill. Al. *Opp.* t. I, p. 265 C; t. III, p. 539 A; S. Procl. Cpol. p. 649. — ΚατεσΊοχασμένως, Maxim. in Gregor. Theol. p. 32. — Κατηρτισμένως, Theod. Stud. p. 655 C. — Λελαμπρυσμένως, Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, 109 r°: Κοσμίως δὲ καὶ λελαμπρυσμένως καὶ τοῦ καλοῦντος ἀξίως. — Περιεζωσμένως, Isid. Pel. I, 9. — ΠεΦαντασμένως, Diadochus Photic. cod. Paris. 362, fol. 166 r°: ΠεΦαντασμένως διυπνίζει τὸ σῶμα. Elias Cret. in Jo. Climac. codex Coislin. 87, fol. 228 v°: Καὶ τὸ μὴ πεΦ. τὸ μὴ καλὸν ὡς καλὸν ἐργάζεσθαι. — Προδιωρισμένως, S. Maxim. in Greg. Theol. p. 17. — Προσεχομένως, Soranus, pag. 2. Ἐχομένως afferunt lexica. — Συνεσπαρμένως, Procl. in Tim. pag. 46. Notum ἐσπαρμένως ex Hesychio. — Συνηγμένως (fort. συνημμένως), Martyr. SS. Probi, Tarachi et Andronici, cod. Par. 1512, fol. 89 v°: Ἀμελλητὶ καὶ συνηγμένως πάντα εἰπών. — Συντεταμένως, Steph. Philos. in Hippocrat. in *Spicileg. Rom.* t. V, p. 154. Philemon Abbas, codex Par. 1372, fol. 173 v°: Λέγων Κύριε ἐλέησον, συντεταμένως οὕτως. — ΤεθαῤῥημένωςEustath. in Jo. Damasc. in *Spicileg. Rom.* t. V, p. 302: Τὸ πάνυ ἀσΊείως λεχθὲν καὶ τεθ. ἐπὶ σωτῆρος ΧρισΊοῦ. — Τεθεραπευμένως, id. *ibid.* p. 223: Ἀλλὰ τεθεραπευμένως λαχοῦσας λαλεῖν. — Τετραυωμένως, Leont. *Spicil. Rom.* t. X, 127. — Ὑποκεκριμένως, Sisinnius Cpol. cod. Par. 501, fol. 78 r°: Θωπευτικῶς πως καὶ ὑποκεκριμένως.

Τίς, ὦ στρατηγὲ, καὶ Γλαβᾶν κέκληκέ σε;
Σημαίνεται γὰρ ἡ κεφαλὴ[1] τῇ φράσει,
Καθ' ἣν ἀτεχνῶς τὸ φρονεῖν ἄν τις φέροι·
Ὡς καὶ στεφανίτην σε τυγχάνειν φύσει,
Καὶ ζῆν παρ' αὐταῖς εὐπραγοῦντα ταῖς νίκαις.
* Τίς οὖν ἀποχρῶν μηχανῆς ἐμοὶ πόρος
Ἔνοπλον ἀλκὴν ἀνθελέσθαι τῶν λόγων,
Καὶ παρομαρτεῖν καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπειν,
Ὃ χαρίτων ἔγραψε πυκνὴ λεπτότης;
Ἀλλ', ὦ στρατιᾶς ἀνδρικῆς ἐπιστάτα,
Σὺ μὲν κατ' ἐχθρῶν ἐξιὼν πρὸς ἑσπέραν
Αἵμασι τὴν σὴν τμητικὴν βάπτε σπάθην,
Καὶ γράφε σαυτὸν ἐκ φρενῶν ἀριστέα,
Καὶ τοῖς βασιλεύουσι τὰς πόλεις δίδου,
Ἃς εἷλεν ὡς κλὼψ ὁ στρατὸς τῶν βαρβάρων·
Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδρανὴς πρὸς τὸ κράτος·
Καὶ ζῆθι καλῶς, καὶ στρατήγει ταῖς νίκαις,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν ἐγκρατέστερος γίνου·
Μᾶλλον δὲ καὶ σκύλευε καὶ ταύτας νίκα,
Καὶ μέχρι μακρῶν εὐκλεὴς μένε χρόνων.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν ἐκπλαγεὶς πάλαι τρόπον,
Καὶ θαυμάσας τὴν φύσιν ὡς ὑπὲρ φύσιν,
Τῷ τῶν κρότων κώδωνι λαμπρῶς ἐκφράσω·
* Τὰς γὰρ πύλας[2] ἤνοιξας ἡμῖν τῶν λόγων,
Εὐεργεσιῶν ἐντινάξας μοχλία[3],
Ἢ ποῦ θεμιτὸν μὴ γραφῆναι τὸν μέγαν
Τοῖς τοῦ χρόνου πίναξιν εἰκόνος δίκην,
Ἥλιε καὶ γῆ, καὶ σχολὴ καὶ βιβλία;

[1] Lingua russica.
[2] Cf. Psalm. CXVII, 19.
[3] Cod. Flor. CXXXV, 7: Ἡσυχίας ἀδηλα πηγνὺς μοχλία.

LVIII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὁ θάνατος ἐπηγγέλη τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Ἐγὼ, βασιλεῦ, τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
Πικρῶς διαζῶν εὐγενῶς ἐκαρτέρουν·
Τῆς γὰρ νόσου φάρμακον ἐπλούτουν μέγα,
Τὴν ἐν βίῳ σύνοικον ἐσκευασμένην
Ἐκ τοῦ γαληνοῦ τεχνίτου τῆς φύσεως·
Οὕτω δ' ἐκεῖνο δραστικὴν εἶχε κρᾶσιν,
Ὡς καὶ μόνον πόῤῥωθεν εἰς νοῦν ἠγμένον
Πολλὰς ὀδυνῶν φλεγμονὰς[1] ἀνατρέπειν·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοῦ Θεοῦ τῷ φαρμάκῳ
Μὴ συγκραθῆναί τινα καὶ ξένην χάριν·
Νυνὶ δὲ τί δρῶ, τί δὲ καὶ πάσχω πλέον
Ἄλγος κεφαλῆς καὶ μελῶν ἅμα κλόνον,
Καὶ καρδίας οἴδημα[2] καὶ ψυχῆς πόνον,
* Αἴφνης ῥυέντος ὑπὸ γῆν τοῦ φαρμάκου
Πρὸς χόνδυ πικρῶν συμφορῶν καχεξίας,
Ὃ καὶ μέθην τίθησιν εὐθὺς τὴν πόσιν
Τοῖς δυσκαθέκτοις[3] ἀκριβῶς μικροψύχοις,
Εἰς ἐξερασμοὺς[4] γνωστικῶν σπαραγμάτων;
Τίς οὖν παρών μοι συγγενὴς ἐπὶ ξένης,
Ἢ φίλος ἢ γνώριμος ἢ παῖς ἢ ξένος
Σβέσει τὸ πένθος καὶ τὸ πῦρ τῶν ἐγκάτων,
Ὥσπερ σιδηροῖς ἐγκοπεῦσι τοῖς πόνοις
Ἀναστομωθεὶς ἐκ φλεβῶν ἀποκρύφων
Εἰς δακρύων ψύχουσαν ἔσθ' ὅτε δρόσον;

[1] Conf. cod. Flor. II, 81.
[2] Cf. infra LXI, 62.
[3] Supra IX, 30 : Ἵππων δὲ δυσκάθεκτα χαυνῶσαι θράση. Gregor. Naz. *Opp.* t. II, p. 2 B, et p. 678 B nov. ed.
[4] Conf. cod. Flor. XXV, 8.

Ἢ μάκτρον εὑρὼν εἰς λαβὴν τοῦ δακρύειν,
Ἢ καὶ συναλγεῖν ἐκβιάζων τὴν φύσιν,
Ἢ ῥοῦν ἀποψῶν ἁλμυρᾶς ἐπομβρίας,
Καὶ ταῖς γνάθοις ἔρευθος ἐγγράφων ζέον,
Καὶ δραματουργῶν ἐξεπίτηδες γόον,
Πείσει πρὸ καιροῦ μετριάζειν τὴν λύπην;
Εἰ γὰρ ὁ φιλάνθρωπος Αὐσονοκράτωρ,
* Ὃν ἔσχον ἁπλῶς ἀντὶ πάντων ἐν βίῳ,
Ἡ συμπαθῶς ἔχουσα πρὸς πάντας φύσις,
Ὁ Χριστὸς αὐτὸς, ὡς τὸ πᾶν οὕτω φράσω,
Κἂν ἀγανακτῶν δυσφορῇς πρὸς τὸν λόγον,
Παρῆκας ἡμᾶς πυρπολεῖσθαι τοῖς πόνοις
Τὴν ἐκ λόγων ψύχουσαν ἐγκλείσας δρόσον·
Σχολῇ γ' ἂν ἐλθὼν ἐν προθύροις ὁ ξένος
Τὴν τῆς λύπης ἤνεγκεν ἠρέμα ζέσιν,
Ὡς ἂν ὁ πενθῶν μετριώτερον στέγοι·
Τούτοις ἐμαυτὸν φαρμακεύσω τοῖς λόγοις,
Νοσῶν ἰατρὸς εὑρεθεὶς ἀντιστρόφως·
Ἡ γὰρ φύσις πόριμος ἐν περιστάσει
Καὶ πρὸς τὰ συντείνοντα πρακτικωτάτη·
Πλὴν εἴ τις ἡμῖν ἐγκαλεῖν σφύζοι θράσος,
Πολλοὶ γὰρ οἱ κρίνοντες ἐξ ἀσπλαγχνίας,
Αὐτὸς παρευθὺς ἀντιτάξεις τὸν πόθον,
Ὑφ' οὗ νικηθεὶς οὐχ ὑπέσχον τὸν λόγον·
Ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀντιφάρμακον κρίσιν
* Πρὸς τοὺς πόνους ἔμπλαστρον[1] εὑρεῖν ἰσχύω.
Κἂν γὰρ ἀθυμῶ, κἂν δυσαίσθητος[2] μένω,
Κἂν εἰς λίθου πώρωσιν ἢ ξύλου φύσιν

[1] Conf. cod. Esc. xc, 5.

[2] Conf. infra xciii, 6; cod. Escur. ccxiii, 202; et codex Florent. cxcviii, 60.

Ἐν ταῖς πρὸς ἀκμὴν συμφοραῖς ἐξετράπην,
Ἀλλ' εἴς γε τὸν κράτιστον αὐτάνακτά μου,
Τὸ φῶς τὸ κοινὸν, τὴν τρυφὴν τῶν Αὐσόνων,
Αἰσθάνομαι ζῶν ἐκ φθορᾶς ἀποστρόφου,
Καὶ γίνομαι νοῦς ἐμβαθύνων[1] *τοῖς πρόσω·*
Ποῖον γὰρ οὐκ ἤνεγκα σὴν χάριν πόνον
Εἰς ξηρὰν, εἰς θάλασσαν, εἰς ἀλλοτρίαν,
Εἰς λιμὸν, εἰς κίνδυνον, εἰς περιστάσεις,
Εἰς ἀλλοφύλους, εἰς φονεῖς πολυτρόπους,
Εἰς τόξα πυκνὰ καὶ βελῶν περικλάσεις[2]*,*
Εἰς ἀγρίας φάραγγας, εἰς τραχεῖς τόπους,
Εἰς ἄξυλον γῆν, εἰς περίξυλον[3] *λόφον,*
Εἰς ὑδάτων ἔρημον οὐχ ἅπαξ τρίβον,
Εἰς θῆρας ὀξεῖς, εἰς ἀνίκμους σκορπίους,
Εἰς νιφετούς τε καὶ κρυμοὺς ὀλεθρίους,
* *Εἰς ἡλιακὰς ἐν μεσημβρίᾳ ζέσεις,*
Εἰς ἀκρατεῖς λαίλαπας, εἰς ἐπομβρίας,
Εἰς Πέρσας, εἰς Ἄραβας, εἰς πτηνοὺς[4] *Σκύθας,*
Εἰς βαρβάρων δύναμιν, εἰς Ἰνδῶν θράσος,
Τὰ παντοδαπὰ δυσχερῆ τῆς Περσίδος;
Ἐξ ὧνπερ οὐδὲν ἄλλο κερδάνας ἔχω
Ἢ τὰς ὀφειλὰς καὶ τὰς ἐντεῦθεν δίκας,
Καὶ τὰς μεταξὺ τῶν δανειστῶν ἐνστάσεις,
Καὶ τὰς περιττὰς τῶν Σκυθῶν κακουργίας·
Τούτοις ἐμαυτὸν ὀργανώσας τοῖς πόνοις,
Ἔτι δυσηχεῖς[5] *φθέγγομαι τραγῳδίας·*

[1] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 206 r°; et codex Parisinus, 1302, fol. 292 v°.

[2] *De animal.* vs. 1477: *Εἰς τὰς ἀραιὰς τοῦ κενοῦ περικλάσεις.*

[3] Vox addenda lexicis.

[4] Supra II, 3: *Ταυροσκύθας ὑποπτέρους.*

[5] Supra XL, 11: *Οὐδὲν δυσηχὲς οὐδ' ἀσύμφωνον φέρων.* German. Cpol. cod.

Καὶ μὴν τίς ἂν γένοιτο μουσικώτερος,
Εἰ φθόγγον αὐχῶν φιλοδέσποτον [1] πάλαι,
Καὶ καρδίαν εὔρυθμον ἀντὶ μαγάδος,
Καὶ πλῆκτρον ὀξὺ μυστικῆς μουσουργίας,
Καὶ νευρὰν ἀπρόσπταιστον ἐκ τῶν ἐλπίδων,
Πανηγυρικοῖς τισιν ὑμνῶ σε κρότοις,
Τὸν χρηστὸν αὐτάνακτα, τὴν καινὴν φύσιν,
* Ὑφ' ἧς ὁ ῥυθμὸς ὀργανωθεὶς τοῦ κράτους
Ἄδει πρὸς ἡμᾶς εὐκλεοῦς τύχης μέλη;
Νῦν οὖν, βασιλεῦ, νῦν δυσωπήθητί μοι
Τοὺς καὶ πρὸ μακροῦ καὶ πρὸ μικροῦ καμάτους,
Καὶ δεῖξον ὡς χρὴ δεξιοῦσθαι καὶ τρέφειν
Ἄνδρα προχειρότατον εἰς λειτουργίαν,
Πρέσβιν προθυμότατον εἰς ἀλλοτρίαν,
Θαῤῥῶ λέγειν μάλιστα καὶ νοῦν ἐργάτην,
Πυκνῶν λογισμῶν τῷ σκοπῷ συνειρμένων,
Δοῦλον θανόντα πολλαχῇ τῆς Περσίδος,
Καὶ τὴν χάριν πνέοντα νεκρὸν ἐνθάδε.
Ποῦ [2] γὰρ θεμιτὸν εἰς κενὸν τρέχειν ἔτι,
Σοῦ Χριστὸν ὡς δύναμις ἐκμιμουμένου,
Τὸν τοῖς πόνοις ἔπαθλα συντεθεικότα;
Πλὴν εἴγε μηδὲν συντελεῖν εἶχον τάχα
(Καὶ γὰρ λέγειν δίδωμι τοῖς αἱρουμένοις,
Καὶ γνοὺς τἀληθὲς οὐ κακίζω τὴν κρίσιν),
* Ἔδειξας ἂν μάλιστα τὴν εὐσπλαγχνίαν,
Τοῖς μὲν πρὸς ὀργὴν ἀντιτάξας τὸ στόμα,

Coisl. 278, fol. 203 r° : Οὐ γὰρ ἀργολογήσεις τοῦτο δή σοι τὸ δυσηχές.

[1] Supra IX, 80 : Καὶ δεῦρο μίμου φιλοδέσποτον τρόπον. Cod. Flor. CCL, 10 : Ναὶ κύνα μικρὸν φιλοδέσποτον τρέφε. Add. *De elephant.* vs. 15, et Theogn. v. 719.

[2] Ut supra LVII, 99.

Τὸ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν περὶ λόγους,
Ἀφ' οὗπερ ἡμῖν ζωτικὸν βλύζεις τόνον·
Ἐμοὶ δὲ συχνὰς προῖκα πηγάσας δόσεις,
Ὡς χρησίὸς ὡς κράτισῖος ὡς μεγαλόνους[1],
Καὶ δρᾶν τὸ καλὸν ἐκμαθὼν ἀπραγμόνως,
Ὡς ἡλίου δύναμις ὡς πῦρ ὡς ὕδωρ,
Ἢ πνεῦμα κοινὸν, ἢ Θεοῦ ζῶσα φύσις.
Καὶ μὴν ἔχεις δή τινα λαβὴν μετρίαν
Ἐκ τοῦ παραῤῥεύσαντος εἰς δεῦρο χρόνου
Καὶ τῶν μεταξὺ συμφορῶν, εἴπερ θέλεις,
Μᾶλλον δὲ τῆς νῦν τῶν κακῶν ἀπλησίας,
Ἀναλυθείσης τῆς ἐμῆς φεῦ συζύγου·
Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἄσημος ἡρπάγη βίος
Καὶ μέχρι λεπῖοῦ δυσῖυχῶς ἐξετρίβη·
Μήτηρ ὁμοῦ δὲ καὶ πατὴρ πεφευγότες
* Ἐκ γῆς ἑαυτῶν πάτριδος τε καὶ σῖέγης
Ἢ θηρσὶν ἐβρώθησαν εἰς νόθους τόπους,
Ἢ χερσὶν ἐκτάνθησαν ἐχθρῶν ἐκφύλων,
Ἢ μικρὰ γοῦν πνέουσιν ἐξ ἀσιτίας·
Θήσω δὲ σοῦ, κράτισῖε, καὶ τὰς ἐλπίδας,
Ἃς οἶδας, ἃς ἤδρασας, ἃς εἷλου σῖέγειν;
Ἂν οὐχὶ θᾶτῖον τοὺς ἐμοὺς λύσῃς πόνους;
Λύτρον ψυχῆς φάρμακον εὑρὼν εὐσῖόχως,
Προκείσομαι φεῦ τοῖς πολίταις ὁ ξένος
Νεκρὸς λιμοῦ γνώρισμα καὶ ψυχῆς πόνων·
Καὶ τίς ὀρυγὴν εὐπρεπῆ καταρτίσας
Θάψει τὸ σῶμα νεκρικῶς ἐσῖαλμένον,
Ἢ σπαργανώσει τὴν ταφὴν τοῖς ἀμφίοις

[1] Anon. cod. Par. 1087, fol. 114 v°: σεβασθήσεται, καὶ ὁ ἀσύνετος πλούσιος
Ὁ μεγαλόνους ἀνὴρ καὶ χωρὶς πλούτου ἀτιμασθήσεται.

Ἃ ζωγραφοῦσι τὴν σκιὰν καὶ τὸν γνόφον,
Καὶ τὴν ἀφεγγῆ συστολὴν τῆς καρδίας;
Τίς πικρίας τράπεζαν ἢ πένθους πόμα
Προθεὶς ἑαυτῷ συμπαθῶς καὶ τοῖς φίλοις,
Δόξει τιμῆσαι τῆς φθορᾶς τὴν ἡμέραν;
* Τίς κλαύσεται παῖς; τίς δὲ παρὼν δακρύσει;
Ποῖον δὲ κατάλειμμα τῶν ὑπηργμένων
Ἰδών τις εὐθὺς ἐννοήσει τὸν ξένον;
Ἢ τίς παραστὰς εἰς Θεοῦ λειτουργίαν,
Ἄσει τὰ σεμνὰ τῆς Δαβὶδ λύρας μέλη,
Καὶ μακαρισμοῖς ὀλβιώσει τὸν τάφον,
Ἔλαιον εὐχῆς ἐμβαλὼν τῷ λειψάνῳ;
Τούτους ἀνάγκη μὴ ῥυῆναι τοὺς λόγους,
Ὡς ἀέρος κίνησιν εἰς κενὸν κτύπον·
Δεινὸν γὰρ, ὦ κράτιστε, δεινὸν ὁ ξένος
Ἀπορφανισθεὶς καὶ φυλῆς καὶ πατρίδος,
Καὶ τῆς ἀδήλου χαρμονῆς τῶν ἐλπίδων.
Οὐκοῦν, βασιλεῦ, θρέψον ὀψὲ τὸν ξένον,
Κοινὸς γὰρ εἶ σὺ καὶ τροφεὺς καὶ δεσπότης,
Καὶ δεῖξον ἡμῖν ἐντελεῖς τὰς ἐλπίδας,
Καὶ μισθοκερδεῖς[1] τοὺς ἐπὶ ξένης πόνους,
Ὡς ἂν τροφὴν ἔχοντες ἡμερησίαν
(Οὕτω γὰρ ἐστένωσεν ἡμᾶς ὁ χρόνος,
* Ὡς μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ λαλεῖν ἰσχύειν)
Θρηνῶμεν ἀεὶ τοὺς ἐνεστῶτας πόνους,
Μᾶλλον δὲ κηρύττωμεν εὐρύθμοις κρότοις
Τὴν σὴν, προμηθεῦ, σὺν Θεῷ πάντων χάριν.
Εἰ δ' ἄρα, δεῖξον ὡς ἐπίστασαι τρίβον
Ἐξ ἧς ἐμαυτὸν εὑρεθήσομαι τρέφων,

[1] Vox addenda lexicis. Addenda et Μεγαλοκερδής, cod. Par. 3112, fol. 10.

Ἐπεὶ τροφῆς ἄγευστον οὐκ ἔσχον φύσιν·
Τὸ γὰρ τελευτᾶν θᾶσσον ἂν μὴ δεικνύῃς.
Οὕτω, κραταιότατε Ῥωμαίων ἄναξ,
Ὡς δοῦλος οἰκτρὸς ταῦτα τολμήσας ἔφην·
Σὺ δ' ἀλλὰ συγγίνωσκε τοῖς θρασυτέροις,
Ἡ πραότης, τὸ θαῦμα τῆς οἰκουμένης·
Ἡ γὰρ ἀνάγκη συνελαύνει τὴν φύσιν.

* LIX. Τῷ πατριάρχῃ[1] ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος[2].

Ὦ ζῶν ἐφ' ἡμῶν Ἀβραὰμ τῶν φιλτάτων,
Καὶ πάτερ ἐθνῶν συλλογῆς πολυσπόρου,
Μέγιστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης,
Πακτωλέ[3] μου καὶ Νεῖλε καὶ χρυσοῦν φρέαρ
(Αἱ γὰρ Σαμαρείτιδες ἀντλοῦσι πλέον,
Ὡς ἂν ὕδωρ πίνωσιν ὀλβίου βίου,
Καὶ μηκέτι διψῶσιν, ὃ Γραφὴ[4] λέγει,
Ἄνθραξιν αἰσχρᾶς ἡδονῆς πεφλεγμέναι),
Νῦν στῆθι μικρὸν ὡς Ἰορδάνης πάλαι,
Καὶ τὴν κιβωτὸν[5] τῆς ἐμῆς γλώττης δέχου·
Μετὰ δὲ μικρὸν τὰς ῥοὰς αὖθις δίδου
Τοῖς λαμβάνειν θέλουσιν· οὐδεὶς γὰρ φθόνος,
Καὶ γὰρ ἔχεις κίνησιν εἰς οἴκτου στάσιν,
Κέντρον βεβηκὸς ὀργανῶν τὴν καρδίαν,
Ὡς ἂν ὁμαλῶς τὰς ῥιπὰς ἀπευθύνοις·
Τοῖς ἄστρασι[6] δὲ τῶν χαρισμάτων βρύων
Φρουρεῖς τὸ κοινὸν καὶ στολῆς φέρεις νέφη,
Βροντὰς[7] δὲ φωνῆς πανταχοῦ γῆς ἐξάγεις

[1] Id est Νίφωνι. Conf. infra LX.
[2] S. Joann. IV, 7 et sqq.
[3] Conf. infra CCXVIII, 29.
[4] S. Joann. IV, 14.
[5] Infra CCIII, 6.
[6] Conf. cod. Esc. CLXXXI, 1.
[7] Cod. Escur. CLXXXI, 3 : Βρονταῖς λόγων.

Ἅπαντα μικροῦ δυσπραγοῦντα συλλέγων·
* Κἂν ἀγανακτῇς ἐμβριθῶς μὴ λανθάνων,
Καὶ τέρψεως Φῶς ἀσΊραπῆς δίκην δίδως
Τὸν ὄμβρον[1] αὐτοῖς τὸν χρυσοῦν ἐπιβρέχων·
Ὅταν δέ τις ἄνικμος εἰς βάθος μένοι
Καὶ σπόγγος[2] αὐχμῶν εὑρεθῇ πρὸς ἰκμάδας,
Μυσῖηρίων ἄῤῥητον ἀμπίσχῃ γνόφον,
Καὶ συνάγεις τὰ ῥεῖθρα[3] τῆς εὐποιΐας,
Οὐκ ἐκ θαλασσῶν ὡς νεφῶν ἕλκων σίφων,
Ἀλλ' ἐκ ποταμοῦ κοσμικῆς κραταρχίας,
Ἐπεὶ βασιλεὺς ὁ γλυκὺς ῥοῦς[4] τῶν λόγων
Εὐσπλαγχνίας ἤνοιξε τῷ γένει Φλέβας.
Οὐκοῦν ἀπ' αὐτῶν δρασῖικὴν[5] δός μοι δρόσον·
Πρὸς γὰρ τὸν αὐχμὸν δυσφορῶ τῶν πραγμάτων·
Κἂν ἐλπίδων ζέφυρον[6] εἰσπνεύσῃς μόνον,
Θυμηδίας ἔγκαρπος οὐκ ἔσῖαι χλόη[7];
Ἥλιε τῆς γῆς, θάλπε καὶ φώτιζέ με·
Τὸν γὰρ πολὺν χειμῶνα[8] τῆς ἀκτησίας
Καὶ τὸ σκότος[9] δέδοικα τῆς ἀθυμίας·
Σὺ δὲ δρομεὺς εἶ, ψαλμικῶς εἰπεῖν, γίγας[10]·
* Ταῖς ἐξόδοις γὰρ καὶ καταντήμασί σου
Τοὺς ἀθλίους πένητας ὡς βλάσῖην τρέφεις,
Καὶ δάκρυον πᾶν συμπαθῶς ἀποθλίβεις,
Μήπως ὁ καρπὸς ἐνσαπῇ ταῖς ἰκμάσιν.

[1] Infra CCXXXVII, 112 : Καὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας.

[2] Conf. infra LXI, 59.

[3] Conf. cod. Esc. CCXIII, 121.

[4] Infra CXXXIX, 18 : Εἴργεις προχεῖσθαι τὸν γλυκὺν ῥοῦν τῶν λόγων.

[5] Conf. cod. Esc. CLXXXI, 4.

[6] Infra CLVII, 5 : Σὺ δὲ ξένον ζέφυρον ἐλπίδων χέων.

[7] Conf. cod. Esc. CXCI, 37.

[8] Conf. supra XXX, 17.

[9] Jo. Chrys. *Opp.* I, p. 98 C : Σκοτωθεὶς ὑπὸ τῆς ἀθυμίας ὁ γέρων.

[10] Alludit ad Psalm. XVIII, 6.

Ἱππεὺς δὲ τὴν γῆν ἡσυχῇ διατρέχεις,
Μήπως ἀποκρυβῇ τις, ὢ κοινὴ ζέσις.
Καιρὸς δέ σοι πᾶς εὐχερὴς πρὸς τὰς δόσεις,
Ὡς μηδὲ νυκτὸς ἠρεμεῖν τὰς λαμπάδας·
Θεοῦ βάσις γῆ, τὰς τροφὰς πήγαζέ μοι·
Τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὴν σπορὰν δεδεγμένος
Κοσμοτρόφου[1] χάριτος εἰργάσω στάχυν[2],
Καὶ τὴν ξένην φρόνησιν ὡς ὕδωρ χέας,
Καὶ βάθρον αὐτὴν ἐργασάμενος βίου,
Καὶ σαυτὸν ὡς ἄσειστον ἑδράσας κτίσιν
Τὰ κοινὰ καὶ δύσοιστα λαμβάνεις βάρη·
Θεὸν δὲ τὸν σὸν ὡς ἐπιβλέποντά σε,
Καθὼς ὁ Δαβὶδ[3] μαρτυρεῖ ψάλλων, τρέμεις,
Χαρισμάτων θάλασσα[4] τῶν ὑπὲρ φύσιν,
* Καθ' ἥνπερ οὐδεὶς ἐξεγείρεται κλύδων,
Ἰθύνεται δὲ κοσμικὸν σύμπαν σκάφος
Καὶ πνευματικὸν[5] τῶν φρενῶν τοῖς ἱστίοις[6].
Τὴν τῶν λόγων ἔμπνευσιν ὡς αὔραν δίδου,
Καὶ τῆς ψυχῆς τὸν ὅρμον εὐτρέπιζέ μοι·
Οὐ γὰρ ἐφ' ὑγρᾶς ἀλλ' ἀνίκμου καρδίας
Ὁ τοῦ βίου κλύδων[7] με κυκῶν συμπνίγει.
Ζωήν σε λοιπὸν εὐτυχοῦντι δευτέραν,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, τὴν ψυχῆς[8] τῶν πραγμάτων,

[1] Conf. cod. Esc. CXLVIII, 5.

[2] Supra LVI, 31.

[3] Psalm. CIII, 33.

[4] Conf. cod. Flor. XXXI, 1.

[5] Sic ex correctione. Prius erat πνευματικῶν.

[6] Supra XVIII, 10 : Χαλῶμεν εὐθὺς τὸ πτερὸν τῶν ἱστίων. Codex Escurial. CCXXIX, 5 : Πτερούμενος δὲ τῶν φρενῶν τοῖς ἱστίοις.

[7] Theod. Stud. codex Paris. 891, fol. 252 v° : Ὁ βίος ὑμῶν ἀκλυδώνιστος. Jo. Chrysost. t. I, p. 3 B : Καὶ τοῦ κλύδωνος ἡμᾶς τῶν βιωτικῶν κακῶν ὑπεραίρουσα.

[8] Leg. ψυχήν.

Γένοιτό μοι κάλλισῖος ἐκ λύπης βίος·
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς, ἡ λογική μοι κτίσις,
Ὁ νοῦς, ὁ ποιμὴν, ἡ φιλάνθρωπος φύσις,
Βιοῦν ὁμαλῶς καὶ λαλεῖν ἴσως δίδως,
Ἀμήχανον ζῆν καὶ βλέπειν τὸν ἥλιον.

* LX. Τῷ πατριάρχῃ κυρ. Νίφωνι[1] ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.

Οὔσης ἑορτῆς πανταχοῦ γῆς ἀρτίως,
Ὅτι περ αὐτὸς πατριάρχης εὑρέθης,
Εἰς τὴν κολυμβήθραν σε τῆς διαρτίας
Πέντε σῖοὰς ἔχουσαν αἰσθητηρίων,
Ὕδωρ ἀτεχνῶς ῥυπῖικὸν παθῶν βλέπων,
Ὅταν λάβοις κίνησιν ἐξ εὐσπλαγχνίας,
Ἄτῖω πρὸς αὐτὴν καὶ δραμεῖν οὐκ ἰσχύω·
Παρειμένος γάρ εἰμι καὶ πλήρης δέους,
Καὶ μέχρι συχνοῦ δυσφορῶν ἤδη χρόνου.
Ἀλλὰ προλαμβάνουσι τὴν σωτηρίαν
Ὅσοι τὸ θαῤῥεῖν εὐτυχοῦσιν ὡς τόνον·
Προβατικὴ γάρ ἐσῖιν ἐκ τῆς ἀξίας[2].
Ἐγὼ δὲ πάλιν ἀσθενῶν πορεύομαι·
Μιμούμενος γοῦν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην,
* Αὐτοῦ μαθητὴς πατριάρχα δέσποτα,
Καὶ θαυματουργὲ μυσῖικῆς εὐρωσῖίας,
Εἰς τὴν Σιὼν ἐνταῦθα τῆς ἐκκλησίας,
Εἰς ἣν δι' ἡμᾶς ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνέβης,
Ἐσφιγμένον δεῖξόν με τὸν παρειμένον.
Καὶ γὰρ ὅλως ἄνθρωπος οὐ πάρεσῖί μοι,

[1] Cod. Flor. f. 103. Cod. M. f. 60. Voces κυρ. Νίφωνι desunt in cod. Paris.

[2] Sententia non absoluta, et omissum aliquid credo.

Κἂν γογγύσωσί τινες ὑπὸ τοῦ φθόνου
Τῷ σαββατισμῷ[1] τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας.
Τὴν ἄνεσιν δὴ τῶν λυπηρῶν ὡς κλίνην
Ἀραμένῳ κέλευε τῷ δούλῳ τρέχειν[2].
Ὁ γὰρ Σολομὼν[3], ὁ γλυκὺς αὐτοκράτωρ,
Εἰρηνικὴν δήπουθεν εὑρηκὼς χάριν,
Ἄλλην κολυμβήθραν σε κοινὴν δεικνύει,
Παντὸς ψυχικοῦ φαρμακεύτριαν[4] πάθους·
Ὅταν δέ τις πύθοιτο, τίς ἔσφιγξέ με,
Δείξω τὸν ἐργάτην σε τοῦ τερασίίου·
Γνωστὸς γάρ εἶ σὺ, καίπερ ἐκνεύειν θέλων,
* Ὅταν θορυβῇ καὶ πιέζοι τὰ σίίφη·
Μετὰ δὲ μικρὸν ἐντυχὼν δή μοι χρόνον
Φυλακτικὸν φάρμακον ἐξοίσεις λόγου,
Ἐγὼ δ' ἀπελθὼν εἰς τὸ πᾶν ἔθνος φράσω·
« Νίφων ὁ σεμνὸς πατριάρχης τὸν τρόπον,
Ἐκεῖνος αὐτὸς ὑγιῆ με δεικνύει. »

* LXI. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κυρ. Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον ἐλθόντα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τῆς δύσεως.

Τί τοῦτο; χειμὼν, ἀλλὰ φῶς ἔθαλψέ με·
Τὸν ἥλιον γὰρ ἀπὸ δυσμῶν σε βλέπω
Τῶν δυσχερῶν τὴν πῆξιν[5] ἐντήκοντά μοι,
Καὶ βασιλικῆς ἐμφορηθεὶς αἰθρίας,
Ἣ, καθάπερ μόνιμος ἀκτίνων χύσις,
Τὸ ψυχρὸν ἐξίκμασε τῆς λύπης νέφος.
* Τῆς μὲν πρὸ μακροῦ συστολῆς ἀπηλλάγην,

[1] Conf. supra LV, 4.
[2] Matth. IX, 6.
[3] Eccles. II, 6.
[4] Supra L, 6: Τῶν πρίν τε καὶ νῦν φαρμακεύτριαν πόνων.
[5] Cod. Fl. LXXXIII, 16: Πῆξις λόγων.

Ὡς εἰς θέρους ἔλλαμψιν οὐκ ὄντος κρύους·
Φαιδρύνομαι δὲ καὶ τρανῶς ᾄδειν θέλω
Τὰς τοῦ λόγου πτέρυγας[1] ἀνεὶς ἐκτάδην·
Δεῖ γάρ με τῆς σῆς ἀρχικῆς μεσημβρίας[2],
Εἰ πρωτοφυὴς εὑρεθεὶς ἠλειμμένος
Ἑκατέρων ἕστηκας ἀνάκτων μέσος,
Εἶναι φιλῳδὸν[3], Αὐσονάρχα, τέττιγα·
Νῦν, ὡς χελιδὼν ἐκ φθορᾶς ἀναστρέφων
Εἰς πνεῦμα καὶ φῶς καὶ παλίμπτερον[4] βίον,
Ὠδῆς νεαρᾶς ἐξερεύξομαι[5] κρότους,
Καὶ καταγωγὴν ὀργανώσω τοῖς λόγοις,
Ὡς ἄν, βασιλεῦ, τῶν χαρισμάτων ἔαρ[6],
Περιλαληθῇς ἐν γραφαῖς ὑποπτέροις·
Νῦν, ὡς λέων ἄμαχος ἐκ λόχμης βρύχων,
Αἱρεῖς τὰ δεινὰ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πάθη,
Καὶ καθάπερ κνώδαλα τὰς λύπας τρέπῃ·
Νῦν ὅρμον εὑρὼν οὐχ ὑποπλεύω ζάλην·

[1] Cf. cod. Esc. xci, 25. Mich. Psellus, cod. Par. 1182, fol. 190 v°: Ὑμεῖς γὰρ λόγους κενοὺς καὶ πτερόεντας ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε.

[2] Conf. supra ii, 14.

[3] Ælian. *Hist. anim.* I, 20, de cicadis: Καὶ τοῦτο μὲν τὸ φιλόμουσον ἔδωκε τοῖς ἄῤῥεσιν ἡ φύσις. Id. de cygno, *Hist. Var.* I, 14: Ὅτι δέ εἰσι φιλῳδοί, τοῦτο μὲν ἤδη καὶ τεθρύλληται. Hæc vox φιλῳδὸς occurrit supra ii, 5.

[4] Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam: Παλιμπτέρυγος, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 217 r°: Καὶ ἀντικρούουσαν παλιμπτέριγα (leg. παλιμπτέρυγα) τὰ βέλεμνα καὶ παλίνστροφα. — Βραδύπτερος, *De animal.* 681: Βραδύπτεροι κρέκες. — Θερμόπτερος, cod. Par. 2662, fol. 79 r°. — Κολλόπτερος invenitur in cod. Paris. 1917, fol. 10 v°, sed leg. κολεόπτερος. — Παχύπτερος, Michael Lucudas, ap. Hardt. *Catalog. codd. Mon.* t. II, p. 173: Τὸν στόλον τὸν παχύπτερον τὸν χιλιοναυστόλων (leg. χιλιοναυστόλον). Adde et λευκοπτεροφόρος ex Meliten. v. 335: Καὶ κύκνοι μακροτράχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι.

[5] Conf. cod. Esc. xxxviii, 2.

[6] Ariphron Sicyon. apud Athen. xv, pag. 702 B: Καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ. Boeck. *Inscr.* n° 511, 9.

* Καὶ γὰρ ὁ τυφλὼς τῶν κακῶν ἀφυϐρίσας
Ἀνῆκε τὸν πλοῦν εὐδρομεῖν τῶν ἐλπίδων·
Ἐγὼ δὲ τηρῶ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος[1]
Εἰς τὰς ἐπὶ σοὶ τῶν λογισμῶν ἀγκύρας[2],
Καὶ τέρπομαι ζῶν εἰς λαϐὰς ἀκινδύνους·
Δεινὸν γὰρ ἦν τὸ κῦμα τῆς ἀθυμίας,
Κυκᾶν ἀπειλοῦν καὶ σΊροϐεῖν μοι τὸν βίον,
Ἐκ τῆς πονηρᾶς εἰσροῆς τῶν πραγμάτων·
Ἀλλ' ἦλθες αὐτὸς, καὶ παρῆλθεν ὁ γνόφος,
Καὶ πάντα λοιπὸν αἰθριάζει τὰ πρόσω.
Νῦν, ὦ βασιλεῦ, κατὰ τὴν παροιμίαν,
Γυπὸς νεοσΊὸς εὑρεθεὶς ὑψιδρόμου[3],
Λάρους θεωρῶ δυσπετεῖς τοὺς βασκάνους·
Ἐξίπ7αμαι γὰρ εἰς τὸ σὸν κάλλος βλέπων,
Καὶ γίνομαι νοῦς οὐρανοῦ μέχρι φθάνων,
Καὶ τοὺς χαμερπεῖς οὐ πΊοοῦμαι κανθάρους
Σφαιροῦντας εἰκῇ τῆς ψυχῆς τὴν κοπρίαν[4]·
* Ἤδη μὲν οὖν εὔθηκτον[5] ἐζώσω σπάθην·
Μηροῦ γὰρ ἰσχὺς ψαλμικῶς[6] ἔνεσΊί σοι,
Καὶ πνεῦμα θυμοῦ, καὶ θεοῦ ζῆλος φλέγων·
Εἶτα κατ' ἐχθρῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἱππάσω·
Ὥσπερ δέ τι δρέπανον εἰς χεῖρας φέρων,
Τοὺς ἐμψύχους ἔτεμνες εὖ μάλα σΊάχυς,

[1] Cf. cod. Flor. LXXIV, 5.

[2] Cf. supra XXXIII, 9.

[3] *De animal.* v. 50 : Τοὺς ἀετοὺς τοὺς ὑψιδρόμους.

[4] Aristoph. Εἰρ. vers. 126 sq. Æsopi *Fab.* II. Plin. XI, 28, s. 34. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 62 r° : Τί γὰρ κοινὸν μύρῳ καὶ κανθάρῳ κοπρογεννήτῳ; Quæ vox addenda lexicis. Confer. infra CCXLI, 10.

[5] Cod. Esc. CLXXXV, 2 : Εὔθηκτον ἀρπάσας ξίφος. Cod. Vat. XXX, 2 : Εὔθηκτον ὡς δρέπανον. Noster, edit. W. p. 148 : Πᾶν ἀχρόνως εὔθηκτον ἀμϐλύνων βέλος. Conf. supra XVIII, 9.

[6] Fort. leg. γραφικῶς.

Ἢ σκηπτὸς ὢν ἄψυκτος ὡς φλὸξ ἐῤῥάγης,
Διέδραμες δὲ τοὺς ἐναντίους μόνος,
Ὡς καλάμην εὔπρηστον[1] αὐτοὺς ἐσθίων,
Καὶ τὴν περιθρύλλητον ἐκ νίκης μάχην
Ὁ δυσμενὴς ἄνωθεν οὐ κρύψει χρόνος·
Ἐμοὶ δὲ φανεὶς ὡς ἀπὸ δρόμου γίγας,
Ἀνεῖλες εὐθὺς ὡς κακούργους τοὺς πόνους,
Καὶ τοξότην ἔδειξας αὐτάνακτά μοι,
Ῥιπτῶν κατ' αὐτῶν ἰσχυρὰ γλώττης βέλη·
Πάχνην γε μὴν ἔλυσεν ἡλίου ζέσις,
Καὶ φῶς ὑφεστὼς οὐχ ὑφίσταται σκότος[2],
Καὶ σπόγγον[3] ἰκμὰς καὶ ξυρὸν θρὶξ οὐ στέγει,
* Καὶ πῦρ χλόην ἄνικμον εὐθὺς ἂν φλέγοι·
Ἀχλὺν[4] δὲ συχνὴν συμφορῶν ἀποκρύφων
Καὶ καρδίας οἴδημα[5] καὶ δριμὺν πόνον
Αὐτὸς, βασιλεῦ, τῷ γλυκασμῷ σου λύεις,
Οὐδὲ προσαυδῶν, ἀλλ' ὁρώμενος μόνον.
Ὡς μὲν γὰρ ἀπρόσιτος ἐκ τῆς ἀξίας,
Αἰδοῖ φόβον σύγκρατον ἡμῖν ἐγχέεις·
Ὡς δὲ προσηνὴς ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
Καί τινα λεπτὴν ἡσυχῇ βλύζεις δρόσον,
Ὡς ἐξ Ἀερμὼν[6] τῆς ῥιπῆς τῶν ὀμμάτων,

[1] Nicephor. Chrysoberga, cod. Esc. 2, Υ. 10, fol. 26 r°: Ὁρᾷ ποτε φύσιν ἄλλην φλογὸς καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς εὔπρηστον μὲν περιλαβούσης φυτὸν, διατηρούσης δὲ μὴ φλεγόμενον.

[2] Infra CCXLI, 9: Φωτὸς γὰρ ἀκμὴν οὐχ ὑφίσταται σκότος.

[3] Supra LIX, 24: Ὅταν... σπόγγος αὐχμῶν εὑρεθῇ πρὸς ἰκμάδας.

[4] Similis metaph. ap. Pisid. *Hexaem.* v. 13: Ἔσω δὲ πᾶσαν τὴν ἀχλὺν τῶν φροντίδων. Combefis. *Auctar.* tom. I, p. 1767: Ἀχλὺς ῥαθυμίας. Niceph. Cpol. in *Spicileg. Solesm.* t. I, p. 476: Ἀχλὺς ἀκρασίας καὶ αὐθαδείας. Gennadius, cod. Paris. 2075, fol. 46 v°: Τῇ τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων ἀχλύϊ.

[5] Supra LVIII, 13: Καὶ καρδίας οἴδημα καὶ ψυχῆς πόνον.

[6] Psalm. CXXXII, 3.

Ὑφ' ἧς τὸ θερμὸν συσταλὲν διεκχέων
Χαίροντας ἢ πλήσσοντας ἡμᾶς δεικνύεις.
Ὦ νοῦ βαρηθεὶς δυσχερῶν ἀμετρίᾳ
(Καὶ γὰρ ἐμαυτῷ προσλαλεῖν ἐπεστράφην),
Ἰδοὺ βασιλεὺς, μὴ φοβοῦ, δεῦρο σκόπει,
Καὶ νῆφε τερφθεὶς καὶ πτερύσσου καὶ τρέχε,
Καὶ τίκτε πυκνὰ σὺν Θεῷ λόγων βρέφη,
Καὶ παιδαγωγὸς εὐμαθέστερος γίνου·
* Καὶ πλάττε ῥυθμοὺς καὶ πλοκὰς εὐσυνθέτους[1],
Καὶ σχηματισμοὺς καὶ στροφὰς ἡρμοσμένας,
Καὶ καθάπερ κώδωνι τῇ λέξει κτύπει,
Καὶ ζῆθι λαμπρῶς καὶ κροτοῦ καὶ φαιδρύνου·
Ὁ γὰρ περιλάλητος[2] Αὐσονοκράτωρ
Τοῦ τῆς λύπης λύει σε δεσμωτηρίου·
Καὶ σὺ δέ μοι σὰρξ ἐμφρυγεῖσα τῷ χρόνῳ,
Καὶ ζῶσα νεκρὰ δυστυχῶς δεδειγμένη,
Καὶ κατὰ μικρὸν ἐκρυεῖσα τοῖς πόνοις,
Ἀναψυχῆς λάμβανε καινῆς ἰκμάδας,
Καὶ τὴν ἀναθήλησιν[3] ἐντεῦθεν δέχου,
Καὶ τὴν βδελυκτὴν ἐκτροπὴν ἀποστρέφου.
Ὁ γὰρ βασιλεὺς ὁ γλυκὺς Ἱπποκράτης
Τὸν σῆτα τῶν σῶν οὐ παρῆλθεν ὀστέων,
Ἀλλ' ὡς Γαληνὸς καὶ σοφὸς καὶ τεχνίτης
Ἐξεῖλεν εὐθὺς τῆς νομῆς τῆς ἐν βάθει,
Εὐσπλαγχνίας ὄνυξι τὸν θῆρα ξέσας·
Σὺ δὲ πλατυσμῷ συσταλεῖσα καρδία
* (Τῶν γὰρ στεναγμῶν ἐπλατύνθης τῷ πνίγει

[1] Cf. infra LXII, 103.
[2] Codex Florent. CXII, 44 : Θαῦμα περιλάλητον τυγχάνεις τοῖς οἰκέταις. Ibid. CXXXIV, 2 : Τὸν περιλάλητον ἀνθρώποις βίον.
[3] Hac voce augenda lexica.

Καὶ τῶν λυπηρῶν ἐσθενώθης τῷ πλάτει),
Γενοῦ σεαυτῆς ἐν κατασθάσει λόγων,
Καὶ μηκέτι πάτασσε μηδὲ δυσφόρει·
Ἀλλ' εἰς τὸν εἱρμὸν ὑπαναχωρητέον[1]·
Πλὴν, ὦ βασιλεῦ, τῶν ἐμῶν ἔαρ[2] λόγων,
Καὶ γὰρ ἀναζῶ καὶ γλυκὺ δή τι πνέω,
Καὶ τὰς φύσεις τίθημι γυμνὰς τοῖς λόγοις·
Τὸ σπέρμα τῆς γῆς ἐνταφὲν τῷ πυθμένι,
Καὶ κατὰ νεκρὸν ἐνταθὲν ταῖς ἰκμάσιν,
Ἐπεὶ τὸ λεπτὸν τῆς γονῆς τῆς ἐν μέσῳ
Ὡς κοῦφον ἀρθὲν τῇ πνοῇ συνεσθράφη,
Τὸ μὲν συνεστὼς ἐκπυροῖ τῆς ἰσχύος,
Εἰς φύλλα χωρὶς ὀργανοῦν τὰς ἰκμάδας·
Τούτοις δὲ τοῦ τρέφοντος οὐκ ὄντος τέως
Αὐτὴν κατασπᾷ τὴν βαρυτέραν δρόσον,
Τὰ φύλλα ῥιζοῦν καὶ χλιδῆς τέμνον πόρους·
Τὸ γὰρ κάτω ῥήγνυσι τοῦ λεπυρίου,
* Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς φυῆς διευρύνει·
Οὔσης δὲ συχνῆς τῆς τροφῆς τῆς ἐκ βάθους,
Ὄζος τις ὑγρὸς τῆς λαβῆς ἀνατρέχει,
Ὧ προσγίνονταί τινες εὐρεῖαι φλέβες,
Ὅταν τραχυνθῇ καὶ προέλθῃ τῷ χρόνῳ.
Παχυτέραν δέ τινα καὶ πλείω δρόσον
Εἰς τὰς φλέβας κάτωθεν ὁ κλὼν ἐγχέει,
Καὶ πρὸς γονιμότητα καρποῦ συστρέφει,
Καὶ μέχρις αὐτῶν ἐκκενοῖ τῶν ἀκρίδων.
Ἡ γῆ μὲν οὖν τὸ τέκνον ὡς λεχὼ τρέφει·
Προέρχεται δὲ τῆς τροφῆς ἡ θερμότης

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Eadem metaphora usus est Pisides, *De vanit. vitæ*, 34 : Ἀλλ' ὦ τὸ θερμὸν τῶν ἐμῶν ἔαρ λόγων.

Εἰς πάντα καρπὸν ὡς ὀπὸς παιδοτρόφος[1]·
Ὁ δὲ προμηθεὺς τῆς γονῆς ἐωσφόρος
Τὸ μᾶλλον ὑγρὸν τῆς χλιδῆς ἀποθλίβων
Τὸν καρπὸν εὐπέπαντον[2] ἑξῆς δεικνύει·
Ὅταν γε μὴν ἔπομβρον ἀλγύνῃ ψύχος,
Τῆς γῆς ὁ πυθμὴν συσταλεὶς ἴσχει[3] ζέσιν·
Πιέζεται γὰρ ἐμβριθῶς ταῖς ἰκμάσι·
* Καὶ πνεῦμα γοργὸν εἰσβαλεῖν οὐκ ἰσχύει,
Ἀλλὰ προχωροῦν ἀνθυποστρέφει[4] πάλιν·
Οἱ γὰρ πόροι μένουσιν ἐσφηνωμένοι,
Καὶ τὴν ὑποβρύχιον οὐ λύει ζέσιν
Ἄνω τὸ πυκνὸν τοῦ κρυμοῦ διατρέχον·
Καὶ δὴ τὸ φυτὸν τὸ προκύψαν εἰς κλάδον,
Ἄνω μὲν ἡμίνεκρον[5] εὑρέθη ξύλον,
Κάτω δὲ καὶ ζῇ καὶ φυτὸν πάλιν μένει·
Ἡ γὰρ ἄνω δύναμις ἐῤῥάγη κάτω
Φυγοῦσα λοιμοῦ προσβολὴν ἀλλοτρίου,
Ὡς καὶ νοσοῦν τὸ φύλλον ἠρέμα φθίνειν
Καὶ τὴν ὑποῤῥέουσαν ἐμφαίνειν φύσιν·
Κἀνταῦθα ῥιζοῖ τῷ ψυγέντι τὰς βάσεις,
Πάντως τι καινὸν ὀργανοῦν εἰθισμένη·
Ἔπειτα θερμῆς ἐκχεθείσης αἰθρίας,
Τὸ συγγενὲς πρὸς ὕψος ἐκ βάθους τρέχει·
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς τὸ φρυγὲν ζῇ δενδρίον,
Συχνὰς ἀνασπῶν τῆς τροφῆς τὰς ἰκμάδας,

[1] Cod. Flor. cxxv, 6 : Καὶ παρθένον γράφει σε καὶ παιδοτρόφον. Id. *De animal.* vers. 1565 : Προθεῖσα μαζοὺς ὡς λεχὼ παιδοτρόφος. Id. vs. 1630 : Ὡς πατὴρ παιδοτρόφος.

[2] Cf. cod. Par. clxxiii, 6.

[3] Prius erat ἴσχοι.

[4] German. Cpolit. 278, fol. 118 r° : Ἡ γε μὴν περιστερὰ μὴ εὑροῦσα τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἀνάπαυσιν παλίμπετρος ἀνθυποστρέφει τῷ ἀποστείλαντι.

[5] Hanc vocem non habent lexica.

Αἶς, ἂν ἐπιῤῥέωσιν εἰς κοίλους τόπους,
* Βλάσ7ην κλάδων δίδωσιν ἡ φύσις νέων,
Καὶ τὴν μαλακὴν ἐκδιδύσκεται σκέπην
Τὸ ϖρὶν ἀκαλλὲς καὶ ψιλὸν δήπου ξύλον·
Τὸ δὲ χρυσαυγὲς[1] τῆς ϖυρᾶς τοῦ φωσφόρου,
Κινοῦν τὸ τῆς γῆς δρασ7ικώτερον μέλαν,
Σμαραγδίνην κίρνησι τοῖς φύλλοις χρόαν,
Ἐπείπερ ἁπλοῦν τὸ ϖρασίζον ὡς χλόην
Οὐδὲ γραφικῆς εὐτυχεῖ μελανδόχη.
Οὕτω κατασχὼν τὴν ἐμὴν σὺ καρδίαν
Χιτῶνα[2] καινῆς εὐφροσύνης ἐνδύεις,
Ἣν τῶν ἀηδῶν ὁ κρυμὸς τῶν ἐν βίῳ
Τῆς θυμοτερποῦς[3] ἀπεγύμνωσε σκέπης,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[4] ἐκτραφῇ μοι τῶν λόγων
Ταῖς σαῖς ϖεπανθεὶς, Αὐσονάρχα, λαμπάσιν·
Οὐκοῦν ὁ μὲν σὸς καὶ σπορεὺς καὶ δεσπότης,
Ὁ νοῦς ὁ γοργὸς, ὁ βραβεὺς τῶν ϖραγμάτων,

[1] Conf. infra LXXXV, 2.

[2] Germ. Cpol. ed. Grets. t. II, p. 113: Ἔσ7ι δὲ αὐτὸς (cod. Coislin. 278 addit καὶ) ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτὼν εὐφροσύνης ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντός.

[3] Hac voce augenda lexica. Infra CIII, 10: Ὡς θυμοτερπὴς καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα. Meliteniota, codex Parisin. 1720, fol. 120 r°: Οὕτω τερψίθυμός τις ἦν ἡ τῶν βοτρύων ψαῦσις· Οὕτως ἡ γεῦσις ἥδισ7ος, οὕτω καὶ γλυκυτάτη, Οὕτω ϖροσῆν θυμιτερπὴς (leg. θυμοτερπής), οὕτω μελιτοφόρος. Quæ vox ultima et ipsa deest lexicis, quibus obiter accedant: Ἡδυτερπής, Theodor. Studit. codex Coislinianus 94, fol. 216 v°: Τί οὐκ ἀποσ7έλλων μεθ' ὧν καὶ τὰ νῦν ϖλεῖσ7α καὶ ἡδυτερπῆ, καὶ τίς ὁ ἀνταποδιδοὺς ἀλλ' ἢ ὁ ἀγαθὸς Θεός; — Ἰσοτερπής, Theod. Stud. ap. Mai. p. 151: Πέτρου ὡραῖοι οἱ ϖόδες τὰ ἀγαθὰ εὐαγγελιζομένου, ἀλλὰ καὶ Βαρθολομαίου ἐϊσότερα, εἰς τὰ μετέωρα θεολογοῦντος. Ad vocem ἐϊσότερα cl. ed. in not.: «Anastasius *æque jocundi*, quasi legerit ἡδύτερα.» Imo leg. ἰσοτερπεῖς τὰ μετέωρα, ut in cod. Par. 1470. Cf. *Journ. des Savants*, 1855, p. 190. — Λογοτερπής, Theod. Lascar. ap. Mai. *Bibl. Nov. Patr.* t. VI, p. 260: Ὁ ψυχοτερπὴς, ὁ λογοτερπής.

[4] Conf. cod. Flor. XLIII, 65.

Ἡ γλῶσσα τῆς γῆς, ἡ σἸολὶς[1] τῶν κτισμάτων,
Ὁ τῶν λόγων θάλαμος ὁ σἸεφηφόρος,
* Τὸ τοῦ κράτους ἔσοπἸρον, αὐτὸ τὸ κράτος,
Αὐτοκράτωρ γένοιτο γῆς θᾶτἸον πάσης,
Ἣ χρισἸὸς Ἀλέξανδρον οὐκ ἔχει νέον,
Ὧ τὴν κορυφὴν Μακεδὼν ἅπας κλίνει;
Σὺ δ' ἂν κατ' αὐτὸν εὑρεθῇς ὢν τὴν φύσιν,
Ἰδοὺ βασιλεὺς[2] καὶ Σολομῶντος πλέον,
Καὶ λεῖπον οὐδὲν εἰς Θεόσδοτον[3] χάριν.
Νυνὶ δὲ Σιὼν εἰσιὼν τὴν δευτέραν,
Ὡς καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοῦ δευτέρου,
Ἐκ τῶν παλαιῶν εὐλογοῦ σπουδασμάτων,
Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν εὐκτικῶν ἀπαργμάτων·
Κἂν ἀγρὸς οὖν ἔχῃ σε, κἂν πόλις βλέπῃ,
Εἴης παρ' ἀμφοῖν ὑπερευλογημένος·
Κἂν εἰσπορευθῇς, κἂν ἐπ' ἐχθροὺς ἐξίῃς,
Τούτους ἴδοις ἅπαντας εὐθὺς ἐν πέδαις,
Λείχοντας[4] οἰκτρῶς τῶν ποδῶν σου τὴν κόνιν·
Βάψαις δὲ τοῖς αἵμασι τῶν θρασυτέρων
Ὡς ἀπὸ βαφῆς Περσικῆς τὴν ἀρβύλην·
* Ἡ σὴ δὲ γασἸὴρ εὐλογηθείη πάλιν,
Καὶ φιλτάτων ἄπειρον ἑσμὸν[5] ἐξάγοι·
Κέρκος δέ σοι φαίνοιτο πᾶν ἔθνος μέγα,
Καὶ τὰς ἀπειθεῖς ἐξολοθρεύσαις πόλεις,
Ἐπεί σε ΧρισἸὸς, ἡ κεφαλὴ τῶν ὅλων,
Ποιεῖ κεφαλὴν τῶν ποδῶν ὑπερτέραν·
Δῴη χάριν σὴν οὐρανὸς μὲν τὴν δρόσον

[1] Fort. σἸυλίς.
[2] Prius erat βασιλεῦ.
[3] Cod. Escur. ccxiii, 240.
[4] Isai. xlix, 23.
[5] Id. *De animal.* 446 : Αὖθις τὸν ἑσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλτάτων.

Τῇ κατὰ καιρὸν εὐγενεῖ πανσπερμίᾳ·
Ἡ γῆ δὲ καρποὺς δαψιλεῖς ἐπεισφέροι,
Καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν φορὰν θησαυρίσαις,
Ὡς ἂν δανειστὴς εὑρεθῇς τοῖς ἐκφύλοις·
Ἐτῶν δέ σοι γένοιτο πηγὴ τὸ κράτος,
Καὶ καρδίας ἥδυσμα καὶ κόσμου στέαρ.

LXII. Εἰς τὸν ἐν τοῖς βασιλείοις ἐζωγραφημένον ὄροφον.

Ποῦ δὴ φυτευθεὶς ὁ χλιδῶν κῆπος βρύει;
Μὴ γὰρ ὑπὲρ γῆς οὐχ ὁρᾷς τοῦτον, ξένε;
Καὶ πῶς κρεμαστὸς ἐκταθεὶς ὑπὸ στέγην
Τηρεῖ τὸν εἱρμὸν τῆς πλοκῆς ἡδρασμένον,
Μὴ παρενεχθὲν ταῖς πνοαῖς τὸ συνδέον
* Ῥεῦσαι πρὸ καιροῦ τὰς γονὰς ἀναγκάσῃ;
Ποίας δὲ ῥιζῶν εὐπορήσας ἰκμάδος
Ἀνῆκεν ἁβρὰς τῶν φυτῶν τὰς ἀκρίδας;
Ὕδωρ γὰρ ἐγχεῖν ὁ γραφεὺς οὐκ ἰσχύει,
Κἂν εἰς τὸ σαφὲς ἐκμιμῆται τὰς φύσεις·
Πόθεν τὸ θερμὸν τῆς φυῆς ὑπεκτρέχον[1]
Ἄνθη προβάλλει καὶ στολίζει τοὺς κλάδους,
Καὶ φύλλα ποιεῖ καὶ σκιὰς ἀποκρύφους;
Ἢ τίς παρελθὼν ζωγραφεῖ πρὸς τοῖς κρίνοις
Τὰς παντοδαπὰς τῆς καλῆς βλάστης χρόας;
Ὁρᾷς τὸ λευκόν, τὸ χλοάζον εἰς μέλαν,
Τὸ κατὰ μικρὸν ὠχριῶν ὡς ἐκ νόσου,
Καὶ τὸ στολισθὲν ἐξ ἀκόχλου[2] πορφύρας;
Σκόπει, θεατά, μὴ προσάψῃ τῶν κρίνων·
Οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐμβαλεῖν δεῦρο ξίφος,
Μήπου τι νυγὲν ἐκρυῇ παραυτίκα,

[1] Cf. infra CVIII. 23. — [2] Hac voce augenda lexica.

Καὶ τῶν πετεινῶν ἡ τροφὴ διεκπέσῃ·
Ὅρα δὲ πῶς ἄριστος ὁ σκιαγράφος
* Ἐπιμελητὴς τοῦ φυτῶνος εὑρέθη·
Θῆρας γὰρ οἷς ἥδιστον ἁρπάζειν κρέα
Γράφει κατ' αὐτῶν ἠρεθισμένους μόνων,
Οἷς ἡ φύσις δίδωσιν ἐσθίειν χλόην,
Μήπως ὁ λειμὼν εἰς νομὰς ἀνειμένος
Ἐκδαπανηθῇ καὶ ῥυῇ πρὸ τοῦ χρόνου·
Τὰ γὰρ πετεινὰ μὴ νεμηθῇ τὴν πόαν
Εἰς αἱμασιὰς κυκλικὰς περιγράφει·
Καὶ τῶν λαγωῶν τὴν δοκοῦσαν τετράδα
Συνῆψεν εἰς ἓν προσφυῶς διαπλάσας,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν δυσδιαίρετον μένοι,
Καὶ μή τις αὐτῶν ἐκδραμὼν εἰς τὴν χλόην
Εὐθὺς ὑπ' αὐτῶν ἁρπαγῇ κατὰ στόμα
Τῶν αἱμοχαρῶν[1] τῆς φυῆς κτηνοσκόπων[2].
Εἴ που δέ τι, βέλτιστε, τοῦ κήπου βλέποις
Πτηνὸν προελθὸν εἰς τὰ κοῖλα τῶν κρίνων,
Καὶ συλλέγον τὸ σπέρμα τῆς ἀνθουργίας[3],
Κἀνταῦθά μοι θαύμαζε τὸν σκιαγράφον·
* Δίδωσι γὰρ δὴ καὶ τροφὴν τοῖς μετρίοις,
Καὶ δείκνυσι τὸν κῆπον, οὐ κήπου τόπον,
Ἀλλὰ χλιδῶσαν ἡδονῆς θρύψιν ξένης,
Μή τις νομίζοι τὴν χλοάζουσαν πόαν
Ἄνικμον εἶναι καὶ τροφῆς ἀλλοτρίαν.
Ἔγραψε καὶ λέαιναν, ὡς ἤδη βλέπεις,
Καὶ πῆξιν αὐτῇ καὶ σχολὴν σκυμνοτρόφον[4]
Καὶ φραγμὸν ὠργάνωσε πλεκτὸν εἰς μέσον,

[1] Conf. supra II, 53.
[2] Vox addenda lexicis.
[3] Hac voce augenda lexica.
[4] Const. Man. *Amat.* I, 15.

Μὴ τῷ προελθεῖν ἀκρατῶς ὑπὸ θράσους
Τὴν μοσχοποιὸν[1] ἐξελάσῃ δορκάδα·
Χρεὼν γὰρ αὐτὴν ζωγραφεῖν κτηνοτρόφον[2]
Τὴν χλωροειδῆ[3] τῆς φυῆς εὐκαρπίαν,
Ἣν μᾶλλον αἰθὴρ οὐκ ἀὴρ ἀναψύχει,
Χεθεὶς ὑπ' αὐτὴν εἰς πνοὰς ἀντιστρόφους·
Τὸ γὰρ περιττὸν ἐκπιέζει τῆς δρόσου,
Μή τις μαρασμὸς ἀντιβάψῃ[4] τὴν χλόην,
Εἰς εἶδος ὠχρὸν ἐξαμείψας τὴν χρόαν·
Ὡς ἂν δὲ μηδὲν τῆς χλιδῆς ὑπεκσπάσῃ[5]
* (Τὸ γὰρ τεθηλὸς ἀκριβῶς περιγράφει),
Τραχεῖς πόνους δίδωσι καὶ δυσεκβάτους
Δυοῖν πετεινοῖν Μηδικοῖν[6] ὀλεθρίοιν,
Ἐκ τῆς στεγανῆς τῶν ποδῶν ἀμορφίας.
Ὦ κῆπος, ὦ χάριτες, ὦ τρυφῆς τόπος!
Ἐξ οὐρανοῦ γὰρ τάχα τὰς ῥίζας φύει·
Λιπαίνεται δὲ μυστικῇ τινι δρόσῳ,
Πλατύνεται δὲ καὶ στεγάζεται βρύων·
Ἀνθίσταται δὲ ταῖς πνοαῖς πεπηγμένος,
Καὶ τοῖς ἁπαλοῖς ἐνσκεδάννυται[7] κλάδοις·
Οὐδεὶς δὲ καιρὸς ἐξαμείβει τὴν χάριν
Κινῶν φυσικῶς τῶν τροπῶν τὴν τετράδα·

[1] Hanc vocem non exhibent lexica.

[2] Cf. supra XLVII, 21.

[3] Supra XLIV, 26 : Τὰς χλωροειδεῖς εἰσρυεῖσα λαμπάδας.

[4] Hanc vocem ignorant lexica, quibus adde Διαβάπτω ex Demetr. Pepag. *De Podagr.* p. 48 : Καὶ ἀμύγδαλα εἰς μέλι διαβάπτοντα, et Συμβάπτω, cod. Paris. 2260, fol. 17 v°.

[5] Hac voce carent lexica.

[6] Μηδικὸς ὄρνις, Medica avis dicitur ab Hesych. et Suida ὁ ταὼς, Pavo, quod ex Media sit transvectus. Conf. *Thesaur.* s. v. Μῆδος.

[7] Cod. Escur. CCXI, 19 : Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς ἐνσκεδάζω τὸν σπόρον. Cod. Flor. CCXIII, 258 : Δριμὺν δὲ καπνὸν ἐνσκεδάζει τοῖς λόγοις.

Τυποῖ δὲ μικροῦ τῆς Ἐδὲμ τὰς ἐμφάσεις,
Ὑπὲρ κεφαλῆς ἀκριϐῶς τρισολϐίας,
Ὑπὲρ κορυφῆς εὐστεφοῦς[1] καὶ κοσμίας,
Ὑπὲρ κόμης ἄνωθεν εὐπρεπεστάτης,
Ὑπὲρ βασιλεύοντος εἰς κοινὸν κλέος·
Καὶ μύρον ἂν εὔοσμον εἰσέπνευσέ τις,
* Ἀρωματικῆς εὑρεθείσης τῆς πόας,
Εἰ μὴ ῥεπούσας εἰς τὸ κέντρον τὰς ῥίνας
Ἔδειξεν ἡ συνθεῖσα τὴν φύσιν πλάσις·
Κουφίζεται γὰρ φυσικῶς ἡ λεπτότης,
Καθάπερ εἰς γῆν εὐδρομεῖ τοὐναντίον.
Ὦ πῶς ἐφικτὸν γραφικοὺς λόγους κρίνειν,
Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἐκμιμεῖται τὰς φύσεις
Ὁ νοῦς ὑφιστῶν τὰς λαϐὰς[2] τῶν πραγμάτων,
Καὶ ποικίλα χρώματα κιρνῶν ἐξ ὕλης,
Καὶ δημιουργῶν τὰς γραφὰς ὡς ἐμψύχους;
Τίς γὰρ θεωρῶν ἐν σκιαῖς ἄλσος βρύον,
Οὐκ εὐθὺς ὑπείληφε κοιλάδα βλέπειν
Φύλλοις κομῶσαν καὶ δροσώδεσι κρίνοις;
Καὶ ζῆν τὰ φυτὰ καὶ κλονεῖσθαι τοὺς κλάδους
Ἐκ τῆς ἐνούσης ἠρέμα κινήσεως;
Πλὴν εἴ τις αἰδὼς μὴ προσῆν τῷ ζωγράφῳ,
Ἔδειξεν ἂν ἐνταῦθα καὶ χελιδόνας·
* Ἵνα δὲ μὴ θόρυϐον ἐγγράψας λάθῃ,
Παρῆκεν αὐτὰς, κἂν σαφῶς ἔαρ γράφῃ·
Τὰ δ' ἄλλα σιγᾷ, κἂν σχεδὸν ζῇ καὶ πνέῃ·
Οὐ γὰρ ἀηδὼν οὐδὲ κύκνος εἰς μέσον,

[1] Cod. Esc. XXVII, 24: Καὶ βασιλεὺς ἐνταῦθα παρὼν τυγχάνει Σοφὸς, γαληνὸς, εὐστεφὴς, κοσμοτρόφος. Noster de apum rege, *De anim.* 611: Ἐρυθροϐαφὴς, εὐστεφὴς, καὶ γεννάδας.

[2] Cf. cod. Flor. CCIX, 23.

Ὡς ἂν κινῇ καὶ τἆλλα πρὸς μελῳδίας·
Ὅπου γε καὶ λέουσι θηρσὶν ἀτρόμοις
Ἐνῆκε σιγὴν ἡ γραφὶς τοῦ τεχνίτου,
Καὶ πήγνυσι μὲν τὰς φορὰς τῶν πνευμάτων,
Φραγμοὺς δὲ ποιεῖ τοῖς φυτοῖς εὐσυνθέτους[1]·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς βασίλειον στέγην
Μὴ τὴν σιωπὴν ἐμφυτεῦσαι τοῖς τύποις·
Οὐκοῦν, θεατὰ, μὴ κτυπήσῃς ἐνθάδε,
Μή τις σε παρὼν ἐκδιώκοι μακρόθεν,
Καὶ τῶν πετεινῶν ἀφρονέστερον κρίνοι.

* LXIII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[2].

Αὐτοκράτορ, σός εἰμι, σὲ πνέω μόνον·
Αὐτοκράτορ, σός εἰμι, σὲ βλέπω μόνον·
Καὶ ζῶ διὰ σοῦ, τῆς πνοῆς τῶν Αὐσόνων·
Καὶ ζῶ διὰ σοῦ, τοῦ κρατίστου φωσφόρου,
Δι' οὗ ψυχικὸς ἐξελαύνεται γνόφος[3],
* Ὅταν ὁ χειμὼν[4] εἰσρυῇ μοι τῆς λύπης·
Ἀσύγκριτος γὰρ εἰς τὸ θάλπειν εὑρέθης,
Ἀνέσπερον[5] φῶς τοῖς ποθοῦσί σε βρύων.
Οὐκοῦν, βασιλεῦ, τοὺς ἐμοὺς πόνους λύε·
Ἡ γὰρ δίκη φοβεῖ με τῆς ῥᾳθυμίας,
Χυμῶν περιττῶν ἐκ τροφῆς παχυτέρας
Ἄρτι ῥεόντων εἰς τὸ πῦρ τῶν ἐγκάτων,
Ὡς εἰς φλόγα στέατος ἠρεθισμένην
Δριμὺς μὲν ἀτμὸς τῶν φλεβῶν ἀποτρέχει,

[1] Supra LXI, 78: Καὶ πλάττε ῥυθμοὺς καὶ πλοκὰς εὐσυνθέτους.

[2] Cod. Flor. f. 83. Cod. Mon. f. 50.

[3] Conf. cod. Flor. CXI, 31.

[4] Cod. Flor. XCIX, 7 et CI, 41.

[5] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 7 r°: Ὅτε καὶ ἡ ἡμέρα μεγάλη καὶ ἀνέσπερος παντελῶς.

Καὶ πρὸς τὸν ἐγκέφαλον αὐτίκα φθάνει·
Κρυμὸς δὲ πυκνοῖ τῆς δορᾶς μοι τοὺς πόρους
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς πνοῆς ἀνατρέπει,
Τὰς λιγνυώδεις ἐκδραμεῖν εἴργων ζέσεις·
Αἱ δὲ πνιγηρὰν εὑρεθεῖσαν τὴν σΊέγην
Τοῖς ἀνθελιγμοῖς[1] πυρπολοῦσι τοῦ δρόμου·
Καὶ τήκεται μὲν ἐκ πυρᾶς ἡ καρδία,
Μαραίνεται δὲ τῶν μελῶν ὁ πᾶς τόνος,
Καὶ ῥήγνυσι μὲν τὰς ἐν ἥπατι φλέβας,
* Καὶ τῶν σΊεγανῶν συντριβέντων ὀσΊέων,
Ὁ σφυγμὸς ἐξέλιπεν, ἡ φλὲψ ἐφρύγη·
Καὶ πᾶν τὸ ποιοῦν εἰς τὸ πάσχον ἐκρύβη.
Οὐκ εἶχον αἰτεῖν εὐχερῶς οὐδὲ τρύφος,
Ὡς καὶ μεμυκὸς ἐνδεδέσθαι τὸ σΊόμα,
Καὶ μηδ' ἀναπνεῖν, ἀλλ' ἀποπνεῖν τὴν φύσιν
Πρὸς τὴν τελευτὴν τῆς ψυχῆς ἠπειγμένης·
Ἐπεὶ δὲ τὴν σὴν ἐξαπέσΊειλας χάριν,
Ἡδὺς ἀνασχὼν καὶ πραῦς μοι τῷ ξένῳ,
Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ θεόῤῥυτον[2] δρόσον
Ἐνῆκας αὐτοῖς εὐμενῶς τοῖς ὀσΊέοις,
Δεῖ δὴ, βασιλεῦ, καὶ τροφῆς τῷ σαρκίῳ,
Μὴ πάλιν αὐτὸ δυσπραγοῦν παρακμάσῃ,
Καὶ μηδὲν ᾖ φάρμακον ἐν τοῖς ἐσχάτοις,
Ὅταν ἰατρῶν ἀσθενῇ πᾶσα κρίσις·
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς τὸ βραχὺ τρέφοις κρέας,
Ὁ θανὸν ἐξήγειρας ἐμπνεύσας μόνον,
Τί χρὴ τὸν ἑξῆς προσδοκᾶν ἴσως βίον[3];

[1] Cod. Florent. 1, 878: Τοῖς ἀνθελιγμοῖς οὐκ ἐᾷ πίπτειν κάτω. Id. De anim. 1593.

[2] Cod. Esc. CLXXIII, 16.

[3] Aliter desinit in cod. Mon.: Καταῤῥεούσης ἠρέμα τῆς φύσεως.

* LXIV. Τῷ Ξανθοπούλῳ.

Σὺ μὲν, φίλων κάλλιστε, ῥυθμὲ, νοῦ, κρότε,
Φαιδρὰν τετευχὼς τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα[1],
Καὶ παντοδαπὸν ἐμβαλὼν ταύτῃ στέαρ,
Μήπως μαρανθῇ μηδὲ ῥεύσῃ τῷ χρόνῳ,
Τὰς πνευματικὰς οὐ παρῆλθες βαθμίδας·
Ἀλλ' ὑπαναβὰς[2] καὶ σκοπήσας τὰς βάσεις,
Καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς οὐρανοῦ δείξας τρίβον,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν δεξιῶς ἀνατρέχῃ,
Τὴν γνωστικὴν ἔκλαμψιν ἀθροῦν τῶν λόγων,
Ὑπῆρξας αὐτὸς εὐσταθὴς ἐπιστάτης·
Τὸν κείμενον γὰρ ἐξελέπτυνας[3] γνόφον,
Καὶ νυκτομαχεῖν[4] οὐκ ἀφῆκας τὴν φύσιν·
Ἐμοῦ δὲ προσδεῖ τῷ σκοπῷ καὶ λυχνίας,
Δι' ἧς ἀναβὰς ἐντενῶ τὰς προσβάσεις·
Δεινὴ γὰρ ἡ νὺξ[5] τῶν ἐμῶν τυρβασμάτων,
Ἐν ᾗ καλυφθεὶς εὐδρομεῖν οὐκ ἰσχύω·
Καλώδιον[6] γοῦν ἡσυχῇ κεκλωσμένον

[1] S. Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. 533 A: Τῆς ψυχῆς μου (add. τὴν) λαμπάδα ἐσβεσμένην ἄναψον. Conf. infra cxxiv, 3.

[2] Hanc vocem ignorant lexicographi, quibus indicare possum: Συμπεριβαίνω, Cod. Coisl. 384, fol. 18 v°: Τὸ λευκὸν συμπεριβαίνεται τῷ λαμπρῷ. — Ποντοβαίνω, Theod. Lascar. cod. Par. suppl. 472, fol. 92 v°. — Ὑψιβαίνω, Theod. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 3 v°: Οὐχ ὡς σοφοί τε καὶ ὑψιβαίνοντες γνώσεως. — Ὑψιβάτης, Christophor. Patricius, *Menolog.* cod. Paris. 1578, p. 2: Ὑψιβάτης Συμεών.

[3] Cod. Escur. LXXII, 3: Τὸ γὰρ φυσικὸν ἐξελέπτυνας πάχος.

[4] Cod. Florent. XCIX, 24: Τί νυκτομαχῶν καὶ σφαδάζων ὁ φθόνος Σοβεῖ πρὸς ὀργὴν τοὺς ταχεῖς μωμοσκόπους; Carmen *De S. Theodoro*, v. 179: Ὡς ἐξ ἐνέδρας νυκτομαχεῖν ἐσκόπει. Cod. Flor. I, 547: Καὶ νυκτομαχεῖν οὐκ ἐᾷ τοὺς ὁπλίτας.

[5] Conf. infra cxxiv, 7.

[6] Menander, *Histor.* p. 287: Ἦσαν δὲ καλώδιά τε χρυσῷ διαπεποικιλμένα, «catellæ auro variegatæ». *Epist.* Notar. et Gennad. apud Boissou. *Anecdot. Gr.*

* Τῷ τῶν μελιτίῶν εὐγενεῖ κρύψας πόνῳ,
Καὶ φῶς ἀλαμπὲς πυρὶ φανερούμενον
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, τῶν γραφῶν ὁ λυχνίτης.

LXV. Εἰς Πρόδρομον κηρόχυτον ἐγκόλπιον.

Εἰς κηρὸν ὡς λύχνον σε τοῦ φωτὸς φέρων,
Ἄσϐεστον αὐγὴν εὐτυχῶ τεραστίων·
Πλὴν, ὦ μάκαρ, ζῇς· εἰ δὲ σιγᾷς, οὐ ξένον·
Τὴν γὰρ ἐμὴν ἔρημον οἰκεῖς καρδίαν.

LXVI. Πρός τινα τῶν φίλων.

Δίκαιος ὢν σὺ, καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφε,
Καὶ τῷ γραφικῷ τὴν ψυχὴν ἄρτῳ τρέφε,
Κριθὰς παρασχὼν τοῖς ἐμοῖς βοσκήμασι·
Τρυφὴ γὰρ ἡμῖν ὁ τροφεὺς νοῦς ἐκρίθης.

LXVII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ [1].

Ἀφ' αἱμάτων ἥδιστος ἡμῖν γεννάδας
Ἐκ τῆς κατ' ἐχθρῶν συμπλοκῆς ὑποστρέφων,
Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν συντεταγμένους πόνους,
* Κλεινὲ στρατηγὲ, τῇ χρυσῇ τέμνε σπάθῃ.

LXVIII. Ἐπίγραμμα εἰς ναὸν, ἐν ᾧ ἡ τῆς Θεομήτορος κοίμησις.

Ὕπνῳ ψυχικῷ συσχεθεὶς ὀλεθρίῳ,
Καὶ ζῶν μαλακὸν καὶ φιλήδονον [2] βίον,
Ὡς εἰς κλίνην δή τινα τὴν ῥᾳθυμίαν,

t. V, p. 148 : Ἀλλ' ἐοίκασι τοῖς ἐκ ξύλου καὶ λίνου συμπλέκειν καλώδιον βουλομένοις.

[1] Cod. Flor. fol. 224.

[2] *De animal.* 1748 : Ποθεῖν τὸν αἰσχρὸν καὶ φιλήδονον βίον. Greg. Thessal. cod. Par. 1054, fol. 245 r° : Καὶ ψυχῆς νόσος ἡ φιληδονία. Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 246 r° : Οἱ φιληδοῦντες τὴν φιληδονίαν.

Μᾶλλον δὲ τοῖς πλαίσμασι νεκρὸς τυγχάνων,
Τὴν σὴν τιμῶ κοίμησιν, ἁγνὴ παρθένε,
Καὶ τόνδε σοι τὸν οἶκον αὐχῶν παππόθεν,
Καὶ τὴν κατὰ δύναμιν εἰσφέρων σχέσιν,
Εἰς νῆψιν ἐλθεῖν ἐκλιπαρῶ τὸν βίον,
Μήπως ἐπιστὰς τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος
Ἐπιζυγώσῃ τὰς θύρας τῆς εἰσόδου[1],
Τῆς πνευματικῆς ἀσθενούσης λαμπάδος·
Ναόν με λοιπὸν τῆς Θεοῦ δόξης πάλιν
Δόξης Θεοῦ σκήνωμα δεικνῦσα σκέπε,
Μήπου τις ἐξῆς ἐμπαθὴς ἐπομβρία
Λύσῃ τὰ βάθρα τῇ ψυχῇ τῶν ἐλπίδων·
* Εἰ δ' οὖν, σὺ καὶ ζῇς καὶ φθορᾶς κρείσσων μένεις,
Ἄγρυπνε πιστοῖς πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ,
Καὶ σῶζε τὸν σὸν προῖκα θερμὸν ἱκέτην.
Κομνηνοφυὴς ταῦτά σοι Τζυκανδύλης[2]
Δημήτριος καὶ Δούκας εὐνοίας χάριν.

LXIX. Τῷ Ἐπὶ τοῦ κανικλείου[3].

Ἔτι ξυναλγεῖ καὶ τὰ βοσκήματά μοι
Καὶ πρὸς σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων βλέπει·
Πλὴν ταῦτα σιγᾷ, καὶ Φιλῆς κράζει γράφων
Ὅτι κριθῆς δεῖ καὶ χλόης τοῖς[4] κτήνεσιν.

* LXX. Ἐπιτάφιοι τῇ Στρατηγοπουλίνῃ[5].

Ἐκ γῆς ἐγὼ χοῦς, ἀλλ' ἐπήρθην ὡς κόνις

[1] Matth. xxv, 10.

[2] In cod. Monac. n° 198, fol. 371, exstat epistola cujusdam anonymi Τῷ Τζυκανδύλῃ. Is autem non invenitur in *Famil. Byz.* Ducangii.

[3] De hac dignitate cf. Ducang. *Gloss. med. græc.* v. Κανίκλειον.

[4] Cod. τῆς pro τοῖς.

[5] De Strategopulis conf. cod. Escur. CLXXX, 17.

Τῇ συγχυτικῇ συστροφῇ τῶν πραγμάτων·
Καὶ πάλιν εἰς γῆν τὴν ἐμὴν κατεστράφην,
Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος[1] εὐθὺς ληξάσης,
Κρυβεῖσα λοιπὸν ὑπὸ τόνδε τὸν λίθον.
* Ὦ μαρτύρων ἔαρος[2]! ὦ ῥόδου ξένου,
Ὃ καὶ τρυγηθὲν καὶ πιεσθὲν οὐ φθίνει!
Καὶ γὰρ ἄνωθέν ἐστι τὰς ῥίζας φέρον,
Καὶ ζῇ τεθηλὸς, καὶ τροπῆς κρεῖσσον μένει,
Τὴν τοῦ τάφου κάλυκα λιπαῖνον μύρῳ[3].

LXXI. Αὐθωρὸν εἰς τὸν περὶ κολλύβων[4] λόγον.

Πυροῖς μὲν ὀπτοῖς τὸν λαὸν πάλαι τρέφεις,
Μὴ τῶν μυσαρῶν ἐστιώμενος λάθοι·
Νυνὶ δὲ σαυτὸν ἀπὸ τοῦ λόγου φέρων
* Ἀθλητικὴν τράπεζαν ἡμῖν ἀρτύεις,
Ὡς ἄρτος ὀπτὸς, ὡς Θεοῦ κλιβανίτης,
Θεόδωρε ζῶν ἐστιάτορ ἄφθονε.

LXXII. Εἴς τινα λόγον προκείμενον εἰς ἀνάγνωσιν.

Σταθμός τις ἐστὶν ὁ προκείμενος λόγος,
Μᾶλλον δὲ λιμὴν σωστικὴν αὔραν φέρων·
Τὰ γὰρ νοητὰ δεῦρο καταίρει σκάφη
Τῶν ᾀσμάτων λήγοντα τοῦ πλοῦ τοῦ ξένου.
Σκοπεῖτε λοιπὸν μὴ ταραχθῇ τὰ σκάφη,
Τυρβασμάτων[5] λαίλαπος ἀντιπνευσάσης·
Ὀνήσιμος γὰρ ἀπὸ τῆς κάτω ζάλης[6]

[1] Conf. cod. Escur. CCXXXI, 7.

[2] Hic versus et sequentes, cod. Esc. CCLXV, 9.

[3] Sic ex correctione, ut videtur. Cod. Esc. μύροις.

[4] Conf. cod. Esc. CLXXVI, et carmen *In S. Theodor.* a Wernsd. edit. pag. 14 et sqq.

[5] Cod. Esc. CCXIII, 158.

[6] Cf. cod. Flor. CXI, 56.

Εἰς τὴν γαλήνην[1] ἦλθε τῆς ἀφθαρσίας,
Παύλου κυβερνήσαντος αὐτῷ τὸ σκάφος
Τοῖς ἐνθέοις οἴαξι τῶν διδαγμάτων.

LXXIII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Αὐτοκράτορ μέγισΊε, δεῖ δή μοι σκέπης·
Καὶ γὰρ ὁ χιτὼν ἐκτριβεὶς διεθρύβη,
Καὶ θρὶξ λεοντῆς εὐγενῶς κεκαρμένη·
* Ὁ βροντοφυὴς[2] ἦχον ὠδίνει ξένον,
Ὅπως ὁ τῆς χάριτος ἀνθήσῃ σπόρος
Εὐαγγελικῆς ἐμφορηθεὶς ἰκμάδος.

* LXXIV. Πρός τινα τῶν γνησιωτάτων.

Ἐμοὶ σὺ καὶ πῦρ, ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσος·
Τὸ δάκρυον γὰρ τῆς ψυχῆς ἀποθλίβων
Αὐχμῶντα[3] τὸν νοῦν συμπαθῶς ἀναψύχεις.
Ἄλλως τε πῦρ σύ· κἂν μὲν ἐξ οἴκτου βρέμῃς,
Τοῦτ' αὐτὸ πῦρ κάτωθεν εἰς ὕψος ῥέπον,
Καὶ τῶν χαμερπῶν εὐφυῶς ἀποτρέχον.
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις ἔξωθεν ὃ φλέξεις ῥέον,

[1] Pisid. *De vanit.* 192 : Γαλήνη καρδίας. Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. 527 : Γαλήνη λογισμῶν.

[2] Cf. supra XVI, 1. Joannes βροντῆς υἱός periphrastice dictus sæpe fuit e loco Marci, III, 17 : Ἐπέθηκεν αὐτοῖς (Jacobo et Joanni) ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐσΊιν υἱοὶ βροντῆς. Vid. Boisson. *Anecd. Gr.* t. V, p. 166. Hanc vocem βροντοφυής adjunge lexicis ex hoc loco eque Escur. CXXXIV, 2, et Florent. LXXIII, 8. Quædam alia composita cum voce βροντή, in vocabul. nondum recepta, nota hæc : Βροντοβόλος, Anon. *In Psalm.* cod. Paris. 371 A, fol. 332 r° : Καὶ οὐ τῆς μαρτυρησάσης βροντοβόλου πατρώδους φωνῆς οἱ παρόντες ἐξηκούσθησαν. — Βροντοηχέω, Theodor. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 16 v° : Ὡς λόγους ἀληθείας βροντοηχεῖν. — Βροντολόγον, Meliteniota, v. 1638 : Μαντείας καὶ βροντολόγου.

[3] Phrynich. ap. Bekk. *Anecd. gr.* p. 7 : Αὐχμὸς καὶ αὐχμή· καὶ αὐχμῶντα.

* Ὕλην σεαυτὸν εἰς τὸ πῦρ σου δεικνύεις,
Καὶ δρᾷς ἀπαθῶς, ἀλλὰ καὶ πάσχεις πάλιν,
Ὡς μήτε ναρκᾶν εἰς μαρασμὸν τὴν φλόγα,
Μήτε πρὸς οὐδὲν τὴν βορὰν ἀποφθίνειν.
Ἀλλ' ὦ ξένον πῦρ καὶ φρενῶν φῶς καὶ δρόσε,
Μένοις ὅλως ἄῤῥευστος, οἰχέσθω φθόνος,
Ἕως ἂν ᾖ πᾶς ὁ γλυκὺς οὗτος βίος
Εἰς πῦρ ὑφεστὼς ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσον.

LXXV. Τῷ εὐτυχεστάτῳ δεσπότῃ κυρ. Κωνσταντίνῳ[1].

Λέοντος ὀφθεὶς ἰσχυροῦ σκύμνος μέγας
Ἀποκρύφους ἄθρησον ὀξέως πόνους,
Καὶ τοῦ λιμοῦ τὸν θῆρα[2] βιβρώσκοντά με
Τοῖς χρυσέοις ὄνυξι γοργῶς ἁρπάσας
Τὸν κύνα τὸν σὸν ἐξελοῦ τοῦ κινδύνου·
Καὶ γὰρ ὑλακτῶ κατὰ πάντα τὸν χρόνον,
Τοὺς δεσποτικοὺς εὐφυῶς ὕμνους πλέκων[3].
Ὢ ζῶν Ἰωσὴφ καὶ ψυχὰς διατρέφων!
Ὢ χάρις, ὢ δύναμις, ὢ ξένη φύσις!

* LXXVI. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἃς αὐτὸς ὑπέτεινας ἡμῖν ἐλπίδας,
Οὓς αὐτὸς ὑπήνεγκα στὴν χάριν πόνους,
Ἤδη τρίτου ῥεύσαντος ἐν μέσῳ χρόνου,
Αὐτοκράτορ μέγιστε, μὴ καταισχύνῃς.
Φοβεῖ γάρ ἡ ψῆφίς με τῆς παροιμίας

[1] Constantinus Despota filius erat Andronici Senioris.

[2] Cod. Flor. xxxv, 9 : Καὶ τῆς τύχης τὸν θῆρα βιβρώσκοντά με. Figurate dictum de fera, an de venenata bestiola, phalangio, scorpione aut simili. Codex Escur. CLXXXIX, 2 : Τὸν θῆρα τῆς ἐμῆς λύπης. Sic dicitur θὴρ de amore. Conf. Jacobs. *Lectiones Stobenses*, p. 11.

[3] Conf. cod. Flor. xv, 7.

Ὑπὲρ λίθον δύσοιστον ἐκ μεταρσίων,
Μή τις παρ' ἡμῖν δυσμενὴς καιροσκόπος,
Καὶ ψιθυριστὴς καὶ φθορεὺς τῶν πραγμάτων,
Ἀφῆκε λαθὼν εἰς μυχοὺς ἀποκρύφους,
Ἣν αὖθις εὑρεῖν οὐδενί πω ῥᾴδιον.
Πνοῆς ἀμυδρᾶς ἀδρανὴς ταῦτα κτύπος·
Ἐγκείμενον γὰρ ἰσχυρῶς μοι τὸ θλῖβον
Τὸν ἐν λόγοις εὔρυθμον ἀμβλύνει κρότον.

* LXXVII. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Ὅτι με παντὸς δυσχεροῦς ὑπεξάγεις[1],
Καὶ παντοδαπῶν ἀξιοῖς χαρισμάτων,
Ἀφ' οὗπερ εἰς φῶς ἀπὸ γαστρὸς ἐξέδυν,
Ὦ μῆτερ ἁγνὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα,
Πρῶτον μὲν ὡς ἄϋλον εἰς νοῦν σε γράφω[2]. . .
* Καίπερ τελευτῆς ὕπνον ὑπνοῦντα[3], ξένε.

LXXVIII. Τῷ ἰατρῷ τῷ Πεπαγωμένῳ[4].

Ἤπειρον οἰκῶν καὶ σαγηνεύων φίλους
Τῷ τοῦ πόθου, βέλτιστε, πυκνῷ δικτύῳ,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν καλύπτραν τὴν φίλην,
Ὡς ἀπὸ κόχλου τάχα λευκὴν πορφύραν.

LXXIX. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ πρωτοστράτορι τῷ Γλαβᾷ.

Ἔρημος ὀφθεὶς ἱππικῆς ἐφεστρίδος
(Ἣ γὰρ πρὸ μικροῦ τῇ φλιᾷ διεθρύβη,

[1] Sup. xiv, 87 : Καὶ τοὺς νεοστοὺς τῆς γονῆς ὑπεξάγειν. Cod. Esc. clxxiii, 3 : Εἰς δεύτερον φῶς μυστικῶς ὑπεξάγων.

[2] Hic deest folium.

[3] Inf. clxvi, 1 : Μακρὸν ὕπνον ὑπνοῖς ἐνθάδε. Constant. Manass. 277 : Ἐν τούτοις ὕπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ πικρίας ὕπνον, Ὕπνον ἀρχὴν καταστροφῆς καὶ πανολέθρου φθόρου.

[4] Demetrius Pepagomenus medicus sub Michaele Palæologo floruit. Cf. Fabric. *Biblioth. gr.* vol. XI, p. 418.

Τοῦ ψωριῶντος κνωμένου βοσκήματος),
Φοιτᾶν παρὰ σὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν δρόσον [1]
Οὐ δύναμαι νῦν ὡς βραδὺς πεζοδρόμος [2].
Ἀλλ', ὦ στρατηγὲ τακτικῆς ἐπιστάτα,
Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν δυσχερῶν ἀντιστάτα,
Καὶ τοῦτον ἡμῖν φαρμακεύσαις τὸν πόνον,
Ἐπεὶ Γαληνὸς εὑρέθης αὐθαίρετος [3].

LXXX. Τῷ μεγάλῳ Δομεστίκῳ.

Ἔγγραφέ μοι τὸ δῶρον, ἀρίθμει πόσον·
Τῷ συγγόνῳ γνώριζε τὴν πρᾶξιν Κύρου,
* Καὶ τῷ φίλῳ πεινῶντι τὰ βρέφη τρέφε,
Βραβεῦ, προμηθεῦ σὺν Θεῷ Δομέστικε.

LXXXI. Τῷ πατριάρχῃ [4].

Κίνει προωθῶν τὸν τροχὸν [5] τῶν πραγμάτων,
Ὃς ἀπολαβὼν εἰς τὰ κάτω με θλίβει·
Καὶ γὰρ ἔχεις κίνητρον εἰ σώζειν θέλεις
Τοῦ πνεύματος τὴν γλῶσσαν, ὦ θεῖον στόμα.

[1] Cf. cod. Esc. CLVI, 7.

[2] Supra II, 31. Id. XIV, 449 : Εὐαγγελιστὰς κοσμικοὺς πεζοδρόμους. Cod. Flor. XXII, 38 : Φανεὶς ἀγαθὸς τῷ Θεῷ πεζοδρόμος.

[3] Philes, *In Pachymer.* v. 83 : Αὐθαίρετον πενίαν. Menander apud Stob. IV, 4 : Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον. Adverb. αὐθαιρέτως, cod. Flor. CXXIV, 8, et ap. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 226 r°.

[4] Cod. Flor. fol. 223 v° : Εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Νίφωνα.

[5] Supra XIV, 155 : Ὁρᾷς, βασιλεῦ, τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων. Infra CXLIX, 190 : Παρελθὼν τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων. Id. CCXIII, 384 : Ὁ τροχὸς τῆς τύχης. Confer. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 87 et 147. Herodot. I, 207 A : Κύκλος τῶν ἀνθρωπηΐων ἐστὶ πρηγμάτων, et ex Herodoti imitatione Gregor. Naz. *Or.* XVII, p. 319 E. S. Nili *Opuscul.* p. 561, ed. Suares : Γέλα μὲν τοῦ βίου τὸν τροχὸν ἀτάκτως κυλιόμενον: Eustath. *Opusc.* p. 6, 25 : Καὶ αὐτοὶ περὶ βίου τροχὸν εἰλούμενοι. Vid. etiam Anacreont. *Od.* 4, et Gregor. Nazianz. t. II, p. 155.

Ἴσως βασιλεὺς εὐμενὴς ὢν τὴν φύσιν
Οὐκ ἐντροχιεῖ[1] τῷ θυμῷ τὰς ἀψῖδας.

* LXXXII. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου[2].

Βαφαῖς ἐρυθραῖς εὐπρεπῶς κεχρωσμένος,
Ὡς βασιλικὸς ἐκ βρέφους ὑπηρέτης,
Τὴν δεσποτικὴν μηνύεις παρουσίαν,
Ἐλθὼν ἐπ' αὐτοὺς ἐκτομῆς[3] τοὺς ἀψύχους·
Δεικνὺς δὲ σαυτὸν καὶ τροφῆς νῦν βελτίω,
Καὶ τὸν περισπούδαστον ἐμφαίνων πόνον,
Τμηθέντα λαιμὸν ὁ δρομεὺς κήρυξ φέρεις·
Οὐκ ἄγριον γὰρ εἰς φθορᾶς τόπους μέλι,
Καθάπερ οὐδ' ἀκρίδες, ἀλλ' οὐδὲ χλόη,
Τὰ σεμνὰ καὶ τρέφοντα τοὺς ἰσαγγέλους·
Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τοῖς ἐξ αὐχένος
Αὐτὸς σεαυτὸν καὶ τὸ πᾶν γένος τρέφεις.

* LXXXIII. Εἰς δακτύλιον.

Ὁ χοῦς φέρει χοῦν (καὶ τίς ἐντεῦθεν τῦφος
Τῷ Σεναχηρεὶμ Μιχαὴλ Μονομάχῳ;),
Ὁ Σεναχηρεὶμ[4] Μιχαὴλ τὴν σφενδόνην,
Ἡ σφενδόνη κοσμεῖ δὲ τὸν Μονομάχον.
Ὁ Μονομάχος οὐκ ἐπαινῶν τὸν Γύγην
Ἄτυφός ἐστι τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης.
Χρυσῇ κόνις θέλγουσα τοὺς ἁπλουστέρους
Τῷ Σεναχηρεὶμ σωφρονίζει τὸν βίον.

[1] Add. lexicis. Fort. pro ἐμποδιεῖ.

[2] Cod. Vat. fol. 196 r°. De S. Joannis decollatione, conf. Fabric. *Biblioth. gr.* vol. X, p. 259.

[3] Leg. ἐκτομεῖς.

[4] Cod. Vat. fol. 177 r°, in quo Σενναχηρείμ, quod malim metri causa. Fort. idem ac Sennacherim, magnus stratopedarcha, de quo Niceph. Gregor. p. 255, 2.

Σός εἰμι καὶ πρὸς ἄλλον αὐτίκα ῥέω·
Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ.
Ὁρῶντι νεκρὸν τὸν χρυσὸν τῆς σφενδόνης
* Πρὸ τῆς τελευτῆς ὠχριᾶν ἔπεισί μοι.

LXXXIV. Τῷ Πεπαγωμένῳ[1].

Τί τὴν κεφαλὴν τὴν ἐμὴν καταψύχεις,
Ὁ τῶν ἰατρῶν τῶν παρ' ἡμῖν βελτίων;
Μὴ πρᾶγμα ποιεῖν τὴν ἐπίκλησιν θέλεις,
Παρακατασχὼν[2] τῆς καλύπτρας τὴν ζέσιν;

LXXXV. Εἰς τὸ αὐτό[3].

Ἔαρ ἐμὸν σὺ, δὸς τὸ λευκόν μοι κρίνον,
Ὃ τῇ χρυσαυγεῖ[4] τῆς χλιδῆς ὥρᾳ βρύει,
Μήπως ἔτι κρύσταλλος ἀλγύνῃ λύπης
Τὸν σόν με Φιλῆν, ὦ Γαληνέ[5] μοι νέε.

LXXXVI. Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν σὴν κεφαλὴν (τὴν ἐμὴν δήπου λέγω)
Τῇ σῇ σκέπῃ στόλιζε, κοσμῆτορ φίλων·
Ἴσως ἀπ' αὐτῆς εὐφρανεῖς τὴν καρδίαν,
Ὅταν λάβῃς πλόκαμον εὐρύθμων στίχων.

LXXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Τί δῆτα ναρκᾷς; οὐ παρῆλθε τὸ ψύχος;

[1] Cf. supra LXXVIII.

[2] Cod. Flor. LXXXVIII, 5 : Οἱ μηδαμοῦ στατῆρες ἐκθλίβουσί με Καὶ παρακατέχουσι δεσμάτου πλέον.

[3] Cod. εἰστοαυτό et sic ubique.

[4] Supra XLIII, 23 : Τὰς δὲ χρυσαυγεῖς τῆς λιβάδος ἐμφάσεις. Id. LXI, 154 : Τὸ δὲ χρυσαυγὲς τῆς πυρᾶς τοῦ φωσφόρου. Cod. Escur. CCVI, 7 : Χρυσαυγεῖς λαμπάδας. Vid. etiam cod. Flor. CXCVIII, 22. German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 125 v° : Τῇ λυχνίᾳ τῇ χρυσαυγεῖ.

[5] Ad marg. : Τὸν ἰατρὸν ἐνταῦθα τὸν Γαληνὸν μέμνηται.

Ἢ πρὸς τὸ λευκὸν τῆς καλύπτρας ἐμϐλέπων
* Πάχνην δοκεῖς ἐστῶσαν εἰς χεῖρας φέρειν;
Ἔαρ ὁ καιρὸς, καὶ ῥιγοῖς πρὸς τὴν δόσιν;

LXXXVIII. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐμοὶ φίλων ἄριστος αὐτὸς εὑρέθης·
Πῶς οὖν με λυπεῖς ὁ γλυκασμὸς, ἡ χάρις,
Ἡ τῆς ψυχῆς μου τέρψις, ἡ κρυπτὴ σχέσις;
Ὁ φιλοτιμότατος, ἀγλάϊζέ με.

LXXXIX. Εἰς τὸ αὐτό [1].

Τὴν εὐγενῆ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς φίλος
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐξελὼν τοῦ πασσάλου,
Μὴ καταπασθῇ τῷ ψιλῷ κονισσάλῳ·
Καὶ γὰρ τὸ λευκὸν εὐχερῶς μολύνεται.

XC. Εἰς τὸ αὐτό.

Δέδοικα, φιλόστοργε, τῶν ἄλλων πλέον,
Μὴ πρίν με λαϐεῖν τῆς κεφαλῆς τὴν σκέπην,
Ἄλγος κεφαλῆς ἐκδοθῇ μοι τῆς λύπης·
Ἱπποκράτους παῖ, δὸς τὸ χαυνοῦν τὸν πόνον.

XCI. Τῷ ἀδελφῷ τοῦ αὐτοκράτορος [2].

Ἄνακτος υἱὲ, σύγγονε στεφηφόρου,
* Βασιλέως τε πατράδελφε [3] δέσποτα,
Καὶ πατροπάτορ βασιλεῖ πάλιν τρίτῳ,
Ὁ καιρὸς ὀξὺς ἐστι, ῥευστὸς ὁ χρόνος·
Ἡ φύσις, οὐδέν· οἱ λόγοι, σκιαὶ μόνον·

[1] Cod. Flor. fol. 28.

[2] Fort. Constantinus Despota. Conf. cod. Esc. CCXXXIV.

[3] Cod. Vat. fol. 152 r°: Ἀσὰν Ἰσαάκιος ἀγχίνους φύσις, Ὃς πατράδελφός ἐστι τοῦ στεφηφόρου.

Τὸ μέλλον, ἀργόν· ἐγκρατεῖς αἱ Φροντίδες.
Ἥλιος εἶ, πρόκυπτε καὶ Φώτιζέ με,
Μήπως παχυνθῇ τῶν κακῶν μοι τὸ σκότος[1]·
Εἰ γὰρ σεαυτῷ συστελεῖς τὸ Φῶς πλέον,
Τὴν νύκτα[2] τῶν νῦν δυσχερῶν οὐ βαστάσω.

XCII. Ἐκ προσώπου τινὸς, ἀποθνησκόντων αὐτῷ τῶν παίδων.

Πατὴρ ἐγὼ πρὶν, ἀλλὰ νεκρῶν τεκνίων·
Ἃ γὰρ παρεῖχεν ἡ Φύσις βλαστήματα,
Τὸ γοργὸν ἐξίκμαζε τοῦ χρόνου Θέρος[3]·
Ὅμως ἐπιστὰς εὐλογεῖ μοι τὸν γάμον
Ὁ Κανανίτης[4] οὗτος, ᾧ κλῆσις Σίμων.
Οὐκοῦν ἔχω τὴν παῖδα τὴν Σιμωνίδα,
Τὸν ζῶντα καρπὸν τῆς ἐμῆς εὐτεκνίας.
Ὁ γὰρ Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρέων
* Ἀθανάτους δίδωσιν ἡμῖν ἐλπίδας
Λιταῖς ἀναιρῶν τὴν τελευτὴν τῆς κόρης·
Ἡ δὲ βρέφος τεκοῦσα τὸ κτίζον βρέφη,
Καὶ δημιουργοῦν πάντα καιρὸν καὶ χρόνον,
Ἐπισφραγίζει[5] δεῦρο τὴν κοινὴν χάριν·
Ἧς νῦν ἀμοιβὴν τὸν χρυσάργυρον Φέρω.

XCIII. Εἰς τὸ τῆς παμμακαρίστου κοιμητήριον[6].

Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, κἂν ἔτι πνέῃς
Παρακρατῶν τὸ λῆμμα τοῦ κοινοῦ χρέους,

[1] Cod. Flor. c, 27 : Τὸ τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκοντα σκότος.

[2] Conf. cod. Flor. XLIV, 62.

[3] Figurate. Cod. Flor. XLIII, 32 : Ἐν Θέρει τύχης. *Ibid.* LXXVII, 18 : Τὸ τῆς τελευτῆς καὶ πρὸ τῶν κόκκων Θέρος.

[4] S. Matth. x, 4.

[5] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 62 r° : Ἡμῖν δ' ἀλλ' ἐπισφραγιστέον (adde lexicis) τὸν λόγον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ κρατίστου ἡμῶν αὐτοκράτορος ἱκετηρίοις προσρήμασι, καὶ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεως.

[6] Cod. Flor. 83 v°.

Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον[1] ὀκλάζων χρόνον
Τὴν ἐσχάτην οἴκησιν ἐνθάδε σκόπει
Τῶν σῶν ταπεινῶν ὡς ῥεόντων λειψάνων·
Σὰ γὰρ τὰ κοινὰ, κἂν δυσαίσθητος[2] μένων
Τὸ παρὸν ὡς μόνιμον ἀκρίτως βλέπῃς·
Πλὴν ἴδε καὶ τὰ κῶλα τῶν κοιμωμένων,
Οἳ τοῦ γνόφου λυθέντος εἶδον φῶς μέγα·
Καὶ νῦν μὲν ἀνάπαυσις αὐτοῖς εὑρέθη
Τὴν καινοποιὸν εὐτυχοῦσιν ἐλπίδα·
* Μετὰ δὲ μικρόν τινα τῆς τιμῆς χρόνον
Κεκαρμένον πρόβατον ὑπάρξαντά με
Χριστὸς μεθιστᾷ ποιμνιάρχης[3] ὢν μέγας·
Εἰμὶ δὲ νεκρὸς, καὶ καθεύδων ἐν τάφῳ
Τὴν ἐσχάτην ἔγερσιν ἐν τούτῳ μένω.

* XCIV. Τῷ ἀοιδίμῳ ἐκείνῳ δεσπότῃ κυρῷ Ἰωάννῃ[4].

Ὁ δεσπότης, τὸ θαῦμα τῶν ἐμῶν λόγων,
Ἡ χρηστότης, ἡ χάρις, ἡ θυμηδία,
Τὸ τῶν φρενῶν κάτοπτρον, ἡ ξένη φύσις,
Ἀφεὶς θεωρεῖν τὴν ἀδίδυμον[5] φύσιν,
Τὸ μὴ φυσικὸν ἀλλ' ἐπίκτητον γένος,
* Ὃ τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπεναντίως[6] ἔχει,
Φυγὸν τὰ κοινὰ τῆς γονῆς πάντων πάθη,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῖς εὐλογηθεῖσαν κτίσιν,
Τὴν ἄσπορον γῆν, τὸν ξυρότμητον[7] στάχυν,
Τὴν ἐκ γυναικὸς ἀῤῥενωθεῖσαν πλάσιν,

[1] Conf. cod. Flor. LXXVII, 7.
[2] Cf. supra LVIII, 51.
[3] Cf. supra XLVI, 6.
[4] Joannes Despo . filius erat Andronici Senioris.
[5] Vox addenda lexicis. Ad διδύμους (testiculos) spectat. Cf. *Thesaurum* s. v. Δίδυμοι, col. 1418 C.
[6] Cf. cod. Flor. XXII, 76.
[7] Hoc vocabulo augenda lexica.

Ἐξ ἄῤῥενος δὲ συντεθεῖσαν μαχλάδα,
Τὴν δοξομανῆ[1] καὶ φιλόχρυσον κόνιν,
Τὴν παρθένον, τὸν ἄνδρα, καὶ τοὐναντίον,
Ὃ μηδὲν ἁπλῶς ἐξ ἑκατέρων μένει,
Νεῦσον πρὸς ἡμᾶς εὐμενῶς τοὺς οἰκέτας,
Ὧν οὐκ ἐκαπήλευσεν οὐδὲν τὴν φύσιν·
Νεύσεις δὲ προσθεὶς τῇ σκέπῃ τοῦ σώματος
Καὶ τὴν καλύπτραν τὴν καλὴν τὴν ὀλβίαν
Τῆς ἡλιώσης καὶ χρυσῆς ὄντως κόμης,
Ὑπὲρ κεφαλῆς εἰσρυέντος τοῦ ψύχους,
Ἀνδρὶ τροφῆς χρήζοντι καὶ πρὸ τοῦ κρύους·
Δεινὸν γὰρ ἡμᾶς ἄνδρας ὄντας εὐψύχους
Ταῖς ἀνδρομόρφοις[2] ἐκνικηθῆναι κόραις.

* XCV. Εἰς ἀμίαντον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Ἄφλεκτος ὑπάρξασα πυρφόρος βάτος[3]
Ἄμεμπτος εἰς ἄχραντον ἐξέσθης λίθον·
Πρὸς γὰρ τὸ πῦρ σίδηρος οὐ λίθος μένει·
Κατάσκιον δὲ πάλιν εὑρέθης ὄρος
Τῷ συνδετικῷ[4] τῶν διεστώτων λίθῳ·
Ἐγὼ δὲ πηγὴν εὐτυχῶν τεραστίων
Τῷ τοῦ χρυσαργύρου σε κοσμῶ θριγγίῳ.
Ναὶ κῆπε Χριστοῦ, ναὶ θεόδροσον[5] φρέαρ,

[1] Theod. Lascar. cod. Paris. 3048, fol. 66 r° : Δοξομανία καὶ τῦφος. Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 149 v° : Οὐδ' αὖ διὰ τὸ δοξομανεῖν.

[2] Theodor. Stud. p. 173 : Ἀνδρόμορφον εἰκόνα. Anon. cod. Par. 1087, fol. 162 r° : Ὡς γὰρ καθ' ἡμᾶς ἀνδρομόρφως ὡράθης, Οὕτω καθ' ἡμᾶς ἀνδρομόρφως κἀγράφης, pro καὶ ἐγράφης «etiam pictus es».

[3] Exod. III, 2 sqq.

[4] Sensu morali supra XII, 4 : Ἡ συνδετικὴ σειρὰ τῶν φίλων. Theod. Studit. Epist. p. 74 C : Τὸ ἐν ἀλλήλοις συνδετικόν.

[5] Conf. cod. Esc. CLXXXIV, 1.

Τοὺς σοὺς ἀγωγοὺς δαψιλῶς ἀνασ7όμου·
Τῆς ϖίσ7εως γὰρ τὴν χρυσῆν κάλπιν φέρω.

XCVI. Τῷ βασιλέως ἀνεψιῷ τῷ Συργιάννῃ.

Ἑρμῆ[1] σ7ρατηγὲ, τὴν μελανδόχην[2] δέχου·
Καὶ γὰρ τὸ λευκὸν τῆς γλυφῆς ἕλος βλέπεις
Ἐπὶ χρυσῆς ἄντικρυς ἀνθοῦν ἰκμάδος·
Ἴσως ϖαρ' αὐτὴν ὑπ7ιάσας τὴν χλάνην
Ἐξ ἀρεϊκῶν ὁ δρομεὺς γίγας ϖόνων
Σκηνὴν λογικὴν εὐφυῶς καθιδρύσεις·
Τοὺς γὰρ καθ' ἡμῶν τεκτονεύεις ϖασσάλους,
* Τομοῖς λογισμοῖς τὰς λαβὰς ἀποξέων·
Κἂν αὖθις ἡμῖν ἀντιπέμψῃς τὴν δόσιν,
Αὐτοὺς ἀδικεῖς λανθανόντως τοὺς λόγους.

XCVII. Εἰς τὸν ἅγιον Ὑπάτιον[3].

Τὴν ὑπάτην ἔχων σε χορδὴν ἐκ βρέφους,
Ὡς ἁρμονικὴν ἐκ Θεοῦ μουσουργίαν,
Εὕροιμι ῥυθμὸν ἐμμελοῦς, μάκαρ, βίου,
Πρὶν τήνδε τὴν νῦν μουσικὴν τοῦ σαρκίου
Πρὸς θραῦσιν ἐλθεῖν ἐξ ἀνάγκης ἐσχάτην·
Τοῦ γὰρ ϖυρὸς δέδοικα τὸν τότε βρόμον.

XCVIII. Τῷ Δομεσ7ίκῳ[4].

* Ὦ τῶνδε τῶν νῦν συμπαθεσ7άτη φύσις
Εἰς τὴν κατασχοῦσάν με τοῦ βίου ζάλην[5],

[1] Conf. cod. Vat. XIII, 3.

[2] Hanc formam ignorant lexica. *De eleph.* 201 : Ἐκ μελανδόχης.

[3] De S. Hypatio cf. Fabric. *Bibl. gr.* X, p. 235.

[4] Cod. Florent. fol. 84. Cod. Mon. fol. 51.

[5] Infra CLVI, 14 : Μετὰ δὲ τὴν ῥέουσαν ἐν βίῳ ζάλην. Id. CXCI, 18 : Τὴν ἐμπαθῆ λύουσα τοῦ βίου ζάλην. Id. CCVII, 10.

Ἀνερμάτιστόν[1] εἰμι καὶ κοῦφον σκάφος·
Καὶ γὰρ ὕφαλοί τινες ἐν μέσῳ λίθοι
Συγκλῶσι μικροῦ τὴν περίπλευρον τρόπιν,
Καὶ ῥεῖθρον οἰδοῦν ταῖς ὀπαῖς ἐπεισρέον[2],
Αἷς γόμφος οὐδεὶς προσπαγεὶς ἐνεσχέθη,
Σφριγᾷ κατασπᾶν εἰς βυθὸν τὴν πορθμίδα.
Σὺ γοῦν ὁ λιμὴν τὴν κυβέρνησιν δίδου
Χρυσοῦν τι βαλὼν ἕρμα· πιπτέτω θράσος·
Ἀμήχανον γὰρ δυσπλοῆσαι[3] τὸ σκάφος,
Εἰ σὺ κυβερνᾷς ὁ χρυσοῦς Δομέστικος.

* XCIX. Ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου πρὸς τὴν θεομήτορα[4].

Ἐγὼ μὲν εἰς τὸ κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους
Ἄωρον ὠμφάκιζον ἀπὸ τοῦ χρόνου,
Καὶ τὸν λογισμὸν εἶχον εὐθὺς ὀξίνην·
Ὁ σὸς δὲ καρπὸς οὗτος ἐτρύγησέ με,
Κοινὴ βασιλὶς, ἄμπελε ψυχοτρόφε.

C. Ἐκ προσώπου τῆς θεομήτορος εἰς τὸν δεσπότην Χριστόν[5].

Ἥλιε φαιδρὲ, μυστικὴν ζέσιν χέας,
Καὶ τῶν παθῶν τὸ στῦφον ἐξαφανίσας,
Πέπειρον αὐτὸν σταφυλὴν δεῖξον, Λόγε[6].

86: *Καὶ τοῦ βίου κοίμισον ἡμῖν τὴν ζάλην*. Pisides, *De vanit.* v. 39: *Τῇ τοῦ βίου γὰρ κυματούμενος ζάλῃ*. Cf. cod. Flor. CXI, 56.

[1] Pachym. p. 201, ed. Boisson.: *Κάλαμός ἐστι συντετριμμένος, ὕδωρ ἀστάθμητον, ναῦς ἀνερμάτιστος*. Ibi not. cl. ed. Georgid. ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 5: *Ἄλλοι μὲν εὐπαθοῦσι τῶν Θεῷ φίλων· Ἄλλοι δὲ δυσπλοοῦσιν, οὐδὲν χείρονες*. Ubi doct. editor ex Gregor. Naz. varietatem notat *εὐπλοοῦσι* pro *εὐπαθοῦσι*. Cod. Flor. CV, 19: *Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοοῦντες ἰστίοις*.

[2] Cf. infra CCIII, 53.

[3] Eadem metaphora supra LVII, 20: *Τίς ὅρμος ἡμῖν δυσπλοοῦσιν ἐν βίῳ;*

[4] Cod. Flor. fol. 104.

[5] Cod. Flor. fol. 104, *πρὸς τόν*.

[6] Unus versus omissus videtur.

CI. Ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου Χριστοῦ[1].

Ἰδοὺ χάριν σὴν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε,
Ὁ βότρυς αὐτὸς ὑπὸ τὴν γῆν περκάσας,
Ὡς ἀπὸ ληνοῦ τῆς ἐμῆς ἀφθαρσίας,
Ἔξει τὸ γλεῦκος τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθόνου.

CII. Εἰς εἰκόνα τῶν δευτέρων μεγάλων ἱεραρχῶν[2] ὑπὲρ μειρακίου.

Ὁ βροντόπαις[3] τὸν παῖδα τῷ Χριστῷ δίδου,
Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ στόμα·
Ὁ γρήγορος[4] νοῦς, ἡ θεόφθογγος[5] λύρα,
Βράβευσον ᾠδὴν σωστικὴν τῷ κειμένῳ.

* CIII. Τῷ δεσπότῃ κυρῷ Δημητρίῳ[6].

Εἰ δεσποτικοῖς ἠγλαΐσθης μαργάροις,
Μεγαθύμου[7] λέοντος ἡδὺ σκυμνίον,
Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον φίλει·
Θεὸς γάρ ἐστι καὶ βροτὸς πάντων χάριν,
Ὃς, τῆς νοητῆς ἀστραπῆς ἐκλαμψάσης,
Αἵμασιν ἁγνοῖς ὠστρακώθη παρθένου·
Ποιεῖ δὲ παθῶν τὰς ψυχὰς ἐλευθέρας,

[1] Cod. Florent. fol. 104, qui addit πρὸς τὴν θεομήτορα.

[2] Id est S. Joannes et Gregor. Naz. Conf. infra CXXI.

[3] Supra XVI, 1.

[4] Cf. infra CXXI, 1.

[5] Pisid. *Hexaem.* 78 : Τὴν θεόφθογγον λύραν κρούων ὁ Δαβίδ. Noster, infra CLXXIV, 22 : Ἡ θεόφθογγος φράσις. Cod. Esc. XXIII, 1 : Θεόφθογγον χάριν. *De eleph.* v. 335 : Καὶ γλῶττα (al. γλῶσσα) λαμπρὰ καὶ θεόφθογγε φράδη (cod. φράσις).

[6] Demetrius Despota filius erat Andronici Senioris et frater Joannis.

[7] Niceph. Greg. cod. Paris. 2991 A, fol. 169 r° : Ὥρα σοι λοιπὸν σκοπεῖν ὁπόσον τὸ δεινὸν τοιούτους ἄνδρας ἀδικοῦντι μεγαθύμους τε φῦναι. Theodor. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 37 r° : Μεγαλοθύμου ἀετοδρόμου μεγάλου βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι.

Καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀξιοῖ κραταρχίας,
Ἢ βελτίων ἔμεινε τοῦ κάτω κράτους,
Ὡς θυμοτερπὴς[1] καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα.

CIV. Εἰς κάλπιν χρυσῆν τοῦ συγγόνου τοῦ αὐτοκράτορος[2].

Ἰδοὺ χρυσοῦν πῦρ· εἰ μὲν οὖν ὕδωρ φέροι,
Τὸ σῶμα διψῶν εὐπαθῶς ἀναψύχει·
Οἶνον δὲ τῷ χρήζοντι θερμὸν ἐγχέον
Σκυθρωπότητος ἅπαν ἐξαίρει ψύχος.

CV. Εἰς τὸ τούτου χρυσοῦν ποτήριον[3].

Ὕδωρ τὸ πετρόβλυστον[4] Ἰσραὴλ πίνων
Γογγυστικὴν ἔπασχεν ὡς δύσνους μέθην·
Σκύμνος δὲ πίνων οἶνον εἰς χρυσοῦν δέπας
Τὸν ἀμπελουργὸν εὐλογεῖ τῶν κτισμάτων.

CVI. Πρός τινα τῶν φίλων[5].

Ὁ τῶν φυσικῶν ἀμπελὼν[6] χαρισμάτων,
Τὸν οἶνον ἡμῖν ὡς ἐπηγγείλω δίδου·
Τὴν γὰρ φιλικὴν εὐφρανεῖς μοι καρδίαν,
Ἀθυμίας ἅπασαν ἐξαίρων μέθην.

CVII. Πρὸς τὸν Βαρδαλῆν[7], ὅτε ἀντέπεμψεν αὐτῷ τὸν Θεόφραστον.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὁ χρυσοῦς αὖθις φίλος,
Τὸ φυλλομανοῦν[8] καὶ χλιδῶν σοι βιβλίον·

[1] Cf. supra LXI, 162.

[2] Cod. Flor. fol. 104.

[3] Cod. Flor. fol. 104.

[4] Hac voce augenda lexica. Cf. cod. Flor. XLIII, 4, ibique notam.

[5] Cod. Flor. fol. 104 v°.

[6] Cf. supra LVI, 37.

[7] Bardales erat Protosecretarius; de quo vide Cantacuz. I, 118, 16, et Boisson. *Anecd. nov.* p. 88, et *Anecd. gr.* t. I, p. 402 et p. 399, ubi cognominatur Leo. Alter erit Manuel Bardales, de quo cod. Esc. CLXII, 8.

[8] Cf. infra CLXXIII, 5.

Τῆς γὰρ φυσικῆς εἰσρυείσης ἰκμάδος,
Ἡδὺς ὁ καρπὸς τῶν φυτῶν ἀναβρύει·
Πλὴν οὐ μαρασμὸς ἐκπιέζει τοὺς κλάδους,
Ὅταν τὸ θερμὸν δυσπαθῇ πρὸς τὸ ψύχος·
Ὄμβρον γὰρ ἢ χάλαζαν ἢ πυρὰν θέρους
Ἢ σῆψιν ἢ πῦρ ἢ παρακμὴν ἢ φθίσιν
Ὁ πυκνὸς οὐ δέδοικε δενδρὼν[1] τῶν λόγων·
Ἁβρὰς δὲ τηρεῖ τοῖς ὀποῖς τὰς ἐκφύσεις
* Ὁ τοῦ χρόνου ζέφυρος ἠρέμα πνέων,
Ὡς μηδὲ συκῆς παραφυλλίδα[2] φθίνειν.
Ἐγὼ μὲν οὖν τὰ δένδρα τῆς εὐτεχνίας[3]
Πόῤῥωθεν ἐτρύγησα τοῦ νοῦ τῷ ξίφει·
Σὺ δ' αὖθις αὐτὰ καὶ μετὰ τρύγην ἔχεις
Βρίθοντα φυῆς εὐθαλοῦς παγκαρπίᾳ·
Καὶ γὰρ ἀσινὲς τῆς πλοκῆς τὸ θριγγίον,
Ὃ χειρὸς ὠργάνωσε κερκὶς ἐν μίτῳ.
Νυνὶ δέ μοι δὸς καὶ τὸν Ἀφροδισέα,
Τὸν χρηστὸν Ἀλέξανδρον[4], ὁ χρηστὸς φίλος·
Τὸ γὰρ παραπέτασμα τῶν ἀποκρύφων
Τοῖς συντόνοις ἔλυσε[5] τῆς γλώττης δρόμοις,
Καὶ τὸν περιστέλλοντα τὰς φύσεις γνόφον
Ἔλυσεν ἀκμῇ τεχνικῇ μεσημβρίας.
Τούτοις ὑπανοίγω σε θαῤῥῶν τοῖς λόγοις,
Ὃν οἶδα πηγὴν ἐσφραγισμένην ἔχων,
Ἢ κῆπον ἡδὺν ἢ κεκλεισμένην θίβην.

[1] Conf. cod. Flor. LXXV, 12.

[2] Supra cod. Flor. LXXXI, 11 : Καλαμοειδῆ παραφυλλίδων σκέπην. *De plantis*, 143 : Καὶ παραφυλλὶς τῆς φυῆς ἀποτρέχει.

[3] Cf. supra XXXV, 7.

[4] De Alexandro Aphrodisiensi conf. Fabric. V, p. 650 et sqq.

[5] Fort. alludit ad opus Alexandri : *Physicorum scholiorum per dubitationes et solutiones ad varia Aristotelis loca libri quatuor*. De quo cf. Fabric. *l. c.* p. 661.

CVIII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτησε διὰ τὸ θέρος εἰς τὸ προάστειον ἐξελθεῖν.

Θέρους ὁ καιρὸς, εὐτρεπεῖς γὰρ οἱ στάχυς,
Καὶ τῆς παρακμῆς ἐντελὴς ἡ λευκότης,
Ἣν θερμὸς ἐκνάφευσε τῇ βλάστῃ χρόνος
Τὴν ἠρέμα θρέψασαν ἐκθλίψας δρόσον,
Μήπως ὁ χιλὸς ἐνσαπῇ ταῖς ἰκμάσι,
Καὶ νεκρὰν ὀργάνωσιν ἡ θρύψις φέρῃ,
Καὶ μηδὲν εἰς σύμπηξιν ἡ κρᾶσις φύῃ,
Τῆς παραγωγῆς δυσπραγούσης τῇ φθίσει.
Καὶ πᾶς γεωργὸς τοῦ λιμοῦ κατατρέχων,
Ὡς ὁπλίτης εὔτολμος εἰς ὥραν μάχης,
Τὸ μηνοειδὲς[1] ἀναχαλκεύει ξίφος,
Ὀδόντας αὐτῷ δραστικοὺς παροξύνων,
Καὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς τροχοὺς περιξέει,
Στεῤῥὰς ἐν αὐτοῖς τεκτονεύων ἀψῖδας·
Σφηνοῖ δὲ πυκναῖς τὸν μεσόμφαλον πέδαις,
Ὡς ἂν ὁμαλῶς ἡ στροφὴ πάντα στέγῃ,
Καὶ τοῖς περιττοῖς μὴ κλονῇ τὰ μοχλία.
* Καὶ βοῦς ἀποστὰς τῆς τομῆς τῶν αὐλάκων
Ἐφίσταται δὴ ξυγκλάσων τὰ δράγματα·
Μύρμηξ δὲ μοχθεῖ τῆς ὀπῆς προηγμένος·
Καὶ γὰρ ἀναμὶξ τὴν τροφὴν παρεκλέγει[2],
Καὶ προσφάτους δείκνυσι τοῖς ἔργοις τρίβους,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν εἰσβαλὼν ὑπεκδράμῃ[3]

[1] Agathemer. I, p. 300, ed. Hoffmann: Ἡ δὲ Ὑρκανία, ἤτοι Κασπία θάλασσα, μηνοειδὴς οὖσα.

[2] *De anim.* v. 378: Ἴδεις ἐν ἀκταῖς τὴν τροφὴν παρεκλέγει. Id. vs. 1903: Εἰς πάντα χωρεῖ τὴν τροφὴν παρεκλέγων.

[3] Supra LXII, 11: Πόθεν τὸ θερμὸν τῆς φυῆς ὑπεκτρέχον; Cod. Flor. CCIV, 223: Εἶτα πρὸς φῶς ὑπεκδραμὼν ἀγανακτεῖ καὶ κλάει.

Καὶ σῶμα λεπτὸν εὐπαθοῦν μὴ στυγνάσῃ.
Τέττιξ δὲ τὴν ἄμοχθον ἐσθίων δρόσον[1]
Τὸ τῆς τελευτῆς ἐκτραγῳδήσει τάχος·
Καὶ γὰρ φιληδεῖ τῇ σχολῇ πρὸ τῶν πόνων,
Σχολὴν ἑαυτῷ προξενῶν τὴν ἐσχάτην.
Πῶς οὖν, γεωργὲ γνωστικῆς εὐκαρπίας,
Πῶς οὖν, Σολομὼν τοῦ Δαβὶδ παῖς τοῦ πρᾴου,
Καὶ νοῦ δικαστὰ τῆς κλοπῆς τῶν βασκάνων,
Οὐ δυσχερανεῖς τὴν σκιὰν καὶ τὴν κλίνην
Τοῖς μηδὲ τοὺς μύρμηκας ἐκμιμουμένοις,
Ὡς ἂν ἔχοι στέγουσαν ἡ φύσις βάσιν,
Ὅταν τὸ θερμὸν συσταλῇ τῇ καρδίᾳ,
* Ῥιγοῦντος οἰκτρῶς τῷ κρυμῷ τοῦ σαρκίου;
Εἶχον γὰρ ἂν ἥδιστον, αὐτάναξ, βίον,
Εἰ μή τις ἱδρὼς ἐξ Ἀδὰμ ἔκλυζέ με
Πονοῦντος εἰς γῆν οὐκ ἐλευθέραν βάτων·
Νυνὶ δὲ κυκᾷ καὶ στροβεῖ με πᾶς πόνος,
Καὶ τέκνα λυπεῖ, καὶ γυνὴ παροξύνει,
Καὶ παῖς ὑλακτεῖ καὶ φαγεῖν ζητεῖ κρέα,
Τὰ δεσποτικὰ νοστιμώτερα κρίνων·
Ἀλλ' ὡς τὰ πολλὰ συντεμὼν τὸ πᾶν φράσω,
Μύρμηξ ἐγὼ σὸς καὶ πονεῖν θέρους θέλω,
Καὶ πρὸς τὸ σὸν κέλευσμα συνήθως βλέπω.

* CIX. Ἐκ προσώπου τοῦ Ἀτζύμη κυροῦ Γεωργίου[2].

Τῆς εἰσπνοῆς μοι τὰς ποθεινὰς συρμάδας
Σὺ Χριστοφόρε μάρτυς εὐσπλάγχνως[3] δίδως·
Τῆς εἰσπνοῆς δὲ τοὺς ἀκωλύτους πόρους,

[1] Ælian. *Hist. anim.* I, 20 : *Καὶ σιτοῦνται μὲν τῆς δρόσου.*

[2] Conf. infra CLXXX.

[3] Conf. cod. Flor. LXVI, 21.

Μάκαρ Ἀθηνόγενες [1], ἐκ σοῦ λαμβάνω.
Εἰ μὴ γὰρ εἰσέπνευσα τὴν ὑμῶν χάριν,
Ἄπνους τις ἂν ἦν οὐχὶ δύσπνους ἐκ νόσου.

CX. Ἐκ [2] προσώπου τῆς τοῦ Πορφυρογεννήτου γυναικὸς [3] εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐπὶ λυχνίᾳ.

Εὐσπλαγχνίας ἔχουσα, παρθένε, ζέσιν [4]
Τὸ φωταγωγὸν [5] εὐμενῶς δῶρον δέχου·
Τοῦ σοῦ δὲ φωτὸς ἀντιδίδου τὴν χύσιν
Τῷ πορφυρανθεῖ [6] τῷ γλυκεῖ μου συζύγῳ,
* Παθῶν ψυχικῶν ἐκδιώκουσα σκότος [7].
Κομνηνοφυὴς ταῦτά σοι Θεοδώρα.

CXI. Λύθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν.

Ἄσωτον υἱὸν εἰς ἐπίγνωσιν βίου
Καὶ γνωστικὸν καλοῦ τε καὶ φαύλου ξύλον,
Δι' οὗ τὸν Ἀδὰμ ἡ Σατὰν εἷλε πλάνη,
Λογογραφεῖ τὸ πνεῦμα τῷ Χρυσοστόμῳ·
Τοῖς γὰρ δαπανήσασιν εἰκῇ τὸν βίον
Ἐπιστροφῆς δίδωσιν ἐνθάδε τρόπους,
Καὶ δεῖπνα ποιοῦν ἑστιᾷ τοὺς ἀξίους,
Οὓς εἰς τρυφῆς παστάδας οὐ κενουμένας
Εὐγνώμονος λάφυρα λῃστοῦ δεικνύει.

[1] De S. Athenogene conf. *Actt. SS.* Jul. tom. IV, p. 216 sqq.

[2] Cod. Flor. fol. 104 v°.

[3] Theodora uxor Michaelis Palæologi et mater Andronici. Conf. Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* XI, p. 57.

[4] Inf. CLXXXIV, 18 : Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς προθυμίας. Id. CCXXXIII, 8 : Ἐπεὶ ζέσιν ἄσβεστον εὐνοίας ἔχει. Conf. supra XLVIII, 11.

[5] Cod. Par. CCXXVIII, 2.

[6] Supra XXXII, 3 : Δημήτριος δὲ πορφυρανθὴς δεσπότης.

[7] Eadem metaphora ap. Jo. Chrysost. *Opp.* t. I, p. 92 B : Ὑπὸ τοῦ πάθους σκοτούμενος.

CXII. Εἰς μανδύλιον[1].

Ὕφασμα λινοῦν τεχνικῶς ἐσΊιγμένον,
Καὶ σηρικοῖς νήμασιν ἀνθυφασμένον[2],
Καὶ ποικίλοις χρώμασι κατηνθισμένον,
Ἔαρ κρεμασΊὸν[3] ἀντὶ μάκτρου δεικνύει
Χεὶρ ὑπὸ λεπΊοῖς εὐδρομοῦσα δακτύλοις,
* Ὅταν σιδηρότευκτον[4] ὠθοῦσα σΊόμα
Πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς τῆς πλοκῆς καὶ τοὺς μίτους
Μετρῇ τὸν εἱρμὸν τοῦ σκοποῦ τῇ συνθέσει,
Καὶ ζωγραφῇ τὴν ὥραν ἰκμάδος δίχα,
Μὴ καὶ τὸ ῥευσΊὸν προσφυῇ τοῖς ἄνθεσιν·
Ἵνα δὲ μᾶλλον εὐγενίσῃ τὴν χάριν,
Περὶ τὸ λευκὸν τὴν καλὴν βλάσΊην γράφει,
Καὶ δείκνυσι πῶς εἰς τὸ τοῦ ψύχους πέρας
Τῆς γῆς τὸ θερμὸν πρὸς γονὰς ἀνατρέχον
Ποιεῖ καθαρὰν τῆς τροπῆς τὴν αἰθρίαν.

CXIII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐμοί, βασιλεῦ, καὶ σΊολὴ καὶ φαιδρότης
Τὸ σὸν μόνον πρόσωπον ὀφθὲν εὑρέθη·
Ὑφαίνεται γὰρ τῆς ψυχῆς μου τῇ κρόκῃ

[1] Cf. Ducang. *Glossar. med. græcit.* s. h. v. Vide infra CXXXIV.

[2] Vox addenda lexicis.

[3] Cf. infra CXXXIV, 1.

[4] Meliteniot. vs. 701 : *Τρίτον ἡ σιδηρότευκτος καὶ μονωτάτη πύλη*. Aliis ejusmodi compositis ditari possunt lexica : *Καλλίτευκτος*, Anon. *In Pantaleon.* p. 14 : *Οὐ γὰρ εἰς ἐοῦ πάτρος* (leg. ex cod. *ἐὸν πάρος*) *Οἴκημα καλλίτευκτον εἰσήει ποτὲ, Νόσ*Ί*ον παλιμπόρευτον ἐκ διδασκάλου, Θέλων πρὸ τοῦ γέροντος εἰς πόδας πεσεῖν*. Corrige et leg. ex cod. *ἐκ διδασκάλου Τελῶν κ. τ. λ.* Homerus (*Iliad.* B, 155) dixit *Ἀχαιοῖσιν ὑπέρμορα νόσ*Ί*ος ἐτύχθη*. — *Μουσότευκτος*, Cosmas, *Spicil. Rom.* tom. II, p. 214 : *Καὶ μουσόπνευσ*Ί*ος ὁ περί τι τῶν τοιούτων δεξιός· μουσότευκτος δὲ ἄγαν ὁ εὔμορφος*.— *Πολύτευκτος*, Ephr.

Χλανὶς ἀγαθῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδων,
Ἣν ἡ ῥιγοῦσα καρδία σ7ολίζεται,
Χειμῶνος[1] αὐτὴν συμφορῶν δεδευκότος·
Πλὴν ἐσ7ὶ δεινῶς εὐπαθὲς τὸ σαρκίον,
* Ἀφ' οὗ τὸν Ἀδὰμ ὁ φθορεὺς εἷλε φθόνος·
Τῆς γὰρ τιμῆς τὸν πέπλον[2] ἐξέδυσέ με,
Καὶ φύλλα συκῆς προσγελῶν ἔῤῥαψέ μοι.
Αὐτὸς δὲ κοσμεῖς, Αὐσονάρχα, τὸ κράτος,
Ὃ λαμβάνεις ἄνωθεν ὡς κοινὴν σκέπην.
Φρονήσεως γὰρ ἠμφιάσω πορφύραν
Εὐανδρίας νήμασιν ἐξυφασμένην[3]·
Τῆς σῆς δὲ χειρὸς τῇ κρατίσ7ῃ κερκίδι,
Ἣ τὴν σπάθην πρόκωπον ὡς νῆτρον φέρει
Καὶ τὸ σ7ιβαρὸν ἀντὶ πόρπακος δόρυ,
Θεὸς κατ' ἐχθρῶν σ7ήμονας νίκης πλέκει,
Ὡς ἂν ὑφανθῇ σάκκος αὐτοῖς αἰσχύνης,
Καὶ κόσμος ἡμῖν εὐπρεπὴς ἀντισ7ρόφως.
Οὐκοῦν, βασιλεῦ, τὴν ἐμὴν σ7ολὴν βλέπων
Ὥσπερ τινὰ γοῦν ἐκτριβεῖσαν τῷ χρόνῳ,

Syr. *Opp.* t. III, p. 191 A : *Οὔπω τῆς λαγόνος ἐξενεγκούσας εἰς φῶς τὸ πολύτευκτον ἄνθος.* Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 665 : *Νυκτίφοιτον πολύτευκτον εἴδωλον.* Adde et *Ἐντευκτικός*, Theod. Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 375 : *Ἐκ τῆς ἐντευκτικῆς πρὸς Θεὸν ἀνενδότου πήξεώς τε καὶ παρασ7άσεως.* Et *Ἐπιτευξία*, Tzetz. *Allegor. Hom. Il.* Ω, 218 : *Πάσας τε (δυνάμεις) καὶ τῆς ἐπιτευξίας.*

[1] Conf. cod. Flor. ci, 41.

[2] Supra v, 5 : *Πέπλον εὐανδρίας.* Infra cxxxiii, 10 : *Τῶν ἀρετῶν ὁ πέπλος.* Cod. Flor. i, 278 : *Ἔργων μεγάλων πέπλον ἰσ7ουργήσασα.*

[3] Cf. supra vii, 10. Noster, *De bomb.* 29 : *Ὁ δ' ὑποληφθεὶς τοῦ παλιμβίου δόμος Ἀναλυτικοῖς ἐξυφαίνεται σ7ρόφοις.* Id. *De anim.* 620 : *Τὴν βασιλικὴν ἐξυφαίνουσι σ7έγην.* German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 197 v° : *Εἰ γὰρ καὶ παλαιός ἐσ7ι τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἀδιάῤῥηκτός τις (χιτὼν) καὶ ἄτμητος τῇ δυνάμει τοῦ ἐξυφάναντος πατρός.* Jo. Stauracius De S. Demetrio, cod. Coisl. 146, fol. 69 r° : *Κελεύει ἁλουργίδα οἱ ἐξυφανθῆναι βασιλικήν.*

Θάλψον τὸ γυμνὸν καὶ ῥιγοῦν μοι σαρκίον·
Καὶ γὰρ ἔχεις τὸ κλῶσμα τῆς εὐσπλαγχνίας,
Ὃ τείνεται μὲν εἰς χρυσῆν ἱστουργίαν[1],
* Ὑφαίνεται δὲ καὶ στολίζει τὴν φύσιν,
Ἣν ὁ σκολιὸς ἀπεγύμνωσε δράκων.
Ναὶ, κόσμε κοινὲ τῆς λογικῆς φύσεως,
Ἔνθαλπε καὶ φώτιζε καὶ στόλιζέ με·
Ἡ γὰρ βασιλὶς τῶν τροπῶν σε τοῦ χρόνου
Πρὸς τοῦτο κινεῖ συντονώτερον πάλιν,
Ἣ πάντα κοσμεῖ τῇ χλιδῇ τῆς αἰθρίας.
Τίς γὰρ θεωρῶν οὐρανοῦ κάλλος νέον,
Ἢ γῆς μαλακὴν ὡς ἐπὶ θρύψει σκέπην,
Ἢ κυμάτων ἄτυφον ἀνθρώποις χύσιν,
Ἢ φύλλα φυτῶν, ἢ καλιὰς ὀρνέων,
Ἢ προσφάτους πτέρυγας, ἢ κτηνῶν τρίχας,
Τὸν δημιουργὸν ὡς θεὸν μὴ θαυμάσει;
Τίς δ' οὐχὶ καὶ σὲ τὸν θεοῦ στεφηφόρον
Φιλῆν ἔαρ φέροντα χιτώνων βλέπων;

CXIV. Εἰς[2] παναγιάριον ἀργυροῦν ἔχον μέσον κύκλον χρυσοῦν, ἐν ᾧ ἦν ἰνοκοπητὸν[3] ἡ ὑπεραγία θεοτόκος.

Ὁ δίσκος ἐστὶν οὐρανοῦ σχεδὸν τύπος·
Ὡς ἥλιον γὰρ τὸν χρυσοῦν κύκλον φέρει,
* Κέντρον δὲ τὴν γῆν τοῦ θεοῦ τὴν παρθένον,
Ἐξ ἧς ὁ καρπὸς ὁ ψυχοτρόφος βρύει.

CXV. Εἰς παναγιάριον λίθινον, ἐν ᾧ ἦν ἡ θεοτόκος ἡ Πηγή[4].

Ἡ πέτρα τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ φέρει στάχυν·

[1] Cf. infra CCII, 1.
[2] Cod. Vat. fol. 182 r° : Εἰς παναγιάριν.
[3] Hac voce augenda lexica. Cf. cod. Flor. CCXXVII.
[4] Cf. supra XI.

Ψυχῶν τροφεὺς, ὁ σῖάχυς, ἡ γῆ, παρθένος·
Μᾶλλον δὲ πηγὴν ζωτικοῦ ῥείθρου βλέπων
Ἐκ τῆς πέτρας θήλαζε, πισῖὲ, τὴν χάριν.

CXVI. Αὔθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν πρὸς τὸν ἅγιον Φίλιππον.

Σὺ μὲν τεταχὼς τὸν θεόπλοκον[1] λόγον,
Ὡς πυκνὸν ἀμφίβλησῖρον ἁλιεὺς, μάκαρ,
Εἰς τὴν ἄπειρον τοῦ βροτῶν γένους χύσιν,
Ψυχὰς λογικὰς τῆς πλάνης ἀνέσπασας·
Ἐγὼ δὲ λαβὼν ταῖν χεροῖν τὸ βιβλίον,
Καὶ τῷ λογικῷ συλλαβὼν σε δικτύῳ,
Φίλιππε, καὶ θεὶς εἰς τὸ πῦρ[2] τῆς καρδίας,
Καθάπερ ἰχθῦν ἐκ μυχῶν οὐρανίων,
Τοῖς ἀκροαταῖς δεῖπνον εἰσφέρω ξένον.

CXVII. Αὔθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν πρὸς τὸν μέγαν Χρυσόσῖομον.

Μολιβδίνην τὴν γλῶσσαν ἐκ παθῶν ἔχων
* Πῶς ἄρα τολμῶ τὸ χρυσοῦν κροτεῖν σῖόμα;
Πλὴν συμπαθὴς ἐκεῖνος, ᾧ γλῶτῖα ξένη,
Καὶ δεῖ με θαρσεῖν ὡς ἐν ἀρχῇ τῷ τέλει·
Πέρας γὰρ οὐδέν ἐσῖι τῷ μακαρίῳ
Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν ὑπὲρ φύσιν πόνων.

CXVIII. Εἰς τὸν ἐν λίθῳ φύλακα.

Σὺ πνεῦμα καὶ φλὸξ, ἀλλ' ἰδοὺ σῖὰς οὐ φλέγεις·
Καὶ γὰρ φύλαξ ἔνοπλος ἡμῖν εὑρέθης·

[1] Ducang. *De Invent. cap. Jo. Bapt.* p. 258. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 223 r° : Θεοπλόκοις λόγοις. Ibid. fol. 220 v° : Θεόπλοκον σῖέφανον. Ibid. fol. 287 r° : Στέφανοι θεόπλοκοι. Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* IX, p. 725 : Ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν θεοπλόκων δογμάτων.

[2] Conf. supra IV, 11.

Λύων δὲ παθῶν Μιχαὴλ πάντα γνόφον [1]
Εἰς λίθινον πῦρ ὡς τὸ φῶς ἀνατρέχεις.

CXIX. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀὴρ πεπηγὼς φῶς ὑφεσΊὼς μοι βρύων
Ψυχῆς λύει πώρωσιν ἐσκοτισμένης·
Πλὴν τοῦτο καὶ πῦρ οὐχ ὁρῶ δεῦρο φλέγον·
Τοῦ γὰρ λίθου πέφευγε μικροῦ τὴν δρόσον.

CXX. Εἰς τὸ αὐτό.

Πειρασῖὰ Σατὰν, μέχρι καὶ λίθων φύγε·
* Τὸν ἄγγελον γὰρ τὸν διώκτην σου βλέπεις
Εἰς λίθινον φῶς τεχνικῶς ὡπλισμένον·
Εἰ δ' οὐ φύγῃς, φλέξει σε καὶ πῦρ ὤν φλέγον.

CXXI. Εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας [2], ὑπὲρ μειρακίου.

Ὁ [3] γρήγορος νοῦς, νοῦν δίδου τῷ νηπίῳ [4]·
Τῶν δογμάτων ἡ βάσις, ἔντεχνον βάσιν·
Λόγων δὲ πυκνῶν τὸ χρυσοῦν σΊόμα, φράσιν [5].

CXXII. Τῷ θαυμασΊῷ ΔομεσΊίκῳ.

Δισμυρίους μάρτυρας ἓν θῦμα βλέπων,
Φάλαγγα πυκνὴν, ἐκ πυρᾶς ὁμαιχμίαν [6],
Φῶτα προσηνῆ, μυσΊικοὺς ἑωσφόρους,

[1] Infra CXXIV, 6 : Ἐγὼ δὲ παθῶν ἐνδιδόσκομαι γνόφον. Mox malim βρύον.

[2] Cod. Mon. fol. 96 et cod. Florent. fol. 209 v°, sine ὑπὲρ μειρακίου. Conf. supra CCII. Ludit in nominibus SS. patrum, Gregorii Naz., Basilii et Jo. Chrysostomi.

[3] Cod. M. male ἡ γρηγοροῦς ν. Cod. Flor. ἡ γρήγορος. Conf. Boisson. ad Basil. Jun. *Not. des mss.* t. XI, p. 61.

[4] Pro τῷ νηπίῳ cod. Florent. habet τ' Ἀλεξίῳ. Cod. Mon. διδοῦσα λέξίῳ.

[5] Codd. Flor. et Mon. φράσον.

[6] Conf. cod. Flor. LXVIII, 6.

Ἄρτους ἐνοπληθέντας[1] ἀκμαίᾳ ζέσει,
Κρατῆρας ἡδεῖς ἐν ποτῷ ψυχοτρόφῳ,
Ἀναψυχῆς βρώματα, νοστίμους ἅλας,
Λίθους νοητοὺς ἐξ ἀπείρων ἀνθράκων,
Στέφανον ἁρμοσθέντα συνδέσμῳ ξένῳ,
Σειρὰν λογικὴν, εὐπρεπῆ ξυναυλίαν,
Πρέσβεις ἀΰπνους πρὸς Θεὸν πάντων χάριν,
* Δαλοὺς φλόγα τρέφοντας ἐνθέου πόθου,
Πρηστῆρας ὀξεῖς, ἂν Σατὰν προσεγγίσῃ,
Γοργοὺς κεραυνοὺς ἐκ νεφῶν ἀποκρύφων,
Ὅταν ἐπαρθῇ δυσμενῶς τὰ τῆς πλάνης,
Τούτους θεωρῶν, ὁ γλυκὺς Δομέστικος,
Παρακρατεῖς τὸ ῥεῦμα[2] τῆς εὐποιΐας,
Ὃ ῥεῦσαν εὐθὺς τὴν ἐμὴν φλόγα σβέσει.
Τί τοῦτο μικροῦ καὶ τὸ πῦρ λαλεῖ βρέμον
Τὸ μαρτυρικὸν, ὡς βραδὺς εἶ τὴν δόσιν;
Δριμὺς ὁ καπνὸς[3] τῆς ἐμῆς φεῦ καρδίας.
Χρυσῆς δρόσου[4] ψεκάδας ἐντίνασσέ μοι,
Δι' ὧν μαρανεῖς τῆς λύπης τοὺς ἄνθρακας[5].
Μὴ γὰρ ἐπὶ σοῦ μαρτυρεῖν Φιλῆν δέον,
Ὦ πιστὲ θερμὲ πρὸς Θεὸν, σῶτερ φίλε;

CXXIII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ[6].

Βαβαὶ χάρις ἄφραστος εἰς ἔμπνουν τύπον·
Θεὸς γάρ ἐστιν, εἰ δὲ καὶ σὰρξ εὑρέθη,

[1] Vox nota ex solo Theophyl. Bulg. vol. III, p. 643. Conf. *Thesaur. Paris.*

[2] Infra CXLIX, 199 : Ἀναστέλλει τὸ ῥεῦμα τῆς εὐποιΐας. *Caten. in epist. ad Hebr.* p. 587, ed. Cramer : Ἐκεῖνος τὸ ῥεῦμα τῆς πονηρίας ἐξέκοψεν.

[3] Conf. cod. Flor. C, 2.

[4] Conf. cod. Flor. XXIV, 45.

[5] Conf. supra XXXI, 2.

[6] Sic recte in cod. Vat. fol. 183 r°. Male cod. Paris. : Εἰς εἰκ. τῆς Θεομήτορος.

* Τοῦτ' αὐτὸ κατέπληξε καὶ τοὺς ἀγγέλους·
Ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς ἐκτραπέντας εἰς λίθους.

CXXIV. Τῷ κυρῷ Γενναδίῳ.

Υἱὸς σὺ Φωτὸς, ἀλλ' ἐγὼ βαθὺ σκότος·
Σὺ μὲν γὰρ ἐξήσΊραψας ἡλίου πλέον
Τὴν πνευματικὴν εὐτρεπίσας λαμπάδα[1],
Μήπως ὁ νυμΦὼν εὑρεθῇ κεκλεισμένος,
Ὅταν ἐπισΊῇ τῶν ψυχῶν ὁ νυμΦίος·
Ἐγὼ δὲ παθῶν ἐνδιδύσκομαι γνόΦον[2]
Καὶ νύκτα[3] δεινὴν συμΦορῶν ἀποκρύΦων,
Αὐγὰς καθαροῦ μηδαμῶς ἔχων βίου.
Πλὴν πέμπε Φωτὸς εὐκτικοῦ μοι λαμπάδα,
Καὶ συχνὸν ὑπέκκαυμα[4] λυχνίας δίδου,
Ὅπερ λίνου σπέρματος ἐκθλίβει λίθος.

CXXVI[5]. Ἐκ προσώπου τοῦ ἀδελΦοῦ[6] τοῦ βασιλέως, πρὸς τὸν μέγαν Δημήτριον.

Εἰς τὰς λαμυρὰς τῶν μύρων σου προσχύσεις
* ἈΦεὶς τὸ σεπΊὸν καὶ διάχρυσον σκάΦος,

[1] Figurate. Cf. supra LXIV, 2. Infra CCVII, 89 : Εὐεργεσιῶν ἐμβαλών μοι λαμπάδα. *Corp. Inscr.* 2237 : Λαμπὰς ζωῆς. *Ibid.* 3273 : Λαμπὰς νυμΦική. Ephræm. *Chronic.* 865 : Καὶ τῆσδε (παρθενίας) Φαιδρὰν ἀνάψασα λαμπάδα.

[2] Cf. supra CXVIII, 3.

[3] Supra LXIV, 15 : Δεινὴ γὰρ ἡ νὺξ τῶν ἐμῶν τυρβασμάτων. Conf. cod. Flor. XLIV, 62.

[4] Theoctist. *Sentent.* I : Ὑπέκκαυμα πόθους. German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 114 v° : Εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔσΊι μηδὲ εἴη ποτὲ, τὸν οἰκεῖον δὲ ἄνδρα πρὸς πόθον πλείονα σὸν ἐπισπωμένη τὰ χρυσᾶ κόσμια ὡς ὑπεκκαύματα τούτῳ προβάλλῃ.

[5] Carmen CXXV jam supra editum ex cod. Esc. Vid. I, p. 136, CCLXXX. Habet et cod. Flor. fol. 225 r°, cum titulo : Εἰς τὴν πάλην τοῦ ἁγίου ΝέσΊορος. Incipit : Ναὶ σΦάζε, pro σΦάτΊε.

[6] Theodorus Palæologus, de quo vid. Ducang. *Famil. Byz.* p. 234.

Ὡ τὴν ψυχικὴν συγκομίζω φορτίδα
(Τὴν γὰρ ζάλην[1] δέδοικα τῆς ἁμαρτίας),
Ἔχοιμί σε πρόμαχον ἐν τοῖς κινδύνοις,
Ὡς ἂν διελθὼν εὐμαρῶς μου τὸν βίον
Εἰς τὸν γαληνὸν τῶν ψυχῶν ὅρμον φθάσω.
Θεόδωρός σοι ταῦτα τῷ σΊεφανίτῃ
Παλαιολόγος σύγγονος βασιλέως
Κομνηνοφυὴς εὐσεβὴς ἀνακτόπαις[2].

CXXVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σεβασΊοκράτορος[3] ἐκείνου καὶ τῶν αὐτοῦ.

Τί μὴ καθαρὸν καὶ πολὺν χρυσὸν χέας
Ποιεῖς ἐλατὰς ὁ γραφεὺς τὰς εἰκόνας;
Τί μηδὲ λίθων ὁρμαθοὺς ὑπερτίμων
Πυκνῶς ἐπ' αὐτῶν συντεθέντας δεικνύεις,
Ἀλλ' ὑπὸ κοινῇ ζωγραφεῖς ταύτας χρόᾳ,
Κοινόν τι δεικνὺς τὸ χρυσοῦν ὄντως γένος;
Τί μηδὲ κοιλοὺς ὀργανώσας τοὺς τύπους
Ἀφῆκας αὐτοῖς καὶ πνοὴν ὡς ἐμψύχοις;
* Ἀλλ' ἔσχε νεκρὰς ἡ γραφὴ τὰς ἐμφάσεις.
Μὴ τῷ θεατῇ σωφρονίζεις τὸν τύφον,
Χρυσῷ τὸ λιτὸν εὐτελεῖ πάτΊων ξύλον,
Καὶ δημιουργῶν ἐν σκιαῖς τοὺς ὀλβίους,
Ὡς ἂν τὰ κοινὰ ζωγραφῇ σανὶς μία;
Τίς γὰρ θεωρῶν τὸν πολὺν ΚωνσΊαντῖνον[4],

[1] **Metaphora** apud Nostrum frequentissima. Cod. Esc. CLXXXII, 2 : Τὸ τοῦ βίου πέλαγος... Τῇ τῶν λυπηρῶν ἐκταράτΊει με ζάλῃ.

[2] Philes, *De eleph.* 5 : Ὡς φρικτὸς, ὡς εὔτεχνος, ὡς ἀνακτόπαις. Interpr.: «beatus paterna purpura».

[3] De hac dignitate cf. Ducang. *Gloss. med. græc.* s. v. ΣεβασΊοί.

[4] Filius Andronici Palæologi a fratre Michaele Sebastocrator, ac deinde Cæsar dictus, uxorem duxit Branæ filiam; ex quo prognatus Michael Palæologus. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 232.

Ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν σεϐασΊοκράτορα,
Γραφέντα νεκρὸν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων,
Οὐχ ὥσπερ εἰκὸς δυσφορεῖ καὶ δακρύει,
Πενθῶν ἀτεχνῶς τὸν γελώμενον βίον;
Ἢ τίς ὅλως ὤνησεν αὐτὸν ἐν βίῳ,
Κἂν ἦν ἀδελφὸς τοῦ κρατοῦντος Αὐσόνων,
Κἂν ἦν σΊρατηγὸς πανταχοῦ σΊεφανίτης;
Πάντως παρελθὼν ὑπὸ τὸν χοῦν ἐκρύϐη,
Καὶ κατὰ μικρὸν ἐκλυθεὶς χοῦς εὑρέθη·
Καὶ νῦν συν αὐτῇ δυσΊυχῶς[1] τῇ συζύγῳ
Θάλαμον οἰκεῖ φθαρτικῆς παροικίας·
Μετὰ δὲ μικρόν τινα τοῦ βίου χρόνον,
* Καὶ τὸν Μιχαὴλ τουτονὶ προσλαμϐάνει,
Τὸν εὐσΊαλῆ γίγαντα, τὴν ξένην φύσιν,
Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης,
Ὃς ὢν ἀγαθὸς ἐκ φιλοσΊόργου τρόπου
Τοῦ πατρὸς ἐφρόντιζε καὶ τεθαμμένου,
Καὶ τὴν σανίδα τῆς γραφῆς ἀποξέσας,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ ζωγραφήσῃ τὸν μέγαν,
Λαθὼν σὺν αὐτῷ νεκρικῶς νῦν ἐγράφη·
Πλὴν ὥσπερ αἰδοῖ τῶν τεκόντων ἐμφύτῳ
Τὸν αὐτὸν οὐκ ἔσΊερξεν αὐτοῖς φεῦ τάφον,
Ἀλλ' ὑποχωρεῖ καὶ ταφὴν ἔχει μίαν
Τῷ τῆς ἀδελφῆς τῆς καλῆς ὁμευνέτῃ.
Γένοιτο λοιπὸν τοῖς γραφεῖσιν ἐνθάδε
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς μεταξὺ κειμένοις
Ὁμοῦ κατοικεῖν τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον
Θυμηδίαν ἄρρητον εὐτυχηκόσι!

[1] Adverbium δυσΊυχεσΊάτως, quo carent lexica, occurrit ap. Ephræm. *Chron.* v. 5008 : Ἔπασχον οὐχ ἧτΊον δὲ δυσΊυχεσΊάτως Ἀσιαναὶ κῶμαι.

CXXVIII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν σεβαστοκράτορα.

Σεβαστοκράτορ, ἂν θανὼν ἐπαισθάνῃ,
* Στρατοπεδάρχην δεῦρο τὸν μέγαν σκόπει,
Τῆς σῆς θυγατρὸς τὸν γλυκὺν ὁμευνέτην·
Τάχα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν υἱὸν εἰ βλέποις,
Τὸν σὸν Μιχαὴλ τὸν πολὺν τὸν γεννάδαν,
Κρινεῖς σεαυτὸν μακαριστὸν τοῦ βίου·
Τὸ μὲν γὰρ οἰκεῖν κατὰ ταὐτὸν συγγόνους
Οὐκ ἔστι καινὸν, κἂν Δαβὶδ[1] μέγας κρίνοι·
Τὰ δ' ἄχρι ταφῆς καὶ φθορᾶς καὶ λειψάνων
Γαμβρὸν συνοικεῖν αὐταδέλφῳ[2] συζύγου,
Σκηνῆς πνιγηρᾶς τοῖν δυοῖν πεπηγμένης,
Ἡ σὴ φύσις ἔδειξεν εὖ μάλα μόνη.

CXXIX. Εἰς τὸ αὐτό.

Δυοῖν στρατηγοῖν πανταχοῦ στεφανίταιν
Στρατήγιον φεῦ τὴν σορὸν ταύτην βλέπων,
Μὴ θαυμάσῃς, ἄνθρωπε, μηδὲν ἐν βίῳ·
Τῆς γὰρ τιμῆς τὰ πρῶτα τῆς ἀνθρωπίνης
Ἔσβη παρ' ἀμφοῖν ὑπὸ τὸν κάτω γνόφον·
Ἵππος δὲ πᾶσα καὶ στρατὸς καὶ χρήματα
Παρῆλθεν ὡς χνοῦς ἐκριπισθεὶς ἀνέμῳ·
* Καὶ νῦν ὁ πικρὸς τῆς φθορᾶς οὗτος λίθος
Μετὰ τὸ θανεῖν προσφυῶς τούτους φέρει.

CXXX. Εἰς ἐγκόλπιον διάφορα ἔχον ἅγια.

Ἡ σή με σινδὼν καὶ χιτὼν ὁ σὸς, Λόγε,
Τῆς σῆς τε μητρὸς ἡ χλανὶς, καὶ τὸ ξύλον,

[1] Psalm. CXXXII, 1.
[2] Germ. Cpol. cod. 278, fol. 144 v°: Ἐκ τῶν ποιμνίων τὰς αὐταδέλφους ἠγάγετο.

Ὁ τῶν ποδῶν σ7ήριγμα τῶν σῶν εὑρέθη,
Σωτηρίων ἔχουσι μεσ7ὸν ἐλπίδων,
Καὶ προδρομικὰς εὐτυχῶ δεῦρο τρίχας,
Ἀποσ7ολικῶν εὐπορήσας λειψάνων.

CXXXI. Ἐπιτάφιοι εἰς γυναῖκα σώφρονα.

Σὺ μὲν σεαυτὴν ἀῤῥενόφρονα[1] γράφεις·
Τὴν γὰρ φύσιν παρῆλθες ἐκ τῶν πρακτέων.
Ὁ δὲ γραφεὺς ὅλην σε γυναῖκα γράφει·
Ὁ σὸς γὰρ αὐτὸν ἐκνικᾷ, γύναι, τρόπος·
Οὕτω κρατίσ7ην ἀκριβῶς ἔσχες φύσιν,
Ὡς μηδὲ τεχνῶν εὑρεθῆναι δευτέρα,
Καὶ ταῦτα νεκρὰ καὶ πνοῆς ἀλλοτρία,
Ὅπου γε καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν τῶν λόγων
* Τῶν πραγμάτων ἔδειξας εὐτελεσ7έραν.
Τί γὰρ ἂν ἰσχύσοι τις εἰπεῖν ἐνθάδε
Τὴν ὥραν; ἀλλ' ἐνίκα καὶ τὴν Ἑλένην,
Ἣν ζωγραφοῦσι μᾶλλον Ἑλλήνων λόγοι.
Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἦν εὐτελὴς ἡ Βερνίκη[2],
Ἧ φασιν ἄσ7ρον εὑρεθῆναι τὴν κόμην.
Τὸ βλέμμα; καὶ σβέσθητι πᾶν ὄμμα βλέπον,
Ὄμμα κρυβὲν τοσοῦτον εἰς Ἅδου γνόφον.
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος; ἀλλ' ἦν ὡς ῥόδον[3],
Ὃ τοῦ θέρους ἐλθόντος εὐθὺς ἐψύγη,
Καὶ μὴ πεπανθὲν δυσ7υχῶς ἀπεῤῥύη.
Τὸ λευκόν; ἀλλ' ἦν ὡς χιὼν εἰς τὸ ζέον,

[1] Vox addenda lexicis. Cod. Florent. LXXIX, 91 : Ἀῤῥενόφρονα κρίνων. Et CX, 2 : Καὶ τῶν ποτε περιφανῶν ἀῤῥενοφρονεσ7έρα.

[2] De hujus nominis forma conf. *Thesaur.* s. v. Βερενίκη.

[3] Infra CCXLIII, 10 : Ῥόδον γὰρ ἦν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀπεψύγη.

Ἣν οὐ ζέσις ἔλυσεν, ἀλλὰ ψυχρότης.
Τὸ τοῦ σ7όματος γλεῦκος; ἀλλ' ἦν ὡς δρόσος,
Ἣν ἐξ Ἀερμὼν [1] ἡ Δαβὶδ γλῶσσα θλίβει.
Καὶ τί με δεῖ ῥεύσασαν ἐκφράζειν πλάσιν,
Παρὸν θεωρεῖν τῆς ψυχῆς σου τὴν χάριν,
Ἧς τὸν πλατυσμὸν οὐδ' ὁ πᾶς [2] κρύψει χρόνος;
* Ὁ γοῦν Σολομῶν [3] ἀκριβῶς πάντα κρίνων,
Ὁ μέχρι τινὸς μαρτυρούμενος μέγας,
Οὐ ῥᾳδίως δίδωσιν εὑρεῖν ἐν βίῳ
Τὴν ἀγαθὴν γυναῖκα τῆς εὐανδρίας,
Ἣ ζώννυται μὲν εὐσ7αλῶς καὶ κοσμίως·
Ἀνίσ7αται δὲ καὶ πρὸς ὄρθρον τῆς κλίνης,
Ὡς ἐργολαβεῖν [4] εὐφυῶς ἠπειγμένη·
Γυμνοῖ δὲ καὶ τὰς χεῖρας, ὡς αὐτὸς λέγει·
Συχνὰς δὲ ποιεῖ τὰς σ7ολὰς τῷ συζύγῳ,
Καὶ τοὺς θεραπεύοντας εὐκαίρως τρέφει.
Εἴ που δὲ τὸν σὸν ἀκριβῶς οἶδε τρόπον,
Εἴρηκεν ἂν μόνην σε φανεῖσαν τάχα
Πασῶν γυναικῶν εὑρεθῆναι βελτίω,
Καὶ τὸν σὸν ἂν προὔθηκε ταῖς ἄλλαις βίον
Εἰς σωφροσύνης τύπον, εἰς ὥρας κρίσιν,
Εἰς πᾶν ὁτιοῦν εὐπρεπὲς καὶ συμφέρον.
Οὕτω σε καλεῖν ὁ γλυκὺς ἑωσφόρος
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς εὐτυχῶς οἶδε χρόνοις.
* Τὴν γὰρ σιωπὴν [5] κόσμον ἐκτήσω μέγαν·
Τοῖς χείλεσι δὲ τάξιν ἐσ7είλω ξένην·

[1] Psalm. CXXXII, 3.

[2] Cod. male οὐδ' ὁκᾶς. Infra CXXXIII, 3 : Ἣν οὐδ' ὁ πᾶς δήπουθεν ἐκτρίψει χρόνος.

[3] Proverb. XXXI, 10 sqq.

[4] Cod. Flor. XXX, 13 : Τῶν γὰρ γυναικῶν ἐργολαβοῦσι πλέον.

[5] Conf. Sophocl. *Ajax*, 293.

Ὄλϐος δέ σοι ϖᾶς ἐκ χρυσοῦ καὶ μαργάρου
Καὶ τῶν ἐπὶ γῆς εὐπρεπῶν δῆθεν λίθων,
Πέπλοι τε καὶ χρήματα καὶ κάλλος νόθον,
Πλατὺς γέλως[1], ὅ φασιν, ὀρθῶς ἐκρίθη.
Τοσοῦτον ᾖσθα δένδρον εἰς τὸ ϖᾶν γένος,
Ὁ κῆπος ἐσΊὶ τῷ Θεῷ ϖεπραγμένος·
Ἀλλ' ἐτρυγήθης, ἀλλ' ἀπετμήθης νέον
Τῇ τῆς τελευτῆς δαπανηθὲν ἀξίνῃ[2]·
Καὶ μὴν ἀτεχνῶς εἰς γονὰς ϖροηγμένον
Ἄκαρπον οὐκ ἔμεινας ἢ ξένον τόκου·
Τὸν γὰρ ἀγαθὸν τῷ σπορεῖ φύεις γόνον,
Καὶ νῦν ἐπ' αὐτὸ τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον
Μεταφυτευθὲν ἐδροσίσθης ἀφθόνως,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[3] μὴ ῥυῇ τῶν ϖρακτέων.
Ἀλλ', ὦ θεατὰ, μὴ σκοπήσῃς τὸν τάφον
* Ὡς τάφον ἁπλῶς, μηδὲ τόνδε τὸν τύπον·
Ἀλλ' ἠρέμα ϖρόκυψον ἐλθὼν ἐνθάδε,
Καὶ γνῶθι σαυτὸν εὐμαθῶς ἐκ τῆς θέας·
Κἂν γὰρ σιωπᾷ τῆς γυναικὸς τὸ σΊόμα,
Πλὴν ἀλλ' ἔχει δύναμιν ἀῤῥήτων λόγων,
Καὶ γίνεταί σοι τοῦ βίου διδάσκαλος.

CXXXII. Τῷ μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ[4].

Σὺ μὲν χαλινοῖς τῷ βασιλέως φόϐῳ
Καὶ ϖαιδαγωγεῖς εὐφυῶς καὶ κοσμίως
Οὐ ϖῶλον ἁπλῶς, ἀλλὰ δῆμον αὐθάδη,

[1] Cf. Lobeck in Phrynich. p. 471.

[2] Infra CCXLIII, 18: Τῆς φθορᾶς ταῖς ἀξίναις. Cf. supra IX, 14. Theodor. Lascar. ap. Mai. *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262: Ἡ ἀξίνη τῆς ἀδικίας.

[3] Cf. cod. Flor. XLIV, 52.

[4] Fort. Ducas Muzalon de quo infra CLVI, 16. Stephanus Muzalon Magnus Drungarius rei militaris (τοῦ πλωΐμου) memoratur a Pachymer. t. II, p. 398.

Μήπως φορὰν ἄτακτον ἡ πόλις ἔχοι.
Τὸν γὰρ λογισμὸν εὐτυχεῖς ἐπιστάτην
Ἡνιοχῶν τὸ σχῆμα τῆς ἐξουσίας·
Ἐγὼ δὲ ναρκῶν εἰς τὸν ἵππον εὑρέθην·
Οὐ γὰρ χαλινὸς οὐδὲ ῥυτήρ ἐστί μοι,
Καὶ πολλάκις δέδοικα τὸν τούτου δρόμον,
Μή που συναρπάσας με καὶ κτείνας λάθοι.
Σὺ γοῦν τὸ φιμοῦν ὥσπερ ὑπέστης δίδου,
* Κάλλιστε Φίλων καὶ μέγα Δρουγγάριε.

CXXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι.

Σὺ μὲν φέρων τὸ νῆμα[1] τῆς εὐποιίας
Ἐσθῆτα καινὴν τῇ ψυχῇ διαπλέκεις,
Ἣν οὐδ' ὁ πᾶς[2] δήπουθεν ἐκτρίψει χρόνος·
Μενεῖ γὰρ ἁγνὴ καὶ φθορᾶς ἐλευθέρα,
Καὶ νυμφικῆς χλανίδος εὐπρεπεστέρα.
Τὸν δὲ χρυσοῦν χιτῶνα τῆς ἐκκλησίας
Σχισθέντα συνδεῖς τῶν φρενῶν σου τοῖς μίτοις,
Ὃν εἴθε μηδὲν δυσσεβὲς ῥήξοι θράσος.
Ποικίλμασι δὲ πρακτικῆς εὐρυθμίας
Τῶν ἀρετῶν ὁ πέπλος[3] ἐστόλισέ σε·
Κοινῇ δὲ κοσμεῖς, πατριάρχα, τὴν φύσιν,
Καὶ δημιουργεῖς τῆς ψυχῆς τὴν κερκίδα[4],
Στολὴν[5] ἀγαθῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδων.
Ἐγὼ δὲ γυμνός εἰμι φεῦ τῆς αἰσχύνης

[1] Cod. Escur. III, 16: Πλέκουσά μοι τὸ νῆμα τῆς εὐποιίας. Cod. Fl. CCXVI, 2: Τοὺς μίτους ἔνηθε τῆς εὐποιίας. Ephræmius, vs. 3001: Μίτος τοῦ βίου. Vid. infra vs. 7, et CXLIX, 56.

[2] Cf. supra CXXXI, 26.

[3] Cf. supra CXIII, 9.

[4] Cf. supra XLVIII, 8.

[5] Simili metaphora cod. Flor. CXXXIV, 17: Ἣ τὴν στολὴν ἔῤῥηξε τῆς εὐεξίας. Pisid. *Hexaem.* 1854: Στολὴν ἀφθαρσίας.

Καὶ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀμφίων·
* Ὁρῶ δ' ἐπὶ σὲ τοῖν δυοῖν τούτοιν χάριν
Τὸ κοινὸν ἐκτρύφημα[1], τὴν κοινὴν σκέπην,
Τὸν εὐμενῆ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης.
Ὦ γλῶττα καὶ νοῦ, μὴ προβῆτέ μοι πλέον·
Τὰς γὰρ χύδην χάριτας ἀντλεῖν οὐκ ἔχω·
Πλὴν οὐδ' ἐφικτὸν, εἰ ῥιγοῖ τὸ σαρκίον,
Εὑρεῖν ἀποχρῶν εἰς τὸ θέλγειν τὸ στόμα·
Μᾶλλον δὲ ναρκῶν τῷ κρυμῷ τῆς καρδίας
Ὠδὰς ἀγαθὰς ὀργανοῦν οὐκ ἰσχύω.

CXXXIV. Εἰς μανδύλιον[2].

Κόσμον κρεμαστὸν[3] εὐτυχῶν ἐπ' ὀσφύος
Ὅρα τὸ λευκὸν ὡς προῆλθεν ἐκ πόνων,
Εἴ τις ὅλως εἴρηκε βασάνους λίνου,
Δεικνὺς τὸν ἑσμὸν[4] τῶν παθῶν τῶν προσφάτων.
Διέρχεται γὰρ εἰς ὕδωρ, εἰς πῦρ ζέον,
Εἰς ἀέρος κίνησιν, εἰς πῦρ αἰθάλης,
Εἰς συντριβὴν, εἰς θλίψιν, εἰς πλοκὴν μίτων·
Καθίσταται δὲ πρὸς τὸ λευκὸν ὃ βλέπεις
* Καὶ γίνεταί σοι μάκτρον ὑφανθὲν πόνῳ.
Τάχα δὲ καὶ σοὶ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
Γένοιτ' ἂν ἐξ ὕδατος ἀλλὰ δακρύων·
Φλέξει δὲ καὶ τὸ πῦρ σε τοῦ θείου πόθου,
Ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ πνεῦμα τῶν στεναγμάτων
Εἰς τὴν μεταξὺ συντριβὴν τῆς καρδίας.

[1] Hanc vocem ignorant lexicographi, qui tantum afferunt ἐκτρυφάω. Sed fort. leg. ἐντρύφημα.

[2] Cf. supra CXII.

[3] Supra CXII, 4 : Ἔαρ κρεμαστόν. Infra CXXXVI, 1 : Χερσὶ κρεμαστὸς ἀργυροῦς οὗτος πόλος.

[4] Eadem metaphora, Passio S. Demetrii, Boll. Oct. t. IV, p. 104 : Ἡ φιλαργυρία, ἧς οἱ κλάδοι τῶν παθῶν ὁ ἑσμός.

CXXXV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐγὼ λίνου σπέρματος εὑρέθην γένος,
Ἐν γῇ δὲ ῥιφὲν καὶ λιπανθὲν εἰς βάθος
Προῆλθον εἰς χλιδῶσαν αὐτίκα χλόην·
Μετὰ δὲ μικρὸν εἰς παρακμὴν ἠγμένον
Πρόῤῥιζον ὡς ὥριμον ἐσπάσαντό με,
Μὴ τῇ παρολκῇ τῆς νοτίδος ἠρμένης
Πέσῃ τὸ φύλλον καὶ ῥυῇ πᾶς ὁ σπόρος,
Καὶ δαπανηθῇ καὶ φρυγῇ μοι τὸ ξύλον,
Καὶ τῶν ἰνῶν τὸ σφίγμα λυθῇ τῷ χρόνῳ.
Πλὴν ἄχρι συχνῶν ἡμερῶν δεδευμένον
Ταῖς ἡλιακαῖς ἐκπυροῦσι λαμπάσιν·
* Ἔπειτα κατακλῶσι καὶ ξαίνουσί με,
Καὶ δακτύλοις νήθουσιν ὑγροῖς αὐτίκα,
Καὶ λεπτὸν εἰς ὕφασμα συμπλέκουσί με,
Καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος ὀργανοῦσί με.
Καὶ γὰρ πάλιν ὕδωρ με καὶ πῦρ λαμβάνει,
Καὶ ζῶ μεταξὺ τῶν τοσούτων φεῦ πόνων,
Καὶ γίνομαί σοι μάκτρον ὡς ὁρᾷς, ξένε·
Τάχα δὲ καὶ σὺ, κἂν φρονῇς δήπου μέγα,
Τὸν νοῦν καθαρὸν εὐτυχεῖν οὐκ ἰσχύσεις,
Μὴ βασανισθεὶς τῶν καλῶν ἔργων χάριν.

CXXXVI. Εἰς οἰνοχόην.

Χερσὶ κρεμαστὸς[1] ἀργυροῦς οὗτος πόλος,
Ὧ γίνεται μὲν ὁ κρατὴρ πλῆρες νέφος,
Ὄμβρον δὲ τερψίθυμον[2] ἐγχεῖ τοῖς φίλοις
Ἐπὶ φεραυγοῦς καὶ χλιδώσης αἰθρίας.

[1] Conf. supra CXXXIV.

[2] Cod. Esc. XXVI, 1: Λιγυρᾷ τῇ φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ. Meliten. 2440: Οὕτω τερψίθυμός τις ἦν ἡ τῶν βοτρύων

CXXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Οἴνου βλέπων, ἄνθρωπε, φάρμακον μέγα
Πρόπινε τὴν ψύχουσαν ἠρέμα δρόσον,
* Ὡς ἂν τὸ θερμὸν τοῦ ποτοῦ προσλαμβάνων
Χωρὶς ἰατρῶν εὐκραέστερος μένοις.

CXXXVIII. Τῷ Ἀτζύμῃ κυρῷ Βασιλείῳ.

Τὸν σιτοπομπὸν [1] τὸν γλυκὺν τὸν ἐργάτην,
Ὃς οἶδε κοσμεῖν τὴν σπορὰν τῶν πραγμάτων
Ἐκ τῆς λιπαρᾶς τῶν φρενῶν παγκαρπίας
(Τὸν πανσέβαστον Ἀτζύμην αἰνίττομαι),
Ἐμοὶ θεριστὴν ἐντελοῦς βλάστης δίδου
Τῶν ὑπὸ τὴν βούλησιν αὐτοῦ σπερμάτων·
Καὶ γὰρ ἔχει δρέπανον, εἰ μόνον θέλοι,
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν εἰς τομὰς ἀγχιστρόφους,
Καὶ τὴν καλὴν γραφίδα τῆς μελανδόχης,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῆς σοφῆς γλώττης θέρος
Τροφὴν γεωργηθεῖσαν ἀσπουδεὶ φέροι.

CXXXIX. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἃ μὲν βλέπων πόρρωθεν ἐστοχαζόμην
* Τῆς νῦν πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῶν ἐλπίδων,
Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί χρὴ συγγράφειν;
Οὐ γὰρ ἀποχρήσει τις ἐνταῦθα χρόνος,

ψαῦσις. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 110 r°: Οὐδὲν τῶν τερψιθόμων τὴν γυναῖκα ἠδόνει. Theodor. Hyrtacen. *Not. des mss.* t. VI, p. 10: Καὶ τερψιθόμου μελῳδίας ἐμφορηθῶ.

[1] Hanc vocem ignorat *Thesaurus*, qui tantum affert σιτοπομπία. Habent σιτοπομπός, sed sine exemplo, *Dictionn. gr.-fr.* ed. Planche et Pillon, et Alexandre. *Synaxar.* Xanthopuli, cod. Paris. 1585, fol. 324 v°: Καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων.

Κἂν εἰς ἀριθμοὺς ἐκταθῇ δυσευρέτους.
Φοβεῖ δὲ καὶ τὸ πῦρ με τῆς ἀθυμίας,
Μή τινα καπνὸν ἐκδραμεῖν ἀναγκάσῃ,
Καὶ τοῖς λογισμοῖς ἀντιτάξῃ τὴν ζέσιν,
Ἢ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς πνοῆς καὶ τῶν λόγων
Εἴρξῃ φραγέντας εὐχερῶς ἡ πυκνότης.
Ἃ δὲ γράφειν ἄμεινον αὐτὸς ἂν λέγοις·
Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον[1] ἣν ἔχεις φύσιν
Καὶ τὴν ἀνυπέρβλητον[2] ἣν εὗρες χάριν
Ὁρῶ λογισμῶν τεχνικῶν ὑπερτέρας·
Εἰ δὲ προληφθεὶς ἐν μυχοῖς τυρβασμάτων[3],
Οὓς ἡ κρίσις ὤρυξε τοῦ σοῦ δεσπότου
Σίδηρον ὀργῆς ἐμβαλοῦσα τῇ κτίσει,
Εἴργεις προχεῖσθαι τὸν γλυκὺν ῥοῦν[4] τῶν λόγων,
Μήπως δροσισθῇ τῆς ψυχῆς μοι τὸ ζέον,
* Τί χρή με ποιεῖν; ἠρεμοῦντα μὴ γράφειν;
Ἀλλ' οὐκ ἐφικτόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσει
Πρὸς τὴν τοσαύτην ἀντέχειν περίστασιν.
Κεκράξομαι γοῦν τῆς βοῆς ἠπειγμένης,
Καὶ τῶν φυσικῶν ἐκτακέντων ὀργάνων,
Τείνας τὰ νεῦρα τῆς γλυφίδος[5] τῶν λόγων·
Τάχα τις ἀτμὸς ἐκδοθεὶς τῶν ἐγκάτων
Τὸ ξηρὸν ἀντίφραγμα τῆς λύπης λύσει.
Ἐγὼ τροφῆς ἄγευστον οὐκ ἔσχον φύσιν·

[1] Vid. cod. Flor. cxii, 11.

[2] Supra cod. Esc. cxxxix, 4 : Ἀνυπέρβλητον βάσιν. Cod. Flor. cxii, 64 : Ἀνυπέρβλητον φύσιν. Et in edit. Wernsd. p. 78 : Αἱ πράξεις ἀνυπέρβλητοι. Meliten. 1944 : Σχέσιν ἀνυπέρβλητον πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα. Id. 1971 : Οὗτος ἦν ἀνυπέρβλητος κατὰ τὴν ἡλικίαν. Conf. cod. Paris. 892, fol. 2 r°; *Act. SS.* Oct. IV, p. 113, et Sept. VIII, p. 30.

[3] Conf. cod. Esc. ccxiii, 158.

[4] Cf. supra lix, 29.

[5] Nusquam memoratum in re musica. Conf. supra i, 64.

Πηλὸς γάρ εἰμι καὶ παλίνστροφος[1] κόνις·
Κἂν μέν τις ἰκμὰς ἐκ τροφῆς μοι πηγνύῃ
Τὰ νεῦρα καὶ τὰ χόνδρα καὶ τοὺς ὑμένας
Καὶ τὴν καθ' εἱρμὸν ξυμβολὴν τῶν ὀστέων,
Τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος ἐσκεδασμένου
Πρὸς τὴν φυσικὴν τῶν μελῶν εὐεξίαν,
Ἢ καὶ τὸν ἁρμόζοντα τῇ κράσει τόνον,
Δι' οὗ τὸ θερμὸν εἰσβαλὸν τῇ καρδίᾳ
Ζωῆς ἀφορμὰς ὀργανοῖ πολυτρόπους,
Ἐν ζῶσι φιλῆς· εἰ δὲ μὴ, τοὐναντίον,
* Ὅταν βιασθὲν ἐκλυθῇ τὸ συνδέον·
Μαραίνεται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ θερμότης,
Κρατύνεται δὲ τῆς πνοῆς ἡ ψυχρότης,
Ἀμβλύνεται δὲ τῶν μελῶν ἡ στεῤῥότης,
Σκεδάννυται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ πυκνότης[2],
Καὶ κατὰ μικρὸν ἡ φύσις παρέρχεται.
Τί τοῦτο; καὶ πῶς; ἀγνοῶ γὰρ τὸν τρόπον.

CXL. Εἰς εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Τὸν Πρόδρομον κήρυκα τοῦ ζῶντος Λόγου,
Τὸν Ζαχαρίου τὸν προφήτην τὸν μέγαν,
Ἄφωνον, ἀλλὰ ζῶντα μικροῦ σε βλέπω.
Ἢ γὰρ πάλαι κέκμηκας ἐξ ἀσιτίας,
Ἢ τὴν λαλιὰν ἐγκοπεὶς ἐπεσχέθης·
* Ἢ γὰρ ὑπερφώνησις[3] ἐξέτηξέ σε,
Ὡς οὐδὲ θανὼν τὴν σιγὴν ἐκαρτέρεις·

[1] Supra XIV, 256 : Εἰς τὴν χαμερπῆ καὶ παλίνστροφον κόνιν. Pisid. *De vanit.* : Ὁ (leg. ἡ) παλίνστροφος κόνις. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 213 v° : Πράγματι γὰρ οὐχ ὑπῆρξεν ὁ Ἰορδάνης τότε παλίνστροφος.

[2] Conf. supra XIII, 9.

[3] Vox addenda lexicis.

Ἢ πᾶσιν ἁπλῶς ὑποδεικνὺς τὸν τόμον
Αὐτὸς νοητῶς προσλαλεῖς τῷ δεσπότῃ·
Τῷ γοῦν Μιχαὴλ πλαισμάτων ζήτει λύσιν.

* CXLI. Τῷ Δομεσ7ίκῳ[1].

Ὕδωρ μὲν ἡδὺ, μὴ κινούμενον χύδην,
Εὔοσμον ἢ πότιμον οὐκέτ' ἂν μένοι·
Νοσεῖ γὰρ ἐσ7ώς· ἡ δὲ τοῦ φίλου φύσις,
Ἂν οὐκ ἔχῃ κίνησιν εἰς χρείαν φίλου,
Νεκρός τις ἐσ7ὶν ἐκ ταφῆς ἀποσ7ρόφου·
Ὡς γὰρ σεσηπὸς καὶ μυδῶν τι σαρκίον
Ἀηδίαν ἄῤῥητον ἀνθρώποις φέρει.
Τῆς σῆς δὲ, πανσέβασ7ε, χειρὸς ἡ χύσις
Ἄλλοις μὲν ὡς ἔοικεν ἀφθόνως ῥέει·
Εἰσὶ γὰρ ἐν σοὶ καὶ φιλάνθρωποι φλέβες,
Αἳ χρυσοδίνην[2] ὄλβον εἰργάσαντό σε·
Τὸν σὸν δὲ Φιλῆν, τὸν πολὺν φιλατζύμην,
* Παρατρέχει πόῤῥωθεν ἐκλείποντά με·
Στάσιν δὲ τὴν κίνησιν ἐν μέρει βλέπων
Δέδοικα μὴ καὶ σῆψιν ἡ χύσις φέρῃ.
Πλὴν ἐσκιαγράφησα τὴν χρείαν ἅπαξ,
Καὶ ζωγραφῶ τὸ σχῆμα χειρὶ δευτέρᾳ·
Τάχα δὲ καὶ τρὶς ἐγχέω μου τὰς χρόας,
Ὡς ἂν καθαρὸν ὀργανώσω τὸν τύπον.
Εἰ δ' οὖν, ἀποσ7ὰς τοῦ κενοὺς τύπους γράφειν
Οἴσω τὸ λυποῦν καὶ φθερῶ τὰς ἐμφάσεις
Ὡς εἰς τραχυνθὲν ἐγγραφείσας πυκτίον.
Ἄρισ7ε πανσέβασ7ε, συγγίνωσκέ μοι·
Καὶ γὰρ τὸ θαῤῥεῖν ἀπὸ τοῦ σ7έργειν φέρω.

[1] Id est Alzyme magno Domestico. Conf. v. 12. — [2] Cf. cod. Esc. CXXXVI, 4.

CXLII. *Eἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον*[1].

Ἂν οἶδεν ὕψοῦν μετριάζων ὁ τρόπος,
Καὶ τῦφος ἡμᾶς εὐχερῶς ἀνατρέπειν,
Ἐκ τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου βλέπω.

CXLIII. *Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδαάμ.*

Ἐξῆλθεν Ἀδὰμ τῆς Ἐδὲμ καὶ δακρύει·
* *Τί, τέκνον Ἀδὰμ, εἰ Φρονηθὲν ἐκλάπης,*
Πολλῶν ἀγαθῶν ἐκπεσὸν μὴ δακρύεις;

CXLIV. *Εἰς τοὺς κεκοιμημένους.*

Οὓς, δέσποτα, ζῶν ὡς Θεὸς[2] *μεθιστάνεις,*
Ἴθυνον ὡς πρόβατα ποιμὴν εἰς χλόην,
Ὡς ἂν ἀμελχθῇ τῆς τρυφῆς τὸ ζῶν γάλα.

CXLV. *Εἰς τὸν ἄσωτον.*

Ἄσωτος υἱὸς εὐγενῶς ἐπιστρέφων
Τῆς πατρικῆς ἔτυχεν εὐνοίας πάλιν·
Ἄσωτε πιστὲ, δεῦρο, μιμοῦ τὸν τύπον.

CXLVI. *Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.*

Σταυροῦ παρ' ἡμῖν προσκυνούμενον ξύλον
Τὸ καταραθὲν ἐξ Ἀδὰμ θραύει ξύλον·
Ὁ γὰρ κόρος παρῆλθεν ἐξ ἀσιτίας.

* CXLVII. *Εἰς τὸν τυφλόν.*

Ἄνθρωπε, τυφλὸν ὀμματωθέντα βλέπων
Γενοῦ Σιλωὰμ[3] *τῇ ψυχῇ σου δακρύσας·*
Ὁ γὰρ Ἰησοῦς μυστικῶς πάρεστί σοι.

[1] Conf. cod. Esc. LIII et LIV. — [2] Prius erat *ὁ θεός*. — [3] Joann. IX, 7.

CXLVIII. Εἰς τὰς ᾠδάς.

Ψυχῆς λογισμοὺς ἐμμελεῖς θρηνητρίας[1],
Κοινὲ γλυκασμὲ, συμπαθῶς, σῶτερ, δέχου,
Καὶ παραμυθοῦ δυσφοροῦσαν καρδίαν.

* CXLIX. Πρὸς τὴν δέσποιναν[2].

Ἰοὺ βασιλὶς, καὶ Φιλῆς ἔμπνους πένης·
Καὶ γὰρ περιὼν δυσπραγεῖ καὶ δεικνύει
Καὶ μέχρι λεπτοῦ καὶ ψιλοῦ χαίνει τρύφους,
Ὁ καὶ πρὸ θηλῆς εὐπαθεῖν εἰθισμένος
Ἐξ ἀνακωχῆς καὶ χλιδῆς ἐγγαστρίου.
Τί γοῦν περιττῶν τῷ σπορεῖ δεῖ φροντίδων,
Τοῖς γραμματισταῖς ἐκδοθέντος τοῦ βρέφους;
Μᾶλλον δὲ τί χρὴ μὴ τὸ πῦρ τὸ παμφάγον
Ποθὲν προελθὸν εἰσρυῆναι τοῖς λόγοις,
Παρὸν πρὸ μισθῶν καὶ σχολῆς καὶ μαστίγων
Τρυφῶντα λαμπρῶς ὁντινοῦν μὴ δακρύειν;
* Τί μὴ γεωργὸς εὑρεθεὶς ἐξ ἀρβύλης
Τὸ χῶμα τῆς γῆς ἀντὶ βίβλων ἐσκόπουν;
Οὕτω γὰρ ἂν ἔχαιρον εἰς ὥραν θέρους,
Τὴν χειμερινὴν συγκομίζων ἐλπίδα.
Ἢ πῶς ἐμαυτὸν εἰσπνοὴν[3] ἐζευγμένον
Ἀνεὶς γεωργοῖς γνωστικῶν παιδευμάτων
Εἰς αὔλακας[4] τῆς τεχνικῆς ἠροτρίων;

[1] Theodor. Prodrom. cod. Par. 400, fol. 114 r° : Γυμνὴ γυμνόπους πορευῇ κατὰ τὰς θρηνητρίας.

[2] Cod. Flor. fol. 196 v°, et cod. M. fol. 85, cum hoc titulo : Τοῦ Φιλῆ εἰς ἑαυτόν.

[3] Fort. εἰς πνοὴν ἐζ.

[4] Simili metaphora cod. Escur. CXCI, 47 : Τοῦ βίου τὰς αὔλακας; CCXI, 3 : Τὰς τῆς ψυχῆς αὔλακας ἀρδεύσατέ μοι; CCXIII, 38 : Τραυμάτων αὔλακας. Codex Flor. CCXIII, 141 : Ἡ τῆς τελευτῆς αὖλαξ. Georg. Pisid. *De exped. Pers.* I, 102 : Τοῦ λόγου τὰς αὔλακας.

Καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τῷ ζυγῷ τῶν ἐλπίδων
Τὰς ἀναγωγὰς τῆς τριβῆς ἀπευθύνων,
Καὶ μαστίγων βούκεντρα πολλάκις φέρων,
Τὰς τῶν λογισμῶν ἐγκοπὰς ἐκαρτέρει.
Σπείρω μὲν οὖν τὸ χρῆμα τῶν μαθημάτων,
Ἱδρῶν μεταξὺ καὶ δροσίζων τὸν σπόρον,
Ὡς ἂν πιανθεὶς ἐκφυῇ τῆς καρδίας·
Κομίζομαι δὲ τῆς ἀρᾶς φεῦ τὴν κνίδην,
Ῥυέντος εὐθὺς τοῦ πυροῦ τῶν ἐλπίδων.
Τίς οὐκ ἐπαινεῖ τοὺς νομεῖς τοὺς ἀγρότας,
Οἳ ταῖς ἀμολγαῖς τῆς τροφῆς τῶν ἀρνίων
* Ἐπὶ μαλακῆς ἐντρυφῶσι τῆς πόας,
Καὶ τὰς ὑλακὰς τῶν κυνῶν τῶν συσσίτων
Νυκτὸς φύλακας εὐτυχοῦσιν ἀτρόμους;
Εἴ τις δὲ καὶ πρόχειρος αὐλὸς ἐνθάδε,
Τέρπανδρε, σιγῶν[1] ἀκροῶ τῶν ᾀσμάτων·
Καὶ θάμνος αὐτοὺς εὐθαλὴς ἀναψύχει,
Καὶ ῥεῖθρον ἡδὺ καὶ πνοή τις ἐν θέρει,
Κἂν ὄμβρος ὀξὺς ἐκρυῇ μετὰ κρύους,
Κἂν πνεῦμα, κἂν χάλαζα, κἂν βαθὺς γνόφος,
Ἢ ῥῆγμα γῆς, ἢ τεῖχος, ἢ κλὼν, ἢ λίθος,
Ἢ φρυγάνων σύμπλυξις[2] αὐτοῖς ἡ σκέπη.
Ἐγὼ δὲ ποιμὴν εὑρεθεὶς ἐπὶ ξένης
Μητρὸς γυναικὸς καὶ βρεφῶν προμαζίων,
Νυμφῶν τε χηρῶν καὶ γραῶν καὶ πρεσβύτου,
Καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀῤῥένων καὶ θηλέων,
Ἁρμόζομαι φεῦ τῶν ἰάμβων τὴν λύραν
Εἰς τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς ἀντιστρόφως,

[1] Cod. Τέρπανδρε σιγῶν, ἀκρ.

[2] Philes, *De plantis*, 174 : Ἀνθίσταται δὲ τῆς χαλάζης τοῖς λίθοις Ἢ τοῦ στέγους σύμπλυξις.

Καὶ τῆς ἀμολγῆς ἐκροφῶ τῶν δακρύων,
* Καὶ ζῶ παροικῶν ὡς κακοῦργος ἢ ξένος·
Φίλος δέ μοι πᾶς γίνεται δάκνων κύων,
Καὶ θὴρ τιθασὸς καὶ φθορεὺς ἂν ἰσχύῃ·
Καὶ γὰρ βασιλεὺς ὁ τροφεὺς τῶν Αὐσόνων,
Πρηστῆρας[1] ὀργῆς ἀφιεὶς μοι συντόνους,
Τὴν θρεπτικὴν ἔφλεξε τοῦ νέμους χλόην·
Πῶς τῶν ὑφαντῶν μὴ κροτήσω τὸν πόνον,
Λαλοῦσαν αὐτοῖς ἐντινάξας κερκίδα[2],
Καὶ σφίγμα ῥυθμοῦ τεχνικοῖς κλώσας μίτοις[3],
Ἕως ὑφανῶ τὴν στολὴν τὴν ἐκ λόγων;
Ἀμφίστομον γὰρ καὶ παλίνδρομον[4] βέλος,
Γοργῶς παρ' αὐτοῖς τὴν ὑφὴν διατρέχον,
Ὁρῶν ὁ λιμὸς τῆς βολῆς ἀποτρέχει,
Καὶ βόθρος αὐτοῖς καὶ κρεμαστὴρ καὶ βρόχος,
Καὶ σφαῖρα καὶ κτεὶς καὶ ποδῶν μετενθέσεις[5],
Τροφῆς ἀφορμαὶ καὶ βίου κατάστασις.
Ἐμοὶ δὲ χιτὼν δυστυχῶς ὑφασμένος,
Ὁ πέπλος ἀρθεὶς εἰς κρεμάθρας ἐλπίδων,
* Ῥυθμὸς καθαρὸς καὶ γραφὴ νενησμένη,
Καὶ μέτρα πυκνὰ καὶ σφυρῶν ἄτερ πόδες·
Οὔκουν ἐπαχθὴς τοῖς βαναύσοις ἡ σφύρα,
Μᾶλλον δὲ καὶ μογοῦσιν αὐτοῖς ἐμπρέπει·
Τὸ πῦρ, ὁ καπνὸς, ἡ κατ' ὄψιν ἀσβόλη,
Ὁ θερμὸς ἱδρὼς, ἡ λαβὶς, ἡ γυμνότης,
Ἡ δερματίνη μηχανὴ τοῦ πνεύματος,

[1] Cod. Esc. ccxiii, 57 : Πρηστῆρσιν ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων σπάθην.
[2] Conf. supra v, 4.
[3] Vid. supra cxxxiii, 1.
[4] Cod. Flor. cxliv, 1 : Τὸν παλίνδρομον φίλον; ccxv, 135 : Καὶ γίνεται παλίνδρομος καθάπερ ὁ καρκίνος. Idem, ed. Wernsd. p. 76 : Καὶ γίνεται παλίνδρομος ὁ ποταμὸς τῶν κρότων.
[5] Vox addenda lexicis.

Ὁ μύδρος, ὁ θροῦς τῶν ἐπ' ἄκμονος ψόφων,
Καὶ τἄλλα παρ' οἷς εὐπραγοῦσιν ἐκ πόνων·
Ἐμοὶ δὲ πῦρ μὲν, ἡ κατὰ φύσιν ζέσις,
Ἣν ἡ πλερωτὴ μηχανὴ τοῦ πνεύμονος
Ταῖς εἰσαγωγαῖς τῆς πνοῆς ἀναψύχει,
Σίδηρος ἠχῶν ἐκ πυρᾶς, ἡ καρδία·
Ἄκμων, ὁ χάρτης, καὶ λαβὶς, ὁ κάλαμος·
Λέξις δέ τις εὔρυθμος ἐνθάδε, σφύρα·
Τὰς γὰρ περιτλὰς ἐξοχὰς ἀπαμβλύνει.
Εἰμὶ δὲ σαφὴς ἀνθρακεὺς ἐκ τῆς θέας·
Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς[1] τῆς ψυχῆς ἀνατρέχει.
* Πλὴν ἔστι μοι φλὸξ ὁ πνιγεὺς οὗτος πόνος
Ἱδρῶσι θερμοῖς τὴν περίστασιν τρέφων,
Ἀλλ' οὐ μαρασμῷ συστολῆς ὑποτρίβων,
Ὡς πῦρ ὁ χαλκεὺς ἐκ ῥιπὸς διαβρέχων.
Ποῖ[2] δῆτα πορθμὶς καὶ μολιβδὶς καὶ βόλος,
Καὶ νῆτρον ἁπλοῦν καὶ φυτόπλοκος[3] κάλως,
Καὶ κλῶσμα λινοῦν, καὶ ῥαφὶς ἀπὸ ξύλου,
Καὶ ζῶσμα λιτὸν εἰς ἀνολκὴν κρασπέδων,
Καὶ μάζα, καὶ δὰς, καὶ τροχίσκοι πίτυος,

[1] Conf. cod. Flor. c, 2.

[2] Fort. leg. ποῦ pro ποῖ.

[3] Hac voce augenda lexica, quibus accedant aliæ in πλοκος desinentes: Ἀγγελόπλοκος, Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 239 r°: Ἐξ οὗ καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης σοι στέφανος οὐρανόθεν ἀγγελόπλοκος. — Θεοαπόπλοκος, Anon. cod. Paris. 2420, *De horoscop.* 12. — Θεοϋπόπλοκος, Anon. cod. Parisin. 2506, fol. 5 r°: Ἡ δουλικὰς ἔχουσι πράξεις ἢ θεοϋποπλόκους. — Καλοστιχοπλόκος, Theodor. Prodrom. codex Paris. 396, p. 701: Τὸ ἐπιθυμοῦν γραμματικοὶ καὶ καλοστιχοπλόκοι. — Καννοπλόκος, S. Ephr. *Opp.* t. II, p. 176 B. — Σωματόπλοκος, Gregor. Naz. cod. Par. 400, fol. 192 v°: Ἡδοναῖς πλεκόμενοι σωματοπλόκοις. Adde Δολοπλοκέω, cod. Par. 1491, fol. 70 v°. — Ἰαμβοπλοκέω, Arsenius, Præf. in Philen, *De animal.*: Κἂν τῷ ἰαμβοπλοκεῖν θαυμαζόμενος. — Λογοπλοκέω, Tzetz. in Hermog. apud Cramer. *Anecd. Par.* t. IV, p. 144.

Ὡς ἂν ἐμαυτὸν καὶ τὰ φίλτατα τρέφω
Ἰχθῦς ἀνασπῶν τῆς νομῆς ἐγκολπίους;
Ἐπεὶ δὲ φασὶ δικτυεῦσι τὸν βίον
Τὸ σῶμα κυκᾶν τῆς χυτῆς ἅλμης πλέον,
Πλευρίτιδας γὰρ καὶ πονηρὰς ἐκκρίσεις,
Καὶ ῥεῦμα λαιμοῖς πνευστιώσης ἀγχόνης
Ἐκ τῆς καθ' ὑγρῶν ἐμβολῆς ἐπεισφέρειν,
Σκυτεύς με λαβὼν εὐφυῶς διδασκέτω
Πῶς δεῖ βρόχον κλώσαντα λεπτὸν ἐκ λίνου,
* Καὶ συὸς ἐνδήσαντα τοῖς ἄκροις τρίχας,
Καὶ κηρὸν ἐντήξαντα καὶ πίσσης μέρος,
Ὀξυστόμῳ δήπουθεν ἐγχειριδίῳ
Βυρσῶν συναιρεῖν εὐτελεῖς ἀποσπάδας,
Καὶ δημιουργεῖν ἐξ ἀνάγκης ἐμβάδας.
Πλὴν ἡ κοπὶς φοβεῖ με, καὶ ταύτης πλέον
Ἡ παντοδαπὴ τῆς βαφῆς δυσοδμία,
Κἂν αἶσχος οὐδὲν τῆς τροφῆς μόνης χάριν
Μελεμβαφεῖς[1] ὄνυχας εἰς χεῖρας φέρειν.
Λαγώτροφος[2] γοῦν εὑρεθεὶς κυνοτρόφος[3]
Δυνήσομαι ζῆν εὐτυχῶς ἢ μετρίως.
Ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὸ κέρδος οὐδ' ἄν τις λέγοι·
Καὶ γὰρ ὁ κίρκος ὀρνίθων δεήσεται,
Βλωμοῦ δὲ καὶ στέατος ἡ κύων, ὅσου·
Ῥήξει δὲ τὸν χιτῶνα πυκνή μοι βάτος
Πρὸς ταῖς κυνικαῖς ἐκδρομαῖς πονουμένῳ·

[1] Pro μελαμβαφεῖς. Cod. Flor. ccxiii, 321 : Μελαμβαφεῖς χιτῶνας ἠμφιεσμένοι. Georg. Pisides, in Heraclium, cod. Vat. 1126, fol. 55 v° : Μελεμβαφὲς πέδιλον. Vide Jacobs. *Lection. Stob.* Ienæ, 1827, in-8°, p. 5. Formam μελέμβαφος adhibet Tzetzes, *Ep.* 68 : Σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ μελέμβαφον ψαθαρὸν ἀπέσταλκας ἐπὶ πίνακος.

[2] Vox addenda lexicis. Sed fort. λαγωφθόρος, — φόνος, vel simile.

[3] Supra 1, 19 : Νομεῖς κυνοτρόφους.

Ῥαγήσεται δὲ τῶν ϖεδίλων ὁ βρόχος,
Ῥυήσεται δὲ καὶ τὸ ϖᾶν ἴσως δέρας
* Τοῖς ἐκτιναγμοῖς τῶν ϖοδῶν καὶ τοῖς λίθοις·
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν καὶ ϖερὶ κτήνους λόγος,
Τῶν ὑπὲρ ἡμᾶς δυσφορούντων ἱππέων.
Καλὸν φιλῳδὸς καὶ ϖαρὼν στρουθὸς γέρων·
Στομοῖ[1] γὰρ αὐτὸν εἰς τὸ θέλγειν ὁ χρόνος·
Καὶ λίνα λεπτὰ καὶ στροφαὶ γλώττης νέων,
Καὶ κλάσμα συκῆς καὶ σχεδὸν ζῶντες ψάρες,
Καὶ λύγος ἰξῷ καὶ κλοπῇ κεχρισμένος·
Ἢ καὶ ϖτερυγίζοντες ἐκ ϖοδοστράβης
Στρουθοὶ νεαλεῖς καὶ ϖροκείμενοι ϖλάνοι.
Αἱ μὲν γὰρ ᾠδαὶ τῆς ὑποπτέρου λύρας
Τὰς ἀγέλας κηλοῦσι τῶν ἐλευθέρων·
Οἱ φύλακες δὲ τῶν μεμηχανημένων
Αἱροῦσιν ὀξεῖ τὴν καλὴν θήραν δρόμῳ.
Πλὴν, ὦ βασιλὶς, οὐχ ὁ ϖᾶς ταῦτα χρόνος·
Οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν ὁρμαθοὺς ἐσφαγμένων
Ἔαρος, ἢ χειμῶνος, ἢ θέρους ὅλου.
Ζηλῶ μὲν οὐκοῦν τῆς τρυφῆς τὸν ἔμπορον,
* Τὸν κερματιστὴν, τὸν σοφὸν ζυγοστάτην,
Τὸν ἐξ ἀριθμῶν εὐτυχῆ καὶ δακτύλων,
Καὶ τὸν σοβαρὸν καὶ δριμὺν τραπεζίτην,
Εἰ μηδὲ λεπτὸν ϖαρακερδάνας λάθοι·
Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τὰς θαλάσσας, τὰ σκάφη,
Τὸ ϖειρατικὸν, τὰς ϖνοὰς, τοὺς κινδύνους,
Καὶ τοὺς κατὰ γῆν δυσμενεῖς ὁδοστάτας,
Καὶ τὰς ἐπαχθεῖς εἰσφορὰς τῶν λημμάτων,
Οἷς οἱ τελῶναι ζῶσι κερκώπων[2] βίον.

[1] Cod. στομεῖ. — [2] Cod. κερκόπων.

Τοὺς τέκτονας δὲ τοὺς κεκανονισμένους
Ἐκ τῆς παρ' αὐτοῖς τεχνικῆς κλεπτουργίας[1],
Ἀπὸ ξύλου πρισθέντος ἡ λόχμη τρέφει·
Καὶ γὰρ σμίλη, τέρετρον, ἀξίνη, πρίων,
Καὶ σπαρτίον κόκκινον ἐκ γῆς ὀστράκων
Ἄλυπον αὐτοῖς ὀργανοῦσι τὸν βίον·
Ἐγὼ δὲ ναρκῶν ὑπὸ τῆς ἀπειρίας
Τεθηγμένον δέδοικα σιδήρου στόμα·
* Πλὴν ὃς γε καλῶς οὐδὲ πάτταλον ξέει,
Πῶς ἂν κιβωτὸν τεκτονεύσοι καὶ θρόνον,
Καὶ καταγωγὴν, καὶ τριήρη, καὶ κλίνην;
Ἆρ' οὖν ἰατρῶν ἐκμιμήσομαι κρίσεις,
Πρὸς τὰς ῥυπαρὰς τῶν κλινηρῶν ἐκκρίσεις
Σφυγμοὺς ἐρευνῶν ταῖς λαβαῖς τῶν δακτύλων,
Καὶ φάρμακα δρῶν καὶ ψιλὴν τέμνων φλόγα,
Καὶ δημιουργῶν ἐξεπίτηδες μύθους,
Ὡς ἂν τὸ λυποῦν εὐμαρέστερον μένοι,
Τῆς ἡδονῆς τὰ πλεῖστα χαυνούσης πάθη;
Ἢ τόξα νευραῖς ἐκτενῶ κατὰ Σκύθας,
Καὶ τοὺς ὀϊστοὺς Περσικῇ θήξας ῥίνῃ
Χωρεῖν κατ' ἐχθρῶν ἐκβιάσω τὴν φύσιν;
Τὸ γὰρ σιδηροῦν οὐκ ἐπαχθές μοι κράνος,
Ὅταν ἔχω τρέφουσαν εὐθὺς ἐλπίδα·
Ποθῶ δὲ κοντὸν καὶ νεόσμηκτον[2] σπάθην,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν εἰς τὸ σώζειν ἀσπίδα

[1] Hac voce carent lexica, quibus addi possunt: Γαλακτουργία, cod. Coisl. 216, fol. 49 v°. — Ἰσουργία, Cyrill. *Opp.* t. I, p. 361 C: Τὴν πρὸς Ἕλληνας ἰσουργίαν. — Πρωτουργία, Idem, tom. IV, p. 1056 D: Ἰουδαίοις μὲν οὖν τὸ πᾶν τοῦ τολμήματος ἐπιγράψαι τις ἄν, καὶ τὴν τῆς πρωτουργίας εἰκότως ἂν οἶμαι καὶ καλῶς ἀναθείη γραφήν. — Σκαιουργία, Anon. cod. Par. 400, fol. 13 r°: Τί τοῦτο τὸ σύρραμμα τῆς σκαιουργίας;

[2] German. Cpol. cod. Coislin. 278,

Τοῖς ἀρεϊκοῖς ἐνσφαδάζων[1] ἀμφίοις·
* Πλὴν τίς ἰατρὸς ἀσφαλῶς πάντα κρίνει;
Πῶς δ' εὔστοχος πᾶς εἰς τὸ βάλλειν τοξότης;
Ποῖος δὲ νικᾷ πανταχοῦ γῆς ὁπλίτης;
Ἀλλ' εἰ μὲν ἐξῆν ἀπὸ τῆς πείρας κρίνειν,
Τοὺς γὰρ λόγους κρύπτουσιν αἱ περιστάσεις,
Παῖς ἂν ἰατρῶν τοῖς νοσοῦσιν εὑρέθην
Πρὸς οὖρα καὶ κλυστῆρα καὶ τἄλλα βλέπων·
Ἐπεὶ δὲ πολλαῖς ἐντυχὼν βίβλοις πάλαι
Τῶν φαρμάκων ἔμεινα μὴ γνοὺς τὰς φύσεις[2],
Μισῶ καθαρῶς καὶ τὸ τῶν ὅπλων σέλας,
Καὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἵππον εὐελπιστίαν,
Καὶ τοὺς μερισμοὺς τῶν ἐπικτήτων σκύλων·
Ἢ γὰρ φονευτὴς ἐν μάχαις γενήσομαι,
Ἢ καὶ φονευθεὶς ἀθλίως οἰχήσομαι.
Ἥλιε καὶ γῆ, πῶς φέρω τὴν αἰσχύνην;
Εἰ γάρ τις ἀνὴρ εὐφυῶς εἰδὼς γράφειν
Βούλοιτο λοιπὸν ζωγραφῆσαι τὸν βίον,
Οὐκ ἂν παρελθὼν τὸν τροχὸν[3] τῶν πραγμάτων,
* Πεινῶντα Φιλῆν καὶ Φιλῇ τέκνα γράφοι.
Τίς, ὦ βασιλὶς, ἐξ ἀμηχάνων πόρος;
Τί μὴ πτερωθεὶς καὶ διαδρὰς ἐκ μέσου
Τῶν πραγμάτων ἔμεινα χωρὶς ἐν βίῳ;
Ἢ καὶ καθ' ὑγρῶν τὴν σιγὴν ἐκαρτέρουν,
Καὶ τῶν πενιχρῶν εἰστιώμην ἰχθύων;
Ποῖος Γαληνὸς ἀμβλυνεῖ μοι τοὺς πόνους;

fol. 222 v°: Καὶ ὡς νεόσμηκτον ἔσοπτρον ἀποτελέσωμεν τὴν ψυχήν. In *Thesauro*, v. Κάτοπτρον ex Constant. *Carim.* p. 4, 22 indicatur.

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Finis hujus periodi excidisse videtur.

[3] Cf. supra LXXXI, 1.

Ποῖος δὲ καμφθεὶς εὐσεβὴς Ἱπποκράτης
Ἀναστελεῖ τὸ ῥεῦμα[1] τῆς ἀθυμίας;
Ποῖός με τελχὶν ἐκ βολῆς τεθηγμένης
Παρῆκε νεκρὸν ἀγνοοῦντα τὴν μάχην;
Ποίῳ, χρόνε, φθείρεις με δηλητηρίῳ;
Ὦ φῶτα νυκτῶν εἰς διάσκεψιν λόγων,
Καὶ νύκτες εἰς φῶς τῷ καθεύδειν ἐκ πόνων,
Οἵων με νυκτῶν συγκαλύπτετε σκότῳ!
Θαλῆς[2] ὁ δεινὸς φυσικοὺς εὑρεῖν λόγους
Συζῆν γυναιξὶ τοὺς σοφοὺς οὐκ ἠξίου·
Τὰς γὰρ περιττὰς ἐπτοεῖτο φροντίδας,
* Μήπως ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐπὶ πλοῦ φορτίδων,
Ἀθυμίας λαίλαπος ἀντιπνευσάσης,
Τοῦ νοῦ βαρηθὲν κινδυνεύσῃ τὸ σκάφος[3].
Ἐγὼ δὲ μὴ γνοὺς δυστυχῶς ἐπεζύγην,
Καὶ μὴ καταγνοὺς Ἀττικῆς λειπανδρίας
Δυοῖν ἀριθμὸν ἐκ μιᾶς παίδων ἔχω.
Κράτης μὲν οὖν ἔπειθεν Ἀρχίππαν[4] λέγων
Αὐτῷ συνοικεῖν τὴν στολὴν ἠλλαγμένην,
Ὡς ἡ κυνικὴ δογματίζει σεμνότης·
Ἡ δὲ πρὸς ἡμᾶς δυσφορεῖ τοὐναντίον,
Εἰ μηδὲ καινὸν καὶ χρυσοῦν πέπλον φέροι.
Ὦ Σώκρατες, τί τοῦτο; πῶς ἔτι στέγω;
Μετάδος ἡμῖν μὴ φθονῶν τοῦ φαρμάκου.

[1] Cf. supra CXXII, 16.

[2] Vide Diog. Laert. I, 26, et Stob. *Florileg.* ΞΗ, 29 et 34.

[3] Eadem metaphora utitur Theodorus Hyrtac. *Not. des mss.* t. VI, p. 7: Τό τε τοῦ νοῦ σκάφος ἐπὶ πρύμναν ἦλθεν ἀνατετράφθαι. Metaphora apud Nostrum frequentissima. Conf. not. ad cod. Flor. LXXIV, 6.

[4] Non Ἀρχίππα sed Ἱππαρχία dicebatur Cratetis philosophi cynici uxor, cujus vitam scripsit Diog. L. VI, 96. Ibi Menag. Conf. et Boisson. *Not. des mss.* t. XI, p. 33 et sqq.

Ποίας, Ἀρισ7ότελες, ἀνάγκης χάριν
Τὸ Σωκράτους φάρμακον εὐψύχως πίνεις
Οὐ συκοφαντῶν συσχεθεὶς περισ7άσει;
Τί δ' οὐχὶ ταὐτὰ καὶ Φιλῆς πέπονθέ σοι;
Μή μοι σιδηρᾶν γαλεάγραν τις φέροι·
* Ζηλοῦν γὰρ οὐ χρὴ τὸν σοφὸν Καλλισθένην [1],
Εἰ θὴρ κατ' αὐτοῦ δυσμενὴς ἀφίεται.
Μένιππε [2] καὶ δύσ7ολμε [3] Μητρόκλεις [4] γέρον,
Καὶ κλεινὲ Διόγενες, οὓς ἄγχει βρόχος [5],
Εἰ καὶ θανατῶ, μηδὲ γινώσκοισθέ μοι·
Σπεύσιππε [6], τὸν σκύλακα ῥιπ7εῖς εἰς φρέαρ·
Εἶτα τελευτᾷς δυσθυμῶν [7] ὡς ὁ Κρόνος,
Σκώψαντος αὐτὸν ἐμβριθῶς τοῦ δεσπότου·
Καὶ τίς τελευτὴν οὐ σ7υγεῖ μικροψύχων;
Ποθῶ κυνικὸν οὐκ ἀναίσχυντον βίον,
Τὰς Ἀρκαδικὰς [8] τῆς καλύπ7ρας ἐκτάσεις,
Τὸν εὐτελῆ χιτῶνα τῆς ἀκτησίας,

[1] Diog. L. de Callisthene Olynthio, V, n. 5 : *Δόξας γὰρ Ἑρμολάῳ συμμετεσχηκέναι τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐπιβουλῆς ἐν σιδηρᾷ περιήγετο γαλεάγρᾳ, φθειριῶν καὶ ἀκόμισ7ος.* Vid. etiam Suidam s. v. Καλλισθένης.

[2] De Menippo Cynico vid. Diog. L. VI, cap. VIII.

[3] Vox addenda lexicis, quibus accedant *Θρασύτολμος*, Anon. cod. Paris. 2506, fol. 25 r° : *Ἀθλητάς, θρασυτόλμους, φιλοπολέμους*, et *Συντολμητής*, Isidor. Pel. I, 292.

[4] Conf. Diog. L. VI, cap. VI.

[5] Diog. L. VI, n. 24 : *Συνεχές τε ἔλεγεν εἰς τὸν βίον παρεσκευάσθαι δεῖν λόγον ἢ βρόχον.* Id. VI, 95, de Metrocle : *Ἐτελεύτα δὲ ὑπὸ γήρως ἑαυτὸν πνίξας.* Id. VI, 100, de Menippo : *Πάντων σ7ερηθῆναι καὶ ὑπ' ἀθυμίας βρόχῳ τὸν βίον μεταλλάξαι.*

[6] Speusippum aiunt præ ira catulum in puteum jecisse. De quo cf. Diog. L. IV, 1.

[7] Cf. infra CXCVII, 43.

[8] «Pilei Arcadici et Laconici meminit Dio Prusæus in oratione XXXV. Meminit Laconici et Synesius in orat. de Regno; quos cum pueri in statuis spectarent, eos ludibrio habuisse testatur; propter eorum magnitudinem videlicet.» Monag. in Diog. L. VI, 102.

Τὸν Φοινικοῦν ζωσῆρα[1] τῆς εὐανδρίας,
Καὶ τοὺς τραγικοὺς τῆς κονίσΊρας ἐμβάτας.
Κατείργομαι δ' οὖν, καὶ τοσοῦτον ὄντα με
Ὁ κλαυθμυρισμὸς ἐκνικᾷ τῶν φιλτάτων·
Τὴν γὰρ φύσιν ἄμαχον ἡ σχέσις κρίνει·
Τίς Ἀλκιβιάδης με, τίς δὲ Χαρμίδης,
* Καὶ Θερμὸς[2] ἀθήνηθεν εἰς οἶκτον Κρίτων[3]
Τοῦ νῦν παρασΊὰς ἐξελεῖται κινδύνου;
Ἀλλ' ὦ βασιλὶς ἐκ Θεοῦ κεχρισμένη,
Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε[4] μὴ κενουμένη,
Σὺ δὴ βασιλὶς[5] καὶ Φιλῆς ἔμπνους πένης.

CL. Εἰς Θηριακάριον[6].

Ἔχων ἰατρεῖόν σε τὴν χρυσῆν Θίβην
Ἀναργύρως ἅπασαν ἐξαίρω βλάβην,
Ὑφ' ἧς τὸ Θερμὸν τῶν φλεβῶν ἀποτρέχει·
Τὸ φάρμακον γὰρ σωσΊικὴν ἔχει ζέσιν.

CLI. Εἰς τὸ αὐτό[7].

Ἐνταῦθα σωτὴρ ὁ φθορεὺς πῶς εὑρέθη;
Καὶ γὰρ πάλαι τέθνηκεν, ἀλλ' ἤδη ζέει
Μεταβαλὼν τὴν ψύξιν εἰς Θερμὴν κρᾶσιν.
Ὢ πῶς ὁ νεκρὸς δυσμενὴς[8] λύει νόσους!

[1] Conf. cod. Flor. xciii, 8.

[2] *De anim.* 1779 : Καὶ Θερμὸν εἰς κίνησιν ἀφροδισίων.

[3] Crito, Atheniensis, Socratis familiaris, de quo Plato in Phædone et alibi.

[4] Cod. Escur. clxxxvii, 1 : Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε καὶ καλῶν χύσις. Similis metaphora, Anon. ap. Cramer. *Anecd. Paris.* tom. IV, p. 327 : Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσος οὐ μετρουμένη.

[5] In codd. Flor. et Mon. Τί τοῦτο καὶ πῶς καὶ Φ.

[6] Hanc vocem non exhibet *Glossar. med. et infim. græcitatis*; pro qua infra Θηριακὴ in cod. Flor. Vid. *Catal. codd. Esc.* p. 41, ubi Θηριακάριν.

[7] Cod. Flor. fol. 208 r° : Εἰς Θηριακήν. De eadem re alia tetrasticha in cod. Flor. cciii-ccv.

[8] Cod. Flor. δυσμενεῖς.

CLII. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἔνσπονδον[1] ἐχθρὸν εἰς χρυσῆν κρύψας θίϐην
Πλουτῶ κρεμασῖὸν ἀντιφάρμακον δάκος,
Καὶ σύνθετον πῦρ καὶ διάϐροχον ζέσιν
Εἰς νέκταρ ὀπῖὸν καὶ λυσίπονον[2] κρᾶσιν.

* CLIII. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκ τῶν ἀκανθῶν οἶδεν ἡ φύσις ῥόδον,
Ἐκ τῶν ἐχιδνῶν εὗρεν ἡ τέχνη κρᾶσιν
Ἀναιρετικὴν φθαρτικῶν σπαραγμάτων·
Ὦ τίς τοσοῦτον ὄλϐον ἐγνώρισέ μοι!

CLIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Καταδικασθεὶς τὴν ἐμὴν σῖέρναν βλέπειν,
Τί τοῦτο ποιεῖς καὶ προϐάλλεις τὸ σῖόμα;
Ὄφι σῖυγητὲ, μὴ προϐῇς, μηδ᾽ ἐνδάκῃς,
Ἐπεί σε νεκρὸν εἰς τὸ φάρμακον φέρω.

CLV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ χρυσὸς ὁ πρὶν ὠχριῶν ὡς ἐκ νόσου
Νῦν ἐσῖὶν ὡς πῦρ καὶ χλιδῶν κάλλος φέρει·
Μὴ γοῦν τὸν ἰὸν ἐξελὼν τῷ φαρμάκῳ
Παντὸς πάθους ἔμεινε δεινοῦ βελτίων;

CLVI. Ἐκ προσώπου τοῦ μεγάλου Δρουγγαρίου[3] εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Ἔχει μὲν ἡ θάλασσα[4] τοῦ ῥευσῖοῦ βίου
Πολλὴν καθ᾽ ἡμῶν καὶ σφριγῶσαν τὴν ζάλην·

[1] Cod. ἔνσποδον et mox δάκα.

[2] Cod. Flor. CXX, 4: Κάλπιν λυσιπόνων γέμουσαν φαρμάκων.

[3] Joann. Ducas Muzalon; vid. v. 16.

[4] Eadem metaphora apud German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 207 v°: Ὁ

Κυκᾷ γὰρ αὐτὴν ἡ πνοὴ τῶν πραγμάτων
Ὡς ἀσχέτου λαίλαπος ἐμβριθεστέρα·
* Σὺ δὲ ξένον ζέφυρον [1] ἐλπίδων χέων
Σοφῶς κυβερνᾷς τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος [2],
Μήπως ὁ βυθὸς τῶν κακῶν τῶν ἐν μέσῳ
Αὔτανδρον αὐτὸ συγκαλύψῃ τῷ γνόφῳ.
Οὐκοῦν ἐπί σε τὸν κυβερνήτην βλέπων
Ἐφίσταμαι δὴ τῇ θαλαττίᾳ χύσει
Τὰς βασιλικὰς τεκτονεύων ὁλκάδας,
Ἃς οὐρίῳ πνεύματι καὶ πλησιστίῳ
Στόλον κατ' ἐχθρῶν εὐδραμοῦντα δεικνύοις·
Μετὰ δὲ τὴν ῥέουσαν ἐν βίῳ ζάλην [3]
Εἰς ὅρμον ἡμᾶς πνευματικὸν ἰθύναις.
Ὁμώνυμός σοι ταῦτα Δούκας Μουζάλων [4],
Ὦ λύχνε φωτὸς, καὶ μέγας Δρουγγάριος.

CLVII. Εἴς τινα γνήσιον.

Ἔτι κεχηνώς εἰμι· ποῦ δὴ τὸ τρύφος;
Ἔτι τὸ διψῆν εἰς ῥοὰς τῷ Ταντάλῳ·
Μέχρι τίνος τὸ μέλλον εἰς θνητὴν φύσιν,
Ὦ φιλίας τράπεζα καὶ κρατὴρ [5] λόγων;

* CLVIII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἐφέσου τὸν Χειλᾶν [6].

Ἔφεσος εἰ ζῇ σου παρελθόντος, μάκαρ,

ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου ἐνδημήσας. Cod. Esc. CLXXXII, 2 : Τὸ τοῦ βίου πέλαγος. Cf. etiam cod. Flor. LXXIV, 1.

[1] Cf. supra LIX, 33.

[2] Cod. Esc. CLXXXII, 4 : Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος.

[3] Cf. supra XCVIII, 2.

[4] Cf. supra CXXXII.

[5] Supra X, 7 : Τὴν τῶν λόγων κύλικα.

[6] Joannes Chilas (vid. infra CLX, 2), metropolita Ephesius, qui ad imperatorem Andronicum Palæologum senio-

Σὺ θαυματουργῶν ἐμψυχοῖς σου τὴν πόλιν·
Σὲ γὰρ ἀνέπνει, κἂν διέσ7ησε φθόνος·
Οὐ νεκρὸς[1] οὖν σὺ, ζῇς δὲ καὶ σώζεις πάλιν[2].

CLIX. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐχρῆν παρ' ἡμῖν οἷσπερ ἐγνώθης, μάκαρ,
Ἐπιγραφῆναι τῇ σορῷ σου τὸν φθόνον[3],
Ὡς ἂν ὅπως τέθνηκας ὁ ξένος μάθοι·
Πλὴν ἀλλὰ κρυπ7ὸς, οὐ σαφὴς ἦν ἐν βίῳ.

CLX. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐφεσίων πρόεδρος, ὁ σ7εφανίτης
Ἰωάννης[4], τὸ θαῦμα τῆς ἐκκλησίας,
Χειλᾶς ἐκεῖνος, ὃς θεῷ δοὺς τὸ σ7όμα
Κεῖται φθονηθεὶς ὑπὸ βασκάνων γνάθων.

CLXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐ σάρξ ὁ θανὼν, ἀλλὰ νοῦς ἦν ἐξ ὕλης,
Νοῦς δὲ φθορᾶς ἄγευσ7ος οὐκ ἂν ἐῤῥύη·
Πλὴν ὁ φθορεὺς ἔκρυψε καὶ τοῦτον φθόνος,
Ὡς τὴν κάτω ῥέουσαν ὁ χρόνος φύσιν.

CLXI. A.

Ἰδοὺ τελευτᾷ καὶ παρ' ἀνθρώποις λόγος,
* Καὶ νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν διαῤῥέει·
Τὸν κείμενον γὰρ τὸν σοφὸν νοῦν τῶν λόγων
Ὡσεὶ κόνιν ἔκρυψεν εἰς γῆν ὁ φθόνος.

rem scripsit de processione Spiritus S. Cf. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 655.

[1] Cf. infra CLXIII, 4.

[2] Prius erat πόλιν.

[3] Cf. infra CLXIV, 1.

[4] Idem versus infra CLXVII, 1.

CLXII. Εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν Ἰωάννην συμπαθῶς θρηνητέον[1],
Τὸν ἀρχιθύτην[2] δακρύειν νομισΊέον,
Ὃς οὐ παρῆλθεν ὡς περιτΊὸς ἐν βίῳ,
Ἀλλ' ὢν ἀγαθὸς ἔργον εὑρέθη φθόνου.

CLXIII. Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ σάρκινος σὺ, ποῦ σε δακρύειν δέον;
Φυγεῖν γὰρ οὐκ ἔδει σε τὸν κοινὸν νόμον·
Εἰ νοῦς δὲ λεπΊὸς, πῶς παρελθὼν ἐκρύϐης;
Οὐ νεκρὸς[3] οὖν σὺ, θαῦμα δὲ ζῶν εὑρέθης.

CLXIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἔδει γραφῆναι τῇ σορῷ σου τὸν φθόνον[4],
Οὗ μακρὸν ἀγώνισμα θανὼν εὑρέθης·
Ἔζης γὰρ ἂν ἄληκτον ἐν βίῳ χρόνον,
Εἰ μὴ φθὰς αὐτὸς ὑπὸ γῆν ἔκρυψέ σε.

CLXV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰωάννου θανόντος, ὢ τῆς ζημίας!
Τοὺς πρὶν τελευτήσαντας οὐ χρὴ δακρύειν·
Καὶ γὰρ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τῶν ἐν βίῳ
* Κεῖται παρ' αὐτοῖς εὐτυχοῦσιν ἐν τάφοις.

[1] Greg. Naz. tom. II, p. 31 C nov. edit. : Ὅτι θρηνητέοι μᾶλλον ἡμῖν οἱ κακοὶ τῆς ἔνδον νόσου.

[2] German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 204 v° : Ἄνθρωπος δὲ θεὸν ἔλαχε τὴν κοιλίαν καὶ ἀρχιθύτης ταύτης κεχειροτόνηται. Jo. Staurac. in S. Demetrium, codex Coislin. 146, fol. 44 r° : Καὶ κατὰ Θεσσαλονίκην ὁ ἀρχιθύτης ἰδοὺ, καὶ ὁ ὁδηγὸς ἀφανὴς εἰσήει τὴν πόλιν.

[3] Supra CLVIII, 4 : Οὐ νεκρὸς οὖν σὺ, ζῇς δὲ καὶ σώζεις πόλιν.

[4] Cf. CLIX, 2.

CLXVI. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄγρυπνε, μακρὸν ὕπνον[1] ὑπνοῖς ἐνθάδε,
Τὸν ἐν βίῳ δύσοισΊον ἀμείψας πόνον·
Μετὰ δὲ μικρὸν ἐξαναστήσῃ πάλιν,
Ὅπως λάβοις ἔπαθλα τῶν ἄθλων χάριν.

CLXVII.

Ἰωάννης[2], τὸ θαῦμα τῆς ἐκκλησίας,
Κεῖται σιωπῶν ὑπὸ τόνδε τὸν λίθον·
Ἄλλην γὰρ εὑρὼν σύνοδον παρ' ἀγγέλοις
Τὰς συνόδους παρῆλθε τοῦ κάτω βίου.

CLXVII. A.

Κεῖσθαι παρά σοι χάριν εἰκὸς τῷ φθόνῳ·
Ἔργον γὰρ αὐτοῦ σὺ παρελθὼν εὑρέθης·
Ὅμως πλέον ζῇς καὶ θεὸν, μάκαρ, βλέπεις,
Ὃν οὐκ ἐφικτόν ἐστιν ἀνθρώποις βλέπειν.

CLXVII. B. Εἰς ἐγκόλπιον τὸν ἠγαπημένον.

Ὃν εἶχεν ἐγκάρδιον ὁ Χριστὸς φίλον,
Πῶς ἂν ῥυπῶν ἄνθρωπος ἐν στέρνοις φέροι;
Ὅμως τὸ φιλάνθρωπον ἐξ ἑκατέρων,
Κἂν αὐτὸς ὦ κάκιστος ἐξ ἑκατέρων.

CLXVIII. Εἰς δακτύλιον αὐθωρόν.

Ὠχρὸς φονευτὴς, συμφορῶν γέμων πλάνος.
* Ἐγὼ σὸς ἐχθρός εἰμι, σὺ δέ μοι φίλος.
Πρὸ τοῦ τέλους ἔχεις με δακτύλου τάφον.
Ἄγει νεκρὸς τὸν ζῶντα, κἂν ὁ ζῶν φέρῃ.

[1] Cf. supra LXXVII, 6. — [2] Idem versus supra CLX, 2.

Ἡ σφενδόνη θέλγητρον ἐν τῷ δακτύλῳ.
Ἐμὲ βλέπων, ἄνθρωπε, μὴ φρόνει μέγα.
Στενοῦ βίου γνώρισμα καὶ φθόνου τύπος
Ἡ σφαιροειδὴς[1] συστροφὴ τῆς σφενδόνης.
Ἡ σφενδόνη γνώρισμα τοῦ στενοῦ βίου.
Ὁ κόσμος ὠχρὸς, ὁ χρυσὸς πάντως νέκυς.
Χρυσοῦ πλάνης ἄφυκτον ἐν σφαίρᾳ σκότος.
Ἐν σφενδόνῃ δάκτυλος, ἐν χρυσῷ βίος.
Ἄψυχον ἔμπνουν ὡραΐζειν τίς χάρις;
Εἰκῇ, χρυσὲ, πλανᾷς με, κἂν στέργῃς τέως.
Ῥεύσεις πρὸς ἄλλον ἐξ ἐμοῦ, καὶ τίς χάρις;
Ὄψιν ὁ χρυσὸς τακεροῦ φέρει φθόνου.
Πόσοι χρυσὸν κρύπτουσιν ἀνθρώπων τάφοι!
Χρυσῆ κρεμάθρα καρδιῶν ἡ σφενδόνη.
Ἐξ ὠχρότητος τίς ἐν ἡμῖν φαιδρότης;
* Ὅρα, χρυσὸς μέν εἰμι, πλὴν χύδην ῥέω.
Ἥξεις πρὸς ἄλλον, κἂν ἐμὲ στέργῃς τέως.
Χθὲς[2] τίνος ἦσθα; νῦν δ' ἐμός· τίνος δ' ἔσῃ;
Εἰ λίπος εἶχες, κέρδος ἂν ἦν σοι πλέον.
Μὴ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς δὲ πᾶν τέλος σκόπει.
Ὤνησά που τρεῖς, ὤλεσα δὲ μυρίους.

[1] Cod. Flor. LXXXI, 15 : Ὡς σφαιροειδεῖς καὶ καταλεύκους ῥάγας. *De eleph.* 95 : Καὶ σφαιρομόρφου ξυμβολῆς εἰργασμένος. Pro σφαιρομόρφου cod. Paris. habet σφαιροειδοῦς, quod minus placet. Meliten. 966 : Σφαιροειδεῖ κυκλοφερεῖ (leg. σφαιροειδῆ κυκλοφερῆ) ταύτην κατασκευάσας. Adverb. σφαιροειδῶς occurrit in carmine *De animal.* 1150.

[2] Idem versus, cod. Flor. XXXIX, 2.

CLXIX. Εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον.

Ἐνταῦθα, πισῖὲ, τὴν Θεοῦ πόλιν βλέπων
Ἐκ τῶν πυλῶν μάνθανε τὴν σωτηρίαν·
Εἰ δὲ προελθὼν ἐμπορεύσῃ τὴν χάριν,
Ἐν οὐρανοῖς τὸ κέρδος εὑρεῖν ἰσχύσεις.

CLXX. Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὸ βιβλίον,
Ὃ δυνατοὶ κυκλοῦσιν ὡς Θεοῦ θρόνον,
Ἱλασμὸν ὠργάνωσεν ἐκ χρυσαργύρου
Κομνηνοφυὴς Μακρηνὸς[1] Γεώργιος.

CLXXI. Τῷ μεγάλῳ σῖρατοπεδάρχῃ.

Σὲ μὲν βασιλεὺς ὁ κρατῶν γῆς φωσφόρος,
Ἀκτῖνα λαμπρὰν ἀφιεὶς πρὸς ἑσπέραν,
Παρέσχεν ἡμῖν τῶν καλῶν τὴν αἰθρίαν[2]·
Οἰχήσεται γὰρ ὁ κρυμὸς τῶν βαρβάρων
Ῥυεὶς καθ' ἡμῶν ἐκ νεφῶν ψευδορκίου[3]
Καὶ Σικελικῆς δυσμενοῦς ἐπομβρίας.
Ἐγὼ δὲ τῆς σῆς ἐμφορηθεὶς λαμπάδος
Μιμήσομαι μὲν τὴν βοὴν τῶν τεττίγων·
Κεκράξομαι δὲ καὶ κροτήσω τὰς νίκας
Πανηγυρικῆς ἡδονῆς ἔαρ[4] χέας·
Ἡ σή με λοιπὸν, ὦ σῖρατηγὲ, χρησῖότης
Καθάπερ ἰκμὰς θρεπῖικὴ δροσιζέτω·
Τηρεῖν γὰρ εἰκὸς τὴν μαγάδα[5] τῶν λόγων,

[1] Macrenus quidam, vectigalium exactor, memoratur ap. Cantacuz. tom. II, p. 279.

[2] Cf. supra XVIII, 122.

[3] Cod. ψευδορκίους ex correctione.

[4] De hac nota metaphora cf. supra XIV, 538.

[5] *De animal.* 498 : Τοὺς ἄρρενας δὲ τῆς γονῆς τῶν τεττίγων Ποιεῖ φιλῳδοὺς ἡ μαγὰς τῆς ἰξύος.

Ὡς ἂν ὁ ῥυθμὸς εὐδρομῇ τῆς ἰξύος,
Ὅταν κατ' ἐχθρῶν ἐντινάξῃς τὴν σπάθην,
Ὡς πρὸς χλόην δρέπανον εἰς ὥραν θέρους
Ἀνὴρ γεωργὸς ἐντρυφῶν τῶν ἐλπίδων.

CLXXII. Ἐκ προσώπου τοῦ Φιλαρέτου[1] τῇ Θεομήτορι χαριστήριοι.

Εἰ μητρικὴν στείρωσιν εἰς γῆρας λύεις
Τεχθεῖσα τοῦ θανόντος ἀνθρώπου χάριν,
* Καὶ τῶν καλῶν τὴν στεῖραν εὐλογεῖς φύσιν
Τεκοῦσα Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον Λόγον,
Τί καινὸν ἂν ἤμειψας εἰς εὐτεκνίαν
Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐν γοναῖς ἀτεκνίαν;
Οὐκοῦν δέχου τὸν παῖδα τὸν σεσωσμένον
Τῇ σῇ δι' ἡμῶν προσπεφευγότα σκέπῃ·
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἀντὶ πάντων εἰσφέρω·
Κοσμῶ δὲ τὴν σὴν εἰκόνα χρυσαργύρῳ
Δεικνὺς ὅσον τὸ φίλτρον ἐκ τῶν μετρίων.
Ἀλλ' ὡς ἄτεκνον ὄντα τὸν σὸν ἱκέτην
Εὔτεκνον ἀπέφηνας, ἁγνὴ παρθένε·
Οὕτω με καὶ νῦν κατὰ τόνδε τὸν βίον
Εὔκαρπον[2] ἀνάδειξον ἐκ τῶν πρακτέων·
Καὶ γὰρ ἀνικμός εἰμι καὶ στεῖρος τέως,
Καὶ τὴν τομὴν δέδοικα τῆς ἀκαρπίας,
Καὶ τὴν ἀπειλὴν τῆς φλογὸς τῆς ἀξύλου·
Κἂν δεύτερον δῷς, κἂν μετὰ τοῦτον τρίτον,
Καὶ τοῦτο σὸν τὸ δῶρον, ὦ κοινὴ χάρις·
* Τῆς φύσεως γὰρ εὐγενίζεις τοὺς νόμους
Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα τὸν παντεργάτην[3].

[1] Cf. cod. Esc. CXCVIII.
[2] Cf. cod. Flor. XLIV, 52.
[3] Cod. Flor. CCXIII, 170 : Ἐν ᾧ περιλαλοῦσι τὸν παντεργάτην. Meliten. 1279 : Οὗτος γὰρ πλάσμα πέφυκε πρῶτον τοῦ παντεργάτου. Id. v. 1448.

Ὁ Νικόλαος ταῦτά σοι Φιλάρετος
Κἀν τοῖς τύποις εἴρηκε, κἀν τῇ καρδίᾳ.

CLXXIII. Πρός τινα τῶν γνησιωτάτων.

Ἔαρ ἐμὸν σὺ, κἂν ἀτεχνῶς οὐ φθίνῃς·
Οὐ γὰρ ἔχει κίνησιν ἡ σὴ θερμότης
Πρὸς τὸν πολὺν χειμῶνα[1] τῆς ἐμῆς τύχης·
Ἀλλ' ὡς ἐν ἀκμῇ καὶ σφριγᾷς καὶ προστίθης,
Καὶ φυλλομανεῖς[2] τῇ χλιδῇ τῆς καρδίας,
Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον[3] ὠδίνεις βρύων,
Ἐπεὶ βασιλεὺς τοὺς χυμοὺς ἀποθλίβει·
Κἀγὼ χελιδὼν ἐκμελὴς ὑπὸ κρύους·
Ἔτι γὰρ ἡ πλέρωσις οὐκ ἔθαλψέ με·
Ἂν δὲ σκεπασθῇ τῇ στολῇ τὸ σαρκίον
Τῆς σῆς ἐναργοῦς εὐπορήσαν αἰθρίας,
Ὦ φίλτατον φῶς, ὦ ποθεινή μοι θέα,
Καὶ νοῦ καθαρὲ καὶ φύσις ἀσύγκριτε,
* Κεκράξομαι[4] δὴ καὶ τρανώσω τὴν χάριν.

CLXXIV. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τῶν φώτων.

Ἰδοὺ παθῶν ἔρημον ἡ βίβλος φέρει
Καὶ ῥοῦν λογικὸν καὶ παλίνστροφον χύσιν
Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον ἐκμιμουμένην·
Προέρχεται γὰρ ἐκ φλεβῶν ἐγκαρδίων,
Καὶ πάλιν εἰς νοῦν μυστικῶς ὑποστρέφει·

[1] Conf. cod. Esc. CLXXXIII, 4.

[2] Philes, ed. Wernsd. pag. 58 : Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ τῶν πραγμάτων. Supra CVII, 2 : Τὸ φυλλομανοῦν καὶ χλιδῶν σοι βιβλίον. Cod. Flor. XXX, 8 : Καὶ φυλλομανῇ καὶ σκιάζῃ καὶ βρύῃ.

[3] Vox addenda lexicis. Supra LXI, 128 : Τὸν καρπὸν εὐπέπαντον ἐξῆς δεικνύει. Cod. Esc. CLXXXIV, 2 : Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον ἀρετῶν φέρον.

[4] Supra CLXXI, 9 : Κεκράξομαι δὲ καὶ κροτήσω τὰς νίκας.

Καὶ γίνεται θάλασσα, καὶ φεύγειν θέλει
Τὴν γνωσΊικὴν αἴσθησιν ἐξ εὐτεχνίας,
Κἂν ἡ λαμυρὰ τῆς γραφῆς ἐπομβρία
Ποιῇ καθαρὰν ἐν συνέξει τὴν φύσιν·
Βαπτίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ἡ γυμνότης,
Ὅταν ἐπισΊῇ τῶν παθῶν ἐλευθέρα
Τοῖς καινοποιοῖς τοῦ σκοποῦ καθαρσίοις·
Ἀνάπτεται δὲ καὶ πυρὸς φλὸξ ἐνθάδε,
Καὶ δείκνυται φῶς τῷ σκοποῦντι τὸν λόγον
Ἀναιρετικὸν τῆς ἀκαταληψίας·
Σκαλεύεται γὰρ ἐκ πυράγρας ἐνθέου
* Τῆς ῥητορικῆς τῆς κρατίσΊης ἡ ζέσις·
Καὶ πνεῦμα λοιπὸν εἰς τὸ πῦρ τοῦτο τρέχει,
Καὶ μαρτυρεῖ τὴν χάριν αὐτῇ τὴν ξένην·
Εἰ μὴ γὰρ ἦν ἐκεῖνο λαλοῦν ἐνθάδε,
Καὶ δημιουργοῦν καὶ προάγον τοὺς λόγους,
Οὐκ ἂν ἀτεχνῶς ἡ θεόφθογγος[1] φράσις
Ἐφ' ὑδάτων ἤχησεν, ὡς Δαβὶδ[2] λέγει.

CLXXV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐγὼ[3], βασιλεῦ, τἄλλα μὲν πάντα σΊέγω·
Καὶ γὰρ ἔχω βάναυσον ἐν λύπαις φύσιν,
Ὅταν ὁ καιρὸς καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν σφύραν
Καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν κακῶν ἐπεισφέρῃ[4]·
Καὶ γίνομαι φεῦ δυσδιάγνωσΊος θέᾳ[5],
Τῆς ἀσβόλης ἔσωθεν ἐξωθουμένης[6]

[1] Cf. supra CII, 3.

[2] Psalm. XLV, 3.

[3] Hi versus 1-9 supra inveniuntur XXVIII, 6, ubi Ἥλιε καὶ γῆ pro Ἐγὼ, βασιλεῦ.

[4] Supra τῆς πνοῆς συνεισάγῃ.

[5] Supra δύσμορφος ἐξ ἀθυμίας, sine φεῦ.

[6] Supra ἐκκενουμένης pro ἐξωθουμένης.

Ἐπὶ τὸ λευκὸν τῆς δορᾶς καὶ τὰς φλέβας·
Καὶ μὴν ὑπ' ἄλλων ἐλπίδων[1] κουφίζομαι·
Τὰς γὰρ ἀμοιβὰς τῶν πόνων φαντάζομαι·
Τὸ δὲ βλέπειν πόρρωθεν εἰς τὰς εἰσόδους
* Καὶ τοὺς ἐπὶ τὸ δεῖπνον εὐτυχηκότας,
Οἷς αὐτὸς ὁ κράτιστος ἐμπνεῖς τοὺς λόγους,
Οὐ τῶν ἀνεκτῶν, οὐδὲ τῶν ἴσων κρίνω.
Ἀλλ', ὦ φύσις εὔσπλαγχνε καὶ ζωηφόρε,
Εἰ μή τι δεινὸν εἰργασάμην ἐνθάδε,
Τὴν τῶν λόγων ἔμπνευσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
Καὶ τὸν γλυκασμὸν τῆς ῥοπῆς τῶν ὀμμάτων,
Καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους με τὸν δοῦλον κάλει·
Χωρὶς γὰρ αὐτῶν οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω[2],
Κἂν μικρὸν ἀπήχημα τολμήσας γράφω.

* CLXXVI. Εἰς τὸν ἅγιον Σάβαν[3].

Τὰς τοῦ Σατὰν φάλαγγας ὑπόδρα βλέπων
Κάλῳ πτερὸν πόρρωθεν ἑλκούσας μάτην,
Καί τινα κραυγὴν ἀφιείσας ἐκ βίας,
Ὡς ἀπὸ νηῶν λῃστρικόν τινα στόλον·
Γελᾷς μεταξὺ κἂν τὸν ἔμπροσθεν χρόνον
Γελαστικὴν τὴν φύσιν οὐκ εἶχες, πάτερ,
Εἰς ἕξιν ἐλθὼν τοῦ πονεῖν καὶ δακρύειν.
Πλὴν ἀλλ' ἐπεκρότησεν εὐθὺς τὰ στίφη,
* Σὺ δ' εἶπας αὐτῶν ἐκγελᾶν τὴν αἰσχύνην,
Εἰ μηδὲ κινεῖν τὸ πτερὸν δύναιντό σοι,

[1] Supra x, 72 : Καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι κουφίζομαι. Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 260 v° : Καὶ ὅλος εἰμὶ προθυμούμενος καὶ εὐφραινόμενος καὶ κουφιζόμενος ταῖς ἐλπίσι.

[2] Hic versus supra xxviii, 24. De voce ἀπήχημα, v. seq., conf. Mai *Bibl. Patr.* tom. VI, p. 417.

[3] Conf. Fabric. *Biblioth. græc.* X, p. 319.

Ὦ νοῦ ϖΊερωθεὶς[1] ϖρὸς Θεὸν τοῖς ϖρακτέοις,
Καὶ νῦν σὺν αὐτοῖς εὐθυμῶν τοῖς ἀγγέλοις.

CLXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐ κνώμενος σὺ τοῦ ϖΊεροῦ τῷ γαργάλῳ
Κινεῖς τὸ θερμὸν εἰς διάχυσιν, ϖάτερ·
Σχεδὸν γὰρ οὐδὲν τοῦ γελᾶν μέτεσΊι σοι
Πενθεῖν σεαυτὸν εὐγενῶς εἰθισμένῳ·
Γελᾷς δὲ σεμνῶς ϖρὸς τὸ δεῖγμα τοῦ ϖΊίλου,
Ἐφ' οὗ τὸ Σατὰν ἀδρανὲς διαϐλέπεις.
Πλὴν ὑποχωρῶν ὡς ῥαγεὶς οὗτος κάλως
Τὸ δρᾶμα ϖενθεῖ συντεθὲν ϖρὸς αἰσχύνην·
Συμπνίγεται γὰρ τῷ ϖΊερῷ τῆς χάριτος,
Ὦ νοῦ ϖΊερωτὰ τῆς σχολῆς τῆς ἐνθέου.

* CLXXIX[2]. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[3].

Σὸς ἐσΊι Φιλῆς, κἂν σιγᾷ, σὸς, κἂν γράφῃ·
Σὸς ἐσΊιν ἀλγῶν, σὸς δὲ καὶ χαίρων ϖάλιν·
Τί γοῦν τὸ μακρὸν τῆς βραδυτῆτος νέφος,
Ἥλιε, ταῖς σαῖς ἐγχρονίζει λαμπάσιν;

CLXXX. Ἐκ ϖροσώπου τοῦ Ἀτζύμη[4] κυροῦ Γεωργίου ϖρὸς τὸν ἀρχισΊράτηγον.

Ὀξυδρόμου ϖνεύματος ὑπάρχων φύσις,
Πτεροῖς[5], Μιχαὴλ, τῆς ϖνοῆς μοι τὸν δρόμον,
Καὶ τὴν ϖονηρὰν ἐκδιώκεις[6] ἀγχόνην,
Καὶ ψυχαγωγεῖς τὴν ἐμὴν θᾶτΊον φύσιν.

[1] Cf. supra x, 15.

[2] Carm. CLXXVIII jam editum ex cod. Esc. sub n° CCLXXXVIII.

[3] Cod. Flor. fol. 111 r°.

[4] Conf. supra CIX.

[5] *Corp. Inscr.* n. 3398.

[6] Prius erat ἐκδιώκοις et ψυχαγωγοῖς.

* CLXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον[1].

Ἂν εἰς ὕλην σώματος ἐμπνέων ἔτι
Τεραστίων ἄφραστον ἐπλούτεις χάριν,
Νῦν ϖνεῦμα καὶ Φῶς ἐν μεθέξει τυγχάνων,
Καὶ νοῦς ϖτερωτὸς[2] καὶ τρανῶς Θεὸν βλέπων,
Πῶς θαυματουργῶν τοῖς βροτοῖς λήξεις, μάκαρ;
Ἐπεί με λοιπὸν τῆς Φυλακῆς ἐῤῥύσω,
Καὶ τῆς Φυλακῆς τῶν ϖαθῶν ἐλευθέρου,
Αὐτὸς δὲ σαυτὸν ἀντὶ σώστρου νῦν δέχου,
Κἂν τῇ ψυχῇ γραΦέντα, κἂν τῷ ϖυκτίῳ·
Καὶ γὰρ ἔχεις δύναμιν οὗ ϖράττειν θέλεις.

CLXXXII. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[3].

Εἰ χρὴ ϖολιὰν εὐλαβεῖσθαι ϖρεσβύτου,
Ἰδοὺ ϖολιᾶς ἡ χιὼν εἶδος Φέρει·
Τὴν δὲ ϖροτιθεὶς ἐκταθεῖσαν ὁ χρόνος
Βοᾷ δι' ἡμᾶς τῷ κτύπῳ τοῦ ϖνεύματος·
Πῶς οὖν, βασιλεῦ, ϖῶς, θεοῦ στεΦηΦόρε,
Πῶς τὴν ϖολιὰν αἰσχυνεῖς τοῦ ϖρεσβύτου;

CLXXXIII. Εἰς ϖαναγιάριον[4].

* ΤρυΦὴν ἔχων ἄῤῥευστον ἐκ σοῦ, ϖαρθένε,
Τῆς σωματικῆς οὐ ϖτοοῦμαι τὸν κόρον·
Σὺ γὰρ γεωργεῖς μὴ σπαρέντα τὸν στάχυν,
Ὃς οἶδε ϖιστοὺς μυστικῶς διατρέΦειν.

* CLXXXIV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐμοὶ, βασιλεῦ, τὴν Σιὼν τὴν ἁγίαν,

[1] Cod. Flor. fol. 111 v°. Vid. Fabric. X, p. 298.
[2] Cf. supra CLXXVI, 11.
[3] Cod. Flor. fol. 111 v°.
[4] Cod. Flor. fol. 111 v°. De eadem re vid. Indicem s. h. v.

Ἐμοὶ, βασιλεῦ, τὴν Σιὼν ἰδεῖν δίδου·
Ποθῶ γὰρ αὐτὴν ὡς Θεοῦ ζῶντος πόλιν·
Ἀσπάζομαι δὲ τῇ ψυχῇ καὶ τὴν κόνιν,
Ἐφ' ἧς Ἰησοῦς ὁ γλυκὺς διατρίβων
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆγε τὴν κάτω φύσιν.
Ἥλιε, φωτὸς ἱλαροῦ δεῖξον χύσιν·
Δεῖ γάρ με φυγεῖν τῶν παθῶν τὴν ἑσπέραν[1],
Ὄρος λιπανθὲν τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος,
Ὡς ἂν μένοις ἄσειστον εἰς πάντα χρόνον,
Καρποὺς γεωργοῦν κοσμικῆς μοναρχίας,
Τὴν ἐξ Ἀερμὼν[2] ἐν Σιὼν δός μοι δρόσον·
Ὑφ' ἧς ὁ Δαβὶδ ψαλμικῶς ἀναψύχει
Ἀνομβρίᾳ[3] τέρποντος ἐκλείποντά με.
* Ζωῆς ἐγὼ τὸν τάφον ἀθρῆσαι θέλω·
Νεκρὸς γὰρ εἰμὶ καὶ μυδῶν ἄνευ τάφου.
Δὸς χεῖρα, ναὶ δὸς χεῖρα καὶ κούφιζέ με·
Ἡ γὰρ ζέσις[4] φλέγει με τῆς προθυμίας,
Κἂν ἀγανακτῇ καὶ μεθέλκῃ τὸ βρέφος,
Μενῶ φυσικῆς ἐγκρατέστερος μάχης.
Αὐτοκράτορ, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.

CLXXXV. Πρὸς τὸν βασιλέα.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί πταίσαντί μοι
Μακρὰν σιωπὴν ἀντιδίδως τῶν λόγων;
Καὶ μὴν κεχηνὼς ἀκροῶμαι καὶ βλέπω,
Καὶ γίνομαι ζῶν τῆς τριβῆς ὡροσκόπος,

[1] Similis metaphora invenitur infra ccxxxviii, 5 : Τὴν τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκεις ἑσπέραν.

[2] Psalm. cxxxii, 3.

[3] Infra clxxxvi, 1 : Ἀνομβρίᾳ τρέφοντος ἐκλείποντά με. Quod malim.

[4] Supra xlviii, 11 : Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας. Conf. cx, 1.

Εἴ που τις ἐλθὼν τῆς ἐμῆς χρείας χάριν
Ἐρεῖ τὰ καὶ τὰ βασιλεὺς πέμψας λέγει·
Οὐκ ἔσ7ιν οὐδὲν δυσχερὲς ϑέλοντί σοι·
Θεοῦ γὰρ ἰσχὺς ὑπερεκράτυνέ[1] σε,
Καὶ τοῦ γένους κάλλισ7ον εἰργάσατό σε,
Δεικνὺς ἐπὶ σοὶ τὴν κατ' ἄνθρωπον φύσιν,
* Ὡς πρὶν ἁμαρτεῖν συγγενῆ τοῖς ἀγγέλοις.
Πῶς οὖν σιωπῶν οὐδ' ἀπόκρισιν δίδως,
Ὁ πλουτοποιὸς[2], ὁ γλυκὺς ὑπὲρ μέλι;
Ὃ γὰρ πάλαι προὔθηκας ἐξῃτησάμην,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐταῖς ταῖς γραφαῖς τῶν δακτύλων
Καὶ ζῶντα καὶ νύσσοντα ϑεσπίσῃς λόγον,
Πρὸς τὸν λογισ7ὴν οὐκ ἀπόντα τὸν μέγαν·
Οὕτως ἀθυμεῖ καὶ σπορεὺς καὶ τοξότης,
Οὕτως ἁλιεὺς καὶ δρομεὺς κυνηγέτης,
Ὅταν μάτην ἕκασ7ος ἐλπίσας τύχοι.
Ἄλλον μὲν οὖν κάμνοντα μὴ παρατρέχων,
Ὡς καὶ Γαληνὸς καὶ βραβεὺς εὐεξίας,
Ἄλλῳ προθυμοῦ δεξιοῦσθαι φαρμάκῳ·
Τὸν σὸν δὲ Φιλῆν εἰς ἀνασ7ήσει λόγος,
Ὃν καὶ πρὶν ἐψύχωσας ἐξ εὐσπλαγχνίας.

CLXXXVI. Πρὸς τὸν βασιλέως σύγγονον.

Ἀνομβρίᾳ[3] τρέφοντος ἐκλείποντά με
Δρόσιζε ταῖς σαῖς μυσ7ικαῖς ἐπομβρίαις[4]·
* Ὡς οὐρανὸς γὰρ ἄλλο συνάγεις ὕδωρ
Στολὴν φέρων μέλαιναν ὡς νεφῶν γνόφον.

[1] Hac voce augenda lexica. Ὑπερκρατής ex Hesych. afferunt.

[2] Supra XXXIII, 16.

[3] Supra CLXXXIV, 14 : Ἀνομβρίᾳ τέρποντος ἐκλείποντά με.

[4] Conf. supra XIII, 125.

CLXXXVII. *Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου.*

Νοῦς, πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς φλὸξ ἐνθάδε·
Ὁ νοῦς ὁρατὸς, ἡ πνοὴ πεπηγμένη·
Τὸ φῶς ὑφεστὼς, καὶ τὸ πῦρ, πῦρ οὐ φλέγον
Αἰδοῖ καθαρῶς τῶν τριχῶν καὶ τῶν πίλων,
Μὴ καὶ τὸ λεπτὸν συμφλεγῇ τῶν ἀμφίων,
Καὶ τῆς κόμης τὸ σφίγμα ληφθὲν ἀθρόον·
Ἅπαν δὲ τὸ πρόσωπον ὃ, ξένε, βλέπεις
Ἦν ἂν ἐρυθρὸν ὡς τὸ πῦρ κἀν τοῖς τύποις,
Εἰ μή τις αἰδὼς μυστικῆς λειτουργίας
Ὕπωχρον ἀντέγραψεν ἐξ εὐτεχνίας.

CLXXXVIII. *Εἰς*[1] *σταύρωσιν ἐν λίθῳ τῷ ἀπὸ τοῦ ζωοδόχου τάφου.*

Τὸ σῶμα Χριστοῦ τάφος οὐκ ἔχει στέγειν[2]*·*
Ἐκ τῆς σοροῦ δὲ καὶ βραχὺς ἴσως λίθος
Τοῦ σταυρικοῦ σχήματος ἐν μέσῳ φέρει,
Τὸν τοῦ Γαβαθᾶ ζωγραφῶν θεῖον τόπον[3]*.*

* CLXXXIX. *Εἰς*[4] *ἐγλυμμένους μάρτυρας.*

Οἱ[5] *μάρτυρες νικῶσι καὶ λίθων φύσιν,*
Οἳ ζῶσι μικροῦ καὶ δοκοῦσιν ἐμπνέειν,
Κἂν ὠχριῶσι καὶ σιγῶσιν ἐνθάδε,
Χέαντες εἰς γῆν μαρτυρικῶς τὸ ζέον.

[1] Cod. Mon. fol. 95 : *Εἰς λίθον ἀπὸ τοῦ ζ. τ.* Jam edidi in meo *Catal. codd. Escur.* p. 44, cum hoc titulo : *Εἰς τὴν ἀπὸ σοροῦ λίθον τοῦ ἁγίου τάφου φέρουσαν.* De eadem re vid. epigramma cod. Florent. CCXXXVIII.

[2] *Catal. Monac.* male *στέγην.*

[3] Sic ex correctione; prius erat *τύπον.* Supra XLV, 2 : *Ὡς εἰς Γαβαθᾶ τὸν χρυσοῦν ἔνδον κόπον.*

[4] Cod. Flor. fol. 278 v°, cum hoc titulo : *Εἰς μάρτυρας γλυφέντας ἐν μαρμάρῳ.*

[5] Cod. Flor. male *αἱ μάρτυρες.*

CXC. Εἰς τὸν εὐαγγελισ7ὴν Θεολόγον.

Ἄνθρωπε, σιγῶν τὸν Ζεβεδαίου βλέπε·
Καθήμενος γὰρ εἰς χρυσῆν κήπου χλόην
Μετεγγράφει[1] τὸ δόγμα τῆς σωτηρίας·
* Εἰ δ' οὐχὶ καὶ τὸ πρῶτον ἀθρεῖς βιβλίον,
Εἰς οὐρανοὺς ἐκεῖνο, καὶ μὴ θαυμάσῃς·
Αὐτὸς γὰρ αὐτὸ μυσ7ικώτερον βλέπει,
Τὸν νοῦν ἔχων ἄντικρυς οὐρανοδρόμον,
Ὃν οἱ τὸ τετράμορφον[2] ἱσ7ορηκότες[3]
Εἰς ἀετοῦ γράφουσιν ὀξυδορκίαν.

* CXCI. Εἰς ναὸν τῆς Θεομήτορος[4].

Θεοῦ Λόγου σκήνωμα τὸν ναὸν δέχου·
Πύλη γὰρ εἶ σὺ καὶ τρυφὴ καὶ χωρίον
Καὶ ζῶν ὕδωρ καὶ κῆπος ἀῤῥεύσ7ου[5] χλόης.
Σοῦ μὲν γὰρ ἀκρόγωνος[6] ἐτμήθη λίθος,
Ὃς τὰς φύσεις συνῆψε τὰς ἀσυμβάτους·
Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ τὰ βάθρα πηγνύω,
Καὶ τὰς ψυχικὰς ἐλπίδας καθιδρύω·
Ἄλλως δὲ πῶς ἔδει με, σεμνὴ παρθένε,

[1] Cod. Escur. CLIX, 43 : Μετεγγραφῆναι τοῖς Θεοῦ με δακτύλοις. Codex Florent. XLI, 13 : Τοῖς σωσ7ικοῖς σου βιβλίοις μετεγγράφοις Γυναῖκα κἀμὲ καὶ τὰ δοῦλα φίλτατα.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 118 v° : Ὁ ἐπὶ τῶν χερουβὶμ φησὶ καθήμενος Θεὸς ἃ τετραπρόσωπα ἡ Γραφὴ λέγει, παρέδωκεν ἡμῖν τετράμορφον τὸ εὐαγγέλιον. Chrysippus Hierosol. *In S. Joann. Evang.* codex Parisin. 513, fol. 103 r° : Τὸν δὲ πολυόμματα καὶ τετράμορφα ζῶα καὶ τροχοὺς πυρίνους, καὶ ἀκαταπαύσ7ους ὕμνους βλέπειν ὑπέδειξεν. Pisides, *Hexaem.* 170 : Τετραμόρφῳ εἰκόνι.

[3] Cod. οἰσ7ορηκότες.

[4] Cod. Flor. fol. 278 v°, qui addit ἐκ προσώπου τοῦ Λιβαδαρίου. Conf. infra v. 16.

[5] Cod. Flor. ἀῤῥεύσ7ου (sic).

[6] Conf. supra XXXIII, 7.

Βωμὸν πονηρὸν[1] εὑρεθέντα πρακτέων,
Εἰς κάλλος ἐλθεῖν μυσῖικῆς νεουργίας;
Γένοιτο γοῦν ἐμοί τε καὶ τοῖς φιλτάτοις
Ὁ τῆς προσευχῆς οἶκος οὑτοσὶ σκέπη[2]
Τὴν ἐμπαθῆ λύουσα[3] τοῦ βίου ζάλην·
Οἶκος δὲ κοινὸς τῆς τρυφῆς τὸ χωρίον,
Ὅταν ἐπισῖῇ τῶν ἀμοιϐῶν ὁ χρόνος.
Κομνηνοφυὴς ταῦτα Λιϐαδάριος[4]
Θεόδωρός σοι ταῦτα τολμήσας ἔφην[5].

* CXCII. Εἰς εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χρισῖοῦ.

Θεὸς φυσικῶς ἐκ Θεοῦ πατρὸς Λόγος,
Ἐνταῦθα, Χρισῖὲ, σαρκικῶς πῶς ἐγράφης;
«Ναὶ, φησὶν, ἡ σὰρξ οὐ παρῆλθε τὴν φύσιν,
Σαρκὸς δὲ χωρὶς τίς Θεοῦ φύσιν γράφει;
Σὰρξ οὖν ἐγὼ σὴ, πλὴν Θεὸς πάλιν μένω·
Ξένον τὸ μυσῖήριον, ὃ σκοπῶν σίγα.»

* CXCIII. Αὐθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν.

Ἰδοὺ λογικῶν οὐρανῶν ὕψος βλέπων,
* Καὶ σῶμα λευκὸν καὶ νεφῶν εἶδος μέλαν,
Καὶ φῶς καθαρὸν ἀσῖραπῆς κεκρυμμένης,
Καὶ πνεῦμα κινοῦν τῶν νεφῶν τὰς ἐντάσεις,
Καὶ φθέγμα λαμπρὸν ὡς Θεοῦ βροντῆς κτύπον,
Ἐν τῇ κατὰ νοῦν ἀκροώμενος κρίσει
Ἀγωνιῶ καθάπερ ἐν περισῖάσει,

[1] Malim πονηρῶν.
[2] Cod. Flor. σκ..η. Read. qui addit: «Litteræ abrasæ legi non possunt.»
[3] Cod. Flor. λύουσαν.
[4] Forsan *Libadaire*, de quo Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* XI, p. 7.
[5] Cod. Paris. ἔφη, et supra ἔφην. Cod. Flor. ἔφη.

Σχεδὸν δεδοικὼς μὴ ῥαγεὶς ὄμβρος μέγας
Δόξῃ κυκᾶν τὴν κτίσιν ὥσπερ ἐν ζάλῃ·
Πλὴν οὗτος ἡμᾶς τῶν ψυχῶν ὁ προστάτης,
Ὁ πατριάρχης, ὁ βραβεὺς τῶν θαυμάτων,
Τὴν πνευματικὴν τεκτονεύσας ὁλκάδα,
Πρὸς τὸν γαληνὸν ἰθυνεῖ πλοῦν [1] τὸν λόγον,
Σώζειν διδαχθεὶς μὴ ῥυῇ τὸ πᾶν γένος·
Κατὰ δὲ μικρὸν ὑποτήκων τὴν χύσιν
Βαλεῖ καθαρὸν εἰς ψυχῶν χώραν σπόρον [2],
Τὴν γλῶτταν ὡς ἄροτρον ἠρέμα στρέφων,
Ὡς ἂν ἐπιστὰς εἰ παρὸν θέρος βλέποι,
Τὸν στάχυν ἁδρὸν συγκομίζοι τοῖς πόνοις·
* Αἰνιγματώδη ταῦτα, πλὴν σαφῆ πλέον.

* CXCIV. Εἰς ἐγκόλπιον [3].

Ὁ μὲν λίθος τὸ χρῶμα δεικνύει μέλαν·
Ἐμοὶ δέ τις ἔλλαμψις ἐντεῦθεν βρύει·
Ἡ γὰρ τὸ φῶς τεκοῦσα τῆς σωτηρίας
Σέλας τριλαμπὲς [4] ὑπανῆψεν [5] ἐνθάδε,
Τὸν Ζαχαρίου, τὸν πρόεδρον Μυρέων,
Καὶ τὸν σταθηρὸν ὁπλίτην Γεώργιον.

* CXCV. Εἰς μοναχῶν τράπεζαν.

Ἐπεί με γυμνὸν τῆς τρυφῆς ὑπεξάγει [6]

[1] Cf. supra x, 88.

[2] Cod. σπόρον, et supra σποράν.

[3] Cod. Florent. 280 r°, in quo : Εἰς ἐγκόλπιον τὴν θεομήτορα.

[4] Anon. cod. Paris. 362, fol. 29 v° : Τριλαμποῦς θεότητος αἴγλη μία. Codex Paris. 400, fol. 3 v° : Φῶς τὸ τριλαμπέστατον.

[5] Figur. Cod. Escur. ccxxii, 10 : Τεραστίων ἔλλαμψιν ὑπάναπτέ μοι. Eustath. *Opusc.* p. 170, 48 : Καὶ τῆς κατὰ ψυχὴν εἰς θεὸν καὶ τὰ θεῖα ὑπαναπτομένης θερμότητος τῷ παραμόνῳ τοῦ θαύματος. Id. p. 178, 16 : Καὶ τὸν τυραννικὸν εἰς πλέον θυμὸν ὑπανάψαντι.

[6] Vid. supra lxxvii, 1.

Τῆς βρώσεως τὸ ξύλον, ὃ Γραφὴ[1] λέγει,
Τροφῆς, Λόγε, τράπεζαν ἐσκεύασά σοι
Τὴν τοὺς μοναχοὺς ἑσΊιῶσαν ἐνθάδε·
Σὺ μὲν γὰρ ἡμῖν τὰς τροφὰς ἐπιβρέχεις
Σοφὸς προμηθεὺς εὑρεθεὶς, εὐεργέτα·
Ἐγὼ δέ σοι τὸν οἶκον ἀντὶ καλύβης,
Ὡς πρὶν ὁ σεμνὸς Ἀβραὰμ, ἐπηξάμην,
Καὶ ποικίλα χρώματα τοῖς τύποις χέας
Τὰς ἐμφάσεις προὔθηκα τῶν σεσωσμένων·
Τυχεῖν γὰρ ἡμῖν τῆς Ἐδὲμ δώσεις πάλιν,
Ἧς οἶδεν Ἀδὰμ τὴν τρυφὴν κεκλεισμένην.
Βαρθολομαῖος ἐκ βασιλείου γένους,
Τῶν ἱσΊοριῶν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
* Ἀτουέμης ἀχρεῖος ἐν μονοτρόποις
Τῷ δεσπότῃ σοι ταῦτα τολμήσας ἔφην.

CXCVI. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα[2].

Θεοῦ βασιλεῦ, τῆς ψυχῆς μοι τὸ ζέον[3],
Θεοῦ βασιλεῦ, τῆς ψυχῆς μοι τὸ ψύχον,
Τὸ νεῦρον, ἡ φλὲψ, ἡ χλιδὴ τῶν ὀμμάτων,
Τὸ χόνδρον, ἡ σὰρξ, ἡ ψεκὰς τῆς καρδίας,
Ὁ τοὺς μερισμοὺς τῶν μελῶν μου συνδέων,
Ὅταν ἀθυμῶν ἐξαμείβω τὸν τόνον,
Ἡ φαιδρότης, ἡ τέρψις, ἡ θυμηδία,
Ἡ χρησΊότης, ἡ χάρις, ἡ κρυπΊὴ δρόσος,
Ἡ ζωοποιὸς τῶν ἐμῶν λόγων κρᾶσις,
Ἡ τεκνοποιὸς τοῦ βροτῶν γένους φύσις,
Ὁ βασιλεὺς τὸ θαῦμα τοῦ κοινοῦ κρότου,
Ἐνταῦθά τις ἔπηλυς ἀγρότης γέρων,

[1] Genes. II, 9. — [2] Cod. Vat. fol. 179 r°. — [3] Idem versus infra 69.

Ὅσον μόναι παρεῖχον αἱ τρίχες κρίνειν
* Τῇ πρὸς τὸ λευκὸν ἐκτροπῇ κεχρωσμέναι,
Ἥβων δὲ σαφῶς καὶ σφριγῶν καὶ γεννάδας,
Ἐν τῇ πρὸς ἀκμὴν τῆς φυῆς εὐεξίᾳ,
Μόλις νομισθεὶς εὐτυχεῖν πρὸς τῶν ξένων·
Ὡς ὄψεται δὴ καθαρῶς[1] τὴν πατρίδα,
Τὴν γαμετὴν, τὰ τέκνα, τοὺς ἐκ τοῦ γένους,
Τὸν οἶκον αὐτὸν, τοὺς συνήθεις, τοὺς φίλους,
Ὅτε πρὸς ᾠδὰς εἶχεν ἐξιτηρίους
Χρηστὰς ἐν αὐταῖς ὀργανώσας ἐλπίδας,
Αἴφνης πεσὼν ἄφωνος ἠρέμα τρέμων,
Καὶ τῇ μεταξὺ συστολῇ τῆς καρδίας
Εἰς ἐσχάτην ὄρχησιν ἠρεθισμένος,
Τὴν μακρὰν ἐστείλατο τῆς φθορᾶς τρίβον.
Μὴ τοῦτο πᾶς ἄνθρωπος, ὃ Γραφὴ λέγει,
Μὴ τοῦτο κοινὸν οἶδεν ἡ φύσις πάθος;
Οὐκοῦν ἐπειδὴ τῆς ψυχῆς μου τὴν λύπην
Ὁ συχνὸς οὐκ ἔλυσε τοῦ πόνου χρόνος,
Ἢ πίστις, ἢ χάριτες (εἰ δίδως) λόγων,
* Ἢ πατριάρχης καὶ Θεοῦ πείθων φύσιν,
Ἢ στυγνότης ἄμετρος, ἢ ῥοὺς δακρύων,
Ἢ μετρία κώφευσις[2] ἐξ ἀθυμίας,
Ἢ πένθος ἠχοῦν εἰς μυχοὺς ἀποκρύφους,
Ἢ νοῦς ἀτεχνῶς ἐκλυθεὶς πρὸς τοὺς λόγους,
Ἢ καρδίας ἔκτηξις, ἢ μελῶν κλόνος,
Ἢ πνεῦμα πυκνὸν ἐκ λιμώδους ἀγχόνης,
Ἢ νυκτερινὸν ἢ μεθ' ἡμέραν δέος,

[1] Prius erat *καθαρός*.

[2] Cod. Vat. xxv, 56 : *Τὴν πατρικὴν κώφευσιν ἀθρόον λύεις*. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 40 r° : *Μὴ καὶ κωφεύσεως ἐν ταυτῷ καὶ ἀφωνίας αἴτιόν σοι γενοίμεθα σήμερον*.

Ἐκ τῆς πρὸς ἐχθροὺς μυστικῆς ὑποψίας,
Αὐτοκράτορ, δέδοικα μὴ ταυτὸν πάθω,
Μᾶλλον δὲ μὴ καὶ χεῖρον ἐξ ἀθυμίας·
Ὁ γὰρ γέρων ἐκεῖνος οὐκ ἐδυσθύμει[1].
Τί τοῦτο καὶ πῶς καὶ πόθεν καὶ πρὸς τίνος,
Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί σιγᾷς ἔτι;
Θαῤῥῶ γὰρ ὡς δεῖ καὶ προάγω τὸν λόγον
Παθῶν καθαρὰν τὴν συνείδησιν φέρων,
Εἰ μὴ βίου λέγοι τις ἀπροσεξίαν[2],
Ἣν οἶδεν αὐτὸς ὁ βραβεὺς πάντων Λόγος·
* Ἀλλ', ὦ φύσις κρίνουσα τὰς πάντων φύσεις
Ἐν συλλογισμοῖς γνωστικῆς εὐτεχνίας[3],
Εἰ μὲν πονηρὸν τὸν Φιλῆν δοῦλον κρίνεις,
Ἔταζε καὶ μάστιζε, μὴ φείδου πλέον,
Μὴ κατὰ μικρὸν τοῖς κακοῖς εἰθισμένος
Φθορεὺς ἐναργὴς εὑρεθῇ τῶν πραγμάτων·
Εἰ δὲ πρὸς αὐτοῦ, βασιλεῦ, τοῦ σοῦ κράτους
Καὶ τοῦ σε δοξάσαντος εἰς τὸ συμφέρον,
Εὔνους ὁ Φιλῆς ἀκριβῶς πάντα τρόπον
Καὶ σὲ πνέων, κράτιστε, καὶ σοὶ ζῶν μόνῳ,
Καὶ σοῦ προτιμῶν οὐδαμῶς οὐδὲν μέγα,
Νῦν δεῖξον ὡς χρὴ δεξιοῦσθαι καρδίαν
Πένητος ἀνδρὸς, ἀλλὰ σὴν ζῶντος χάριν,
Πένητος ἀνδρὸς, δυστυχοῦντος ἐκ πόνων.
Εἰ δ' οὖν, βασιλεῦ, τί με δεῖ πράττειν λέγε
Πεινῶντα καὶ διψῶντα καὶ τεθλιμμένον·

[1] Supra CXLIX, 233: Εἶτα τελευτᾷς δυσθυμῶν ὡς ὁ Κρόνος.

[2] German. Cpolitan. codex Coislin. 278, fol. 22 r°: Θεραπεύεσθε ἀπὸ τῶν ἐξ ἀπροσεξίας ἐπισυμβαινόντων ψυχικῶν νοσημάτων. Pantaleon, in S. Michael. cod. Paris. 501, fol. 126 v°: Γνῶμεν οἵους καρποὺς προξενεῖ ἡ τῆς ἰδίας προαιρέσεως ἀπροσεξία καὶ βούλησις.

[3] Conf. supra CLXXIV, 7.

Εἰ δ' οὐδὲ τοῦτό, τί με θαυμάζειν δέον,
Ὅταν σιωπῶν τοὺς ἐμοὺς κρύπτῃς λόγους,
* Καθάπερ οὐδὲν ὄντας ἢ κενὸν κτύπον,
Θεοῦ βασιλεῦ, τῆς ψυχῆς μοι τὸ ζέον[1];
Ὡς δοῦλος οἰκτρὸς ταῦτα τολμήσας ἔφην.

CXCVIII[2]. Αὔθωρον εἰς τὸν Περὶ τῆς προσκυνήσεως τῆς εἰκόνος λόγον καὶ εἰς μάρτυρα[3].

Εἰκών τις ἐστὶν ὁ προκείμενος λόγος
Σοφῶς πονηθεὶς τῷ γραφεῖ Γρηγορίῳ·
Καὶ γὰρ κεραννὺς τεχνικὴν πᾶσαν χρόαν
Ἐν τῇ καθαρᾷ τῆς ψυχῆς μελανδόχῃ,
Τὸ μαρτυρικὸν εὐφυῶς κάλλος γράφει,
Καὶ δημιουργεῖ ζῶντα μικροῦ τὸν τύπον,
Πνοῆς χέας δύναμιν ὠργανωμένην,
Καὶ δεικνὺς ὡς ἔξεστιν ἀνθρώπου φύσει
Πλάττειν γραφικὴν καὶ ψυχὴν αὖθις γράφειν.
Ὁρᾶτε λοιπὸν ὡς ὁρᾶν χρὴ τὸν λόγον
Εἰς εἰκόνος μίμησιν ἐκτεθειμένον,
* Οἱ προσκυνηταὶ καὶ βραβεῖς τῶν εἰκόνων,
Μή τις μεταξὺ τῆς γραφῆς τῆς ἐμψύχου
Καταφρονητὴς εὑρεθεὶς τῆς εἰκόνος
Εἰκῇ θορυβῇ καὶ καλύπτῃ τὸν λόγον·
Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ὁπλίτην
Ἐντεῦθεν εἰκὸς τὴν τιμὴν ἀνατρέχειν·
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πρὸς Θεὸν τὸ πᾶν βλέπει,
Δι' οὗ καθαρῶς ἐκνικῶσι τὴν πλάνην

[1] Idem versus supra I.
[2] Carmen CXCVII jam supra editum.
[3] Cod. Mon. fol. 137, cum hoc titulo : Αὔθωρον εἰς λόγον τοῦ Νύσσης πρός τινα μάρτυρα. Quæ homilia Gregorii Nysseni inter deperditas collocanda.

Οἱ παρὰ μικρὸν ἄγγελοι σΊεφανῖται,
Χωροῦντες εἰς σίδηρον, εἰς πῦρ, εἰς ὕδωρ·
Τῷ γὰρ λογισμῷ πυρπολοῦντες τὴν φύσιν
Τὰ ῥευσΊὰ[1] χαλκεύουσι τοῖς πόνοις μέλη.

CXCIX. Αὐθωρόν.

Ὁ Χατζίκης[2] τὸν πρέσβιν ἐσΊόμωσέ με,
Καὶ τοῦτο μισθὸς πρὸς Φιλῆν τῷ Χατζίκῃ·
Καὶ δὴ σΊίχων δίδωμι ῥυθμῷ Χατζίκην.
Εἴ τις με γοῦν ἔροιτο, Ποῦ γῆς Χατζίκης;
Ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Εἰς Καφᾶν[3] ὁ Χατζίκης·
* Ὅθεν τις ἥκων εἶπεν, Ἰδοὺ Χατζίκης·
Οὐ γὰρ Φάσις οὐκ εἶχεν ἄνδρα Χατζίκην.
Νῦν ὡς ἀληθῶς ἔσΊιν ἡμῖν Χατζίκης·
Νῦν οὐκ ἀπαράγωγος ὡς πρὶν Χατζίκης·
Τὸ συμμαχεῖν γάρ ἐσΊιν αὐτοῦ Χατζίκῃ·
Οὕτω πολύς τις ἐσΊὶ παρὼν Χατζίκης·
Καὶ πάλιν ἀπὼν οὐ βραχὺς ὁ Χατζίκης·
Φιλεῖν γὰρ εἰκὸς ἐξιόντα Χατζίκην
Τοὺς συμμάχους ἄξοντα καθὰ Χατζίκην·
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν συμμαχεῖν τῷ Χατζίκῃ,
Ἡ κλῆσις οὐδέν ἐσΊιν, ἀλλ' ἢ Χατζίκης.
Ὢ πῶς ΣεβασΊόπολιν[4] ἀφεὶς Χατζίκης,
Καὶ πάντα μικροῦ τὰ προσόντα Χατζίκῃ,
ΠροσῆλΘεν ἡμῖν ὡς συνήθης Χατζίκης!
Ἡ σὴ γὰρ αὐτὸν εἷλκε σειρὴν Χατζίκην,
Ἡμῶν βασιλεῦ πρὸς Θεοῦ καὶ Χατζίκῃ.
Ἴδοιμι λοιπὸν ἐν βραχεῖ τὸν Χατζίκην

[1] Cod. Mon. τὰ ῥᾷσΊα χαλκέουσι.

[2] Cf. supra XVIII, 41 sqq.

[3] Supra XVIII, 40.

[4] Supra XVIII, 52.

Τοὺς συμμάχους ἄγοντα· τῷ γὰρ Χατζίκῃ
* Προσῆκον ἡμῖν συμμαχεῖν ὡς Χατζίκῃ·
Εἰ δ' οὖν, ὅσους εἴρηκε Χατζίκης ἄγειν
Κελτοὺς πρὸς ἡμᾶς εὐνοοῦντας Χατζίκῃ,
Δοίη τοσούτους ἀντὶ Χατζίκη χρόνους
Ὁ δημιουργὸς καὶ Φιλῇ καὶ Χατζίκῃ,
Σοὶ δὴ, βασιλεῦ, τῷ βραβεῖ τοῦ Χατζίκη·
Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἀπαριθμεῖν Χατζίκην
Εἰς χιλιάδα συνδραμοῦσαν Χατζίκῃ,
Καὶ τὸν δρόμον τείνοντας ἐκ γῆς Χατζίκη
Πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ὡς φιλοῦντας Χατζίκην.

CC. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ὁ σὸς βασιλεὺς, ὁ βραβεὺς τῶν κτισμάτων,
Χιτῶνα καινὸν συντιθεὶς ἀπὸ χλόης,
Ἣ νήθεται μὲν ἐξ ἀποκρύφου κρόκης,
Ὑφαίνεται δὲ τῷ προσήκοντι χρόνῳ,
Στολίζεται δὲ ταῖς βαφαῖς τῶν ἀνθέων,
Τὴν πρὶν ἀκαλλῆ καὶ ψιλὴν γῆν φαιδρύνει.
Σὺ δ', ὦ βασιλεῦ, τὸν Φιλῆν παρατρέχεις,
* Τὴν γῆν με τὴν σὴν, τὴν πατουμένην κόνιν.
Καὶ ποῦ θεμιτὸν εἰς φιλάνθρωπον φύσιν,
Ἣ Χριστὸν αὐτόν ἐστιν ἐκμιμουμένη;
Οὐ κρύπτεται γὰρ οὐδαμῶς ἡ γυμνότης,
Εἰ καὶ τὸ πεινῆν συσκιάζοι τις τάχα.

CCI. Τῷ σοφωτάτῳ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ.

Γυμνόν με, σαυτὸν ἐντολαῖς[1] ἐγὼ βλέπεις,
Καὶ ψυχρὸν εἰς ἔνθαλψιν ἀμφίων πνέεις[2]...

[1] Fort. ἐν σΊολαῖς Ξηρῶν.

[2] Desunt quædam. Fort. excidit fo-lium. Vox ἔνθαλψις addenda lexicis. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 16 v°:

14.

* Εἰ ζῶμεν ἀμφοῖν εἰς ἀσύμβατον τύχην·
Φίλαυτε σεμνὲ, σὺ δὲ ναρκᾷς ἐν ζέσει,
Καὶ τὴν φιλικὴν εἰσφορὰν οὐ συλλέγεις·
Χαρισμάτων ἔρανε, δὸς χρυσῆν κρόκην,
Δι' ἧς ὑφανῶ τοῦ πόθου τὰ νήματα.

CCII. Πρός τινα τῶν φίλων.

Ὦ νοῦ στολιστὰ γνωστικῆς ἱστουργίας[1],
Ὡς νῆτρον εὐθὲς τὴν σοφὴν γλῶτταν στρέφων,
Κλωθοῦς πονηρᾶς τῷ Φιλῇ τέμνε βρόχους,
Καὶ θάλπε γυμνὸν τοὺς χρυσοῦς κλώσας μίτους
Εἰς τὴν ὑφαντὴν ἐκ τριχῶν εὐκοσμίαν·
Καὶ γὰρ τὸν ἱστὸν τῶν καλῶν σου πρακτέων
Πρὸς ὕψος ἐκ γῆς οὐρανοῦ μοι πηγνύεις,
Ὡς ἂν ὑφανθεὶς ἐξ ἀδήλου κερκίδος
Χιτὼν φαεινὸς τὴν ψυχήν σου λαμπρύνοι
Ταῖς πέντε Χριστοῦ προστεθεῖσαν παρθένοις.

CCIII. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τῶν φώτων[2].

Εἰς τὸν ποταμὸν τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
Τὴν γλῶσσαν ὠθῶν, ὡς προφήτου[3] διφθέραν,
Διχῇ διαιρῶ καὶ συνάπτω τὸν λόγον·

Πάντως δὲ οὐδ' ἂν αὐτὸς ὁ ἀστεράρχης καὶ κοσμολαμπὴς ἥλιος τὰς ἡνίας ἐνδοὺς τὸν οἰκεῖον διΐππευε δρόμον παμφαὴς ἀκτινοβολῶν καὶ παγκόσμιον, εἰ μὴ πολλοὺς εἶχε θεατὰς καὶ τοὺς τὴν ὠφέλειαν καρπουμένους ἐκ τῆς ἐλλάμψεώς τε καὶ τῆς ἐνθάλψεως.

[1] Supra v, 3 et CXIII, 25. Id. *De bombyce*, 39 : Χιτὼν λογικὲ πρακτικῆς ἱστουργίας. Conf. cod. Flor. CXXV, 15. Vocem *ἱστούργημα*, qua carent lexica, usurpat Jo. Tzetzes, *Ep.* 71, pag. 63 : Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν Θήβαις καὶ ἐκ Θηβῶν ἱστουργήματα, ὡς ἔοικε, τοῦ (leg. τοῖς τοῦ) Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ καλλυνόμενα ῥεύμασιν. Adde et *θεοϊστούργητος* ex German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 197 r°: Τὸν θ. καὶ ἄνωθεν ὑφαντὸν χιτῶνα.

[2] Gregor. Naz. *Opp.* t. I, pag. 677.

[3] Fort. respectu ad Esaï. VIII, 1.

* Γρηγόριος[1] γὰρ ὁ σχεδὸν ζῶν Ἠλίας,
Δίδωσι διπλῆν εὐτυχεῖν μοι τὴν χάριν.
Τὴν γοῦν κιϐωτὸν[2] τῆς ψυχῆς τὴν ὀλϐίαν
Ἕκαστος ὑμῶν εἰσϐαλεῖν σπουδαζέτω,
Μή τις λογισμὸς δυσμενὴς ἐπιτρέχων
Τὴν γνωστικὴν ὕπαρξιν ἁρπάσας λάθῃ·
Παρὸν διελθεῖν ἐξ ἀνύδρων πυθμένων
Εἰς γῆν ἀγαθὴν μυστικῆς παγκαρπίας.
Ὁ γὰρ Ἰησοῦς, ἡ φιλάνθρωπος φύσις,
Κἀνταῦθα φανεὶς εὐμαρίζει τὸν πόρον,
Καὶ δημαγωγῶν εὐκλεῶς διεξάγει
Τοὺς τῆς κιϐωτοῦ δεξιοὺς ἐπιστάτας.
Μὴ τοῦτο καὶ βάπτισμα καὶ στρατηγίαι;
Μὴ τοὺς παλαιοὺς ἐκνικῶμεν τοῖς νέοις;
Μὴ τὰς ἀμυδρὰς καὶ σκιώδεις ἐμφάσεις
Εἰς φῶς ὑφεστῶς εὐτυχοῦμεν πραγμάτων;
Πλὴν εἴ τις ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ὄρος μέγα,
Τὸν ὄγκον[3] ἀφεὶς τῆς ψυχῆς προσελθέτω·
* Τοὺς γὰρ ταπεινοὺς[4] οἶδεν ὑψοῦν ἡ χάρις,
Ἀνθίσταται δὲ καὶ καθέλκει τὸν τῦφον.
Εἴ τις σκολιὸς καὶ τραχὺς τὴν καρδίαν,
Τὸ τοῦ τρόπου δύστριπτον εὐμαριζέτω,
Μή τις ἀπηνοῦς ἐγκοπεὺς λιθοξόου
Τὰς αὐτοφυεῖς[5] ἐξοχὰς ἀποσπάσῃ.

[1] Id est Gregorius Naz.

[2] Supra LIX, 10 : Καὶ τὴν κιϐωτὸν τῆς ἐμῆς γλώττης δέχου. Append. IV, 9 : Ὦ κιϐωτὲ παντοδαπῶν θαυμάτων. Id. *De officiis*, v. 127 : Κιϐωτὸς κράτους.

[3] Cod. ὄγγον.

[4] Luc. I, 52.

[5] Sup. XIV, 151. Philes, ed. Wernsd. p. 112 : Τοὺς δ' αὐτοφυεῖς ἀκναφεύτους ἀχρόους, Ἐφ' οἷς (cod. Paris. οὓς) τὸ λευκὸν ἐγκρατέστερον μένει. Cf. Isidor. Pel. *Epist.* II, 53; *Biblioth. Patr.* Mai, t. IV, p. 260; Eustath. *Opusc.* p. 7, 42; Meliten. vers. 906, cod. Paris. 1447,

Εἴ τις καλῶν ἔρημος, ὀφθήτω κρίνον,
Ὃ ψαλμικῶς τέθηλεν εἰς πάντα χρόνον,
Καλῶς πιανθὲν τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.
Εἴ τις παθῶν ἄνθραξιν [1] ἐξικμασμένος
Μισεῖ τὸν αὐχμὸν καὶ ποτοῦ χρείαν ἔχει,
Πηγὴν θεωρῶν ἐκμιμείσθω δορκάδα.
Εἴ τις ῥυπαρὸς ἐκ παθῶν ὀλεθρίων,
Ἅπαν τὸ δυσέκνιπτον [2] ἀποκλυζέτω,
Μή τις μολυσμὸν [3] τὴν ψυχὴν περιξέσῃ,
Καὶ δαπανηθῇ πᾶς ὁ γενναῖος πόνος.
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦ προκειμένου λόγου
Ῥυθμίζεται μὲν ἀκοὴ καὶ καρδία,
* Κοιμίζεται δὲ συμφορῶν μέγας κλύδων [4],
Ἀμβλύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος,
Κουφίζεται δὲ μυστικῆς λύμης βάρος,
Στηρίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ἡ χαυνότης,
Ἐντείνεται [5] δὲ τῶν φρενῶν ἡ λεπτότης,
Ἀνοίγεται δὲ γνωστικῆς θύρα στέγης,
Πλουτίζεται δὲ δυσπραγῶν ἅπας τρόπος·
Λιμὸς δὲ καλῶν εὐχερῶς ἀποῤῥέει,
Τρυφὴ δὲ πολλῶν ἀγαθῶν ἐπεισρέει [6],
Καὶ γίνεται τὸ κέρδος ἐντεῦθεν μέγα.

fol. 4 r°, et Theod. Prodrom. ed. Mai, I, 26. Adverbio *αὐτοφυῶς* utitur Proclus *In Tim.* p. 27, et verbo *αὐτοφυέω* Meliten. v. 940.

[1] Cf. supra XXXI, 2.

[2] Supra XIV, 184 : *Καὶ πρὸς τὸ δυσέκνιπτον ἐσκιρωμένους.* Cod. Flor. CCXV, 207 : *Μεγάλη καὶ δυσέκνιπτος ἐν τοῖς θνητοῖς ἡ πλάνη.* Id. *De animal.* vers. 1969 : *Ἡ δευσοποιὸς καὶ δυσέκνιπτος χρόα.*

[3] Fort. *μολυσμός.* Conf. supra XIII, 157.

[4] Hi duo versus 40 et 41 supra XL, 80, cum varietate *συστέλλεται* pro *ἀμβλύνεται.* Conf. Append. VIII, 7-9.

[5] Conf. supra XIII, 8.

[6] Supra XCVIII, 6 : *Καὶ ῥεῖθρον οἰδοῦν*

Σκοπεῖτε λοιπὸν οἱ παρόντες τὸν λόγον,
Καὶ πᾶν ὑλικὸν ἐξελόντες φορτίον,
Ὡς ἱματισμὸν ἐμβριθῆ ταῖς καρδίαις,
Καὶ τὰς νοητὰς εὐτυχοῦντες λαμπάδας,
Ἃς ἡ ζέσις δίδωσι τῆς προθυμίας,
Τοῖς γνωστικοῖς ῥεύμασι βαπτίζεσθέ μοι·
Τὸ γὰρ θορυβεῖν ἢ καθεύδειν ἐν μέσῳ
Κρυπτὸν μολυσμὸν ταῖς ψυχαῖς παρατρίβει·
* Πλὴν ὁ προφήτης, ἡ φερώνυμος χάρις,
Ὁ μυσταγωγὸς τῶν ἀποῤῥήτων λόγων,
Καὶ νυμφαγωγὸς τοῦ θεανθρώπου Λόγου
Τὴν δέῤῥιν αὐχῶν, τῆς καμήλου τὰς τρίχας,
Τὸν εὐγενῆ πλόκαμον ἐξ ἀλουσίας,
Τὴν φαιδρὰν ὠχρότητα τῆς ἀσαρκίας,
Τὸ στυγνὸν ἀγώνισμα τῆς ἐρημίας,
Τὸ λιτὸν ἐντρύφημα τῆς ἀσιτίας,
Τὸ πικρὸν ἢ δύσοδμον ἢ νόθον μέλι,
Καὶ τὰς ἀηδεῖς ἢ δροσώδεις ἀκρίδας,
Πάρεστιν ὡς ὁρᾶτε μικροῦ βαπτίσων,
Καὶ παραγυμνοῖ ταῖς ψυχαῖς τὴν ἀξίνην [1],
Ἣν ὁ κριτὴς ἔθηξε τοῖς χαύνοις λίθοις·
Ἀλλ' ὡς ἐφικτὸν τὴν τομὴν φυλακτέον,
Καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων φευκτέον,
Οἳ παραφωλεύουσιν [2] ἐν ταῖς καρδίαις·

ταῖς ὀπαῖς ἐπεισρέον. Cod. Flor. CXXXII, 3 : Πρὸς τοὺς ἐπεισρέοντας ἐνθάδε ξένους. Id. *In Cantacuz.* v. 38 : Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἐχθροὺς ἐκθλίβει. Ibidem, v. 186 : Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἀφθόνως τρέφει.

[1] Vid. Matth. III, 10.

[2] Hac voce carent lexica. Cod. Flor. CXI, 21 : Τὰ γὰρ παραφωλεύοντα φεύγει τὴν κρᾶσιν πάθη. CCXIV, 90 : Συχναῖς ἐρευγαῖς ἐκδιώξαις τοὺς πόνους, Οἳ παραφωλεύουσι καὶ θλίβουσί με. Cod. Vat. XIV, 17 : Καὶ παραφωλεύουσαν ἐν τοῖς ἐγκάτοις.

Μᾶλλον δὲ ταύτας δυσμενῶς ἐπηρμένας
Χριστὸς καθαιρῶν συμπατεῖ καὶ συντρίβει.
* *Τοῖς γοῦν λογισμοῖς τῆς Γραφῆς προσεκτέον*[1],
Ἐξ ὧν ὁ καρπὸς βλαστάνει τοῦ Πνεύματος·
Σὺ δ' ἐξαναστὰς καὶ πλατύνας τὸ στόμα,
Καὶ τὴν λαλοῦσαν εὐτρεπίσας ὁλκάδα,
Τῆς σῆς γε φωνῆς ἀντὶ λαίφους ἠρμένης,
Τὴν τοῦ λόγου θάλασσαν εὐλόγει, θύτα.

CCIV. *Χαριστήριοι τῇ θεοτόκῳ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀδριανουπολίτου κυροῦ Μαλαχίου.*

Καὶ πάντα μὲν δὴ τὰ στρατηγήματά σου,
Θεοῦ στρατηγὲ μητροπάρθενε[2], *ξένα·*
Καὶ γὰρ διὰ σοῦ δυσμενῶν πίπτει στίφη,
Καὶ τέρπεται μὲν ὁ στρατὸς τῶν Αὐσόνων,
Ἀμβλύνεται δὲ Περσικὴ πᾶσα σπάθη,
Συντρίβεται δὲ τοξικῆς τόλμας κράτη,
Συστέλλεται δὲ Σικελῶν μέγα θράσος,
Κοιμίζεται δὲ κοσμικὴ πᾶσα ζάλη[3],
Πλατύνεται δὲ τὸ στενὸν τῶν ἐλπίδων,

[1] Cod. Flor. CXCVIII, 68 : *Ἔργου πρὸ παντὸς τῷ θεῷ προσεκτέον*. German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 115 r° : *Προσεκτέον οὖν ἵνα μὴ καταισχύνωμεν τὴν δωρουμένην εὐγένειαν*. Id. f. 212 r°; Procl. *In Tim.* pag. 22 ; Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 233 v°; cod. Coislin. 87, fol. 297 v° : *Πρ. μή πως τὰ τοῦ λιμένος ἐν τῷ πελάγει σκορπίσωμεν*. S. Nilus, cod. Paris. 1054, fol. 13 v° : *Πρ. μᾶλλον ἑαυτοῖς*.

[2] Cod. Flor. LXVIII, 17 et CCXX, 2. Add. Jo. Damasc. I, 680 ; *Spicil. Rom.* t. V, p. 332 ; cod. Par. 250, fol. 93 r°, et cod. Parisin. suppl. 287, fol. 19 r°. Manuel Holobolus, ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 178 : *Παρθενομήτωρ κόρη*. Conf. Ephr. Syr. *Opp.* tom. III, p. 546, et cod. Paris. 250, fol. 21 r° et 115 v°. Vox nova *παρθενομητρόθεος* usurpatur a Basilio Patrensi, ap. Mai. *Bibl. Nov. Patr.* t. VII, part. 1, pag. XII : *Τὴν ἁγίαν παρθενομητρόθεον*.

[3] Conf. cod. Flor. CXXIII, 15.

Σμικρύνεται δὲ συμφορῶν ἀμετρία,
Καὶ πᾶν ἀπηχὲς καὶ βαρὺ θρήνων μέλος
Εἰς κοσμοτερπεῖς ἐξαμείβεται κρότους.
* Τὰ δὲ πρὸ μικροῦ τίνα, καὶ τίνος χάριν,
Τῆς[1] Σικελικῆς ἐνταθείσης ὀφρύος,
Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν Περσικῆς ὁμαιχμίας[2];

* CCV. Τῷ Ζαρείδῃ[3].

Δέχου παρ' ἡμῶν οὓς ὑπεσχόμην στίχους,
Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν ἥνπερ ἐζήτεις χάριν.
Σὺ δὲ πρὸς ἡμᾶς τὴν κορύνην τὴν φίλην
Ὁ στεῤῥὸς ἀντίπεμπε καὶ γίγας φίλος.
Καὶ γὰρ ἐφ' ἡμᾶς ὁ φθορεὺς ἕρπει φθόνος,
Καὶ κρυπτὸν ὡς ἄτολμος ἁρπάζων βέλος,
Ὃ τὸ πρὶν ἠκόνησεν εἰς ψεύδους λίθον,
Καταστρατηγεῖ τῶν ἐμῶν συνταγμάτων.
Ἔστω γε μὴν εὔστικτος αὐτῇ λαμπρότης
Ἐκ τῆς καθαρᾶς τοῦ χρυσοῦ λεπτουργίας,
Ὡς ἂν τὸν ἐχθρὸν ἐκφοβῇ καὶ μακρόθεν
Τοῦ φωτὸς ἐκτείνασα τὰς ἀνακλάσεις,
Ὡς νευρά τις εὔξεστα τοξότου βέλη·
Ῥάστη δέ μοι φαίνοιτο καὶ κούφη στρέφειν,
Σιδηρίου μέλανος ἐσκευασμένη,
Ἡ γὰρ ἐν αὐτῷ τῶν φλεβῶν[4] εὐταξία
Τὴν αὐτόθεν κίνησιν ἐμφαίνουσί[5] μοι·
Τὰ δ' ἐκτόπως ἔχοντα τῶν ὅπλων βάρη

[1] Vers. 14 et 15 supra XVIII, 6 et 7.

[2] In marg. legitur ζήτει. Finis excidit. Cf. CCXIV, 13.

[3] Fort. Joanni Zaridæ, de quo Cantacuz. I, 26, et ad quem scripsit Maxim. Planudes. Conf. codex Monac. n° 50. Ap. Cantacuz. Ζαρίδης.

[4] Quid hic φλέβες? Fort. delend. v. 15, qui ad aliud carmen pertinet.

[5] Leg. ἐμφαίνουσά μοι.

* Πολλάκις ἐχθροῦ δυσμενέστερα βλέπω·
Ταύτην δὲ λαβὼν τῆς ἐμῆς ἐφεστρίδος,
Ὅταν ὁ θυμὸς ἀκρατῶς ὑπερζέσῃ,
Κτενῶ πονηροὺς εἰσπεσόντας ἀθρόους,
Καὶ τοὺς ἐν ἀγροῖς οὐχ ὑποτρέσω λύκους,
Οὓς εἰς λεόντων ἐξαμειφθέντας θράσος
Ἡ στεῤῥότης ἔδειξε τῆς ἁμαρτίας·
Οὐ γὰρ ἀγεννὴς καὶ φιλῆς ἐν ὁπλίταις,
Ὅταν ἔχῃ σύναρσιν ἀπὸ τῶν φίλων.

CCVI. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Θηλὴ, βασιλεῦ, θρεπτικῶν προσταγμάτων,
Τὸ πορφυροῦν ἔχουσα τοῦ κράτους γάλα[1],
Τάχ' ἂν τὸ σὸν τρίδουλον[2] αὐξάνοι βρέφος
Τὸν πατρόθεν τρέφοντα μαστεῦον πόρον.

* CCVII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Ἐγὼ[3], στρατηγὲ, τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
Ἑκὼν ἄκων ἔστεργον οὓς εἶχον πόνους·
Ἐπεὶ δὲ τὴν σὴν εὐτυχῶς εἶδον φύσιν,
Ἐξ οὗ τὸ λυποῦν ἐντραπὲν συνεστάλη,
Τὸ σχῆμα λαβὼν τῆς διόπτρας[4] τῶν λόγων,
Ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὸ σὸν κάλλος βλέπω,
Οὐ κατ' ἐμαυτὸν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
Ὅτε στρατηγεῖς πανταχοῦ τῆς ἑσπέρας,
Σοβῶν τὸν ἑσμὸν[5] τακτικῶς τῶν βαρβάρων,
Καὶ τῶν Ἰταλῶν τὸν θρασὺν εἴργων δρόμον,

[1] Conf. supra XIII, 24.

[2] Ephræm. *Chron.* 254, et Theod. Prodr. IV, 48 ed. Mai.: *Καὶ πάλιν ἐργασάμενος τῷ κράτει σου τριδούλους.*

[3] Conf. cod. Escur. XCI, 1, 2 et 5, ubi idem versus.

[4] Cod. *διόπρας.* Cf. supra LV, 16.

[5] Conf. cod. Esc. CCXIII, 110.

Ἔχω προσῆκον τῇ νόσῳ τὸ φάρμακον·
Κἂν ἀπὸ θηλῆς κλαυθμυρίζοι τὰ βρέφη,
Ῥιγοῖ γὰρ αὐτοῖς δυσπαθῶς τὰ σαρκία,
* Χιτῶνας αὐτὸς ἐξυφαίνεις ἐλπίδων,
Φοιτῶν πρὸς ἡμᾶς ὁ γλυκὺς εὐεργέτης.
Πλὴν ἴδε τοὺς σοὺς εὐμενῶς ὑποσΊρέφων,
Καὶ θάλψον ἡμᾶς τὴν χρυσῆν ζέσιν χέας.
Ὁ γὰρ καθισΊῶν συγχυθείσας τὰς πόλεις,
Καὶ τοὺς περιχαίνοντας[1] ἐχθροὺς συντρίβων,
Καὶ τεῖχος αὐτοῖς ἐμποδὼν σΊήσας μέγα,
Μή τις καθ' ἡμῶν δυσμενὴς ἐπιτρέχοι,
Μᾶλλον δὲ τοῖς χάραξι τοῦ μεταιχμίου
Παντὸς κεφαλὴν δυσμενοῦς διακλάσας,
Πῶς οὐχὶ κἀμοῦ τοὺς δριμεῖς εἴρξεις πόνους
Τὸ κέρδος ἐνθεὶς καὶ χρυσοῦν τεῖχος κτίσας;
Τί δὲ, σΊρατηγὲ, καὶ πρὸ τῆσδε τῆς τύχης
Οὐ μᾶλλον ἡμᾶς εὐπραγοῦντας εἰσΊίας;
Τροφεῦ προμηθεῦ, τοὺς δὲ μέχρι σου ξένους
Οὐκ ἔσΊιν εὑρεῖν δυσΊυχοῦντας ὀλβίους,
Ἐμοὶ δὲ νικᾷς εὐχερῶς καὶ τοὺς λόγους,
Ἀνατρέπων τὸ σχῆμα τῆς εὐτεχνίας
* Ἐν τοῖς δι' ἡμᾶς τακτικοῖς σου πρακτέοις·
Τὴν γὰρ ἀναζέσασαν ἐξ Αἴτνης[2] φλόγα
Καὶ μέχρις ἡμῶν εἰσρυεῖσαν ἀσχέτως,
Καὶ πάντα μικροῦ πυρπολήσασαν τόπον,
Τῆς βαρβαρικῆς ἐκριπιζούσης ὕλης,

[1] Infra CCXIV, 30 : Τοὺς κυκλόθεν χαίνοντας ἐχθροὺς ἐκτρίβων. Cod. Escur. CXCI, 15 : Καὶ τοὺς περιχαίνοντας ἐσθ' ὅτε ξένους Ἀναψύχει λάπΊοντας ὀζώδες γάλα. Id. *De anim.* 1273 : Μάτην περιχαίνοντας αὐτοὺς δεικνύει.

[2] Infra CCXIV, 22 : Σβέννυσι τὴν ἀρθεῖσαν ἐξ Αἴτνης φλόγα.

Αὐτὸς ποταμοὺς γνωστικοὺς ὑπερχέας
Καὶ κατὰ δυσμῶν ἐκτοπίσας ἀσχέτως,
Κλεινὲ στρατηγὲ, συντόνως ἀπέσβεσας·
Καὶ νῦν ὁ καπνὸς τῶν φονευτῶν ἐῤῥύη,
Καὶ σώζεται πᾶς εὐγενῶς ἀναπνέων.
Ὢ τῆς μεγάλης ἧς ἔτυχες φύσεως!
Τηρεῖς γὰρ ἀπὼν καὶ παρὼν σώζεις πόλιν[1],
Καὶ τὴν πολιὰν τῆς παρακμῆς δεικνύεις
Ἐν τῇ πρὸς ἀκμὴν τῆς φυῆς εὐταξίᾳ.
Τίς γὰρ, τὸ σὸν πρόσωπον εἰ βλέπει μόνον,
Οὐκ εἰς τὸ λοιπὸν σωφρονέστερος μένει;
Τίς τῶν στρατηγῶν τῶν σοφῶν τῆς Ἑλλάδος
Ἀντέσχεν ὡς σὺ δεξιῶς τοῖς βαρβάροις;
* Τίς εὐθὺς ἐῤῥύθμισεν ἔργῳ τὸν λόγον[2],
Λόγῳ δὲ πάλιν ἔργον; οἰχέσθω φθόνος.
Πῶς ἡλίου δύναμιν ἢ τάχος φέρων
Τὸ σχῆμα τῆς γῆς εὐφυῶς διατρέχεις;
Τίς οἶδεν ὡς σὺ τὸν στρατὸν διεξάγειν,
Καὶ ταῖς καθ' ἡμῶν ἐκδρομαῖς ἀντιτρέχειν,
Καὶ τοῖς μαχηταῖς ἐντινάσσειν τὴν σπάθην,
Καὶ νοῦν σταθηρὸν ταῖς τομαῖς ἐφιστάνειν,
Καὶ τὰς μεταξὺ δυσχερεῖς περιστάσεις
Ψυχῆς ἀγαθῆς ἐμβριθεῖ τόνῳ στέγειν;
Ἕως ὁ καιρὸς τῆς σφαγῆς παρατρέχων
Στεφανίτην ἥδιστον ἡμῖν σε γράφοι,
Ὡς ἀπὸ βαφῆς ἐθνικῆς κεχρωσμένον[3].
Ἀνατολή σοι μάρτυς[4], ἀλλὰ καὶ δύσις,

[1] Infra ccxiv, 17: Τὴν δὲ σὴν σώζεις πόλιν.

[2] Conf. Boisson. *An. gr.* III, 60.

[3] Cod. κεχρωμένον.

[4] Infra ccxix, 17: Μάρτυς ἑῴα πᾶσα, δυσμὴ δὲ πλέον.

Καὶ πᾶς τις ἐχθρὸς, εἰ λαθὼν πέφευγέ σε,
Καὶ μᾶλλον ἡμεῖς, ὑπὲρ ὧν συνεπλέκου,
Τὴν σὴν ἀτεχνῶς ἀγαθὴν ἴσμεν τύχην.
Τίς ἄρα πατὴρ οὐκ ἐπεύχεται ζέων
* Τῇ σῇ τὸν υἱὸν ἐμφερεῖ[1] φύσει βλέπειν;
Ποίᾳ δὲ μητρὶ προσφιλὴς ὁ παῖς πάλιν,
Ἂν μή τι τῶν σῶν εὐτυχῇ γνωρισμάτων;
Τίς οὐκ ἐπαινεῖ τοὺς γονεῖς τοὺς ὀλβίους,
Ἐξ ὧν τοσοῦτο κέρδος ἀνθρώποις ἔφυς;
Ἆρ' οὐχὶ σεμνότητος εἰσφέρεις τύπους
Νέοις τε καὶ γέρουσι καὶ τούτων μέσοις,
Τῆς ἡδονῆς τὸ κέντρον ἀμβλύνων φόβῳ,
Καὶ πᾶν τὸ δεινὸν τῶν παθῶν πῦρ[2] σβεννύων,
Μὴ δαπανηθῇ τῆς ψυχῆς τὸ συμφέρον;
Ὢ νοῦς ἑαυτὸν τοῖς καλοῖς προγυμνάσας,
Ὡς ἂν ὁ διπλοῦς εὐστοχῇ στεφανίτης
Τὰς τῶν ἀμοιβῶν ἀντιπέμπων ἐλπίδας,
Ὡς τοὺς ὀϊστοὺς ἐκ φαρέτρας τοξότης!
Ἀλλ', ὦ στρατηγὲ, δυσπραγοῦντά με βλέπων,
Ἀφ' οὗπερ αὐτῆς ἐξιὼν τῆς πατρίδος
Ἐπῆλθον εἰς γῆν δυστυχῶς ἀλλοτρίαν,
Ὀξὺς βοηθὸς ἐν περιστάσει γίνου,
Καὶ τοῦ βίου κοίμισον ἡμῖν τὴν ζάλην[3],
Μή πως βυθισθῇ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος[4],
Καὶ τῶν λυπηρῶν τὸν βαθὺν λῦσον ζόφον[5]

[1] Leg. ἐμφερῆ.

[2] Id. Append. I, 117 : Ὦ χαῖρε παθῶν πυρὸς ἀπαλλάξασα.

[3] Cf. supra XCVIII, 2.

[4] De hac metaphora conf. cod. Flor. LXXIV, 5.

[5] Cod. Flor. CI, 7 : Τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον. Id. CVI, 10. Jo. Eugenicus, cod. Paris. 2075, fol. 227 r° : Εἶδον ἐκλείψασαν τὴν τὸν ζόφον τῆς δυστυχίας ἡμῖν παραμυθουμένην σελήνην.

Εὐεργεσιῶν ἐμβαλών μοι λαμπάδα[1].
Ναὶ δεῖξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν[2],
Ὑφ' ἧς τὸ δεινὸν ἐξελαύνεται κρύος,
Ὃ συμφορῶν πήγνυσι τοῖς ξένοις νέφος[3].
Οἱ γὰρ φίλοι χαίνοντες ἐμβλέπουσί μοι,
Οἳ τὴν πρὸ μακροῦ τῶν ἐμῶν φθορὰν πόνων
Ἀνεῖργον ἐν σοὶ δυσχεραίνοντες μόνον,
Ὡς οὐ πρὸς ἡμᾶς καὶ πτερῶν εἶχες τάχος·
Μὴ γὰρ Φιλῆς, ἔφασκον, ἀλγήσει πλέον,
Ἂν ὁ στρατηγὸς ὁ γλυκὺς ἀναδράμοι;
Ἢ συστελεῖ γίγαντι χειμὼν δακτύλους,
Οὓς οἶκτος εὐθὺς ἐκτενεῖ πρὸς τὰς δόσεις;

* CCVIII. Τῷ πανσεβάστῳ.

Ἐγὼ κυνικός εἰμι καὶ σαίνων φίλος,
Καὶ καθυλακτῶ[4] πανταχοῦ τῶν βασκάνων.
Ζητοῦντι λοιπὸν εὐγενῆ φαγεῖν κρέα
Δὸς ἢ λαγωὸν ἢ χρυσοῦν δήπου βρόχον.

CCIX. Τῷ πανσεβάστῳ Δομεστίκῳ.

Εἰ βραχέος δέλφακος ἢ σχοῖνος χάριν,
Ἣν ὀξέως ἔκλωσεν ἡ παροιμία,
Τί χρή με ποιεῖν, ἐντελεῖς εἴ τις νέμοι,
Καὶ ταῦτα χειρὸς ἐκταθείσης ἀφθόνου;
Δομέστικος γὰρ ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
* Τάχ' ἂν με νωθρὸν καὶ βραδὺν ταύτῃ κρίνοι,
Μὴ πρὸς τὸ λαβεῖν ἀσχέτως ἐγκείμενον.

[1] Vid. supra CXXIV, 3.

[2] De eadem metaphora conf. codex Flor. XCIX, 8.

[3] Cod. Flor. CXI, 5.

[4] Anon. cod. Paris. 39, fol. 118 r°: Ὅπερ μὴ κακῶς ἐᾶν ὑπὸ τῶν θυμικῶν κινημάτων καθυλακτούμενον ἐκταράσσεσθαι παρεγγύησε.

CCX. Τῷ μεγάλῳ σΊρατοπεδάρχῃ.

Σὺ μὲν δι' ἡμᾶς δυσπαθεῖς ἀνενδότως
Εἰς νυκτερινὰς καὶ καθέδρας καὶ σΊάσεις,
Καὶ τακτικὰ σκέμματα, θερμὲ γῆς Ἄρες,
Ὡς πρὸς μαχητὰς ἐκσΊρατεύσων βαρβάρους,
Καὶ σατράπου γόητος ὑπεροψίαν,
Μή πως ὁ κοινὸς ἐνταθῇ μᾶλλον κλύδων
Τῇ συγχυτικῇ προσβολῇ τῶν πραγμάτων·
Ἐγὼ δὲ ῥιφεὶς δυσΊυχῶς ἐπὶ κλίνης,
Τοῦ δοχμίου τένοντος ἐξῳδηκότος,
Ἑκὼν ἄκων[1] ὅ φασιν ἀτρέμας φέρω·
* Πλὴν ἄχθομαι ζῶν εἰς δριμύτερον πόνον,
Ὅταν θορυβῇ καὶ κτυπῇ με τὰ βρέφη
Ζητοῦντα χιλὸν καὶ ποτὸν καὶ διφθέρας
Εἰς ἱματισμοὺς πορφυροῦς καὶ προσφάτους·
Καὶ πᾶς ὁ δῆμος[2] οὗτος ὃς κέχηνέ μοι,
Τροφῆς ἴσως χρήζοντες ἡμερησίας·
Καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀσθενὴς ὁ καμψάκης[3],
Τῆς βασιλικῆς ἐμφραγείσης ὑδρίας.
Τὸν δεύτερον γοῦν συμπαθῶς λῦσον πόνον,
Τὸν πρῶτον ἀφεὶς τῇ πάλῃ τῆς φύσεως·
Γενοῦ δὲ ταχὺς καὶ τροφεὺς καὶ Θεσβίτης,
Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευσΊος ἐν βίῳ μένων
Σοφαῖς ἀναιρῇς ἐκδρομαῖς τὴν αἰσχύνην,
Ἣ δὴ πρὸ μικροῦ τῷ σΊρατῷ προσετρίβη.
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐδὲ καμνόντων λόγος
Τοῖς τῶν φίλων φεύγουσι τὰς περισΊάσεις.

[1] Conf. *Thesaur.* s. v. Ἄκων.
[2] Conf. supra XL, 72.
[3] Alludit ad III Reg. XVII, 12, de Elia quem v. 21 nominat.

CCXI. Τῷ προκαθημένῳ τοῦ βεσ7ιαρίου[1].

Χρισ7οῦ μαθητὰ, πρακτικὲ πλωχοτρόφε,
Κατὰ τὸν ἐγχωροῦντα τῇ φύσει τρόπον,
* Ἴδε πρὸς ἡμᾶς δυσπραγοῦντας τοὺς ξένους,
Ἴδε πρὸς ἡμᾶς οἷς ἐπεκλῶ συχνάκις,
Πρὶν εἰς Ἐριννῦς ἐκτραπῆναι τοὺς λόγους.
Δεινὴ γὰρ ἐνσκήψασα τοῖς νεύροις νόσος,
Ἃ τὴν κεφαλὴν τῷ τραχήλῳ συνδέει,
Ἐπὶ κλίνης ἔχει με κατακείμενον.
Ἐκνεύρισον γοῦν τοὺς ἐμοὺς, σῶτερ, πόνους,
Χρυσοῦν χέας φάρμακον εἰς τὴν γασ7έρα.
Καὶ γὰρ ὅλως κίνησις οὐκ ἔνεσ7ί μοι,
Τραχηλιώσης καὶ σφριγώσης τῆς νόσου·
Ναὶ χεὶρ καθαρὰ συσ7ολῆς ἀποσ7ρόφου,
Καὶ νοῦ δανεισ7ὰ πρὸς Θεόδοτον[2] τόκον,
Γενοῦ Γαληνὸς εἰς ἀνάργυρον πάθος.

CCXII. Τῷ πανσεβασ7ῷ Δομεσ7ίκῳ.

Ἕως τίνος τάνταλος οὐκ ὄντος μύθου,
Πότιμε πηγὴ δρασ7ικῶν χαρισμάτων;
Μέχρι τίνος τὸ μέλλον εἰς θνητὴν φύσιν;
Τίς ἐγγυητὴς ὡς μενεῖ τοῦθ' ὁ χρόνος;
Παρῆλθε τὸ χθὲς καὶ τὸ νῦν παρατρέχει·
* Τὸ προσδοκηθὲν οὐχ ὁρῶ· ποῦ γὰρ τόδε;
Ὀξὺς ὁ καιρὸς καὶ βραχὺς ὁ πᾶς βίος,
Ὃς πολλάκις ἔκλεψε καὶ τὰς ἐλπίδας,

[1] Conf. infra CCXVIII.

[2] Carmen *De S. Theodoro*, 76 : Πισ7οὶ δ' ἐκεντρυφῶσι τοῖς θεοσδότοις. Nicolaus Cpol. in *Spicil. Rom.* tom. X, p. 162 : Τῶν ἤδη πρὸς τὴν θεόσδοτον ὑμῶν ἐξουσίαν ἀπεσ7αλμένων.

Ὄμφαξ τρυγηθεὶς καὶ δριμὺς παραυτίκα.
Τὸ γοῦν παρὸν δὸς, ἀλλὰ μὴ τὸ μηκέτι·
Καὶ γὰρ πάλαι δέδοικα τὴν παροιμίαν,
Ἣ τοὺς ὄνους πέπαιχεν ἐλπιδηφόρους[1].

CCXIII. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν ἐφ' ἡμᾶς τὸ χρυσοῦν φῶς ἐῤῥάγης,
Ὑφ' οὗ τὰ πυκνὰ τῆς ἐμῆς ψυχῆς νέφη[2]
Καθάπερ ὑγρὸς ἐξελαύνεται γνόφος.
Τὴν σὴν γὰρ αὐγὴν μυστικὴ τρέφει ζέσις,
Ἣν ἀπὸ δυσμῶν καὶ κρυμοῦ καὶ πνευμάτων
Μεσημβρίας ἄντικρυς ἀκμὴν δεικνύεις.
Καὶ νῦν ἔχω πρωϊμον ἐλπίδων ἔαρ,
Ἀνθοῦν τὸ σὸν πρόσωπον ὡς ῥόδον βλέπων·
Τὸν γὰρ βαρὺν κλύδωνα[3] τῆς λύπης λύεις,
Τὰ τόξα[4] τῶν σῶν ἐξανοίγων ὀφρύων
Ἐπὶ γαληνιῶσαν ὀμμάτων χάριν·
* Κοινὸν δὲ καλὸν ὡς ἀὴρ, γῆ, πῦρ, ὕδωρ,
Ἡμῖν ἀτεχνῶς δυσπραγοῦσιν εὑρέθης,
Ἃ δὴ λυσιτελοῦσι τῇ πάντων φύσει
Κιρνῶντα καλῶς τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν,
Ὡς ἂν ἔχοι μένουσαν ἡ κτίσις βάσιν·
Μικροῦ γὰρ αὐτὸς καὶ τὸ τῆς ὕλης πάχος.
Κἂν ἀποδημῇς, οὐ περιγράφεις τόπῳ·

[1] Hac voce caret *Thesaurus*, qui tantum exhibet nomen pr. Ἐλπιδηφόρος, vel potius Ἐλπιδιφόρος.

[2] Jo. Chrys. *Opp.* tom. I, p. 107 E: Πυκνῷ τινι νέφει συσκιάζοντες αὐτῶν τὴν ψυχήν. Georg. Pisid. *Hexaem.* 19: Καὶ τὸ πνεῦμά σου φθάσαν Τῷ τοῦ λογισμοῦ ἀντεφύσασεν (cod. Paris. 1302, ἀντεφυσήθη, ut conjiciebat Morel.) νέφει.

[3] Id. metaphorice supra XL, 80: Συμφορῶν μέγας κλύδων.

[4] Cod. Escur. XCI, 9: Τὰς γὰρ μὲν ὀφρῦς τόξα γαλήνης κρίνω.

Ἔχει δὲ θησαυρόν σε πᾶσα καρδία
Τὸν λυχνίτην, τὸ ψῆγμα, τὸν μαργαρίτην,
Τὸν παντοδαπὸν τῶν φίλων κοσμήτορα.
Πλὴν ἀλλὰ διψῶ καὶ χρυσῆς χρήζω δρόσου[1],
Τὴν ἀργυρᾶν πόῤῥωθεν ἐκθλίψας φλέβα,
Νοῦ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικε.

CCXIV. Εἰς τὸν δεσπότην τὸν Χριστὸν τὸν κραταιόν.

Σὸν ἔργον ἡ τμηθεῖσα τοῦ βυθοῦ χύσις,
Καὶ πάλιν εἰς τὸν πρῶτον ἐλθοῦσα δρόμον,
Ὡς ἂν ὁ Μωσῆς εὑρεθῇ σεσωσμένος,
Τοῦ Φαραὼ κρυβέντος εἰς τὸν πυθμένα.
Σὺ γὰρ δυνατὸς καὶ θεὸς θεῶν μόνος,
* Καὶ παμβασιλεὺς καὶ θεοῦ ζῶντος Λόγος,
Ὃς θυρεοὺς καὶ τόξα χειρὶ συντρίβεις,
Ἐχθροὺς καθαιρῶν αὐθαδῶς πεφραγμένους,
Καὶ τοῖς ταπεινοῖς εὐσθενῆ διδοὺς χάριν.
Σὸν ἄρα σαφῶς καὶ τὸ νῦν ἔργον τόδε·
Τῶν γὰρ Ἰταλῶν συμμαχεῖν τεταγμένων,
Εἶτα καθ' ἡμῶν εἰσβαλεῖν ἠπειγμένων
Ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν Περσικῆς ὁμαιχμίας[2],
Καὶ τήνδε τὴν σὴν ἄρτι κυκλούντων πόλιν,
Αὐτὸς, κραταιὲ, τὸν κρατοῦντα δοξάσας,
Ὡς ὑπὸ τὴν σὴν προσπεφευγότα σκέπην,
Αὐτοὺς μὲν ὠθεῖς, τὴν δὲ σὴν σώζεις πόλιν[3].
Οἱ μὲν γὰρ ὡπλίζοντο θυμῷ καὶ θράσει
Καὶ τῇ περιττῇ φλεγμονῇ τῶν ἁρμάτων·
Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀντιτάξας τὸν φόβον,
Ὃν ἔσχεν εὐθὺς πρὸς τὸ σὸν μέγα κράτος,

[1] Cf. cxxii, 21. — [2] Supra cciv, 15. — [3] Conf. supra ccvii, 43.

Σβέννυσι τὴν ἀρθεῖσαν ἐξ Αἴτνης[1] φλόγα,
Πρὸ τῶν ποδῶν σου δάκρυ συντριβῆς χέας·
* Τὴν γὰρ ἑαυτοῦ δραστικὴν πανοπλίαν
Ψευδῆ τέως κέκρικεν εἰς σωτηρίαν.
Οὐκοῦν πάλιν σὺ καὶ Θεὸς καὶ δεσπότης,
Θεὸς δυνατὸς ἐν πολυτρόποις μάχαις,
Καὶ σῶζε τοῖς σοῖς Αὐσονάρχαις τὸ κράτος,
Καὶ τὰς ὑπ' αὐτοὺς πανταχοῦ φρούρει πόλεις,
Τοὺς κυκλόθεν χαίνοντας[2] ἐχθροὺς ἐκτρίβων·
Νυνὶ δέ σοι τὸ σχῆμα τῶν τεραστίων
Πρὸ τῶν θυρῶν ἔγραψεν εὐνοίας χάριν
Ἰσαακίου τοῦ Ῥαοὺλ[3] ἡ σύζυγος,
Ἣ σαυτὸν ὑπέδειξας εἰς νόμισμά τι,
Πρὸς τὴν ὀργὴν εὐδοκῶν καὶ τὴν κτίσιν,
Καὶ τὸν φρικώδη τοῦτον ἐν θρόνῳ τύπον.

CCXV. Πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ στύλου ἱππότην Ἰουστινιανὸν[4] ὁ αὐτοκράτωρ.

Σὺ μὲν κατ' ἐχθρῶν, ἱππότα στεφηφόρε,
Τὴν ἀπὸ χαλκοῦ δεξιὰν προεξάγων,
Δοκεῖς ἀπειλεῖν τῷ φοβήτρῳ τῆς θέας·
Ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἀνδρόνικος αὐτάναξ,
Μισῶν ἀτεχνῶς τὸν διάκενον τῦφον,
* Τείνω κατ' ἐχθρῶν πανταχοῦ πολυσπόρων[5]
Τὴν τοῦ κραταιοῦ δεξιὰν κἀν τοῖς τύποις,
Καὶ σοῦ καθαρῶς εὐτυχέστερος μένω,
Στήλην ἔχων ἄῤῥευστον ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Ἣν οὐ κατεκτύπησεν ἢ πῦρ ἢ σφύρα.

[1] Vide supra CCVII, 19.

[2] Cf. supra CCVII, 19.

[3] De Isaacio Raule conf. Cantacuz. tom. I, p. 273.

[4] De statua equestri Justiniani conf. Niceph. Greg. p. 277, 15, ibique not. Boivini.

[5] Conf. cod. Flor. LXXV, 3.

CCXVI. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Χειρόπλοκον[1] φῶς καὶ διάβροχον[2] βρόχον,
Εἰς κηρὸν, εἰς τήγανον, εἰς τρητὸν ξύλον,
Καὶ δέρμα νεκρὸν ὡς ὑπισχνοῦ μοι δίδου,
* Ὦ λύχνε φωτὸς, ἐκ πυρᾶς ἐγκαρδίου.

CCXVII. Τῷ μεγάλῳ λογαριασῇ[3].

Ἄνερ σοφῶν κάλλισῖε, δὸς δὴ τὸν τρίτον·
Καὶ γὰρ θανατῶ καὶ πνοῆς χρήζω τρίτης·
Μᾶλλον δὲ τοὺς φθάσαντας εἰσπνεύσας λόγους
Γοργῶς ἀναπνεῖν παρὰ τὸν τρίτον θέλω.
Νῦν πέμπε μοι τὸν οἶνον ὡς ὑπεσχέθης,
Ἢ φράζε μηδὲν εἰς τὸν ὕσῖερον χρόνον
(Οὐ γὰρ τυραννὶς τοῦ ὅρους τῆς ἀγάπης,
Ἀλλὰ σχέσις πήγνυσι), μὴ παίζειν δίδως.

CCXVIII. Τῷ προκαθημένῳ τοῦ βεσῖιαρίου[4].

Ἔπεμψά σοι τὸν παῖδα τὸν γέροντά μου,
Τὸν σὸν Δανιὴλ, τὸν Φιλῆν τὸν ἀγχίνουν,
Ὃν αὐτὸς ὠδίνησας εἰς ξένον τόκον,
Εἰ μήτραν εἰπεῖν τὴν κολυμβήθραν δίδως,
Ἣν ἡ χάρις εὔτεκνον εἰργάσατό σοι·
Διδάξεται γὰρ ἂν ἐπιτρέψῃς μόνον,
Ὡς πατρὸς ἀντίμιμος ἀρχιποίμενος.
Ἐρεῖ δέ σοι καὶ μῦθον ἀγροίκου τρόπον,
Ψελλισμάτων[5] ἥδισῖον εἰσφέρων κτύπον,

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Philes, ed. Wernsd. p. 64 : Διάβροχον πόαν.

[3] Conf. cod. Esc. ccxlvii.

[4] Vide supra ccxi.

[5] Supra xl, 72 : Ποῦ φιλτάτου ψέλλισμα; Cod. Escur. ccxiii, 194 : Ἐν τοῖς παραφθέγμασι τῶν ψελλισμάτων.

* Ὅπου νόθον τὸ σίγμα Θῆτα[1] γίνεται·
Ἡ γλῶσσα γὰρ δὴ τῶν ὀδόντων ἐκτρέχει,
Τὴν συστολὴν φεύγουσα τῶν παρισθμίων[2]·
Ἴσως ἐν ἀρχῇ δυσφορήσει τὸ βρέφος,
Καὶ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον οὐκ ἂν ἐμβλέποι.
Ἡ γὰρ ὑπ' αἰδοῦς θερμότης τοῦ νηπίου
Πλήσει τὸν ἐγκέφαλον ἀτμῶν προσφάτων,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ῥοπὴν ὑποσπάσει,
Πείσασα τὴν γῆν τὴν προμήτορα[3] βλέπειν·
Εἴ που δέ τις πόπανον αὐτῷ δεικνύοι,
Καὶ μῆλον ὑγρὸν εἰς χλιδῶσαν πορφύραν,
Ἢ καρύων σφαίρωσιν ἢ κώνου σπόρον,
Ἢ καὶ περιτμήματα καὶ παρασπάδας
Ἐκ τῆς ὑφαντῆς τῶν Σκυθῶν χρυσουργίας,
Ὁ παῖς τιθασὸς εὑρεθήσεται σκύλαξ·
Καὶ γὰρ ὁμαλῶς ἐγγιεῖ καὶ δράξεται,
Μετὰ δὲ μικρὸν ἐμφαγὼν καὶ καγχάσει·
Καὶ γὰρ διαχεῖ τὴν ψυχὴν τὸ πρὸς χάριν·
* Ἂν δὲ κτυπηθῇ καὶ χρυσῷ φιλοφρόνως,
Πακτωλέ[4] μου πότιμε καὶ χρυσοῤῥόα,
Δείξει τρανῶς ἐνταῦθα γυμνὴν τὴν φύσιν,
Ὡς ἂν ἑαυτὸν πατρικῇ θάλψῃ ζέσει,
Πανηγυρικῶν εὐπορήσας ἀμφίων.

[1] De hac permutatione confer *Thesaur.* s. v. Θ et Σ.

[2] Vid. cod. Flor. LIII, 30.

[3] Conf. cod. Flor. CCXLIX, 30.

[4] Supra LIX, 4; infra CCXXXIX, 1. Cod. Flor. I, 761 : *Πακτωλὸς οὗτός ἐστι καὶ Νεῖλος ῥέων*. Codex Escur. CCIV, 3, et CLXXXVI, 1 : *Πάκτωλέ μου πρόελθε καὶ πλούτιζέ με*. CXCI, 64 : *Ἀλλ' ὡς ποταμῶν Νεῖλέ μου χρυσοῤῥόα*. Gregor. Monach. ap. Boisson. *Anecd. gr.* V, p. 444 : *Ῥεῖ δὲ οἷόν τις ἐνθουσιῶν, ποταμίων ῥευμάτων δίκην, ὥσπερ τις χρυσοῤῥόας ὁ Νεῖλος ἤτοι ἀργυροδίνης, ἢ Πακτωλός*. Eustath. *Opusc.* p. 332, 9 : *Πακτωλὸς ὅλος περὶ ἐμὲ, χρυσῷ ῥέων*.

CCXIX. Περὶ τῶν τοῦ θαυμασΊοῦ πρωτοσΊράτορος κεφαλαίων, ἅπερ ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς ἠρανίσατο.

Γλαβᾶς Μιχαὴλ Δούκας ὁ πρωτοσΊράτωρ,
Ὁ νοῦς ὁ γοργὸς, ἡ φυσικὴ θερμότης,
Ὁ καὶ σΊρατηγὸς καὶ σοφὸς καὶ γεννάδας,
Λύσας νοητῶς τὸ πΊερὸν[1] τῆς καρδίας
Εἰς τὸν χρυσοῦν λειμῶνα[2] τῶν θείων λόγων,
Καὶ παντὸς ἄνθους ἁρπάσας τὸ χρήσιμον,
Ἥδισῖον εἰργάσατο ῥημάτων μέλι,
Καὶ ταῦτα ναρκῶν τῇ νόσῳ τοῦ σώματος
Καὶ τῷ δριμεῖ χειμῶνι[3] τῶν ἔνδον πόνων·
Οἰκῶν δὲ καὶ τὰ σίμβλα[4] τῆς σΊραταρχίας,
Καὶ τὸν περιτὶὸν τοῦ σΊρατοῦ βόμβον σΊέγων.
Ἔρως γὰρ αὐτὸν κοσμικῆς σωτηρίας
* Ὑπερφυῶν ἔδειξεν ἐργάτην πόνων,
Δι' ὧν καθαιρῶν πανταχοῦ τοὺς βαρβάρους,
Πόλεις ἀνίσΊη καὶ τόπους ἐλάμβανεν,
Οὓς δυσμενῶν[5] κατεῖχεν ὁπλιτῶν θράσος.
Μάρτυς[6] ἑῴα πᾶσα, δυσμὴ δὲ πλέον,
Καὶ πᾶσα φωνὴ, καὶ ψυχὴ, καὶ πᾶν σΊόμα·
Μόνος γὰρ οὗτος τὴν κατ' ἄνθρωπον φύσιν
Ἔδειξεν ὡς ἦν ἐκ θεοῦ πρὸ τοῦ ξύλου,
Τὴν γνωσΊικὴν δύναμιν ἐξ ἔργων χέας.
Οὐκοῦν διελθὼν εὐφυῶς τὸ βιβλίον,
Ἄνθρωπε, καρπὸν ἐκτροπῆς κρείσσω τρύγα[7]·

[1] Supra x, 15.

[2] Cod. Flor. cxxxiv, 10.

[3] Conf. cod. Flor. ci, 41.

[4] Cod. Flor. ccxiii, 14 : Τῆς ἀρετῆς τὸ σίμβλον.

[5] Prius erat δυσμῶν, quod correxit manus posterior.

[6] Vide supra ccvii, 63.

[7] Nester, ed. Wernsd. p. 64 : Ἔνθα τρυγᾷ τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρσίας.

Μᾶλλον δὲ λαβὼν τὴν Ἐδὲμ τὴν ἐνθάδε,
Καὶ τὴν γεωργηθεῖσαν ἀφθόνως χάριν,
Σωτηρίας ἔρανον ἡδέως φάγε·
Ὁ γὰρ προμηθεὺς τῆς φυῆς πρωτοστράτωρ
Ἀνειμένον τὸν κῆπον εἰργάσατό σοι.
Βούλει προελθεῖν εἰς φυτοῦ βάσιν ξένην,
Ὡς ἂν καθεσθῇς τῇ σκιᾷ τῇ τῶν κλάδων;
* Ἡ Βασιλείου γλῶσσα καλεῖ σε, δράμε.
Καὶ γὰρ πιανθεὶς τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος
Ἐκεῖνος αὐτὸς τῶν γραφῶν ὁ τεχνίτης
Καρποὺς νοητοὺς καὶ σκιὰν ἔμπνουν φέρει,
Καὶ ψυχαγωγεῖ τοὺς προσεκτικωτέρους [1].
Βούλει ποταμὸν καὶ βαθὺ βλέψαι φρέαρ;
Ἰωάννης τὸ γλεῦκος ὁ χρυσοῤῥόας [2]
Ἥδιστον ἂν σοι νᾶμα παρέχοι πίνειν
Ἐκ τῶν ἀγωγῶν τῆς σοφῆς ἐπομβρίας [3]·
Καὶ Γρηγόριος [4] αὖθις, ἡ πηγὴ φύσις,
Δεικνὺς λόγων δύσγνωστον ἐξ ὕψους βάθος·
Καὶ Μάξιμος [5] δὲ τὴν καλὴν γλῶσσαν στρέφων,
Ἡ κύκνος ἐστὶν ἢ χελιδὼν εἰς ἔαρ·
Ἀηδόνος δὲ φθόγγον ἀκοῦσαι θέλων,
Τὰ Γρηγορίου δεῦρο τοῦ Νύσης μάθε·
Κἂν ὑπεραρθῇς τοῦ Κλίμακος [6] τοῖς λόγοις,
Σκόπει προκύπτων Ἰσαὰκ [7] τὸ μετρίον·
Κἂν μάλα διψῇς καὶ πιεῖν ἔτι γλίχῃ,
* Ὁ Νεῖλος [8] ἰδοὺ καὶ τὸ τοῦ Νείλου στόμα·

[1] Conf. cod. Flor. cxcviii, 112.

[2] Id est S. Joannes Chrysostomus. Fort. leg. Ἰωάνης.

[3] Conf. cod. Paris. ccxxviii, 6.

[4] S. Gregorius Nazianzenus.

[5] S. Maximus Confessor.

[6] S. Joannes Climacus.

[7] Forsan Isaacus Syrus, de quo conf. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 119.

[8] S. Nilus.

Κἂν πνευματικῶς[1] ἠρεμεῖν αὖθις θέλῃς,
Ἔχεις τὸν Ἡσύχιον[2] ὡς ἀφ' ἑστίας·
Ὅπου γε καὶ Στηθάτος[3] ὠνομασμένος
Νικήτας αὐτὸς ἡδέως προσφθέγγεται·
Καὶ Μάρκος[4] ἄλλος ὡς λέων ἐρεύγεται,
Καὶ Φιλοθέου[5] μουσικὴ ῥυθμίζεται.
Τοιοῦτόν ἐστιν ἀκριβῶς τὸ βιβλίον·
Σειρὰν[6] δὲ μικροῦ ζωγραφοῦν ἡρμοσμένην,
Κἂν ᾖς χαμερπὴς, ὑπανέλκει[7] συντόνως
Ἐπὶ τὰ συντείνοντα καὶ σώζοντά σε,
Μὴ τοὺς κολοιοὺς τῆς γραφῆς διαπτύσεις[8],
Ἕλληνες οὗτοι, μύστα, καὶ τούτων σύνες.
Χρὴ γὰρ ἐπαινεῖν καὶ γεωργοὺς πολλάκις,
Οἳ παραφυτεύουσι[9] τοῖς ῥόδοις θύμους,
Ὡς ἂν ἐκεῖνα μᾶλλον εὐώδη μένοι.
Πλὴν ὡς κιβωτὸς εὐπρεπὴς τὸ βιβλίον,
Χρυσὸν καθαρὸν εὐτυχεῖ καὶ μαργάρους,
* Καὶ λυχνίτας ἄντικρυς εὐκόσμων λόγων,
Ἐν οἷς ἀδήλως ἡ ψυχὴ φαιδρύνεται·
Καὶ φαρμάκοις τὸ χρῆμα ποικίλοις βρύει,
Ὅπερ γὰρ ἂν θέλοι τις εὑρεῖν ἰσχύσει,
Τῶν ἀρετῶν δὲ τὴν ὑφεστῶσαν φύσιν

[1] Unde adverbium πνευματικωτέρως, quo carent lexica, ap. Cramer. *Cat. in Epist. ad Galat.* p. 69.

[2] Forsan Hesychius Hierosolymitanus, de quo vid. Fabric. *Bibl. gr.* VII, p. 548.

[3] De Niceta Stethato sive Pectorato, monasterii Studiensis monacho, Fabric. *Bibl. gr.* VII, p. 753.

[4] De variis Marcis conf. Fabric. XI, p. 678.

[5] Philotheus, patriarcha Cpolit. plurimorum canticorum auctor, sæculo XIV clarus, de quo Fabric. XI, p. 513.

[6] Id est quod dicitur Catena Patrum.

[7] Hac voce augenda lexica.

[8] Forsan διαπτύσῃς.

[9] Cod. παραφυτεύγουσι.

Ὅπως ἔχει κάλλιστα διδαχθήσεται.
Ὦ νοῦς φυσικῶς τεχνικῆς ὥρας γέμων!
Ὦ νοῦς σΊερωτὸς εἰς δεούσας εὑρέσεις!
Ὦ νοῦς πεπηγὼς εἰς ἀπόκρυφον βάσιν!
Ὦ φύσις, ὦ χάριτες, ὦ φρενῶν βάθος!
Ὦ γοργότης ἄῤῥητος, ὦ πλάτος λόγων!
Ὦ πραγμάτων ὄχημα ποικιλοτρόπων[1],
Οἷον βλέπων, ἥλιε, σιγᾷς ἐν βίῳ!

CCXX. Ἐπίγραμμα εἰς ἐπίπλον[2] τῇ Θεομήτορι.

Τὸ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐμῆς ἄλγος, κόρη,
Τοῖς τῶν ἰατρῶν ἀντιπίπΊον φαρμάκοις
Ἡ σὴ καθαιρεῖ κοσμοσώτειρα[3] δρόσος·
Τοῦ θαύματος δὲ προγράφεις μοι τὸν τύπον
* Ὀφθεῖσα νυκτὸς καὶ καταστράψασά[4] με.
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς, ἡ κεφαλὴ τῶν ὅλων,
Ἀνεῖλεν ἐν σοὶ τὰς σκιὰς καὶ τὰς νόσους.
Ἀμείβομαι γοῦν τὴν κορυφαίαν χάριν
Τῷ νῦν ὑφαντῷ τῆς γραφῆς σου κρασπέδῳ·
Καὶ σὺ πάλιν δρόσιζε τῇ σῇ με σκέπῃ,
Καὶ παραμυθοῦ τῆς ψυχῆς μου τοὺς πόνους.
Ὡς ἐξ Εἰρήνης ταῦτα τῆς ἀρχοντίσσης.

[1] Occasione data, lexicis addam Ποικιλοφαγία, schol. in Jo. Climac. cod. Coislin. 87, fol. 154 r°: Εἴτε ταχυφαγίαν εἴποις, εἴτε ποικιλοφαγίαν, εἴτε πολυφαγίαν. Verbum ποικιλοφαγέω habet *Thesaur.* — Ποικιλόβαπτος, Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 91 r°: Σοφία καὶ γὰρ (fort. γὰρ καὶ) τὸ ποικιλόβαπτον χρῶμα βοτανῶν κατεκόσμησε.

[2] Vid. cod. Escur. LXXXIV.

[3] Cod. Escur. XXVIII, 2: Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν κόρην. Vox κοσμοσωτήριος occurrit ap. Eustath. in *Spicil. Roman.* tom. V, p. 340, et t. X, p. 66, Synod. Cpolit. adversus Soterichum.

[4] Achill. Tat. I, 4: ΚατασΊράπΊει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ προσώπῳ.

CCXXI. Ἐπίγραμμα εἰς σΊήλας βασιλικάς.

Καλὸν πρὸ πυλῶν βασιλεῖς οὕτω γράφειν,
Ὡς καὶ πνοὴν δοκοῦσαν ἐγχεῖν τοῖς τύποις.
Ὁ γὰρ πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἐμψύχους βλέπων
Ἐνάγεται μὲν εἰς ὑπόμνησιν φόβου·
Νευρούμενος[1] δὲ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσιν,
Αἳ πολλάκις ἥκουσιν εἰς τοὺς φιλτάτους,
Θαρσεῖ κατ' ἐχθρῶν, κἂν θανεῖν πάντως δέοι·
Ὅταν δὲ θεσπίζωσι καὶ λύσεις φόρων,
Ὁ δῆμος ἀθρῶν τὰς γραφὰς ἀναπνέει,
Καὶ γίνεται παῖς εὔνοῶν τῇ πατρίδι,
* Καὶ κατὰ παντὸς δυσμενοῦς ἐπιτρέχει
Νῦν μᾶλλον οἰκεῖν ἀσφαλῶς ταύτην θέλων.
Τὴν γοῦν καλῶς παθοῦσαν ἐκ τούτων πόλιν
Ἐπισιτισμῷ[2] πλησμονῆς διατρέφων
Ὁ παμβασιλεὺς εὐμενῶς ἐπιβλέποι,
Καὶ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἐκδιώκοι μακρόθεν,
Ὀργῆς ἐπ' αὐτοὺς ὡς θυμοῦ τείνων βέλη[3],
Καὶ πῦρ ἀπε. . . .[4] δρασΊικῆς ἐπιβρέχων,
Τοὺς ἄρρενας δὲ μυσΊικῶς ἐνισχύοι
ΠισΊοὺς νέμων φύλακας αὐτοῖς ἀγγέλους,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ σωφρονίζοι τὸν βίον,
Ὡς ἂν ὁ σεμνὸς εὐλογούμενος γάμος
Πληθὺν[5] μαχητῶν ἐξενέγκῃ τῷ χρόνῳ.

[1] S. Ephr. Syr. tom. III, p. 300 C: Τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενος.

[2] Conf. infra CCXXV, 1.

[3] Theoph. Ceram. pag. 427 A: Καὶ τείνει μὲν τὸ τόξον τῆς ἀπειλῆς, ἐπέχει δὲ τὸ βέλος τῆς ὀργῆς.

[4] Sic in codice, ubi vox prorsus evanida. Forsan ἀπειλῆς. Respicere videtur ad Ezech. XXXVIII, 22. De verbo ἐπιβρέχω sensu activo usurpato, conf. *In Cantac.* 140.

[5] Cod. πληθήν.

CCXXII. Αὐθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν.

Ἰδοὺ θέρος γῆς ὑπερευθηνουμένης[1]·
Τῶν γὰρ ἀγαθῶν εὐσΊοχεῖ[2] πᾶς ὁ σπόρος·
Εἴ γε τρόπου δύσχρησΊον οὐκ ἔχει κνίδην,
Ἄνθρωπε, λοιπὸν τῆς κριθῆς ταύτης φάγε·
Τῆς γὰρ ψυχῆς τὸ σῶμα λαμπρὸν ἐργάσῃ.

CCXXIII. Εἰς τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τοῦ Ἠσαῦ[3].

* Ἠσαῦ μισηθεὶς γηγενοῦς παντὸς πλέον,
Καὶ καταραθεὶς[4] ὑπὸ τοῦ φωτοσπόρου[5],
Συχναῖς γυναιξὶν ἀκρατῶς συνεζύγη,
Ὡς ἂν ἔχοι τὸ φίλτρον ἡδονῆς χάριν,
Καὶ μηδὲν ᾖ γόνιμον εἰς φαῦλον πόθον·
Σὺ δ' ἀκροατὰ, φεῦγε τὴν ἀπλησΊίαν,
Τὴν τοῦ λόγου σύζευξιν εὐσΊόργως[6] φέρων.

CCXXIV. Εἰς τὸν λόγον τῆς ὁσίας Μαρίας αὐθωρόν.

Κόσμος γυναιξὶν ὁ προκείμενος λόγος·
Καὶ γὰρ ἔχει πρόγραμμα τὴν ΑἰγυπΊίαν,
Ἣ πᾶν ἀποξύσασα τοῖς πόνοις πάχος
Στηρίζεται μὲν εἰς μέσον τὸν ἀέρα,
Νυμφεύεται δὲ τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν πασΊάδων,
Ἃς ἀγγέλων ἄπειρα κυκλοῦσι σΊίφη.
Τὸ λείψανον γοῦν τῆς ταπεινῆς Μαρίας,

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Supra 1, 12 : Τὴν ἐπ' αὐτὸν εὐσΊοχοῦσαν ἐλπίδα. Vers. seq. pro ἔχει fort. leg. ἔχεις.

[3] Cod. Mon. fol. 140, et cod. Flor. 273 v°. Titulum non habet cod. Paris. Conf. Genes. xxvii, 2.

[4] καταῤῥασθεὶς cod. Flor. ex correct.

[5] Malach. I, 3.

[6] Hoc adverbium deest lexicis.

Εἰ χρὴ κατ' αὐτὴν μετριάζειν τὸν λόγον,
Ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ὡς κοινὸν τύπον,
Μιμητικῶς θάπΊοντες ἐν ταῖς καρδίαις,
* Νῦν ἀκροᾶσθε· σὺ δ' ἐπευλόγει, θύτα.

CCXXV. Αὐθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν.

Ἐπισιτισμῷ ϖλησμονῆς[1] θείων λόγων
. . . . . . υτὸν[2] ὀξυπείνης[3] ὧν τρέφε·
Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς[4] τῶν καλῶν ἔγγισΊά σοι·
Πλὴν δεῦρο μιμοῦ καὶ τὸν ἐν λόγοις τύπον,
Καὶ τοὺς Ἰακὼϐ ϖανταχοῦ ζήλου τρόπους,
Μισθὸν σεαυτῷ γνωσΊικὸν θησαυρίσας·
Ὁ γὰρ νοητὸς οὐ φθερεῖ τούτους Λάϐαν.

* CCXXVI. Εἰς ἀνάγνωσιν αὐθωρὸν τοῦ ἐν ταῖς Χώναις θαύματος[5].

Ὕδωρ τὸ ϖῦρ ἄπειρον εἰς Χώνην χέον,
Πῦρ γὰρ ὁ Δαϐὶδ μαρτυρεῖ τοὺς ἀγγέλους,
Ὡς ϖνεῦμα καὶ φῶς εἰς θεοῦ λειτουργίαν,
Τὴν συρφετώδη τοῦ Σατὰν ὕλην φλέγει,
Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν τοὺς ἀκανθώδεις ϖόνους,
Οὓς χερσομανήσασα καρδία τρέφει·
Τὰ ῥεῖθρα[6] λοιπὸν τοῦ ϖροκειμένου λόγου,
Ὡς ἀπὸ Χωνῶν τῶν ἀκουσΊικῶν ϖόρων,
Εἰς τοὺς μυχοὺς δέχεσθε τοὺς ἀποκρύφους,
Ὡς ἂν ὁ νοῦς ἄσεισΊος ἐντεῦθεν μένοι
Μὴ ϖαρασυρεὶς τῶν ϖαθῶν τῇ ϖροσχύσει.

[1] Supra CCXXI, 14: Ἐπισιτισμῷ ϖλησμονῆς διατρέφων.

[2] Fort. ἀεὶ σεαυτόν.

[3] Id. q. ὀξύπεινος, qui acuta et vehementi fame excruciatur. Epiph. *Opp.* tom. II, p. 289.

[4] Figurate. Codex Vatic. XI, 31: Τῷ λιμῷ τῶν ἐλπίδων.

[5] De archangeli Michaelis miraculo in urbe Chonis patrato conf. Fabric. *Biblioth. gr.* tom. X, p. 199.

[6] Conf. cod. Flor. CI, 18.

CCXXVII. Τῷ πανσεβαστῷ.

Ἀφ' ἑστίας[1], ὅ φασιν, ἀγρότην βλέπων
Ἄμοχθον ἡμῖν ὁ χρυσοῦς θήραν δίδου·
Τὰ γὰρ πρὸ τῆς χθὲς ἀργυρᾶ κυνάρια
Κακοπραγοῦντα θᾶττον ἐκπέφευγέ με.

* CCXXVIII. Εἰς κανδήλαν[2] τῇ θεομήτορι.

Ζωήν τε καὶ φῶς εὐτυχῶν σε, παρθένε,
Τὸ φωταγωγὸν[3] σκεῦος ὡργάνωσά σοι·
Δεινῷ γὰρ ὑδέρου με ληφθεῖσαν πάθει
Κατὰ φύσιν εὔρωστον εἰργάσω πάλιν·
Ἐξίκμασας δὲ τοὺς χυμοὺς τῶν ἐγκάτων
Τῆς σῆς δρόσου μάλιστα ταῖς ἐπομβρίαις[4]·
Ἀπόκρυφον γὰρ πῦρ ἀναλίσκον φέρεις.
Οὐκοῦν δέχου φῶς ἐν διαυγεῖ λυχνίᾳ,
Μή πως[5] κρυβῇ τοσοῦτον ἀνθρώποις τέρας.

CCXXIX. Εἰς κόσμον καλύπτρας[6].

Κόσμος κεφαλῇ τὸ φρονεῖν ἃ συμφέρει·
Χωρὶς γὰρ αὐτοῦ πάντα καθάπαξ νόθα·
Πλὴν ἡ θεοῦ χεὶρ τὴν κεφαλήν μου σκέποι,
Μή πως θερινὴ πυρπολήσῃ με ζέσις,

[1] De hujus prov. usu et origine vid. Erasmum.

[2] Vid. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. h. v.

[3] Supra CX, 2 : Τὸ *φωταγωγὸν εὐμενῶς δῶρον δέχου.*

[4] Eadem metaphora, cod. Escurial. CCXI, 2 : Ἐκ *τῆς νοητῆς τῶν φρενῶν ἐπομβρίας.* Cod. Flor. XLIV, 18, et LXV, 36 : Τὰς *σὰς δ' ἐφ' ἡμᾶς ἀργυρᾶς ἐπομβρίας.* Vid. etiam supra CCXIX, 39. Cod. Vat. XI, 3 : Τὰ *ῥεῖθρα τῆς σῆς γνωστικῆς ἐπομβρίας.*

[5] Cod. *μήμως* et supra *μήπως.*

[6] In marg. 2ª manu : Εἰς *τὸν ἐξώγυρον.*

* Ἢ νυκτερινῆς προσβολῆς πλήξη ψύχος,
Ἢ ῥεῦμα δεινὸν ἐκ παθῶν ἀποκρύφων.

CCXXX [1]. Εἰς τὸν ἐσάγυρον.

Ἐν τῇ καλύπτρᾳ . . . . μα [2] τεχνίτου φέρων,
Σφίγμα ψυχῆς ἔχοιμι τὸν θεῖον φόβον.

CCXXXI. Τῷ Λογοθέτῃ [3] τῶν ἀγελῶν.

Ἅμαξαν εὑρεῖν ταῖς κριθαῖς οὐκ ἰσχύσας
Νωταρίους ἔπεμψα πεζοὺς βαρβάρους,
Οἵ τάχα καὶ πρὶν εἰσπεσεῖν τοῖς φορτίοις
Τὸν μισθὸν ἐγκλείουσι τοῖς βαλαντίοις.
Μέτρει μὲν οὖν τοὺς ἄνδρας ἀφθονωτέρους,
Μέτρει δὲ καὶ τὸ δῶρον ἁδρὸν τῷ ξένῳ,
Κἂν ἄχυρον δῷς τοῖς ἐμοῖς ἱπποτρόφον,
Δώσεις ὅλον τὸ κτῆνος, οὐ τροφὰς μόνον,
Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ χρυσοῦς φίλος,
Εἴ μοι δίδως καὶ τοῦτο θαῤῥούντως γράφειν.

CCXXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον τὸν ἐκ Μυρσινῶνος.

Μωσῆς, πάτερ, σὺ, καὶ θεὸν δεῦρο βλέπεις·
Καὶ γὰρ τὸ νεκρὸν τῶν παθῶν λύσας δέρας,
Ὁρᾷς ἐναργῶς ἐν φυτῷ πῦρ μὴ φλέγον·
Σκηνὴν δὲ ποιεῖς, τῆς θεοῦ σκηνῆς χάριν.

CCXXXIII. Εἰς ἐγκόλπιον τὸν μέγαν Δημήτριον.

Εἴ σοι τὸ λουτρὸν οὗπερ ἐσφάγης φίλον,
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν μύρων,

[1] Hoc in margine, manu recentiori.
[2] Fort. σφίγμα.
[3] Vid. Ducang. *Glossar. med. et infim. græcit.* s. h. v.

Τίθημι λουτρὸν τὴν ἐμήν σοι καρδίαν·
Οἴκησον οὖν, οἴκησον αὐτὴν ἀσμένως,
Ἐπεὶ ζέσιν[1] ἄσβεστον εὐνοίας ἔχει·
Καὶ γὰρ τὰ πυκνὰ τῶν ἐμῶν παθῶν βέλη
Ταῖς μαρτυρικαῖς ἀμβλυνεῖς λόγχαις, μάκαρ.

CCXXXIV. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν ἐκ προσώπου τῆς Θεομήτορος.

Ἐμοὶ χάριν σὺ καὶ τὸ πρεσβεύειν δίδως
Καὶ τὸ προσηνῆ τὸν κριτήν σε δεικνύειν·
Ῥυσάμενος γοῦν τὴν ψυχὴν τὴν ἐνθάδε
Τῇ μητρί σου λάφυρον, ὦ σῶτερ, δίδου.
Γόνατα μητρὸς νῦν κεκαμμένα βλέπων
Ψυχὴν ταπεινὴν ἔξελοῦ τοῦ κινδύνου·
* Καὶ τοῦτο γὰρ δὴ σὸς νόμος, παντοκράτορ,
Τὸ παῖδα μητρὶ συμπαθῶς ὦτα κλίνειν[2].
Οὕτω πρὸς ἡμᾶς εὐμενὴς ὁ δεσπότης
Ὡς μηδὲ τεκμήρια θυμοῦ δεικνύειν
Ἐπὶ δικαστικοῦ τε καὶ φρικτοῦ θρόνου·
Φύσει γὰρ ὢν εὔσπλαγχνος ὀκνεῖ τὴν δίκην.

CCXXXV. Εἰς παναγιάριον[3] ἐγκόλπιον ἔχον καὶ ἀπὸ τοῦ δεσποτικοῦ αἵματος.

Τῆς παρθένου τὸν ἄρτον ἐν στέρνοις φέρω·
Φεῦγε ψυχὴ πεινῶσα τὴν σωτηρίαν·
Ὅταν δὲ διψῇς, πῖνε τὴν ἀφθαρσίαν[4],
Ἣν δὴ τὸ σεπτὸν αἷμα Χριστοῦ σοι χέει.
Ἰδοὺ ξένη τράπεζα καὶ δαιτυμόνες!

[1] Conf. supra cx, 1.
[2] S. Ephr. Syr. vol. III, p. 524 F: Κλῖνον τὸ οὖς.
[3] Conf. supra cod. Flor. LII.
[4] Ibid. cod. Flor. LII, 2: Τὸ βρῶμα τῆς ἀφθαρσίας.

Ἐγὼ δὲ λαμπρὸς ἑσ7ιάτωρ ἐνθάδε
Τὸ δεσποτικὸν αἷμα δεικνύων σ7όμα·
Τράφηθι καὶ σὺ τοιγαροῦν, ὦ καρδία.

CCXXXVI. Τῷ Κομνηνῷ Συργιάννῃ.

Ἥρακλες, Ἑρμῆ σῶτερ, Ἀθηνᾶς τέκος,
Ἥρως Ἀρισ7ότελες, ἐν Σκύθαις Ἄρες,
Τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν ἐμὴν πέπομφά σοι
Σιγῶσαν αἰδοῖ τῆς τιμῆς τῶν παρθένων:
* Οὐ φθέγξεται γὰρ, κἂν ἐπιτρέψῃς λέγειν.
Ἀλλ' οἶνος αὐτὴν καὶ σ7ομοῖ καὶ φαιδρύνει,
Ὅταν ἔχοι καὶ ψίχας ἡ πλήρης κύλιξ,
Πλὴν ἀπὸ λευκῆς οὐχὶ κιβδήλου ζύμης·
Αἰσθάνεται γὰρ ἀνατεχθὲν τὸ βρέφος
Ἐξ εὐτυχοῦς δή τινος· αὐτὸς δ' ἂν λέγοις·
Καὶ τὸν παρ' ἡμῖν χαλεπῶς φέρον βίον
Πρὸς τὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐκτρέχει τύχην·
Ζητεῖ δὲ λαβεῖν καὶ χρυσόπλοκον[1] φάρος,
Μισοῦν τὰ κοινὰ τῶν τριχῶν ὑφάσματα,
Καὶ πασχατιᾷ[2] καὶ φθονεῖ τῷ συγγόνῳ,
Καὶ πρὸς σὲ τὸν κάλλισ7ον ἀνθρώπων βλέπει.
Τί γοῦν με δεῖ πράξαντα τὴν παῖδα τρέφειν
Δίδασκε, ναὶ δίδασκε, μαθεῖν γὰρ θέλω.

CCXXXVII. Εἰς τὰ τοῦ πρωτοσ7ράτορος[3] ἐκείνου τοῦ θαυμασ7οῦ σ7ρατηγήματα.

Ἃ νοῦς κατορθοῖ ζωγραφεῖν, τῶν ἐν λόγοις,

[1] Vox addenda lexicis. Jo. Damasc. Spicil. Rom. IX, p. 721: Πασ7àς χρυσόπλοκε.

[2] Pro πασχητιᾷ, ob metrum.

[3] Confer supra LVII, et Georg. Pachymer. tom. II, p. 445 ed. Bonn. De

Πράξεις δὲ χειρὸς ἐκτυποῦν, τῶν ζωγράφων,
Ἴσον δὲ τὸ χρήσιμον ἐξ ἑκατέρων,
Ὡς ἂν τὰ καλὰ μὴ ϖαρέλθοι τῷ χρόνῳ.
* Πλὴν ἔστιν εὑρεῖν καὶ γραφὴν ἐν ζωγράφοις,
Καὶ ζωγράφων μίμησιν ἐν λογογράφοις.
Οὐκοῦν, θεατὰ, στῆθι μικρὸν ἐνθάδε,
Καὶ βλέμμα καὶ νοῦν συμβαλὼν ἄμφω σκόπει
Πράξεις τε χειρὸς καὶ φρενῶν ἔργα ξένα.
Ὅστις γὰρ ἂν ᾗς, κέρδος εὑρήσεις μέγα
Τῷ μὴ ϖαρελθεῖν ἀρετῶν ζῶντας τύπους.
Εἰ δ' οὐχὶ καθ' ἕκαστον ὁ σκιαγράφος
Ἔγραψε δεῦρο ϖάντα, τί τάχα ξένον;
Τὸ ϖλῆθος ὀκνεῖν ἐκβιάζει τὴν φύσιν,
Εἰ καὶ ϖτερωτὰς ἡ γραφὴ χρόας φύει·
Πάσης δὲ χειρὸς κοῦφον ἡ γλῶσσα ϖλέον,
Κινοῦντος αὐτὴν τοῦ ϖτεροῦ[1] τῆς καρδίας.
Ἔφη δ' ἂν αὐτὸς ὁ γραφεὶς ἔμπνους τάχα
Τὰς καθ' ἑαυτὸν εὐκλεεῖς στρατηγίας,
Εἰ μή τις αἰδὼς εἶχεν αὐτὸν ἐκ βρέφους,
Ἣν ἐξ ἔθους ἔστερξε καὶ γεγραμμένης[2].
Ὁρᾷς τὸν ἄνδρα τὸν ϖολὺν τοῦτον, ξένε;
* Ἐκεῖνος οὗτός ἐστιν ὁ ϖρωτοστράτωρ,
Ὁ δημιουργὸς τῆς μονῆς τῆς ἐνθάδε,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὁ Γλαβᾶς ὁ γεννάδας·
Οὗ τὴν σταθηρότητα καὶ τὴν ἀνδρίαν,
Καὶ τὴν φρενῶν γέμουσαν ἐκ ϖαιδὸς φύσιν

hoc carmine Wernsd. in Præfat. : «Carmen in Mich. Glabam primum ejus opus videtur esse et utinam jam vulgatum legi posset.» Quod edere voluit Boivinus quem conf. in Præfat. ad Niceph. Gregor. p. XVIII, ed. Bonn.

[1] Conf. supra x, 15.

[2] Forsan γεγραμμένην.

Ἅπας ὁ χῶρος μαρτυρεῖ τῆς ἑσπέρας,
Ἔλαττον οὐδὲν τῆς καλῆς ἔω φέρων·
Ἀφ' οὗπερ αὐτὸς, ὡς δρομεὺς ἄλλος γίγας,
Τὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἀντανέσχε λαμπάδας,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς ἐθνικὴν φυλαρχίαν
Καθεῖλεν εἰς γῆν ὡς βολὶς ὀλεθρία[1].
Μεῖραξ γὰρ ὢν γέροντος ἐφρόνει[2] πλέον,
Ὅτε στρατηγεῖν ἤρξατο πρὸς ἑσπέραν,
Χειμῶνα παντὸς δυσχεροῦς λύσας δέους,
Καὶ[3] τὴν ἐν αὐτῷ συστολήν τε καὶ ζάλην
Εἰς τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐξαμείψας αἰθρίαν.
Εὐθὺς δὲ συμβαίνει τι τῶν παρ' ἐλπίδας,
Ὡς ἄν μένοι γνώριμος ἀπὸ βαλβίδος.
* Ἦγε στρατιὰν εὐτελῆ πρὸς Βιζύην[4],
Ἣν ἦγχεν ἑσμὸς δυσμενῶν ἀφ' ἑστίας.
Ἔνθα λυθεῖσαν τοῦ στρατοῦ τὴν ἀγέλην,
Ἦρος φυέντος καὶ χλιδώσης τῆς χλόης,
Θύραθεν ἁρπάζουσιν αὐτῆς ἡμέρας
Αἱ Βουλγάρων φάλαγγες, ὡς ἄρνας λύκοι.
Καὶ δὴ παρευθὺς ὁ γλυκὺς οὗτος γίγας,
Κατ' ἴχνος αὐτοῖς ἐκδραμὼν παρ' ἐλπίδας,
Τοὺς θῆρας αἱρεῖ συστραφέντας εἰς μάχην,
Ὡς πτῶκας ἢ δορκάδας ἢ δειλὰς κύνας·
Καὶ λαμβάνει τὴν ἵππον ἀφθονωτέραν,
Ὥσπερ τοκισθὲν ἐξεπίτηδες δάνος·

[1] Hic versus ad oram codicis secunda manu.

[2] De senili in juvene prudentia vide Boisson. *Anecd. nov.* pp. 260, 397, et ad Choricium, p. 4.

[3] Quinque versus 37-41 transpositi in codice. Ordinem turbatum restituit secunda manus.

[4] Bizyam opinor esse quæ adhuc Viza dicitur, non longe a mari, ad occidentem Salmydessi. Vid. tabulam v. cl. Lapie.

Καὶ πυργοποιεῖ καὶ σῖεγάζει τὴν βρύσιν,
Τὰς ἀπὸ γραμμῆς[1] δεξιούμενος νίκας,
Μή τι κυνικὸν δυσμενοῦς πίνοι σῖόμα·
Τάχα δὲ καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν πρὶν αἱμάτων
Συνέσχεν ὡς κλεῖς ἐμπεδήσας τὰς φλέβας.
Ἐντεῦθεν οὐκ ἦν ἠρεμεῖν τὸν γεννάδαν
* Εἰς τὴν κατ' ἐχθρῶν ἠρεθισμένον μάχην,
Καλοῦντος αὐτὸν τοῦ προσήκοντος χρόνου.
Θεῷ γὰρ εὐθὺς ἀναθεὶς τὰς ἐλπίδας,
Ὃς ἦγεν αὐτὸν δεξιῶς πρὸς τὰς μάχας,
Τὴν χθὲς ταπεινὴν τῶν μοναχῶν ἑσῖίαν,
Εἰ καὶ μεγάλην εἶχε τὴν κλῆσιν πάλαι,
Τείνει πρὸς ὕψος ἐν βραχεῖ καὶ φαιδρύνει·
Τὴν χεῖρα κινῶν καὶ τὰ τῆς γλώσσης μέλη,
Καθάπερ Ὀρφεὺς τὴν πολύφθογγον[2] λύραν,
Καὶ δῆλος ἦν ἄντικρυς ἐκ τῶν πραγμάτων,
Ὡς οὐδὲ τὸν πρὶν ὀλβιώτατον τόπον
Τῆς νῦν ταπεινῆς καὶ γνοφώδους ἑσπέρας
Ὅλως ἐάσει δυσπραγεῖν ἐν ταῖς μάχαις,
Ἀλλὰ καθέξει καὶ κλείσει τὰς πόλεις,
Τιθεὶς ἐν αὐταῖς ἀντὶ λίθων τὰς νίκας.
Μετ' οὐ πολὺν γάρ τινα τῆς μάχης χρόνον,
Χαλῶν κατ' ἐχθρῶν τοῦ σκοποῦ τὰς ἡνίας
Εἰς τὸ Σκοποῦ φρούριον εὐδρόμως φθάνει,
* Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ[3] δυσμενεῖς περιτρέπει,
Σκοποῦ σκοπὸν φάρμακον εὑρὼν εὐσκόπως·

[1] Pro ἀπ' ἀρχῆς. Conf. *Thesaurus*, s. v. Γραμμή, col. 766 A.

[2] Vit. S. Bartholom. Confer. n. 15 : Οἷά τις λαμπρὰ καὶ πολύφθογγος σάλπιγξ. Constant. Diacon. Laud. omn. SS. ap. Mai. *Spicil. Rom.* X, p. 140 : Ἐν ἀλλοφώνοις γλώσσαις καὶ πολυφθόγγοις. Confer Piccolos, *Suppl. Anthol.* pag. 193.

[3] Id est ἐν τῇ πόλει.

Ἅμα δὲ καὶ τὴν Πέτραν[1] ἁρπάσας ἔχει,
Καὶ τὰς ἐν αὐτῇ δυσμενεῖς Ѳραύει κράτας,
Ὡς ὅπλον αὐχῶν τῆς Φρενὸς τὴν σφενδόνην[2].
Εἶτα σκοπήσας ἐν σιγῇ τὸ συμφέρον,
Τῷ γὰρ Ѳορυβεῖν οὐ προσεῖχεν ἐκ βρέφους,
Σκόπελον[3] εἶλε μετρίως Φρουρούμενον,
Ὃν ἄρας ὕψοῦ καὶ πλατύνας εὑρέθη·
Καὶ νῦν βραβευτὴς δείκνυται σΊρατευμάτων,
Καὶ χώραν αὐχῶν εὐπραγούντων ἑσΊίαν,
Ὁ πρὶν σΊενωθεὶς ἐξ ἀνάγκης ἀσχέτου,
Βοᾷ δὲ μικροῦ καὶ τὰς ἐν μέσῳ νίκας,
Εἰς ὕψος ἑσΊὼς ἐν Ѳριάμβῳ τῆς τύχης.
Τὴν γοῦν Ἀγαθόπολιν[4] ἐλθὼν λαμβάνει,
Τὸν Βουλγάρων ἄνακτα τὸν ΚωνσΊαντῖνον[5]
ἘξοσΊρακίσας εὐχερῶς πρὸ τῆς μάχης,
Καὶ δεικνὺς, ὡς ἔξεσΊι τοῖς εὐνουσΊάτοις,
* Ἐχθρῶν βασιλεῖς ἐκνικᾶν ἀκινδύνως.
Ἔπειτα Σωζόπολιν[6] ἀπὸ Βουλγάρων
Σώζει κατασχὼν ἅμα τοῖς πέριξ τόποις·
Ἐφ' ἣν μετοικοῦν ἀσφαλῶς ἐκ Βιζύης
Ἔδειξε τὸ σΊράτευμα τῆς Ῥωμαΐδος,
Σοφῶς ὑποσπῶν τὰς νομὰς καὶ τοὺς τόνους

[1] Petram v. cl. Lapie in tabulam intulit, ad Contadesdum (Tersideré) amnem, qui inferius Erginæ (Salsderé) mixtus influit in Hebrum.

[2] Cod. Florent. LXXXV, 6 : Ἀφεὶς ἐπ' αὐτοὺς τῶν Φρενῶν τὴν σφενδόνην. Cf. cod. Flor. XLIII, 45.

[3] V. cl. Lapie Scopelum item ad Contadesdum amniculum collocavit ad septentrionem Petræ, scribens perperam Skapelos. Ex ejus tabula sumsit, opinor, Sprunerus, qui recte scribit Skopelos.

[4] Hodie Akhteboli ad Pontum Euxinum.

[5] De Constantino Bulgarorum rege conf. Georg. Pachym. t. I, p. 342 sqq. ed. Bonn.

[6] Hodie Sizéboli ad Pontum, Apollonia Thraciæ veterum. Conf. Cantacuz. t. I, p. 326.

Καὶ τὰς ἀδήλους ἐμβολὰς τῶν ἐκφύλων.
Κἀντεῦθεν εὑρὼν τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου [1]
Σμικρὰν, ϖινηγρὰν, δυσ7υχῆ ϖαρ' ἀξίαν,
Ἣν εἶχεν ἑξῆς εὐτελῶν μονοτρόπων,
Οὕτω καλὴν ἔδειξεν, ὡς ἤδη βλέπεις,
Καὶ τὴν ϖρὸ μικροῦ Νησίον [2] καλουμένην
Εἰς νῆσον ἁβρὰν ἐξαμείψας εὑρέθη.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὸν ϖροφήτην τὸν μέγαν
Ἔρημον οἰκεῖν καὶ μετὰ ϖότμον τόπον.
Ἀμείβεται δὲ τῶν συχνῶν τοῦτον ϖόνων,
Καὶ τοῦ χύδην ῥέοντος ἱδρῶτος μέσον,
Καὶ τοῦ ϖοταμοῦ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας [3]
* Ἡ ϖροδρομικὴ δεξιὰ φιλοφρόνως·
Φρουρεῖ γὰρ αὐτὸν ϖανταχοῦ τῆς ἑσπέρας
Ὠθοῦσα μακρὰν τοὺς βαρεῖς ἀποσ7άτας.
Ὁ δὲ σκεπασθεὶς εὐδρομεῖ κἀν τοῖς ϖρόσω,
Καὶ τὰς μεταξὺ δυσχερεῖς λύσας μάχας,
Καὶ μέχρις αὐτῆς Ζαγορᾶς [4] οὕτω φθάσας
Πορθεῖ κραταιῶς καὶ σκυλεύει τὰς ϖόλεις.
Καὶ τὰς ἐν αὐταῖς συλλαβὼν ἀποσπάδας [5],
Ἄγει ϖαρ' αὐτὰς τὰς ϖροληφθείσας ϖόλεις
Ἄνδρας, γυναῖκας καὶ ϖρομάζια βρέφη.
Τὴν γοῦν Ἀγαθόπολιν [6] αὐξήσας ϖόλιν,
Ἔδειξε Σωζόπολιν [7] εἰκότως ϖόλιν·
Μὴ καὶ φυτουργὸς εὑρεθεὶς ἐξ ὁπλίτου

[1] De S. Jo. Bapt. Præcursoris monasteriis vid. Ducang. *Cpol. Christ.* IV, p. 104.

[2] Agit de insula S. Joannis τοῦ Προδρόμου (*l'île Saint-Jean*) quæ est contra Sozopolim.

[3] Conf. supra LII, 22.

[4] Zagora est et in tabula Lapie et in Spruneri.

[5] Prius erat ἀποσπάσας.

[6] Vid. supra v. 91.

[7] Vid. supra v. 96.

Σοφῶς ἀνασπᾷ καὶ φυτεύει τοὺς ξένους
Ἐκ γῆς πονηρᾶς εἰς πολύφορον πέδον
Πυκναῖς ὀρυγαῖς εὐτυχοῦς ἀκοντίου;
Μάνθανε λοιπὸν καὶ τὰς ἐντεῦθεν νίκας.
Τὸ γὰρ Δεβελτὸν[1] μαρτυρεῖ καὶ μακρόθεν
* Καλῶς ὑπ' αὐτοῦ προστεθὲν τοῖς πρακτέοις·
Βοᾷ τὸ Κανστρίτζιον[2] ἐκ πετρῶν μέσου·
Λαλεῖ Σκαφιδᾶς[3] ἀσφαλῶς ἐκτισμένος.
Ὁ γὰρ στρατηγὸς ἐκνικᾷ καὶ τὰς φύσεις,
Μικροῦ πνοῆς δύναμιν ἐνθεὶς τοῖς λίθοις.
Σφαιροῖ δὲ καὶ τὸν Πύργον[4] ἐξ εὐτεχνίας,
Καὶ πυργοποιεῖ τὰς καλὰς ὄντως νίκας
Ὁ πύργος ὁ ζῶν πρὸς τὰς ἔξωθεν μάχας·
Ποιεῖ δὲ καὶ γέφυραν ἀσφαλεστάτην,
Στοὰς ἀνιστὰς ἐκ βυθοῦ περιῤῥύτους,
Καὶ δημιουργῶν καὶ στεγάζων εἰς ὕδωρ,
Συνόντος αὐτῷ πανστρατὶ τοῦ δεσπότου,
Καὶ δημιουργοῦ καὶ σοφοῦ καὶ τεχνίτου·
Κἂν αὐτὸν ἐξέπεμψεν ὁ στεφηφόρος
Ὡς χρηστὸν αὐθόμαιμον[5], ὡς νικηφόρον.

[1] Debeltum Sprunerus recte collocat ad mare, juxta lacum. Ex carmine videmus aliud esse Zagoram, aliud Debeltum, quæ Bischoff, p. 417, aliique unum atque idem crediderunt.

[2] Fortasse Touz Casri tabulæ Lapianæ. Georg. Pachym. t. I, p. 348 ed. Bonn.: *Σωζόπολιν καὶ Ἀγαθιούπολιν καὶ Κανστρίτζιν καὶ ἄλλ' ἄττα φρούρια.*

[3] Nonne Scaphidas oppidulum situm erat ad ostium Scaphidæ fluminis, vocati Touz Casri in tabula Lapiana?

[4] Pyrgos (Bourgas), oppidum situm in promontorio, non longe ab emissario lacus. In emissario pons, de quo vide vers. 139.

[5] Iste *αὐθόμαιμος*, Glabæ quasi fraterno amore conjunctus, nullus alius esse potest quam Michael Palæologus, Andronici Palæologi Senioris imperatoris filius. De hac expeditione Bulgarica, suscepta mense augusto ann. 1306. Conf. Lebeau, *Histoire du Bas Empire*, t. XIX, pag. 54.

Ὁ μὲν γὰρ ὑπέστρεψεν εἰς Βυζαντίδα,
Τέως πρὸς ἄλλας ἀσχολούμενος μάχας·
Ὁ δὲ σκεπαστὴν εὐτυχῶν τὸν δεσπότην
* Συχνὰς ὑποστὰς συμπλοκὰς μετὰ χρόνον
Μόνος τὸ Ῥωσόκαστρον[1] αὐτὸς λαμβάνει,
Καὶ κατοχυροῖ πρὸς τὸ μεῖζον ἑδράσας.
Εἶτα προελθὼν καὶ πλατύνας τὰς νίκας,
Κρημνὸν τὰ Κρημνὰ[2] τοῖς κακούργοις δεικνύει.
Ἵνα δὲ καὶ θάλασσα τὰς νίκας μάθῃ,
Καὶ μαρτυρεῖ[3] τὰ ῥεῖθρα τὴν τούτων χύσιν
Λαβόντα φωνὴν ψαλμικῶν κελευσμάτων,
Εἴληφεν Ἀγχίαλον[4] ἀπλέρῳ τάχει,
Τοὺς αἱμοχαρεῖς ἐκτοπίσας βατράχους[5]·
Καὶ νῦν ἐν αὐτῇ δείκνυται ξένη πόλις,
Ἣν ἔσχε μικροῦ πρᾶξιν αὐτὸς δακτύλων,
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὀργανώσας τὴν κτίσιν·
Φθάνει δὲ μέχρι τῆς καλῆς Μεσημβρίας[6]
Ὁ καινοφανὴς[7] ἥλιος τῆς ἑσπέρας,
Τεφρῶν ἀτεχνῶς τὸν κρατοῦντα Βουλγάρων
Ἐκεῖνον αὐτὸν, τὸν πολὺν Κωνσταντῖνον·
Ὡς φλὸξ[8] δὲ θερμὸς προσβαλὼν Σφεντισθλάβῳ[9]
* Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν ὁπλομοσχεύτῳ[10] χλόῃ

[1] Georg. Pachym. t. II, p. 445 ed. Bonn. Rosocastrum est in tabula Spruneri.

[2] Cremnum habet item Sprunerus.

[3] Fort. *μαρτυροῖ*.

[4] Hodie Ahioli s. Ahioglou, ad mare.

[5] Supra II, 53 : *Εἰς αἱμοχαρεῖς, Αὐσονάρχα, βαρβάρους.*

[6] Nunc Missivri, in Hæmi radicibus.

[7] Supra XIV, 574 : *Τὸν καινοφανῆ τοῖς παροῦσιν ἀστέρα.* Cod. Florent. I, 955 : *Ὁ καινοφανὴς Τηλέμαχος ἤλυθες.*

[8] Cod. *φλόλξ* (*sic*).

[9] De Sphentisthlabo Mœsorum rege conf. Cantacuz. passim, et Ducang. *Famil. Byzantin.* p. 322.

[10] Vox ignota lexicis, quibus addam *Συνοπλοδυτέω* ex Theod. Prodr. cod. Paris. 2087, fol. 211 v° : *Καὶ συνοπλοδυτῆσαι καὶ συμπερσομαχῆσαι.*

Ποιεῖ Λαχανᾶν [1] συσσαπῆναι τῇ ζέσει·
Μετὰ δὲ μικρὸν, τὸν Ζυγὸν [2] πάντα στέγει,
Τοὺς πρὶν ἀκαμπεῖς καὶ θρασεῖς καὶ δεσπότας
Ζυγοῖς περισπῶν δουλικῆς ὑπουργίας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἐκθερίσαι τοὺς στάχυς,
Ἔπειτα καμεῖν εἰς τὸ θάψαι τὸν σπόρον.
Τὸ τοῦ Κάλαθος ἄστυ καὶ τὸ Πετρίου
Διτλοὶ σχεδὸν μάρτυρες ἐκ τῶν πραγμάτων·
Ἅπερ κατασχὼν καὶ προβὰς ὁ γεννάδας
Εἰς τὴν Προβάτους [3] ἦλθε τὴν ἔνδον πόλιν,
Ὥσπερ νομῆς θρέμματα μαχαίρας στόμα,
Σφάττων ῥαχίζων τοὺς κακούργους τῇ σπάθῃ.
Ἔπειτα Βύτζαν [4] εἷλε τὴν δορᾶς δίχα
Πλακεῖσαν ὑγραῖς τῷ θεῷ διεξόδοις
Ἱππεὺς ἀγαθὸς εὑρεθεὶς εἰς τὰ πρόσω·
Τὸν Αἵμονος δὲ πάντα κερδάνας τόπον,
Τὸν Κοζίακον [5] ἄστυ καὶ πόλιν γράφει,
* Τοῖς Βουλγάρων αἵμασι βάψας τὸ ξίφος.
Κατέσχε λοιπὸν καὶ τὸ Καρύας [6] πέδον,
Ὦ φραγμὸν ὠργάνωσεν ἐν σφαίρας τύπῳ,
Λειμῶνα πυκνὸν ἐμφυτεύων ταῖς νίκαις.
Στενὸν δὲ ποιεῖ τὸν πλατὺν πρόσθεν τόπον

[1] De Lachana conf. Ducang. *Famil. Byzantin.*

[2] Loquiturne de castello quodam Zygo, in jugo Hæmi montis? Conf. Mich. Attal. p. 37.

[3] De Calathe et Petrio non liquet. Sed Provatus sine controversia hodie est Pravadi, oppidum satis amplum notatumque in tabulis omnibus.

[4] Fortasse quam Sprunerus tab. 61 vocat Bitzinam.

[5] Infra v. 212 : Τὸ Κοζίακος ἄστυ. Nonne quæ nunc græce Κοσλὴ dicitur, turcice Couzlidjé, inter occasum et septentriones a Varna?

[6] Fortasse Caraiousin viculus, qui in tabula Lapie est inter Couzlidjé et Varnam.

Τῆς Βουλγαρικῆς ὑπεροψίας[1] ὅλης,
Στενοῦ κατασχὼν τὴν περίχωρον πάλιν.
Ὁ δὲ πλατυνθεὶς ἐκ στενοῦ καὶ μετρίου
Καὶ Πατζιμίσκου τὸν τόπον συλλαμβάνει·
Ἐντεῦθεν ἐχθροὶ δυσμενεῖς ἀποστάται
Καὶ λωποδῦται[2] καὶ φθορεῖς τῶν πραγμάτων
Ἀναῤῥαγέντες καὶ σφριγῶντες εἰς μάχας,
Ὥσπερ τινὲς δράκοντες ἐκ γῆς πυθμένων,
Ὅταν ἐπιστῇ τοῦ θέρους ἡ θερμότης,
Ἔμαθον οἷς ἔπαθον, ὡς ὁ γεννάδας
Πρηστὴρ ἀτεχνῶς πυρπολῶν σφᾶς εὑρέθη.
Κόμανος ἦν ὁ πρῶτος ὁλκὸς τῆς μάχης·
Καντζῆς μετ' αὐτὸν, πρὸς δὲ τούτοις Μομτζίλας[3],
* Βαρύτερος δὲ καὶ θρασύτερος δράκων
Ὁ τὴν Ζαγορὰν ἐκροφῶν τότε Στάνος·
Ἔπειτα Δαμιανὸς[4] ἐκ Βελλεγράδων[5]·
Οὓς πάντας ἁπλῶς συλλαβὼν ὑπὸ βρόχοις
Εἰς βάθος ὠθεῖ ψαλμικῶν ἀθυρμάτων,
Καὶ τὰς ὑπ' αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν εἷρπον πόλεις
Οἱ πρὶν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς κεχηνότες,
Φρουρεῖ κατασχὼν φωλεῶν δήπου τρόπον,
Οὐτζάγκαν, Οὐρβίτζιον ἅμα τοῖς πέριξ,
Τὸ Κοζίακος[6] ἄστυ· πρὸς τούτοις πάλιν
Τῆς Διαβαινᾶς, τῆς Γραμαίνης τὸν τόπον,
Οἰνῶκον αὐτὸ καὶ τὸ πᾶν ἁπλῶς μέρος,

[1] Cod. Escur. LIV, 9 : Μὴ τὴν καταστρέφουσαν ὑπεροψίαν Λάθης προτιμῶν τῇ ψυχῇ τοῦ μετρίου.

[2] Conf. supra XIV, 150.

[3] Fort. idem ac Momitzilus ap. Cantacuz.

[4] Cod. Δαμίανος.

[5] Belgradum vicus est ad ipsas Hæmi fauces, in via Aëto (Aïdos) Probatum ducente. Confer. Pachym. tom. I, p. 509 sq. et Nicet. Chon. p. 133.

[6] Conf. supra v. 184.

Τὸ Πετροβούνου καὶ τὸ Θεοφυλάκτου,
Τῆς Ἀτζερᾶς[1] ἅπαντα συλλήβδην τόπον,
Καὶ Γολογλέντου καὶ σὺν αὐτοῖς Ἀθίτζαν
Καὶ τὸ κραταιὸν ἄστυ τῶν Βελλεγράδων
Ὃ μαρτυρεῖ Στούδαινα συνειλημμένη·
Πυργίτζιον δὲ καὶ τὸ πᾶν τούτου μέρος,
* Συχνῆς μάχης ἔπαθλα συχνὰ λαμβάνει
Δεικνὺς Λαχανᾶν δυστυχοῦντα σατράπην.
Εἶτα Κάμαιναν, εἶτα Σωτῆρος πόλιν,
Τῆς Μοκρεάνους τὸν τόπον τῆς Πατζόβου,
Καὶ τὸ Κτενίων[2] ἄστυ τὸ κτεῖνον μάχας,
Ὃ Βεσελεὴλ οὗτος εὑρέθη κτίσας·
Τὸν δ' Ἀετὸν[3] πῶς εἷλε τὸν δίχα πτίλων,
Κυνηγετικὴν εὐτυχοῦντα καρδίαν·
Αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ὡς τοκεὺς κίρκος τρέφει
Πολλοὺς νεοττοὺς ἀγαγὼν ἐξ Οὔστιου
Καὶ τῆς Προβάτους, ἀλλὰ καὶ τῆς Πρεσθλάβας[4]
Καὶ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐμβαθύνοντος μέρους,
Ὡς οὐ παρ' ἐχθροῖς ἀσφαλῶς ᾠκισμένας·
Καὶ Τζερβεστίσθα[5] μαρτυρεῖ τὴν Βερδίτζαν,
Ὡς ἂν ὁ παρὼν ἀκριβέστερον μάθοι·
Μογκλίζιον δὲ τῷ Κρινῷ[6] συμμαρτύρει·

[1] Fl. Ἀτζαρὰ memoratur apud Constant. Porphyrog.

[2] Georg. Pachym. tom. II, p. 445 : Κτένια καὶ Ῥωσόκαστρον.

[3] Aëtos adhuc durat sub nomine Aïdos, ad occidentem Mesembriæ. Sed in iis quæ præcedunt prorsus cæcutio : ubique turcica nomina antiquis succedentia ne vestigium quidem pristini status reliquerunt.

[4] Conf. Georg. Acropol. p. 23. Ann. Comnen. *Alexiad.* lib. VII, p. 342, et Ephræm. vers. 2916. Presthlaba est Marcianopolis veterum, hodie Pereslav, quam tamen nescio quo casu in tabula omisit Lapie.

[5] Ephræm. v. 4421 : Κλεισούρας, ἣ κέκλητο Τζιβρίτζης πάλαι.

[6] Prius erat τὸν Κρινόν. Fort. id. ac Κρηνὸν ap. Nicet. Chon. p. 852.

Βεῤῥὼ δὲ τὴν Κώλιναν ἐκ Βεανίτζης,
Τὰ δύσμαχα Φρούρια τῶν ἀλλοτρίων,
* Ἅπερ κατέσχεν εὐχερῶς ὁ γεννάδας.
Εἰ δ' οὐκ ἔχουσι ταῦτα Φωνὴν μακρόθεν,
Ὁ γοῦν Λαχανᾶς μὴ Φθονείτω τῆς τύχης·
Εἰ γὰρ σιγήσας ἐγκαλύψει τὰς μάχας,
Τρίνωβος[1] αὐτὸς ἐκβοήσει τὰς νίκας·
Τάχα λαλήσει καὶ στρατὸς παρηγμένος,
Ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ συντεθέντων ὀστέων·
Κεκράξεται δὲ καὶ βασιλίδος στόμα
Καὶ βασιλίσκος ἁρπαγεὶς παρ' ἐλπίδας,
Ὡς ἂν ἔχοι μάρτυρας ἀψευδεστέρους·
Ἐκ γὰρ Τρινώβου συλλαβὼν ἀκινδύνως
Τὴν Βουλγάρων λέαιναν αὐτῷ σκυμνίῳ,
Πέπομφε τῷ λέοντι τῷ στεφηφόρῳ
Λάφυρον ἡδὺ συγγενοῦς ὑποψίας.
Κήρυξ δὲ τοῦ πράγματος ἡ Κωνσταντίνου,
Δούλην ἰδοῦσα τὴν ἐλευθέραν τύχην,
Καὶ πάλιν αὐτὴν λαμβάνει τὴν Πρεσθλάβαν[2],
Λοφτζὸν σὺν αὐτῇ, Τζερβενὸν καὶ Βυδίνην[3],
* Καὶ τὴν[4] περὶ Δάννουβιν εὐρυχωρίαν·
Καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν βαρὺν ἀποστάτην

[1] Prius erat Τρίβωνος. Nunc Tirnava s. Ternova, ad Iatrum (Jantra) flumen. Conf. Nicet. Chon. p. 619.

[2] Conf. supra ad v. 231.

[3] In Lophtzo mihi aqua hæret: nisi tamen latet sub hoc nomine hodiernum Loftcha, ad occidentem Tirnavæ, quod jam plane suspicor. Tzerbenum esse potest Tchernavoda, collocata a Lapie non procul a Danubio, in via qua itur Razgrado Roustchoucum. De Βιδίνη venit in mentem Bononia veterum, Bidena medii ævi, hoc tempore Widdin, oppidum nobile, in ripa Danubii extremoque in margine occidentali Bulgariæ situm. Sed usque eo protulisse arma Glabam prorsus incredibile, pene jam desperato tunc apud Byzantinos rei militaris statu.

[4] Prius erat καὶ τά.

Ὠθεῖ Λαχανᾶν ἐκτοπίζων τῷ ξίφει·
Κατήγορον δὲ τῆς φυγῆς τῷ σατράπῃ
Τὸ Πριστρίας[1] φρούριον ἐκ τῶν πραγμάτων,
Μησὶ δι' αὐτὸν ἐν τρισὶ κεκλεισμένον·
Κἂν εἷλεν αὐτὸ[2] πυρπολήσας ὡς χλόην
Ὁ γίγας οὗτος ὁ δρομεὺς ἑωσφόρος,
Εἰ μή τις ἐνσκήψασα δυσχερὴς νόσος,
Καθάπερ ὑγρὸν ἀπὸ χειμῶνος νέφος,
Ἀναδραμεῖν ἔπεισεν εἰς Βυζαντίδα,
Καὶ συσταλῆναι καὶ καλύψαι τὴν ζέσιν,
Κινοῦντος αὐτὸν οὐρανοῦ παντὸς πλέον
Τῶν βασιλικῶν τοῦ σκοποῦ θεσπισμάτων.
Δριμὺς δὲ χειμὼν ἐκ νεφῶν ἀντιπνόων
Κατέσχεν εὐθὺς τὸν στρατὸν τῆς ἑσπέρας.
Παρὼν γὰρ οὐκ ἦν ὁ στρατάρχης ἥλιος,
Ἀντιστρατηγήσαντος ὥσπερ ἀστέρος
* Ἄλλου μετ' αὐτὸν ἐν κρυμῷ δειλανδρίας[3]·
Ἡ χεὶρ δὲ ναρκᾷ τοῦ στρατοῦ παραυτίκα,
Ἐχθροῖς δε ῥιπτεῖ καὶ μερίζει τὰς πόλεις,
Ὅσους ὁ καιρὸς ἀντεδίδου ταῖς μάχαις[4]·

[1] Fortasse Prista ad Danubium, hodie Roustchouk. Legitur et in *Itinerario Antonini*, ed. Fortiæ, pag. 66, ablativo plurali Sexantapristis (conf. Socratem, *Hist. eccl.* VII, 36) et in *Tabula Peutingeriana*, *ibid.* p. 247 (ubi v. cl. Lapie non vidit Sexantaprista et Prista idem esse) itemque in tabula Spruneri, n° 65.

[2] Prius erat *αὐτὸν*, littera *ν* erasa.

[3] Id. *In Cantacuzen.* 419. German. Cpolit. codex Coislin. 278, fol. 28 r°: *Μηδὲ τὴν κάμινον τῆς αἰσχρᾶς δειλανδροῦντες ἐπιθυμίας*. Unde voces *δειλάνδρησις* et *δειλανδρισμός* quas frustra in lexicis quæras. Prior invenitur ap. Jo. Stauracium, cod. Coisl. 146, fol. 28 r°: *Καὶ εἰς ἔσχατον ἄγων ἀκινησίας καὶ δειλανδρήσεως*. Posterior apud Theodor. Lascar. cod. Paris. 3048, fol. 67 r°: *Διὰ ταῦτα γοῦν τὸ μὲν λέξαι εἰσάγει δειλανδρισμόν*. Id. fol. 81 v°: *Τοὺς ἐν πολέμῳ δειλανδρισμούς*.

[4] Significat hic, omnia magno Glabæ labore intra paucos menses parta illo ab-

Ἀθροίζεται δὲ στρατιᾶς ϖάλιν σέλας
Ὡς ὑπὸ δίσκῳ τῇ στροφῇ τῶν ϖραγμάτων,
Καὶ τὸν Λαχανᾶν τὸν ϖολὺν καταφλέγει.
Καὶ ϖάλιν αὐτὸς ὁ γλυκὺς ἑωσφόρος,
Λυθέντος αὐτῷ τοῦ κατασχόντος νέφους,
Βυζάντιον ϖῦρ ἐκδραμὸν ϖρὸς ἑσπέραν
Τῇ τῶν Ἰταλῶν δείκνυται ϖανοπλίᾳ·
Τεφροῖ γὰρ αὐτοὺς ὡς ἀνίκμους ἀθρόους,
Θερμὴν φύσιν ἔχοντας ὑπεροψίας.
Ἐξ ὧν κατασχὼν τὴν ϖόλιν Δυῤῥαχίου[1]
Κροάς τε καὶ Κάννινα καὶ τὰ κυκλόθεν,
Ὁρμᾷ ϖρὸς αὐτοὺς τοὺς θρασεῖς ϖάλαι Βλάχους,
Θεόδωρον δὲ ϖυρπολεῖ κατακράτος
Τὸν σεβαστοκράτορα[2] τῶν ἀλλοτρίων,
* Καὶ λαμβάνει τὴν χώραν, ὡς δῶρον τύχης.
Δρεανοβισκὸς δεῖγμα τῆς εὐανδρίας,
Ἄστρον δὲ μικροῦ θαῦμα τῆς εὐτολμίας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτοῦ μαρτυρεῖσθαι τὰς νίκας
Παρὰ γυναικὸς εὐπρεποῦς βασιλίδος,
Καὶ ϖαρὰ ϖαιδὸς μὴ φρονοῦντος ὡς βρέφους,
Εἶτα ϖαρ' ἀνδρὸς εὐτυχοῦς ϖρὸ τῆς μάχης,
Ὡς ἂν ἔχοι δήλωσιν ἀκριβεστέραν.
Εἶτα ϖάλιν ὑφεῖρψε δυσμενὴς ὄφις
Ὡς ἀπὸ τρώγλης τῆς γνοφώδους ἑσπέρας,

sente illico fuisse amissa. Fortasse non sine pudenda Byzantinorum clade: quamobrem nonnisi leviter tangunt græci scriptores id memorabile sane bellum, inceptum favente mirabiliter fortuna, terminatum calamitose.

[1] Dyrrachium notum. Inde non longe in montibus, inter orientem et septentriones, Croia, celebrata Scanderbegi sedes: habet Sprunerus n° 62. Idem n° 61 Kanina (*sic*), juxta Aulonem (Valone) ad fauces maris superi.

[2] Contra metrum hanc vocem sciens adhibuit poeta.

Κοτεανίτζης[1] ἐγκοτῶν τῷ γεννάδᾳ·
Οὗ τοὺς συριγμοὺς, τὰς σΊροφὰς καὶ τὸ θράσος
Καθεῖλεν εἰς γῆν συμπατήσας ὡς κόνιν.
Εὐτζάπολιν δὲ συλλαβὼν Μοροβίσδου[2],
Σκόπιά τε[3] Σθλάβιτζαν ἐξ εὐανδρίας,
Καὶ τὸν Πίαντζον καὶ τὸ περὶ τὸν Στρόμον,
Καὶ τὸν περὶ Στρούμμιτζαν[4] ἄφθονον τόπον
Αἱρεῖ, κεφαλὰς ὑπὸ γῆν ἀλλοτρίων,
Πτέρνη παρ' αὐτῶν ἀσφαλῶς τηρουμένη,
Καὶ τῆς νίκης ἔπαθλον ἡ Δεῦρις[5] πόλις
Αὐχοῦσα πολλὴν τὴν περίχωρον χάριν,
Σαύρῳ δὲ Μαῦρος ἐμφερὴς δεδειγμένος·
Ἐπείγεται μὲν ἐνδακεῖν ὑπὸ φθόνου,
Καὶ τὴν ὑπασπίζουσαν ἐκπλῦσαι βλάβην·
ΣυσΊέλλεται δὲ καὶ κρυβεὶς ὑποτρέχει·
Καὶ μὴν συνελθεῖν εὐχερῶς οὐκ ἰσχύει,
Τμηθεὶς μεληδὸν τοῦ σΊρατάρχου τῷ ξίφει
Κἀντεῦθεν εἰδὼς Τερτερῆς τοῦτον φθάνει,
Πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ πεσὼν ὑπὸ γνόφον.
Οὐκ ἀγνοεῖ δὲ καὶ Λαχανᾶς τὸν μέγαν,

[1] Coteanitzes quidam Thessalonicensis perfuga memoratur ap. Cantacuzen. tom. II, p. 241.

[2] Μοροβίσδα supra in cod.

[3] Ephræm. v. 2916: Ἀχρίδα καὶ Σκόπια, Πρεσθλάβας δύο, Τὰς ἐν Σαρδικῇ καὶ Βιδίνης χωρία. Georg. Acrop. p. 84. Scopiam (Uskup) et Stroumitzam (Ostroumja), oppida aliunde notissima, habet Sprunerus n° 62. Idem ibid. recte collocat Ostrobo medio fere itinere Thessalonica Achridem: id Ostrobo idem est, opinor, atque Strobus poetæ nostri qui corrigendus ex Georgio Acropolita (p. 91 ed. Bonn.). Piantzus, ni fallor, adhuc manet sub nomine Piassa, ad meridiem Achridensis s. Lychnitidis lacus: at ubi fuerint Eutzapolis et Sthlabitza scio juxta cum ignarissimis.

[4] Cod. τὸν περισΊρούμμιζαν.

[5] Hodie Dibre sipre, ad Drymonem flumen (le Drin noir) quod, delapsum ex lacu Lychnitide, juxta Lissum (Alessio) in mare superum transit.

Οὐ Σμῖλος αὐτὸς ὁ κρατῶν γῆς Βουλγάρων,
Οὐκ ἄλλος οὐδεὶς τῶν ζεόντων εἰς μάχας·
Ἀθάνατος γὰρ δείκνυται στηλουργία
Τῷ νικοποιῷ σὺν Θεῷ στεφανίτῃ
Βάρνα[1], Προβάτους, Πρεσθλάβα σὺν Ἀθίτζῃ,
Ῥεάχοβός τε καὶ τὸ Κυπίλου πέδον
* Καὶ Κάτζοβος[2] καὶ σύμπας ἁπλῶς γῆς ὅρος,
Εἶτα Στεανίσκος τε καὶ Τούντζης πόλις,
Τῆς Ἀδριανοῦ[3] μέχρι τῆς τρισολβίας
Πρὸς τῇ Διαμπόλει[4] δὲ καὶ τὸ Λαρδέα[5].
Οὕτως ὁ καινὸς Ἡρακλῆς οὗτος, ξένε,
Συχνοὺς ὑποστὰς ἐν βραχεῖ χρόνῳ πόνους,
Ἀράμενος δὲ καὶ τὰς ἐν πᾶσι νίκας
Ἔδειξε μικροῦ τὴν φύσιν ἰσάγγελον
Τῇ πρὸς τὸν αὐτάνακτα φιλοστοργίᾳ.

CCXXXVIII. Τῷ πατριάρχῃ[6].

Χριστοῦ μιμητὰ ποιμνιάρχα[7] τοῦ πράου,

[1] Varna ad Pontum, nobilitata recentibus Russorum Turcarumque bellis. De Probato vide supra ad v. 177, de Presthlaba ad v. 231. Athitzen ignoro. Rheachobum Pachymeres, *Hist. Andron.* V, 28, docet abfuisse Ternova iter unius diei, austrum versus : id nos ducit ad radices Hæmi, ubi hodie Gabrova. Sed ibi in tabulis quæ ad manum, ne tenue quidem vestigium Rheachobi. Nec minus hæreo in campo Cypili.

[2] Catzobus fortasse est Tchatak, in declivitate aquilonari Hæmi, ad flumen quod adhuc retinet nomen Camtchic. Steaniscum ignoro. Tountza, Ptolemæo Tonzos, quærenda, opinor, ubi hodie Kezanlik, prope a capite fluvii cognominis (Tondja) qui ab Hæmo decidens juxta Adrianopolim miscetur Hebro.

[3] Adrianopolis oppidum in primis clarum et nobile.

[4] Diampolis, urbs Mœsorum, de quo confer Cantacuzen. aliosque byzantinos scriptores. Ap. Cedren. p. 713 D, Διάβολις nominatur. Diampolis, hodie Ianboli ad Tonsum flumen, notissima nostra quoque memoria bello Russorum qui Hæmo superato inde Adrianopolim usque penetraverunt.

[5] Lardeam habet Sprunerus, n° 61.

[6] Id est Niphoni.

[7] Vid. supra XLVI, 6.

Σὺ μὲν σεαυτὸν οὐρανοῦ δίκην κλίνων,
Ἡμῖν ὁμιλεῖς δυσπραγοῦσι τοῖς ξένοις·
Τὸν ἥλιον γὰρ τῶν καλῶν ἔργων φέρων
Τὴν τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκεις ἑσπέραν[1]·
Καὶ ϖρὸς τοσοῦτο βάθος ἐξ ὕψους ῥέπων,
Καὶ φαῦλον οὐδὲν οὐδαμῶς ϖάσχων ϖάθος,
Τηρεῖς ϖάλιν τὸ σχῆμα καὶ μέγας μένεις,
Καὶ θαυματουργεῖς τῇ καθάρσει τῶν νόσων
* Τὰ τῶν λόγων φάρμακα ϖυκνῶς ἐγχέων.
Ἐγὼ δὲ φιλῶν (ἀλλὰ ϖιπlέτω θράσος),
Καὶ καθάπερ Λάζαρος ἀλγῶν ἐκ νόσου,
Ἰδεῖν τὸ σὸν ϖρόσωπον ἐζήτουν μόνον,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν φορὰν ἐκαρτέρουν
Τὴν ἀνακωχὴν ἐλπίσας τῆς φύσεως.
Νῦν οὖν θανατῶ καὶ ϖαραπνέω μόνον[2],
Καὶ λειποθυμῶ καὶ χυμοὺς ἀναπlύω·
Ἱδρῶν δὲ ναρκῶ καὶ διάσlροφον βλέπω,
Καὶ κατὰ μικρὸν ὠχριῶν μελαίνομαι·
Σφυγμὸς γὰρ οὐδεὶς ἐκνικώσης τῆς νόσου,
Εἰ μέχρις αὐτῶν ἀκριϐῶς τῶν ὀσlέων
Ἡ συμφορὰ ϖροῆλθε τῆς ἀθυμίας.
Εἰμὶ δὲ νεκρὸς καὶ μυδῶν ἄλλον τρόπον,
Καὶ τοὺς ϖροπομποὺς ἀγνοῶν τοῦ λειψάνου. *
Χρισlοῦ μαθητά, μὴ ϖαρέλθῃς τὸν φίλον,
Τὸν ζῶντα νεκρὸν, ἀλλ' ἐπίσlηθι φθάσας
Πρὶν ἀποθανεῖν καὶ ῥυῆναι τὴν φύσιν,
Καὶ χοῦν ὑπελθεῖν καὶ κρυϐῆναι τὴν ϖλάσιν·
Μόνος γὰρ ἂν δύναιτο νεκροὺς ἐκ τάφου

[1] De hac metaphora confer supra CLXXXIV, 8.

[2] Hi tres versus 14-16 in margine scripti sunt manu recentiori.

Ζωοῦν Ἰησοῦς ὁ σκυλεύων τοὺς τάφους.
* Ἔχω γε μὴν οὐ Μάρθαν οὐδὲ Μαρίαν·
Τῶν γὰρ ἀληθῶν ἐστερήθην συγγόνων,
Πάροικος εἰς γῆν εὑρεθεὶς ἀλλοτρίαν·
Καλλίνικον δὲ τῆς μονῆς τὸν προστάτην,
Ἣν ὡς ὁ Μωσῆς τὴν Θεοῦ σκηνὴν κτίσας
Πολλῶν ἀγαθῶν εἰσφοραῖς σὺ φαιδρύνεις.
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ φαίνοιτο θερμῶς δακρύων,
Οὐδέν τι καινὸν, μυστικῶς γὰρ δακρύει,
Τὸ θηλυπαθὲς[1] ἐκφυγὼν ὁ γεννάδας·
Νῦν γοῦν δι' αὐτὸν ποτνιώμενον πάλαι,
Τὸν σαββατισμὸν τοῖς ἐμοῖς πόνοις δίδου,
Ὡς ἂν φέρων φοίνικας εὐχαριστίας
Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς εὐλογῶ σε δεσπότην,
Ὅταν ἐπ' αὐτὴν τὴν Σιὼν τῆς καρδίας
Ἐμοὶ προπεμφθῇς ἐξελέγξας τὸν φθόνον.

CCXXXIX[2].

* Πάλιν ἐφ' ἡμᾶς ὁ γλυκὺς Νεῖλος[3] ῥέεις,
Ἀνατρέχων κάτωθεν εἰς ὑπερχύσεις·
Ὃς εἰκότως Αἴγυπτον εὑρών με πνίγῃ[4]
Ταῖς σαῖς λιπανεῖς ἀργυραῖς ὑπομβρίαις[5].

[1] Hac voce augenda lexica, quibus obiter addam : Θηλύτεκνος, Anon. cod. 2506, fol. 11 r° : Ἐνεργεῖν ἀδυνάτους ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, ἢ σπανοτέκνους, ἢ θηλυτέκνους. — Θηλύθαμνος, de abrotono, cod. Paris. 2286, fol. 2 v° : Οἱ δὲ θηλύθαμνον, Φράγγοι ἀμπροτάνου. — Θηλυκάρδιος, lapis, Meliten. v. 1155. Adde et Θηλυκόμορφος ex codice Paris. 1991, fol. 118 r°, et Θηλυκόψυχος ex codice Paris. 2411, fol. 92 r°.

[2] Sine titulo.

[3] Conf. supra CCXVIII, 29.

[4] Post hunc versum ad oram conjecit secunda manus alterum, nunc prorsus evanidum.

[5] Cod. Florent. I, 94 : Ἀργυροῦς ὄμβρους χέων.

Ξηραίνομαι γὰρ ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας,
Χαλκῆς ἀτεχνῶς εὑρεθείσης τῆς τύχης.
Ἴσως ὁ καρπὸς[1] μὴ Φρυγεὶς τῶν ἐλπίδων
Ἀλλὰ δροσισθεὶς ὀργανώσει τὸν σ7άχυν,
Ὃς ἂν τὸν ἑσμὸν[2] τῶν ἐμῶν τρέφῃ κρότων.
Πήχεις μὲν οὖν βρέξον ἡμῖν ἀφθόνους,
Τοὺς ἀπὸ χειρῶν εὐπετεῖς πρὸς τὰς δόσεις.
Τὸ γήδιον γὰρ ἐκτακὲν τῆς καρδίας,
Ὃ πολλάκις ἤρδευσας ἐξ εὐσπλαγχνίας,
Εἰς προσχύσεις κέχηνε δαψιλεσ7έρας·
Μετὰ δὲ μικρὸν καὶ κατὰ χώραν μένων,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τοῦ χρυσοῦ διατρέχων,
Οὓς εἰς Θράκην ὤρυξε καλάμου σ7όμα
* Βαφαῖς ἐρυθραῖς εὐτυχῶς τεθηγμένον,
Πλήρου τὰ κοινὰ σωσ7ικῆς γεωργίας·
Φήμῃ δὲ σαυτὸν ἐκδεδωκὼς ἀχρόνῳ
Εἰς τὴν κτίσιν σύμπασαν ὀξέως τρέχε·
Τάχα προσελθὼν ταῖς ῥοαῖς ταῖς ὀλβίαις
Εἰς ὠκεανὸν κατὰ τὸν Νεῖλον φθάσεις
Κυκλοῦντα[3] τὴν γῆν τῇ σ7ροφῇ τοῦ ῥεύματος.

CCXL[4].

Ὀλβιόδωρε[5] σῶτερ, ἰοὺ τῆς τύχης!
Οὐ τρύφος ἡμᾶς, οὐ κρατὴρ ἀναψύχει.

[1] Conf. cod. Vat. XI, 8.

[2] Conf. supra LIII, 7.

[3] Conf. Stephan. Byzant. s. v. Ὠκεανός. Cod. Paris. 2655 : Ὠκεανός, ὁ ποταμὸς ὁ τὴν οἰκουμένην περικυκλῶν, παρὰ τὸ ὠκέως ναίειν, ἢ παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύεσθαι. Jo. Tzetz. cod. Paris. 2644, fol. 251 r° : Ἀλλὰ τὸν μέγαν τὸν βαθὺν ὠκεανὸν Ὁμήρου, Τὴν πᾶσαν περισφίγγοντα κύκλῳ τὴν οἰκουμένην.

[4] Carmen sine titulo; sed Atzyme magno Domestico inscriptum. Confer vers. 16.

[5] Arsenii *Violetum*, p. 517 : Ὀλβιόδωρος Νεῖλος ἀργυροῤῥόας. Nicephor. Callist. tom. II, p. 90.

Τί τοῦτο; παπαί! δυσχερὴς ὁ πᾶς βίος.
Ὄψον δὲ καὶ τράγημα καὶ σκόμβρων γένος
Οὐδὲν παρ' ἡμῖν· χαλκοτύπων γὰρ τάδε
Καὶ βυρσοδεψῶν [1] εὐτελῶν καὶ τεκτόνων.
Ὁ δὲ σΊατὴρ, ὄνειρος· ἡ σΊολὴ, τρίϐων·
Τὸ κτῆνος ἀλγοῦν· ἐσΊιᾶται γὰρ μόλις,
Ἐπείπερ ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως
Πρόϐατα καὶ θνήσκοντες ἐν φάτναις βόες,
Καὶ δυσμενεῖς οἱ παῖδες ἡμῖν ἔσθ' ὅτε
Τράπεζαν οὐκ ἔχοντες ἀφθονωτέραν.
* Οὐκοῦν ὄρεξον χεῖρα τῷ πνέοντί σε,
Καὶ τοὺς χρυσοῦς ἄνοιξον εὐσπλάγχνως πόρους,
Ἔθους ἀγαθοῦ μηδὲ νῦν κλείσας θύραν [2].
Εἷς γὰρ ἐφῷος Ἀτζύμης ΔομέσΊικος,
Εἷς, ἄλλος οὐδεὶς, κἂν διέλθῃς τὴν κτίσιν,
Τροφεὺς ἱλαρὸς, εὐχερὴς πρὸς τὰς δόσεις,
Ὀξὺς χορηγὸς, δαψιλὴς, ἀκάματος·
Οὗ δίχα τὸ ζῆν δυσπραγοῦντα τὸν ξένον
Ἐργῶδές ἐσΊιν, ἄφθονε πΊωχοτρόφε.

CCXLI [3].

* Ἰοὺ κατὰ σοῦ τῆς ψυχῆς τῆς ἐνθέου
Τὸν δυσμενῆ λέγουσι λυτΊῆσαι φθόνον!
Ἰοὺ κατὰ σοῦ τῆς μεγάλης φύσεως
Τὰ μικρὰ καὶ δύσποτμα συντρέχειν γένη,

[1] Noster, *De plantis*, v. 362; S. Epiphan. *Opp.* tom. II, p. 65: Μὴ γὰρ ὁ θεὸς βυρσοδεύτης (in marg. F. βυρσοδέψης) ἦν. Anon. codex Paris. 1630, fol. 227 r°: Καταπαύει δὲ καὶ λοιμὸν ἡ ὀπῷ βαλσάμου, ἡ συνεχῆ (l. συνεχεῖ) δυσωδίᾳ τῇ βυρσοδευτικῇ (leg. βυρσοδεψικῇ) τοῖς ἐναντίοις.

[2] De metaphora januarum vid. Boisson. ad Babrium, *Fab.* p. 209, et ad Choric. p. 3 et 108.

[3] Versus anepigraphi.

Ὡς ἂν πάλιν Ἥρακλες ἐξ ἄλλης πάλης
Ἀνατιναχθεὶς ὡς τὸ πῦρ ὑπερζέσης,
Καὶ τὰ προσοχθίζοντα πυγμαῖα σῖίφη
Διασπάσης τάχισῖα συλλήϐδην φύρας!
Φωτὸς γὰρ ἀκμὴν οὐχ ὑφίσῖαται σκότος[1],
Ἰσχὺν δὲ γυπὸς οὐ σῖίχουσι[2] κάνθαροι·
Κἂν ἐξ ἕλους κώνωπος οὐλήσῃ[3] σῖόμα,
Τὸν αἰγυπιὸν οὐ θροήσει τὸν μέγαν.
Πλὴν ἴσθι Φιλῆν τὸν παραπνέοντά σε,
Κάμνοντα καὶ ῥιγοῦντα καὶ πυρούμενον
Κρυμοῦ τε χωρὶς καὶ φλογὸς ταχυδρόμου,
Τήν τε κλίνην ἔχοντα μυγμῶν ἑσῖίαν,
Καὶ φαρμάκων χρήζοντα καὶ φίλων πλέον·
Οὐκοῦν πρὸς ἡμᾶς πέμπε τινὰ τῶν φίλων
Ψιλοῦ τέως ῥήματος ὀμϐρίσας δρόσον.

* CCXLII[4]. Πρὸς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα περὶ τοῦ κτήτορος[5] τῆς μονῆς αὐτοῦ τοῦ παρακοιμωμένου ἐκείνου.

Οὐκ ἦν μὲν εἰκὸς ἄνδρα νεκρὸν σεμνύνειν
Ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν δῆθεν εὐτυχημάτων·
Τὰ γὰρ παρατρέχοντα πῶς ἄν τις λέγοι;
Μᾶλλον δὲ τίς ἐντεῦθεν ἀνθρώπῳ χάρις
* Φανέντι καὶ κρυϐέντι καὶ σεσηπότι;
Πλὴν ἀλλ' ἐπεί, πρώταθλε Χρισῖοῦ μαρτύρων,
Ἔτι περιὼν ὁ γραφεὶς οὗτος γίγας
Καυχήσεως σῖέφανον ἐκτήσατό σε

[1] Vid. supra LXI, 58.

[2] Fort. σῖέγουσι. Cod. Flor. I, 258: Ἐκ γὰρ ἀγεννῶν καὶ χαμερπῶν κανθάρων Τίς αἰγυπιὸς εὐπρεπεῖς ἕξει κρότους; Cf. supra LXII 36.

[3] Fort. ἠχήσῃ.

[4] Carmina CCXLII et CCXLIII, quæ omiseram, nunc ex eodem codice Parisin. fol. 106 v° et 184 r°.

[5] Fort. κτίσῖορος. Conf. v. 39.

Τοῖς μαρτυρικοῖς ὡραϊσμένον λίθοις,
Τί καινὸν εἰ λέγοιμεν αὐτοῦ τὸν βίον;
Πῶς γὰρ ἂν ἄλλως τοῦτον ὁ ξένος μάθοι
Κενὸν τύπον σώματος ἐνθάδε βλέπων;
Περσὶς μὲν οὖν ἔδειξεν αὐτὸν ὡς ῥόδον
Αἵματι Χρισῖοῦ μυσῖικῶς βεβαμμένον·
Τῶν γὰρ ἀκανθῶν[1] τῆς ἀπισῖίας μέσον
Εὐωδιάζον εἶχεν ἐκ βρέφους σέβας·
Γένους δὲ σεμνοῦ καὶ τιμῆς τῆς ἐν βίῳ
Καὶ ϖαντοδαπῶν εὐπορήσας ϖραγμάτων,
Τῶν χρισῖιανῶν τὴν τιμὴν ηὔχει ϖλέον·
Ζῶον γὰρ ἦν ἄντικρυς ἐν ϖυρὶ ϖνέον.
Ἐπεὶ δὲ φυγὼν τὸν μισάνθρωπον φθόνον
Ἐξ Αὐσόνων γῆς ἦλθεν εἰς γῆν Περσίδος
* Ὁ βασιλειῶν καὶ κρατῶν ϖρὸ τοῦ σῖέφους,
Ἥρως Μιχαὴλ Παλαιολόγος Δούκας,
Τούτῳ ϖρὸ ϖαντὸς εὐγενοῦς ἐντυγχάνει,
Καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἀξιοῖ βουλευμάτων,
Ὁρῶν σοφὸν τὸν ἄνδρα τῶν ἄλλων ϖλέον
Καὶ καρτερικὸν ἀκριβῶς ϖρὸς τὰς μάχας.
Εἶτα συνεργὸν εὐτυχῶν τοῦτον μέγαν
Ἐκεῖθεν ἥκει δεῦρο τοῦ σκοποῦ χάριν,
Καὶ γίνεται μὲν Αὐσονάρχης αὐτίκα,
Τιμᾷ δὲ τιμῇ τοῦ ϖαρακοιμωμένου
Τῆς σφενδόνης[2] τὸν ἄνδρα τῆς ὑπερτάτης,
Φανέντα καὶ ϖρὶν εὐκλεῆ τοῖς σατράπαις
Ἐκ τῶν ϖρὸς ἀντάμειψιν ἀξιωμάτων.

[1] Simili metaphora cod. Vat. xxv, 7: Φλέγεις δὲ ϖάσας τὰς ἀκάνθας τῆς ϖλάνης.

[2] De hac dignitate confer Ducang. *Glossar.* s. v. Παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης.

Ὁ δὲ προτιμῶν πανταχοῦ σε τῆς τύχης,
Καὶ πᾶσαν ἐν σοὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἐλπίδα
Τηρῶν καθαρὰν ἐμπαθοῦς ὑποψίας,
Εἰς κάλλος ἀρκοῦν τὴν μονὴν καθιδρύει
Πᾶσαν χέας ὕπαρξιν ἀφθόνῳ δόσει.
* Σὺ γὰρ ἐκεῖνον εἷλες ἐκ τῆς Περσίδος,
Ἄγκιστρον ἐνθεὶς ὁρμιᾶς τερασ7ίων·
Ἔτι μὲν οὖν ζῶν καὶ βλέπων τὸν ἥλιον
Ἔκαμνε τῷ σώματι σὴν δήπου χάριν,
Ὡς ἂν ἔχοι τὴν πῆξιν ἀσφαλεσ7έραν
Τῇ κατὰ μικρὸν ἡ μονή σου προσθέσει,
Καὶ νῦν μοναχῶν συγκροτεῖ χορὸν ξένον
Τῇ χρισ7οτερπεῖ[1] τῶν ψυχῶν λειτουργίᾳ·
Ἐπεὶ δὲ καὶ παρῆλθε δεικνὺς τὴν φύσιν,
Καὶ τοῦτον οἰκεῖ τῆς σοροῦ φεῦ τὸν λίθον
Ἀνὴρ ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἄλλος γέρων,
Χρησ7ὸς, προσηνὴς, εὐσ7αλὴς πρὸς τοὺς πόνους,
Διονύσιος τὴν κυριωνυμίαν,
Ἐκεῖνον ἐν γῇ Περσικῇ σχὼν δεσπότην,
Καὶ τὰς ἐπὶ σοὶ παραλαβὼν ἐλπίδας,
Καὶ κλῆρον εὑρὼν τὸν κατάλληλον πόθον,
Προΐσ7αται μὲν τῇ μονῇ τῶν φροντίδων·
Ὑμῶν δὲ κοινῇ ζωγραφεῖ νῦν τοὺς τύπους,
* Ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τοῦ Θεοῦ τῷ βιβλίῳ
Γραφῇ καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης.
Ἀλλ', ὦ μάκαρ Στέφανε σεπ7ὲ μαρτύρων,
Τούτῳ μὲν ὡς πνεύσαντι καὶ σ7έρξαντί σε,
Καὶ σεμνὸν ἀνύσαντι παιδόθεν βίον

[1] Quæ vox invenitur et in Passione S. Andreæ in Crisi, *Act. SS.* Oct. t. VIII, p. 136 D : Ταῖς χρισ7οτερπέσι τῶν φιλάθλων καρδίαις.

Δίδου χάριν ἄῤῥητον ἐκ τοῦ δεσπότου,
Μονὴν δὲ τὴν σὴν εὐγενῶς διεξάγων
Ποιμὴν ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος γίνου,
Καὶ μαρτυρικοῖς θραῦε τοὺς θῆρας λίθοις,
Μήπως ἐπεισφρήσωσι τῷ σῷ ποιμνίῳ·
Δεῖ γὰρ ἐνεγκεῖν τῷ θεῷ καὶ δεσπότῃ
Τὸ πνευματικὸν τῶν μονοτρόπων γάλα
Καλῶς ἀμελχθὲν τῇ συνάρσει τῶν πόνων,
Ἢ καὶ τυρωθὲν τῇ ζέσει τοῦ πνεύματος.

* CCXLIII. Ἐπιτάφιοι εἰς εὐειδῆ τινα νέον ἀποθανέντα[1].

Ἄνθρωπε, δεῦρο σῆθι καὶ σκόπει τάδε,
Καὶ χρῶ σεαυτοῦ μυστικοῖς διδασκάλοις,
Καθάπερ εἰκὸς τῇ στοᾷ καὶ τοῖς τύποις.
Εἰ μὲν γὰρ ἐξήκμασας, ἐγγὺς ἡ τρύγη,
Καὶ δεῖ σε λοιπὸν προσδοκᾶν ἄλλον βίον,
* Ὧ τὰς ἀμοιβὰς εὑρεθήσῃ λαμβάνων
Τῶν εἴτε καλῶν, εἴτε καὶ μὴ, πρακτέων.
Εἰ δὲ πρὸς ἀκμὴν ὡς τὸ πῦρ ἔτι ζέεις,
Ὁ παῖς ὁ νεκρὸς ἀμβλυνεῖ σοι τὸν τῦφον·
Ῥόδον[2] γὰρ ἦν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀπεψύγη
Τῆς τοῦ βίου κάλυκος ἐκκύψας τέως·
Τὸ γὰρ ἔαρ παρῆλθε τῆς ἡλικίας,
Ἄωρον εὐθὺς ἐξαμειφθὲν εἰς θέρος.
Πηγὴ καλῶν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀπεφρύγη·
Ζωῆς γὰρ αὐχμὸς τὴν πνοὴν ἐξικμάσας

[1] Pro ἀποθανόντα. Habent et codd. Florent. fol. 84 v° et Mon. fol. 52, cum titulo : Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν υἱὸν τῆς πρωτοστρατορίσης (l. πρωτοστρατορίσσης) τὸν κυρὸν Ἀνδρέαν ἐκεῖνον τὸν Στρατηγόπουλον.

[2] Cf. supra CXXXI, 17 et cod. Flor. LXXIX, 42 et sq.

Τὰς ψυχαγωγοὺς ἀπενέκρωσε φλέβας.
Δένδρον κομῶν ἐκεῖνος, ἐῤῥύη δ' ὅμως
Τμηθὲν πρὸ καιροῦ τῆς φθορᾶς ταῖς ἀξίναις[1].
Πετεινὸν ἦν ἐκεῖνος ἀπλέρου γένους,
Συναγελασθὲν τοῖς ἐλευθέροις νέοις,
Ἀλλ' ἐκπετασθὲν εἰς φθορᾶς εἴρχθη βρόχους·
Οἰκίζεται δὲ, κἂν σιωπᾷ μὴ πνέον,
Τὸ πρὶν φιλῳδὸν τοῦ βίου νεόττιον,
* Ὡς εἰς καλιὰν τὴν σορὸν τὴν ἐνθάδε.
Κόχλος τις ἦν ἐκεῖνος εἰς ἅλμην βίου,
Καὶ τῶν παρειῶν εὐτυχῶν τὴν πορφύραν,
Λίθῳ τελευτῆς δείκνυται κεκλασμένος.
Ἶρις τις ἦν ἐκεῖνος, ἀλλὰ γῆς ἶρις
Δεικνῦσα λαμπρὰν τῶν φρενῶν τὴν αἰθρίαν·
Ἐῤῥευσε δ' οὖν τὸ κάλλος οὐκ ἔχον βάσιν,
Τοῦ τῆς φθορᾶς ἄντικρυς ἐλθόντος νέφους.
Ἥλιος ἦν ἐκεῖνος, ἀλλ' ὑπεκρύβη,
Κἂν οὐκ ἔχῃ πρόσλαμψιν ἡ κάτω δύσις,
Ἕως ἐκείνης τῆς φρικώδους αὔριον.
Ταῦτα σκοπήσας καὶ μαθὼν σύνες, ξένε,
Καὶ γνῶθι σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων·
Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ.
Τὸν κείμενον δὲ συμπαθῶς νῦν δακρύσας
(Τῷ γὰρ βασιλεῖ καὶ προφήτῃ πειστέον)[2],
Εὔχου λαβεῖν ἐκεῖνον εἰς Ἐδὲμ λάχος,
Ἔνθα τρυφὴ καὶ τέρψις, ἔνθα φῶς μέγα,
Καὶ πραέων οἴκησις ὁ Γραφὴ λέγει.

[1] Cf. supra CXXXII, 54. — [2] Fort. transpositi v. 38 et 39.

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

IV.

CODEX VATICANUS.

CODEX VATICANUS.

* I. Μανουὴλ[1] τοῦ Μελισσηνοῦ[2] εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ἀπελλοῦ γραφὴν, ἣν ὡς ὁ λόγος ἔχει καὶ τράπεζαν εἶναι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Μιμούμενος γῆς ὁ γραφεὺς καὶ τὴν[3] φύσιν
Πεπηγμένους ἔγραψεν οὓς βλέπεις τύπους.
Εἴπερ γὰρ ἦν θέλησις ἐν τῷ τεχνίτῃ,
Κινουμένας ἂν τὰς[4] γραφὰς εἶχες βλέπειν,
Τὰ μὲν πετεινὰ πρὸς νομὰς ἐλευθέρους,
Γένη δὲ νηκτῶν εἰς θαλάττης τὰ πλάτη,
Καὶ κοχλίας, μῦς εἰς χαράδρας τοῦ[5] ζόφους.
Τί γοῦν τὸ κέρδος τῆς χαρᾶς ἐκρευσάσης
Καὶ τοὺς θεατὰς τῶν καλῶν στερησάσης;
Σὺ δ' ἀλλὰ τὸν νοῦν ὁ σκοπῶν τοῦ τεχνίτου
Μὴ τῆς γραφῆς θαύμαζε τὴν χαρὰν μόνην·
Τὴν γῆν γράφει γὰρ ἡδονῇ[6] πεπηγμένην
Ὡραίαν εὐπρόσωπον ἔνδροσον κόρην,
Λυσιπλόκαμον, εὐπρεπῶς ἐσταλμένην,
Καὶ ταῖν χεροῖν φέρουσαν οὓς τρέφει τόκους,
Τρίγλας ῥοδόχρους καὶ τροφίμους σκορπίους
Ξηρῶν θαλάττης κυμάτων ἀντὶ[7] πλέον.
Ἴδοις[8] δὲ τὸν μῦν πρὸς τροφὰς ἠπειγμένον·
Δουλοῖ τὸ λίχνον ἡδοναῖς τῶν ἰχθύων,

[1] Ex eod. cod. Vat. 1126, fol. 146 v°, edidit et illustravit vir clar. Carol. Bern. Stark in commentatione *De Tellure dea deque ejus imagine a Manuele Phile descripta*, Ienæ, 1848, in-8°, p. 5.

[2] Stark Μελιστοῦ pro Μελισσηνοῦ, quod plane exhibet cod. Vat.

[3] Stark ἔτι pro καὶ τήν.

[4] Stark αὐτὸς pro ἂν τάς.

[5] τοὺς cod. et Stark qui male in notis: «Cod. εἰς pro τούς».

[6] «Cod. ἡδονή.» Stark.

[7] Fort. ἀδροὺς πλέον.

[8] «Cod. ἰδεός.» Stark.

Καὶ τὸ γλυκὺ δὲ τῆς τροφῆς τῶν ἰσχάδων
Τὰ πῖλα δεσμεῖ τοῦ λαλοῦντος σΊρουθίου·
Μισεῖ τὸ λυποῦν ἀσΊακὸς τῆς πατρίδος
Βλέπων τὸ συμπλοῦν δυσΊυχὲς λελειμμένον·
Πλὴν ἀλλ' ὃ δεινὸν ζωγραφοῦσιν [1] εἰκόνας
Χέρσῳ θαλάτΊης τοὺς βαρεῖς σφῆκας [2] κτυπεῖν
Μήπως πΊοηθεὶς τῆς γραφῆς ἀποδράσῃ·
Σὺ γοῦν σιγῶν θαύμαζε τὴν τεχνουργίαν
Μήπως ταραγμὸν ἐμβάλῃς ταῖς εἰκόσι,
Καὶ τῆς χάριτος τὴν γαλήνην συγχέῃς·
Ἀλεκτρυὼν γὰρ ὡς ὁρᾷς τρέμει βλέπων
Τὸν ὑγρόφυρτον [3] δυσέλικτον κοχλίαν
Τὴν δικρόαν τείνοντα τῆς προβοσκίδος·
Ὁ μῦς πόρους ἤνοιξε τῶν ἀκουσμάτων,
Ὡς ἂν ταραχθῇ ταῖς ὀπαῖς ὑποτρέχων,
Ἄλλως τε φαγὼν καὶ τὸ πᾶν τῶν ἰχθύων,
Καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ λιμοῦ κατασβέσας
Οὐ καρτερήσας καὶ δραμεῖται τοὺς κτύπους.
Τὸν δημιουργὸν τοιγαροῦν τῶν γραμμάτων
Σιγῶν ἐπαίνει μὴ σΊερήσῃς τὸ κράτος [4]
Καὶ τοὺς θεατὰς τῶν γραφῶν τῶν ἐμψύχων.

* II. Τοῦ αὐτοῦ εἰς λυχνίτην [5] λίθον ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν θεοτόκον.

Φωτὸς βρύσις σύ· μαρτυρεῖς τὸ πῦρ βάτου [6]·
Ἂν δ' οὐ φλογίζεις, καὶ λίθῳ φῶτα βρύεις.

[1] «Cod. ζωγραφοῦντας. Forsitan scribendum ζωγραφεῖς τὰς εἰκ.» Stark. Pro εἰκόνας leg. εἰκόνες.

[2] «Cod. σφίγγα.» Stark.

[3] Vox addenda lexicis.

[4] «Cod. τὸν κράτον.» Stark.

[5] Cod. λιχνίτην.

[6] Transpositio in codice qui habet:
Φωτὸς βρύσις σύ· ἂν δ' οὐ φλογίζεις,
Καὶ λίθῳ φ. βρ., μαρτ. τὸ πῦρ βάτου.

III. Τοῦ αὐτοῦ εἰς λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένος ὁ προφήτης Δανιήλ.

Τμηθέντα λίθον ὃν κατεῖδες ἐξ ὄρους,
Ἑσ7ὼς τέθηπας Δανιὴλ νῦν ἐν λίθῳ.

IV. Τοῦ Τζέτζου εἰς τὸν Χρυσόσ7ομον.[1]

Ἄφες σ7ιχίζειν, εὐφυῶς γὰρ οὐκ ἔχεις,
Λογογραφῶν δ' ἄρδευε τὴν οἰκουμένην.

V. Εἰς[2] δακτύλιον, ἔχοντα σφραγῖδα ἐρῶντας δύο, καὶ ἀπὸ τῶν σ7έρνων αὐτῶν δύο δένδρα ἐκπεφυκότα καὶ εἰς ἕνα συγκορυφούμενα κόρυμβον[3].

Ἐκ τῶν ποθούντων δένδρα, τοῖς δένδροις γάμος,
Αὐτοῖς δὲ τοῖς ποθοῦσιν οὐδαμοῦ γάμος.

VI. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκ καρδιῶν τὰ δένδρα καὶ ξυνεπλάκη[4]·
Ἔρως, ἔρως, σύναπ7ε καὶ τὰς καρδίας.

* VII. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐρᾷ τὰ δένδρα, καὶ φιλεῖ, καὶ μίγνυται·
Ἐρῶμεν[5], οὐ φιλοῦμεν, οὐ μιγνύμεθα.

VIII. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἔρως, τὰ δένδρα καὶ φύεις καὶ μιγνύεις[6]·
Τὰ σ7έρνα δ' ἐξέῤῥηξας[7], οὐχὶ μιγνύεις.

[1] Cujus nomine inscripti fuerint versiculi quidam vulgares.

[2] Carm. V-IX in cod. Paris. 1630, fol. 180 r°, sub nomine Theodori Prodromi. Ex cod. Vat. 305 edidit Dutheil in *Notit. mss.* tom. VIII, p. 194, qui in titulo omittit καὶ εἰς ἕνα συγ. κ.

[3] Cod. Vat. καὶ ϑ7ἶδος συγκορυφούμενον ὀρυμβον.

[4] Duth. συνεπλάκη.

[5] ζῶμεν pro ἐρῶμεν Apograph. Matrangæ.

[6] Apogr. Matr. καὶ μιγνύεις καὶ φύεις.

[7] Dutheil ἐξέρηξας.

IX. Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰς δένδρον ἓν τὰ δένδρα συμπεφυκότα,
Δοίητε[1] καρπὸν τῶν ἐρώντων, τὸν γάμον.

* X. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν ἡ Θεοῦ χεὶρ οἶδε καὶ τύπους γράφειν,
Ἡ πρὶν βροτοὺς γράψασα πλαστικοῖς νόμοις.

* XI. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν[2].

Τί τοῦτο, λωτὲ καὶ ξενόβλυστε[3] δρόσε,
Καὶ γλεῦκος ἡδὺ καὶ θεόῤῥυτον[4] μέλι,
Τὰ ῥεῖθρα[5] τῆς σῆς γνωστικῆς ἐπομβρίας[6],
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς βρυούσης καρδίας,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφῆς εὐγλωττίας[7]
Εἴργεις πρὸς ἡμᾶς ἐκρυῆναι μετρίως,
Οὓς τοπρὶν ἐδρόσιζες ἐξ εὐσπλαγχνίας[8],
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[9] ἐκτραφῇ τῶν ἐλπίδων,
Καὶ μὴ πιεσθῇ καὶ φρυγῇ πρὸ τῆς τρύγης;
Καὶ πᾶς[10] ἐφικτὸν ἐξ ἀνίκμου καρδίας,

[1] Apogr. Matrang. *δοίη τε καρπὸν τὸν ἐρ.* Mox pro Ἂν leg. Ἦν.

[2] Id est *εἰς τὸν βασιλέα.*

[3] Vox addenda lexicis. Id. *De plant.* 211 : *Καὶ δημιουργεῖς τὸ ξενόβλυτον πόμα.* Cod. Paris. *ξενόβλυστον* ex correctione.

[4] Conf. cod. Escur. CLXXIII, 16.

[5] Cod. Paris. XLII, 3.

[6] Infra XXV, 4 : *Καὶ ῥεῖθρον ἡδὺ μυστικῆς ἐπομβρίας.* Conf. cod. Parisin. CCXXVIII, 6. Id. *In Cantacuz.* 500 : *Ἀντλούμενος δὲ πάλιν ἐκχεῖται ῥόδην* Καὶ *γίνεται ῥοῦς δαψιλοῦς ἐπομβρίας.* Append. VI, 11 : *Καὶ ῥεῖθρα καινὰ μυστικῆς ἐπομβρίας.*

[7] Cod. Flor. LXXV, 12 : *Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι τῆς εὐγλωττίας.* Ibid. XCV, 150 : *Εὐγλωττίας βρόχοις.* Theodoret. *Græc. Affect.* p. 22 ed. Gaisf.

[8] Conf. cod. Escur. CLVI, 22.

[9] In monachum leprosum, 12 : *Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ τῆς ἐλπίδος.* Cod. Paris. CCXXXIX, 7 : *Ὁ καρπὸς φρυγεὶς τῶν ἐλπίδων.*

[10] Leg. *καὶ πῶς.*

Ὦ νοῦ γεωργὲ κοσμικῆς κραταρχίας,
Γονὰς προελθεῖν εὐφυοῦς λειτουργίας;
Καὶ μὴν ὁ τὴν γῆν ἐκ νεφῶν διαβρέχων,
Καὶ δημιουργῶν ἀστραπὰς ὀξυδρόμους,
Καὶ πνεῦμα βροντῆς ὀργανῶν κεκλασμένον,
Καὶ φῶς κρεμαστὸν καὶ πυρὰν ὑπερχέων,
Κοινῇ χορηγεῖ τὰς τροφὰς τοῖς ἐμψύχοις,
Πρὸς τοὺς πονηροὺς οὐκ ἀνείργων τὴν χάριν,
Ἐνδὸν κατ' αὐτῶν ἐκραγῆναι πῦρ ξένον,
Ὃ δὴ σκαλευθὲν τῇ πυράγρᾳ[1] τῆς δίκης
* Ἄφυκτος ὀργῆς ἀνθρακεὺς ἐπιβρέχει·
Πλὴν εἰ μὲν οὐδὲν ἐμποδὼν πρόσεστί τι,
Τὸν ὄμβρον[2] ἡμῖν τῆς χρυσῆς γλώττης δίδου.
Τὸ γὰρ ἐφ' ἡμᾶς ἱλαρὸν τοῦ σοῦ κράτους
Ὁρᾷ Σολομῶν ὡς ἐπὶ χόρτον δρόσον[3].
Εἰ δ' οὖν, τὸν αὐχμὸν ἱκανῶς ἔχειν κρίνας
(Τῆς γὰρ σιωπῆς πυρπολεῖς με τῷ χρόνῳ),
Τὰς ἑσπερινὰς, βασιλεῦ, δὸς ἰκμάδας,
Ὡς Νεῖλος[4] ἐκ γῆς εἰσρυεὶς Αἰγυπτίας·
Μήπως ὁ λιμὸς τῆς τροφῆς τοῦ σαρκίου,
Βαρὺς[5] ἐπελθὼν τῷ λιμῷ[6] τῶν ἐλπίδων,
Ἡμᾶς θανατᾶν ἰσχυρῶς ἀναγκάσῃ·
Τὴν γὰρ ἐνακμάζουσαν[7] ἡμῖν αἰθρίαν
Γλωσσῶν πονηρῶν συσκιάζεσθαι[8] γνόφῳ

[1] Conf. cod. Paris. LVI, 8.

[2] Conf. cod. Paris. VI, 6.

[3] Alludit ad Proverb. XIX, 12 : *Ὥσπερ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.*

[4] Conf. cod. Paris. CCXVIII, 29.

[5] Apogr. *βρύς.*

[6] Cod. Paris. CCXXV, 3.

[7] *In Cantacuz.* 714 : *Ἧλιε γέρων, ἀλλ' ἐνακμάζων πάλιν.*

[8] *De plant.* 308 : *Καὶ συσκιασθῇ τῆς ῥοῆς ἡ λευκότης.* Hic versus deerat in editione Wernsdorfiana. Cf. *De animal.* 1759.

Πῶς ἂν ἔτι λέγοι τις ἐνδίκως ἔχειν,
Ὢ φῶς ἱλαρὸν καὶ τρυφὴ τῶν Αὐσόνων;

XII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔζων ἐγὼ πρὶν εἰς τελευτῆς ἡμέραν·
Νῦν ζῶ τελευτῶν εἰς τρεφούσας ἐλπίδας.
Ἀλλ' εἰ μὲν οὐδεὶς ἐγκαλεῖ πταίσαντί μοι,
* Τίς ἡ κατεσθίουσα καὶ τρύχουσά με
Καὶ τὴν ψυχὴν πιμπρῶσα πυρφόρος νόσος;
Εἰ δὲ κρίνοις αὖθίς με τῶν ὑπευθύνων,
Αὐτοκράτορ μέγιστε, μὴ φείδου πλέον·
Εἰκὸς γὰρ εἰς φῶς ἐκραγῆναι τὴν δίκην,
Ὡς ἂν τὸ κακὸν ἀγνοούμενον τέως
Ἀνακαλυφθῇ τῷ θριάμβῳ τοῦ χρόνου,
Καὶ μηδέ τις γένοιτο τῶν ἄλλων βλάβη,
Παρὸν κατασχεῖν τὴν νομὴν ἀκινδύνως·
Μὴ γὰρ τὸ φαιδρὸν τῶν κατ' ὄψιν ἀμφίων
Ἀεὶ δυνατὸν συσκιάζειν τοὺς πόνους;

* XIII. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ φιλτάτῳ μοι τῷ παρακοιμωμένῳ
Φιλῆς Μανουὴλ ἐνδεὴς κριθῶν τάδε·
Ἑρμῆ στρατηγὲ, δεξιῶν ἔργων φύσις,
Ἵππος παρελθὼν εἰς τὸν ἔμπροσθεν χρόνον
Ὅσους καλοῦσι καὶ δρομοὺς[1] καὶ γεννάδας,
Ὥσπερ χελιδὼν ἐκ ῥοπῆς ὑποπτέρου,
Κριθῶν στερηθεὶς ἐκβιάζεται κλάειν·
Δοκεῖ γὰρ ὀκλὰξ τῶν ποδῶν κινουμένων
Τῷ καταμικρὸν ἐκλυθῆναι τὸν τόμον[2],

[1] Apogr. δρόμος. — [2] Fort. τὸν τόνον.

Καρηβαριᾶν[1] καὶ προβάλλειν τὰς τρίχας,
Ὥσπερ βέλη πλήττοντα μικροῦ τοὺς πέλας·
Ὃς προβλέπων χειμῶνα δακρύει τάχα,
Ποιεῖ δὲ συχνὰς ἐν βραχεῖ τὰς ἐκκρίσεις·
Ὑγροὺς δὲ χυμοὺς ἐκ λιμοῦ παραπτύει[2],
Τὰ νεῦρα χαλῶν τῶν σκελῶν πρὸς τὰς βάσεις.
* Εἶτα κλονεῖ τὸ σῶμα καλάμου τρόπον,
Καὶ βουλιμιᾷ τὸ σφριγᾶν ἐκ τοῦ χρόνου·
Καὶ τὸν θεραπεύοντα δάκνει πολλάκις,
Ἀντὶ κριθῶν τὰς σάρκας ἁρπάζειν θέλων·
Τὴν γὰρ ἀνάγκην οὐ στέγει τῆς φύσεως.
Φίλιππε, φιλόστοργε, τὸ κτῆνος τρέφε
Κριθὰς παρασχὼν τὰς πάλαι ζητουμένας·
Καὶ παραμυθοῦ[3] πνευστιῶντα τὸν φίλον
Ἐκ τῶν περιττῶν τῆς ψυχῆς τυρβασμάτων[4].

* XIV. Τοῦ αὐτοῦ μεταφραστικοὶ εἰς τὸν περὶ λιμοῦ[5] λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ λιμὸς οἰκτρόν ἐστιν ἐν ζώοις πάθος·
Λιμὸς, κορωνὶς[6] τῶν κατ' ἀνθρώπους πόνων,
Πάντων θανάτων δυσφορώτερον τέλος.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων εἰσφθαρέντων κινδύνων,
Ἢ ξίφος ἀκμὴν εὖ τεθηγμένην φέρον
Ἤνεγκέ τινι τὴν τελευτὴν ὀξέως·

[1] Apogr. καριβαριᾶν.

[2] Cod. Paris. XIII, 39.

[3] Apogr. παραμυθοῦ.

[4] Conf. cod. Escur. CCXIII, 158.

[5] Est homiliæ dictæ in divites avaros Ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ locus, tom. II, p. 69, C, D, E ed. Garner.

[6] *Philosophumen.* p. 311 ed. nostræ: Ὡσεὶ κορωνίδα τῶν βίβλων. *De S. Demetrio*, ap. Boll. Oct. t. IV, p. 105: Ἡ τῆς ὑπερηφανείας, ἀγαπητοὶ, δυσίατος σπιλάς, ἡ κορυφὴ καὶ κορωνὶς τῆς κακίας. Conf. cod. Par. 364, fol. 5 r°: Κορωνὶς ἀρετῶν.

Ἢ πυρὸς ὁρμὴ προσϐαλοῦσα συντόνως
Τὸ ζῆν ἀποσϐέννυσιν ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Ἢ θὴρ σπαράξας τῶν μελῶν τὰ καίρια
Τοῖς τμητικοῖς ὀδοῦσι τῆς ἀπληστίας
Τὸν τῆς ὀδύνης ἐν ῥιπῇ τέμνει χρόνον,
Ὡς ἂν ἔχῃ[1] τι μέτρον ἡ τιμωρία.
Λιμὸς δὲ τούτοις ὑπεναντίως[2] ἔχει.
Καὶ γὰρ τὸ κακὸν ἀκριϐῶς ἀργὸν φέρει,
Δριμὺν δὲ ποιεῖ τῇ παρολκῇ τὸν πόνον.
Ἔχει δὲ τὴν κάκωσιν ἐγκαθημένην
Καὶ παραφωλεύουσαν[3] ἐν τοῖς ἐγκάτοις.
Ὁ θάνατος δὲ τοῦ λιμοῦ προηγμένου
Πάρεστιν ἀεὶ καὶ βραδὺς αὖθις μένει.
Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐκδαπανῶν ἰκμάδα
* Δεινῇ τὸ θερμὸν ἐκτροπῇ καταψύχει.
Ὄγκος δὲ σύμπας ἠρέμα συστέλλεται·
Καὶ κατὰ μικρὸν ἡ δύναμις οἴχεται·
Λεπτύνεται δὲ συμπεσὸν τὸ σαρκίον
Ἀράχνιον καθάπερ ἐν τοῖς ὀστέοις.
Χροῦς ἄνθος ὃ πρὶν εἶχεν ἀποϐάλλεται·
Τὸ γὰρ ἐρυθρὸν ἐκτακὲν διαῤῥέει·
Τὸ λευκὸν οὐκ ἔνεστιν, ἀλλ' ὑπεκρέει[4]·
Ἀμείϐεται δὲ μᾶλλον εἰς τοὐναντίον,
Ἐν ἰσχνότητι κειμένης τῆς ὄψεως.
Ὁ χρὼς περιττὸς, ὠχριᾷ δὲ πρὸς μέλαν,
Ὃ τῇ φύσει κίρνησιν ἡ καχεξία.
Ἡ δὲ ξυνωρὶς τῶν βλεπόντων ὀργάνων,
Ἐνασθενοῦσα τοῖς ἐλύτροις τῶν πόρων,

[1] Apogr. ἔχει.
[2] Conf. cod. Flor. XXII, 76.
[3] Conf. cod. Paris. CCIII, 78.
[4] Cf. infra XXV, 37.

Ἀκροδρύοις[1] ἔοικε κατεψυγμένοις[2].
Φωνὴ δὲ λεπλὴ καὶ παραλελυμένη,
Γασλὴρ κενὴ δύσμορφος[3] ἐκτεταγμένη[4],
Ὄγκου τε παντὸς εὐπρεποῦς σlερουμένη,
Καὶ τοῖς περὶ τὰ νῶτα προσπεπλασμένη·
Ἡ γὰρ φυσικὴ παρὰ τοῖς σπλάγχνοις τάσις
* Ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ λιμοῦ συσlέλλεται·
Γόνατα λεπlὰ, καὶ σlέγειν οὐ δύναται·
Καὶ τήκεται μὲν, ἕλκεται δὲ πρὸς βίαν.
Οὐκοῦν τίς ἂν δύναιτο ῥᾳδίως φέρειν
Τὸν ἐκ λιμοῦ κίνδυνον, ὦ τρυφὴ λόγων;

'XV. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ζῆν με καὶ πνεῖν καὶ λαλεῖν καὶ συγγράφειν
Καὶ πάντα ποιεῖν τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει
Σὴ κτῆσίς ἐσlιν ἐκ Θεοῦ παρηγμένη·
Πῶς οὖν με τὴν σὴν, βασιλεῦ, κτῆσιν λύσει
Λιμὸς παρελθὼν ἐκ φορᾶς ἐναντίας;

* XVI. Τοῦ αὐτοῦ.

Νῦν ἡ τρύγη παρῆλθε τῆς παγκαρπίας,
Καὶ πήγνυται[5] μὲν τῷ κρυμῷ τὰ σαρκία,
Συσlέλλεται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ θερμότης·
Τροφῆς δὲ συχνῆς ἡ φύσις ἐφίεται,
Καὶ τέμνεται γῆ, καὶ σκεδάννυται σπόρος,
Καὶ σπένδεται βοῦς ταῖς τομαῖς τῶν αὐλάκων·
Ἀνίσlαται δὲ νεκρικῶς[6] τεθαμμένος

[1] Apogr. ἀκροδρύεις.
[2] Apogr. καταψυγμένοις.
[3] Conf. cod. Paris. xxviii, 10.
[4] Leg. ἐκτετηγμένη.
[5] Apogr. πήγνεται.
[6] Conf. cod. Escur. xxvi, 41.

Ὁ κόκκος ὑγρῷ σπαργανούμενος τάφῳ.
Καὶ σαίνεται μὲν ὁ σπορεὺς ταῖς ἐλπίσιν[1],
Ὁρᾷ δὲ πυκνὰ πρὸς τὰ βάθρα τῆς χλόης,
* Καὶ θέλγεται μὲν τῇ χλιδῇ τῶν σπερμάτων·
Αὐτὸν δὲ καλεῖ τῆς φυῆς τελεσφόρον
Τὸν δημιουργὸν τῆς μονῆς τῶν κτισμάτων.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ καὶ τροφεῦ τῶν Αὐσόνων,
Οὐ βοῦς παρ' ἡμῖν, οὐδὲ γῆ πυροτρόφος[2]·
Καὶ τήκεται μὲν ἐκ λιμοῦ τεθλιμμένη
Μήτηρ, περιτλοὺς ἑστιᾶν εἰθισμένη·
Σπαράσσεται δὲ μυστικῶς τῷ φιλτάτῳ
Τὰ σπλάγχνα καὶ τὰ στέρνα συνεσταλμένα·
Παῖδες δὲ καὶ γυναῖκες ἐξ ἀσιτίας
Ὀργῶσιν εἰς γῆν ἐκδραμεῖν ἀλλοτρίαν.
Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί πράξω φράσον·
Τοῦ γὰρ λιμοῦ τὴν πεῖραν οὐκέτι στέγω,
Καὶ ταῦτα πενθῶν τὸν τεκόντα τὴν κόρην,
Ἧς νυμφαγωγὸς, μαστροπὸς δέ μοι πλέον,
Ἡ πραγμάτων ἔρημος ἐλπὶς εὑρέθη.
Τὸν μὲν γὰρ αἰσχρῶς ἡ τελευτὴ λαμβάνει,
Κλέψασα τὴν αἴσθησιν ἐν περιστάσει·
Τὴν δὲ βρεφικῶς[3] ὀργανουμένην ἔτι
Πείθει παρ' ἀνδρὶ παρθενεύειν[4] ὁ χρόνος.

* XVII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἀναφορά.

Ἄριστε πάσης τῆς ἑκάστου φύσεως[5],
Καὶ βασιλεῦ κράτιστε καὶ σοφώτατε,

[1] Eadem metaphora utitur supra cod. Paris. XIV, 318 : Καὶ σαίνεται μὲν ἐλπίδι θεώσεως.

[2] Apogr. πορoτρόφος.

[3] Apogr. βρεφηκῶς.

[4] Apogr. παρθανεύειν.

[5] Nota accentus locum in omnibus hujus carminis versibus.

Καὶ ϖρὸς τὰ συντείνοντα δεξιώτατε,
Φύσις νικῶσα τῶν λόγων τὴν δύναμιν,
Ἐκ τῆς μεγάλης τοῦ λιμοῦ κακώσεως
Καὶ τῆς ἀδήλου τῶν φρενῶν συσχύσεως[1],
Περιτραπείσης τῆς ἐμῆς δυνάμεως,
Μή μοι ϖαρίδῃς τῶν σΊίχων τὴν ὕφεσιν.
Θεὸς τὰ ϖάντα σοὶ μόνῳ ϖαρέσχετο,
Καὶ δεσπότην σε τοῦ γένους εἰργάσατο,
Καὶ τοῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον χαρίσμασιν
Ὡς οἶδεν αὐτὸς ἐκ βρέφους ἐδόξασε,
Καὶ ϖᾶσαν ἡμῶν τὴν φύσιν ἐσμίκρυνε
Πρὸς τὴν κρατίσΊην τῶν φρενῶν σου δύναμιν,
Ὡς μηδὲν εἶναι ϖρὸς σὲ καὶ τοὺς ϖώποτε
Τῆς γῆς βασιλεῖς· τί γὰρ ἄλλο φθέγξομαι,
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὡς ἀληθῶς ἄξιον;
Σὺ δ' ὢν μετὰ σώματος ἄλλος ἄγγελος,
Σαυτὸν ταπεινοῖς ΧρισΊὸν ἐκμιμούμενος,
Ὃς ὑπὲρ ἡμῶν τίνος οὐκ ἠνέσχετο;
* Κἂν σΊαυρὸν εἴποις, κἂν ϖάθη, κἂν θάνατον,
Ἃ καὶ σὺ ϖάσχεις μυσΊικῶς ἑκάσΊοτε·
Τὴν σὴν γὰρ οἶδεν ἡ κτίσις ϖροαίρεσιν.
Εἰ γοῦν ἅπαντας ἐκνικᾷς ϖαντάπασι,
Κἀνταῦθα νίκα τὴν ἐμὴν ϖερίσΊασιν·
Δεδοίκασι γὰρ καὶ τὰ φροντισΊήρια
Τακέντα λιμῷ τὸν Φιλῆν τὸν ἄθλιον,
Ἐφ' ἃ ϖρὸ ϖαντὸς δυσΊυχῶς ἐπείγομαι,
Τὸν τῆς τραπέζης καιρὸν ἀκριβούμενος.
Καὶ ϖάντα λοιπὸν γίνεταί μοι δεύτερα
Πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνύλου φύσεως.

[1] Leg. συγχύσεως.

Τροφῆς δ' ἀφορμὰς μυρίας ἐπίσlασαι,
Καὶ δυνατόν σοι δόντι μηδὲν οἴκοθεν
Τρέφειν τὸν οἰκέτην με δαψιλέσlατα·
Τὸν γρίφον οἶδας τοῦ λόγου καὶ[1] δύσκολον.
Ποῦ γὰρ θεμιτὸν οἰκέτην εὐνούσlατον,
Ὡς οἶδε Χρισlὸς ὁ βλέπων τὰ κρύφια,
Λιμῷ φθαρῆναι καὶ λύπῃ καὶ δάκρυσι;
Μέχρι δὲ τίνος ἐκ λόγων ὀχλήσομεν;
* Οὐ γὰρ τὸ σιγᾶν ἀσφαλὲς τῷ πράγματι·
Λύκος δὲ πάντως δυσlυχῶς ὠρύεται·
Ὄνος δὲ πεινῶν ἀσχέτως ὠγκήσατο.
Δοῦλος σὸς ὢν εἴρηκα ταῦτα σήμερον,
Τὸν ἐκ λιμοῦ κίνδυνον ὑφορώμενος.

XVIII. Εἰς λείψανον ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῆς σῆς με χειρὸς καὶ τὸ γυμνὸν ὀσlέον
Τῶν πλουτοποιῶν ἀξιοῖ τεράσlίων·
Τοῦ γὰρ πάχους ῥεύσαντος ἡ χάρις μένει
Πηγὴ μύρων, πρόεδρε Μυρέων μάκαρ.

XIX. Εἰς δευτέραν παρουσίαν μὴ ἔχουσαν ἐκεῖσε πόσως κόλασιν.

Ἅπασαν ἁπλῶς πεπραχὼς ἁμαρτίαν,
Ὑπερμάχους ἔγραψα συχνοὺς ἐνθάδε,
Τοὺς ἀρετῆς πᾶν εἶδος ἐργασαμένους.
Πτοούμενος γὰρ τὴν τελευταίαν κρίσιν
Θεὸν δικασlὴν καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἔχω·
Καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸ κάλλος ἐν τύπῳ βλέπω.
Τὸ γὰρ συνειδὸς ἐντυποῖ μοι[2] τὰς δίκας.
Φραγμὸν δὲ συνθεὶς ἐκ χρυσαργύρου πέριξ

[1] Fort. κοὐ pro καί. Apogr. τοῦ λόλου. — [2] Apogr. ἐντυποῖμι.

Καὶ τῶν ἑορτῶν ὀργανώσας τὰς βάσεις,
Αἰτῶ λαβεῖν τὸν κόπον[1] ὡς τρυφῆς τόπον·
Τὸν γὰρ δικαστὴν εὐμενῆ μοι δεικνύεις,
Κοινὴ βασιλὶς εὑρεθεῖσα παρθένε·
* Εἰ δ' οὐκ ἔχει θόρυβον ἡ δεῦρο κρίσις
Οὐ θαῦμα· καὶ γὰρ ὁ κριτὴς θεὸς μέγας,
Καὶ χρὴ σιωπᾶν ἐξ ἀνάγκης τὰ στίφη.

XX. Εἰς εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ἔχω σε τὴν τεκοῦσαν ἀῤῥήτως κόρην,
Ἔχω σε τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.
Οὐδὲν πάθος δέδοικα λοιπὸν ἐν βίῳ·
Τὸ φάρμακον γὰρ εὐτυχῶ πρὸ τῶν πόνων.

XXI. Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ζωῆς χορηγὸς καὶ πνοῆς σὺ δεσπότης·
Ἀλλ' οὐκ ἀναπνεῖς, μὴ κλονήσῃς τὴν κτίσιν.
Ἀλλὰ σιωπᾷς, μὴ γραφῆς λύσῃς φύσιν·
Ὥστε πνέων ζῇς· εἰ δὲ σιγᾷς, οὐ ξένον.

XXI. A.

Ζωστὴρ θεοῦ σύναρσιν ἀῤῥήτως φέρων
Ποιεῖ κατ' ἐχθρῶν εὐσταλῆ τὸν ὁπλίτην.
Οὕτως ἐγὼ πέποιθα τὴν ζώνην φέρων·
Καὶ γὰρ δι' αὐτῆς εὐδρομῶ πρὸς τὰς μάχας.

XXII. Εἰς κινστέρναν ἔχουσαν ὕδωρ ψυχρὸν χεόμενον διὰ στόματος λέοντος[2].

* Θέρους ὁ καιρὸς, ἀλλὰ χειμῶνα βλέπω·
Τὸ γὰρ ὕδωρ κρύσταλλος, ἐῤῥύη δ' ὅμως
Τοῦ δεῦρο θηρὸς ἐκλυθεὶς τοῖς ἐγκάτοις.

[1] Fort. κῆπον. — [2] Cod. Flor. 158 v°.

Αὐτὸς δὲ καρκῶν [1] εὐμενὴς μὲν εὑρέθη·
Πρὸς γὰρ τὸν ἐγκέφαλον ἡ ψύξις τρέχει·
Πλὴν εἴπερ οὐκ ἦν τῇ σΊοᾷ καθειργμένος,
Ἔδειξεν ἂν ὡς ἔσΊι καὶ τοῖς ἀψύχοις
Ἔμπνευσις ἡ κίνησις ἐξ εὐτεχνίας.
Ὦ πῶς τὸ θερμὸν εἰς κρυμὸν μετετράπη!
Καὶ πῶς λέων ἤνοιξεν εὖ ποιοῦν σΊόμα!
Χαλκοῦς γὰρ οὐδείς ἐσΊιν ἐνταῦθα δράκων,
Μὴ καὶ πρὸς ἰὸν ἐξαμείβοι τὸ κρύος.

* XXIII. Εἰς Σολομῶντα ἐζωγραφημένον.

Ζῶσαν, Σολομῶν, τὴν γραφήν σου δεικνύεις,
Καινόν τι ποιῶν ὡς σοφὸς πάντων πλέον.
Πλὴν ἡ σιωπὴ τὴν πνοήν ἔκρυψέ μοι·
Καὶ γὰρ θεοῦ τὴν χεῖρα θαυμάζεις βλέπων.
Τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἡ ξένη χύσις
Ἄφωνον ἰχθὺν ὥσπερ ἐκτήσατό σε·
Ζῶν γὰρ σιωπᾷς, καὶ πνοῆς ἄνευ πνέεις,
Ὦ νοῦ Σολομῶν, κἂν προῆλθες ἐξ ὕλης.
Ἰοὺ Σολομῶν εὐπρεπὴς κἀν τοῖς τύποις!
Φαιδρύνεται γὰρ καὶ δραμεῖν ἴσως θέλει,
Καὶ μειδιᾷ καθάπερ ἐκ θυμηδίας·
Ἀλλὰ σιωπᾷ τὴν θεοῦ χεῖρα βλέπων.

XXIV. Εἰς τὸν Νικαίας Φραγγόπουλον [2].

Θεὸς μὲν οὐ πρὶν ὄντα παρήγαγέ σε,
Ὀσφὺς δὲ πατρὸς αὖθις ἐξήγαγέ σε,

[1] Fort. ναρκῶν.

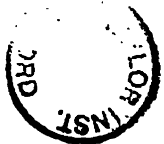
[2] Cod. Mon. 77. Cod. Flor. 156 r°: Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μητροπολίτην Νικαίας. Unde augendus *Oriens christianus* in quo, sub n. xxxvi, metropolita Nicææ indicatur, sed sine nomine.

Νηδὺς δὲ μητρὸς εἰς τὸ φῶς ἤνεγκέ σε·
Πρὸς γὰρ τὸν ἐμπρόθεσμον ἠπείχθης χρόνον,
Καὶ τὸν τέως τέρποντα παρῆλθες γνόφον·
Τραφεὶς δὲ καλῶς ἐξ ὀποῦ καὶ σπαργάνων
Καὶ τῶν πονηρῶν ἐκφυγὼν τὴν διπλόην
Τῆς τοῦ Σαμουὴλ διπλοΐδος ἀντέχῃ,
Καὶ σκευοφύλαξ εὑρεθεὶς, πάτερ, μέγας
Ἐν τῇ καλῇ πατρίδι τῇ Βυζαντίδι
Νικαέων πρόεδρος ἑξῆς ἐκρίθης.
Μετὰ[1] δὲ τὸν πρέποντα δικαίῳ χρόνον
Μήτηρ μὲν ἡ γῆ πάλιν εἰς σὲ δευτέρα,
Κοίλη δὲ γαστὴρ ὁ φθορεὺς οὗτος τάφος,
Ἐν ᾧ καταθεὶς τὴν σπορὰν τῶν λειψάνων,
Ὡς οἶδεν αὐτὸς, ὁ σπορεὺς τῆς φύσεως
Κέκρικεν ἠρεμεῖν σε τῶν πόνων χάριν,
Ἕως ἐπιστὰς ὁ χρόνος τῶν ὠδίνων,
Τῆς ἐσχάτης σάλπιγγος ἠχούσης βίᾳ,
Πείσει προελθεῖν εἰς παλίμβιον τόκον,
Ὡς ἂν μεταστὰς εἰς Θεοῦ λειτουργίαν
Ἴδοις τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας,
Ἔνθα φθορᾶς ἄγευστον οἰκήσεις χλόην,
Ποιμὴν ἀληθὴς εὑρεθεὶς ἐκ τοῦ τρόπου.

* XXV. Ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.

Ὦ πρόδρομον φῶς ἐξ ἀνίκμου λυχνίας
Τοῦ καινοποιοῦ τῶν ψυχῶν ἑωσφόρου·
Καὶ πῦρ σκαλευθὲν ἐξ ἀδήλων ἀνθράκων,
Καὶ ῥεῖθρον[2] ἡδὺ μυστικῆς ἐπομβρίας,
Ὠθεῖς γὰρ ἡμῖν τῶν παθῶν τὴν ἑσπέραν[3]

[1] Cod. Flor. κατά. — [2] Cf. supra xi, 3. — [3] Conf. cod. Paris. clxxxiv, 8.

Καὶ δημιουργεῖς γνῶσιν καὶ φῶς ἡμέρας,
Φλέγεις δὲ πάσας τὰς ἀκάνθας[1] τῆς πλάνης·
Αὐχμοῦ δὲ πυκνοῦ συμφορῶν ζέσιν λύσας[2],
Τὴν ἐξ ἀτρεμῶν[3] ἀκριβῶς βλύζων δρόσον
Τῷ παραγωγεῖ τῆς γονῆς τῶν κτισμάτων.
Ἐχρῆν ἐπὶ γῆς προδραμεῖν τοῦ δεσπότου
* Κήρυκα λαμπρὸν, ἄγγελον τεραστίων,
Καὶ μυσταγωγὸν καὶ προφήτην τῇ κτίσει·
Καὶ σάρκα λοιπὸν συνδραμεῖν σοι μετρίαν
Ἐκ τῶν φυσικῶν συμπαγεῖσαν ὀργάνων,
Ὡς ἂν μεταξὺ τοῦ χορὸς[4] τῶν πραγμάτων
Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ κοσμικῆς πανσπερμίας
Τὴν δεσποτικὴν εὐλογῆς[5] παρουσίαν,
Ὡς ὑπὸ νεκρῷ τῇ δορᾷ σου τυμπάνῳ.
Τίς γὰρ ἀνάγκη τὴν κατ' ἄγγελον φύσιν,
Τὴν σάρκα, τὸν χοῦν, τὴν κατώροπον[6] κόνιν
Οὕτω μεγάλων ἀξιοῦσθαι πραγμάτων,
Ὡς καὶ θεοῦσθαι καὶ θεοῦ φύσιν βλέπειν,
Ὥσπερ κατόπτρῳ μυστικῷ τῷ σαρκίῳ;
Εἰ μή τις ἦν ἄδηλος ἀνθρώπων λόγος,
Τῷ δημιουργῷ συντεθεὶς ὑπὲρ λόγον.
Πιστεύεται δὲ τὸ ξένον τοῦ πράγματος
Τῷ τεκνοποιῷ τῶν καλῶν Ζαχαρίᾳ,
Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν μακαριστῇ συζύγῳ.
Ἕως μὲν οὖν ἤκμαζεν αὐτὸς ὁ χρόνος,
Ὀρεκτιῶσι πρὸς τὸ θέλγον τὴν φύσιν·

[1] Conf. cod. Par. ccxlii, 15.
[2] Fort. λύεις.
[3] Corrige ἐξ Ἀερμών. Respectu ad Psalm. cxxxii, 3.
[4] Fort. τοῦ ῥοός.
[5] Apogr. εὐλογεῖς.
[6] De hac voce silent lexica. Malim κατάῤῥοπον.

* Ἄτεκνος ἦν ὁ γάμος, ἀλλ' ἴσως γάμος
Τὰς ἀντιτέκνους συμφορὰς παρεισάγων [1].
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Εὑρεῖν σε καρπὸν ἡδονῆς τῆς ἐν γάμῳ·
Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῆς παρακμῆς [2] ὁ χρόνος,
Ὅταν τὸ θερμὸν ἀσθενοῦν ὑπεκρέῃ
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς σπορᾶς περιτρέπῃ,
Τοὺς δὲ πρὸ μικροῦ ζῶντας ἀμβλύνει τόνους
Ἡ πρεσβυτικὴ προσβαλοῦσα ψυχρότης,
Εὐθὺς ἀγαθὸς ὁ σπορεὺς παιδοτρόφος
Καὶ δημιουργεῖ σὺν Θεῷ σε τὸν στάχυν,
Ὡς ἐξ ἀρούρης τῆς καλῆς Ἐλισάβετ [3].
Καὶ ταῦτα κωφὸς εὑρεθεὶς ὁ πρεσβύτης,
Ὅταν ἀπιστῶν [4] τὴν σιγὴν ἐκαρτέρει·
Τὸν ἄγγελον γὰρ τοῦ Θεοῦ σε τὸν μέγαν
Εὐαγγελιστὴς ἄγγελος προμηνύει,
Καθάπερ αὐτὸν Γαβριὴλ [5] τὸν δεσπότην,
Ὃν ἀπὸ γαστρὸς προσκυνεῖς ἐγγάστριον.
Καὶ πήγνυται μὲν τοῖς γονεῦσιν ὁ σπόρος,
* Ἐντείνεται δὲ τῆς παρακμῆς ὁ χρόνος.
Καὶ σὺ παρευθὺς ἐνσπαρεὶς ὑπὲρ φύσιν
Ὠθεῖς τὰ πυκνὰ τῆς ἀθυμίας νέφη [6],
Τὸ φῶς τὸ κρυβὲν ἐν μυχοῖς ἐγγαστρίοις·
Εἶτα προελθὼν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας
Τὴν πατρικὴν κώφευσιν [7] ἀθρόον λύεις,

[1] Pisid. *Hexaem.* 355 : Μήτε τρέπεσθαι πᾶν γένος (cod. Par. 854 μήτ' ἐκτρέπεσθαι παγγενῶς), καὶ συγχύσεις ταῖς κοσμολέθροις ἐκτροπαῖς παρεισάγειν (cod. 854 ἐπεισάγειν).

[2] Apogr. παρ' ἀκμῆς.

[3] Matris S. Joannis Baptistæ.

[4] Apogr. εὐπιστῶν.

[5] Apogr. Γαυριήλ.

[6] Conf. cod. Florent. CCXXXII, 4 et CXI, 5.

[7] Cf. cod. Paris. CXCVI, 34.

Καὶ τῆς σιωπῆς ἐξορίζεις τὴν λύπην,
Ὡς ἂν μένῃς γνώριμος ἀπὸ βαλβίδος[1],
Ὁ τοῖς ἀγαθοῖς ἐξελαύνων τοὺς πόνους.
Ποῦ γὰρ θεμιτὸν, ποῦ δὲ τῇ φύσει πρέπον
Θεοῦ σε φωνὴν εὑρεθέντα πρόδρομον
Μὴ τὴν σιωπὴν ἐξελεῖν τοῦ πρεσβύτου;
Τίς οὖν ἱκανὸς ἐν βροτοῖς λόγος, μάκαρ,
Συλλήψεως σῆς ἐκδιδάσκειν τὸν τρόπον,
Εἰ μὴ σὺ τοῖς ῥήμασι παράσχοις χάριν,
Λύσας τὸ σιγᾶν ἐκ φρενῶν ἀποκρότων;
Σὺ γὰρ σχεδὸν σύμπασαν ἐκνικᾷς φύσιν,
Ἂν τῶν βροτῶν λέγοι τις, ἂν τῶν ἀγγέλων,
Καὶ μαρτυρεῖ τὸ ῥῆμα τοῦ σοῦ δεσπότου
Τὸν εὐνοϊκὸν τῆς ἐμῆς γλώττης λόγον.
* Τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς γηγενῶν σὺ βελτίων,
Εἴ τις σε τυχὸν ἐν προφήταις συγκρίνοι·
Θαυμάζομεν γοῦν οὐ μόνον σου τὸν τόκον,
Ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ἐκ θεοῦ παρηγμένον,
Ἀλλά γε καὶ ξύμπαντα τὸν λοιπὸν βίον,
Ὃν ἔσχες ὡς ἄσαρκος ἀγγέλου φύσις,
Τὴν σάρκα νικῶν καὶ τὸ τῆς ὕλης πάχος
Τῇ πρὸς τὸ καλὸν εὐγενεῖ καταστάσει.
Καὶ γὰρ τὸ λιτὸν εἰς τρυφῆς ἦγες κρίσιν,
Καὶ τοὺς ἐρήμους τῶν παθῶν ᾤκεις τόπους,
Καὶ τὰς μεταξὺ συμφορὰς ἐκαρτέρεις,
Θριξὶ σκεπασθεὶς ὀργίλου βοσκήματος,
Ὁ πᾶσαν ὀργὴν φυσικὴν κατασβέσας
Ἐκ τοῦ δροσισμοῦ τῆς τροφῆς τῶν ἀκρίδων.
Οὕτω σὺ καλὸς ἐκ τριχὸς[2] πρώτης ἔφυς[3]·

[1] Cf. cod. Flor. CCXV, 32. — [2] Cf. cod. Flor. LIX, 7. — [3] Apogr. ἔφυς.

Οὕτω σε Χριστὸς τῶν βροτῶν γένους χάριν
Ἔδειξε κρείττω φυσικοῦ παντὸς νόμου.
Τίς γὰρ τοσούτων ἠξιώθη πραγμάτων,
Ὅσων [1] σὺ τοῖς ὕδασι Χριστὸν βαπτίσας,
Τὴν τῆς καθαρότητος ἄφθονον χύσας;
* Ἢ τίς κορυφῆς δεσποτικῆς ἡμμένος
Κατεῖδεν ὡς σὺ τὴν χάριν τοῦ πνεύματος,
Ἄνωθεν αὐτὴν μαρτυροῦσαν τὸν Λόγον
Τῷ πατρὶ συνάναρχον ἀῤῥήτοις λόγοις;
Τίνος τὸ δένδρον, ὁ σκοπὸς τῆς ἀξίνης,
Ἢ τῆς ἀπειλῆς ἐκτομὴ καὶ τὸ πτύον;
Ὦ τῶν γε καρπῶν τῶν ψυχῶν ἐπιστάτα,
Πλὴν εἴ τι με χρὴ παρὰ σοῦ κέρδος φέρειν,
Τὸν βασιλικὸν σκύμνον εὐνοίας χάριν,
Τὸν Ἰωάννην τὸν συνώνυμον μόνον,
Τὸν δεσπότην μὲν, σὸν [2] δὲ πιστὸν ἱκέτην,
Δίδου ψυχικὴν ἐκ Θεοῦ σωτηρίαν,
Κατευμαρίζων [3] πανταχῆ μοι τὸν βίον,
Ὦ λύχνε φωτὸς, εἰ παρὼν κρύπτ [4] . . .
Τὸ δημιουργοῦν ἀκριβῶς τὸ συμφέρον.

* XXVI. Περὶ τῶν τοῦ χρόνου τρόπων [5].

Ὦ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ λαλῶν ὄντως Λόγε,
Καὶ δημιουργὲ καὶ βραβεῦ τῶν πραγμάτων,
Σὺ πάντα καιρὸν ἐξαμείβεις πανσόφως,
Χειμῶνα ποιεῖς καὶ γλυκὺ βρύεις ἔαρ,

[1] Codex ὅσων et supra ὅσον. Post v. 90 deest versus.

[2] Apogr. τὸν σὸν δὲ contra metrum.

[3] Jo. Tzetz. *Ep.* 88 : Πᾶσι γνωστοῖς προσεῖπον ὡς ἀπὸ σοῦ πάντα τὰ τῇδέ σοι κατηυμάρισται ἄνευ μέντοι μόνης τῆς σιγιλλιακῆς ὑποθέσεως.

[4] Fort. εἰ παρὸν κρύπτει σε φῶς.

[5] Leg. τροπῶν. Cod. Flor. 243 r°, sed anepigraphi.

Θέρος δὲ τάτ7εις[1], καὶ ῥοὴν δένδροις δίδως,
Καὶ ταῖς παρακμαῖς εὐγενίζεις τὰς φύσεις
Σοφῇ τὰς ἀκμὰς συγχαλῶν ὑπεκσ7άσει[2]·
Καὶ νῦν μὲν αἰθὴρ συσκιάζεται γνόφῳ,
Καὶ πήγνυται ῥοῦς εἰς κρυμοῦ γλίσχρον πάγον·
Ἡ γῆ δὲ γηρᾷ νιφετοῖς λευκοχρόοις,
Ποιεῖ δὲ ναρκᾶν ἡ χιὼν τοὺς ἐμψύχους·
Συσ7έλλεται δὲ ζωτικὸς σύμπας τόνος,
Καὶ γίνεται κίνησις ἐξ ἐναντίων·
Καὶ πάλιν αἰθὴρ ἐξελαύνει τὸν γνόφον,
Καὶ δείκνυται φῶς ἐκ ζεούσης αἰθρίας·
Ποιεῖ δὲ τὸν ῥοῦν φυσικῶς ῥεῖν ἡ ζέσις,
Ἡ γῆ δὲ λεπ7ὴν ἀμφιέννυται σκέπην,
Καὶ πάλιν ἡ γραῦς τὰς γονὰς ἀναβρύει
Καὶ τεκνοποιεῖ τὴν σπορὰν τῶν ἐγκάτων.
Πάλιν θερινὴ πανταχῇ γῆς θερμότης,
Καὶ πῦρ ὑπὲρ γῆς ἐκ φλογὸς μεταρσίου·
Καὶ τήκεται μὲν ἡ χλοάζουσα δρόσος,
Ξηραίνεται δὲ τὸ σ7ολίζον τὴν πόαν,
Λευκαίνεται δὲ πρὸς παρακμὴν ὁ σ7άχυς·
Καρπῶν δὲ συχνῶν συμπεραίνεται τρύγη,
Καὶ κείρεται μὲν ἀσθενήσας ὁ σ7άχυς[3],
Συνάγεται δὲ πρὸς τροφὴν τοῖς ἐργάταις·
Πάλιν τὸ κάλλος τῶν φυτῶν ὑποῤῥέει,
Φθίνει[4] τὰ φύλλα, δυσπραγοῦσιν οἱ κλάδοι,
Κάμνει τὸ δένδρον εἰσβαλόντος τοῦ ψύχους·
Ὑπέρχεται γὰρ τοὺς μυχοὺς ἡ θερμότης,

[1] Codex Flor. θάτ7εις et vers. seq. παρακμήν.

[2] Cod. Flor. ὑπεκσ7άσεις.

[3] Versus 25 et 26 desunt in codice Florent.

[4] Cod. Vat. φθείνει.

Καὶ ῥιζοποιεῖ πρὸς τὰς ἔξωθεν βίας
Ὅλον τὸ βάθρον τοῦ φυτοῦ τῇ συντάσει [1],
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς ὡς τὸ πῦρ ἀνατρέχει,
Καὶ ζῇ φυσικῶς καὶ δροσίζει τοὺς κλάδους,
Καὶ φύλλα ποιεῖ καὶ γλυκεῖς καρποὺς φύει,
Καὶ μειδιᾷ [2] τὸ δένδρον ἐξ εὐκοσμίας,
Ζῶν ἀπὸ νεκροῦ καὶ νεάζον ἀθρόον.
Ὁ ταῦτα ποιῶν καὶ σοφῶς αὖθις τρέπων,
Καὶ τὰς λύπας κίνησον εἰς θυμηδίαν.

* XXVII. Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου [3].

Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς παντουργίας·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς γονῆς πάντων χάριν
Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ Θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

XXVIII. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον [4].

Ἐνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον·
Ὁ δ' οὐ κινεῖται· κἂν τις εἴποι τοῦ χάριν;
Ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ γραφὴ [5] κἂν μὴ πνέῃ·
Χριστὸς σιωπᾷ· τίς με κινήσει λόγος;

* XXIX. Εἰς κηρόχυτον εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου [6].

Τὸ πλὴν ὕλης πῦρ, τὴν ἀεὶ ζῶσαν [7] φλόγα,
Τὸ δεύτερον φῶς ἐξ ὑγρᾶς ὕλης γράφειν [8],

[1] Cod. Flor. συνστάσει.
[2] *De animal.* 203.
[3] Tetrastichon anepigraphum. Lemma dedi ex cod. Flor. 99 v°.
[4] Cod. Flor. 27 v°. In cod. Vat. est anepigraphum.
[5] Cod. Flor. ἡ γραφική.
[6] *Catal. codd. Esc.* p. 41. Cod. Flor. 109 v. In cod. Vat. versus anepigraphi.
[7] Cod. Escur. ἂν ζῶσαν quod corrigebam ἀναζῶσαν.
[8] Cod. Escur. γράφει.

Ὁ δημιουργὸς τῆς γραφῆς, πῶς ἰσχύεις;
Καὶ ταῦτα κηρὸν ἀκριβῶς ὑπεγχέας,
Εἰς πῦρ δὲ κινῶν τῆς γραφίδος τὰς τρίχας,
Πῶς οὐδὲ ταύτας ἀδρανεῖς οὔσας φλέγεις;
Μὴ πῦρ ὅλον φῶς ἡ γραφὶς ἔγραψέ[1] σοι;
Καὶ πῶς ὁ Δαβὶδ πῦρ καλεῖ τοῦτο φλέγον;
Ναὶ, φησὶ[2], πῦρ μέν ἐστι πλὴν πάθη φλέγει,
Καὶ φῶς ἐναργὲς ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐν βίῳ,
Καὶ πνεῦμα λεπτὸν μυστικῶς ἀναψύχον[3].

* XXX[4].

Κρυπτὸς γεωργὸς ἀνδρικῆς εὐκαρπίας
Εὔθηκτον[5] ὡς δρέπανον εὑρὼν τὴν σπάθην,
Ὀλεθροποιὸν ἀποτέτμηκε στάχυν·
Ὃν ὄμβρος[6] ἐξέθρεψε συχνῶν αἱμάτων
Εἰς γῆν[7] πονηρὰν ἐκ σπορᾶς ἀλλοτρίας.
Ὦ στάχυς! ὦ δρέπανον! ὦ καινὸν θέρος!
Οὐκοῦν, γεωργὲ χαρμονῆς παγκοσμίου,
Σύντριψον εἰς χνοῦν τῶν χερῶν εὖ τὸν στάχυν,
Μὴ κόκκος αὐτοῦ κατὰ γῆς λαθὼν πέσῃ,
Καὶ πάλιν ἡμῖν ἐκφυῇ κοσμοφθόρος[8].

* XXXI.

Οὐκ ἦν ἐφικτὸν καὶ πνοὴν παρεγχέειν[9]
Καὶ πνευμόνων δύναμιν ἐν τύποις γράφειν.

[1] Cod. Vat. ἔγγραψε.

[2] Cod. Esc. καί φησι ..... φλέγον.

[3] Versus 10 et 11 desunt in codice Vatic.

[4] Versus anepigraphi.

[5] Cf. cod. Paris. LXI, 42.

[6] Conf. cod. Flor. XLIV, 18.

[7] Apogr. εἰς γῆς.

[8] Vox addenda lexicis. Adde et κοσμοφόρησις ex Theod. Stud. p. 373. Sed in Nostro leg. κοσμοφθόρος.

[9] Conf. cod. Flor. LXV, 44.

Εἰ τοῦτο γὰρ ἦν, εἶδες ἂν δεῦρο, ξένε,
Τέχνην γραφικὴν ἐν σκιαῖς κινουμένην.
Εἰ γνωσΊικός τις ἐσΊὶν ἐν πΊηνοῖς λόγος,
Μόνοις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς ἐγνωσμένος,
Ἔδειξε σαφῶς ὁ γραφεὺς ἐκ τῶν τύπων
Ὁλκὴν[1] πνοῆς ἄδηλον αὐτοῖς ἐγχέας.
Οὐχ ὡς ἀμοιρῶν καὶ πνοῆς ὁ τεχνίτης
Πήγνυσι δεῦρο τὰς γραφὰς τὰς ἐμψύχους,
Ἀλλ' ἵνα μαθεῖν ἀκριβῶς ἐξισχύσῃς
Ὅπως γραφὴ ζῇ καὶ πνοῆς δίχα, ξένε.
Ἢ γράφε καὶ νοῦν καὶ πνοὴν ἐν τοῖς τύποις,
Ὡς ἂν ἔχοι κίνησιν ἡ τέχνη ξένην,
* Ἢ μηδὲ τούτους εὐφυῶς οὕτω γράφε,
Μήπως νομισθῇς καὶ φθορεὺς ὁ ζωγράφος.
Ἴσως γραφικῆς τὸ σκιὰν μόνον γράφειν·
Τὸ δὲ πνοῆς δύναμιν[2] ἐγχεῖν τοῖς τύποις,
Καὶ δημιουργεῖν ζωτικὰς τὰς ἐμφάσεις,
Ἀποκρύφου χάριτος, οὐ τέχνης μόνης.
Δεῖ δὴ παρεγχεῖν[3] εἰς τὰ κοῖλα τῶν τύπων
Ὁλκὴν[4] πνοῆς ἄδηλον ὡς ἐν ἐμψύχοις,
Ὡς ἂν τὸ καινὸν ἡ γραφὴ πλέον φέρῃ,
Καὶ ζῶσα καὶ πνέουσα καὶ κινουμένη.

* XXXII. Εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὦ κύκλε ῥευσΊὲ, κἂν δοκῇς[5] πεπηγμένος
Ἐν τῇ μεταξὺ τῶν μερῶν ἀποσΊάσει,
Τὰ νεῦρα χαλῶν τῆς φορᾶς τῶν ὀμμάτων!

[1] Conf. infra v. 22, ubi πνευμόνων δύναμιν.

[2] Conf. supra v. 2.

[3] Conf. cod. Flor. LXV, 44.

[4] Conf. supra v. 8.

[5] Apogr. δοκεῖς.

Ὦ δίσκε τῆς γῆς πανδοχεῦ[1] τῶν ἐν μέσῳ,
Κἂν ὡς ἀρυθμίζων σε κινῇ τεχνίτης,
Οὔτε στενωθεὶς τῇ στυφῇ τῶν σφιγμάτων,
Τὸ κέντρον ὠθεῖς καὶ τὸν ἄξονα[2] στρέφεις,
Οὔτε πλατυνθεὶς τῇ πρὸς ὄγκον[3] ἐκτάσει
Τὸν δημιουργὸν καὶ τὸ πᾶν περιγράφεις.
* Ὦ κόσμε τοῦ σύμπαντος εὐφερωμένε[4],
Κἂν ὑπὸ τὴν γῆν τὸν κύλινδρόν σου στρέφων
Στοᾶς πρὸς ἡμᾶς εἰκονίζεις[5] ἀψίδα!
Ὦ μήτρα κοινὴ τῆς σπορᾶς τῶν κτισμάτων,
Καθ' ἣν ὁ κοινὸς εὐτοκεῖ φυτοσπόρος!
Ὦ σῶμα τεχθὲν ἐξ ἀμήτρων ὀργάνων,
Ὡς οἶδεν αὐτὸς ὁ σπορεὺς τῶν πραγμάτων!
Ὦ κάλλος ἡδὺ τῆς πολυχρόου στέγης,
Ἣν ὁ στολιστὴς οἰκοδεσπότης γράφει!

XXXIII. Εἰς τὸν ἥλιον.

Ὦ κύκλε φαιδρὲ τοῦ πανόπτου φωσφόρου!
Δεῖ γὰρ μετ' αὐτὸν προσλαλεῖν σοι τὸν πόλον,
Οὗ τοῖς ἑλιγμοῖς[6] κυκλικῶς ἀντιτρέχων
Φαίνῃ πρὸς ὕψος, καὶ καλύπτῃ πρὸς βάθος.
Ὦ τεκνοποιὲ καὶ τροφεῦ τῆς ἡμέρας,
Καὶ δημιουργὲ καὶ βραβεῦ τῆς ἑσπέρας!
Ὦ πῦρ ἀναφθὲν πρὸς τὸ θάλπειν τὴν κτίσιν
Καὶ τὰς περιττὰς ἐκπιέζειν ἰκμάδας,
Μήπως ὁ κόσμος εὑρεθῇ πεφλεγμένος!
Ὦ φῶς κρεμαστὸν[7] ἐξ ἀκαύστου λυχνίας,

[1] Conf. cod. Flor. XLIII, 2. Vers. seq. de voce ἀρυθμίζων dubito.
[2] Apogr. ἄξωνα.
[3] Apogr. ὄγγον.
[4] Leg. εὖ φερώνυμε.
[5] Apogr. εἰ μονίζεις.
[6] Apogr. ἐλεγμοῖς.
[7] Apogr. κρεμμαστόν.

Καὶ φλὸξ ὑπὲρ γῆν ἀξύλως ἀνημμένη!
Ὦ βλέμμα γοργὸν, ὃ προκύπτον ὑψόθεν
Ὅλην θεωρεῖς ἐν κατόπτρῳ τὴν κτίσιν!
* Τρίχας γὰρ αὐχεῖς μυστικῶς τὰς ἀκτῖνας,
Αἷς καθάπερ βλέφαρον ἐκπεφραγμένον
Τὴν ὀπτικὴν δύναμιν ἡβῶσαν φέρεις,
Κἂν τοῖς ὁρῶσι πρὸς τὸ σὸν φῶς ἐκ νόσου[1]
Δοκῇ πιναρὸν ἀντιπίπτον ταῖς κόραις[2].

XXXIV. Εἰς τὴν σελήνην.

Ὦ φῶς γνοφῶδες πρὸς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας,
Καὶ πῦρ δροσῶδες πρὸς τὸ πῦρ τοῦ φωσφόρου!
Δεῖ γὰρ μεθιστᾶν καὶ καθέλκειν τὸν λόγον
Πρὸς τὴν σελήνην τακτικῶς ἠπειγμένον.
Ὦ δίφρε νωθρὲ πρὸς τὸν ἄνω πυρφόρον,
Κἂν τῇ στενώσει τῆς στυφῆς ἐσφιγμένος
Δοκῇς πτερωτὸς πρὸς τὸν ἔσχατον δρόμον!
Ὦ σπόγγε διψῶν ταῖς ῥοαῖς[3] τῶν ἀκτίνων;
Ὅταν κατασπᾷ τὴν ῥοπὴν ὁ φωσφόρος,
Ἀφ' οὗ κορεσθεὶς[4] τὴν καινὴν πάσχει μέθην,
Βλύζων τὰ φῶτα πρὸς τὸ[5] νυκτερὸν σκότος!
Ὦ ἡλίου[6] σύνευνε καλὴ φωσφόρου,
Δι' οὗ τὰ φαιδρὰ συγγενῶς κύεις βρέφη,
Πρὸς ἄνδρα γυνὴ μυστικῶς δεδεγμένη,
Καὶ τεκνοποιὸς ἐκ σπορᾶς φερηφλόγου[7]!
Ὦ τῶν ξεόντων τὰς ὁδοὺς ἐν ἑσπέρᾳ
Καὶ τῶν ἐφ' ὕδρας εὐπλοούντων[8] ἐμπόρων

[1] Apogr. ἐκνόσου (sic).
[2] Apogr. δοκεῖ ταῖς ὥραις.
[3] Fort. τὰς ῥοάς.
[4] Apogr. ὠρεθείς.
[5] Apogr. om. τό.
[6] Apogr. Ὦ τοῦ ἡλίου.
[7] Fort. φλογηφόρου.
[8] Apogr. ὑφ' ὑρᾶς εὐπλοσύντων.

Λαμπὰς φαεινὴ καὶ σκιᾶς ἀλλοτρία!
Ὦ σῶμα καινὸν εἰς γραφὰς πολυτρόπους,
Ὅταν ὁ [1] λαμπρὸς συγγραφεὺς τῶν ἀκτίνων
Ἀρτιπροσώπως [2] εἰς τὸν ἄξονα βλέπων
Λογογραφῇ [3] σου τὰς ὑπαύγους ἐκφάσεις.

XXXV. Εἰς τὴν γῆν.

Ὦ κύβε τῆς γῆς ἀσφαλῶς ἡδρασμένε [4]!
Χαλᾶν γὰρ εἰκὸς τοῦ λόγου τὰς ἡνίας [5]
Πρὸς τὴν χθόνα σφύζοντας ἐκ πόλου τρέχειν.
Ὦ χαῖρε [6] τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
Ὃς πρὸς τὸν ἐπίδυγμον εὑρέθης θρόνον
Ἕδρα σταθηρὰ τῶν ποδῶν τοῦ δεσπότου!
Ὦ κοσμαγωγὸν [7] καὶ πολύφορτον [8] σκάφος,
Ὅπερ κρεμασθὲν ἀβρόχως [9] ἐφ' ὑδάτων,
Μένεις βεβηκὸς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον,
Κἂν ἐν μόνῳ νεύματι τοῦ τετευχότος
Τρέμῃς, σπαράττῃ, καὶ σαλεύῃς [10] τὴν κτίσιν,
Θροοῦν, ἀπειλοῦν [11], δειματοῦν τοὺς ἐν μέσῳ,
* Καὶ πάντα [12] χρηστὰ δεξιῶς ἐπιστρέφον!

[1] Apogr. om. ὁ.

[2] Hac voce carent lexica, quibus addam : Ἀλλοιοπρόσωπος, codex Parisin. 2511, fol. 55 r°. — Γελοπρόσωπος, cod. Paris. 2421, fol. 49, 2ᵃ p. Sed fort. leg. γελοιοπρόσωπος. — Ἱλαροπρόσωπος, Theod. Stud. cod. Parisin. 891, fol. 21 r° : Ἱλαροπρόσωποι οὕτω συναπτώμεθα πρὸς ἀλλήλους. — Περιπρόσωπος, Cosmas in Gregor. Nazianz. *Spicil. Roman.* t. II; p. 160. — Διπροσωπία, cod. Paris. 2420, p. 137, 3ᵃ p.

[3] Apogr. λογογραφεῖ.

[4] Apogr. ἡδρισμένε et mox εἰμός.

[5] Plat. *Protag.* p. 338 : Ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις.

[6] Fort. χῶρε.

[7] Cf. cod. Paris. XL, 2.

[8] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 205 v° : Τὴν πολύφορτον κόπρον.

[9] Cf. cod. Paris. LVI, 88.

[10] Apogr. τρέμεις ..... σαλεύεις.

[11] Apogr. ἀπηλοῦν.

[12] Apogr. πάντα τὰ χρ.

Οὐ γὰρ ἐπαινῶ τοὺς κενοὺς γεωγράφους,
Οἱ τὰς πνοὰς λέγουσιν ἐξ ὑποψίας
Τὸ σὸν βεβηκὸς δυσμενῶς ἀνατρέπειν
Ὄθημα πάσχον τοῦ Φραγῆναι τοὺς πόρους·
Ὦ δένδρα μακρὰ καὶ πολύχρηστε χλόη,
Καὶ πᾶν πετεινῶν, ἑρπετῶν, νηκτῶν γένος!

XXXVI. Εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὦ κῦτος εὐρύχωρον, ὦ ξένη χύσις!
Ὥς[1] τις γὰρ ἵππος ὁ δρομεὺς οὗτος λόγος
Ἐκ τῶν περιττῶν πνευστιῶν περιδρόμων
Ὁρμᾷ πρὸς αὐτὴν καὶ δροσισθῆναι θέλει.
Ὦ θαῦμα ῥευστὸν, κἂν ὁ πανσόφως[2] χέας
Εἴργῃ σε θᾶττον κυματουμένου χύδην,
Μήπως τὸ κοινὸν ἐκδραμὸν περικλύσῃς[3]!
Ὦ πάντα κινοῦν εἰς Θεοῦ δόξαν στόμα
Ῥευσταῖς λαλιαῖς καὶ βοαῖς ἐπηρμέναις,
Ὅταν θρασυνθὲν ταῖς βοαῖς τῶν πνευμάτων
Τὸ κῦμα κυρτοῖς καὶ στεγάζῃς τὸν σάλον,
Καὶ ταῖς ταραχαῖς ἐκφοβῇς τῶν ναυτίλων,
Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς συγκλονῇς[4] τὰς ὁλκάδας!
* Ἢ ὡς ὁ καιροὺς εὐχερῶς μετατρέπων
Καὶ πάντα ποιῶν πρὸς τὸ σῶσαι τὴν φύσιν,
Στήσῃ τὸ ῥεῦμα, καὶ σκεδάσῃ τὴν ζάλην,
Καινὴν μετ' αὐτὴν πρυτανεύσας αἰθρίαν.
Ὦ πνευμόνων ἄμοιρον ἰχθύων γένος!
Ζωγρῶ γὰρ ὑμᾶς τοῖς ἐμοῖς αὖθις λόγοις
Οὐχ ὥστε φαγεῖν[5] (οὐ τροφῆς γὰρ ὁ τρόπος[6]),

[1] Apogr. ὅστις.
[2] Cod. Paris. XIV, 279.
[3] Apogr. ἐκδραμὼν περκλείσῃς.
[4] Apogr. συγκλονεῖς.
[5] Apogr. φαφεῖν.
[6] Fort. τόπος.

Ἀλλ' ὥστε τοῖς κτίσμασι προσθεῖναι κτίσιν.
Ὦ κόσμε, καὶ γὰρ προσκαλῶ σοι πολλάκις
Ὡς ἀκροατῇ[1] μὴ φθονοῦντι τοῖς λόγοις,
Ἄκουε μακρᾶς ἐξ ἐμοῦ τραγῳδίας.

* XXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον[2].

Ἐκ τῆς ἑῴας ὁ γλυκὺς σΊρατηλάτης[3]·
Τῆς γὰρ νοητῆς τέκνον ἐσΊὶν ἡμέρας
Ἐξ Εὐχαΐτων ἡ Θεοδώρου χάρις·
Μήτηρ γὰρ εὐχῶν τοῦ Θεοῦ δωρημάτων.

XXXVIII. Εἰς Εὐσεβίαν[4] διυπνίζουσαν τὸν μάρτυρα.

ΠισΊοῖς, γύναι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν πραγμάτων,
Τὸν ὕπνον ἐκκόπΊουσα τῷ σΊρατηλάτῃ·
Καὶ θερμὰ δακρύουσα, πλὴν μὴ δακρύοις,
Ὄψει γὰρ ἤδη τὸν φόνον τοῦ θηρίου.

XXXIX. Εἰς τὸν φόνον τοῦ δράκοντος.

Ὡς φρικτὸς, ὡς πέλωρος οὗτος ὁ δράκων·
Ἐχθροῖς συναντήσειε τηλίκον τέρας.
Πλὴν οὐ τοσοῦτος ὥσΊε τοῦ Θεοδώρου
Αἰχμῆς τὸ χαλκήλατον ἐκφυγεῖν σΊόμα.

XL. Εἰς τὴν ὑπάντησιν τοῦ Λικιννίου.

Ὡς ἀρχικὸν τὸ λῆμμα τῷ σΊρατηλάτῃ·
Οὐ γὰρ ὑπηντίασε[5] τῷ Λικιννίῳ.

[1] Apogr. ἀκροατεῖ.

[2] Cf. Fabric. *Biblioth. græc.* X, 333, et *Acta S. Theodori*, ap. Bolland. Febr. t. II, p. 28.

[3] Hic et infra ipse Theodorus, cognomine ὁ σΊρατηλάτης seu tiro intelligendus est.

[4] *Acta S. Theodori*, n° 4. Cf. Fabric. *Biblioth. græc.* X, 226.

[5] Apogr. ὑπητίασε.

Ἀλλ' αὐτὸν αὐτῷ προσδραμεῖσθαι προτρέπει,
Καὶ πᾶν λαβὼν ἄγαλμα τούτου συντρίβει.

* XLI. Εἰς Λικίννιον κλαίοντα τὴν τῶν γλυπτῶν ἀπώλειαν.

Τίς οὐ γελάσει καπυρὸν καὶ καγχάσει,
Λικίννιε, κλαίοντα πικρῶς σε βλέπων
Τὴν Ἄρτεμίν σου τὴν κυνηγέτιν κόρην,
Ἣν χεὶρ κατηλόησε[1] τοῦ στρατηλάτου;

XLII. Εἰς τὸν θυμὸν Λικιννίου[2].

Εἰ Χαλδαϊκὴν τοῦ θυμοῦ καίει[3] φλόγα
Ὁ Λικίννιος[4] κατὰ τοῦ στρατηλάτου,
Καὶ μυρίων[5] πῦρ μαστίγων ἀναφλέγει,
Πλὴν ἀλλ' ἐπῆλθεν ἡ συρίζουσα[6] δρόσος.

XLIII. Εἰς τὸν ἅγιον τυπτόμενον τὸν τένοντα σφαίραις μολιβδίναις.

Καὶ τοὺς τένοντας πλῆττε τοῦ στρατηλάτου
Σφαίραις[7] μολίβδου, καρδία μολιβδίνη·
Καὶ πῦρ πυρὶ πρόσαπτε καὶ καῦσον πλέον,
Οὐδὲν πλέον σχεῖς κἂν τὰ πάνδεινα δράσῃς[8].

XLIV. Εἰς τὰς κατὰ σπλάγχνων ξέσεις.

Τὸν ἐξ ὀνύχων ἁπαλῶν ἡγνισμένον
Ὄνυξ σιδηροῦς κατὰ τῶν σπλάγχνων[9] ξέει.
Σπλάγχνων ἐκείνων τῶν μεμαστιγωμένων,
Ἀστάρχα γίγαν, οὐχ ὁρᾷς ἀσπλαγχνίαν[10];

[1] Apograph. κατηλόησεν, contra metrum.

[2] Post Fabricium, VII, p. 711, edidit Wernsd. p. 226, ubi Λικινίου.

[3] Apogr. καὶ εἰ.

[4] Malim Λικίνιος, ob metrum.

[5] μύριον W. qui recte corrigit μυρίων.

[6] Fort. στηρίζουσα W. Male.

[7] Apogr. σφυραῖς.

[8] Apogr. δράσσῃς.

[9] Hic et supra in titulo σπλάχνων.

[10] Apogr. ἀσπλαχνίαν.

XLV. Εἰς τὰς ὑπ' ὀσ7ράκων ἀνατριβομένας ϖληγὰς τοῦ μάρτυρος.

Μικρὸν τὸ βουνεύρισμα[1], μικρὸν ἡ ζέσις
Ἔδοξεν ὡς ἔοικε τῷ Λικιννίῳ·
Ἐν ὀσ7ράκῳ γοῦν τὰς ζέσεις ἀνατρίβει,
Καὶ ϖυρὶ ϖολλῷ τὰς ἀνατρίψεις φλέγει.

* XLVI. Εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου.

Δέξαι, φυλακή, καὶ σὺ τὸν σ7ρατηλάτην,
Καὶ ϖαῦσον αὐτῷ τῶν βασάνων τοὺς ϖόνους,
Χρησ7ὴ φανεῖσα τοῦ μισανθρώπου ϖλέον·
Τοιοῦτον ἕξεις τὸν κριτήν, ἄναξ κύον.

XLVII. Εἰς τὴν σ7αύρωσιν τοῦ ἁγίου.

Εὐεργετεῖς, τύραννε, τὸν σ7ρατηλάτην
Σταυρὸν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς ἐξαρτύων·
Τῷ γὰρ θεϊκῷ συμπαθεῖν ϖοιεῖς ϖάθει,
Καὶ μειδιᾷ γοῦν ὡς ὁρᾷς σου τὸ δράμα.

XLVIII. Εἰς Λικίννιον, τοῖς τοῦ ἁγίου αἰδοίοις ἐνυβρίζοντα[2].

Τῆς αἰσχύνης, ἥλιε, χωρὶς αἰσχύνης!
Τὴν σούβλαν[3] ἐμβάλλουσιν οἱ τῆς αἰσχύνης
Τῆς μαρτυρικῆς αἰσχύνης τῷ χορείῳ[4]·
Καὶ ϖρὸς τὸ ῥῆμα μὴ ῥαγῇς μοι, καρδία.

XLIX. Εἰς τὸν ἅγιον καταγόμενον δι' ἀγγέλου ἐκ τοῦ σ7αυροῦ.

Χρισ7ὸν κατάγει Νικόδημος ὑψόθεν,

[1] Vox addenda lexicis, quibus adde et verbum βουνευρέω, ex Leone Grammat. p. 226 ed. Bonn.: Εἶτα μετὰ τοῦτο βουνευρήσας αὐτοὺς μέχρις αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

[2] Post Fabricium repetit Wernsd. p. 238, ubi Λικίνιον.

[3] Τὴν σοῦ βλὰξ ἐκβάλλουσιν. W. qui in notis: Τῆς σοῦ· Ἀδξ. Male.

[4] Fort. χορδίῳ.

Χεὶρ δ' ἀγγελικὴ τὸν μέγαν σΊρατηλάτην,
Δεικνύντος οὕτω τοῦ Θεοῦ μου καὶ Λόγου
Τὴν δόξαν οἶμαι τῶν ἑαυτοῦ μαρτύρων.

L. Εἰς τὸν μάρτυρα λύοντα δι' εὐχῆς καὶ δεσμώτας.

Λυθεὶς ὁ μάρτυς τῆς ἐπὶ σΊαυροῦ πέδης
Τῶν δεσμωτῶν[1] ἔλυσεν εὐθὺς τὰς πέδας·
* Ἐλεύθερος δὲ παρ' ἐλευθέροις λέγων
Τὴν ἀκρίβειαν ἐμπεδοῖ τῶν δογμάτων.

LI. Εἰς τὴν διὰ ξίφους τοῦ ἁγίου τελείωσιν.

Λύει σε δεσμῶν σΊαυρικῶν, σΊρατηλάτα,
ΧρισΊῷ σΊαλεῖσα πανσθενὴς χεὶρ ἀγγέλου·
Λύει σε δεσμῶν σαρκικῶν χεὶρ δημίου
Λικιννίῳ σΊαλεῖσα τῷ μιαιφόνῳ.

LII. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ ἁγίου Γεωργίου[2].

Πολλοὺς ἀνίσχεις μαρτυρικοὺς ἀσΊέρας,
Καππαδοκῶν γῆ, τῷ Θεῷ τῶν μαρτύρων,
Ἀλλ' ἀσΊεράρχην[3] τὸν Γεώργιον φέρεις.
Οὐ γῆ τὸ λοιπὸν, οὐρανὸς δ' ἔφυς μέγας.

LIII. Εἰς τὸν ἅγιον ὑπὸ Διοκλητιανοῦ καὶ ἑτέρων τεσσάρων βασιλέων κρινόμενον.

Ἔμιξε δύο βασιλεῖς ΧρισΊοῦ πάθος·

[1] Fort. δεσμίων.

[2] Fabric. *Biblioth. græc.* X, 229, et Bolland. April. tom. III, Append. p. IX.

[3] Matr. «Cod. ἀλλὰ σΊαρχήν, quod melius legitur ἱεράρχην.» Imo leg. ἀλλ' ἀσΊεράρχην. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 16 v°: Ὁ ἀσΊεράρχης καὶ κοσμολαμπὴς ἥλιος. Id. *ibid.* fol. 144 r°: Ὁ ἀσΊ. ὡς ἀμυδρόν τι ἀσΊρίον τῷ ἀπλέτῳ φωτὶ τῆς τοῦ ΧρισΊοῦ Θεότητος ἐξημαύρωται. Id. *ibid.* fol. 145 v°: Καὶ τὸν ἀσΊ. ἐφωσφόρησε τοῦτον ἥλιον. Conf. not. ad cod. Paris. XLVI, 6. Quam vocem ἀσΊεράρχης ignorant lexicographi.

Γεωργίου πάθος δὲ πέντε μιγνύει·
Καὶ τοῦτο γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦ διδασκάλου·
Ὁ πισῖὸς ἔργα τῶν ἐμῶν μείζω δράσει.

LIV. Εἰς Διοκλητιανὸν ἀναγκάζοντα τὸν ἅγιον θῦσαι τῷ Διί.

Κλέπῖεις, τύραννε, τὴν Διὸς κλῆσιν φέρων
Τὰς ἃς ἀπαιτεῖς θυσίας εἰς τὸν Δία,
Καὶ κνισσοσυλᾷς· πλὴν τὰ τοῦ Γεωργίου
Ἄθυτα παντάπασιν ἀκνίσσωτά σοι.

LV. Εἰς τὴν ἐπὶ σῖαυροῦ ἀνάρτησιν [1].

Τυφθεὶς ὁ μάρτυς πρῶτα ταῖς βουνευρίσιν,
Καὶ σῖαυρὸν [2] εὑρὼν δευτέραν τιμωρίαν,
Ζηλοῖ τὸ φραγέλλωμα τοῦ θείου πάθους,
Καὶ τὴν μετ' αὐτὸ σῖαυρικὴν τιμωρίαν.

LVI. Εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου.

Τίνι ξυνείργεις τὸν Γεώργιον τρόπῳ,
Τύραννε [3] πικρὲ, μὴ λαθὼν διεκφύγῃ;
Γελῶ τὸ σὸν βούλευμα· πῶς γὰρ ἐκφύγῃ
Ὃς ἀνθέων [4] καὶ ταῖς βασάνοις προσῖρέχει;

* LVII. Εἰς τὸν ἅγιον ὑπὸ τροχοῦ τεινόμενον [5].

Ἰεζεκιὴλ ὁ προφητῶν ἀκρέμων,
Ἀφεὶς θεωρεῖν [6] τοὺς τροχοὺς τοὺς ἐκπύρους,
Τὸν μαρτυρικὸν, εἰ δοκεῖ, τροχὸν βλέπε,
Καὶ συγκρίνας θαύμαζε τὸν τροχηλάτην.

[1] Apogr. ἀνάρτοσιν.
[2] Apogr. om. καί.
[3] Apogr. τύρανε.
[4] Fort. ὃς σὺν θεῷ.
[5] Post Fabric. edidit Wernsd. p. 238, ubi Ἰεζεκιὴλ ὁ μὲν προφητῶν. Apogr. male προφήτης.
[6] W. θεωρῶν.

LVIII. Εἰς τὸν ἅγιον βροντῆς γινομένης λυόμενον τοῦ τροχοῦ.

Εἴ τις ξυνᾴδειν τῷ Δαβὶδ καλῶς θέλει
Ἐν τῷ τροχῷ λέγοντι τὸ βρόντημά σου,
Ξυνᾳδέτω νῦν τῷ τροχῷ Γεωργίου
Τὸ τοῦ θεοῦ βρόντημα συῤῥαγὲν βλέπων.

LIX. Ἕτερον εἰς τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν.

Λυθεὶς ὁ μάρτυς τοῦ τροχοῦ ψυχὰς λύει
Ἐκ τῶν τροχῶν τοῦ Σατανᾶ τὰς[1] μυρίας·
Καὶ πρῶτα[2] τὴν ἄνασσαν Ἀλεξανδρίαν[3]
Χριστῷ συνάπτει βασιλεῖ καὶ νυμφίῳ.

LX. Εἰς τὴν δημοτελῆ θυσίαν Ἀπόλλωνος.

Ὡς δυστυχὴς, Ἄπολλον, ἡ σὴ θυσία·
Ἀνετράπη γὰρ τῇ θέᾳ Γεωργίου.
Οὐκοῦν τέως νῦν, Φοῖβε, πεινήσεις μέγα.
Πῶς οὐ προεῖπεν ὁ τρίπους σοι[4] τὸ δράμα;

LXI. Εἰς τὰς πυρματωθείσας[5] κρηπῖδας.

Ὡς βασιλικὰς εὐτυχεῖς τὰς ἐμβάδας,
Κύδιστε μάρτυς! καὶ γὰρ ἠνθρακισμένην[6]
* Ἐρυθροβαφεῖς[7] δεικνύουσι τὴν χρόαν·
Οἱ δ' ἔνδον ἧλοι μάργαροι ταύταις ξένοι.

LXII. Εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Τωβὴτ.

Ζητεῖς ὁ Μαγνέντιος ἐκ Γεωργίου
Τῆς πίστεως σήμαντρα[8]; τὸν Τωβὴτ βλέπε

[1] Apogr. om. τάς.
[2] Apogr. πρῶτον.
[3] Pro Ἀλεξάνδραν, ob metrum.
[4] Apogr. om. σοι.
[5] Fort. πυρακτωθείσας.
[6] Apogr. τὴν θραυστομένην.
[7] Apogr. ἐρυθροβαφεῖσαν.
[8] Apogr. σήμαντρον.

Τὸν χθὲς σαπρὸν χοῦν ἐξ ἀπείρου τοῦ χρόνου,
Καὶ νῦν κελεύσει ζῶντα τοῦ[1] Γεωργίου.

LXIII. Εἰς τὸν βοῦν Γλυκερίου.

Ἂν ἄνδρα πάλαι νεκρὸν ἐξανισlάνῃ[2],
Τί καινὸν εἰ βοῦν ἡ Γεωργίου χάρις;
Πλὴν ἀλλὰ, Γλυκέριε, τὸν μὲν βοῦν λάϐε,
Ζεύγλαις δὲ σαυτὸν μαρτυρικαῖς ἀντίδος.

LXIV. Εἰς τὴν σιδηρᾶν κλίνην.

Πολλοῖς βασάνων ἐγκαμὼν μάρτυς πόνοις,
Πεσὼν ἀνακλίθητι πρὸς τῷ κραϐϐάτῳ·
Κἂν γὰρ σιδηροῦς ἐσlὶ, κἂν πυρὸς γέμῃ,
Ἀλλ' ὁ δροσίζων ὑψόθεν πάρεσlί σοι.

LXV. Εἰς τὸν ζέοντα μόλιϐδον.

Βαϐαὶ τυράννων θηριωδίας ξένης!
Τήκουσι καὶ μόλιϐδον εἰς πυρὸς φλόγα
Καὶ τοῖς καθαροῖς ἐγχέουσιν ἐγκάτοις
Αἱ παυρύπαροι[3] καὶ μολίϐδινοι φύσεις.

LXVI. Εἰς τὸν χαλκοῦν βοῦν.

Ὁ χθὲς θανόντα βοῦν ἀνασlήσας λόγῳ
Νῦν χάλκεον βοῦν εἰσδύναι κατεκρίθη
Λόγχαις σιδηραῖς μυρίαις πεπαρμένον·
Πλὴν ἀλλ' ὑπέρσχῃ τῆς τυραννίδος πάλιν.

LXVII. Εἰς τὸν ζέοντα λέϐητα.

Πάλιν μόλιϐδος καὶ πυρὶ ζέων λέϐης,
Εἰς ὃν τὸ σῶμα βάλλεται Γεωργίου,

[1] Apogr. om. τοῦ.
[2] Apogr. ἐξανισlάνει.
[3] Apogr. παυρόπαροι. Hac voce augenda lexica.

Ὡς ἐκλυθῆναι κινδυνεύσῃ[1] τῇ βίᾳ.
Πλὴν ἀλλὰ λουθὲν, οὐ λυθὲν διεξέβη[2].

LXVIII. Εἰς τὴν τοῦ λέβητος ἐξαγωγήν.

Οὐρανὲ καὶ γῆ, τοῦ ξένου τεραστίου!
Ὃν ὁ ζέων κατεῖχε[3] καὶ φλέξων λέβης,
Νῦν ταῖς πλατείαις ἐκπλατύνει τὸ στόμα,
Καὶ κηρυκεύει τῇ πόλει τῶν δεσποτῶν[4].

* LXIX. Εἰς τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ὑπὸ λαμπάδα φλέξιν.

Ὡς φιλοτίμως[5] ἡ τυράννου καρδία
Τὸ μαρτυρικὸν δεξιοῦται σαρκίον!
Οὐ φείδεται γὰρ οὐδενὸς δεινῶν τρόπου
Τὸν σταυρὸν ἄρτι[6] καὶ τὸ πῦρ τῶν ἐγκάτων.

LXX. Εἰς τὴν συντριβὴν τῶν γλυπτῶν.

Ὦ γλῶσσα πῦρ πνέουσα, πῦρ θεοὺς φλέγον,
Καὶ γλυπτὰ νεκρὰ δαιμονικὰ συγκάον,
Ὡς προσκυνῶ σε! καὶ γὰρ ἓν κέλευσμά σου
Καθεῖλεν εἰς γῆν Ἄρτεμιν, Φοῖβον, Δία.

LXXI. Εἰς τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν.

Τῇ σαρκὶ πάσῃ τὸν θεόν σου δοξάσας,
Κύδιστε μάρτυς, δεῦρο καὶ δι' αὐχένος
Δόξασον αὐτὸν ἐκταθέντος εἰς ξίφος·
Καὶ παῦσον ὀψὲ τοῖς τυράννοις τοὺς πόνους.

LXXII. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἐκ Θετταλῶν ὁ μάρτυς ὡς ἐκ Περσίδος·
Ἐξ Ἀράβων ὁ μάρτυς ὡς ἐκ τῶν Μύρων,

[1] Apogr. κινδυνεύσσῃ.
[2] Apogr. δεξέβκε (sic).
[3] Apogr. κατῆχεν.
[4] Apogr. δεσποτέων.
[5] Apogr. φιλοτίμῳ.
[6] Fort. ἄρας.

Ἐξ οὐρανῶν ὁ μάρτυς ὡς ἐκ θαυμάτων,
Κἂν σπέρμα καὶ γῆ, σπέρμα τοῦτο[1] τοῦ βίου.

LXXIII. Εἰς τὸν ἅγιον ὕπατον τῆς Ἑλλάδος χειροτονούμενον.

Ἔγραφε, Δημήτριε δόξα μαρτύρων,
Μαξιμιανὸς ὕπατον τῆς Ἑλλάδος·
Τὸν δ' εὐσεβῶν ὕπατον ὁ Χριστὸς γράφει.
Δισύπατος[2] γοῦν κατὰ ταὐτὸ τυγχάνεις.

LXXIV. Εἰς τὴν καταγγελίαν τοῦ Χριστοῦ.

Χάρις Σαμουὴλ ἡ χάρις Δημητρίου·
Ἐν σχοινίῳ[3] γὰρ κατ' ἐκεῖνον[4] τῷ γνάφῳ
Κρίνει μὲν οὐχὶ τὸν πρὶν Ἰσραηλίτην,
Τὰς εὐσεβεῖς δὲ μυσταγωγεῖ καρδίας.

LXXV. Εἰς τὴν ἐν τῷ λουτρῷ καθεῖρξιν.

Τὸν ὕπατον χθὲς καὶ πολὺν[5] τὴν ἀξίαν
Νῦν ἐν στοαῖς εἵργνυσι λουτροκαμίνων[6]
Μαξιμιανὸς ἡ τύραννος καρδία,
Πλὴν καὶ καθειρχθεὶς οὐ σιωπᾷς τὸν λόγον.

* LXXVI. Εἰς τὸν φόνον τοῦ σκορπίου.

Ὦ πάντα τολμῶν κεντροδήκτα[7] σκορπίε,
Νῦν καὶ κατ' αὐτῶν[8] ἐθρασύνθης μαρτύρων!
Τίς[9] δὲ νῦν σε πτῶμα μάρτυρος μόνον!
Σὺν τῷ νοητῷ θανατώσει σκορπίῳ;

[1] Apogr. τούτῳ.
[2] Apogr. δούπατος.
[3] Apogr. σχινίῳ.
[4] Apogr. κατ' κεῖνον τῇ γνάφῳ.
[5] Apogr. πολλήν.
[6] Hac voce carent lexica.
[7] Apograph. κεντροδίκτα. Vox lexicis deest.
[8] Apogr. αὐτόν.
[9] Fort. Τίσει δὲ νῦν.

LXXVII. Εἰς τὸν ἐξ οὐρανοῦ σΊέφανον.

Στενοῖ βασιλεὺς τὸ πλάτος Δημητρίου
Στοαῖς ἐνειργνὺς λουτροκαμινευμάτων[1].
Θεὸς πλατύνει τὸ σΊενὸν Δημητρίου
Πέμπων σΊέφους πρύτανιν ἐξ ὕψους νόα.

LXXVIII. Εἰς τὸν ΝέσΊορα καὶ τὸν Λυαῖον[2].

ΝέσΊορ, πρόσελθε τῷ Θεῷ Δημητρίου,
Καὶ τὴν Λυαίου μὴ τρέσῃς πανευχίαν.
Μέγας γάρ ἐσΊι καὶ Βριάρεως δράκων,
Ὅμως κατοίσεις καιρίαν τοῦ βαρϐάρου.

LXXIX. Εἰς τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ ΝέσΊορος[3].

Ὡς βασιλικὰς[4] τὰς ἀμοιϐὰς λαμϐάνεις,
ΚύδισΊε ΝέσΊορ, τῆς σφαγῆς τοῦ βαρϐάρου!
Τῶν μαρτύρων γὰρ[5] τῷ σΊρατῷ συνεγράφης
Καὶ συμμετρίζῃ[6] τὰ σΊέφη Δημητρίῳ[7].

LXXX. Εἰς τὴν διὰ λόγχης τελείωσιν τοῦ ἁγίου Δημητρίου[8].

Ἦ μὴν[9] Θεοῦ δέδεξο, μαρτύρων φάλαγξ,
Τὸν ΝέσΊορα χθὲς γεννάδα σπαθηφόρον,
Δημήτριον δὲ σήμερον λογχηφόρον,
Χθὲς σΊρατιώτην, σήμερον σΊρατηγέτην.

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Conf. Bolland. Oct. t. IV, p. 60 et sqq.

[3] Post Fabric. edidit Wernsd. p. 240, sine τοῦ.

[4] W. βαλλικὰς et in notis f. καλλινίκας.

[5] γοῦν Vat.

[6] W. fort. συνεγράφη. Imo legend. συμμερίζῃ.

[7] Δημητρίου Vat.

[8] Cf. Bolland. loc. cit. p. 63.

[9] Apogr. Ἤτην, quæ vox nihili. Legendum puto Ἦ μὴν.

LXXXI. Εἰς τὴν μυροβλυσίαν [1].

Τίνος, μέγισΊε Σαλομῶν [2], κλῆσιν λέγεις;
Μύρον κενωθέν; οἶμαι τὴν [3] Δημητρίου,
Ἐξ οὗ τὸ μύρον ὠκεανίζον [4] ῥέει,
Ἀντλῶμεν [5]· οὐδεὶς ἐκκενώσας τὴν χάριν.

LXXXII. Εἰς Λοῦπον τὸν δοῦλον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἔβλεψε δοῦλος δεσποτικὴν σφενδόνην,
Μεθ' ἧς ἐγερσεῖ [6] πλεῖσΊα τῶν τερασΊίων·
Οὐκοῦν ὑπέσχεν ἀξίαν καὶ τὴν δύσιν
Τμηθεὶς κεφαλὴν καὶ συνὼν τῷ δεσπότῃ.

LXXXIII. Εἰς Λεόντιον ὕπαρχον Ἰλλυριοῦ παρεθέντα καὶ ἰώμενον.

Τὴν Ἰλλυριῶν ἀμφέπων ἐπαρχίαν
Λεόντιος παρεῖτο πᾶν τὸ σαρκίον·
Εἰς τὴν σορὸν δὲ προῤῥιφεὶς [7] Δημητρίου
Τῆς κλήσεως ἄξιον ἅμα [8] λαμβάνει.

* LXXXIV. Εἰς τὸν Μαρτινιανὸν καὶ αὐτὸν ὕπατον παρεθέντα καὶ ἰαθέντα.

Μαρτινιανῷ κοινὰ καὶ Λεοντίῳ
Ἰλλυριοὶ [9] νέκρωσις ἄκρα σαρκίου,
Ῥίψις κατ' αὐτῆς τῆς σοροῦ Δημητρίου,
Καὶ ῥῶσις εὐθὺς τῶν μελῶν τερασΊία.

1 Post Fabric. edidit Wernsd. p. 240, ubi μυροβλησίαν. In not. f. μυροβλυσ.

2 Wernsd. Σαλαμῶν. In not. l. Σαλομῶν. Cantic. I, 3.

3 W. γὰρ pro τήν.

4 ὠκα σανίζον W. qui F. ῥανίζον.

5 Τ' ἀντλῶ μὲν W. qui F. ἀντλῶμεν. Mox fort. ἐκκενώσει.

6 Fort. ἐνεργεῖ.

7 Apogr. προριφείς.

8 Fort. ἄμμα vel αἷμα.

9 Fort. Ἰλλυριοῖς.

LXXXV. Εἰς τὸν αἱμόῤῥουν σῖρατηλάτην[1].

Αἷμα προχύσας τοῦ Θεοῦ μάρτυς χάριν,
Σὺ μὲν πρόχυσιν ἀντιλαμβάνεις μύρων·
Ἰσῖᾷς δὲ καὶ πρόχυσιν ἄλλην αἱμάτων
Τῶν θανατηρῶν, μάρτυς ὁ σῖρατηλάτης.

LXXXVI. Εἰς τὴν[2] ἐν τῷ λιμῷ ἐπιφέρουσαν σῖτον ἔμπορον.

Ὁ ναυτιλάρχης[3] ποῖ φέρεις τὴν ὁλκάδα;
Ἄφες τὸν εὐθὺ τῆς βασιλίδος πλόον,
Καὶ Θετῖαλοῖς τὸν σῖτον ἐλθὼν ἐμπόλει[4].
Ὄναρ ὁ μάρτυς ταῦτα τῷ σιτεμπόρῳ.

LXXXVII. Εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἴασιν τοῦ λοιμοῦ[5].

Ὁ τοῦ λιμοῦ χθὲς ἐξελὼν τὴν ἀγχόνην[6]
Λοιμοῦ βρόχον νῦν ἐξελεῖ Θετῖαλίας.
Ὢς λαμπρὰ, Δημήτριε, θρέπῖρα τιννύεις
Τῇ σῇ τιθηνῷ καὶ τροφῷ καὶ πατρίδι!

LXXXVIII. Εἰς τὸν κατὰ τὸν νεωκόρον Ὀνησίφορον[7].

Οὐ σοὶ τρέφει μέλιτῖα τὸν κηρὸν μόνῳ
Τῆς μαρτυρικῆς λάρνακος, νεωκόρε.
Ἄφες τὸ δεινὸν, μὴ βοήσεις[8] τυμβόθεν[9]
Ὁ μάρτυς ἐκβρόντητον ἐργάσαιτό σε.

[1] *Mirac. S. Demetrii*, cap. II, n° 24 et seq. Vers. 3 *καὶ* om. in cod.

[2] Subaud. *ὁλκάδα*. *Mirac. S. Demetrii*, cap. VIII et IX.

[3] Vox addenda lexicis. Apogr. *ναυλάρχης*, sed leg. *ναυτιλάρχης*.

[4] Apogr. *ἐκπόλει*.

[5] *Mirac. S. Demetrii*, cap. III.

[6] Conf. cod. Paris. XLIV, 31.

[7] Apogr. . . . . *ιφόρον* (*sic*). De Onesiphoro templi custode confer *Mirac. S. Demetrii*, cap. VII.

[8] Leg. *βοήσας*.

[9] Hac voce augenda lexica.

LXXXIX. *Εἰς τὴν ἐν τῷ λάρνακι ἐκδρομὴν τοῦ πυρὸς ἐπὶ τῷ Μαυρικίῳ*[1].

Μὴ τῶν μελῶν θίγγανε τοῦ Δημητρίου,
Κράτισῖε Μαυρίκιε, τὴν φλόγα τρέσας.
Οὐ βούλεται γὰρ ἥμισυς[2] τῇ πατρίδι
Ὁ σῖρατιώτης συμμαχεῖν καὶ συμπνέειν.

* XC. *Κατὰ φιλοπόρνου γραὸς, τοῦ αὐτοῦ Φιλῆ*[3].

Ὦ μιαρὰ[4] γραῦς, κακὸν ἀνθρώποις μέγα!
Ὦ μιαρὰ γραῦς Θουκρίτου[5] παλαιτέρα,
Ῥυτὶς ῥοϊκὴ[6] καὶ χρονικὴ σαπρία!
Ὦ γραῦς ἀσελγὴς[7], ὦ βέβηλε πρεσβῦτις,
Μαχλῶσα καὶ καπρῶσα καὶ γαυρουμένη!
Ὦ γραῦς σοβὰς πρόβακχε, μαινὰς ἀγρία!
Ὦ μιαρὰ γραῦς τρὶς τὸ γραῦς[8] καὶ τετράκις,
Πεντακόρωνε πρέσβα, σαπρὰ πρεσβῦτις,
Ἀτλαντικὸν[9] πέλαγος, Αἰγαῖον βάθος,
Πόντε, Προποντὶς, ὠκεάνειον σῖόμα,
Θάλασσα ταύτης πάμπαν ἀλμυρωτέρα[10],
Εἰς ἣν ἐκυβίσῖησεν[11] ὁλκὰς μυρία,

[1] *Mirac. S. Demetrii*, cap. v, n° 47 et seq.

[2] Plat. *Leg.* I, p. 647 D : *Οὐδ' ἂν ἥμισυς ἑαυτοῦ γένοιτο πρὸς ἀρετήν.*

[3] Edidit B. Thorlacius in *Prolusion. et Opusc. acad. Havniæ*, 1815, t. III, p. 65, cum titulo : *Ἡ γραῦς ἀσελγής.* Alii Th. Prodromo adjudicant; cf. Boisson. *Anecd. græc.* t. V, p. 164, et Dutheil, *Notit. mss.* tom. VIII, p. 181.

[4] Cod. Vat. v. 1, 2 et 6, *μικρὰ* pro *μιαρά.*

[5] Th. *θεοῦ κρίτου.* Conf. Boisson. *Anecd. græc.* tom. IV, p. 430.

[6] Th. et cod. Paris. *ῥεϊκή.* Cod. Vat. *ῥεϊκὴ καὶ μρονική.*

[7] Cod. Vat. *ἀσελγίς.*

[8] Cod. Paris. *τρὶς τὸ γρᾶς.*

[9] Th. *Ἀτλάντον πέλαγος, πελαγοῦς Αἰγαίου.* Conf. Boisson. *Anecd. græc.* tom. IV, p. 318.

[10] Cod. Vat. *ἀλμυροτέρα.* Cod. Paris. *ἀλμυρωτάτη.*

[11] Cod. Vat. *ἐκυβίσῖησαν ὁλκαί.*

Εἰς ἣν ἐναυάγησαν[1] αὔτανδρα σκάφη!
Ὦ τέλμα πηλοῦ καὶ βαθύτης ἰλύος[2],
Τῆς ἐγχέλυος οἶκε καὶ τοῦ βατράχου,
Τῆς φύσεως μόλυσμα καὶ τῶν ἐν φύσει!
Ὦ βροῦχε καὶ χάλαζα καὶ κνὶψ καὶ σκότος,
Καὶ συνόλως ὄλεθρε τοῦ βροτῶν γένους[3]!
Ὦ[4] γραῦς πολιὰ μέχρι καὶ τῶν ὀφρύων,
Κἂν ἐμπαροινῇς τῇ ταλαιπώρῳ φύσει
Βαφαῖς καταχρίουσα[5] συχναῖς τὰς τρίχας!
Ὦ γραῦς[6] ὀδόντος[7] παντὸς[8] ἐστερημένη,
Μόνοις παρατρώγουσα γομφίοις δύο,
Οὓς εὖ γε[9] ποιῶν οὐκ ἀφεῖλεν[10] ὁ χρόνος,
Ὡς μὴ νομισθῇς ἀρτιγέννητον[11] βρέφος!
Ὦ γραῖς[12] ὠχρὰ κἂν πλανᾷς ψιμμυθίῳ!
Ὦ σταφὶς ἰσχνὴ κἂν δοκῇς[13] ὄμφαξ ἔτι!
Ὦ Καμάρινα[14] κἂν μυρίζῃ πλουσίως!
Ὦ βυρσόδερμον κἂν τὸ δέρμα λεπτύνῃς,
Λημῶσα[15] κἂν ὁ κόχλος ἀμφὶ τὰς κόρας,
Ῥυσσοῦσα[16] κἂν τὸ[17] φῦκος ἀμφὶ τὰς γνάθους,
Ποδαγριῶσα κἂν σοφίζῃ[18] τὴν νόσον[19],
Λύγισμα[20] τὴν ποδάγραν ἐξειργασμένη,

[1] Cod. Par. ἐναυάγησεν αὔτανδρος.
[2] Cod. Vat. ἐλύος.
[3] Th. et cod. Vat. συνόλης — βίου.
[4] Ὦ deest in cod. Vat.
[5] Codex Vatic. κατατρύχουσα — τὸ σῶμα.
[6] Cod. Paris. γραῖ.
[7] Th. ὀδόντας.
[8] Cod. Vat. πάμπαν.
[9] Cod. Paris. ἄγε.
[10] Cod. Paris. ἀφῆκεν.
[11] Cod. Vat. ἀντιγέννητον.
[12] Cod. Paris. et cod. Vat. γραῦς.
[13] Cod. Paris. δοκεῖς.
[14] Codex Paris. Καμάρινε — μερίζῃ. Th. μυρίξῃ.
[15] Cod. Vat. λυμῶσα.
[16] Th. et cod. Par. ῥυσσῶσα.
[17] Cod. Vat. καὶ pro τό.
[18] Th. σοφίξῃ.
[19] Cod. Vat. νῆσον.
[20] Cod. Vat. λίγυσμα.

Κυρτουμένη τε[1] κἂν δοκῇς ὀρθουμένη[2]!
Ὦ γραῦς[3], πάλιν γραῦς καὶ πάλιν γραῦς, καὶ πάλιν[4],
Αἶσχος παλαιόν, ἀρχαϊκὴ κακία!
Τί ταῦτα ποιεῖς; αὖθις εἰς πόθους ῥέπεις[5]·
Ἐρωτοληπτεῖς, ἀφροδίσια[6] πνέεις·
Καὶ μὴν ἔδει σε τοῦτο[7] συνιδεῖν τέως,
Ὡς πάντα καλὰ τῷ προσήκοντι χρόνῳ.
Χρόνῳ τρυγᾷς τὸν βότρυν ἐκ τῆς ἀμπέλου,
Χρόνῳ δρεπάνην εἰς τὸν ἄσταχυν φέρεις·
Τὸ βάλσαμον, τὸ κρίνον ἡ χλόη χρόνῳ[8].
Οἶνος νεάζων καὶ σφριγῶν ἀναζέει[9],
Καὶ ῥηγνύει τὸν πίθον[10] ἐξ ἀταξίας·
Νέος γὰρ ὢν[11] πέπονθε καὶ τὰ[12] τῶν νέων·
Ἀλλ' εἰς τὸ γῆρας καὶ τὸν ἔσχατον χρόνον
Καθίσταται μὲν εἰς ἑαυτὸν εὐφρόνως[13],
Συστέλλεται δὲ καὶ φρονεῖ καθὼς[14] γέρων.
Σὺ δὲ προβᾶσα[15] τὰς ὅλας ἡλικίας,
Τὴν δὲ τρίχα[16] φθάσασα τὴν γηραιτάτην,
Ἐλθοῦσα[17] δ' ἐγγὺς τῆς θανασίμου πύλης,
Καὶ τῆς βοῆς κλύουσα[18] τῶν Ἐρινύων

[1] Th. et cod. Vat. omittunt τε.

[2] Th. et cod. Vat. αἰδουμένη. Cod. Paris. ὀρθουμένη et supra αἰδ.

[3] Th. et codex Paris. ὦ γραῦς καὶ πάλιν γρ. καὶ π. γρ. πάλιν.

[4] γραῦς καὶ πάλιν deest in Th.

[5] Cod. Vat. βλέπεις.

[6] Cod. Par. ἀφροδισίων.

[7] Th. τούτῳ (sic).

[8] Pro χρόνῳ cod. Paris. κρίνῳ.

[9] Th. et cod. Vatic. ἅμα ζέει (Th. ξέει).

[10] Cod. Paris. πόθον.

[11] Th. ἂν pro ὢν.

[12] Cod. Vat. τὴν τῶν νέων.

[13] Th. et cod. Vat. σωφρόνως.

[14] Cod. Paris. καθά.

[15] Cod. Vat. προβῆσα.

[16] Th. et cod. Vatic. τὴν δ' ἐσχάτην. V. clar. Boisson. *Anecd. nov.* p. 91, cogitat de legendo τρύγα, quum præcesserit comparatio vini.

[17] Cod. Paris. ἐλθοῦσα σ' ἐγγύς.

[18] Cod. Vat. ἐκλύουσα.

Καὶ τῆς ὑλακῆς τοῦ κυνὸς τοῦ Κερβέρου,
Ἔτι σχολάζεις οἷς νεάνιδες κόραι,
Καὶ τὰς παρειὰς τῷ φύκει [1] περιχρίεις.
Παπαῖ τάλαινα τῆς φιλαφροδισίας!
Παπαῖ παραπλὴξ τῆς ἐρωτοληψίας!
Θνήσκων [2] ὁ τέττιξ [3] μουσικώτερον λέγει,
Καὶ σὺ πρὸς αὐταῖς ταῖς πνοαῖς [4] ταῖς ἐσχάταις
Στολὴν στολίζῃ [5] τὴν ἑταιρικωτέραν [6]·
Χρυσαῖς δὲ κοσμεῖς σφενδόναις τοὺς δακτύλους,
Ὡς ἂν λάβῃς θήραμά τινας τῶν [7] νέων
Ἰδόντας [8] εἰς τὸν κόσμον, οὐκ εἰς τὸν χρόνον.
Καὶ τίς τοσοῦτον ἀφρονέστατος νέος
Ὡς καρτερῆσαι κανθάρῳ προσεγγίσαι [9],
Κἂν εἰ μύροις πάττοιτο [10] πᾶν τὸ [11] σαρκίον;
Ἢ τίς φάγοι μέλιτι [12] συμμιγῆ κόπρον,
Ἢ χρυσοπάστῳ συζυγῇ [13] δελφακίῳ,
Εἰ μὴ βλαβείη [14] τόν τε νοῦν καὶ τὰς φρένας;
Οὐκ ἐξαμείβειν οἶδε τέχνη τὴν φύσιν,
Κἂν πάντα κινήσειεν, ὡς λόγος, κάλων,
Καὶ πάντας ἐξεύροιτο μηχανῆς τρόπους·
Οὐδὲ γραὸς πρόσωπον ἀσβόλης γέμον
Φρονῶν τις ὠνήσαιτο κἂν τριωβόλου.

[1] Cod. Vat. τῷ φύλλε.

[2] Th. θνήσκαν.

[3] Cod. Vat. τέττιξ.

[4] Th. et cod. Vat. ἐκπνοαῖς pro ταῖς πνοαῖς. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. IV, p. 275.

[5] Cod. Vat. στολίζει.

[6] Cod. Paris. ἑταιρικωτάτην.

[7] Th. et cod. Vat. τῶν τινας.

[8] Cod. Paris. εἰδόντας.

[9] Th. προσεγγίσας.

[10] Codex Parisin. πάτοιτο, et supra πάττοιτο.

[11] Cod. Vat. τὸ πᾶν.

[12] Cod. Paris. μέλι τι συμμιγὲν κόπρῳ.

[13] Cod. Paris. συζυγεῖ.

[14] Cod. Paris. λαβείη.

Πάλαι ποτ' ἦς χρήσιμος ἴσως εἰς ἔρον [1],
Πάλαι ποτ' ἦς ἔρωτος ἀνθρώποις δέλος [2]
Κρύπ7ον τὸ κέντρον [3] τῆς κακῆς ἀγκισ7ρίδος [4].
Νῦν πορνοβόσκει, νῦν προαγωγὸς γίνου.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ χρόνῳ τῷ σῷ πρέπει,
Καὶ μᾶλλον εἰπεῖν τῷ βίῳ καὶ τῷ τρόπῳ.
Ἀλλ' οὐ θέλεις; καὶ βρῶμα τοῖς λύκοις γίνου.
Φθάρηθι [5] κακοῖς τῶν κακῶν ἢ [6] κακίων,
Ἔῤῥ' ἐς κόρακας, ἔῤῥε πρὸς τὸν Πλουτέα.
Μὴ μέλλε Κλωθὼ, κόψον [7] ὀψὲ τὸν μίτον.
Ὁ νεκροπομπὸς τὴν ταλαίπωρον δέχου·
Ὁ νεκροπορθμεὺς ναυσ7όλει τὴν πρεσβύτιν.
Μὴ μέλλε Ῥαδάμανθυ, μηδ' ὁ Κρὴς Μίνως·
Δεῦτε κρινοῦντες τὴν παλιὰν [8] μαχλάδα
Οὐκ ἀπορῆτε [9]. μαρτύρων κατηγόρων·
Αὗται κλίναι [10] βοῶσιν, αὗται λυχνίαι [11]·
Ὅμως [12] ἀπέσ7ω καὶ κλίνη καὶ λυχνία·
Τὰ σ7ίγματα κράζουσιν ἀντὶ σ7εντόρων,
Καὶ μαρτυροῦσι τὸν βίον τῆς πεμπέλου [13].
Τί γοῦν πάθοι [14], καὶ τίνος εὐθύνης τύχοι;
Πολλαὶ παρ' ὑμῖν [15] τῶν βασάνων ἰδέαι,
Πολλοὶ κολασμῶν καὶ διάφοροι τρόποι·

[1] Th. et cod. Vat. ἔριν. Cod. Paris. ὡς ἔρον.
[2] Th. et cod. Vat. βέλος.
[3] Cod. Vat. κέντριν.
[4] Vox nota ex nostro solum.
[5] Th. φθάρηθι κακῶς:
[6] Th. σὺ pro ἢ.
[7] Cod. Vat. κύψον.
[8] Th. παλαιάν.
[9] Th. ἀπορεῖτε.
[10] Cod. Vat. κλίνας.
[11] Cod. Vat. κιχνίαι.
[12] Cod. Vat. ὅλως et ex corr. ὅμως.
[13] Cod. Vat. παμπέλου.
[14] Cod. Vatic. πάθη — τύχη. Conf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 71.
[15] Th. male γὰρ pro παρ' ἡμ. Cod. Paris. παρ' ἡμῶν.

Εἷς δὲ ϖρέπει μάλισ7α τοιαύτῃ[1] κρίσει·
Τῷ γὰρ ϖαλαιῷ καὶ γέροντι Κερβέρῳ
Ἡ γραῦς δοθήτω καὶ δότω τὰς εὐθύνας[2]·
Καίτοι ϖρὸς οὕτως ὀσ7ρακώθὲν σαρκίον
Ἐξασθενήσει καὶ τὸ Κερβέρου σ7όμα.

XCI. Ἀναφορὰ Φιλῇ[3].

Ἐγὼ μὲν ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Βυζαντίδος
Εἶδον τὸ σὸν ϖρόσωπον ἀνθοῦν ὡς ῥόδον,
Καὶ τῶν ἀηδῶν ἐκπεφευγὼς τὸ ψύχος
Τῇ καρδίᾳ ϖροὔθηκα λαμπρὰν αἰθρίαν·
Μᾶλλον δὲ ϖαρεὶς τὴν ϖυρὰν τοῦ νῦν θέρους
Ἐμαυτὸν ἐδρόσισα[4] τοῖς ῥήμασί σου.
Σὺ δ' ὡς μεγαλόδωρος, ὦ νοῦ γεννάδα,
Καὶ τῶν λεόντων σκύμνε τῆς κραταρχίας,
Δίφρον ϖαρασχὼν ἐκδρομῆς ἱπποκρότου[5],
Καὶ τὴν τρίβον ϖόῤῥωθεν ἐξομαλίσας,
Ὑποσ7ρέφειν κέλευε τῷ ϖνέοντί σε·
Οἱ γὰρ φάγοι κώνωπες ἀλγύνουσί με
Προβοσκίσι ϖλήτ7οντες ἐκτόπως λάλοις·

[1] Th. et cod. Vat. τοιαύτῃ τῇ κρίσει, contra metrum.

[2] Cod. Vat. εὐθήνας.

[3] Carm. XCI, XCII, XCIII ex cod. Vat. 714, fol. 336 v°.

[4] Cod. Paris. CCXLI, 19 : Ψιλοῦ τέως ῥήματος ὀμβρίους δρόσου.

[5] Hanc vocem ignorant lexica, quibus adde : Ἱππηνίοχος, cod. Par. 975, A, Schol. in Greg. Naz. p. 609, A : Οἶκος δὲ ἦν ϖολυτελῶς κατεσκευασμένος, ἔνθα τοὺς ἵππους ἐξεύγνυον οἱ ἱππηνίοχοι· εἰς ὃν φιλιππόδρομοι ϖαρεγίνοντο. — Ἱπποβατέω codex Parisinus, 2322, fol. 57 v°. — Ἱπποδρομέω Theod. Prodr. VIII, 33, *Bibl. Patr.* Mai t. VI, p. 405 : Πόσους ϖεζεύσας ϖοταμοὺς, ϖόσους ἱπποδρομήσας. — Ἱπποϊατρική Meliten. v. 1340. Formam ἱπποίατρος pro ἱππίατρος affert *Thesaurus*. — Ἱπποφαγία, Theod. Prod. II, 24 ed. Mai : Ὡς ἅψασθαι καὶ μιαρᾶς αὐτὸν ἱπποφαγίας. Addam et Μονόϊππος ex cod. Par. Suppl. 497, fol. 192 r°.

Καὶ τοὺς κε.φ.[1] δάκνοντας οὐ φέρων κνίπας,
Καὶ τὴν ὑποβρέμουσαν ἑσπέρας φλόγα,
Μᾶλλον δὲ τὴν ὕποπἸον ὁρμὴν τῶν λόγων[2],
Παλινδρομεῖν ἐντεῦθεν ἐκβιάζομαι.

XCII.

Ἀσκήσεως πέπἸωκεν ὁ σἸεῤῥὸς σἸῦλος·
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

XCIII.

ΤάτἸει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι
Εἰς συντέλειαν Ἀμβακοὺμ, καθὼς ἔφης.

XCIV[3]. Τοῦ αὐτοῦ (Φιλῆ) εἰς τὴν κοίμησιν.

Θεὸς[4] ἐπὶ γῆς μὴ τελευταία κρίσις·
Οὐκοῦν γέρας δὲ[5] μητρικῆς ταφῆς τόδε.

XCV. Στίχοι ἰαμβικοὶ Φιλοπόνου τινὸς εἰς τὸν κανόνα τοῦ μεγάλου σαββάτου[6].

Βουλὴν Ἰωσὴφ χρηματίζει τὴν ἄνω,
Καὶ Νικόδημος τὴν Θέσιν τε τὴν κάτω,
Ὁ μὲν Θεοῦ κένωσιν οἷσπερ ἐνδύει,
Ὁ δὲ βροτῶν Θέωσιν οἷσπερ ἐγχρίει[7]·
Ὅμως τὸ καινὸν Θαῦμα ΘάπἸοντες πόθῳ
Ἐκ τοῦ ξύλου λύουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ κράτους.

[1] Sic in cod. An voluit κέπφους? Sed metrum vitiatur. Fort. κενούς. An κελούς. In *Thesauro* Κελὸς affertur sine exemplo pro Niger, μέλας; qui et κελαινός. Sed hæc mihi non placent. Dativum vel adverbium hic cum δάκνοντας exspectes.

[2] Forsan λόχων.

[3] Carm. XCIV, et XCVI ex cod. Vatic. 914, fol. 189 r°.

[4] Hæc non sana videntur.

[5] Forsan leg. δή.

[6] Cod. Vat. 573, fol. 72 r°.

[7] Cod. χρίει et λύσιν.

XCVI. Εἰς δακτύλιον τοῦ βασιλέως.

Λίθος χλοάζων πέντε βοῦς δοκεῖ τρέφειν.

XCVII[1].

Θεὸς τὸ διπλὸν οὐκ ἔχων[2] τῶν πνευμάτων
Φέρει[3] τὸ τριπλὸν οὐδενὸς τῶν σωμάτων·
Αὐτὸς μετασχὼν οὐ ῥεούσης τετράδος
Αἰσθήσεων[4] πέφυκεν ἔξω πεντάδος·

Θεὸς τὸ διπλὸν] Θέλων δεῖξαι ὁ σοφὸς οὑτοσὶ καὶ γεννήτωρ τούτου τοῦ λόγου ὡς ἀσώματος ὁ Θεὸς καὶ ἀνείδεος, καὶ πόῤῥω πάντη σωματικῆς διαπλάσεως καὶ συστάσεως, φησὶν οὑτωσί· ὁ Θεὸς ὁ πάντων δημιουργὸς, ἡ ἄϋλος καὶ ἀσώματος καὶ ἀκατάληπτος φύσις τὸ διπλὸν τῶν πνευμάτων οὐκ ἔχει. Τί ἐστι διπλὸν τῶν πνευμάτων; τὰ δύο πνεύματα δηλονότι· ποῖα ταῦτα; ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ἀναπνοή· πνεῦμα γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ, πνεῦμα καὶ ἡ ἀναπνοή. Ταῦτα δὲ σώματα ὄντα ἐπὶ Θεοῦ ἀσεβὲς εἰπεῖν· ὁ γὰρ Θεὸς οὔτε ψυχὴν ἔχει, οὔτε ἀναπνοήν.

Ἔχει τὸ τριπλὸν] Ἀλλ' οὐδενός φησι τῶν σωμάτων ἔχει τὸ τριπλὸν ὁ Θεός· ποῖον δέ ἐστι τὸ τριπλὸν τῶν σωμάτων; τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, οἷον τὸ θυμητικὸν, τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ τὸ λογιστικόν[5]· ταῦτα δ' ἐπὶ Θεοῦ τολμηρὸν καὶ ἄτοπον εἰπεῖν.

Αὐτὸς μετασχὼν]... τετράδα φησὶ τὴν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σώματος ἤγουν τῆς κεφαλῆς θέσιν, καὶ κεῖσθαι πρὸς τοὺς πόδας καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τῆς κοιλίας, καὶ πρὸς τὰ ὄπισθε τῶν νώτων· ταῦτα γὰρ τέτταρα εἰσὶν ἐν τῇ τοῦ σώματος διαπλάσει, ἄνω, κάτω, ἔμπροσθεν, ὄπισθεν· ῥέουσαν δὲ ταύτην εἶπεν, ὡς ῥευμένην καὶ φθειρομένην καὶ ἐλαττονουμένην ἢ νόσῳ ἢ γήραϊ.

Αἰσθήσεων πέφυκεν] Οὐδὲ τὰς πέντε αἰσθήσεις ἔχει Θεὸς, φησίν· αὗται γὰρ σωμάτων εἰσί.

[1] Cod. Vat. 573, fol. 27 r° et rursus 86 r°; et codex Paris. 887, fol. 1 v°. Habet et codex Paris. 1295, fol. 8 v°, cum interpretatione quam hic edimus. In codd. anepigraphum, sed Philæ adscribendum videtur.

[2] ἔχει codd. Paris.

[3] ἔχει cod. Paris. 1295.

[4] ἐσθησέων cod. Vat. in priori transcriptione.

[5] De eadem divisione conf. Meliten. v. 465.

Κίνησιν οὐ πάσχων[1] δὲ διπλῆς ἑξάδος
Φέρει τὸ σεπ7ὸν τῆς ἀρίσ7ης ἑπ7άδος[2].

Κίνησιν οὐ πάσχων] Διπλῆν ἑξάδα λέγει τὰ τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἴδια· ποῖα ταῦτα; τοῦ μὲν σώματος ταῦτα· τὰ τῆς κεφαλῆς, τὰ τῶν ποδῶν, τὰ νῶτα, τὰ τῆς κοιλίας, τὰ δεξιὰ πλευρὰ καὶ τὰ ἀρισ7ερά· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς ταῦτα· δόξα, φαντασία, νοῦς, λογισμὸς, διάνοια καὶ ὁ κατὰ προφορὰν λόγος. Ταῦτα γοῦν σωμάτων ὄντα ἐπὶ Θεοῦ οὐ πέφυκεν.

Φέρει τὸ σεπ7ὸν] Ἤγουν ἔχει μόνα τὰ ἑπ7ὰ χαρίσματα τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἅπερ Ἡσαίας φησίν.

[1] οὐκ ἔχει cod. Paris. 887. — [2] ἑβδόμης cod. Vat.

MANUELIS PHILÆ
CARMINA.

V.

APPENDIX.

APPENDIX.

I[1]. Τοῦ σοφωτάτου Φιλῆ μετάφρασις τῶν οἴκων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Κοντάκιον.

Σοὶ τῇ σῖρατηγῷ τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ
Τὸν εὐχαριστήριον, ἁγνὴ παρθένε,
Εἶτουν ἐπινίκιον ὡς δοῦλος πλέκω,
Ῥυσθεὶς διὰ σοῦ τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ·
Τὸ γοῦν ἀπροσμάχητον αὐχοῦσα κράτος
Πολυτρόπων αὖθίς με κινδύνων ῥύου.
Ἄνωθεν[2] ἐλθὼν ἄγγελος πρωτοσῖάτης,
Τὸ Χαῖρε φησὶ τῇ Θεοῦ λοχευτρίᾳ·
Ὁμοῦ δὲ φωνῇ μὴ σεσωματωμένῃ
Σεσωματωμένον σε τὸν Λόγον βλέπων,
Ἐκσῖατικῶς ἵσῖατο κραυγάζων τάδε[3]·
Ὦ χαῖρε· καὶ γὰρ τῆς χαρᾶς τὸ φῶς βλύσεις·
Ὦ χαῖρε· καὶ γὰρ τῆς ἀρᾶς τὸ πῦρ σβέσεις·
Ὦ χαῖρε, δι' ἧς Ἀδὰμ ἐξανίσῖαται,
Καὶ τῶν ὀδυρμῶν ἡ σύνοικος λύεται·
Ὕψος δυσανάβατον ἀνθρώπων γένει,
Βάθος δυσεξάγγελτον[4] ἀγγέλων φύσει,
Ναὶ χαῖρε, ναὶ καθέδρα τοῦ βασιλέως
Φέρουσα τὸν φέροντα χειρὶ τὴν κτίσιν[5],

[1] Ex cod. Escur. I. R. 19. Cf. *Catalog.* meum, p. 16. Contuli cum codice Paris. 2748, fol. 148 v°. in quo legitur: *Ψυχὴ θύοιτο μᾶλλον ἢ τὸ πᾶν Θεῷ. Ὦ τίς φυλάξῃ ταῦτα καὶ σωθήσεται;* In cod. Paris. 2075, fol. 24 r°, paraphrasis hujus Philæ poematioli, cujus deest initium. In indice græco: Οἱ *οἶκοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.*

[2] In marg. codex Escurial. *Ἄγγελος πρωτοσῖάτης.*

[3] Codd. *ταῦτα.*

[4] Conf. cod. Paris. x, 78.

[5] Cod. Escur. *κτῆσιν.*

Ἀσ7ὴρ νοῦ τε[1] δεικνύων τὸν ἥλιον,
Γασ7ὴρ ἀπαθὴς ἐνθέου σαρκωσέως.
Ὦ χαῖρε· καὶ γὰρ σὺ νεουργεῖς τὴν φύσιν,
Ἣ νῦν διὰ σοῦ προσκυνεῖ τὸν δεσπότην!
Ὦ χαῖρε, νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
Βρύουσα[2] καλοῖς παρθενικοῖς ἡ κόρη
Τῷ Γαβριὴλ ἔφασκε θαῤῥούντως τάδε·
Τὸ παράδοξον ὧν ἔφης μηνυμάτων
Δυσπαράδεκτον[3] ἐσ7ί μου τῇ καρδίᾳ·
Συλλήψεως γὰρ τὴν κύησιν ἀσπόρου
Κράζων προκατήγγειλας ἀλληλούϊα.
Γνῶναι θέλουσα[4] γνῶσιν οὐκ ἐγνωσμένην
Ἡ Μαριὰμ ἔφασκε τῷ πρωταγγέλῳ·
Ἐξ ἀσπόρων, βέλτισ7ε, λαγόνων γόνον
Οἷόν τε μοὶ πῶς ἐσ7ὶ τεχθῆναι φράσον,
Πρὸς ἣν ἐκεῖνος εἶπεν αἰδοῖ καὶ τρόμῳ·
Ὦ χαῖρε, βουλῆς μυσ7ικῆς μύσ7ις ξένη!
Ὦ χαῖρε, σιγῆς ἐνδεῶν πίσ7ις μόνη!
Ὦ τῶν Ἰησοῦ θαυμάτων προοίμιον!
Ὦ τῶν κατ' αὐτὸν δογμάτων τὸ βέλτιον,
Γέφυρα πορθμεύουσα τοὺς βροτοὺς ἄνω,
Ἄλλη κλίμαξ φέρουσα τὸν Θεὸν κάτω!
Ὦ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας!
Ὦ καὶ πολυθρήνητε[5] δαιμόνων σκόλοψ[6]!

[1] Syllaba deest. Fort. ἀσ7ὴρ νεουργέ.

[2] In marg. codex Escur. Βλέπουσα ἡ ἁγία.

[3] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 206 r°: Οὐκ οἶδα δ' εἰ καὶ φύσιν ἔχει ἀληθινὴν μυρμηκολέων τὸ τέρας, καὶ ἐπαληθεύειν ἐγώ φημι τὸ δύσπισ7ον τοῦτο καὶ δυσπαράδεκτον ἐμὲ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

[4] Cod. Esc. θέλουσαν. In marg. Γνῶσιν ἄγνωσ7ον.

[5] Conf. cod. Flor. CLIX, 6. Hic incipit paraphrasis in cod. Paris.

[6] Cod. Esc. σκόλωψ.

Ὦ φῶς τὸ θεῖον ἀσπόρως[1] γεννήσασα,
Καί πως τὸ καινὸν μηδόλως διδάξασα!
Ὦ χαῖρε, τοῦ νοῦ τῶν σοφῶν ὑπερτέρα!
Ὦ χαῖρε, πισῖῶν ἀγλαΐζουσα φρένας!
Ὦ χαῖρε, νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
    Δύναμις[2] ἦλθεν ὑψόθεν τῇ παρθένῳ
Πρὸς τὴν ξένην σύλληψιν αὐτῆς ἐκτάδην·
Νηδὺν δὲ τὴν ἔγκαρπον αὐτῆς εὐθέως
Ὡς ἡδὺν αἰργάνωσεν[3] ἀγρὸν ἐν θέρει
Τοῖς τὸν σῖάχυν τέμνουσι τῆς σωτηρίας,
Ἐκ τοῦ βοᾶν τὸν ὕμνον ἀλληλούϊα.
    Ἔχουσα[4] μήτραν ἡ κόρη θεοτρόφον
Ἔσπευδεν[5] ἐλθεῖν ἄχρι τῆς Ἐλισάβετ·
Ἧς τὸ ξένον[6] φίλημα συνὲν τὸ βρέφος
Ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν εὐθὺς ἐκρότει,
Καὶ τερφθὲν ἐψέλλιζε πρὸς τὴν παρθένον.
Ὦ χαῖρε, φυῆς κλῆμα[7] τῆς ζωηφόρου!

. . . . πολυθρήνητον τραῦμα! Χαῖρε, τὸ φῶς ἀῤῥήτως γεννήσασα! Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα! Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν! Χαῖρε, πισῖῶν καταυγάζουσα φρένας! Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε!

Δύναμις τοῦ ὑψίσῖου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μήτραν ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε καὶ ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον· Χαῖρε, βλα-

[1] Conf. cod. Paris. IX, 89.

[2] In margine codex Escur. Δύναμις τοῦ ὑψίσῖου.

[3] Codex Paris. ὡς ἡδὺν ὑπέδειξεν. Cod. Escur. ὡς αὐτὸν ὀργάνωσεν.

[4] In marg. cod. Escur. Ἔχουσα θεοδόχον.

[5] Cod. Escur. ἔσπευσεν.

[6] Cod. Escur. σεμνόν.

[7] Cod. Escur. κλίμα.

Ὢ χαῖρε, καρποῦ κτῆμα τοῦ κοσμοτρόφου!
Ὢ καὶ γεωργὸν ἡ κύουσα[1] κύριον!
Ὢ καὶ φυτουργὸν ἡ φύουσα τίμιον,
Ἄρουρα βλαστάνουσα μακροθυμίαν,
Τράπεζα βαστάζουσα φιλανθρωπίαν!
Ὢ χαῖρε λειμὼν τῆς τρυφῆς τῆς ἐνθέου[2]!
Ὢ χαῖρε λιμὴν τῶν ψυχῶν τῶν ἐν ζάλῃ!
Ὢ χαῖρε δεκτὸν ἱκέτου θυμίαμα[3]!
Ὢ χαῖρε κόσμου παντὸς ἱλαστήριον!
Ὢ χαῖρε Χριστοῦ πρὸς βροτοὺς εὐστοργία!
Ὢ χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παῤῥησία!
Ὢ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
Ζάλης[4] λογισμῶν ἔνδον ἀστάτων γέμων
Δεινὴν ταραχὴν εἶχεν ὁ μνήστωρ τέως·
Κλεψίγαμον γὰρ τὴν ἄγαμόν σε κρίνων
Ἤσχαλλεν[5]· ὡς δ' ἔγνωκε[6] τουτὶ τὸ ξένον

στοῦ ἀμαράντου κλῆμα. Χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα. Χαῖρε γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον. Χαῖρε φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν. Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἱλασμῶν. Χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις. Χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις. Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα. Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. Χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία. Χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παῤῥησία. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη

[1] Cod. Par. κυήσασα pro κύουσα.

[2] Ex paraphrasi versus 66 post 67 ponendus videtur.

[3] Anon. cod. Paris. 1087, fol. 113 r°: Ψυχή, μὴ ἀπολέσῃς σαυτὴν εἰς τὸ συνάξαι χρήματα διὰ τὴν τῶν συγγενῶν καὶ ἀδελφῶν θεραπείαν· καὶ ἔσῃ ὥσπερ τὸ θυμίαμα τὸ εὐωδιάζον ἑτέρους, ἑαυτὸ δὲ καῖον.

[4] In marg. codex Escur. Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων. Conf. cod. Paris. v, 10.

[5] Cod. Escur. ἤσχαλεν. Cod. Paris. ἤσχαλεν et supra ἤσχαλλεν.

[6] Cod. Paris. ἔμαθε.

Ἐξ ἁγίου Πνεύματος ἐν σοὶ τυγχάνειν,
Πρεσβυτικῶς[1] ἔψαλλεν ἀλληλούϊα.
Ἤκουσαν[2] ᾠδῆς ἀγγέλων οἱ ποιμένες,
Οἵ καὶ[3] δραμεῖν σπεύσαντες ὡς πρὸς ποιμένα
Ἄμωμον αὐτὸν εἶδον ἀμνὸν τὸν Λόγον,
Ἐν γαστρὶ βοσκηθέντα σεμνῆς παρθένου,
Καὶ τὸ ξένον μέλποντες εὐθὺς ἐκρότουν·
Ὦ μῆτερ ἀμνοῦ[4] τοῦ Λόγου καὶ ποιμένος!
Ὦ χαῖρε σηκὲ τῶν λογικῶν θρεμμάτων!
Ὦ καὶ νοητοῦ θηρὸς ἀμυντήριον,
Καὶ παραδείσου πτυχὸς ἀνοικτήριον[5]!
Ὦ χαῖρε φαιδρὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς τέρας!
Ὦ χαῖρε λαμπρὸν γῆς τε καὶ πόλου γέρας,
Ὁ μὴ σιωπῶν τῶν ἀποστόλων τόμος,
Ὁ μαρτυρικὸς κατὰ τῆς πλάνης τόνος,
Ἔρεισμα[6] σεπτὸν[7] τῆς ἀμώμου πίστεως,

πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν, ἀμεμπτε· μαθὼν δὲ σοῦ τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἔφη ἀλληλουΐα.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον· Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ. Χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων. Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον. Χαῖρε παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. Χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. Χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα. Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀήττητον θράσος. Χαῖρε στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα. Χαῖρε

[1] Cod. Paris. *μετὰ δέους* pro *πρεσβυτικῶς*. Conf. infra v. 250 et cod. Escur. xxiv, 5.

[2] In marg. codex Escur. *Ἤκουσαν οἱ ποιμένες*.

[3] Codex Escurialensis *οἶκον*. Post 79 versus deest ut apparet ex verbis paraphrasis.

[4] Cod. Paris. *ἁγνὴ* pro *ἀμνοῦ*.

[5] Cod. Escur. *ἀνοικητήριον*.

[6] Codd. *ἔρισμα*.

[7] Cod. Escur. *πιστῶν*.

Γνώρισμα καινὸν τῆς ἀπείρου χάριτος!
Ὦ χαῖρε δι' ἧς πᾶς[1] *ἐγυμνώθη τάφος!*
Ὦ χαῖρε δι' ἧς ἐνδεδύμεθα κλέος!
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
Θεοδρόμου[2] *τυχόντες ἀστέρος μάγοι*
Εἵποντο καὶ κρατοῦντες αὐτὸν ὡς λύχνον
Βασιλέα κράτιστον ἠρεύνων τότε·
Φθάντες δὲ τὴν ἄφθαστον ἀσμένως φύσιν,
Καὶ τοῦτο σαφῶς ἐκπλαγέντες τὸ ξένον,
Ὁμοφρόνως ἔψαλλον ἀλληλούϊα.
Ἰδόντες[3] *αὐτὸν ἐν χεροῖν τῆς παρθένου,*
Τὸν δημιουργήσαντα χειρὶ τὴν φύσιν,
Ἄνακτα κεκρίκασι Χαλδαίων γόνοι,
Δώροις δὲ τιμήσαντες αὐτὸν ἐκρότουν[4],
Κἂν δουλικὴν εἴληφε μορφὴν ἀσπόρως.
Ὦ χαῖρε μῆτερ οὐ δύνοντος ἀστέρος!
Ὦ χαῖρε λαμπὰς τῆς νοητῆς ἡμέρας!

λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα. Χαῖρε δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἅδης. Χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες ἀλληλούϊα.

Ἴδον (sic) *παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ· Χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ. Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας. Χαῖρε τῆς*

[1] Cod. Paris. *πῶς*.

[2] In marg. codex Escur. *Θεοδρόμον ἀστέρα*. Theod. Stud. *Iamb.* p. 574 : *Τάγμα τῶν θεοδρόμων βίων*.

[3] In marg. codex Escur. *Ἴδον παῖδες Χαλδαίων*.

[4] Ex paraphrasi fort. v. 106 post 107 ponendus est.

Ὦ τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον[1] λύσασα,
Καὶ τῆς Τριάδος τὴν χάριν τρανώσασα!
Ἐξήλασας γὰρ τὸν τετυραννηκότα[2],
Καὶ δεσπότην εὔσπλαγχνον εἰσῆξας μόνη,
Θρησκευμάτων ἔλεγχε παντὸς βαρβάρου,
Καὶ πρακτέων λύτρωσις οἰκτρῶν βορβόρου!
Ὦ χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα!
Ὦ χαῖρε παθῶν πυρὸς[3] ἀπαλλάξασα!
Πισῖῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης ἐνθέου[4],
Φυλῶν ἁπασῶν εὐφροσύνης παρθένε!
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
Κήρυκες[5] οἱ βλέψαντες ὀφθέντες μάγοι,
Ἥκουσιν εἰς γῆν τῆς Βαβυλῶνος πάλιν,
Κατὰ[6] τὸ χρησμῴδημα καὶ πρόσῖαγμά σου,
Καὶ πανταχοῦ τρανοῦντες ἀγγέλλουσί[7] σε,

ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα. Χαῖρε τῆς Τριάδος τοὺς μύσῖας φωτίζουσα. Χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς. Χαῖρε κύριον φιλάνθρωπον δείξασα Χρισῖόν. Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου (et supra βαρβάρων) λυτρουμένη θρησκείας. Χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων. Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν σβέσασα. Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτῖουσα. Χαῖρε πισῖῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης. Χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι ὑπέσῖρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χρισῖὸν

[1] Similis metaphora *In Cantacuzen.* 147 : Λόγος γὰρ ἤδη ἄχρις ὀσῖῶν εἰσρέων Ἀποκρύφων σβέννυσι καμίνους πόνων. Const. Man. 358 : Τὴν τοῦ φθόνου κάμινον βρέμουσαν εἶδεν ἔνδον. German. Cpolit. codex Coislin. 278, fol. 195 r° : Ἐν καμίνῳ πειρασμῶν πολλάκις κατηκοντίσθησαν.

[2] Cod. Escur. τετυραννικότα.

[3] Conf. cod. Paris. ccvii, 76.

[4] Παρθένε pro ἐνθέου cod. Escur. in quo vers. seq. deest.

[5] In marg. cod. Escur. Κήρυκες θεόφοροι.

[6] Cod. Escur. καὶ pro κατά.

[7] Codd. ἀγγέλουσι.

Τὸν Ἡρώδην ἀφέντες ὡς λῆρον[1], Λόγε·
Ψάλλειν γὰρ οὐκ ἔμαθεν ἀλληλούϊα.
Λάμψας[2] ἱλασμοῦ φῶς ἐν Αἰγύπτῳ ξένον
Τὸν τῆς πλάνης ἔλυσας[3], ὦ σῶτερ, ζόφον·
Πέπτωκε δὲ πλῆξάν[4] σε πᾶν ταύτης βρέτας·
Ὅσοι δ' ἀπηλλάγησαν ἁπλῶς τῆς πλάνης[5],
Πρὸς τὴν ἀπειρόγαμον[6] ἐκρότουν τάδε·
Ὦ χαῖρε παγκόσμιος ἀνθρώπων στάσις!
Ὦ χαῖρε φιλάγαθε δαιμόνων κλίσις!
Ὦ τῆς ἀπάτης τὸ κράτος πατήσασα,
Καὶ τῶν ξοάνων τὸν δόλον φαυλίσασα[7],
Θάλασσα ποντίσασα κρυπτοὺς τριστάτας,
Ζωῆς πέτρα βλύσασα τῇ φύσει δρόσον,
Καὶ στύλε πυρὸς ἰθύνων τοὺς ἐν σκότει·
Σκέπη δὲ[8] κόσμου νεφέλης πλατυτέρα,
Τροφὴ δὲ[9] μάννα τοῦ πάλαι διάδοχε[10],

ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης, σῶτερ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν. Οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες νῦν βοῶσι πρὸς τὴν Θεοτόκον· Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. Χαῖρε ἡ τῆς πλάνης τὸ κράτος πατήσασα. Χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν. Χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν. Χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει. Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Χαῖρε τροφὴ

[1] Cod. Esc. ὡς λῆρον ἀφέντες. Quod minus placet.

[2] In marg. cod. Escur. Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

[3] Cod. Paris. λέλυκας — ζόφου.

[4] Cod. Escur. πλύσσαν.

[5] In cod. Paris. hic versus sic legitur: Οἱ τῆς πλάνης δὲ κρείττονες δεδεγμένοι.

[6] Cod. Escur. ἀπειράγαμον.

[7] Cod. Paris. ἐλέγξασα.

[8] Cod. Paris. τε pro δέ.

[9] Cod. Paris. τε.

[10] Cod. Esc. διαδόχου.

Τρυφῆς δὲ πάλιν ἁγίας διάκονε.
Ἐπαγγελίας χαῖρε[1] γῆ τρισολβία,
Ἐξ ἧς ῥέει μέλιτι[2] συμβαῖνον γάλα!
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα!
Μέλλοντι[3] Συμεῶνι τὸ πνεῦμα ζέον
Τοῦ νῦν ἀπατεῶνος αἰῶνος λύειν,
Ἑκὼν προσαχθεὶς, ἐβραβεύθης ὡς βρέφος·
Θεὸν δέ σε γνοὺς ἐντελῆ καὶ θαυμάσας,
Καὶ τὴν ἀνυπέρβλητον ἐκπλαγεὶς χάριν,
Πρεσβυτικῶς ἔψαλλεν[4] ἀλληλούϊα.
Νέαν[5] κτίσιν δέδειχεν ἡμῖν ὁ κτίσας,
Νῦν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ φῶς παρηγμένοις.
Γαστρὸς γὰρ αὐτὸς ἐκφυεὶς τῆς ἀσπόρου,
Κἀντεῦθεν αὐτὴν ὥσπερ ἦν δείξας πάλιν
Πάντας παρεσκεύασεν[6] ἀθροῦντας λέγειν·
Ἄνθος τὸ λαμπρὸν χαῖρε τῆς ἀφθαρσίας,
Στέφος τὸ σεπτὸν χαῖρε τῆς ἀσιτίας,
Ἐγέρσεως τὸν τύπον ἡ προλάμψασα,

τοῦ μάνα (leg. μάννα) διαδόχε. Χαῖρε τρυφῆς ἁγίας διάκονε. Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ· ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄῤῥητον σοφίαν κράζων ἀλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες· Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας. Χαῖρε ἀναστά-

[1] Cod. Escur. καὶ (sic).

[2] Cod. Paris. ῥέει γάλακτι συμβαῖνον μέλι.

[3] In marg. cod. Escur. Μέλλοντος Συμεῶνος.

[4] Cod. Escur. ἔψαλλον.

[5] In marg. cod. Escur. Νέαν ἔδειξε κτίσιν.

[6] Codex Parisin. παρεσκεύασε θαρσοῦντας.

Τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἡ προδείξασα,
Ἀγλαόκαρπον[1] ξύλον εἰς πισῖῶν τρύγην,
Εὐσκιόφυλλον δένδρον εἰς πολλῶν σκέπην,
Ὁδηγὸν[2] ἡ κύουσα[3] τῶν πλανωμένων[4],
Σωσῖικὸν ἡ τίκτουσα τῶν κατασχέτων,
Κριτοῦ δικαίου πρὸς τὸ λυπεῖν ἔκλυσις,
Καὶ παντοδαπῶν σφαλμάτων διάλυσις.
Χαῖρε σῖολισμὲ[5] τῆς ψυχῶν παῤῥησίας,
Στοργὴ δὲ θερμὴ πᾶσαν αἱροῦσα[6] σχέσιν.
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Ξένον[7] τόκον βλέψαντες ἐκ τῆς παρθένου
Τοῦ μὴ καθαροῦ νῦν ξενωθῶμεν βίου,
Τὰς καρδίας ἄραντες ἐκ γῆς πρὸς πόλον.
Ὁ γὰρ ἀφιλόκομπος[8] εἰς γῆν ἐκ πόλου,
Ὑψηλὸς ὢν χθὲς, καὶ ταπεινὸς προσφάτως,
Ὑψοῖ δὲ τοὺς βοῶντας ἀλληλούϊα.

σεως τύπον ἐκλάμπουσα. Χαῖρε τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα. Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πισῖοί. Χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί. Χαῖρε κυοφοροῦσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. Χαῖρε ἀπογεννῶσα ὁδηγὸν πλανωμένοις. Χαῖρε κριτοῦ δικαίου δυσώπησις. Χαῖρε πολλῶν πλαιόντων συγχώρησις. Χαῖρε σῖολὴ τῶν γυμνῶν παῤῥησία. Χαῖρε σῖοργὴ πάντα πόθον νικῶσα. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευῖε.

Ξένον τόκον ἰδόντες ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς ὕψος τοὺς αὐῖῷ βοῶντας ἀλληλούϊα.

[1] Eustath. *Opusc.* p. 7, 51. Cod. Escur. δένδρον pro ξύλον.

[2] Cod. Escur. ὁδηγῶν.

[3] Cod. Paris. κυήσασα.

[4] Ex paraphrasi versus 161 et 162 permutandi videntur.

[5] Codex Parisinus, σῖολὴ μὲν τῶν ψιλῶν.

[6] Cod. Escur. αἱροῦσαν.

[7] In marg. cod. Escur. Ξένον τόκον ἰδόντες.

[8] Cod. Escur. ἀμφιλόκομπος.

Ὅλος[1] παρῆν ἄνωθεν ὁ κτίστης κάτω
Καὶ τῶν ἄνω δήπουθεν οὐκ ἀπῆν ὅλως[2]·
Τῇ γὰρ θεϊκῇ συγκαταβάσει τότε
Μεταβατικὸς[3] οὐ προσῆν οὐδεὶς[4] τόπος
Εἰς παρθένου σύλληψιν ἀκροωμένης·
Ὦ χαῖρε σεμνὴ χώρα μὴ χωρουμένη!
Ὦ χαῖρε σεπτοῦ μυστικοῦ θύρα[5] ξένη,
Ἄκουσμα δύσνοις[6] καθάπαξ ἀμφίλογον·
Καύχησις εὔνοις οὐδόλως ἀμφίβολος[7]·
Τοῦ τῶν Χερουβὶμ ἁρματηλάτου θρόνε·
Τοῦ τῶν Σεραφὶμ καταγωγέως[8] δόμε·
Εἰς ταυτὸν ἡ σπείσασα καὶ τἀναντία·
Καὶ τῷ τόκῳ ζεύξασα[9] τὴν ἀνανδρίαν.
Ὦ χαῖρε δι' ἧς παράβασις οἴχεται[10]·
Ὦ χαῖρε δι' ἧς παράδεισος οἴγεται·
Ὦ χαῖρε καὶ κλεὶς τῆς θεοῦ κραταρχίας

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος λόγος. Συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα· Χαῖρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα. Χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. Χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα. Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ. Χαῖρε οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ. Χαῖρε ἡ τἀναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα. Χαῖρε ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα. Χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος. Χαῖρε δι' ἧς ἐλύθη

[1] In marg. cod. Escur. Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω.

[2] Cod. Paris. ἀπῆν οὐδόλως.

[3] Cod. Escur. μεταβατικὸς et supra κῶς.

[4] Cod. Escur. ὅλως pro οὐδείς.

[5] Cf. Boiss. An. gr. IV, 98.

[6] Cod. Escur. δύσνους.

[7] Cod. Escur. ἀμφίβολον.

[8] Cod. Escur. καταγωγέω. Cf. cod. Flor. CLXIV, 3.

[9] Cod. Escur. ζεύξασαν.

[10] In paraphrasi versus 187 et 188 transmutati sunt.

Καὶ πάλιν ἐλπὶς τῶν καλῶν τῶν ἀφθόρων.
Ὢ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Πᾶσα[1] κτίσις φρίξασα[2] καὶ τῶν ἀγγέλων
Κατεπλάγη τὸ θαῦμα καὶ συνεσ7άλη·
Καὶ γὰρ τὸν ἀπρόσιτον ὡς Θεὸν μόνον,
Προσιτὸν ὡς ἄνθρωπον ἡμῖν ἐσκόπουν,
Συνόντα μὲν τοῖς πᾶσιν ἐκ μετουσίας,
Ψάλλειν δὲ δόντα σφίσιν ἀλληλούϊα.
Ῥήτωρ[3] σιγᾷ πᾶς ὥσπερ ἰχθὺς ἐνθάδε·
Οὐ δύναται γὰρ ὑπὸ τῆς τέχνης λέγειν
Πῶς καὶ μένεις, ἄχραντε, σεμνὴ παρθένος,
Καὶ φρικτὸν ἐξήνεγκας ἀνθρώποις τόκον·
Ἡμεῖς δὲ φαμὲν ἐκπλαγέντες τὸ ξένον,
Θεοῦ σοφίας χαῖρε νυμφῶν παρθένε,
Καὶ τῆς προνοίας τοῦδε ταμεῖον μέγα·
Καὶ γὰρ σοφοὺς ἔδειξας εὐθὺς ἄφρονας·
Καὶ τεχνικοὺς ἤλεγξας ὡς παράφρονας,
Κατήσχυνας[4] δὲ τῶν φυσικῶν τοὺς λόγους

παράβασις. Χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς Χρισ7οῦ βασιλείας. Χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων ἐξεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. Τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυσ7ήριον θαυμάζοντες πισ7ῶς βοῶμεν· Χαῖρε σοφίας Θεοῦ λοχεῖον. Χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον. Χαῖρε φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα. Χαῖρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε ὅτι

[1] In marg. cod. Escur. Πᾶσα κτίσης ἀγγέλων.

[2] Cod. Esc. κτήσασα.

[3] In marg. cod. Escur. Ῥήτορας πολυφθόγγους.

[4] Cod. Escur. κατήσχυναι.

Δεινὸν μαρασμὸν ἐμϐαλοῦσα τοῖς μύθοις·
Ὢ χαῖρε, καὶ γὰρ Ἀτlικὰς πλοκὰς λύεις,
Τὰ δίκτυα πληροῦσα τῶν ἁλιέων·
Ὢ χαῖρε βυθοῦ κακίας ἐξάρασα·
Ὢ χαῖρε πολλοὺς τὴν χάριν πλουτίσασα[1]·
Ὢ χαῖρε πορθμὶς τῶν θελόντων εὖ πλέειν·
Ὢ χαῖρε λιμὴν τῶν πλεόντων ἐν βίῳ·
Ὢ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Σῶσαι[2] θέλων τὸν κόσμον ὁ κτίσlης Λόγος
Ἥκει πρὸς αὐτὸν αὐτεπαγγέλτῳ[3] σχέσει·
Ποιμὴν δὲ καὶ πρόϐατον ἡμῖν εὑρέθη,
Ἐπεὶ δι' ἡμᾶς καὶ καθ' ἡμᾶς ὡράθη·
Τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ κατ' αὐτὸ[4] καλέσας
Ὡς δεσπότης ἤκουσεν ἀλληλούϊα.
Τεῖχος[5] σὺ πανύμνητε[6] καὶ τῶν παρθένων,
Καὶ τῶν ἐπὶ σὲ καταφευγόντων, κόρη·
Θεὸς γὰρ ἡμῖν εὖ κατεσκεύακέ σε,

ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί. Χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα. Χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. Χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα. Χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει πλουτίζουσα. Χαῖρε ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι. Χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε, καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεὸς δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας ὡς θεὸς ἀκούει ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων θεοτόκε παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προσφευγόντων. Ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε ποιη-

[1] Cod. Escur. πλουτήσασα.

[2] In marg. cod. Escur. Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον.

[3] Cod. Escur. αὐτοπαγγέλτῳ.

[4] Cod. Escur. τὸ κατ' αὐτόν.

[5] In marg. cod. Escur. Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων.

[6] Cf. Cod. Paris. 1189, fol. 14 v°.

Ὁ δημιουργὸς οὐρανοῦ καὶ γῆς μόνος,
Σὴν μήτραν ἐνδὺς καὶ βοᾶν πάντας θέλων·
Ὦ χαῖρε σεμνὴ, σὺ γὰρ ἁγνείας τύπος,
Καὶ καταγωγὴ καὶ πύλη σωτηρίας·
Ἀρχηγὲ τῆς ἄνωθεν ἀναπλάσεως·
Χορηγὲ τῆς ἐκεῖθεν ἀντιλήψεως.
Ὦ χαῖρε νουθετοῦσα τοὺς ἀσυνέτους,
Ὡς ἀναγεννήσασα τοὺς κακοσπόρους[1]·
Ὦ χαῖρε, καὶ γὰρ τῶν Φρενῶν κτείνεις[2] Φθόρον,
Ἐπεὶ γεωργὸν πᾶσιν ἁγνείας κύεις·
Ὦ χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
Ὦ χαῖρε πιστοὺς[3] κυρίῳ συνδήσασα·
Ὦ χαῖρε καλὴ παρθένων κουροτρόφε,
Καὶ τῶν καθαρῶν πνευμάτων νυμφοστόλε·
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Ὕμνος νικᾶται πᾶς τις ἁμίλλῃ τρέχων
Πρὸς τὴν ἀγαθότητα τὴν σὴν τὴν χύδην·
Κἂν γὰρ τοσαρίθμους[4] τὶς ᾠδὰς προσφέροι[5],

τὴς, ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας προσφωνεῖν διδάξας. Χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας. Χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. Χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως. Χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε· σὺ γὰρ ἀνεκαίνισας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε· σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς. Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα. Χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα. Χαῖρε παστὰς ἀφθόρου νυμφεύσεως. Χαῖρε πιστοὺς κυρίῳ ἁρμόζουσα. Χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένων. Χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου. Ἰσαρίθμους γὰρ ψάμμῳ ᾠδὰς ἂν προσφέρωμέν σοι,

[1] Hanc vocem ignorant lexica. In *Thesauro* κακοσπορία.

[2] Cod. Escur. κτείνης.

[3] Cod. Escur. πιστοῖς.

[4] Cod. Paris. ἰσαρίθμους.

[5] Cod. Escur. προσφέρει.

Σοὶ, παμβασιλεῦ[1], τί φράσει κατ' ἀξίαν
Ὧν αὐτὸς ἐβράβευσας ἐξ εὐσπλαγχνίας
Τοῖς ἐνθύμως ψάλλουσιν ἀλληλούϊα.
Φωτὸς[2] θεϊκοῦ λυχνίαν τοῖς ἐν σκότει
Τὴν ἁγίαν δέδορκεν ἡ γῆ παρθένον.
Τὸ πῦρ γὰρ[3] ἀνάπτουσα τῆς ἀϋλίας
Πρὸς φῶς ὁδηγεῖ, νοῦ[4] μὲν αὐγάζον[5] σκότος,
Οὕτω δὲ τιμᾶν πεῖθον αὐτῆς τὸν τόκον·
Ὦ χαῖρε παστὰς τοῦ νοητοῦ φωσφόρου.
Ὦ χαῖρε λαμπὰς[6] τοῦ φθορᾶς ἄτερ φάους,
Ὡς ἀστραπὴ μὲν τὰς ψυχὰς αὐγάσασα[7],
Ἐχθρὸν δὲ βροντὴ πάντα[8] καταπλήξασα[9]·
Φωτισμὸν ἀνίσχουσα τῆς εὐσπλαγχνίας,
Ποταμὸν ἐκβλύζουσα τῆς ἀφθαρσίας,
Δεικνῦσα τὸν πρὶν τῆς κολυμβήθρας τύπον,
Τὸν δεινὸν ἐκτρίβουσα τῆς πλάνης ῥύπον.

βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας τοῖς σοὶ βοῶσιν ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα πῦρ ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταύτῃ· Χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου. Χαῖρε λαμπτὴρ τοῦ ἀδύτου φέγγους. Χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα. Χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. Χαῖρε ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν. Χαῖρε ὅτι τὸν πολύδωρον ἀναβλύζεις ποταμόν. Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον. Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον. Χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων

[1] Cod. Escur. τῷ παμβασιλεῖ.
[2] In marg. cod. Escur. Φωτοδόχον λαμπάδα. Vox φωτοδόχος ap. Ephr. Syr. *Opp.* III, 530.
[3] γὰρ deest in cod. Paris.
[4] Cod. Esc. νοῦν.
[5] Cod. Escur. αὐγάζων.
[6] Cod. Paris. λαμπτήρ. Cod. Escur. λαμπὰς τῆς.
[7] Cod. Escur. αὐγάζουσα.
[8] Cod. Escur. πᾶσα.
[9] Cod. Paris. καταπλήξασασα (*sic*).

Ὦ χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων τὰ κρύφια.
Ὦ χαῖρε κρατὴρ μιγνὺς[1] ἀγαλλίασιν,
Ὀσμή τε Χριστοῦ τῆς φίλης εὐωδίας,
Ζωῆς δὲ σεμνὴ μυστικῆς εὐωχία.
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Χάριν[2] παλαιῶν παρέχων ὀφλημάτων
Ὁ τῶν ἁπάντων δεσπότης εὐεργέτης,
Αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς ἦλθε τοὺς ἀπωσμένους·
Σχίσας δὲ τὸν κώδικα τῶν δανεισμάτων
Ἤκουσεν εὐθὺς παρὰ τῶν ἐλευθέρων
Ὡς δεσπότης εὔσπλαγχνος ἀλληλούϊα.
Ψάλλοντες[3] ὃν δέδωκας ἀνθρώποις τόκον,
Ὡς ἔμψυχον ναόν σε τιμῶμεν μόνην·
Ἐν γαστρὶ γὰρ ᾤκησε τῇ σῇ, παρθένε,
Ὁ χειρὶ τὰ ξύμπαντα[4] κατέχων Λόγος,
Πάντας δὲ καθήγνισε διδάξας λέγειν·
Ἡ καταγωγὴ τοῦ Θεοῦ χαίροις, κόρη·
Ναὶ χαῖρε πάντων βελτίων[5] τῶν ἁγίων,
Κιβωτὲ χρυσωθεῖσα θείῳ πνεύματι,

συνείδησιν. Χαῖρε κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. Χαῖρε ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας. Χαῖρε ζωῆς μυστικῆς εὐωχία. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον εὐφημοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναὸν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ κατέχων πάντα τῇ χειρὶ κύριος ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας· Χαῖρε σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου. Χαῖρε ἁγία ἁγίων μείζων. Χαῖρε κιβωτὲ χρυσωθεῖσα

[1] Cod. Paris. δεικνύς.

[2] In marg. cod. Escur. Χάριν δοῦναι θελήσας. In cod. Paris. v. 258 σχίσας σὺ δέ, contra metrum.

[3] In marg. cod. Escur. Ψάλλοντες σοῦ τὸν τόκον.

[4] Cod. Escur. σύμπαντα.

[5] Cod. Paris. μείζων καθάπαξ.

Θησαυρὲ τοῦ ζῆν κρειτ7όνως ἀδάπανε,
Βασιλέων κόσμησις εὐσεϐεσ7άτων,
Θυηπόλων καύχησις εὐλαϐεσ7άτων.
Ὦ σ7εῤῥὲ[1] πύργε χαῖρε τῆς ἐκκλησίας,
Καὶ χαράκωμα τῆς κάτω κραταρχίας.
Ὦ χαῖρε δι' ἧς καὶ τὰ νικητήρια,
Καὶ δυσμενεῖς πίπ7ουσι καθαιρούμενοι.
Ὦ χαῖρε τοὐμοῦ δυσπαθοῦς ἄκος φάους,
Ψυχῆς δὲ[2] θερμὴ τῆς ἐμῆς προσ7ασία.
Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.
Ὦ[3] μῆτερ, ἡ τεκοῦσα σεμνὴ παρθένος
Τὸν τῶν ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον,
Τὴν νῦν παρ' ἡμῶν προσφορὰν δεδεγμένη,
Ἅπαντας ἡμᾶς συμφορᾶς πάσης ῥύου,
Καὶ τῆς ἐκεῖσε τοῦ πυρὸς τιμωρίας
Τοὺς εὐσεϐῶς[4] βοῶντας ἀλληλούϊα.

τῷ πνεύματι. Χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. Χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεϐῶν. Χαῖρε καύχημα σεϐάσμιον ἱερέων εὐλαϐῶν. Χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος. Χαῖρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος. Χαῖρε δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια. Χαῖρε δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπ7ουσι. Χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία. Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας ἀλληλούϊα.

[1] Cod. Escur. σ7ερέ. Occasione data lexicis addam ex cod. Coisl. 94, fol. 212 r° et 213 v° στεῤῥοκαρδία, fol. 227 v° σ7εῤῥοκάρδιος, et fol. 278 v° σ7ερεοκαρδέω. Vox σ7ερεοκάρδιος jam nota ex Ezech. II, 4. Στεῤῥόψυχος ap. Jo. Eugenicum cod. Paris. 2075, fol. 16 v°. Adde et σ7ερεοπαγὴς ex *Bibl. Patr.* Mai, t. V, p. 63, et σ7ερεοποδέω *ibid.* p. 68.

[2] δὲ omittit cod. Paris.

[3] In marg. Ὦ πανύμνητε μήτηρ (leg. μῆτερ).

[4] Cod. Paris. τῷ θεῷ pro εὐσεϐῶς.

II[1]. Τοῦ Φιλῆ κυροῦ Μανουὴλ[2] τοῦ Ἐφεσίου σῖιχοι εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον.

Ὃ μὲν τύχη δείκνυσι, καλύπῖει χρόνος·
Ὃ δὲ χρόνος δίδωσιν, ἁρπάζει φθόνος·
Ἀλλὰ τὸν Ἀλέξανδρον αἰδοῖ τῶν πόνων
Τύχη μὲν ἀπέφηνε παντὸς βελτίω,
Χρόνος δὲ λαβὼν ὑπερέσχε τοῦ φθόνου.
Αἱ γὰρ ἀγαθαὶ τῶν φιλισῖόρων[3] φύσεις
Λαθεῖν ἀγεννῶς[4] οὐκ ἐῶσι τὸν μέγαν,
Ἐπείπερ αἱ μὲν δεξιοῦνται τοῖς λόγοις,
Αἱ δὲ χρόαις γράφουσι τὸν σῖεφανίτην·
Παγκόσμιος γὰρ εὐτυχεῖ τοῦτον πίναξ
Τοῖς ἀνδραγαθήμασιν ἐσῖηλωμένον.
Ἔγωγε μὴν τὸν ἄνδρα καὶ πρὶν θαυμάσας
Νῦν μᾶλλον ὑμνῶ τῆς πολυζήλου τύχης.
Ἔτι γὰρ ἡϐῶν[5] τῶν γερόντων ἐκράτει,
Καὶ χρημάτων ἤσκησεν ὑπεροψίαν,
Ἀρχὴν ἑαυτῷ παγγενῆ θησαυρίσας,
Καὶ πλαισῖὸς ὢν ἄπλαισῖος εὐθὺς εὑρέθη·
Καὶ γυμνάσας τὸ σῶμα τοῖς ὑπὲρ φύσιν
Μόνος τὸ πᾶν κατέσχεν ἀπῖέρῳ τάχει[6]·
Αὐτῷ δὲ τῆς γῆς οὐκ ἀποχρώσης ὅλης,
Καὶ δευτέραν δήπουθεν ἐζήτει κτίσιν·

[1] Ex cod. Paris. 1642, fol. 276 v°, edidit Cramer in *Anecd. Paris.* tom. I, p. 43. Habet et cod. Paris. 941.

[2] Prius erat Ἐμμανουὴλ, cod. 941.

[3] *φιλοσῖόργων* Cram.

[4] *εὐγενῶς* Cram.

[5] Cf. Boisson. *Anecd. gr.* t. II, p. 35.

[6] Cod. Flor. CXX, 7: *Σὺ δ' ἀπῖέρῳ φθάσασα τὸν κρίλην τάχει.* Theophan. Ceram. pag. 418 C: *Ἡ μὲν φήμη τῶν θεοσημείων ἀπῖέρῳ τάχει πανταχῆ διαθέουσα.* Ephræm. *Chronic.* 6254: *Συντρέχοντας ἀπῖέρῳ τάχει.* Tryphiod. 85: *Ἄπῖερος δρόμος.*

Κἂν εἶχεν αἰθὴρ δυσμενεῖς ἀπροσμάχους,
Ἐκ μηχανῆς ἂν εἷλε κἀκείνους τάχα.
Πλουτεῖ δὲ νυνὶ καὶ τελευτήσας φίλους
Οὓς ἂν περιὼν ἦγεν αὐτὸς ἐν φίλοις.
Πατρικιώτης μαρτυρεῖ λέγοντί μοι.
Καὶ τόνδε γὰρ ἔδειξε λαμπρὸν ὁ χρόνος
Ἐν τῇ καθ' αὑτὸν ὀλβιούμενον φύσει·
Ὃς ὢν φιλαλέξανδρος ἁπάντων πλέον,
Μᾶλλον δὲ φιλότιμος ἐκ τῶν πρακτέων,
Μικροῦ μὲν αὐτὸν πανταχοῦ ζῶντα βλέπει,
Καὶ τὴν πρὸς ἐχθροὺς δραστικὴν τύχην πνέει,
Φανεὶς ἐφ' ἡμῶν συμφυὴς Ἡφαιστίων.
Γράφειν δὲ καὶ πρὸς μέτρον ὑπήλειψέ με
Τὰς τοῦ μοναρχήσαντος ἀνδραγαθίας.
Ἐτίμα γὰρ δὴ καὶ τὰ μέτρα τῶν στίχων
Ὁ φιλομουσότατος εὐθὺς ἐκ βρέφους·
Πάντως δὲ ναρκᾶν οὐδαμῶς ἦν τὸν φίλον,
Τοσοῦδε θεσπίζοντος ἀνδρὸς τὸ γράφειν,
Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐκφράζειν βίον.
Ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἔδρα τοὺς παλαιτέρους,
Τοῦτ' αὐτὸς ἀντείληφεν ἐκ τῶν ὑστέρων·
Καὶ τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνειν θέλων
Ἐν τῇ δυνάμει τῶν λόγων σεμνύνεται·
Πλὴν ἀλλὰ νικᾷ πανταχοῦ καὶ τοὺς λόγους.
Καὶ γὰρ τὸ νικᾶν ὥσπερ ἐξ ἔθους ἔχων
Ὁ τρισαριστεὺς ἀντιπίπτει τοῖς κρότοις.
Οὐ μὴν σιγῇ τὸν ἄνδρα παρελθεῖν δέον,
Ὃς καὶ πρὸς ἐχθροὺς εὐμενὴς ἦν ἔσθ' ὅτε,
Παντὸς μίσους[1] ἄγευστον ἀθρῶν τὸ κράτος.

[1] μέσους Cram.

III[1]. Τοῦ αὐτοῦ μεταφραστικοὶ ἀπό τινος τῶν[2] τοῦ Λουκιανοῦ λόγων εἰς εἰκόνα ἔχουσαν ἐζωγραφημένον τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου γάμον.

Θάλαμος ἰδοὺ νυμφικὴν φέρων κλίνην,
Ἐφ' ἧς ἀτεχνῶς[3] εὐπρεπὴς ἡ Ῥωξάνη·
Σκοπεῖ δὲ τὴν γῆν ὡς ὑπ' αἰδοῦς ἡ κόρη,
Μὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐσῶτα βλέπῃ.
Ἔρως δέ τις πάρεστιν ἐξ ὀπισθίου,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν καλύπτραν ἑλκύσας
Τῷ νυμφίῳ δείκνυσι τὴν ποθουμένην.
Ἄλλος δ' ἀφαιρεῖ[4] τοῦ ποδὸς τὴν ἀρβύλην,
Δουλοπρεπεῖ[5] σχήματι καμφθεὶς εἰς γόνυ.
Ταύτην γὰρ ἂν βούλοιτο καὶ κατακλίνειν.
Ἄλλος[6] δὲ τῆς χλανίδος αὐτὸν[7] ἁρπάσας,
Ἕλκει πρὸς αὐτὴν[8] ἐμβριθῶς τὴν Ῥωξάνην.
Ὁ γοῦν βασιλεὺς γειτνιῶν τῇ παρθένῳ
Πρὸ τοῦ γάμου στέφανον εὐθὺς εἰσφέρει·
Καὶ νυμφαγωγῶν συμπαρῆν Ἡφαιστίων·
Ὃς ἀπερεισθεὶς εἰς τὸ μειρακύλλιον,
Τὸ φαιδρὸν, ὦ βέλτιστε, καὶ βρύον τόδε
(Πρὸς γὰρ τὸν Ὑμέναιον ἡ τέχνη βλέπει),
Γαμηλίου δείκνυσι πυρσοὺς λαμπάδος.
Ἄλλοι δ' ἔρωτες αὖθις ἡδεῖς ἐκτόπως
Ἐν τοῖς ὅπλοις παίζουσι τοῖς τοῦ νυμφίου.

[1] Ex eodem codice edidit Cramer, *loc. cit.* et post eum, ut ineditum, ex cod. Monac. CCLXXXI, Ideler, *Physic. gr. min.* t. I, p. 284. Habet et cod. Paris. 941. Refert Luciani Herodotum sive Aetionem, c. V seqq. p. 243 ed. Didot.

[2] *ἀπό τινος τοῦ* sine *τῶν* Cram.

[3] Cram. *ἀτέχνως*.

[4] Idel. *ἄλλοι δ' ἀφαρεῖ*.

[5] S. Epiph. *Opp.* tom. II, p. 106, et Cyrill. Alex. tom. III, pag. 335 B.

[6] Idel. *ἄλλοι*.

[7] *αὐτός* Cram. et cod. 941.

[8] Idel. *πρὸς αὐτόν*.

Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, ὡς ὁρᾶν ἔχεις, δύο
Κατωμαδὸν [1] φέρουσιν αὐτοῦ τὸ ξίφος.
Ἄλλοι δὲ δύο τῶν βασιλέων ἕνα
Ἠτlημένον σύρουσιν ἐκ τῆς ἀσπίδος,
Λαβόντες αὐτῆς τὰς ἀπὸ σκύτους [2] πέδας.
Εἷς δ' ἄλλος εἰσδὺς ὕπlιον τὸν [3] θώρακα
Τάχα τὸν ἑσμὸν [4] ἐκταράξει τῶν φίλων,
Ὅταν ἐπ' αὐτὸν [5] ἡ ῥοπὴ τούτους φέρῃ.
Πλὴν οὐ γραφὴ καὶ μῦθος ἁπλῶς ἃ βλέπεις·
Ἀλλ' ἔσlιν εὑρεῖν ἀπὸ τῶν δρωμένων
Ὡς αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐλθὼν εἰς γάμους
Τῶν ἀρεϊκῶν εἴχετο σπουδασμάτων.

IV [6]. *Τοῦ Φιλῆ σlίχοι ἐγκωμιασlικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν Κρήτης τὸν Ἱεροσολυμίτην τὸν ἐγκωμιάσαντα τὸν μέγαν τῶν Μυρέων Νικόλαον* [7].

Κρήτης ὁ ποιμὴν δεῦρο παρὼν Ἀνδρέας,
Ἀφίσlαται γὰρ οὐδὲ τοῦ νῦν συλλόγου
Τῷ πανταχοῦ παρόντι [8] συνὼν δεσπότης,
Τὸν Μυρέων πρόεδρον ὑμνεῖ τὸν μέγαν·
Δοκεῖ γὰρ ἐσlὼς εἰς τὰ τῆς τέχνης βάθη
Τοσοῦτον ἀθρεῖν οὐρανὸν τεραστίων [9],
Ψάμμον τε μετρεῖν ἢ φορυτὸν ἀσlέρων [10],
Ἢ κυμάτων πρόσχυσιν ἢ βλάσlης γένος·

[1] Cram. *κατωμαδὸν σύρουσιν ἐκ τῆς ἀσπίδος*, omissis vs. 23 et 24.

[2] Idel. *σκότους*.

[3] Idel. [*ἐς*] pro *τόν*.

[4] Conf. cod. Flor. CLIX, 6.

[5] Cram. *ὅταν δ' αὐτόν*. Ideler *ὅταν δ' ἐπ' αὐτόν*.

[6] Ex codice Paris. 3088, E. Bigotii manu, qui notavit : «Cod. Ambros. N. num. 351, fol. recent. script.»

[7] De S. Nicolao, episcopo Myrensi in Lycia, vide Fabric. *Bibl. gr.* tom. X, pag. 298.

[8] Cod. *πυρόντι*.

[9] Cod. *τεραστείων*.

[10] Conf. cod. Paris. x, 56.

Ἀλλ', ὦ κιβωτὲ[1] παντοδαπῶν θαυμάτων,
Οὐρανίων θάλαμε[2] θησαυρισμάτων,
Ἥλιε τῆς γῆς ἄφθονε πτωχοτρόφε,
Ἡ μὲν κάτω θάλασσα τῶν δεῦρο κρότων
Κεῖται προσηνὴς, σὺ δ' ἀναπλεῖς καὶ τρέχεις·
Τοῦ Πνεύματος γὰρ τὴν καλὴν αὔραν φέρεις,
Καὶ λιμένας δή τινας ἀῤῥήτους ἔχεις,
Ἀγωγίμοις βρίθουσι τὸν πλοῦν ἐξάγων.
Σοφὸς γὰρ εἶ σὺ τῶν ψυχῶν ἐπιστάτης·
Τὸν τοῦ βίου μάλιστα κοιμίζων σάλον[3],
Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῶν ἀβουλήτων λύεις,
Καὶ τοὺς κατακλύζοντας αἱρεῖς κινδύνους.
Πλὴν εὐμενῶς τὸ δῶρον ὁ πρᾷος δέχου,
Κἂν ἐξελέγχθῃ τοῖς κατορθώμασί σου·
Εἰ γὰρ παρῆν ἐνταῦθα καὶ νοῦς ἀγγέλου,
Καὶ γλῶσσα καινὴ, καὶ γραφῆς ἄλλης κρότος,
Καὶ ῥημάτων δύναμις ὑπερκοσμίων,
Ἔδραμεν ἂν ὅ φασι παρὰ Λύδιον[4],
Ἐπείπερ αὐτὸς εἰς τὸ νικᾶν ἐκρίθης,
Τροφεῦ προμηθεῦ[5], κἂν συνεκρίθης ὅμως.
Καὶ μὴν ἐπαινεῖς τὰς παραθέσεις, μάκαρ,
Εἴ που τὶς ἀνθάμιλλον[6] αὐτοῖς σε κρίνοι
Τοῖς εὐδοκιμήσασι καὶ πρὸ τοῦ νόμου,
Καὶ τοῖς μετὰ χάριτος ἠγωνισμένοις·

[1] Conf. cod. Paris. CCIII, 6.

[2] Conf. cod. Flor. CCXII, 2.

[3] Cod. Flor. CXIII, 15: Καὶ πραγμάτων ἅπαντα κοιμίζων σάλον. Conf. Sancti Ephræm. Syr. *Opp.* tom. I, pag. XXI: Καὶ θόρυβον πάντα βιωτικὸν, καὶ κλύδωνα, καὶ σάλον ἐκκλίνων. Maxim. Tyr. I, 1: Οὐχ ὑπομένουσι τὸν τῆς ψυχῆς σάλον.

[4] Cod. παραλύδιον. De hoc proverbio conf. *Paræmiogr.* in Παρὰ Λύδιον ἅρμα ibique interpr.

[5] Cod. προμυθεῦ.

[6] Cod. ἀνθάμαλλον.

Ὅταν γὰρ ᾖ τὸ πρᾶγμα νικῶν τὴν φύσιν,
Οὐκ ἔσῖιν ὑμνεῖν ἀπὸ τῶν ὑπὲρ φύσιν,
Ὥσπερ Θεοῦ θέλοντος ἐμφαίνειν θέαν,
Καὶ τὸ ξένον πρόσλημμα τῆς μετουσίας
Εἰς ἡλιακὸν παραμορφοῦμεν σέλας·
Ἀλλ' ἀκροατὴς[1] τῶνδε τῶν λόγων γίνου,
Καὶ τοὺς φόρους λάμβανε τοὺς ἐτησίους
Ζυγοσῖατῶν τὸ ψῆγμα τῆς προθυμίας.
Ὁ Χρισῖὸς αὐτός ἐσῖὶ δεικνὺς ἐν τύπῳ
Καὶ πρὸς τὰ λεπῖὰ τῆς καλῆς χήρας βλέπων·
Μᾶλλον δὲ καὶ πλούτιζε τοὺς πενεσῖάτους,
Καὶ τὴν χάριν βράβευε δαψιλεσῖέραν·
Ἰσάγγελος γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἐκδημίας
Ὑπῆρξας ἐν γῇ· σὺ δ' ἐπευλόγει, Θύτα.

V[2].

Χρυσοῦ Λόγου τράπεζα τοῦ ζῶντος, κόρη,
Καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς με τρέφε.
Σὺ τοῦ Λόγου τράπεζα, κἀγὼ σὸς κύων·
Τῶν θαυμάτων πρόσριπῖε, παρθένε, ψίχας.

VI[3]. *Ἐπίγραμμα ἕτερον εἰς τοὺς δ' δι' ἰάμβων τοῦ Φιλῆ.*

Πρὸς τὰς ἐπῳδὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων
Βύουσα τὴν αἴσθησιν, οἰκτρὰ καρδία,
Τῶν δεσποτικῶν ἀκροῶ διδαγμάτων·
Βρονταὶ γάρ εἰσιν ἐκ Θεοῦ προηγμέναι
Καὶ ῥεῖθρα[4] καινὰ μυσῖικῆς ἐπομβρίας,

[1] Cod. ἀκρατής, contra metrum et sensum.

[2] Edidit Boisson. *Anecd. gr.* tom. III, p. 23, ex cod. 1630, fol. 43 v°.

[3] Ex eodem codice, fol. 44 r°, edidit Boisson. *Anecd. gr.* tom. V, p. 171.

[4] De hac metaphora conf. cod. Vat. xi, 3.

Ὑφ' ὧν ὁ Σατὰν συσχεθεὶς ἀπεπνίγη.
Κἂν ἀστραπῆς ἔλλαμψιν ἀθρῆσαι θέλῃς,
Ἔχεις, ἰδοὺ, τὸ Πνεῦμα καὶ ταύτης πλέον·
Κἂν ὑλομανῇς ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας,
Κάθαιρε καὶ λίπαινε τὸν χέρσον βίον,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[1] εὐστοχῇ τῶν πρακτέων
Σταχυφορῶν[2] τὸ σπέρμα τῆς σωτηρίας.

VII[3]. Τοῦ Φιλῆ.

1. In S. Pascha et in tarditatem.

Εἰ[4] ζῇ τὰ νεκρὰ τῆς φθορᾶς ἐφθαρμένης,
Ἔδειξε Χριστὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένος.
Εἰ ζῇ δὲ καὶ νοῦς εἰς ψυχὴν ἥκων λόγων,
Ὁ γρήγορος νοῦς εὐφυῶς ἂν δεικνύοι[5].

2. Apologeticus suæ in Pontum fugæ.

Τὸν[6] ἀστυκὸν θόρυβον οὐ στέγων[7], πάτερ,
Εἰς Πόντον ἐκπλεῖς, ἀλλ' ὑποστρέφεις πάλιν,
Ἐκεῖθεν ἡμῖν ὄλβον οὐ φαῦλον φέρων,
Τὸν νῦν κριτικὸν τῶν ἐπισκόπων λόγον.

3. Ad eos qui ipsum acciverant, nec venerant in Paschate.

Τὰς[8] εἰς τὰ καλὰ βλαπτικὰς ὑποθέσεις
Σοφῶς ἀναιρεῖς, τούσδε συνθεὶς τοὺς λόγους,

[1] Cod. Flor. XLIV, 52.

[2] Conf. cod. Flor. LII, 2.

[3] In S. Gregorii orationes. Hæc tetrasticha edid. Bandini, *Catal.* t. I, p. 242 sqq. et Matthæi Mosq. 1780, in-4°, p. 6 sqq. Insunt et in codd. Parisin. 554 et 528 qui infra litteris A et B indicabuntur.

[4] Bandin. p. 242.

[5] A, δεικνύει.

[6] Band. p. 242. Jam ediderant Lambecius in *Comment. de Bibl. Cæs.* lib. III, cod. 80, p. 184; Jac. Tollius in *Itiner. ital.* pag. 200, et post eos Wernsdorf, pag. 308, sed sine versu ultimo.

[7] Codd. Par. στέργων.

[8] Band. p. 242. Leg. ὑπερθέσεις.

Καὶ μακαρισμῶν πάντας ἀξίους, πάτερ,
Τοὺς ὀξέως τρέχοντας εἰς ταῦτα κρίνεις.

4. Contra Julianum invectiva prior.

Πολὺς[1] μὲν εἶ σὺ πανταχοῦ νικῶν, πάτερ,
Μόνου δὲ τοῦ νῦν ἀκριβῶς ἥττων μένεις·
Ἐχρῆν γὰρ εἰς ἓν συνδραμεῖν πάντα στόμα,
Καὶ τὸν στυγητὸν τῷ Θεῷ καθυβρίσαι.

5. Invectiva secunda.

Ἰουλιανὸς[2] ἐγκαλυπτέσθω τρέμων,
Καὶ δευτέραν γὰρ ἔσχεν ἰδοὺ καιρίαν,
Ὡς τοξότου βάλλοντος εὐστόχῳ ῥύμῃ
Σοῦ, πάτερ, αὐτόν. Εἴθε καὶ τρίτην ἔθου.

6. Prima de Pace.

Ἔλυσε[3] μὲν τὴν γλῶτταν ἡ προθυμία,
Ἥνωσε δ' εὐθὺς τῶν μοναστῶν τὴν στάσιν
Τὰ τοῦ λόγου σφίγματα τοῦ προκειμένου,
Μή που τι δεινὸν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος πάθῃ.

7. In laudem Cæsarii fratris sui.

Ὁ[4] ζῶν ἀδελφὸς τὸν θανόντα δακρύων
Τὸν νῦν μονῳδεῖ καὶ τελευτήσας λόγον·
Ἑκάτεροι δ' οὖν τῷ Θεῷ ζῶσι πλέον,
Ἄλλους κρότους γράφοντες ἀλλήλοις πάλιν.

8. In laudem sororis suæ Gorgoniæ.

Καὶ[5] Γοργονίᾳ κειμένῃ τῇ συγγόνῳ[6]

[1] Band. p. 246.
[2] Band. *l. c.*
[3] Band. p. 242.
[4] Band. *l. c.*
[5] Band. *l. c.*
[6] Band. συγγένῳ.

Τὸ γρήγορον σὸν προσλαλεῖ, πάτερ, σ7όμα.
Πλὴν τοῦτο καινὸν, εἴγε μὴ θᾶτ7ον πάλιν
Πρὸς αὐτὸν ἐξέκυψεν ἡ σύμπνους λόγον.

9. Apologeticus ad patrem suum.

Ἰδοὺ[1] πατὴρ καὶ τέκνον, ἰδοὺ καὶ λόγος
Ἡδὺς πρὸς αὐτὸν, ὥσπερ ἐκ τόκου τόκος·
Ἐχρῆν γὰρ ἀμφοῖν τὴν γονὴν τὴν σαρκίνην
Καὶ τὴν λογικὴν προσλαβεῖν εὐτεκνίαν.

10. Apologeticus post reditum e fuga.

Ὁ[2] δραπέτης ἕσ7ηκε θαρρούντως λέγων,
Καὶ τοὺς δικασ7ὰς τῆς φυγῆς οὐκ ἐκκλίνει·
Μεῖναι γὰρ οὐκ ἦν τὴν σοφὴν ταύτην λύραν,
Καὶ τοὺς δυσηχεῖς τῇ πολιτείᾳ ψόφους.

11. Ad Gregorium Nyssenum.

Ἔδειξε[3] Γρηγόριος ἐκ τοῦ νῦν λόγου
Τὴν τῷ φίλῳ[4] πρέπουσαν εἰς φίλον[5] σχέσιν·
Τῷ γὰρ ἀδελφῷ τοῦ Βασιλείου τάδε
Σοφῶς διαιτῶν[6] ὡς τροφὴν καταρτύει.

12. De se ipso, et ad patrem senem.

Λαλεῖ[7] πρὸς υἱὸν ὁ σπορεὺς πλὴν ἀγράφως,
Λαλεῖ δὲ καὶ παῖς τῷ σπορεῖ πλὴν ἐγγράφως,
Καὶ γίνεται δὴ κρᾶσις ἀμφοῖν τις ξένη,
Λόγου σιωπὴ, καὶ σιγῆς αὖθις λόγος.

[1] Band. p. 243.
[2] Band. *l. c.*
[3] Band. *l. c.* Codd. Paris. A, B et Matth.
[4] τοῦ φίλου Band.
[5] φίλων A.
[6] δι' αὐτὸν Band. et Matth.
[7] Band. *l. c.*

13. In electione Eulalii Doarensium episcopi.

Θησαυρὸν [1], Εὐλάλιε, δογμάτων βλέπων,
Ἅρπαζε μὴ ψήγματα καὶ βώλους μόνον·
Γρηγόριος γὰρ μὴ φθονῶν σοι τῆς τύχης
Σωρηδὸν εἰσήνεγκεν αὐτὸν ἐνθάδε.

14. De pauperum amore.

Τράπεζαν [2] ἁβρὰν καὶ πρυτανεῖον μέγα,
Τὸν δεῦρο σαφῶς ὀργανοῖς, πάτερ, λόγον·
Καὶ τοῖς φίλοις πένησιν αὐτὸν ἐκδίδως,
Οἷς δὴ συναλγεῖν ἀξιοῖς τοὺς εὐπόρους.

15. In Macchabæorum laudem.

Ἔδειξε [3] Γρηγόριος ἐκ τοῦ νῦν λόγου
Πῶς δύναται νοῦς [4] ζωγραφεῖν πάντα χρόα·
Μικροῦ γὰρ αὐτοὺς ἠνθρακωμένους [5] βλέπω
Τοὺς παντοδαποὺς τῷ Θεῷ στεφανίτας.

16. In plagam grandinis.

Πατὴρ [6] σιωπᾷ καὶ λαλεῖ παῖς ἐνθάδε.
Τὴν [7] γὰρ χαλαζῶν ἐμβριθῶς κατηγμένων
Ὁ μὲν γέρων ἔπληξε καὶ συνεστάλη,
Ὁ δὲ πρὸς ἀκμὴν ἄλλον ἐξῆρε κτύπον.
Οὐρανόθεν χάλαζα ῥιφεῖσα βρύχει·
Πλὴν τὸν μὲν ἐκ γῆς πάντα καρπὸν συντρίβει·

[1] Band. p. 247.
[2] Band. p. 244. Codd. A, B et M.
[3] Band. *l. c.* Codd. A et B.
[4] *νοῦ* B et M. Deest in A.
[5] Band. *ἐνθρακωμένους*.
[6] Codd. A et B. Deest in Band. et in M. qui tantum habent tetrastichon sequens *Οὐρανόθεν κ. τ. λ.* Versus 9-16 sunt ab ineptis Philæ Simiis.
[7] Fort. *τῶν γὰρ χαλ.*

Ποιεῖ δὲ τὸν νῦν οὐρανοδρόμον[1] λόγον,
Πληγῆς πονηρᾶς ἀντιφάρμακον πόαν.
Χάλαζα δεινὸν τυγχάνει ὅταν ὕει·
Ὕδωρ δὲ λεπτὸν καὶ γλυκὺ ἄριστόν γε.
Τὴν γοῦν χάλαζαν Θεὸς εἴθε μὴ βρέξαι,
Ὕδωρ δὲ μᾶλλον ἡδὺ τὸ τρέφον στάχυν.
Ἀρούρας ὠφελεῖ καλὴ ἐπομβρία[2],
Ἀνομβρία δὲ τὰ σπέρματα ἐκθλίβει.
Αἰτούμεθα γοῦν τὸν Θεὸν τούτου χάριν,
Ὕειν τε καὶ λάμπειν, ἄνω δ' ἀὴρ ψύχειν.

17. Ad cives suos et ad præfectum irascentem.

Ἄρχοντος[3] ὀργὴ, δεῖμα τοῖς ὄχλοις μέγα,
Μεῖζον δὲ κακὸν, εἴ τις ἐκ τούτου στάσις.
Γρηγόριος γοῦν εὐφυῶς τοῦτο βλέπων
Ἑκατέρων ἵστησι τὸν λόγον μέσον.

18. Funebris in patrem.

Εἰ[4] σὺ μὲν υἱεὺς, καὶ σπορεὺς, ὃν δακρύεις,
Λόγος δὲ τὸν φύσαντα μὴ θνήσκειν, πάτερ,
Τί τοῦτο ποιεῖς; ἀλλὰ πῶς φησι, ξένε,
Μητρὸς ποθεινῆς ἀμβλυνῶ βρέμον πάθος.

19. Ad Julianum exæquatorem.

Τὸν[5] ἐξισωτὴν τῶν βασιλείων φόρων
Ὁ γρήγορος νοῦς δεξιοῦται τοῖς λόγοις[6],
Καὶ τοὺς φόρους τίθησιν εὐθὺς[7] μετρίους
Εὐσπλαγχνίας πλάστιγγας αὐτῷ ῥυθμίσας.

[1] Band. et M. αἰθεροδρόμον.
[2] Supra ἤγουν πολὺς ὑετός.
[3] Band. p. 243.
[4] Band. l. c.
[5] Band. p. 243. Codd. A et B.
[6] Band. τῷ λόγῳ.
[7] Band. et M. τίθησι μετριωτέρους. Cod. B. αὐτῷ pro εὐθύς.

20. De dogmatibus et constitutione episcoporum.

Καὶ [1] δογματισʹτὴς καὶ Θεοῦ ῥήτωρ γίνῃ,
Καὶ παιδαγωγὸς τῶν ἐπισκόπων, πάτερ·
Πολλοὺς γὰρ ἂν ἔβλεψεν αὐτοὺς ἡ κτίσις,
Εἰ μὴ σὺ τοὺς πρέποντας ἠκρίβους νόμους.

21. In laudem magni Athanasii.

Ἀθανάσιε [2], τάχα καὶ ζῇς καὶ πνέεις,
Ὡς οὐ παρελθὼν τὸν βραχὺν τοῦτον βίον [3].
Ἀθάνατον γὰρ πανταχοῦ σε δεικνύων
Ὁ γρήγορος νοῦς τόνδε σοι πνεῖ τὸν λόγον.

22. Secunda de pace.

Ἰδοὺ [4] συνελθὸν εἰς ὁμοφθόγγους βάσεις
Τὸ χθιζὸν ἀντίφθεγμα τῆς ἐκκλησίας!
Ὁ γρήγορος νοῦς τὸν σοφὸν τοῦτον λόγον
Εἰρηνικὸν σύνδεσμον αὐτῇ δεικνύει.

23. Tertia de pace.

Ἰδοὺ [5] τρίτον τίθησιν εἰρήνης λόγον
Ἡ δαυϊτικὴ [6] σφενδόνη τοῦ δεσπότου,
Δι' οὗ τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν καταισχύνει
Λύουσα πᾶν ὄνειδος ὀρθοδοξίας.

24. In S. Cyprianum.

Ὁ [7] Κυπριανὸς πρὶν μὲν ἦν γόης μέγας,
Ἐσύσ7ερον δὲ τῷ Θεῷ μείζων θύτης·

[1] Band. p. 244.
[2] Band. *loc. cit.* Codd. A, B et M.
V. 3 fort. leg. ἔβλεψε νωθρούς.
[3] Band. χρόνον.
[4] Band. p. 243.
[5] Band. p. 246.
[6] Band. διντικὴ.
[7] Band. pag. 244. Codd. A, B et M.

Ταύτης δὲ τῆς χάριτος οὐκ ἔχων κόρον
Καὶ μαρτυρικὸν δείκνυται θῦμα ζέον.

25. In laudem Heronis philosophi.

Ἄνθρωπον [1] ἐξόριστον ἀθρήσας, μάκαρ,
Εἰς τὴν κατ' αὐτὸν εὐτυχῶς ἀνηγμένον
Ἐκ τοῦ λόγου μάρτυρα μικροῦ δεικνύεις,
Καὶ ζηλότυπόν τινα τοῖς ἄλλοις νόμον.

26. De se ipso.

Ἀτθὶς [2] ὅλη σὺ, κἂν ἐπ' ἀγροῦ τι γράφοις·
Οὐ γὰρ τόποι κρίνουσι τὰς φύσεις, πάτερ.
Οὐκοῦν σεαυτῷ προσλαλεῖς καὶ τοῖς φίλοις
Τὸν πραγμάτων γέμοντα φαυλίζων βίον.

27. Adversus Eunomianos.

Ἔπληξεν [3] Εὐνόμιον ἡ σὴ σφοδρότης,
Καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ πάντας οἰκτροὺς δεικνύεις·
Εἴργεις γὰρ αὐτοὺς δογματίζειν ἀφρόνως,
Καὶ τοὺς ἀναιδεῖς ψαλμικῶς ἄγχεις γνάθους.

28. De theologia.

Ἄνωθεν [4], οὐ κάτωθεν, ὦ πάτερ, λέγεις·
Θεὸς γὰρ ἐν σοὶ, καὶ θεοῦ πλάκας φέρεις,
Καὶ δημαγωγεῖς εὐφυῶς καὶ κοσμίως,
Ἐπηλυγασθεὶς μυστικῆς αὔρας γνόφῳ.

29. De filio prima.

Τὴν τοῦ Λόγου γέννησιν ἡμῖν δεικνύων
Καὶ γνωσιμαχεῖς, καὶ λαλεῖς, πάτερ, ξένα·

[1] Band. p. 244.
[2] Band. p. 246.
[3] Band. p. 244.
[4] Et sequens, Band. *l. c.*

Πρὸς γὰρ ἀπαθῆ καὶ ῥοῆς ὑπερτέραν
Τίς ἂν ὅλως πρόβλημα γενναῖον τέκοι;

30. De filio secunda.

Πάλιν [1] τὸν υἱὸν δογματίζεις τῇ κτίσει,
Καὶ τεκνοποιεῖς πᾶσαν αὐτῷ τὴν φύσιν·
Καὶ γὰρ ὁ πατὴρ ἀσφαλῆ σε δεικνύει,
Τοῦ Πνεύματος λαλοῦντος, ἃ γράφεις, πάτερ.

31. De Spiritu sancto.

Ἕλλην [2] μὲν ἂν φλήναφος εἰς ὕδωρ, πάτερ,
Σὺ δ' εἰς τὸ σεπτὸν εὐφυῶς πνεῦμα γράφεις·
Καὶ γὰρ ἑαυτῷ ζωγραφεῖ καὶ δεικνύει
Κυροῦν ἅπερ φῄς, μὴ φυῇ νόθοις σέβας.

32. De moderatione in disputationibus.

Τὴν [3] ἐκ λόγων ἅμιλλαν, ὡς χρὴ, σεμνύνων,
Εὐταξίας δόγματα θεσπίζεις, πάτερ·
Τὸ κόσμιον γὰρ πανταχοῦ φίλον τίθῃς
Καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν εὐαρμοστίαν.

33. Adversus Arianos.

Ἀρειανοὶ [4] τεφροῦσθε ληροῦντες μάτην,
Τὴν γὰρ ὑμῖν ἔφλεξε κακοδοξίαν
Ὁ γρήγορος νοῦς ἀδρανοῦς ὕλης τρόπου [6]
Ὀξὺς κέραυνος εὑρεθεὶς τοῖς ἐκφύλοις.

34. In Ægyptiorum adventum.

Ὁ [5] μὲν Σολομὼν ἐκ νότου βασιλίδα,

[1] Band. p. 245.
[2] Band. *l. c.*
[3] Band. *l. c.*
[4] Band. p. 245.
[5] Band. p. 244.
[6] De hac voce dubito.

Σὺ δ' ἀνθυποσπᾷς χύματι γλώτ7ης, πάτερ,
Ἄπειρον ἑσμὸν εὐσεβῶν Αἰγυπ7όθεν,
Τὰ τῶν λόγων κρούματα θαυμάζοντά σοι.

36[1]. De se ipso.

Ἐπισκοπῆς[2] ἐρᾷν σε πᾶς τις ἂν λέγοι
Τῆς οὐ ταπεινῆς, ἀλλὰ τῆς ὑπερτάτης.
Καὶ γὰρ κατ' αὐτῶν ἐν λόγοις τῶν ἀφρόνων
Ἄνωθεν, οὐ κάτωθεν ὡπλίσθης, μάκαρ.

37. In illud Evangelii : *Quum consummasset Jesus*, etc.

Εὐαγγελικὰς[3] δεῦρο θαλάσσας βλέπων
Χαλᾷς τὸν ἁπλοῦν τῆς σαφηνείας βόλον,
Ζωγρῶν δὲ τὸν νοῦν τῶν ἀποῤῥήτων, πάτερ,
Τοὺς σοὺς ἐρασ7ὰς ἑσ7ιᾷς φιλοφρόνως.

38. In Theophania.

Ἄνθρωπε[4], συσ7άληθι πισ7εύσας μόνον,
Καὶ μηδὲν ἀμφίβαλλε τὸ πρᾶγμα βλέπων·
Τὰς γὰρ φύσεις ἤμειψεν ὁ κτίσ7ης Λόγος
Σαρκὸς μετασχὼν καὶ θεὸς μείνας πάλιν.

39. In S. Lumina.

Γυμνὸν[5] θεωρῶν τὸν θεὸν καὶ δεσπότην,
Ἄνθρωπε, γυμνώθητι παθῶν καὶ δράμε·
Ὁ γὰρ ποταμὸς τοῦ προκειμένου λόγου
Παντὸς μολυσμοῦ τὰς ψυχὰς ἀποπλύνει.

[1] « In codice Florentino extremæ orationi xxxv nulli versus præcurrunt; eos tamen additurus amanuensis, vacuum inter orationis titulum et initium reliquit locum. » Band. p. 247.

[2] Band. p. 246.

[3] Band. *l. c.*

[4] Band. p. 245. Codd. A, B et Matth.

[5] Band. *l. c.* Codd. A, B et M.

40. In S. Baptisma.

Ἰδοὺ[1] πάλιν βάπτισμα καὶ φώτων χύσις·
Δὶς γάρ σε, πιστὲ, πρὸς τὸ καλὸν ὀτρύνω.
Σὺ γοῦν πάλιν πλύθητι καὶ φῶς εἰσδέχου,
Καὶ τοῖς ὑποχραίνουσι μὴ χρῶ πρακτέοις.

41. In Pentecosten.

Ἀλλ'[2] οὐδ' ὁ νυνὶ συντεθεὶς, πάτερ, λόγος
Τοῦ πανσόφου πνεύματος ἐγράφη δίχα·
Καὶ γὰρ ἕνα κρίνει σε τῶν ἀποστόλων
Γλώττης ξένης πνέοντα πυρφόρον μένος.

42. Oratio in præsentia CL episcoporum.

Ἐπισκοπικὴν[3] σεμνύνων παρουσίαν
Τὴν τῶν λόγων τράπεζαν ὡς χρὴ δεικνύεις.
Καὶ γὰρ ἀγαθὸς ἑστιάτωρ εὑρέθης
Τὸ δογματικὸν, πάτερ, ἐγχέας πόμα.

43. In S. Basilium.

Πρόλογος[4] ὃν αὐθωρὸν ὁ Φιλῆς εἰς τὸν παρόντα λόγον ἐξεῖπεν.

Ἄλλος ποταμὸς ὁ προκείμενος λόγος[5]·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μυστικῶς ὁ δεσπότης
Τὰ κρυπτὰ τοῦ πλάσματος ἐκπλύνει πάθη,
Καὶ δείκνυται φῶς καὶ τὸ νῦν λύει σκότος,
Ὃ τοῦ γένους ἔκρυψε τὴν ἀκοσμίαν·
Ῥίψαντες οὖν ἅπασαν ἐκ γῆς φροντίδα[6]

[1] Band. p. 245. Codd. A, B et M.

[2] Band. *l. c.* Codd. A, B et M.

[3] Bandini, p. 246. Codd. A, B et Matth. in quo *εἰς μέσον τίθης* pro *ὡς χρὴ δεικνύεις*.

[4] Ex cod. Paris. 554, fol. 113 r°. Deest in cod. B et in Band.

[5] Cod. *ὁ προκείμενος ὁ λόγος*, contra metrum.

[6] Addidi *φροντίδα*.

Χωρεῖτε γυμνῇ τῇ ψυχῇ πρὸς τὸν λόγον,
Μᾶλλον δὲ βαπτίζεσθε καὶ ῥύπτεσθέ μοι
Ἄνδρες παρόντες, σὺ δ' ἐπευλόγει, Θύτα.
Ζῇς[1] μάλα σεμνῶς καὶ τελευτήσας, μάκαρ·
Ὁ σύννομος γὰρ αὖθις ἐψύχωσέ[2] σε,
Μονῳδίας ἔντεχνον ἰσχὺν ἐγχέας
Ὡς πνεῦμα καὶ πῦρ[3] τῇ σκιᾷ τοῦ λειψάνου.
Αὐχεῖ[4] μὲν Ἑλλὰς μυρίους τοὺς ἐκγόνους,
Αὐχεῖ δὲ Πόντος τὸν Βασίλειον μόνον,
Καὶ καταποντοῖ τῷ καλῷ τὴν Ἑλλάδα·
Εἷς γὰρ καθ' Ἡράκλειτον ἐστὶ μυρίοι.
Κυνηγετοῦσιν οἱ χαμαὶ κυνηγέται
Κραυγαῖς ὑλακαῖς πλεκτάναις δόλοις λόχοις·
Κυνηγετοῦσιν οἱ Θεοῦ κυνηγέται
Εὐχαῖς προσευχαῖς· πίστις ἐκ Βασιλείου.
Καὶ τίς δὲ, Βασίλειε, τοῦ φύντος πλέον
Καθηγεμὼν σοι καὶ διδάσκαλος πρέπει;
Ὅθεν παρ' αὐτῷ τὸν λόγον καὶ τὸν βίον
Ὡς ἀρχετύπῳ γνησίῳ συνηυξάνου.
Πόντος σὲ, Βασίλειε, γεννᾷ καὶ φύει,
Λόγοις δὲ Καισάρεια παντοίοις τρέφει·
Μεθ' ἧς Ἀθῆναι καὶ τὸ Βύζαντος πέδον.
Τίς οὖν σε τούτων ἀγκαλίσαιτο πλέον;
Ναὶ ναὶ τὸ λουτρὸν τοῖς Ἀθήνησι ξένοις
Ὡς πλῆκτρον ὡς φόβητρον ὡς καινὴ θέα·
Ἀλλ' ἄχρι ταῦτα τοῦ σοφοῦ Βασιλείου
Μόνου φυγόντος τοὺς νεηλύδων νόμους.

[1] Band. p. 243. Codd. A et B.
[2] εὐψύχωσε A.
[3] Band. et Matth. καὶ φῶς.
[4] Hoc et sequentia tetrasticha sub nomine Theod. Prodr. ed. Basil. 1536. Desunt in Band. et in cod. B.

Σοφισ7ομανεῖς Ἀρμένιε, πλὴν μάτην·
Καὶ κομψολεσχεῖς, πλὴν κενῶς χέεις ψόφους.
Καὶ τίς γὰρ εἶ σὺ συλλογισμῷ καὶ λόγῳ
Πρὸς Γρηγορίου καὶ Βασιλείου σ7όμα;
Καππαδόκαι τὸ πάσχον, ἡ νόσος λιμὸς,
Ἰατρὸς ἡ χεὶρ τοῦ σοφοῦ Βασιλείου·
Τὸ φάρμακον λέβητες ἐφθῶν κυάμων,
Ὑπηρετοῦντος θαῦμα τοῦ δεδωκότος.
Ἐκεῖνο τοῦτο νῦν ἄνω φῶς λυχνίας,
Ἐκεῖνο τοῦτο νῦν ὄρους ἄνω πόλις·
Καισαρέων γὰρ ἐγκαθίδρυται θρόνῳ
Τὸ πίσ7εως φῶς, ἡ θεόδμητος[1] πόλις.
Ἔπαρχος εἶ, Μόδεσ7ε, τοῖς ἄλλοις ὅλοις·
Μόνῳ δ' ὕπαρχος τῷ σοφῷ Βασιλείῳ.
Ἀρχὴ[2] γὰρ αὐτῷ, καίπερ ἐξάρχειν θέλων,
Μυρμηκιᾷς δὲ, καίπερ ὡς λέων βρύχων.
Οὐχ οὗτος ὁ χθὲς ἰταμὸν βρύχων λέων
Καὶ πάντ' ἀπειλῶν[3] τὸν μέγαν δεινὸν δρᾶσειν;
Νῦν ἱκετεύει, ποτνιᾶται, δακρύει,
Ζητεῖ νόσου λύτρωσιν, ἣν καὶ λαμβάνει.
Τῆς ὕβρεως ὕπαρχε καὶ τῆς αἰσχύνης,
Γυναῖκας αἰτεῖς ἐν Βασιλείου δόμοις,
Γυναῖκας αἰτεῖς ἐν μελάθροις ἀγγέλου,
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς τοὺς ἀφ' ὕψους οὐ τρέμεις.
Ἔζησας ὡς ἄσαρκος ἀγγέλου βίον·
Τέθνηκας ὡς ἔνσαρκος ἀνθρώπου μόρον·
Ἢ πῶς ἂν ὤφθης τῆς κάτω ζύμης μέρος,
Εἰ μὴ δὲ κἂν τέθνηκας, ὦ Καππαδόκη;

[1] Conf. cod. Esc. xxvi, 6, et *Patr. Apost.* ed. Cotel. t. I, p. 816.

[2] Huic versui inhæret vitium.

[3] Ed. καὶ πάντα ἀπ.

44. In novam dominicam.

Μάμας[1] ἀμολγαῖς εὐπαθῶν πρὶν δορκάδων
Πανηγυρικοὺς δεῦρο θηλάζει κρότους,
Καὶ τοῦ χρόνου δείκνυσι τὴν βασιλίδα
Ἣ πάσχα καινὸν καὶ ψυχῶν ἔαρ φύει.

45. In S. Pascha.

Ἔμπνευσις[2] ἰδοὺ τοῖς θανοῦσι δευτέρα,
Νοημάτων ἔχουσα καὶ τέχνης βάθος·
Παρῆκε γάρ[3] δὴ τὴν Ἐλισσαίου τρίτην
Ὁ γρήγορος νοῦς, τῆς σκιᾶς πεπαυμένης.

46. In Ezechielem[4].

Ἰεζεκιὴλ[5] τοὺς ἀποκρύφους λόγους
Ἤγαγες εἰς φῶς, ὥσπερ εἰς ὄρθρον σέλας,
Μή που τὶ καὶ πρόσκομμα τοῖς ἄλλοις φέροι
Τὸ γρίφον αὐτοῦ καὶ σκιᾶς γέμον, πάτερ.

47. In Ecclesiasten[6].

Ἐκκλησιαστὴς[7] μᾶλλον αὐτὸς εὑρέθης
Ὁ δημαγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν δογμάτων·
Συνήγαγες μὲν πᾶσαν ἀνθρώπων φύσιν,
Ὡς ἄλλος Ὀρφεὺς τεχνικῆς γλώττης μέλει.

48. Ad Cledonium prima.

Λάμβανε[8], Κληδόνιε, τὰς θείας πλάκας,
Ἃς σοι θεὸς πέπομφεν ἐγγεγραμμένας

[1] Band. p. 245. Codd. A et B.
[2] Band. *l. c.* Codd. A et B.
[3] γάρ τὴν τοῦ Ἐλ. Band. et B.
[4] *Edit.* tom. I, p. 870.
[5] Band. p. 247.
[6] *Edit.* tom. I, p. 874.
[7] Band. p. 247.
[8] Band. p. 246.

Τῷ δημιουργῷ τοῖς ἔργοις τῶν δακτύλων·
Τῶν γὰρ παλαιῶν ἧτῖον οὐδὲν ἐνθάδε.

49. Ad Cledonium secunda.

Καὶ [1] δευτέρας δέδεξο βροντὰς ὑψόθεν
Τὰς δογματικὰς ἀσῖραπὰς φρίξας τέως,
Βέλτισῖε Κληδόνιε· καὶ γὰρ ὁ γράφων
Ἐκχεῖ μετ' ἀκμῆς γνωσῖικὴν ἐπομβρίαν.

50. Ad Nectarium.

Στήριζε, Νεκτάριε, τὴν ἐκκλησίαν,
Καὶ τὰ σῖίφη λίπαινε μὴ βόσκων μάτην·
Ὁ γρήγορος νοῦς τοῦ Θεοῦ γὰρ [2] ἐνθάδε
Σοφῶς διασπᾷ τοὺς βαρεῖς ταύτης λύκους.

51. Ad virginem exhortatio.

Καλὸν [3] μὲν ἁπλῶς πᾶσα γυνὴ παρθένος·
Ἀλλ' ἣν ἂν αὐτὸς ἐμμελῶς ἀπαρτίσῃς,
Ἔχει τι πασῶν τῶν ἀδιδάκτων πλέον,
Ὦ νυμφαγωγὲ τῶν ψυχῶν τῶν ἀφθόρων.

52. Ad Evagrium monachum.

Εὐάγριε [4], θήραμα τῷ Γρηγορίῳ·
Θεῖον γὰρ ἀμφίβλησῖρον ἐνθάδε πλέκων
Ἄφωνον ἰχθὺν τόνδε μικροῦ δεικνύει
Τὴν τῶν λόγων δύναμιν ἐκπεπληγμένον.

VIII.

Δαβὶδ [5] μελῳδὲ μουσικῆς ἀποκρύφου,

[1] Et seq. Band. p. 246.
[2] Band. et cod. γὰρ τοῦ Θεοῦ.
[3] Band. p. 247.
[4] Band. p. 247.
[5] Psalterii græci Venetiis circa annum 1495 impressi extremam paginam

Σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῶν λόγων,
Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν,
Ἧς ἐσ7ὶν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα.
Καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυσ7ικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις·
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος [1]·
Συσ7έλλεται δὲ συμφορῶν ἀπλησ7ία·
Κοιμίζεται δὲ γνωσ7ικῆς ἅλμης κλύδων·
Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ σ7ερρότης·
Καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης·
Ἐλέγχεται δὲ τοῦ Σατὰν ἡ φαυλότης
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας.
Ὦ τίς τοσαύτην εὗρεν ἀνθρώπων χάριν,
Εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν;

IX. Τοῦ αὐτοῦ [2] εἰς εἰκόνα τοῦ ὑπεραγάθου σωτῆρος Χρισ7οῦ, ὡς ἀπὸ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου.

Σὺ μὲν καθισ7ᾷς γῆς με πάσης δεσπότην,
Ὁ παμβασιλεὺς ὑπεράγαθος Λόγος,
Καί μοι πρὸ ταρσῶν πᾶν τὸ βάρβαρον κλίνεις,
Ὡς καὶ φόρους μοι δουλικῶς συνεισφέρειν·
Καὶ προσκύνησιν οὐκ ἐμοὶ μόνον νέμει,
Ἀλλ' εἴ τις ἡμῶν εἰκονισθῇ καὶ τύπος·
Ἐγὼ δὲ τῷ πλάσαντι καὶ σ7έψαντί με
Καὶ ταῦτα πάντα δόντι καὶ σ7έψαντί με
Τὴν δουλικὴν εὔνοιαν εἰσφέρω πάλιν,

hi claudunt versus sine nomine auctoris; sed facile agnoscas Manuelem Philen cui restituendi sunt.

[1] Cod. Paris. CCIII, 40: Κοιμίζεται δὲ συμφορῶν μέγας κλύδων, Ἀμβλύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος.

[2] Id est Theodori Prodromi, ex codice 854, fol. 229 r°.

Καὶ ζωγραφῶν σε προσκυνῶ σου τὸν τύπον,
Καὶ τὴν ἀπ' ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ χάριν
Καθώσπερ ἄλλους εἰσκομίζω σοι φόρους·
Ἐμοὶ γὰρ ἐκ σοῦ καὶ βίου πρώτη πλάσις,
Καὶ σκῆπτρα καὶ πάτριος ἀρχικὸς θρόνος,
Καὶ μυρίων πέλαγος[1] ἀριστευμάτων,
Ὧν ἥλιος μὲν μάρτυς ἀψευδὴς ἄνω,
Κάτω δὲ τῆς γῆς καὶ θαλάττης τὰ πλάτη.
Ἀλλ', ὦ κραταιὲ, πανσθενὲς παντοκράτορ,
Καὶ τοὺς προλοίπους δάμασόν μοι βαρβάρους,
Καὶ τοῖς ἐμοῖς φύλαττε τὴν πόλιν πόνοις,
Καὶ ψυχικὴν δὸς ἐν τέλει σωτηρίαν.
Ἰωάννης σοι ταῦτα πιστὸς οἰκέτης
Πορφυρόβλαστος[2] Κομνηνὸς αὐτοκράτωρ,
Τῷ βασιλεῖ μου καὶ θεῷ καὶ δεσπότῃ.

X. Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἀναγνώσει[3].

Ὁ παμβασιλεὺς ἐξανέστη τοῦ τάφου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων μάθε
Πῶς ἐξανέστη τοῦ τάφου κεκλεισμένου
Καὶ κειμένου δ' ἄνωθεν αὐτοῦ τοῦ λίθου,
Καθὼς προῆλθεν ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Τῆς παρθενικῆς ἐσφραγισμένης πάλιν·
Ψευδὲς τὸ ῥητὸν, τίς γὰρ ἂν πίστιν λάβῃ[4];
Τὸ γὰρ ἀληθὲς τοῖς μαθηταῖς ἐκλάπη·

[1] Theod. Stud. codex Parisin. 891, fol. 237 r°: Ἀπὸ πελάγους τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀναρρυσάμενος. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 166 v°: Παρασῦρον διὰ τοῦ τῶν δακρύων ῥεύματος εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ.

[2] Theodor. Prodr. cod. Paris. 400, f. 113 v°: Ἄκουε πορφυρόβλαστε σκηπτοῦχε πολιοῦχε.

[3] Cod. 854, 229 v°. Cod. Ven. 512, sub nomine Philæ. Fort. del. v. 10.

[4] Fort. λάβοι.

Ποῖ δ' οἱ φύλακες ἦσαν; οὐκ ἐν τῷ τάφῳ
Ἐπαγρυπνοῦντες παρ' ὅλην γε τὴν νύκτα
Ὀλίγον ἀφύπνωσαν ἐκ ῥᾳθυμίας;
Εὐθὺς δ' ὁ νεκρὸς τοῖς μαθηταῖς ἐκλάπη·
Ἀσυλλόγιστον εἶπας, αἱ γὰρ σφραγῖδες
Σῶαι μένουσιν, ὡς λέγεις, ἐν τῷ τάφῳ·
Εἰ γὰρ ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἐκλάπη,
Οὐκ ἦν ὁ τάφος ἐσφραγισμένος πάλιν.
Πίστευε λοιπὸν, τὴν ἀνάστασιν λέγε,
Τοῖς στρατιώταις μηδαμῶς χρυσοῦν δίδου
Χριστὸν κλαπέντα μαρτυρεῖν πανταχόσε,
Ἐπείπερ οὐ δόξουσιν ἀληθῶς λέγειν·
Ὁ γὰρ ἀληθὴς ἀμετάβλητος Λόγος
Ἀρκεῖ τοσαῦτα τοῖς Ἰουδαίοις λέγειν.
Τυφλοὶ γὰρ ὄντες οὐ δύνανταί τι βλέπειν,
Ἀλλ' οὐδὲ κωφεύοντες ἀκούειν ὅλως·
Σὺ δ' ἐξαναστὰς, ὦ Θεοῦ θυηπόλε,
Τὸν εὐλογητὸν τοῖς προκειμένοις δίδου.

XI. Μονῳδικὸς[1] ἐπὶ τῷ γαμβρῷ τῶν βασιλέων κυρῷ Μανουὴλ τῷ Ἀνεμᾷ[2].

Ἐμέλλομέν σοι καὶ μονῳδίαν[3] γράφειν,
Ἥρως Μανουὴλ, κῆδος αὐτοκρατόρων,
Σοφὲ[4] στρατηγὲ, πύργε Ῥωμαίων μέγα,
Οἱ παιανικοῖς καὶ γαμηλίοις λόγοις

[1] Cod. Paris. 854, fol. 230 r°. Cod. S. Marci n° 512 cum lemmate: Monodica ἐπὶ τῷ γαμβρῷ τοῦ βασιλέως κυρίῳ Μανουὴλ τῷ ..... Fort. Theodori Prodromi.

[2] De hoc homine conf. Ducang. ad Zonar. tom. II, p. 122, ubi quosdam hujusce carminis versus ex nostro codice edidit, incerto, ut putat, auctore.

[3] Μονῳδίας cod. Venet.

[4] Versus 3-6 ap. Ducang. ubi male παιανικὰ et δακρύσθαι.

Τοὺς τῶν τέκνων σου συγκροτήσαντες γάμους·
Ἐμέλλομέν σε καὶ θανόντα δακρύσαι
(Ὢ πῶς λαλῶ θανόντα καὶ λαλεῖν σΊέγω!),
Καὶ πικρανεῖσθαι θλίψεως ἀψινθίᾳ
Οἱ σῇ ξυνάρσει πολλαχοῦ καὶ πολλάκις
Τὸ χαρμονικὸν ἐκτρυγήσαντες μέλι.
Τηρεῖ με καὶ γὰρ ὡς ἔοικεν ἡ τύχη
Τῶν δεσποτῶν μου τοῖς τάφοις θρηνεργάτην[1],
Σώζουσα κακῶς δυσΊυχῆ σωτηρίαν.
Πλὴν ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῆς τραγῳδίας
Ἐπεχέθη μοι καὶ τὸ ῥεῦμα[2] τοῦ λόγου.
Οὐ γὰρ τὸ συμβὰν ἐκτραγῳδῆσαι φθάνω,
Καί με προχυθὲν προφθάνει τὸ δάκρυον.
Οὔπω μονῳδεῖν ἄρχομαι τὰ τοῦ πάθους,
Καί με σΊεναγμὸς βύθιος προλαμβάνει.
Οὔπω προβάλλω τὰς λαβὰς τὰς πενθίμους,
Ἢ τῶν κατ' ἀρχὰς ἄρχομαι προοιμίων·
Καὶ πάλλεταί μοι καρτερῶς ἡ καρδία,
Δραμεῖν δ' ἀπειλεῖ καὶ προκύψαι τῶν ἔσω
Τὸ σΊέρνον ἐκρήξασα[3] πολλῇ τῇ βίᾳ.
Οἷον γάρ, ὦ κράτισΊε τῶν ἄσΊρων ἄναξ,
Ἰδεῖν ἐκαρτέρησας ἐν βίῳ πάθος,
Τόσον σΊρατάρχην δεξιὸν βουληφόρον

[1] Hac voce augenda lexica, quibus addi possunt : Βυρσεργάτης, Tzetz. Iambi, p. 511, ed. Kiesl. : Σκυτεύς, ταριχεύς, δυσγενὴς ἐργάτης. Versus syllaba brevior ; leg. βυρσεργάτης ex cod. Paris. — Καινεργάτης, Theodor. Lascar. *Bibl. Patr.* Mai, tom. VI, p. 260. — Πανεργάτης, Doxop. in S. Athanas. *Opp.* t. I, p. CLXIV. In Meliten. v. 3037 : Παντεργέ μου ; sed fort. leg. παντουργέ, quam formam adhibuit in v. 3031. — Σκηπτεργάτης, Theod. Lascar. *l. l.* p. 261. — Σφαιρεργάτης, id. *ibid.* p. 262.

[2] Eust. *Op.* p. 24, 38 : Τὸ γὰρ τοῦ ἐνθέου λόγου ῥεῦμα... προῤῥέον εἰς ἡμᾶς.

[3] Cod. ἐκρρήξασα.

Ἅδου πεσεῖν πάρεργον ἀκαρεῖ χρόνου·
Τόσον λέοντα καρτερὸν βαρυβρύχην[1]
Κεῖσθαι βρυχηθμοῦ καὶ θράσους λελησμένον·
Τόσην καλὴν ἅλωνα φιλανθρωπίας
Καινὴν παθεῖν λίκμησιν ἄχρι πυθμένος.
Ὦ[2] πάμμεγα φρόνημα καὶ βουλῆς πλάτος,
Ὕψος τύχης ἄτεκτον[3], ὄγκος ἀξίας,
Ἡρωϊκῆς βλάστημα τῆς ῥιζουχίας,
Καὶ ῥίζα πολλῆς εὐθαλοῦς εὐδενδρίας[4]!
Ὦ κόσμος ἠθῶν ἀγχινουστάτη φύσις,
Καὶ νοῦς ἀκάμας εἰς κυβέρνησιν μάχης!
Ὦ βλέμμα βασίλειον, ἀρχικὴ θέα,
Βραχιόνων κράτυνσις, ἀλκὴ καρδίας,
Καὶ πρῶτον εἶδος ἄξιον[5] τυραννίδος,
Ποῦ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκλελοιπότα κτίσιν,
Ὡς ναῦν ἀνερμάτιστον[6] ἐν κλυδωνίῳ,
Ὁμοῦ συνεισέδυτε ταύτην τὴν λίθον
Καὶ συστενοῦσθαι τῇ σορῷ συνειργμένα!
Ἄναξ[7] Μανουὴλ πορφυράνθητε κλάδε,

[1] Hac voce et ejusmodi sequentibus ditari possunt lexica. Βαρυαλγέω, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 177 r°: Κατηφιᾷς καὶ βαρυαλγεῖς. — Βαρυαλγία, Id. in corporis Sepult. p. 1500, B: Νὺξ βαρυαλγίας καὶ συμφορᾶς. — Βαρυβρίμητος, Theod. Prodr. ap. Boisson. *Anecd. nov.* p. 377: Καὶ μὴ βαρυβρίμητον, ὑψαυχηβρέμην. — Βαρύδαρτος, Theod. Stud. p. 466 A. — Βαρύγχητος, Jo. Damasc. *Opp.* tom. II, p. 837 A: Βαρύγχητον ἐκπέμπει μέλος. — Βαρυκακοδαίμων, codex Parisin. 2750 A, fol. 104 v°. — Βαρυλάλος, cod. Paris. 2421, fol. 53, 2ª part. — Βαρυογκώδης, Meletius, *De homine*, pag. 9, ed. Cramer. — Βαρυστέναχος pro πολυστέναχος, codex Coisl. Constant. Manass. v. 4008. — Βαρύστερνος, *Schol. Homer.* Villois. Λ, 5, et Matrang. *Anecd. græc.* p. 378.

[2] Vers. 33, 34, 37-41 ap. Ducang.

[3] Fort. ἄτευκτον.

[4] Hæc vox lexicis deest.

[5] Ducang. male ἄξιον τῆς τυρ.

[6] Cod. ἀτερμάτιστον.

[7] Vers. 46-49 ap. Ducang. ubi πορφυράνθητος κλάδος.

Εἴπερ ποτὲ σ7ύγνασον ἐν τῷ νῦν πάθει[1],
Καὶ πολλαπλῶς δάκρυσον οὐχ ἕνα τρόπον·
Ἐζημιώθης τὸν σ7ρατάρχην τὸν μέγαν
Τὴν[2] ὡς ἀληθῶς ἀδαμαντίνην σπάθην,
Τὸν χάλκεον χάρακα τῆς Βυζαντίδος·
Ἐζημιώθης τὸν σοφὸν βουληφόρον,
Τὸν ἐμβριθῆ νοῦν καὶ ταχὺν καὶ γεννάδαν·
Ἐζημιώθης τμῆμα τοῦ γένους μέγα,
Καὶ πρός γε τούτοις τὴν ὁμώνυμον χάριν.
Πέπ7ωκέ σοι πύργωμα τῆς ἐξουσίας,
Ὄλωλέ[3] σοι τάφρευμα τῆς σκηπ7ουχίας,
Παρῆλθέ σοι σ7ήριγμα τῆς μοναρχίας,
Τὸ χαλκοβαφὲς[4] κατεθλάσθη σου δόρυ,
Ἡ βαρβαροδμήτειρα[5] τέθλασ7αι σπάθη,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς εὐτυχῶν τοῖς πρακτέοις
Εἴπερ τις ἄλλος τῶν πρὶν αὐτοκρατόρων,
Κατευθύνοντος τοῦ Θεοῦ σοι τὰς τρίβους·
Ταύτην δὲ δυσ7ύχηκας ἄρτι ζημίαν,
Ἀντίῤῥοπόν σου τῶν πρὶν εὐτυχημάτων
Τὸν γαμβρικὸν θάνατον ὤμοι τοῦ πάθους
Ἡ[6] πορφύρα πένθησον ἡ τρισολβία·
Τὸ σὸν καλοῦν βλάσ7ημα, τὸ χρυσοῦν δῶρον,
Μελενδυτοῦν βλέπουσα τὴν Θεοδώραν.
Τῷ γὰρ ἑαυτῆς συμφάνασα[7] φωσφόρῳ
Καὶ δύντι συνέδυνεν ἐν τοῖς ἀμφίοις.
Θυγατέρες[8] πενθεῖτε τὸν φυτοσπόρον·

[1] Ducang. πένθει et πολλαπλασίοις δάκρυσιν.

[2] Versus 50-52 ap. Ducang.

[3] Versus 57-60 ap. Ducang.

[4] Ducang. χαλκόβαφες.

[5] Vox addenda lexicis. Ducang. βαρβαροδ' μήτειρα τεθλάσ7η.

[6] Vers. 67-71 ap. Ducang.

[7] Ducang. συμφάνευσα.

[8] Hic vers. ap. Ducang.

Χρυσᾶς ῥοὰς σπένδοιτε τούτῳ δακρύων·
Πρέπει γὰρ ἡμῖν ταῖς καλαῖς Ἡλιάσι
Τὸν Φαέθοντα δακρυούσαις τὸν μέγαν
Χρυσοῦν ῥέειν δάκρυον ἀντ' ἠλεκτρίνου.
Συγγαμβρικὴ[1] σύνταξις, οἱ συνδέσποται,
Τὸ ῥῆγμα πενθήσατε[2] τῆς τετρακτύος·
Ἀπεῤῥάγης[3] γὰρ ἡ τετράπλευρος φάλαγξ,
Ἀδελφικὴ σύμπνευσις ἡ τῆς πορφύρας·
Τὸν τῆς ἀδελφῆς συμμερίσατε[4] στόνον·
Ἐκδυτε[5] γαμβροὶ τὴν ὅλην πανοπλίαν,
Ἡ πενθερικὴν οὐκ ἀπήμυνε βλάβην·
Ἢ ποῦ γὰρ ἂν χρήσεσθε τοῖς ὅπλοις τόσον;
Ποῦ δ' ἂν ἐπαῤῥήζητε[6] Ῥώμῃ τῇ νέᾳ,
Μὴ καθελόντες τὴν τυραννοῦσαν σπάθην,
Τὸν δεσπότην μου καὶ τὸν ὑμῶν δεσπότην;
Ἡ στρατιὰ θρηνεῖτε τὸν στρατηγέτην,
Τὸν κοσμικὸν φρούραρχον οἰμώξατέ μοι·
Τὰ βαρβάρων σκιρτᾶτε καὶ μόνα γένη,
Τόσων βριαρῶν ἐκλυθέντα δακτύλων·
Ἢ δακρύοιτε καὶ τὰ βαρβάρων γένη,
Ἂν ἀνδρὸς ἐχθροῖς ἀρετὴ τιμητέα·
Οἱ δημοσίαις ἐκδεθέντες πλεκτάναις,
Καὶ τὴν ἐκεῖθεν οὐ στέγοντες ἀγχόνην,
Πενθεῖτε τὸν λυτῆρα τοῦ πικροῦ βρόχου·
Οἱ βασιλικῶν θυμικῶν πυρεκβόλων
Σφοδρὰν ἑαυτοῖς ἀνακαύσαντες φλόγα,
Τὸν ἄνεμον ζητεῖτε τὸν ζεφυρίτην

[1] Vers. 77-80 ap. Ducang.
[2] Ducang. πενθήσασα.
[3] Ducang. ἀποῤῥάγησα.
[4] Ducang. συμμετρήσατε.
[5] Ducang. ἔκδοτε.
[6] Fort. ἐπαρήξητε.

Ἐαρινὰ πνεύσαντα ταῖς ὑμῶν τύχαις,
Καὶ τὴν Ἀερμὼν[1] ἐκκαλεῖσθέ μοι δρόσον·
Καὶ γὰρ παρωνόμασῖο πρὸς τῶν ἀνέμων,
Ἀλλ' οὐ ῥιπισῖὴς ἦν θυμοῦ βασιλέων
Ὡς καικίας τις, ὡς θρασὺς ἀπαρκτίας,
Κατασῖολεὺς[2] δὲ καὶ πραΰνουσα δρόσος,
Χρησῖὸς μεσίτης τοῖς κρατοῦσι δεσπόταις,
Καὶ τὸν μεσίαν ἐκμιμούμενος Λόγον.
Πανοπλίᾳ σῖέναζε τὸν πανοπλίτην,
Εἴ τις τέως αἴσθησις ἐν πανοπλίᾳ.
Ὦ συμφορᾶς ἅπαντα νικώσης γόον,
Καὶ θλίψεως ἅπασαν ἡτῖώσης φύσιν!
Τίνα προκλαύσω καὶ σῖενάξω προφθάσας
Καὶ τοῖς σῖαλαγμοῖς προῤῥανῶ τῶν δακρύων
Σὲ τὸν θανόντα καὶ προανηρπασμένον[3],
Καὶ συναναρπάσαντα κοινὰς ἐλπίδας;
Σὲ τὸν δύναντα καὶ κρυβέντα φωσφόρον,
Καὶ συγκατακρύψαντα[4] κοσμικὸν σέλας;
Σὲ τὸν κατασῖραφέντα πύργον Αὐσόνων,
Καὶ συγκατασῖρέψαντα τῆς Ῥώμης τύχας;
Σὲ τὸν κλαπέντα παμβόητον[5] λυχνίτην
Ἐκ τοῦ μεγίσῖου καὶ βασιλείου σῖέφους,
Κἀντεῦθεν ἀμβλύνοντα τὴν τούτου χάριν,
Ἢ τὴν ξύνευνον τὴν περιλελειμμένην,
Τὴν θανατῶσαν πολλάκις τῆς ἡμέρας,
Τὴν σοὶ ξυνανθήσασαν ὡς φοῖνιξ νέος,

[1] Psalm. CXXXII, 3.

[2] Vox addenda lexicis.

[3] Nicephor. Cpol. in *Spicil. Solesm.* tom. I, p. 321 : Διὰ τῶν προαναρπασθέντων λόγων. Codex Parisin. 996, fol. 96 v°. Conf. Jo. Chrys. t. I, p. 82, D.

[4] Hanc vocem ignorant lexica.

[5] Vid. Meliten. v. 1407.

Καὶ σοὶ συνεκψυγεῖσαν[1] ὡς χόρτος χλόης·
Τὴν χθὲς περιθρύλλητον εἰς εὐτυχίαν,
Καὶ νῦν περιθρήνητον εἰς δυσῖυχίαν·
Τὸ λευκέρυθρον πορφυράνθητον[2] ῥόδον,
Καὶ νῦν μέλαινα τοῦτο καλύπῖει κάλυξ·
Τὴν μακαρισῖὴν οὐ τοσοῦτον ἐκ γένους,
Οὐδ' ἀπὸ τριπλῆς εὐκλεοῦς μοναρχίας,
Οὐδ' ἀπὸ διπλῆς πορφυροϐλασῖησίας[3],
Ἄλλης τε λαμπρότητος ἀξιωμάτων,
Ὅσον παρ' αὐτῶν τῶν καλῶν τῶν τοῦ τρόπου,
Ἃ βασιλικὴν οἶδε κοσμεῖν καρδίαν
Ὑπὲρ λίθους λάμποντας, ὑπὲρ μαργάρους,

[1] Hac voce augenda lexica, quibus accedat Ἐπαναψύχω ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 58 v°: Ἕτεροι δὲ ὑπῖιάζοντες ἐπὶ κλίνης ῥιπίσιν ἐπαναψύχουσι.

[2] Conf. supra v. 46. Theodor. Prodrom. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 404: *Συμφρούρει δὲ καὶ τοὺς αὐτοῦ πορφυρανθήτους παῖδας.* Hac forma ditari possunt lexica quibus addam alia ejusmodi composita: Πορφυροκρατὴς, Th. Prodr. cod. Par. 2087, fol. 217 r°: *Ἥλιε πορφυρακρατές* (l. *πορφυροκρ.*). — Πορφυραυγίζω, cod. Par. 2256, fol. 84 v°. — Πορφυροϐάπῖω, Meliten. 83: *Τὴν βαφὴν τῶν χρωμάτων ..... πορφυροϐεϐαμμένην.* Id. 1218: *Ἦν δὲ καὶ πέπλον ἄνωθεν πορφυροϐεϐαμμένον.* — Περιπορφυρίζω, Meliten. v. 2839: *Λευκὸν ὁμοῦ καὶ κόκκινον καὶ περιπορφυρίζον.* Unde conjunctim vox Πορφυρολευκοκόκκινος, Id. v. 45: *Πορφυρολευκοκόκκινον δεικνύσασα τὴν ὄψιν, Καὶ χρυσοπρασινίζουσα τῇ θέᾳ τῶν πλοκάμων.* Id. v. 81: *Πορφυρολευκοκόκκινον ἐν μέρει φαινομένην, Καὶ χρυσοπρασινίζουσαν καὶ βενετυφοροῦσαν.* Id. vers. 2842: *Πορφ. ἔχειν χρωματουργίαν.* — Συμπορφυροϐαφέω, Anastas. Sin. *Hodeg.* p. 306: *Οὔτε γὰρ ἐὰν τὸν ἴδιον ὄνυχά τις πορφυροϐαφήσῃ* (al. *τὸν ἴδιόν τις ὄν. πορφυροϐαφήσας*) *ἤδη καὶ τὴν σάρκα καὶ τὸ ὀσῖοῦν τοῦ δακτύλου* (al. *καὶ τοὺς δακτύλους*) *συνεπορφυροϐάφησε.*

[3] Hanc vocem ut et sequentes ignorant lexica: Ἀγριόϐλασῖος, *Miracul. S. Demetrii*, n° 124: *Τὰς ἀγριοϐλάσῖους βοτάνας.* — Ἱερόϐλασῖος, Theod. Stud. in *Bibl. Patr.* Mai, tom. V, p. 56: *Ἡ ἱερόϐλασῖος ῥάϐδος τοῦ Ἀαρών.* — Παραναϐλασῖέω, Nicol. Patriarch. epistol. *Spicil. Rom.* tom. X, p. 288: *Τοῖς θρήνοις καὶ τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς μέμψεσι καὶ ταῖς ἐγκλήσεσιν, ὥσπερ τισὶ παραϐλάσῖημασι πονηροῖς, ἔδωκε τὸ παραναϐλασῖεῖν.*

Καὶ πᾶσαν ὕλην τὴν χαμαὶ τιμωμένην.
Οἰκτρὸν μὲν, οἰκτρὸν καὶ τὸ σὸν πάντως πάθος·
Καὶ πῶς γὰρ οὐχὶ, τηλικοῦτον ἀστέρα
Ἀποῤῥαγῆναι τῆς βασιλείου στέγης
Καὶ νυκτὸς ἀσέληνον ἐκχέαι σκότος;
Πῶς δ' οὐχὶ κοινῆς ἄξιον θρηνῳδίας
Αὐτὸν ψυγῆναι τὸν μέγιστον Εὐφράτην,
Καὶ κοινὸν αὐχμὸν ἐνσκεδάσαι τῇ κτίσει;
Ἡ συμφορὰ δὲ τῆς νέας χήρας ὅμως
Πλείω πρὸς αὐτὴν ἐκκαλεῖται τὸν γόον.
Σὺ μὲν γὰρ ὧδε λαμπρὸν ἀνθήσας ὅσον
Καὶ βασιλικὸν εὐτυχῶς ζήσας βίον,
Καὶ τῶν ἀνάκτων τὴν σχέσιν προαρπάσας
Ὑπερφέρουσαν καὶ παρεξηλλαγμένην·
Πίστιν γὰρ ὀρθὴν αὐτὸς αὐτοῖς εἰσφέρων
Τὸν ἐξ ἐκείνων ἀντελάμβανες πόθον,
Λαμπρῶς τε τοῖς σοῖς νυμφαγωγήσας τέκνοις,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τὴν χαμαὶ λαχὼν χάριν,
Εἴπέρ τις ἐστὶν ἐν φθορᾷ τέως χάρις
Δράσας τε πολλοὺς κατὰ τὸν θεῖον λόγον
Ἐκ τοῦ Μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας φίλους,
Καὶ πολλὰ τῆς γῆς οὐρανῷ θησαυρίσας·
Κειράμενός τε τὴν κάτω ταύτην τρίχα,
Καὶ τὸ τρίχινον ἐνδυσάμενος ῥάκος
Μετῆρες ἔνθεν εὐχερεστέρῳ τέλει,
Καὶ τῶν κάτωθεν ἐκραγεὶς βασιλέων
Τῷ τοῦ Θεοῦ σου νῦν παρεδρεύεις θρόνῳ·
Καὶ βασιλείαν τὴν ἀνωτάτω βλέπεις.
Ἡ δ' εἰς ὀδυρμοὺς ὑπελείφθη τῷ βίῳ
Καὶ τὴν ἀειστένακτον ἀντλεῖ πικρίαν·

Ἀμείβεται δὲ φιλοτίμῳ δακρύῳ
Τὴν τοῦ παρόντος φιλοτιμίαν πάθους,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς θανάτων κοινῶν τρόποις
Ἐπείγεται φθάσαι σε τῆς φιλανδρίας·
Ἀλλ' ἄνες ὀψὲ πορφύρας θεῖε κλάδε,
Καὶ μέτρα σου δὸς τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων,
Κοίμισον ὀψὲ τὸν κλύδωνα τῆς λύπης,
Κόπασον ὀψὲ τὴν θάλασσαν τῶν πόνων.
Τί τοὺς θανόντας, ἀθάνατε, δακρύεις;
Ἴδῃς τὸν ἄνδρα καὶ συναφθήσῃ πάλιν
Καινὴν συναφὴν μυστικῆς κοινωνίας,
Πλὴν ἀλλ' ὅταν σε τῶν κάτω δεσμῶν λύσῃ
Ὁ μέτρα τάξας καὶ πνοῆς καὶ θανάτου.
Τί δὲ προλαβεῖν [1] ἀξιοῖς σὺ τοὺς ὅρους,
Οὓς ὁ πλάσας τέθεικεν ἀῤῥήτοις λόγοις;
Θνητοφρόνων [2] τὸ πάθος Ἑλληνοφρόνων,
Ἀνάστασις δὲ σοὶ νεκρῶν κατηγγέλη.
Ὕπνωσέ σοι χρόνιον· ὁ ξυνευνέτης,
Ὕπνωσεν ἠρέμησεν ἐκ μακρῶν πόνων·

[1] Cod. προσλαβεῖν.

[2] Vox addenda lexicis, quibus plura alia in φρων desinentia composita addam: Γηραιόφρων, Jo. Tzetz. *Epist.* 57, pag. 49. — Γλυκόφρων, Anon. *Codd. Monac.* tom. II, p. 176: *Εἰ γοῦν θέλεις σὺ καὶ Λυκόφρονος τρόπῳ, Γλυκόφρονος νῦν, ὡς θέμις ἐγνωσμένον.* — Δυσβουλιόφρων, codex Parisin. 2313, fol. 102 r°. — Ἐναντιόφρων, Anon. cod. Paris. 2506, fol. 14 r°: *Ἀκριτοβούλους, ἐναντιόφρονας, ἀλαζόνας, ὑβριστάς.* — Εὐθυδικόφρων, Theod. Lascar. ap. Mai. *Bibl. Patr.* tom. VI, p. 261. — Καταλαμπτίφρων (?), Id. *ib.* p. 262. — Μαρτυρόφρων, Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 216 r°: *Ταῦτα ψυχῆς μαρτυρόφρονος.* — Οὐλοόφρων, *Schol. Hom.* p. 783, edit. Bachm. — Πανέκφρων, Theodor. Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. V, p. 52. — Παρθενόφρων, Leo Magister, ap. Matrang. *Anecd. gr.* pag. 568: *Παρθενόφρονα μέλη δέχνυσο ταῦτα.* — Ταυτόφρων, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 180 r°: *Ἀθλητὴς Χριστοῦ σύμψυχος, ταυτόφρων.*

Τί γοῦν τὸν ὑπνώτΊοντα μακρὰ δακρύεις;
Τί δὲ σΊενάζεις τὸν κατηρεμηκότα,
Ὡς ἐξεγείρῃς τῶν σΊεναγμῶν τῷ κτύπῳ·
Μεῖνόν τι μικρὸν, καὶ τὸ σάλπιγγος σΊόμα
Τὸν σΊρατιώτην ἐξεγείρει σοι πάλιν.
Σὺ πενθερικὴ[1] δρουγγαρικὴ καρδία,
Τῆς φύσεως αὔχημα καὶ τῶν βιβλίων,
Νῦν σοῦ προβαλοῦ τὴν ἴυγγα τῶν λόγων,
Καὶ τὴν καλὴν σειρῆνα τῆς εὐγλωτΊίας.
Νῦν σοῦ τὸν Ἑρμῆν τὸν παρήγορον λάλει,
Τὴν συγγενικὴν ὡς κατευνάσῃς ζάλην·
Ἢ καὶ σὺ πενθεῖς καὶ παρηγόρων δέῃ;
Κἀνταῦθα καὶ σὺ μαλθακώτερος γίνῃ,
Ὅπου τε πένθος γνησιώτερον ῥέει·
Ἀλλ' ὁ ζέσας ἄνασσα τὴν σὴν καρδίαν,
Πλήξας δὲ μᾶλλον ἢ σπαράξας εἰς βάθος,
Καὶ πῦρ ἀνάψας ἐν μέσοις τοῖς ἐγκάτοις,
Καθ' ἥπατός τε πικρὸν ἐκτείνας βέλος
Καί σοι κεράσας πικρίας πλήρη σκύφον
Τὸ ζέσμα παύσοι καὶ δροσίζοι τὴν φλόγα·
Καὶ κουφιεῖ σου τὴν ὀδύνην τοῦ βέλους,
Καὶ γλυκανεῖ σου τὴν ἐνοῦσαν πικρίαν
Παρηγορίας ὑψόθεν χέας μέλι[2].

XII. Τοῦ[3] Φιλῆ πρὸς ἰατρόν.

Ἰατρὲ, μὴ δίωκε τὸν τῦφον μάτην.
Εἰ γὰρ σιωπήσας[4] ἀκριβῶς ἀνακρίνῃς[5]

[1] Cod. συμπενθερική.
[2] De hac metaphora conf. cod. Par. LVI, 54.
[3] Ex cod. Flor. 17, Plut. 59, f. 2 v°, edidit v. d. Piccolos, *Suppl. à l'Anthol.* p. 199.
[4] Fort. σκοπήσας Picc. recte.
[5] Fort. ἀνακρίνεις.

Ὅθεν πορίζῃ τὰς ἀφορμὰς τοῦ βίου,
Αὐτὸς σεαυτὸν καὶ μυσαχθήσῃ τάχα,
Τροφῆς χορηγοὺς οὖρα καὶ κόπρον[1] ἔχων.
Χρὴ οὖν ὀφρὺν ῥίψαντα τὴν ἐπηρμένην
Κόπρου σκάφας βλέπειν σε καὶ τὰς ἀμίδας,
Ὅθεν τραφήσῃ καὶ πόρους ἕξεις βίου.

XIII. Πρός[2] τινα τῶν φίλων παραινετικοί.

Ἐγώ σε φιλῶν, καὶ πρὸ τῶνδε τῶν λόγων,
Μᾶλλον δὲ πενθῶν ὑπὸ φιλοστοργίας
(Νεκρῷ γάρ ἐστιν ἀκριβῶς εἰκασμένος[3]
Ὁ μὴ λόγῳ πρέποντι κοσμῶν τὴν φύσιν),
Προὔθηκά σοι, βέλτιστε, γυμνὸν τὸν βίον,
Ὡς ἂν διδαχθῇς τὰς κενὰς ὑποκρίσεις,
Καὶ μὴ ταραχθῇς ὑπὸ τῆς ἀπειρίας,
Ὥσπερ μίμους φόβηρον[4] εἰ βλέπει βρέφος·
Καὶ νῦν δὲ τουτὶ τὸ χρυσοῦν πάσχων πάθος,
Κἂν αὐτὸς ὑπόχαλκος εὑρέθης φίλος,
Καὶ καθάπερ δύσοιστον ἐτμήθης μέλος,
Πληγεὶς ἐφ' ἡμᾶς δυσμενοῦς γλώττης βέλει[5],
Πάλιν παραινῶ μὴ περιχαίνειν κάτω,
Μὴ ζῆν κυνηδὸν, μὴ ῥοφῆς[6] τὸ πᾶν θέλε.
Εἰ γὰρ ἔχεις βούλιμον, οὐχ ἕξεις κόρον,
Πρὶν ἂν πίνῃς κύλικος[7] ἐμπίκρων πόνων,

[1] Fort. κόπρους. Vers. seq. fort. leg. Χρή σ' οὖν, sive γοῦν.

[2] In cod. Florent. XIX, Plut. XXXII, fol. 219. Hoc Philes carmen graece et latine, suppresso auctoris nomine, quum nondum innotuisset, ex cod. VI, Plut. VI, in tom. I *Catal.* p. 105, protulit Bandini; ubi tamen longius aliquanto est. Ibi lemma : Ἔπη χρυσᾶ.

[3] Band. εἰκασμένη.

[4] Fort. μίμου φόβητρον.

[5] Conf. cod. Paris. LXI, 56.

[6] Fort. ῥοφεῖν.

[7] Band. κυλικίδος.

Καὶ τῶν περιττῶν ἐκφορεῖς[1] τὴν κοπρίαν,
Ἢ κατασαπῆς καὶ ῥοῆς[2] ἐπὶ κλίνης
Ἐμῶν τὰ κοινὰ τῇ στροφῇ τῶν ἐλπίδων·
Ἢ καὶ προληφθεὶς δυστυχῶς τῆς ἑβδόμης
Πρὸς τὴν ἀκατάλυτον ἀχθῆς ὀγδόην,
Ἣν ἐσχάτην κρίσιμον εὑρὼν δακρύσεις,
Ἐπεὶ γαληνὸν τὸν κριτὴν οὐ δεικνύει·
Δεῖ γὰρ ἐς αὐτὴν ἀποδημήσαντά σε
Ποινὰς ὑποσχεῖν ἀντὶ τῶν πεπραγμένων.
Ὢ τίς[3] ὁ βαθὺς καὶ θορυβώδης κάρος,
Ὑφ' οὗ θανατῶν οὐ σκοπεῖς τὸ συμφέρον!
Καθεύδομεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἀπληστίας,
Καὶ νυκτομαχεῖν ἀξιοῦμεν τὴν φύσιν,
Τὸ τῆς ὕλης ἄπιστον ἠγνοηκότες.
Τί τοῦτο ποιεῖς; ἵνα τί δ' οὔπω βλέπεις;
Ἀλλ' ἀμβλυωπεῖς ἐν σαφεῖ μεσημβρίᾳ,
Τὰ κρυπτά σου βλέφαρα μὴ παρατρίβων.
Ὁ χρυσὸς ὠχρὸς ἐστιν ἀλγῶν τῷ φθόνῳ·
Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸν ὡς βαρὺς ἕρπει δράκων
Τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν ἀντιστρέφων,
Ὑφ' ἧς τὸν ἰὸν[4] τῆς φθορᾶς ἀναπτύει.
Καὶ σὺ παρ' αὐτῷ προσδοκᾷς τὰ βελτίω,
Τὸ τῆς τύχης εἴδωλον αἰσχρῶς φαιδρύνων;
Ὀφθαλμὲ γῆς, ἥλιε, πῶς τάδε βλέπεις;

[1] Fort. ἐκφορῆς.
[2] Fort. ῥυῆς.
[3] Band. ὦ τις.
[4] Simili metaphora Ephr. *Chr.* 246: Κακίας ἰὸν ἐξεμῶν ψυχοφθόρον. Conf. et *Spicileg. Roman.* ed. Mai t. IX, p. 658. Theod. Prodr. *Not. mss.* t. VI, p. 529: Καὶ ἅμα οἱ ἐκ τῆς καρδίας ἐξέλκεται ὁ τῆς ἀνίας καὶ τῆς πενίας ἰός. Acta Philippi, ed. Tisch. p. 76: Καί ἐστιν ἐν αὐτῷ ἰὸς πονηρίας. De S. Michaele, *Act. SS.* sept. t. VIII, p. 42: Ἐγχέουσι τοῖς ἀφυλάκτοις τῶν ἀνθρώπων τὸν τῆς ἀπωλείας ἰον (leg. ἰόν).

Πλὴν εἰ μὲν ὡς παῖς εὐμενῆ τοῦτον κρίνεις
(Μικροψύχου γάρ ἐστιν ἀνδρὸς ἡ κρίσις),
Τί δῆτα παθὼν οὐ καλῶν[1] δρᾷς τὸν φίλον;
Στρεβλεῖς γὰρ αὐτὸν ἐγκρατῶς καὶ συμπνίγεις,
Κἂν αὐτὸς ὡς ἄληπτος εἰς ἄλλους τρέχῃ,
Τῆς σῆς φυλακῆς τὰς λαβὰς ἀνατρέπων.
Εἰ δ' αὖ πονηρὸν (τοῦτο γὰρ ὄντως) κρίνεις[2],
Τί τὸν φονευτὴν οὐ στυγεῖς, οὐδ' ἐκκλίνεις,
Οὐδὲ πρὸς οἰκτρὰς θᾶττον ὠθεῖς γαστέρας,
Ὡς ἂν ἔχῃς[3] μᾶλλόν τι κερδαίνειν μέγα;
Ἄνθρωπε, κατάμαθε τὴν κοινὴν φύσιν
Ἐκ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποκειμένων,
Καὶ ῥίψον εἰς γῆν τὸν διάκενον τῦφον.
Ὁρᾷς τὰ φυτὰ, πῶς μὲν ἡβᾷ καὶ βρύει,
Μετὰ χρόνον δέ τινα γηρᾷ καὶ φθίνει;
Τοῦτ' αὐτὸ καὶ σόν ἐστιν, ὡς οἶδας, πάθος·
Καὶ νῦν μὲν ἀνθεῖς, ἀλλ' ἀπανθήσεις πάλιν,
Τοῦ[4] τῆς τελευτῆς ἀντενεχθέντος ψύχους.
Δέδοικα γοῦν ἔγωγε τὴν ἀκαρπίαν·
Ἡ γὰρ ἀπειλὴ τῆς τομῆς με συγχέει[5].
Γνῶθι σεαυτὸν, ἴδε τὸν ῥοῦν τοῦ χρόνου,
Τῆς ἡδονῆς τὸ νέκταρ ὀψὲ γοῦν φύγε·
Καὶ γὰρ ὀδυνῶν προξενεῖ σοι πικρίαν.
Ἕως τίνος χρήματα καὶ λειτουργίαι,
Τάχα δὲ καὶ κτήματα καὶ παροινίαι;
Μέχρι τίνος κόλακες ἐκλύσουσί σε;
Γενοῦ δανειστὴς, τῷ Θεῷ δὸς τὸν βίον·

[1] Leg. *οὐ καλῶς*. Sic dicebant *δρῶ σε εὖ*, de qua locutione conf. *Thesaur.*

[2] Band. *κρίσεις*.

[3] Band. *ἀνέχῃς*.

[4] Band. *τῆς τοῦ τελ.*

[5] Matth. VII, 19.

Ὀφειλέτης γάρ ἐσ7ι καὶ χρεωλύτης,
Καὶ σὸς δανεισ7ὴς, κἂν δοκῇς μὴ λαμβάνειν,
Κατοψοφαγῶν τῆς ψυχῆς σου τὸ χρέος.
Πλὴν ἥδε κοινὴ τῶνδε τῶν ὄντων φύσις
Τὸ[1] σὸν πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀπαιτήσει χρέος,
Πάντως κἂν ἀλγῇς, κἂν φιλόψυχος[2] ἔχῃς·
Οἰχήσεται γὰρ εἰς τὸ πῦρ ἡ θερμότης,
Τὸ ξηρὸν εἰς γῆν, εἰς ὕδωρ ἡ ψυχρότης,
Ἀὴρ δ' ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸ ῥευσ7ὸν ἁρπάσει·
Κείσῃ δὲ νεκρὸς ὑπὸ γυμνοῖς ὀσ7έοις,
Ὁ νῦν περιτ7ὸς καὶ κατεβλακευμένος,
Ὄφις δὲ τοῦ τένοντος ἐκρηγήσεται[3].
Τί πῦρ ἐν ὀργῇ κατὰ τοῦ πέλας ἀνίεις;
Τί δὲ βρυχηθμοὺς αὐθαδῶς ὑποκρίνῃ,
Καὶ τῇ λεοντῇ τῆς τιμῆς ἐναβρύνῃ,
Αἴλουρος, ἢ πίθηκος, ἢ θὼς τυγχάνων,
Ἢ μῦς ἀποσπῶν τὰς χρυσᾶς πάντων ψίχας[4],
Καὶ ζῶν ἀτερπῆ καὶ φιλῶν περὶ[5] βίον;
Τί δ' ὡς φάγος πάρδαλις ὑπόδρα βλέπεις,
Καὶ δεινοπαθεῖς, καὶ λαρυγγίζεις μάτην,
Ἄντικρυς ἡμίγυμνε σεμνὲ κοχλία,
Μᾶλλον δὲ γὺψ ἄνωθεν ἁρπάζων κρέα,
Πλὴν οὔτε νεβρῶν, οὔτε περδίκων πάλιν,
Ἀνδρῶν δὲ πάλαι δυσ7υχῶν καὶ σωφρόνων;
Πλούσιος εἶ, δέδιθι τὴν τότε φλόγα.
Τίς γὰρ ἀναψύξει σε διψῶντα δρόσος,
Εἰ μὴ σὺ τοὺς πένητας ἐνθάδε θρέψῃς[6];

[1] Band. τὸν σόν.
[2] Leg. φιλοψύχως.
[3] Fort. ἐκραγήσεται.
[4] Band. ψύχας.
[5] An φίλων ἄτερ?
[6] Band. θρέψεις.

Σύνες τίς ὁ πλάσας σε καὶ μεταπλάσας,
Ἐπείπερ εἰς χοῦν ἐκπεσὼν συνετρίβης·
Ἢ τίς χάριν σὴν καὶ Θεὸς καὶ σαρκίον,
Καὶ τίς πεπονθὼς, καὶ παθῶν μείνας δίχα,
Παθῶν ἀμιγῆ καὶ φθορᾶς ἔδειξέ σε;
Ταῦτα σκόπει, βέλτιστε, σωφρόνως ἔχων,
Καὶ μηκέτι θαύμαζε τὴν ἀμετρίαν.
Τὰ γὰρ ἔτι μέλλοντα μὴ σχόντι βλέπειν
Ὁ τῆς τελευτῆς ἀγνοεῖταί σοι χρόνος.
Ὥσπερ τὸ νῦν πῦρ οὐδὲ μετρίως φλέγει,
Πυρὸς γὰρ εἰκών ἐστιν, οὐ πῦρ τὴν φύσιν,
Οὕτω, θεατὰ, καὶ τὸ πῦρ τὸ παμφάγον
Ὁ θυμὸς ἐξέκαυσε τυράννου βρέμων,
Τοῖς τῶν νέων σώμασιν εὑρέθη δρόσος
Ἀπόκρυφον πῦρ ζωγραφοῦν πρὶν ἄλλό τι·
Ὡς ἂν διδαχθῇς τὸν Θεὸν πῦρ καὶ δρόσος,
Εἰς τὴν βάτον πῦρ, εἰς δὲ τὸν πόκον δρόσος.
Μὴ διδράσῃς[1] μάλιστα τὸν τύπον βλέπων·
Μὴ γὰρ ὅλως ἔφλεξε νηδὺν παρθένου
Σαρκὸς μετασχὼν καὶ Θεὸς μείνας πάλιν;
Ἑστήκασι δὲ τῆς φλογὸς ζῶντες μέσον,
Καὶ τεττίγων ᾄδουσιν οἱ παῖδες τρόπον·
Σιτούμενοι γὰρ τῆς ἐνεχθείσης δρόσου
Ὡς ἐν θέρει στέγουσι τὴν δεῦρο ζέσιν·
Πεπήγασι δ' οὖν τῆς βοῆς πεπαυμένοι·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ζωγραφοῦσι τὸν τύπον,
Τῶν πραγμάτων πόῤῥωθεν ἠχούντων μόνον.
Ὢ πῶς τὸ πῦρ ἦν τοῖς δορυκτήτοις δρόσος,
Οὓς ἀγγέλου πτέρυγες ἐφρούρουν πέριξ;

[1] Fort. διστάσῃς.

Ἔνδον γὰρ ὀμβρήσαντες ἀγνείας δρόσον
Τὸν ἐκτὸς οὐκ ἔπληξαν ἀκμαῖον βρόμον.
Ἢ ποῦ θεμιτὸν πῦρ φαγεῖν παῖδας φλέγον,
Τροφῆς ῥυπαρᾶς καὶ παθῶν ὑπερτέρους;
Πυρὸς ποταμὸν Δανιὴλ πάλαι βλέπων
Ποταμὸν ἐξέβλυζε θερμῶν δακρύων·
Νῦν δὲ δροσισθὲν πῦρ ὑπ' ἀγγέλου βλέπων
Φαιδρύνεται μὲν καὶ κροτεῖν ἴσως θέλει,
Τοὺς παῖδας ἀθρῶν εἰς τὸ πῦρ ζῶντας πάλιν·
Ἡ γὰρ συναιχμάλωτος ὑψώθη τύχη,
Τὴν πυρφόρον σβέσασα τοῖς Πέρσαις πλάνην·
Σιγᾷ δὲ λαλοῦν ἐκδιδοὺς τὸ βιβλίον,
Ὃ πραγμάτων πρόγνωσιν ἀῤῥήτων φέρει.
Πλὴν πάντως[1] καινά· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐ φλέγει,
Θῆρες δὲ πῦρ πνέοντες ἐξ ἀσιτίας
Τὸν τῶν ὀρεκτῶν ἄνδρα τιμῶσι, ξένε.
Φιμοῖ γὰρ αὐτῶν ἡ προσευχὴ τὸ θράσος,
Τὴν ἰσχὺν ἀμβλύνουσα τῶν παρισθμίων.
Ἀλλ' εἰσφέρουσί τινα καὶ λειτουργίαν,
Λείχοντες[2] αὐτοῦ τῶν ποδῶν εὖ τὴν κόνιν,
Καὶ ῥυπτικὸν στέγοντες ἐν γλώτταις πόνον.
Ἄτρεστος οὖν ἕστηκε τῶν σκύμνων μέσον
Ὁ πρεσβυτικὸς καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας.
Αἰδήμονας γὰρ τοὺς ἀτιθάσσους βλέπει,
Καὶ τῇ στάσει γίγαντος ἐμφαίνει δρόμον.
Ὢ πῶς ἐναργεῖς ἡ γραφικὴ δεικνύει
Τοὺς παντοδαποὺς τῆς ἀληθείας τύπους,
Κἂν οὐκ ἔχῃ[3] κίνησιν ἢ φθέγμα γράφειν;

[1] Fort. πάντα καινά, quæ jam enumerat. Cf. xl, A, 9.

[2] Esai. xlix, 23.

[3] Band. ἔχει.

XIV: Τοῦ[1] *σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυροῦ Γρηγορίου σίιχοι ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ ἀρχιδιάκονον τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου Ἀλέξιον τὸν Καππαδόκην*[2].

Τέθνηκας οἴμοι καὶ καλῶν ὁ καλλίων,
Ἀλέξιε κάλλισῖε, κανὼν τοῦ βίου,
Ἐκκλησίας σέμνωμα, δογμάτων βάσις,
Θρηνεῖν δ' ἀφῆκας οἷς καλῶν ἐσῖιν ἔρως.
(Φεῦ!)[3] *οἷον πέπονθεν εὐσεβούντων τὸ σῖίφος*
Τῆς σῆς σῖερηθὲν εὐαγοῦς συναυλίας,
Καὶ τῶν ἀρίσῖων ὑποθηκῶν καὶ λόγων,
Οὓς ὡς βέλη καρδίαις ἠκονημένα
Ἔπεμπες ἐχθροῖς ἐκ γραφῶν τῶν ἐνθέων,
Στάθμη τις ὢν κανών τε σώφρονος βίου.
Πένθησον, ἰδοὺ σῖῖφος εὐσεβοφρόνων
Καλοῦ σῖερηθὲν εὐκλεοῦς τε συμμάχου.
Ἐκκλησία, σῖέναξον ἐκ βάθους μέγα
Τὴν τηλικαύτην συμφορὰν δεδεγμένη.
Τίς γὰρ τἀληθὲς ἐκλαλήσει σὺν δίκῃ,
Ἀλεξίου σιγῶντος; ὦ δίκη δίκη!
Ἀπῆρας, ὦ βέλτισῖε, πρὸς μετοικίαν,
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν καλὴν κατοικίαν·
Ἡμᾶς δ' ἀφῆκας ἐν σκότῳ τῷ τοῦ βίου
Ὁρᾶν τοσαύτην σύγχυσιν ἐκκλησίας.
Μέγισῖε[4]*. . . ἄρισῖε πράξει καὶ λόγῳ,*
Καὶ τὰ μεγάλα σὺ διοικεῖν ἐκρίθης
Ἐκ. . . . .[5] *ἐν οἷς γε τὸν σαυτοῦ τρόπον*
Ἔδειξας, Ἀλέξιε πισῖὲ κυρίῳ.

[1] Cod. Coisl. 192, fol. 2 v°.

[2] Fort. idem ac Cappadoces, magnus œconomus, de quo cod. Flor. CCXLV.

[3] *Φεῦ* ponitur extra versum.

[4] Fort. *μέγισῖε, πανάρισῖε.*

[5] Fort. *ἐκκλησίας.*

XV. Τοῦ[1] *σοφωτάτου μεγάλου πρωτοσυγγέλλου κυροῦ* **Μαξίμου** *τοῦ* Ὁλοβόλου *στίχοι*[2] *εἰς τὴν ὁσίαν* **Μαρίαν** *τὴν* Αἰγυπτίαν.

Ἀποστολικῆς ἐνθέου γραφῆς πέρας
Φθάνει παριστῶν ὁ προκείμενος λόγος·
Οὐ γὰρ τὰ πλήθη πλεῖστα τῆς ἁμαρτίας
Ὑπερπερισσοῦ τῆς χάριτος τὰ κλέα
Ὁρᾷς ἐκείνην, ὡς ὁρᾶν νοῦς ἰσχύει,
Τὴν εὐπάρυφον, τὴν κεκοισυρωμένην[3],
Ὅσῃ τὸ κάλλος φυσικῇ τεχνουργίᾳ,
Τὴν ὥραν οἵᾳ πλαστικῇ χειρουργίᾳ,
Ἐν ᾗ τὸ φῦκος καὶ τὸ κόμμι μυρίον,
Βαθὺς ὁ κόχλος, ἠκριβωμένον μέλαν·
Τὸ μὲν κατ' ὄψιν εὐπρεπῶς ἐσπαρμένον,
Τουτὶ παρειαῖς εὐβαφῶς ἠρεισμένον,
Καὶ τόνδ' ἁβρῶς γράφοντα τὰς βλεφαρίδας,
Ἐκεῖνο δ' ὀφρῦς εὐφυῶς ἐπιτρέχον
Εἰς ἀπλανῆ σύγκαμψιν ἡμικυκλίου[4].
Ὁρᾷς τὸ βλέμμα, φθέγμα, καὶ πλέγμα κόμης,
Ἐκεῖνο βάλλον ἐξ ἀφανοῦς τοξότου
Πυκνὰ πτερωτὰ καὶ φερέφλογα[5] *βέλη,*
Βάλλοντα πικρῶς καρδίας φιληδόνων·
Τουτὶ δὲ κρᾶμα[6] *γλυκύπικρον ἀρτύον*
Ἐκ πορνικοῦ μέλιτος οἰκτρὰν[7] *ἀλόην.*
Τόδ' αὖ γε πνίγον[8] *ὡς ἐς ἀδήλους βρόχους*

[1] Codex Coislin. 192, fol. 50 r° et 120 r°. In B, id est in posteriori transcriptione: Τοῦ *μακαρίτου καὶ σοφωτάτου μεγ.*

[2] *στίχοι* om. in A.

[3] *κεκοισυρομένων* A; *κεκοισσηρωμένην* B.

[4] *ἡμικυκλίου* (*sic*) A. Fort. leg. *ἡμικυκλίων*.

[5] Hanc vocem ignorant lexica.

[6] *κράμμα* A. Conf. Piccolos, *Suppl. Anthol.* p. 194.

[7] *πικρὰν* A.

[8] *πνίγνον* (*sic*) A.

Τοῖς σατανικοῖς ἐκπονηθὲν δακτύλοις.
Ὁρᾷς, θεατὰ, ταῦτα καὶ μαθὼν ἔχεις
Ἐρωτικὰ τὰ πάντα καὶ φαύλου τρόπου.
Ἀλλ' οὖν γε πάλιν τήνδε τὴν αὐτὴν βλέπε
Τὴν Μαρίαν, βέλτιστε, τὴν Αἰγυπτίαν
Σῶμα φοροῦσαν ἀκριβῶς λεπτὸν, μέλαν,
Ἐρημικοῖς ἄνθραξιν ἐκκεκαυμένον,
Ἀσκητικοῖς σκάμμασιν[1] ἐκτετηγμένον,
Ῥικνὸν, τραχὺ, κάτισχνον, ἠγριωμένον,
Ἄϋλον ὡς ἄσιτον ἐκ μακροῦ χρόνου,
Μένον, στέγον πείνης τε καὶ δίψης βίαν
Μὴ τοὺς θερινοὺς[2] ἡλίου πυρεκβόλους,
Μὴ χειμερινὰ δειλιῶν ὑγρὰ βέλη,
Ἅπερ πτεροῦν εἴωθεν ἀνέμων φύσις.
Ὁρᾷς σὺν αὐτοῖς ἄλλο τι τέρας ξένον,
Ἑστῶσαν αὐτὴν ὥσπερ ἐν μεταιχμίῳ
Πόλου τε καὶ γῆς, εἰς μέσον τὸν ἀέρα,
Εἰς βάσιν ἀνέδραστον ἐστηριγμένην,
Εἰς στάσιν ἀστήρικτον οὐ κλονουμένην,
Ἐκεῖσε μὴ παροῦσαν οἷς σῶμα φέρει,
Ἔνθα δ' ἀποῦσαν οἷς τι μὴ βάρους ἔχει·
Μερίζεται γὰρ ἀμερίστως εἰς δύο,
Εἰς ἀγγέλων τάξιν τε καὶ βροτῶν φύσιν,
Κατ' ἀγγέλους βιοῦσα κἂν βροτὸς μένῃ.
Ταύτης τὸ λοιπὸν τὸν πάλαι βλέπων βίον,
Τὴν λαμπρὰν ἀλλοίωσιν ἠλλοιωμένον[3]
Ἐκ δεξιᾶς, ἄνθρωπε, τῆς ἀνωτάτω,
Μὴ δειλιάσῃς, μηδ' ἀπελπίσῃς ὅλως,
Κἂν ἐξανύσῃς ἅπασαν ἁμαρτίαν,

[1] A et B σκάμασιν. — [2] Cod. supra ει, id est θερείους. — [3] ἠλοιωμένον A.

Τόκον μυσαρὸν ἐκ τεκόντων ἀθλίων,
Φημὶ λογισμῶν καὶ λόγων καὶ πρακτέων,
Βδέλλα Σολομώντειος ὥσπερ μηνύει
Ἐγκύμονας τίκτουσα τρεῖς θυγατέρας[1],
Φιλαυτοφιλαργυροφιλοσαρκίαν.

XVI. Τοῦ[2] σοφωτάτου Φιλῆ σίχοι μονῳδικοὶ εἰς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον, εὐσεβέσῖατον καὶ φιλόχρισῖον αὐθέντην καὶ βασιλέα ἡμῶν Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον τὸν μετονομασθέντα Ἀντώνιον.

Τίς ἡ τοσαύτη σύγχυσις; τίς ἡ τοσαύτη ζάλη;
Τίς ὁ τοσοῦτος κοπετός; τίς ὁ τοσοῦτος θρῆνος;
Ἔπεσε μέγας βασιλεύς· αἲ παγκοσμίου κλόνου!
Ἔπεσε πύργος ἀῤῥαγής· αἲ συμφορᾶς ἀθρόας!
Πενθεῖτε πάντες ἄνθρωποι τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων
Καὶ συμφορὰς παντοδαπάς. Ὢ τῶν κοινῶν δακρύων!
Ὁ φοβερὸς τοῖς ἔθνεσιν ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων,
Ὁ ποταμὸς παρέδραμεν, ὁ θησαυρὸς ἐκρύβη,
Τῆς γῆς ὁ κόσμος, ἡ πηγή· αἲ τοῦ συμβάντος πάθους!
Ἦλθεν εἰς δύσιν ὁ φωσῖήρ· ὢ τῆς δεινῆς ἑσπέρας!
Ἡ ῥίζα πάσης τῆς ἀρχῆς ἐτμήθη παρ' ἐλπίδα.
Τῶν βασιλέων ὁ πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐν τάφῳ,
Καὶ φύσις ὑπὲρ ἄνθρωπον ὡς ἄνθρωπος ἐφθάρη.
Τίς τὴν τοσαύτην συμφορὰν ἐκτραγῳδήσει λόγος;
Ὃν ἔδειξεν ἀσύγκριτον, πῶς ἔκρυψεν ὁ χρόνος;
Οἱ βασιλεῖς θρηνείτωσαν τῆς ὅλης οἰκουμένης·
Καὶ γὰρ ὁ κρείσσων βασιλεὺς ἐδούλευσε τῇ φύσει,
Ἐσίγησε τῆς φυσικῆς ῥητορικῆς τὸ σῖόμα,
Τοῦ γένους ὁ φιλόσοφος ἐξέφυγε τὸν βίον.
Ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα, θρηνήσατε τὸ πάθος·

[1] Prov. xxx, 15, ubi duæ tantum filiæ. — [2] Cod. Coisl. 192, fol. 98 r°.

Ὑμᾶς γὰρ κατεκόσμησεν ὁ βασιλεὺς ταῖς νίκαις,
Ὁ βασιλεὺς ὁ θαυμαστὸς, ὃν ἔφριξεν ἡ κτίσις,
Ὁ νοῦς ἐκεῖνος ὁ γοργὸς, ὁ τοῦ παντὸς κοσμήτωρ.
Ὢ τοῦ συμβάντος πράγματος! ὢ τῶν κοινῶν δακρύων!
Ὢ τοῦ μεγάλου κεραυνοῦ! ὢ τῆς βροντῆς ἠχούσης!
Τῆς ἐκκλησίας ὁ λαμπτὴρ, ὁ τῶν δογμάτων φύλαξ[1],
Ὁ τοῦ πατρίου δόγματος τὴν ζάλην κατευνάσας,
Ὁ τὰ μεγάλα σχίσματα συνδήσας ἀπεῤῥάγη,
Τὸ στέφος ἔῤῥιψεν εἰς γῆν, ἀφέστηκε τοῦ θρόνου,
Πᾶσαν ἀφῆκε τὴν στολὴν τῆς αὐτοκρατορίας,
Καὶ τῆς μορφῆς τὸ χαροπὸν καὶ τὰς ἐκφύτους[2] μούσας.
Ὁ τοῖς ἐχθροῖς ἀπρόσμαχος καὶ βρυχητίας λέων
Κεῖται νεκρὸς ὑποταγεὶς τῷ θηρευτῇ θανάτῳ.
Ὁ μέγας ὄντως ἀετὸς ὑπὸ τὴν γῆν ἐκρύβη·
Τὸ τῆς ἀρχῆς καλλώπισμα φεῦ τὸ καλὸν ἡρπάγη.
Τίς ἡ τοσαύτη σύγχυσις; τίς ἡ τοσαύτη ζάλη;

XVII. Τοῦ[3] ἐπὶ τῶν δεήσεων.

Θρῆνος καὶ μέλος σὴν[4] οὐαὶ προφητικῶς ἐπῆλθε,
Καὶ πένθος ἀπαράκλητον, καὶ συμφορὰ, καὶ κλύδων,
Καὶ γνόφος, καὶ σκοτόμαινα, καὶ καταιγὶς, καὶ ζάλη,
Καὶ θύελλα σὺν ἀφεγγεῖ τοῦ βίου καταστάσει
Ἅπασαν γῆν Ῥωμαϊκὴν κατέσχεν ἐν μεθέξει,
Σάλου καὶ κλόνου καὶ βοῆς τὴν αἴσθησιν λαβοῦσαν.
Ἀὴρ δὲ τὴν κατήφειαν νέφεσιν ἀθυμίας
Ὀδυρτικὴν πέμπει φωνὴν ἄνωθεν ῥηγνυμένων·
Οἱ ποταμοί τε καὶ πηγαὶ καὶ λίμναι καὶ πελάγη
Ἐράνου δίκην δαψιλῶς τούτῳ τῷ πάθει νέμει

1 Conf. infra XVII, 19.
2 Leg. ἐμφύτους.
3 Cod. Coisl. 192, fol. 99 r°.
4 Leg. σύν. Ezech. II, 9.

Τὸ συμπαθὲς καὶ φίλοικτον κρουνοῖς τοῖς τῶν ὑδάτων
Τοῖς παγκοσμίοις πάθεσι νῦν ἐφυδραγωγοῦντα·
Τὸ σέλας γὰρ τὸ φωσφοροῦν τὴν κτίσιν ἀπεκρύβη,
Ἔδυ τὸ φέγγος ἀφ' ἡμῶν· ὢ πάθους! ὢ ζημίας!
Ἤρθη τὸ κλέος ἐκ τῆς γῆς τῶν πάντων βασιλέων·
Λύχνος ἐσβέσθη παμφαὴς τὸ πᾶν ἀπαμαυρώσας·
Τὸ μέγα καὶ πανθαύμαστον ὄφελος τῶν Ῥωμαίων
Ἐξέλιπεν, ἀπέφυγεν ἡμᾶς ἀποκοσμήσας.
Τῆς εὐσεβείας ἡ κρηπὶς, ὁ φύλαξ τῶν δογμάτων[1],
Τῆς ἐκκλησίας ὁ λαμπτὴρ, τῆς βασιλείας πύργος,
Ὁ κοσμοφύλαξ, ὁ σωτὴρ, ὁ πρόμαχος Ῥωμαίων,
Τοῦ γένους τὸ καλλώπισμα, τῆς σκηπτουχίας δόξα,
Καὶ στρατηγίας ἡ λαμπρὰ καὶ βασιλείας πεῖρα,
Καὶ μέθοδος δεινότητος, καὶ ποικιλία λόγων,
Καὶ γνώσεως δυσόριστος ἄβυσσος συνεκλείσθη,
Βαρὺν τὸν λίθον εἰσελθὼν τῆς φύσεως τὸ θαῦμα·
Τῆς εὐσπλαγχνίας πέλαγος, πηγὴ τῆς συμπαθείας,
Τὸ μέγα καταφύγιον τῶν καταπονουμένων,
Ῥωμαίοις ἕρκος θαυμαστὸν, φρικτὸν τοῖς ἀντιπάλοις,
Ἀκοίμητος, ἀκάματος ἡμῶν εἰς σωτηρίαν,
Ἀπανταχοῦ παμβόητος συνέσει καὶ τοῖς τρόποις
Καὶ τῇ πρὸς γένος ζέσει τε καὶ γένους εὐποιΐᾳ.
Οὐκοῦν δεῦτε θρηνήσωμεν ἅπαντες τὸν δεσπότην
Πικρῶς ὀλοφυρόμενοι δεινὴν τὴν ὀρφανίαν
Τοῦ βασιλέως τοῦ κλεινοῦ, τοῦ γαληνοῦ, τοῦ πρᾴου,
Ἡμέρου τε καὶ προσηνοῦς, μεστοῦ πασῶν χαρίτων,
Καρποῖς παντοίοις βρίθοντος τῆς ἀγαθοεργίας.
Ὄναρ τὰ πάντα πέφυκε, σκιὰ πάντως καὶ κόνις
Τερπνὰ καὶ δόξαι βρότειοι· τὸ νῦν πάθος βοάτω·

[1] Conf. supra XVI, 26.

Οὐ γάρ ἐσΊιν, οὐ γέγονε δυσΊύχημα πικρίας
Ἥλικον ἄλλο πάνδεινον πολύθρηνον ἐν βίῳ,
Οὗπερ λοιπὸν τὸ μέγεθος ἐν κοπετῷ μεγάλῳ
Καὶ δάκρυσι καὶ σΊεναγμοῖς καὶ πόνοις ἐκ καρδίας
Εἰς ἅπαν ἐκτανύσωμεν τὸ πέρας οἰκουμένης.

XVIII. Τοῦ[1] αὐτοῦ ἕτεροι.

Τίς μοι δανείσει δάκρυα καὶ σΊεναγμοὺς καὶ θρήνους;
Τίς συμπενθήσει συναλγῶν καὶ συμπονῶν συγκλαύσει;
Κραυγάζει πᾶσα Ῥωμαῒς ἀποβαλοῦσα μόρῳ
Δεσπότην θεῖον ἄνακτα, τὸν προσηνῆ καὶ πρᾶον,
Πάντων ταμεῖον ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐλπίδος οἶκον,
Πᾶσαν σωρείαν τῶν καλῶν καὶ τὸν ἑσμὸν χαρίτων,
Ῥωμαίων τὸ προπύργιον ἐν πάσαις εὐπραξίαις,
Τὸν ἀρισΊέα τὸν κλεινὸν ἐν νίκαις καὶ τροπαίοις,
Καὶ βούλευμα σωτήριον φαιδρὸν ἀσΊραπηβόλον,
Ἀκλόνητον τὴν ἔπαλξιν σοφαῖς ἐν σΊρατηγίαις,
Καὶ τακτικὴν προμήθειαν καλοῦ πάσης ἰδέας,
Σοφῶς ἀπεργαζόμενον τὸ τῆς ἀρχῆς κηρίον
Δίκην μελίτΊης ἐξ ἀνθῶν ἁπάντων εὐβουλίας,
Τὸ κρᾶμα πάσης ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας,
Τὸν κυβερνήτην τὸν χρησΊὸν τῆς ἀρχικῆς ὁλκάδος,
Τὸν ἄρισΊον ἡνίοχον, κοσμολαμπῆ φωσφόρον.
Ἐλθέτω γοῦν ὁ συμπονῶν, ὁ συνθρηνῶν ἐλθέτω,
Καὶ δεῦτε καὶ συγκλαύσωμεν ἅπαντες τὸν δεσπότην,
Ὅπως ἀπῆλθεν ἀφ' ἡμῶν εἰς Ἅδου τοὺς κευθμῶνας,
Καὶ κεῖται καὶ σεσίγηται τὸ φάος τῶν Αὐσόνων,
Καὶ νέφος κεῖται ζοφερὸν εἰς πᾶσαν Ῥωμαΐδα,
Καὶ κίων κεῖται σιδηροῦς συγκαθελὼν τὰ πάντα·

[1] Cod. Coisl. 192, fol. 99 v°.

Καὶ τὴν ζωὴν εὐξώμεθα πρὸς μῆκος ἐκταθῆναι
Τοῦ βασιλέως τοῦ κλεινοῦ τοῦ Φύλακος Αὐσόνων,
Τοῦ κάμνοντος ὑπὲρ ἡμῶν ἐν Φιλεργίας πόνοις,
Καὶ φοβεροῦ τοῖς καθ' ἡμῶν ἀγρίως μαινομένοις,
Τοῖς δ' ὑπηκόοις ἱλαροῦ καὶ γαληνοῦ καὶ πρᾴου,
Καὶ Φιλανθρώπου καὶ χρησΊοῦ καὶ πλήρους συμπαθείας,
Συντηρουμένου πρὸς Θεοῦ βροτῶν ἐπ' εὐτυχίᾳ.

XIX.

Ὅλην[1] ἐμαυτὴν εἴπερ ἐξῆν εἰσΦέρειν
Ἐκ τῶν σΊεναγμῶν ἐσΦυρηλατημένην
Καὶ δακρύων γέμουσαν, ἣν ἄν μοι πρέπον·
Ἀλλ' οὐκ ἔχω πῦρ, οὐδὲ Φῶς, οὐδὲ σΊέαρ,
Ἄνερ βασιλεῦ, πάντα γὰρ ἔσβεσΊό μοι,
Καὶ Φλὸξ ἀΦεγγὴς δαπανᾷ πᾶν ὀσΊέον·
Ἐπεὶ δ' ἀνασχὼν ὁ γλυκύς μοι Φωσφόρος,
Καὶ τῷ κράτει βρύουσαν ἀΦεὶς αἰθρίαν,
Εἶτα παρελθὼν συμΦορῶν ἔθου σκότος,
Ἰδοὺ κρεμασΊὴν ὀργανῶ σοι λυχνίαν·
Ἐτύγχανον δ' ἂν τῆς σοροῦ ταύτης μέρος,
Ἂν[2] εἰς λίθου κλάοντος ἐτράπην Φύσιν.
Ποῦ γὰρ ἔδει ταύτην με λιπεῖν τὴν κλίνην,
ΠαγκόσΜιον Φῶς καὶ τελευτᾶν ἐσχάτην;
Νῦν δὲ καὶ[3] ζῶ καὶ ψυχῆς δίχα πνέω,
Καὶ τὸν τοσοῦτον ὄγκον ἀρθέντα σΊέγω.
Οὐρανὲ γῆ Θάλασσα πενθήσατέ με·
Ποίαν γὰρ ἐγνώκατε δυσΊυχεσΊέραν;

[1] Cod. Coisl. 192, fol. 280 r°.
[2] Malim κἂν εἰς.
[3] δ' εἰκαιῶς ζῶ. De diphth. correptis cf. xx, 7 et 25; et xxi, 10.

XX. Στίχοι ἰάμβιοι[1].

Σαθρὸν μὲν εὐτύχημα, κούφη τερπνότης,
Χρυσὸς πυραυγὴς καὶ ταχύσΊροφοι θρόνοι.
Οὐχ ἵσΊαται γὰρ ὡς ἐπὶ σφαίρας τρέχον,
Λοξὴν δ' ἀληθῶς ἀνυπόσΊατον βάσιν
Ἄτακτον ἀσΊήρικτον ὡς ὄναρ ἔχει·
Ῥοὴν δ' ἀναιρεῖ καὶ φθορὰν[2] τούτων λύει·
Ἰᾶται[3] δ' αὖ σύντριμμα καὶ σΊάσιν φέρει
Ὁ νοῦς ἀπαθεῖ ζωγραφούμενος λόγῳ,
Ὑφ' οὗ πΊερωθεὶς ἀντιμορφοῖ τὴν φύσιν
Πηγνὺς ἐπαίρων εἰς ἀκίνητον σΊάσιν·
Ἐντεῦθεν ἀρχαὶ καὶ σΊρατευμάτων δρόμοι
Φοβοῦσι καὶ τρέπουσιν ἐμβολῆς δίχα·
Ὕβριν δὲ δυσκάθεκτον[4] ἐχθρῶν ἐμφύτων
Καὶ λύτΊαν ὀργῆς ἢ παθῶν κτηνωδίαν
Ἔμφρων λογισμὸς δουλαγωγεῖ προτρέχων,
Πειθοῖ κεραννὺς ἀντιφάρμακον βίαν.
Ἀλλ' ὦ τὸ τερπνὸν τῶν ἐμῶν λόγων ἔαρ[5],
Νευροῖς γὰρ αὐτοὺς φιλοτίμοις ἀκτίσι,
Χαίροις λογισμῶν ἀσφαλεσΊάτη βάσις
Ἐν ἀσΊάτῳ πράγματι καὶ πλήρει σάλου!
Ἰδοὺ γὰρ ὀφρῦν καὶ τὰ κέντρα τοῦ τύφου
Ῥυθμῷ ταπεινοῖς καὶ περισπᾷς εἰς μέτρον.
Ὦ συμπαθὲς φρόνημα καὶ ψυχῆς τόνος
Νεύων ὅπου χρὴ καὶ πΊερούμενος πάλιν,
Πύργωσαι σαυτῷ τὰς ἐπάλξεις ἐκ λόγων,

[1] Cod. Paris. 941, fol. 189 v°. Fort. ἰαμβεῖοι sive ἰαμβικοί.
[2] Leg. φορὰν.
[3] Vid. supra XIX, 15.
[4] Conf. cod. Par. LVIII, 17.
[5] Conf. cod. Par. LXI, 101.

Οἷς τῶν πενιχρῶν ἐξαρθεὶς[1] ὀχημάτων,
Νικῶν μὲν ἐχθροὺς ἐκ βολῶν μεταρσίων,
Ὁρῶν δὲ φίλους ἐξ ἀπόπτου καρδίας,
Σώσεις ἐφεξῆς ἥνπερ ἔσχες εἰκόνα.

XXI. Εἰς[2] τὴν τοῦ Ὠριγένους βίβλον. Ἴαμβοι.

Εἰ μὲν θέλεις, ἄνθρωπε, θαυμάζειν βίον,
Τύχας Ἀλεξάνδροιο καὶ πράξεις ἔχεις.
Εἰ νοῦν δ' ἀτεχνῶς μυστικῶν ἑρμηνέα,
Ὠριγένην θαύμασον ὃς τοῦτον[3] ἔχει·
Οὗ τῶν λόγων νῦν ἁρμογὴν ὁρᾷς ξένην,
Βασιλείου κρίναντος ὡς κρείττους πάνυ.
Ὁ γὰρ Σατὰν ἴσχυσε κἀν τούτῳ φθόνος
Κἀν τῷ μέρει τέθεικεν (φρικτὸν τῷ λόγῳ)
Οὓς ἔσθ' ὅπου δίδωσιν ἀδόξους βλέπειν·
Ἀλλ' οὗτοι λαμπροὶ τοῦ κρίναντος ἀξίως
Ἐκ ῥευμάτων φαίη τις ὀζόντων πλάνης
Ῥανίδες ἁγναὶ μυστικῆς εὐωδίας.

XXII[4].

Τῶν Θετταλῶν ἐνταῦθα τὴν πύλην βλέπων
Θαύμαζε, πιστὲ, καὶ τὸ λουτρὸν προσκύνει·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἐσφάγη
Λόγχαις νυγὲν τὸ σῶμα τοῦ Δημητρίου·
Φορεῖ δὲ τὸν χιτῶνα λεντίου τρόπον,
Ὧ συγκαθειρχθεὶς τὴν σφαγὴν ἐκαρτέρει.
Νῦν οὖν βασιλεὺς ἐστιν ὁ στεφανίτης
Τῷ τῶν μύρων ἅπαντας ὑσσώπῳ χρίων,

[1] An ἐξωθεὶς?
[2] Cod. Paris. 941, fol. 186 r°.
[3] Fort. ὃς τοιόνδ' ἔχει.
[4] Cod. Paris. 2511, fol. 81 r°.

Καὶ θαυματουργεῖ πᾶν ἀποσμίχων πάθος
Τοῖς ἐμφύτοις αἵμασιν οἷς ἔτι βρύει·
Σὺ δὲ, ψυχὴ, τῷ δεῦρο λουτρῷ φαιδρύνου
Τὴν ἰλὺν ἐκπλύνουσα τῶν πεπραγμένων.

XXIII[1]. Πρὸς νέον παραινετικοί.

Θεὸν φοβοῦ, παῖ, καὶ τὸ καλὸν αἰσχύνου·
Γονεῖς δὲ τοὺς σοὺς καὶ διδασκάλους τίμα,
Καὶ γραμμάτων φρόντιζε καὶ παιδευμάτων·
Κρείσσων δὲ τοῦ βλάπτοντος εὐφρόνως γίνου,
Καὶ τοῖς πόνοις γύμναζε λαμπρῶς τὴν φύσιν·
Ὁ ῥᾴθυμος γὰρ κεκαλυμμένος βίος[2]
Λυσιτελὲς δήπουθεν οὐδὲν ἂν φέρῃ.
Νέοις δὲ συμβίβαζε σεμνοῖς τὸν τρόπον,
Καὶ τοὺς ἀσελγεῖς καὶ φιληδόνους μίσει.
Φίλει δὲ τοὺς γέροντας ὡς γονεῖς νέους,
Ψεύδους δὲ τοῦ φθείροντος εὐθὺς ἀπέχου,
Καὶ τοὺς ἀληθεῖς μᾶλλον ἀγάπα λόγους·
Οὕτω γὰρ ἂν ἄριστον ἀρτίσεις βίον,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐν βραχεῖ[3] σχολῆς τύχην.

XXIV[4].

Τὸν ἄγγελόν σε τῆς χαρᾶς σπαθηφόρον
Ἔγραψεν ὁ ζωγράφος, ὡς οὐ τεχνίτης
Ἢ σύμβολον καὶ τοῦτο καλὸν τῇ πόλει·
Μετατροπὴν δὲ τοῦ καλοῦ προμηνύει
Ἐκ χαρμονικῆς ἀταραξίας ζάλην.

[1] Ex eodem cod. Paris. fol. 84 v°.

[2] Fort. κἀκλελυμένος, et vers. seq. φέροι pro φέρῃ.

[3] Cod. ἐν βραχύ.

[4] Cod. Paris. 2633, p. 734. Anepigraphi.

Ἔοικεν ὡς δρέπανον ὀργῆς Κυρίου
Ἐπιπετασθὲν ταῖς ἐφόρκων οἰκίαις.
Ἄνδρες πατοῦντες ὅρκον αἱμάτων δόλῳ,
Ἄνδρες πολῖται, Κύριος λέγει τάδε·
Ἀποστελῶ θέριστρον εἰς ὑμᾶς μέγα,
Καὶ τῶν ἡμερῶν[1] συντεμῶ διαστάσεις.
Πρόῤῥιζον ἐκκόψατε τὴν ἁμαρτίαν,
Μὴ ἐκθερίσω πάντας ὡς ἄγρου χλόην,
Πρῶτον βασιλεῖς, δεύτερον πρεσβυτέρους,
Ἐξ ὧν προῆλθε σύμπασα κακουργία,
Καὶ τρίτον εὐπειθοῦντας[2] εἰς αὐτοὺς ὄχλον.
Χρυσοῦν γὰρ οὐ προσῆκε προσκυνεῖν βρέτας,
Οὐδ' ἱερεῦσι συμφρονεῖν τῆς αἰσχύνης.
Ποθῶ τὸ πλάσμα, πλὴν παροινοῦσι πλέον·
Ποθῶ τὸ πλάσμα, πλὴν παροτρύνειν θέλει.
Τὴν ἀγέλην ζητῶ δὲ, πλὴν μακρὰν τρέχει·
Φυτηκομῶ τὰ δένδρα τῆς ἀκαρπίας,
Καὶ γηπονῶ πλὴν ἀλλὰ καλάμην μόνην.
Τί γοῦν τὸ λεῖπον; συντριβὴ, θυμὸς μέγας,
Σφαγὴ προβάτων, ἐκκοπὴ τῶν δενδρίων
Καὶ καλάμης ἡ καῦσις, ἐσχάτη δίκη.

XXV[3].

Οἰκτρὰ φανήσῃ τῶν Νικαέων πόλις,
Ὅταν τὸ διπλοῦν βῆτα, καὶ χάρις φθάσῃ
Κρατοῦσα καὶ λύουσα καὶ κρίνουσά σε,
Ἧς δάκτυλοι φέρουσι γάμμα καὶ κάππα,
Νάρκωσιν ἐμφαίνοντες ἀνδρῶν μαχίμων
Καὶ τὸν μαρασμὸν τῶν κύκλῳ σου χαρίτων.

[1] Mendum inest.
[2] Fort. εὐπαθοῦντας.
[3] Cod. Paris. 2633, p. 734. Œdipum exspectat hoc ænigma historicum.

XXVI. Ἕτεροι[1] στίχοι ἡρωϊκοὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν (i. e. εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον).

Ἄνδρες ἐγερσιγέλωτες, ὅσοι βιοπαίγμονι[2] τέφρῃ
Ἀνθρακιὴν παθέεσσιν ἀνάπτετε, μίξατε πένθει
Χαρμοσύνην ἀγέλαστον, ἐπεὶ μετὰ τόξα[3] γελώτων
Θυμοβόρος[4] μελέεσσι κορύσσεται ἀσπιδιώτης.
Ἄρεϊ σαρκοχίτωνι[5] κακὴν μὴ τεύχετε νίκην,
Νίκην ψυχολέτειραν, ὅθι κρυφίοισι βελέμνοις
Ἐς κραδίην ζοφόεντες ὀϊστεύουσι φονῆες.
Λήγετε καγχαλόωντες[6] ὀλεθροφόρῳ παρὰ τύφῳ·
Ὄγκον ἔχει πίπτοντα καὶ ἐς θρόνον ἐστὶν ὀλίσθου·
Ῥεῦμα τύχης ὁρόωντες ἐναντία τέμνετε ῥεῖθρα,
Δακρυόεν γελόωντες, ἐπὶ τροχόεντι[7] κυλίνδρῳ,
Ἀνδρομέης στροφάλιγγος ὅτι στρεπτῇσι[8] κελεύθοις
Ἐκ χθονὸς ὡς ἐγένοντο πάλιν χθόνα μητέρα δύντες,
Ὡς αἰεὶ τελέθοντες ἑῆς λελάθοντο[9] γενέθλης·
Οὐ[10] δέ τις ἀμπλακίης δνοφερὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Οὐδὲ νόον μόρφωσεν ἀπ' εὐαγέος μελεδώνης[11],

[1] Codex Parisin. 1630, fol. 165 r°. Habet et codex Coislin. 56, fol. 168 v°, sub nomine S. Gregorii Nazianzeni et cum lemmate Ἡρωϊκά. Ineditum puto.

[2] Hac voce carent lexica.

[3] Conf. Phil. cod. Paris. XXXI, 2.

[4] Καὶ θόρυβος cod. Coisl.

[5] Vox addenda lexicis, ut et alia composita: Ἡμιχίτων, *De S. Demetrio*, ap. Bolland. oct. tom. VIII, p. 175: Ἀόπλους καὶ ὡς ἔνεστιν διὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν καύσωνα ἡμιχίτωνας. — Λαμπροχίτων, Schol. in Greg. Naz. cod. Coisl. 394, fol. 214 r°: Ἁβροχίτων, λαμπροχίτων. — Ῥυπαροχίτων, Cosmas in Greg. Naz. in *Spicil. Rom.* tom. II, p. 116: Γάμου ῥιπτόμενος ῥυπαροχίτων. Germ. Cpolit. cod. Coisl. 278, 109 v°: Ὁ δαιτυμὼν ἐκεῖνος ὁ πιναρὸς καὶ ῥυπαροχίτων. Id. fol. 163 v°.

[6] καγχάλόωντη cod. 1630.

[7] τροχόωντι cod. 1630.

[8] στρεπτοῖσι cod. Coisl.

[9] ἐμῆς ἐλάθοντο cod. 1630.

[10] Εἰ δέ cod. Coisl.

[11] μελεδῶνος cod. Coisl.

Εἰκόνος ἀρχετύπου θεοσύνθετα[1] μέτρα φυλάξας·
Ἀλλὰ νόθοις μελέεσσιν ἀνὴρ ἀνεμάξατο ταῦρον,
Οἶκον ἔχων ζοφόεντα βιοπλανέος λαβυρίνθου,
Εἰκόνα δὲ βροτέην ἐψεύσατο καὶ φρένα φάτνῃ
Πηλογενῆ μεθέηκε καὶ ἀμφικέρωτος ὁμοίην
Μορφὴν κτηνομέτωπον[2] ἑῷ παρέμιξε καρήνῳ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν, ἀρετὴ, βιοτέρμονος ἄνθεα φύτλης
Ἔννεπε πῶς χλοάοντα[3] μαραίνεται οἷά τε[4] χόρτος
Οὐτιδανὸν βλάστησε, μινυνθαδίοις[5] δ' ἐπὶ φύλλοις
Οἴχεται ὀξυθέριστα καὶ ἰσχνογένεθλα[6] τακέντα·
Οὐδὲ γὰρ ὑπνώοντος[7] ἔχει πλέον, οὐδέ τι κέρδος,
Οὐδὲ[8] πάλιν παίζοντος ὅδε χρόνος, ἀλλὰ μεθ' ἅλμην
Φλοισβοπόρου βιότοιο παλιῤῥόου ἔρχεται οἶδμα
Ῥεύμασιν ἀνδρομέοισι σάλον θανάτοιο κυλίνδον[9].
Ἔννεπε τίς συνέπηξε καὶ ἥρμοσε χώματι σῶμα,
Ὀστέα δὲ[10] σκλήρυνε καὶ ἄτρομα πήξατο βάθρα
Σαρκοφόροις δονάκεσσι, καὶ ἐς φλέβας αἷμα λοχεύσας
Εἰς[11] ὀχετοὺς ἐτάνυσσεν, ὅπως βιοθρέμμονος ὄμβρου
Ἀζαλέοις μελέεσσιν ἐπιστάζουσιν ἐέρσαι[12].

[1] Hac voce augenda lexica, quibus addam: Ἰχθυοσύνθετος, Melit. v. 1571: Ἵστατο δὲ καὶ Ποσειδῶν ..... φέρων ἰχθυοσύνθετον (leg. ἰχθυοσύνθετα) τοῦ σώματος τὰ κάτω. — Καλλισύνθετος, Theod. Stud. p. 615 (?). — Ποικιλοσύνθετος, Meliten. v. 858: Μετὰ φαιδρῶν ἡλιακῶν καὶ ποικιλοσυνθέτων. — Στρογγυλοσφαιροσύνθετος, Id. v. 974: Ἔσωθεν δὲ κυκλοειδὴς ἡ στάγη καθορᾶτο Στρ., οὐρανοκυκλοδρόμος.

[2] Hanc vocem ignorant lexica.

[3] χλοάεντα cod. Coislin. χλοάζοντα cod. 1630.

[4] οἷα δὲ cod. 1630.

[5] μινυνθαδίοις ἐπὶ cod. 1630.

[6] Voc. ὀξυθέριστος et ἰσχνογένεθλος addendæ lexicis, quæ aliis ejusmodi compositis ditari possunt: Ἰσχνογάστωρ, Jo. Tzetz. *Ep.* 81. — Ἰσχνοεπής, Niceph. Cpol. ap. Mai, *Bibl. Patr.* tom. V, p. 33.

[7] ὑπνώωντος cod. Coisl.

[8] οἱ δὲ πάλιν παίζοντες ὁ δὲ χρ. ἄλλα cod. Coisl.

[9] κυλίνδων cod. 1630.

[10] δ' ἐσκλήρυνε cod. Coisl.

[11] Vers. omis. in cod. Coisl.

[12] ἐέρσην cod. Coisl.

Νεῦρα δὲ τίς ῥίζωσε καὶ ἔμπεδα πάντοθεν ἄρθρα
Ἁρμονίῃ συνέδησεν, ὅπως δέμας οἷά τε δένδρον
Ἀνδρομέοις προτόνοισιν ἐρείδεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τίς δολιχὸν χολάδεσσι[1] καὶ ἀγκύλον ἔργον ἑλίξας
Ἥπατος αἱμοτόκοιο[2] τόνους πυρόεντας ἀνάπτει·
Τίς δὲ πάλιν σΊέρνοιο φυσίζωον ἥδρασε κῶνον
Ὁλκοῖς[3] δισσοχίτωσι[4] χέων πυρόεσσαν ἐέρσην·
Πνεύμονι γὰρ κραδίη ῥιπίζεται[5], ὄφρα φυλάξῃ
Σύγχθονα[6] σαρκὸς ἄλευρα καὶ ἐκ κροτάφων ἀπερύκοι
Καπνὸν ἀνερπύζοντα καὶ αἰθαλόεσσαν ὁμίχλην·
Τίς δὲ περὶ γλώσσῃ μὲν ἐπήξατο τεῖχος ὀδόντων,
Ὄφρα λόγους προχέουσα λάλον φόρμιγγα σαλεύῃ[7]·
Ὄμματά δὲ σΊίλβωσεν ἐν ὑγροχίτωνι καλύπΊρῃ,
Φωτοχύτῳ σπινθῆρι σέλας βλεφάροισιν ἀνάψας[8].
Τίς δὲ νόῳ πΊερόεντι ῥάκος παχύκλωσΊον[9] ὑφήνας
Σάρκα φορεῖν ἐπένευσε, βαρυνομένην δὲ σαλεύσας
Ψυχὴν τῇ παρέβαψε δρακοντογόνων[10] ἀπὸ λύθρων,
Οἷς πάρος ἀνδρολόχευτος ἐβάπΊετο δύσΊοκος Εὔα,
Οὓς Μαρίης ἀπέμαξεν ἀπειρογάμοιο λοχείη,
Ἀχράντοις σΊαγόνεσσι καὶ ἀμπλακίης μετὰ γῆρας

[1] χολώδεσσι cod. Coisl.

[2] αἱματόκοιο cod. Coisl. Hanc vocem non afferunt lexica, quibus addam quædam ex αἱμο et ex αἱματο composita. Αἱμόφθαλμος, Meliten. vers. 506, de Cerbero: Τρικάρχαρος, αἱμ., συὸς ἔχων ὀδόντας. — Αἱματολουσία, cod. Paris. 1186, fol. 134 v°. — Αἱματόχροος, Meliten. vers. 456: Τοὺς ὀφθαλμοὺς κοκκοβαφεῖς ἔχον αἱματοχρόους. Formam αἱμόχροος affert *Thesaurus*. — Αἱματοχύτης, cod. Paris. 2424, fol. 51 r°.

[3] ὀλκοῦ (*sic*) cod. Coisl.

[4] Hac voce augenda lexica.

[5] ῥιππίζεται cod. 1630.

[6] De hac voce dubito.

[7] σαλεύσῃ cod. Coisl.

[8] Vers. 50 et seq. desunt in codice Coislin.

[9] Hanc vocem ignorant lexica.

[10] Vox addenda lexicis. Adde et πικρόγονος ex Neophyto, codex Parisin. 1189, fol. 40 r°: Πικρογόνους πηγὰς ἀπισΊίας.

Ἄσπορον υἷα λόχευσε καὶ ἄσπορον ἥρπασεν Εὔαν.
Οὕνεκα γὰρ τοπάροιθε γυνὴ τεχνώσατο λύπας
Παρθένος εἰλείθυια μογοστόκον ἔσϐεσε λύπην.
Ἔννεπέ μοι, βασίλεια, βίου ζοφόεντας ὀνείρους·
Πολλάκι γὰρ κνώσσοντα κενοῖς ἰνδάλμασιν ὕπνος
Φάσματι κοιρανίης ἀνεμώλιον ἥρπασεν ἄνδρα,
Καὶ σΊρατιὴν ὑπέταξε, καὶ ἄσΊατον ὄλϐον ἀγείρας
ΣκηπΊροφορεῖν παρέπεισεν ἐπὶ πΊωχῶν παλαμάων,
Ἀγλαΐην ἀνύπαρκτον ἐπὶ κροτάφοισι τανύσσας·
Τῷ δὲ μάτην θέλγοντι νόον μελέεσσι χυθέντα
Στυγνὴν ἠριγένειαν ἐπίσχεν[1] ὄρθριος ὄρνις·
Ἔνθεν ἐμοὶ σκιόεσσα βίου φιλοπαίγμονος αἴγλη
Σκηνοχαρὴς[2] δοκέει τύπος, οἷά περ ἀνέρες ἄλλοι
Παιζόμενοι παίζοντες ἐν εὐτροχάλοισι θεήτροις
Ἄνδρα γελωτοκάρηνον[3] ἐνιδρύσαντο θοώκῳ·
Χλαίνῃ[4] μὲν σχεδίῃ περιλαμπέα, παιζόμενον δὲ,
Ὄλϐῳ ἐπ' ὀθνείῳ πενίην ὅτι δόξε καλύπΊειν·
Τόν ῥα γέλως μόρφωσε βίου φορέοντα καλύπΊρην,
Ὄλϐιον ὑψικάρηνον ἕως μόνον ἕζετο παίζων
Ἀγλαΐην βιότοιο[5], κενῷ δ' ἐπετέρπετο θώκῳ,
Ὃς ψαλίσιν τοπάροιθε τεμὼν ἀπεκείρατο χαίτην·
Ὃν δὲ νόον προέκερσεν ἀναιδέος εἵνεκα λύσσης·
Πολλάκι γὰρ κλέπΊουσι τύχης ψυχάρπαγες ὄγκοι
Θελξινόοις παγίδεσσι καὶ ἀκρατὲς ἅμμα βαλόντες,
Γυμνὸν ἐχεφροσύνης πεπεδημένον ἥρπασεν ἄνδρα.
Εἰ δέ τις εὐσεϐίης θεοϐενθέος[6] ἔδρακεν ὅρκους,

[1] Fort. ἐπίσχεεν.

[2] Hac voce augenda lexica, quibus accedat ἐγερσιχαρὴς, Anon. Hymn. in Virg. 6.

[3] Hac voce carent lexica.

[4] Cod. χλαινίῃ.

[5] Cod. βιώτοιο et v. 77 ἕνεκα.

[6] Vox addenda lexicis.

Ἵσταται ἐν πελάγεσσι, καὶ ἐς βυθὸν ἴχνος ἐρείδει,
Οὐ τρομέων ζοφόεντας ἀεὶ πνείοντας ἀήτας·
Ταῦτα γὰρ ἠΰτ' ὄναρ τὸν ἐμὸν βίον, οἷά περ αὔρη,
Κύμασιν ἀνδρομέοις περιχίδναται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἢ βιότῳ παίζοντι συνίπταται ἅλματι κούφῳ,
Ὕπνῳ ὀλισθήσαντα, συγκλείψαντα θεήτρῳ,
Πομφόλυγος στροφάλιγγι πανείκελα τῇ παρὰ κέντρον
Ὀμβροτόκου ψεκάδος παρανίσταται ἄστατον ὕψος,
Καὶ πάλιν αὐτοκύλιστον ἀπέρχεαι ἔνθεν ἀνῆλθεν.

XXVII[1]. Νουθετικοί.

Ἔχε πρὸ πάντων τὸν Θεοῦ φόβον, ξένε·
Ἢν[2] ἀγαπητοὺς τοὺς λόγους κρίνῃς ἄρα,
Νυκτὸς νοητῆς ἐνθυμούμενος ζόφον,
Ἑαυτὸν ἐκ γῆς τῶν παθῶν ἐκσπῶν φέρε.
Ῥήσει σοφῶν ῥώννυε ῥᾷστα σὸν κέαρ[3].
Ἅγνιζε σαυτὸν, ἀνάγου πρὸς αἰθέρα·
Σταίη γὰρ οὕτω[4] σὺν σοφοῖς τὸ σὸν λάχος.
Σώφρων βίωσκε[5], καὶ τὸ σὸν φρούρει δέμας.
Ὕδρευσον, υἱὲ, νουνεχῶς ὕδωρ λόγου.
Ἀφεὶς ἅπαντα γῆς μελουργῶν ᾄσματα,
Ἰς ἰσχυρὰ, κραύγασον, ἐξ ὕψους ἴθι
Εἰς γλῶσσαν, ὡς μέλποιμι τῷ πλάσαντί με.

[1] Carm. XXVII et XXVIII in cod. Venet. 512, sub nomine Philæ. In edit. Basil. 1536, sub nomine Theodori Prodromi. Ex codd. Vat. 305 et Paris. 2831 meliori ordine restituit Dutheil, *Not. mss.* t. VIII, p. 197 et 198. In cod. Paris. 854, fol. 229 v°.

[2] ἂν cod. Paris.

[3] Post hunc versum in edit. Bas. legitur: Μὴ δείδιθι, πλὴν καὶ σὺ μῖσος ἐκτραπών (fort. leg. ἐκτρέπων). Quem versum post vers. 5 carm. seq. collocandum putat Dutheil, probabilitate nulla.

[4] *οὕτως* ed. Bas.

[5] De hac forma vid. *Thesaur.*

XXVIII[1]. Κατὰ φθονούντων.

Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰνὸς ἴχνος ἐν βίῳ,
Οὐ χεῖρες εἰς ἄμυναν· ὦ δεινοῦ πάθους!
Ὡς ἂν τὰ μισάνθρωπα κέντρα τοῦ φθόνου
Ἑλὼν ἀράξω χερσὶν ἁδραῖς ἀσχέτοις,
Καὶ τοὺς κότον[2] τρέφοντας ἐν ψυχῇ μέσῃ
Ἀειφυγίᾳ ζημιώσω[3] καὶ πλάνῃ.
Υἱοὶ σκότους γάρ εἰσιν, ὡς υἱοὶ πλάνης,
Καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀορασίας ὅλοι[4].
Νῦν δ' ἰατατaὶ[5], καὶ γὰρ ἀδρανῶς ἔχω,
Κἂν οὖν[6] κατ' αὐτῶν ἐξοπλιῶ τὸ στόμα,
Ὡς λοιδοριῶ τὴν μισάγαθον νόσον·
Οὕτω γὰρ ἴσως νοῦς ἐμὸς παυθῇ πάθους.

XXIX[7]. Εἰς τὰς ιϐ' ἑορτὰς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγελισμὸς, γέννα, κλήσεως θέσις,
Χεὶρ Συμεὼν, βάπτισμα, φῶς Θαϐωρίου,
Λάζαρος ἐκ γῆς, βάϊα, σταυροῦ ξύλον,
Ἔγερσις, ἄρσις, Πνεύματος παρουσία.
Τὸ χαῖρε, παῦλα τῆς παλαιγόνου λύπης.
Ἡ γέννα, τύπος[8] πλάσεως τῆς δευτέρας.
Ἡ κλῆσις, εἰκόνισμα τῆς σωτηρίας.
Ἡ Συμεὼν χεὶρ, δεῖγμα τοῦ γραπτοῦ νόμου.

[1] Habet et cod. Par. 854, fol. 229 v°.

[2] *σκότον* cod. Paris.

[3] Fort. *ζημίωσον* vel *ζημίωσαι*. Duth. ex Gaulmino. Male.

[4] *αλει* ed. Bas.

[5] *νῦν δ' ἀτατaὶ* Duth. contra metrum. *νῦν δι' ἀπάτας* ed. Basil.

[6] *κἂν οὐ* cod. Paris.

[7] Edit. sub nomine Joann. Euchaït. p. 72. Cod. Vat. 1126, fol. 273 r° : *Εἰς τὰς ιϐ' ἑορτάς*. Ex altero cod. Vat. 305 edidit Dutheil, *Not. mss.* tom. VIII, p. 193, sub nomine Theod. Prodromi.

[8] *ῥίζα* Jo. Euch.

Ἡ βάπτισις, κάθαρσις ἀνθρώπων ῥύπου.
Τὸ τοῦ Θαϐὼρ φῶς, τῆς ἐμῆς νυκτὸς λύσις.
Ὁ Λάζαρος, φροίμιον αἴσχους θανάτου.
Ψυχῶν[1] ἔαρος σύμϐολον, τὰ βαΐα.
Ἁμαρτίας σταύρωμα, τὸ σταυροῦ ξύλον[2].
Θανὴ θανῆς ἔγερσις ἡ τοῦ κυρίου.
Ἄρσις πεσόντων, ἄρσις ἡ τοῦ δεσπότου.
Τὸ Πνεῦμα, τέρμα τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

XXX[3]. Τοῦ Φιλῆ εἰς τὸν καταπαθῆ[4] μοναχὸν λωϐὸν τὸν κείμενον ἐν τῇ Πηγῇ[5].

Τὸ σῶμα τοῦτο, κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους,
Ὃ βλαστὸν ἐξήνεγκεν εὐχαριστίας,
Ῥιζῶν ἀγαθῶν εὐτυχῆσαν ἰκμάδας.
Ἐκτέμνεται γὰρ τῶν μελῶν τὰς ἀκρίδας[6]
Ἀκμαῖς ὀδυνῶν τμητικῆς λώϐης, ξένε[7],
Καὶ ταῖς ὀρυγαῖς ἐνσκαφὲν τῶν[8] τραυμάτων,
Καὶ κατασαπὲν τῆς νομῆς τῇ κοπρίᾳ,
Καὶ ζῶν ἀμυδρῶς καὶ ψυχῆς ἴσχον ζέσιν,
Καθ' ἧς ὁ χειμὼν οὐκ ἐπῆλθε τῆς νόσου,
Εἰς τὴν ἀληθῆ κατέμεινεν ἄμπελον[9],
Τῇ γῇ δὲ χωσθὲν ὑπερανθήσει πάλιν,

[1] ψυχῆς Jo. Euch.

[2] τοῦ στ. ξύλον Jo. Euch.

[3] Wernsd. p. 54. Jo. Henr. Maius, *Bibl. Uffenbach.* p. 587 : Τοῦ Φιλοθέου εἰς τὸν κάκιστα παθόντα μοναχὸν λωϐὸν, τὸν κείμενον ἐπὶ τῇ πανηγύρει. Codd. Flor. fol. 193 r°, Mon. fol. 18, 141, et Paris. fol. 8 r° : Ἐπιτάφιοι εἰς τινα σφόδρα λελωϐημένον εὐγνώμονα. Cod. Vat. 113, f. 4 v° : Τοῦ σοφωτάτου Φιλῆ κ.τ.λ. In altero cod. Mon. 564, fol. 260, ut in edit., nisi καταπαθοῦς pro καταπαθῆ. Conf. cod. Paris. XI.

[4] κακοπαθῆ Wernsd. qui legebat καταπαθῆ.

[5] ἐν τῇ πανηγύρει Maius.

[6] Fort. ἀκίδας Wernsd. Conf. cod. Paris. XI, 14.

[7] Wernsd. commodius legi putat ξένως. Recte.

[8] ἐνσκαφέντων Wernsd.

[9] Locutio ex Joh. XV, 4. Wernsd.

Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ τῆς ἐλπίδος.
Ἢ φυτὸν ἦν ἔνικμον εἰς ὥρας ἔαρ
Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ[1] τῶν πραγμάτων,
Οὗ τοὺς περιττοὺς ἐξεκάθηρε κλάδους
Τὴν ῥίζαν ἀφεὶς τῆς ψυχῆς ὁ δεσπότης·
Καὶ νῦν μαλακὴν ἀμφιέννυται[2] σκέπην,
Μεταφυτευθὲν οὗπερ ἀνθοῦν οὐ φθίνει.
Ὢ πύργος ἑστὼς πρὸς τὰ ῥεῖθρα τῆς νόσου
Καὶ μὴ κλονηθεὶς ταῖς πνοαῖς τοῦ κινδύνου!
Ὢ πέτρα μὴ θρυβεῖσα τὴν ἔνδον βάσιν,
Καθάπερ ἀδροῖς ἐγκοπεῦσι[3] τοῖς πόνοις!
Ὢ νοῦς πλατυνθεὶς ἐν στενῷ τοῦ σαρκίου,
Καὶ μὴ χαλασθεὶς μηδ' ἀμείψας τὸν τόνον!
Οἷος μαχητὴς ὑπὸ τὸν χοῦν[4] ἐκρύβη
Κτείνας τὸν ἐχθρὸν τῆς νόσου τῇ μάστιγι[5]!
Νῦν οὗτος ἀνήρ· τὸν γὰρ ἔμπροσθεν χρόνον
Ἄσημον ἦν δήπουθεν ἐμπνέον τέρας.
Πῶς; ἵνα φανῇ πνευματικὸς ὀκτάπους
Ἐν τοῖς Θεοῦ κρίμασι τὴν νῆξιν φέρων,
Προὔθηκε[6] πᾶν ἕτοιμον εἰς λώβην μέλος,
Μὴ παρασυρῇ τῶν παθῶν τῇ προσχύσει.
Πῶς ἐν περιτμήμασιν ἀκρωτηρίων
Ἀνεῖλε βαλὼν[7] τὸν Σατὰν τὸν αὐθάδη!
Μᾶλλον δὲ πῶς ἔθυσε τὴν ζῶσαν πλάσιν
Τῷ δημιουργῷ[8] τὸν δριμὺν σπείσας[9] πόνον,

[1] Conf. cod. Flor. cxiii, 6.

[2] ἐνδιδύσκεται Wernsd.

[3] ἐγκοπεῦσα Wernsd. qui proponit ἐγκοπεῖσα.

[4] ὑπὸ τύμβον Wernsd.

[5] Conf. cod. Flor. cxxxvii, 2.

[6] προὔθηκεν πᾶν Wernsd. contra metrum.

[7] λαβὼν Wernsd.

[8] Leg. δημιουργῷ. Wernsd. An sine τῷ? Quod non intelligo.

[9] πείσας Wernsd.

Μὴ χοιρὸς ἐλθὼν συμπατήσῃ μαργάρους[1]
Ἔμπνους ἐκεῖνος, οὗτος ἀρετῆς τύπος
Καὶ μαρτυρικὸς ἀνδριὰς, ὁ γεννάδας
Ἄχειρ παλαιστὴς καὶ στεφανίτης ἄπους,
Ὀφθαλμὸς ὀξύτατος, ὀμμάτων δίχα,
Νεκρός τε καὶ ζῶν καὶ ῥινότμητος[2] γίγας,
Καὶ νυμφίος κάλλιστος, οὐκ ἐκ παστάδος
Ἀλλὰ χθαμαλῆς καὶ στενῆς τινος κλίνης,
Ἰχῶρσι[3] καὶ μώλωψι καὶ σήψει βρύων.
Ἵνα δὲ σαφῶς ὀργανώσω τὸν μέγαν,
Λείψανον ἦν σώματος ἢ κρεάδιον[4],
Ὃ δὴ καταλέλοιπεν ἡ νόσος μόλις,
Κόρον τρυφῆς λαβοῦσα, μὴ κάμῃ πλέον,
Ἢ[5] σπόγγος ἀργὸς ταῖς ὀπαῖς παραπνέων.
Ἀλλ' εἶχε λαλοῦν[6] τὴν Θεοῦ δόξαν μέλος,
Σοφῶς ἐπαινῶν τοῖς παροῦσι τοὺς πόνους·
Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, τὰς λύπας φέρειν,
Καὶ μὴ ῥᾳθυμεῖν ἀγνοῶν τὸ συμφέρον,
Κἂν μακρὸς ἐκτρίβῃ σε[7] τοῖς πόνοις χρόνος.
Νυνὶ γὰρ αὐτὸς ἐκδραμὼν τοῦ λειψάνου,
Μετὰ χρόνον δή τινα συχνὸν τῆς νόσου
Τοῖς ἀγγέλοις σύνεστι, φῶς ἄλλο βλέπων,
Εἰς γῆν[8] ἁπαλὴν καὶ διάβροχον πόαν,
Ἔνθα τρυγᾷ τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρσίας.
Ἴσως[9] τι καινὸν καὶ γραφῆς πέρι[10] λέγεις·

[1] Matth. vii, 6.
[2] Leo gramm. p. 159 et 165.
[3] Job. II, 8.
[4] Sic cod. Paris. ex correctione. Ἢ ζῶν τι κρέας Wernsd.
[5] Fort. ἦν Wernsd.
[6] λαλῶν τὴν Θ. δόξαν ἐντός Maius.
[7] Ed. ἐκτρίβησε.
[8] Sic cod. Par. ex corr. εἰς τὴν ἀπ. W.
[9] Hic novum incipit tetrastichum. Deest in cod. Paris.
[10] περὶ Wernsd.

Ἀλλ' ἰσχνοφωνεῖς ὑπὸ τῆς λώβης πάλιν,
Πλὴν εὐχαριστεῖς· εἰ δὲ σιγᾷς, οὐ ξένον·
Τοὺς γὰρ πόνους ἔμαθες εὐψύχως φέρειν.

XXXI[1]. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα βασιλέα.

Ἀσύγκριτος εἶ, βασιλεῦ, σιγάτωσαν οἱ λόγοι·
Ἀνείκαστος τὴν φρόνησιν, ἐῤῥέτωσαν οἱ κρότοι.
Σὺ μὲν γὰρ φῶς ἀπὸ φωτὸς τοῦ πρώτου χρηματίσας,
Τῷ δραστικῷ σου τῆς ψυχῆς τὰ φῶτα προσλαμβάνεις.
Ἡμεῖς δὲ τὰς ἐλλάμψεις σοῦ κυκλοῦμεν καὶ βομβοῦμεν,
Ὥσπερ ἐμπίδες ἀδρανεῖς καὶ κώνωπες καὶ κνῖπες,
Καὶ καταβαπτιζόμεθα τῶν ἔργων σοῦ τῇ χύσει,
Ὡς βυθοδρόμοι καὶ δειλαὶ καὶ φίλυδροι διψάδες.
Ποῦ γὰρ ἐντάσεις καὶ ῥυθμοὶ καὶ μέτρα καὶ συνθῆκαι;
Ποῦ δὲ κομψαὶ περιβολαὶ καὶ βάσεις καὶ δεινότης,
Ἢ κίνησις ἢ δύναμις ἢ πῆξις ἢ γοργότης;
Ταῦτά σοι πάντα καθαρῶς ὑποχωρεῖ καὶ τρέμει,
Καὶ φεύγει σοῦ τὸ μέγεθος ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Καὶ γίνεται παλίνδρομος ὁ ποταμὸς τῶν κρότων·
Τὴν γὰρ τῆς τέχνης ἐμβολὴν ἀμβλύνει σου τὸ κράτος,
Ὅπερ ὡς πῦρ καὶ δαπανᾷ τὴν ὕλην τῶν ἐπαίνων.
Ἐγὼ δὲ φρίττω συσταλεὶς ὑπὸ τῆς ἀγωνίας.
Τίς γὰρ ἂν δύναιτο μετρεῖν τὰ πλήθη τῶν ἀστέρων;
Τίς δὲ κυμάτων συνεχῶν ἀλλ'[2] ἐπ' ἀλλήλους χύσεις[3];
Τίς δὲ καὶ φύλλων μερισμοὺς, τῆς βλάστης ἐκκυψάσης
Μετὰ χειμῶνα καὶ κρυμὸν καὶ γνόφον καὶ νεφέλας.

[1] Ed. Wernsd. p. 74. Habet et cod. Monac. 564, fol. 261. De vocibus τὸν αὐτοκράτορα βασιλέα dubito. Conf. edit. pag. 66 sq.

[2] Fort. ἂν Wernsd. Imo leg. ἀλλεπαλλήλους χύσεις;

[3] Quod faciebat fatuus ille Corœbus. Cf. cod. Fl. I, 756.

Ὅλος εἶ φῶς μετὰ σαρκὸς καὶ τέρψις καὶ φαιδρότης·
Ὅλος εἶ νοῦς βασιλικὸς καὶ γνῶσις καὶ πυκνότης
Καὶ θαυμαστή τις ἔκπληξις καὶ τέρας ἐν ἀνθρώποις.
Πάντα σοῦ γὰρ ὑπέρκειται, πάντα σοῦ πάντη ξένα·
Τὸ κάλλος ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὁ λόγος ὑπὲρ λόγον,
Αἱ πράξεις ἀνυπέρβλητοι. Τίς ὁ τῆς γλώττης κτύπος!
Εἰ γὰρ ἐχρῆν ἐπὶ τῆς γῆς φύσιν ἐλθεῖν ἀγγέλου
Καὶ μετὰ σώματος ἡμῖν ὀφθῆναι τοῖς ἀνθρώποις,
Οὐκ ἦν ἂν κρείττων, βασιλεῦ, τοῦ παραστήματός σου.
Εἰ δέ τις βούλοιτο μαθεῖν καὶ τὸν Ἀδὰμ τὸν πρῶτον,
Ὁποῖος ἦν πρὸ τῆς ἀρᾶς, ἰδέτω σου τὴν φύσιν.
Ὥστε, κἂν ἦν σοι δυνατὸν συμβαίνειν τοὺς ἐπαίνους,
Πρᾶξις ἂν[1] σοι, βασιλεῦ, τοῦτο τῆς γλώττης μόνης
Καὶ τῆς φωνῆς τῆς ὑψηλῆς καὶ τῆς μεγαλονοίας.
Καὶ γὰρ οὐκ ἔῤῥηξας ἡμῖν τῇ ῥάβδῳ τῆς ἰσχύος
Τὴν τῶν πραγμάτων θάλασσαν καὶ τὸν βυθὸν[2] τοῦ κράτους,
Ἵνα φυγὰς ἀνασωθῇ μὴ κυβιστήσας δῆμος;
Μὴ τῆς Μεῤῥᾶς[3] τῆς κοσμικῆς οὐκ ἤμειψας τὴν ῥύσιν,
Τὸν Ἰσραὴλ τὸν δεύτερον ἰθύνων καὶ λιπαίνων;
Μὴ τῶν ἐθνῶν τὸν ποταμὸν οὐκ ἔφθης ἐξικμάσας,
Τῆς τῶν φρενῶν σου μηλωτῆς θαυματουργεῖος χύσιν[4];
Τίς σου τὸ κράτος, βασιλεῦ, τὸ μέγα μὴ θαυμάσει;
Τίς τὴν κρατίστην καὶ φρικτὴν ἀπὸ τῶν ἔργων φύσιν;
Οἱ μὲν γὰρ[5] ἄλλοι βασιλεῖς ἐκ τῶν προγεγονότων,
Σὺ δὲ σαυτὸν ἀπὸ σαυτοῦ σεμνύνεις καὶ λαμπρύνεις.
Οὐκ ἔστι κόρος οὐδαμοῦ τῶν κατὰ σὲ τοῖς λόγοις·
Ὦ ποταμὲ καὶ θάλασσα πραγμάτων ἀποῤῥήτων!

[1] Fort. ἂν ἦν σοι Wernsd. Recte.
[2] Cod. τὸν βυθόν Wernsd.
[3] *Exod.* xv, 23. Wernsd.
[4] Fort. θαυματουργείᾳ σχίσας. W. Malim θαυματουργήσας.
[5] οἱ μὲν ἄλλοι Wernsd.

Οὐδὲ γὰρ τὸν ἱμάντα[1] σοῦ δύναται νοῦς τις λύειν,
Ὢ τὰς λαβὰς τῶν τῆς ἀρχῆς πεδίλων ὑπανέχεις.
Ἀσύγκριτος εἶ, βασιλεῦ, συγγίνωσκε τοῖς λόγοις.
Εἰς γὰρ τὴν ἅλω[2] τῶν κοινῶν καὶ καθ' ἡμᾶς πραγμάτων
Τὰς ἀχυρώδεις τῶν ἐχθρῶν ἀπολικμήσας φύσιν[3],
Μόνους ἀφῆκας τοὺς καρποὺς τῆς αὐτοκρατορίας
Εἰς τὸν σιτῶνα τῆς ψυχῆς ἐντεθησαυρισμένους·
Καὶ τοὺς ἀκάρπους καὶ τραχεῖς καὶ φαύλους καὶ δενδρώδεις,
Ὡς ἐν ἀξίνῃ καθαιρεῖς τῇ τοῦ μηροῦ σου σπάθῃ[4].
Ὢ πῶς, ὁ μεγαλόνικος τὴν τύχην αὐτοκράτωρ,
Ἐπλήρωσας τὰς φάρυγγας τῶν ὑποτεταγμένων,
Καὶ τοὺς βουνοὺς τῶν δυσμενῶν καθεῖλες ὑποσπάσας,
Καὶ τὰς ἐρήμους καὶ στυγνὰς καὶ παραβόλους χώρας
Ἀθρήσας παρεσκεύασας ὑπὲρ ἀγροὺς εὐδρόσους!
Ὢ πῶς, ὁ μέγας βασιλεὺς, τῶν λόγων περιγίνῃ!
Μὴ γὰρ ἐσθῆτες φεραυγεῖς τὸ κράτος σου κοσμοῦσι,
Μὴ λίθοι καὶ στρατεύματα καὶ χρήματα καὶ νῖκαι;
Ναὶ μὴν καὶ ταῦτα περισσά· τίς γὰρ ὡς σὺ τὴν τύχην;
Ἀλλὰ χαρακτήριζε[5] τῶν φαινομένων μᾶλλον
Ἡ φρόνησις καὶ σύνεσις, ἡ τῆς ψυχῆς ἀνδρεία[6],
Ἡ θέμις, ἡ κατάστασις, τὸ χῦμα τῆς καρδίας.
Ἀσύγκριτος εἶ, βασιλεῦ, μάτην ἴσχω τῶν λόγων.
Μόνος γὰρ ὤφθης ἀριστεὺς, μόνος ἐφάνης ἥρως
Καὶ γίγας ἀπροσμάχητος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους[7],

[1] Luc. III, 16. Wernsd.

[2] Luc. III, 17. Wernsd.

[3] Wernsd. leg. putat τὴν ἀχυρώδη, aut φύσεις.

[4] Exod. XXXII, 27. Wernsd.

[5] Scribendum : ἀλλά σε χαρακτηρίζει aut ἀλλὰ χαρακτηρίζει σε τῶν φ. Wernsd. Hoc recte; illud contra metrum.

[6] ἀνδρία Wernsd.

[7] ὑπενα...... (sic) cod. in quo extremæ lineæ, non omnes quidem, alternæ tamen, bibliopegi incuria truncatæ sunt. Wernsd.

Καὶ μόνος τὸν πρoπάτορα μετὰ τὸν χρίσαντά σε
Τοῖς οἴκοθεν χαρίσμασι λαμπρῶς ἀν. . . . .[1]
Ἀσύγκριτος εἶ, βασιλεῦ, τίς ὑποσΊήσεταί σε;
Χαιρέτω σύμπας οὐρανὸς, ὅτι σε κάτω πε. . . . .[2]
Χαιρέτω γῆ καὶ θάλασσα· σὺ γὰρ αὐτῶν ἡγήσω.
Τί μὴ τὰ πάντα συλλαβὼν ἐν ἐπιτά. . . . .[3]
Ὡς λύχνος μέγας ἀναφθεὶς ἀπὸ τῶν πρώτων φώτων
Ἐξ οὐρανῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέμ. . . αὐτο. . . . .[4]
Καὶ πάντα γνόφον καὶ κρυμὸν ἐξαίρων τῶν πραγμάτων
Πάντας φωτίζεις δαψιλῶς καὶ θάλπεις καὶ φ. . . . .[5]
Καὶ φῶς ἀναβαλλόμενος[6] ἀντὶ λαμπρᾶς ἐσθῆτος
Ὅλην τὴν γῆν κατακοσμεῖς, ὅλην .π. . . . .[7]
Ἀλλὰ βασΊίσαις, βασιλεῦ, τῷ λύθρῳ τῶν βαρβάρων
Τὴν ἤπειρον, τὴν θάλασσαν, τὰς λόχμας, τὰ . . . . .[8]
Τὸν νότον ἅμα τῷ βορρᾷ, τὸν ὄρθρον, τὴν ἑσπέραν·
Πλατύναις τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας,
Αὐξήσαις χύδην τὸ χρυσοῦν ἐπὶ τοῦ θρόνου γένος,
Ἐκ τοῦ παρέδρου γέροντας ἄλλους παρέδρους. . . . .[9]
Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ αὐτῶν καὶ πάλιν ὁμοθρόνους,
Εἰς ἄπειρον, εἰς ἄμετρον προβεβηκότας. . . . .[10]
Καὶ ζώοις ὑπὲρ ἄνθρωπον καθάπερ ὁ Θεσβίτης
Ἵν' ἅμα τούτῳ προσλαβὼν καὶ τὸν ἐκ. . . . .[11]

[1] Suppleo ἀντικαθισΊῇς aut ἀνταποδίδῳς Wernsd.

[2] Fort. κάτω πέμψε aut κατῴκισε aut κατέπεμψε W. Leg. κάτω πέμψε.

[3] Fort. ἐν ἐπιτάσει φημί; Wernsd. Contra metrum. Leg. εἴπω sive λέξω.

[4] Fort. ἐπέμφθης αὐτοκράτωρ W.

[5] Lego φαιδρύνεις Wernsd.

[6] Psalm. CIII, 2. Wernsd.

[7] Fort. ὅλην σὺ πολιτεύῃ aut ὅλην ἁπλῶς διοικεῖς. Wernsd. Hoc contra metrum. Sed fortasse leg. ὅλην ἐπιλαμπρύνεις.

[8] Fort. χωρία Wernsd. An πεδία.

[9] Supple βλέψαις W. Malim ἴδοις sive εὕροις.

[10] Leg. χρόνον Wernsd.

[11] Τὸν ἐκείνου δίφρον tentabat W. Fort. τὸν ἐκείνου φίλον, id est Ἐλισσαῖον.

Προσμαρτυρήσῃς τῷ Χριστῷ τὸ κατὰ πάντα κράτος·
Ναὶ γένοιτο, παμβασιλεῦ, ναὶ γένοιτο . . . . .[1]
Ὁδηγητρίας τῆς ἀγνῆς μεσιτευούσης κόρης·
Ἐφ' ᾗ τυγχάνει πεποιθὼς, ἐφ' ᾗ καὶ βασιλεύει
Καὶ τὰς ἐλπίδας ὁ κρατῶν σαλεύει καὶ πηγνύει.
Ἀσύγκριτος εἶ, βασιλεῦ, σιγάτωσαν οἱ λόγοι.

XXXII[2]. Εἰς τοὺς τρεῖς μεγάλους μάρτυρας, Θεόδωρον, Δημήτριον καὶ Γεώργιον.

Δρακοντοφόντης, γοργόπους, μυροβλύτης[3],
Ἐκ τῆς ἑῴας ὁ γλυκὺς στρατηλάτης·
Τῆς γὰρ νοητῆς τέκνον ἐστὶν ἡμέρας·
Ἐξ εὐχαρίτων ἡ Θεοδώρου χάρις,
Μήτηρ γὰρ εὐκτῶν τῶν Θεοῦ δωρημάτων.

XXXIII[4]. Τοῦ Φιλῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐπὶ χρονογραφίᾳ μεταβληθεὶς[5] ἀπῃτήθη ὅρκον[6] περὶ ἀσφαλείας.

Μαρτύρομαι τὸν ὄντα καὶ πρὸ τῶν χρόνων,
Τὸν δημιουργὸν, Αὐσονάρχα[7], τῶν χρόνων,
Οὗ τὸν[8] μέγαν κυκλοῦσιν ἄγγελοι θρόνον,
Ὃς οὐρανὸν τοσοῦτον ἐξέτεινέ μοι,
Καὶ γῆς βάσιν ἄβατον ἐστήριξέ μοι,

[1] Suppl. *γένοιτό σοι τοῦτο*, aut *γένοιτο βεβαίως* Wernsd. Malim *ταχέως*.

[2] Ed. Wernsd. pag. 236. Cod. Vat. 1126, fol. 273 r°, qui post *Γεώργιον* habet *ὁ .... παρὼν στίχος κινοῦν* (*sic*).

[3] Ed. *μυροβλήτης* et in not. : Fort. *μυροβλύτης*.

[4] Post Honterum edidit W. p. 242. Habuit et cod. Paris. fol. 263 v°: *Ὅρκος πρὸς τὸν αὐτ.* Superest tantum primus versus, nam periit folium sequens.

[5] Fort. *διαβληθεὶς* Wernsd.

[6] *ὅρμον* Wernsd. qui recte : Fort. *ὅρκον*.

[7] *αὐσονάρχην* Wernsd. qui in notis: Fort. *αὐσονάρχα*.

[8] *οὗ τοι μέγαν* Wernsd. qui recte : Fort. *τόν*.

Καὶ πνεῦμα καὶ πῦρ ἐζυγοσlάτησέ μοι,
Ὃς τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν συνήγαγεν,
Ὃς οἶδε μετρεῖν τοὺς τοσούτους ἀσlέρας,
Ὃς τήνδε τὴν γῆν καὶ κλονεῖ καὶ πηγνύει,
Ὃς κρίνα κοσμεῖ καὶ χλοάζουσαν πόαν,
Ὃς δημιουργεῖ καὶ ψυχῶν ζωσῶν γένη·
Καὶ γὰρ κατοῦχον [1] τὸν γενάρχην δεικνύει,
Ψυχὴν λογικὴν ἐκφυτεύσας [2] τῇ πλάσει·
Ὃς τῆς Ἐδὲμ τὸν κῆπον εἰργάσατό μοι,
Καὶ τῆς τιμῆς τὸν ὄγκον ἐγνώρισέ μοι,
Καὶ τοῦ ξύλου τὴν γεῦσιν ἀπείρηκέ μοι·
Ὃς τὴν πονηρὰν τῆς προμήτορος πλάνην
Εὐσπλαγχνίας κρίμασιν ἀῤῥήτοις λύει,
Διδοὺς τὸν υἱὸν ἀντὶ λύτρου τῇ κτίσει,
Ἐξ ἁγίου Πνεύματος ὠργανωμένον
Καὶ παρθενικῶν, ἄτερ ἀνδρὸς, αἱμάτων
Εἰς τὴν ἀληθῆ σάρκα τῆς μετουσίας,
Καὶ πλὴν τρίτης [3] τηροῦντα τὴν πρώτην φύσιν·
Τοῦ σοῦ κατειπεῖν οὐκ ἐτόλμησα κράτους·
Οὐ μὰ τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας·
Εὐνούσlατον δὲ καὶ διάπυρον [4] πόθον,
Ὡς οἰκέτης ἄμεμπlος, εἰσήνεγκά σοι
Καὶ γλῶσσαν αὐτὴν καὶ γραφὰς ἡμετέρας,
Ὡς ἂν διελθεῖν [5] πανταχοῦ γῆς ἰσχύσῃς
Ταῖς τοῦ λόγου πlέρυξιν τὸν πάντα χρόνον,
Καὶ γνῷ τὸ μέλλον ἅπαν ἀνθρώπων γένος,
Ὁποῖον εἶδεν Αὐσονάρχην ἥλιος.

[1] Fort. Καὶ γῆς κληροῦχον vel ταμιοῦχον Wernsd. Leg. ταγοῦχον.

[2] Leg. ἐμφυτεύσας.

[3] Fort. τροπῆς Wernsd.

[4] Cod. διὰ πυρῶν Wernsd.

[5] διελθεῖν πανταχοῦ W.

XXXIV [1]. Εἰς ἐγκόλπιον τοῦ σΊαυροῦ. Ἐμμανουήλου τοῦ Φιλῆ.

Ἐν αἰχμαλωσίᾳ σε τὸν φύλακά μου
Ῥύσῖην πάλιν εὕροιμι καὶ φρουρὸν μέγαν.
Χρισῖὸς γὰρ αὐτὸς χεῖρας ἐν σοὶ τανύσας
Τὴν τῶν ψυχῶν ἔλυσεν [2] αἰχμαλωσίαν.

XXXV [3]. Εἰς [4] τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόσῖομον.

Νῦν μὲν σιωπᾷς ὑπὸ τῆς ἀσιτίας·
Ἀεὶ δὲ λαλεῖς ἀπὸ τῶν βίβλων, μάκαρ.
Ἡ γὰρ χάρις πόῤῥωθεν ἐσῖόμωσέ σε,
Κώδωνα χαλκεύσασα λαμπρὸν τῇ κτίσει.

XXXV [5]. A. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ [6] σὴ κεφαλὴ ζῶσα μὲν τέως, μάκαρ,
Πηγὰς λογικὰς τοῖς βροτοῖς ἀνεσῖόμει.
Νυνὶ δὲ πισῖοῖς ἐξ ἐνίκμων ὀσῖέων
Τερασῖίων θάλασσαν ἡδίσῖην χέει.

XXXVI [7]. Εἰς εἰκόνα τῆς Πηγῆς.

Ζωῆς ἐγὼ βλέπων [8] σε πηγὴν, παρθένε,
Πᾶσαν φλόγα σβεννύεις [9] παντὸς κινδύνου.
Σὺ γὰρ ἀναψύχεις με τοῖς τερασῖίοις
Ἀφθαρσίας φέρουσα τοῖς κόλποις φλέβα.

XXXVII [10]. Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ξενίζοντα τὴν ἁγίαν τριάδα.

Τί ταῦτα ποιεῖς; βουθυτεῖς, Ἀβρὰμ γέρον;

[1] Ed. Wernsd. pag. 306.
[2] ἔλυσσεν ed. corrigit ἔλυσεν.
[3] Wernsd. loc. cit.
[4] In cod. Mon. sine τὸν ἅγ. Ἰωάννην.
[5] Wernsd. p. 308.
[6] Cod. Flor. fol. 207 r°, qui omittit ἡ.
[7] Ed. Wernsd. pag. 308.
[8] Fort. βλέπω Wernsd.
[9] Fort. σβεννύειν Wernsd. Imo leg. σβέννυε aut σβεννῦσα.
[10] Cod. Vatic. 1126, fol. 151 v°, et Wernsd. p. 310. Sub nomine Theod.

Οὐκ· ἀλλὰ δεῖπνον καὶ τράπεζαν ἀρτύω.
Ὁ δαιτυμὼν τίς, ᾧ τὸ δεῖπνον ἀρτύεις;
Ἡ τριὰς αὕτη. Καὶ Θεὸς βοῦν ἐσθίει;
Οὐ γὰρ ἐρευνῶ τοὺς ἀποῤῥήτους λόγους.
Ὡς ὑπέρευγε τοῦ Φιλοξένου βίου·
Καρπὸν γὰρ ἀμφοῖν, καρπὸν ὀσφύος θύεις[1].

XXXVIII[2]. Preces ad Spiritum Sanctum.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ θεόδροσος χύσις,
Ἡ καινοποιὸς καὶ παράκλητος χάρις,
Τὸ ζωτικὸν φῶς, ἡ πνοὴ τῶν ἀγγέλων,
Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἄφθονος χορηγία,
Τὸ δημιουργὸν τῶνδε τῶν ὁρωμένων
Καὶ συστατικὸν τῶν ἀφανῶν κτισμάτων,
Ἡ πάνσοφος δύναμις, ἡ καινὴ δόσις,
Τὸ τῶν ἐπιστημῶν τε καὶ τεχνῶν κράτος,
Ἐν ᾧ πνέω, ζῶ, φθέγγομαι, χαίρω, γράφω,
Μένοις μεθ' ἡμῶν πανταχοῦ πάντα χρόνον.

XXXIX[3]. Τοῦ Φιλῆ εἰς τὸν Παχυμέρη ἐπιτάφιος.

Ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων,

Prodromi denuo edidit Dutheil. *Not. mss.* tom. VIII, p. 193, ex cod. Vatic. 505. Boisson. *Anecd. gr.* t. III, p. 8: «Ignoravit Dutheilius sex primos ejus epigrammatis fuisse olim, a. videlicet 1611, editos in libello rarissimo a Fed. Morello.»

[1] W. reponit *κύεις*. Dutheil. *φέρει*, adscripto *sic*. Boisson. corrigit *φέρῃ*.

[2] Wernsd. *loc. cit.* qui in notis: «Vulgavit hoc carmen Jo. Bapt. Cotelerius, *Mon. Eccles. gr.* tom. III, pag. 520, ex eoque repetiit Fabricius, *Biblioth. gr.* t. VII, pag. 711, omissa tamen, quam Cotelerius apposuerat, latina interpretatione. Memorat idem Caveus, p. 655, et principium simul carminis: *Τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Πνεῦμα*. Quod tamen principium, credo, quod festinans Caveus erravit, vehementer differt ab edito versu primo, aut potius non principium carminis, sed inscriptio fuit: *Εἰς τὸ ἅγιον κ. ζ. Π.*».

[3] Ediderunt Leo Allatius in *Diatribe*

Καὶ τῷ θεατῇ γειτνιῶντι δεικνύειν
Ἐκεῖνον αὐτὸν ἐν σορῷ[1] κεκρυμμένον,
Συνηγόρους ἂν εἶχον εὐθὺς τοὺς λόγους,
Ὡς καὶ πνοῆς[2] κιρνῶντας ἰσχὺν τοῖς τύποις·
Ἐπεὶ δὲ σοῦ[3] θανόντος, ὦ διδάσκαλε,
Δοκοῦσι νεκραὶ τῶν λόγων αἱ χάριτες,
Δέδοικα μὴ δύσφραστον εἰσοίσω[4] κρότον
Ἀνδρὶ σοφιστῇ καὶ παθῶν ἐλευθέρῳ.
Πλὴν εἰ[5] περιὼν ἐξ ἀτύφου καρδίας
Καὶ τῶν ἀμαθῶν ταῖς γραφαῖς ἐπεκρότεις,
Ὡς ἂν ἔχοι[6] πρόθυμον ἡ φύσις δρόμον,
Νῦν τάφον οἰκῶν καὶ σιγῆς λίθον στέγων,
Καὶ βιβλίων ἔρημον εὑρὼν πυθμένα,
Πῶς ἂν παρ' οὐδὲν τοὺς ἐμοὺς ἄγοις[7] λόγους,
Καὶ ταῦτα μικροῦ[8] σὴν τελευτῶντας χάριν;
Ἀλλ', ὦ πόλεις[9], πενθεῖτε[10] κοινῇ τοὺς νόμους.
Ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν[11] εὐσεβὴς Δημοσθένης
Τῆς ῥητορικῆς οὐ σκαλεύει τὴν φλόγα.
Μὴ[12] χερσὸς ὀφθεὶς τῶν δικαστῶν ὁ θρόνος

de Georgiis, p. 373; Fabricius, *Bibl. gr.* t. X, p. 718 (ed. 1721); Wernsd. p. 314, et v. cl. Boisson. in *Pachymer. Declam.* pag. 253, cum varietate codd. Paris. 1772 et 1931, notatis A et B. Habent codd. Escur. II, x, 17 (vid. *Catal. Escur.* p. 393), Florent. 201, v. et Monac. fol. 91. Nunc repeto ex edit. et notis v. cl. Boissonadii.

[1] Editt. *σοφῷ*. Wernsd. conjecit *σορῷ*, quod exhibent codices.

[2] *πνοὴν* Wernsd. qui corrigit *πνοῆς*.

[3] Edd. *δέ σου*. Codex Escur. *ἐπεὶ δή σου*.

[4] *ἴσοι σωκρότον* cod. Escur.

[5] *ὡς* pro *εἰ* cod. A.

[6] Edd. *ἔχει*. Wernsd. recte corrigebat *ἔχοι*.

[7] Edd. et B *ἄγεις*. Wernsd. proponebat *ἄγοις*.

[8] Edd. *μικροῦ συντελευτῶντας*.

[9] A *πόλις*.

[10] *πένθεις τε* cod. Escur.

[11] Edd. *ὑμῖν*.

[12] Wernsd. *μὴ* reddens latina negatione *non*, quum non inveniret sententiam quæ recte procederet, proponit legendum *καί*. Cf. Boiss.

Ἔγκεντρον[1] ἐνδίδωσι[2] λημμάτων βάτον;
Ὅμηρε, πῶς τοσοῦτον ἠρεμεῖς χρόνον,
Ἰλιάδα γράφειν σε δευτέραν δέον
Καὶ τὴν παλαιὰν δυσπραγοῦσαν δακρύειν;
Εἰ μὴ γὰρ ἦν[3] ἐκεῖνος ἐν διδασκάλοις
Ὁ νῦν σιωπῶν καὶ καθεύδων ἐν τάφῳ,
Τίς ἂν τὸ βαθὺ τῆς πλοκῆς λύσας νέφος
Ἀνῆκε λαμπρὰν τῆς γραφῆς[4] τὴν αἰθρίαν;
Νῦν καὶ σὺ νῦν τέθνηκας, ὦ γέρων[5] Πλάτων·
Οὐ γὰρ μετεμψύχωσις, οὐδὲ Σωκράτης,
Γλώττης δὲ ταυτότης σε καὶ τέχνης κράτος
Ἔμπνουν[6] καθαρῶς ὠργάνουν τῷ κειμένῳ.
Ἀριστότελες, ἆρα[7] κομπάζεις ἔτι;
Καὶ μὴν κρυβῆναι δεῖ σε καὶ σιγὴν ἄγειν,
Κλείσαντα[8] σαυτοῦ δυστυχῶς τὰ βιβλία.
Ὁ γὰρ κατὰ[9] σὲ τεχνικὸς διδάσκαλος
Ἄριστον ἐκτήσατο καὶ φίλον τέλος
Ἀναλυτικῶς ἐκδοθεὶς τοῖς πατράσι[10].
Ῥώμη νέα, στέναζε καὶ θρήνους πλέκε·
Τῶν γὰρ λόγων ὁ κόσμος εἰς γῆν ἐκρύβη.
Πλὴν εἰ πάλιν αἴσθησιν εἰς λόγους ἔχεις[11],
Παχυμέρη, πρόελθε, καὶ λογογράφει,

[1] Proponit W. ἐγκέντρων. Male.

[2] ἐκδίδωσιν cod. Escur.

[3] ἧς cod. Escur.

[4] Proponit τῇ γραφῇ Wernsd. Sine necessitate.

[5] «Placeret quidem magis ὦ γέρον. In A esse videtur γηρῶν, quod recipi potuisset, si fuissem de scriptura certior.» Boiss.

[6] Wernsd. conjicit σύμπνουν, probante Boiss.

[7] Codd. ἄρα.

[8] Edd. κλύσαντα. Wernsd. legebat κλείσαντα, quod exhibent codices.

[9] κατὰ om. cod. Escur.

[10] Edd. πατράσιν.

[11] Edd. ἔχοις, quod recte correxit Wernsd.

Καὶ τοὺς τὰ μαθήματα συνθέντας[1] νίκα,
Καινὰς ἐπ' αὐτοῖς ἐκδιδάσκων εὑρέσεις.
Ἵνα δὲ τὰ πρέποντα συλλήβδην φράσω,
Ὁ σύλλογος πᾶς τῶν σοφῶν[2] κόπτεσθέ μοι.
Ἡ γὰρ κιβωτὸς τῶν καθ' ὑμᾶς[3] βιβλίων
Εἰς τὴν κιβωτὸν τῆς φθορᾶς ἀνετράπη.
Δικαιοφύλαξ, εἰ μέτεστί σοι πάλιν
Θεσμῶν φυλακῆς[4] καὶ βραβεύεις ταῖς δίκαις,
Θέσπιζε, δογμάτιζε, τὰς στάσεις λύε,
Τὴν ἀπροσωπόληπτον ἐξάγων κρίσιν·
Ζῆλος γάρ[5] ὁ πρὶν οὐ συναπέθανέ σοι.
Ἆρ' οὐχὶ καὶ ζῶν τὴν τελευτὴν ἐσκόπεις,
Καὶ τόνδε καλῶς ἐτραγῴδεις τὸν βίον;
Ὦ[6] κύκνε λευκὲ τῇ πτερώσει[7] τοῦ χρόνου,
Ἐκεῖνο τοῦτο καὶ τοσούτων φεῦ! πόνων
Τὸν τοῦ τέλους τρίπηχυν ἀνθεῖλου τάφον.
Ὦ γλῶσσα δεινή, καὶ γραφῶν θείων[8] στόμα,
Καὶ νοῦ καθαρέ[9], ποῦ ποτ' ἐκρύβης; λέγε.
« Ἰδὼν ἔγωγε » φησί, « τὸν θνητὸν βίον[10]
Ὡς ἔστιν οὐδὲν ἢ σκιᾶς ἴνδαλμά[11] τι
Καὶ φάσμα ῥευστὸν[12] εἰς μετάρσεις[13] Εὐρίπου,
Καὶ πομφόλυξ καὶ τέφρα καὶ κάπνου χύσις[14],

1 A συνθέτας. Cod. Escur. συνθητάς.

2 A σοφιστῶν κοπτέσθω.

3 Edd. ἡμᾶς.

4 Edd. φυλακή. Cod. Escur. φυλακαί. B φυλακαὶ καὶ βραβεύσεις.

5 γὰρ om. cod. Escur.

6 Wernsd. et Boiss. ὡς pro ὦ, fort. errore typographi.

7 Edd. τῷ πρεκάδει.

8 Edd. θεῖον. Cod. Escur. θεῶν.

9 ποῦ καθαρέ ποτε cod. Esc. versus extrema parte omissa.

10 « Ante vers. 61 lemma in A : ἡ ἐκ τάφου ἀπόκρισις. A ἔγωγέ φησι. Statim fortasse τὸν θνητῶν βίον. » Boiss.

11 ἦδα (sic) cod. Escur.

12 ῥευτὸν cod. Escur.

13 « Edd. ἐν μετάρσει. Sequor codices. Fort. ὡς μ. » Boiss.

14 χύσαν cod. Escur.

Ἡ παικτὸς[1] ἀσΊράγαλος ἐν μειρακίοις,
Ἡ κύϐος[2] ἑσΊὼς εἰς ἀσύσΊατον βάσιν[3],
Παρῆλθον εἰς τὸν δεῦρο τῆς ταφῆς τόπον,
Ἀναμένων σάλπιγγος ἐσχάτης κτύπον[4],
Ὑφ' ἧς ἐπαρθεὶς εἰς συνάντησιν φθάσω
Τοῦ τὴν φύσιν κρινοῦντος ἐνδίκως Λόγου[5].
Τὸ γοῦν ἀφιλόκομπον ἐνθάδε γράφων,
Σίγα τὰ σεμνὰ τοῦ γένους ἀθύρματα·
Ἡ γὰρ ταπεινὴ καὶ πατουμένη κόνις,
Κἂν ἐκριπισθῇ καὶ πρὸς αἰθέρα δράμῃ[6],
Ἀλλ' οὖν πάλιν κάτεισιν εἰς γῆν[7] ὡς κόνις,
Ὅταν ὁ κλωσΊὴρ τῆς πνοῆς[8] παραδράμῃ.
Βίϐλοι δὲ πᾶσαι, καὶ λόγοι[9] καὶ σχήματα,
Καὶ συλλογισμοὶ καὶ προτάσεις[10] καὶ σΊάσεις,
Ὡς οὐδὲν ἐῤῥέτωσαν[11], ὡς ὄναρ μόνον.
Ἡ γὰρ τελευτὴ συμπεραίνει[12] τὸν βίον
Εἰς τὴν ἀναπόδεικτον εὐετηρίαν.
Σὺ δ' ἀλλά[13] μοι θαύμαζε τῶν ἄλλων πλέον
Αὐθαίρετον πενίαν, ἦθος μέτριον,
Βίου τε παντὸς ἐμμελῆ μουσουργίαν,
Καὶ τῆς ψυχῆς τὸν φθόγγον, εἰ βούλει, ξένε[14],
Δι' οὗ τὰ δεινὰ τῶν παθῶν ἦγον[15] θράση

[1] πεκτὸς cod. Escur.

[2] Pro κύϐος Boiss. proponit κύκλος. Cod. Escur. κύϐος ἱσΊώς.

[3] A ἀσύσΊατον βίον.

[4] τύπον cod. Escur.

[5] Edd. κτίσιν κρ. ἐνδίκῳ λόγῳ.

[6] A δράμηοι, adunatis binis lectionibus, δράμη et δράμοι.

[7] Edd. κάτεισιν οἷαπερ κόνις.

[8] Edd. ζώης.

[9] καὶ λογικὰ σχήμ. cod. Escur.

[10] προσΊάσεις cod. Escur.

[11] ἐρέτωσαν cod. Escur.

[12] συμπεραίνειν cod. Escur.

[13] Edd. σὺ δ' ἀλλὰ μὴ θ. A σὺ δ' ἀλλά μοι. Wernsd. conjecit σὺ δ' ἄλλα μοι.

[14] Conjecit Wernsd. ξένον.

[15] Edd. ἦγε. Conjecit Wernsd. ἦχα aut ἧξα ab ἄγνυμι seu ἄγω, frango. Male : est « ducebant captiva. »

Λύρας μουσικῆς[1] ἐκμιμούμενος τόνους η.
Ὡς[2] εὖγέ σοι γένοιτο καὶ τῶν νῦν λόγων
Τῷ μυσΊαγωγῷ τῶν σοφῶν παιδευμάτων.
Οὐ γὰρ σιωπᾷς[3], ἀλλὰ κἀνταῦθα πλέον
Τῆς ἀρετῆς τὸ χρῆμα δεικνύεις ὅσον·
ὭσΊε σχεδὸν ζῇς, καὶ δοκεῖς τι συγγράφειν,
Οἰκῶν, σοφισΊὰ, τὴν σΊοὰν τὴν ἐσχάτην
Καὶ τὴν περισπούδασΊον ἀποδημίαν[4],
Ἢ τὴν πρὶν Ἀθήνησιν ἀκαδημίαν.
Ἐγὼ δὲ νῦν, μάλισΊα νῦν μαθὼν[5] ἔχω
Ὅτι δίκαιος, ἂν τελευτῆσαι φθάσῃ,
ἜσΊαι πρὸς ἀνάπαυσιν, ὃ Γραφὴ[6] λέγει,
Καὶ ζῇ καθαρὸν καὶ παθῶν ξένον βίον,
Εἰς φῶς μετελθὼν εὐτυχῶς ἐξ ἑσπέρας.

XL[7]. Στίχοι τοῦ Φιλῆ γραφέντες ἐν τῷ ναῷ τοῦ σωτῆρος ΧρισΊοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Εὐεργέτου.

Θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐρανοὺς τάχα κλίνας,
Πλὴν οὐκ ἐπὶ γῆς ἀλλ' ἐφ' ὕψους ἡρμένος,
Τὴν συναγωγὴν εὐλογεῖ τῶν ἀζύγων·
Καὶ δείκνυται σὰρξ εὐπαθὴς μὴ κομπάσας,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτὸν μυσΊικῶς ἀναδράμῃς[8]

[1] μυθικῆς cod. Escur.

[2] Ante hunc versum lemma : ἐπίλογος βραχύς.

[3] σιωπᾶν cod. Escur.

[4] A ἀποδημίαν, et ferme ἀσπολ. « Ex B nihil habeo enotatum, ut crediderim, et ibi esse ἀπολ. Quum statim nominet Philes τὴν Ἀθήνησιν ἀκαδημίαν, non vero simile et hic nomen repeti. Ferme suspicor versum periisse. » Boiss.

[5] Edd. ἔγωγε δὲ μάλισΊα νῦν. A ἐγὼ δὲ νῦν μάλισΊα μαθ.

[6] Allat. γραφῇ. Alludit ad Hebr. IV, 3, et Is. LVII, 1; et v. 100 ad Ephes. V, 8.

[7] Post Ducang. in *Cp. Christ.* lib. IV, p. 79, edidit Wernsd. p. 336. Habet et cod. Paris. 1630, fol. 148 r°.

[8] ἀναδράμῃ Wernsd. qui recte in not. ἀναδράμῃς.

Καὶ μὴ φύγῃς, ἄνθρωπε, τὴν σωτηρίαν.
Ἐξίσταται δ' οὖν ὁ σΊρατὸς τῶν ἀγγέλων,
Ὁρᾶν πρὸς αὐτὸν, ὡς ὁρᾷς, οὐκ ἰσχύων.
Εἰ δ' οὐχὶ [1] καὶ προὔκυπΊεν [2] αὐτὸς ὑψόθεν
Δεικνὺς ἑαυτὸν, ὡς δοκεῖ, τῷ [3] βιβλίῳ,
Πῶς ἂν ἐσίγα ταῦτα μικροῦ τὰ σΊίφη,
Οἷς καὶ πνοῆς δύναμιν ἡ τέχνη γράφει;

XL. A. Ἕτερον.

Νύμφην [4] ὁρῶν ἐνταῦθα τὴν ἐκκλησίαν [5]
Σκόπει, θεατὰ, καὶ τὸν ὑψοῦ νυμφίον,
Ὃν ἄσΊρα μικροῦ [6] καὶ πολύχρωμος πόλος
Καὶ δυνάμεις κυκλοῦσι καὶ τἄλλα σΊίφη·
Θεὸς γάρ ἐσΊι καὶ προκύπΊει καὶ βλέπει,
Τοῦ τῶν μοναστῶν ἀκροώμενος μέλους [7]·
Ὧ [8] τῆς νοητῆς ἐκταθείσης παστάδος
Ὡς ἀντίπαις [9] ἔλαμψεν ἡ σωτηρία.
Πλὴν πάντα καινὰ καὶ σχεδὸν ζῶντες [10] τύποι
Φρίττουσι τὴν ὀφθεῖσαν ἐξ ὕψους χάριν.
Μὴ κατὰ μικρὸν γειτνιῶν ὁ δεσπότης
Ἡμᾶς πάλιν κάτωθεν ἑλκύσαι θέλει;

[1] Wernsd. in not. οὗτος, contra mètrum.

[2] προὐκύπΊει Wernsd. qui προκύπΊει corrigebat.

[3] τῷ omittit Wernsd. qui legebat ἐν σαρκίῳ, ἐν βιβλίῳ, ἐν κυκλίῳ aut ἐγκύκλιον.

[4] νυμφὸν Wernsd. qui in notis: Fort. νυμφῶν.

[5] τῆς ἐκκλησίας ed. qui recte corrigebat τὴν ἐκκλησίαν.

[6] μικρὸν ed.

[7] Τοῦ — μέλος W. qui legebat τό.

[8] Wernsd. in notis ὧν.

[9] ἐντυπὰς aut ἀντιπροίξ Wernsd. in notis.

[10] σχὲ εὐζῶντες Wernsd. qui recte legehat σχεδὸν ζῶντες.

XLI[1]. Τοῦ Φιλῆ.

Ὁ μὲν χορηγὸς τῶν θείων χαρισμάτων
Δίδωσιν ἡμῖν τὴν κάτω σκηπτουχίαν
Εἰκόνα λαμπρὰν τῆς αὐτοῦ βασιλείας,
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀμυδρὰς τὰς ἐμφάσεις
Δείκνυσι σαφῶς ἀγαθῶν τῶν μελλόντων.
Ὁ γὰρ ἐν ἡμῖν εὐσεβὴς στεφηφόρος
Θεοῦ τις εἰκὼν, εἰ σπουδάζει τοὺς τύπους
Ἔργοις βεβαιοῦν ἀρεταῖς[2] ἐστεμμένος,
Ἀμείβεται δὲ [πάλιν] δωρεαῖς τοὺς ἀρίστους
Τιμαῖς ὑπεξαίρων τε σταθμῶν[3] καὶ μέτροις,
Καὶ βασιλικῶς[4] ἀνυψοῖ τοὺς ἐν τέλει,
Οὓς τῷ λόγῳ δίδωμι συγγράφειν τέως,
Ὡς ἂν ὁ βυθὸς μὴ καλύψῃ τῆς λήθης
Ἃ βασιλικὴ κεκύρωκεν ἡ κρίσις,
Χρόνος τε[5] μακρὸς ἐπρέσβευσεν[6] ἐς δεῦρο.
Μετὰ τὸν αὐτάνακτα δεσπότης ἐστὶ
Βασιλείῳ[7] κλήσει τε τετιμημένος
Καὶ τῇ κεφαλῇ χρυσερυθρᾷ[8] καλύπτρᾳ,
Μετὰ μαργάρων λαμπρῶς κεκοσμημένῃ,
Τοὺς δέ γε πόδας ὀξυλεύκοις πεδίλοις[9]
Σὺν ἐφεστρίσι καὶ χαλινοῖς ὁμοίως.
Δεύτερον ἀξίωμα σεβαστοκράτωρ,

[1] Edit. in notis ad Codin. *De offic.* pag. 215 ed. Bonn. ex cod. Mazarin. cum lemmate Ἀδέσποτον. Habet et cod. Paris. 2991 A, fol. 422 v°, sub nomine Philæ, cujus non est.

[2] Ed. ἀρετῶν.

[3] Cod. σταθμοῖς.

[4] Ed. βασιλικῶν.

[5] χρόνος ὁ μακρὸς codex 2991 A. Male.

[6] Ed. ἀπέσβησεν εἰς δεῦρο.

[7] Versus 17-21 desunt in editione.

[8] χρυσεθρᾷ cod.

[9] πεδήλοις et χαληνοῖς cod.

Καὶ καῖσαρ εὐθὺς ὑποβάθρα τοῦ κράτους
Τοῖς[1] βενέτοις χρώμασι πεποικιλμένη
Καὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσερυθραῖς καλύπτραις
Σὺν ἐφεστρίσι καὶ χαλινοῖς[2] ὁμοίως·
Πλὴν τοῖς ἀετοῖς πλέον σεβαστοκράτωρ,
Ὁ πανυπερσέβαστος συγκλήτου πρῶτος,
Πρωτοβεστιάριος λαμπρὸς ἀξίαν,
Οὗτοι καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς πεδίλοις
Τὴν πρώτην ἐσχήκασιν ἐν τέλει τάξιν.
Ὁ μὲν γὰρ κηροῖς[3], ὁ δὲ πρασίνοις χρῆται
Καὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσερυθραῖς καλύπτραις.
Ὁ μέγας δὲ[4] δοὺξ μετ' αὐτοὺς ἀνεδείχθη.
Τούτου[5] κοινωνὸς δομέστικος ὁ μέγας,
Καὶ τρίτος αὐτοῖς πρωτοστράτωρ ἀξίαν,
Λογοθετῶν[6] μέγιστος, σοφίας γέρας·
Στρατοπεδάρχης ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις.
Τούτων ἐρυθραῖς ἐκ χρυσοῦ ταῖς καλύπτραις
Ὅρα[7] κεφαλὰς ἀεὶ κεκοσμημένας·
Ὅρα πριμμικήριον, φιλότης, μέγαν,
Πεντάδος ἡγούμενον λαμπρῶς[8] δευτέρας,
Δεύτερον μέγαν κονοσταῦλον[9] ἀξίαν,
Τρίτον σεβαστῶν[10] τὸν πρῶτον· ἐπὶ τούτοις
Κοσμεῖται[11] λαμπρῶς ὁ πιγκέρνης τὴν τάξιν,
Καὶ[12] παρακοιμώμενος σφενδόνης πέμπτος,

[1] Vers. 24-27, 32 et 33 om. ed.

[2] Cod. χαληνοῖς.

[3] Fort. κιῤῥοῖς.

[4] Addidi δέ.

[5] τούτῳ κ. ὁ δομ. ὁ μεγ. cod.

[6] λογοθέτης ed.

[7] Ed. ὁρᾷς.

[8] ἰδοὺ τῆς τρίτης pro λαμπρῶς δευτέρας cod. 2991 A.

[9] Ed. κονεσταῦλον.

[10] Ed. σεβαστόν.

[11] κοσμεῖ τε ed.

[12] Καὶ male omittit ed. contra metrum.

Καὶ[1] παρακοιμώμενος ἄλλος κοιτῶνος.
Ὁ μέγας βαΐουλος ἕπεται τούτῳ,
Τρίτην τε πληροῖ τάξιν κουροπαλάτης.
Εἰσέρχεται δὲ βεστιαρίτης πρῶτος
Εἰς οἶκον βασίλειον[2], ὡς ἔθος, πράξων,
Δομέστικος δεύτερος ὁ τῆς τραπέζης,
Ἄλλος ἐπ' αὐτῆς[3] μετ' αὐτὸν τεταγμένος.
Καὶ τὸν γενικοῦ[4] λογοθέτην εἰσόρα,
Εἶτα παπίαν[5] εἰσιόντα τὸν μέγαν[6],
Σὺν τούτοις τὸν ἔπαρχον, καλύπτρα ξένη[7]·
Ἕβδομος δρουγγάριος[8] τῆς βίγλας μέγας,
Καὶ δὴ μετ' αὐτὸν ἑταιρειάρχης μέγας.
Ὁ λογοθέτης[9] μετ' αὐτὸν τοῖς τοῦ δρόμου,
Εἶτα χαρτουλάριος[10] ἀξίαν μέγας,
Εἶτα μετ' αὐτὸν μυστικὸς ἐπεισίτω,
Καὶ[11] βασιλικὸς πρώτιστος τοῦ σεκρέτου.
Ὅρα καὶ στρατοῦ τὸν καλὸν ἐπιστάτην,
Καὶ[12] τῶν πλωΐμων δρουγγάριον τὸν μέγαν.
Ἰδοὺ καὶ σχολῶν ὁ δομέστικος ἥξει,
Καὶ τὸν τῆς αὐλῆς πριμμικήριον ὅρα.
Καὶ πρωτοσπαθάριος λαμπρῶς[13] εἰσίτω,
Ἄρχων τε μέγας καὶ τζαούσιος μέγας,
Δήμου τε πραίτωρ, ὁ τατᾶς[14] τῆς αὐλῆς τε.

[1] Ed. ὁ pro καί.
[2] Ed. βασιλέως.
[3] Cod. ὑπ' αὐτῆς.
[4] Ed. γενικόν.
[5] Ed. παππίαν.
[6] Cod. μέγα.
[7] Fort. καλύπτρᾳ ξένη.
[8] Cod. δρουγκάριος.
[9] Ed. ὁ λογοθετῶν. Cod. ὁ λογοθέτης συν αὐτῷ.
[10] Cod. χαρτουλλάριος.
[11] καὶ omis. in ed.
[12] Ed. omittit καί.
[13] Ed. λαμπρός.
[14] Ed. ὁ ταστῆς. Codex ὁ τατᾶς τῆς αὐλῆς.

Τῶν [1] οἰκειακῶν λογοθέτης ἐρχέσθω [2],
Καὶ τῶν λογισῶν [3] ὁ μέγας συνεισίτω.
Ὅρα καὶ σκουτέριον [4] ἐκ τῆς ἀσπίδος
Τῆς βασιλικῆς λαχόντα τὴν ἀξίαν.
Πρῶτος μετ' αὐτὸν τῶν κυνηγῶν ἐκρίθη.
Ἀλὸς ἀμυρᾶς [5] ναυαρχῶν ἀνεδείχθη.
Ἰδοὺ βασιλεῖ τὰς δεήσεις προσφέρει [6]
Λαχὼν [7] τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ἔργων πρεπόντως.
Ἀδνουμιασὴς ὁ μέγας μοι χαιρέτω.
Τούτῳ παρεπόμενος οὕτω κοιαίσωρ,
Καισάρων ἀξίωμα λαμπρῶν τῶν πάλαι.
Λογοθέτην ὅρα μοι κἂν στρατιώταις,
Ἐξ ἱεράκων ὁ πρῶτος τὴν ἀξίαν.
Ὁ βήλου κριτὴς μετ' αὐτοὺς ἐκυρώθη.
Διερμηνευτῶν ὁ μέγας προηγείσθω,
Καὶ τῶν ἀγελῶν λογοθέτης εἰσίτω.
Καὶ τούτοις ἀκόλουθος σεμνῶς [8] ἑπέσθω,
Καὶ τῶν ὀρφανῶν ὁ τροφεὺς συνεισίτω,
Καὶ βασιλικῶν ὁ νοταρίων πρῶτος,
Φοσσάτου [9] κριτὴς ἐξετάζων τὰς δίκας.
Καὶ δὴ μετ' αὐτὸν ἀναμνήσεις προσάγει
Σεμνῶς βασιλεῖ κεκλημένος ἐκεῖθεν.
Ἰδοὺ καὶ δομέστικον τειχέων σκόπει.
Πρωταλλαγάτωρ δεύτερος τὴν ἀξίαν,
Εἶτα τετάχθω βεστιαρίου τρίτος.
Μονοκαβάλλων στρατοπεδάρχης οὗτος,

[1] Ed. ὁ τῶν οἰκει. Cod. ὁ οἰκ.
[2] Ed. ἐρχέτω.
[3] Ed. λόγων (λογισῶν?).
[4] Ed. σχουτάριον.
[5] Cod. ἀλμυρᾶς.
[6] Cod. προσφέρειν.
[7] Ed. λαλῶν.
[8] Ed. σεμνός.
[9] Ed. φουσάτου. Cod. φοσάτου. Cf. Ducang. s. v. Κριτής.

Ἄλλος μουρτάτων, τζαγγρατόρων [1], τζακόνων [2].
Ὅρα προκαθήμενον τὸν τοῦ κοιτῶνος,
Ἄλλον προκαθήμενον βεστιαρίου.
Τούτῳ τῆς αὐλῆς ὁ λογιστὴς ἑπέσθω,
Καὶ διοικητὴς ὁ μέγας συντετάχθω.
Ὁ τῶν Βλαχερνῶν προκαθήμενος οὗτος,
Ἄλλος πρὸ αὐτοῦ μεγάλου παλατίου.
Ὁ τῶν ἑῴων δομέστικος θεμάτων.
Τούτῳ δυτικῶν ὁμότιμος ἐκρίθη.
Ὁ πρωτοκόμης, καὶ μετ' αὐτὸν παπίας [3],
Ἑταιρειάρχης, τῶν ἀλλαγίων ἄρχων,
Ὁ μυρταΐτης ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις,
Καὶ δὴ σεβαστὸς καὶ δρουγγάριος [4] στόλου.
Κἂν τοῖς ἰατροῖς Ἀκτουάριον [5] ὅρα.
Ὕπατοι, δικτάτωρες [6], σὺν τοῖς ταμίαις,
Πατρίκιοι, μάγιστροι, πρόεδροι, πάλαι
Δορυφόρων ἔπαρχοι [7] καὶ πραιτωρίων.
Ἔγνωμεν [8] λαμπρὸν τὸν Χοῦμνον κανικλείου,
Στάσιν ἔχοντα μείζονα τῆς προτέρας,
Καὶ δὴ μετ' αὐτὸν τὸν καλὸν Μετοχίτην
Λογοθετῶν [9] μέγιστον, σοφίας λῆξιν,
Φοροῦντα χρυσῆν ἐρυθρὰν τὴν καλύπτραν,
Ἣν [10] δῶρον αὐτῷ συνανέχοντι κράτος
Ἄναξ ὁ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος παρέσχε [11].

[1] Cod. τζαγρατόρων.
[2] Ed. τζακόνων.
[3] Ed. παππίας.
[4] Cod. δρουγκάριος.
[5] Ed. ἀκτουάριον.
[6] Cod. δικτάτορες.
[7] Ed. ἔπαρχος.
[8] Versus 113-124 edidit v. cl. Boiss. in *Pachymer. Decl.* p. 257, n° 6, hocce carmen inedit. putans. De Nic. Chumno cf. *Anecd. gr.* Boiss.
[9] Ed. λογοθέτην.
[10] ἣ pro ἣν Boiss.
[11] Ed. παρέσχεν Ἀνδρόνικος.

Ταῦτα τὰ λαμπρὰ τῆς κάτω σκηπ7ουχίας,
Προεδρίαι[1], σχήματα, σεμνότης, δόξα,
Ῥέων τε πλοῦτος, καὶ πηλὸς ἐπηρμένος,
Κόνις τε τύχης τοῖς πνεύμασιν ἀρθεῖσα,
Τέλος τάφος τρίπηχυς. Ὦ βίου πλάνη!
Φιλοσόφων ὕπατος, ῥητόρων πρῶτος,
Δικαιοφύλαξ σὺν αὐτῷ, νομοφύλαξ,
Καὶ βασιλικῶν τῶν ἱερέων πρῶτος.
Πάρεσ7ιν ἄρχων ἱερῶν διακόνων,
Καὶ τῶν μελῳδῶν, οἱ πρωτοψάλται δύο,
Κἀν ταῖς ἑορταῖς λαμπαδηφόρος[2] ἄλλος,
Ἀποσ7ολικῶν ὁ κῆρυξ διδαγμάτων,
Δομέσ7ικός τε καὶ μαΐσ7ωρ τοῦ κλήρου.
Ταύταις[3] βασιλεὺς ταῖς τιμαῖς ὑπεξαίρει
Πλήρωμα σεπ7ὸν εὐαγοῦς ἐκκλησίας,
Ἣν ἀῤῥαγῆ φύλαξον μέχρι τερμάτων,
Ὑψιμέδων ἄναρχε, τοῦ νῦν αἰῶνος·
Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς εὐσεβῆ βασιλίδα,
Ἣν ὡς κιβωτὸν σωσ7ικὴν νῦν τοῦ κράτους
Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κατακλυσμῷ βαρβάρων
Ἄνωθεν ἐγνώκαμεν ναυπηγηθεῖσαν,
Ὑπερτέραν τήρησον τῆς καταιγίδος,
Συμπήξας ὡς οἴακας αὐτῆς τοὺς κλάδους,
Καὶ βασιλεῖ βράβευε λαμπρὰς τὰς νίκας,
Δεικνὺς κατ' ἐθνῶν εὐσθενῆ νικηφόρον.
Ῥίζωσον αὐτὸν ὡς τῶν χαρίτων κλάδον,
Καὶ δεῖξον ἡμῖν καρποφόρον ἐξ ἔργων.
Ἔκτεινον αὐτῷ τῆς εὐβουλίας φρένας,

[1] προεδρίας ed.

[2] Cod. λαμπαδοφόρος.

[3] Vers. 133 et sequentes desunt in codice.

Στένωσον αὐτῷ τῶν ἐναντίων θράσος,
Στόλισον αὐτὸν πορφύραις εὐσεβείας,
Ἄνοιξον ἡμῖν τὰς πρὸς εἰρήνην πύλας,
Πλάτυνον αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τοῖς τροπαίοις,
Οἷς καὶ φανείη κοσμικὸς αὐτοκράτωρ.
Ὁ πατριάρχης σὺν ἡμῖν ταῦτα λέγει,
Κάμπτων εὐσεβῶς τῷ δεσπότῃ τοὺς πόθους,
Καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὰς εὐχὰς ἀναφέρων,
Αἷς νυκτὸς ἀχλὺν Ταρταρικῆς καὶ σκότος
Ἐλάσας ἡμῖν ἀντανίσχει φωσφόρος
Ἀκτῖνας λαμπρὰς ὡς λευκῆς τῆς αἰθρίας
Εἰς πάντα κοινῆς τῆς εἰρήνης τὸν κόσμον.

XLII[1]. Εἰς τὸν πρωτοστράτορα Δοῦκα τὸν Γλαβᾶν.

Φρικτὲ στρατηγὲ, δεξιῶν ἔργων φύσις,
Κρατεῖν μὲν ἐχθρῶν καὶ τροποῦσθαι σατράπας,
Καὶ δημιουργεῖν ἐν βραχεῖ πλείστας νίκας,
Ἱδροῦν τε συχνὰ καὶ δριμεῖς[2] πόνους φέρειν,
Ἐντεῦθεν ἐξὸν εὐπραγεῖν τὴν πατρίδα·
Τί τάχα καινὸν εἴ τις εὖ τύχης ἔχων,
Καὶ τὸν λογισμὸν ἀκριβῶς διεξάγων,
Ὅταν ὁ καιρὸς εὐμαρίζῃ[3] τὴν μάχην,
Τοιαῦτα ποιεῖν ἀσφαλῶς ἐξισχύει;
Λιμὸν δὲ κινεῖν καὶ ψυχῆς πόνους λύειν,
Καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ περιστάσεις
Εἴργειν, κατάγχειν, ἐκνικᾶν, περιτρέπειν
Τῷ χρυσέῳ δόρατι τῆς εὐποιΐας,
Θεοῦ τε καὶ σοῦ· σὺν Θεῷ δὲ λεκτέον.

[1] Carmina XLII-LIV ex meo *Catalog. codd. Escur.* pag. 45 et sq.

[2] Cod. δρυμεῖς.

[3] Cf. cod. Esc. CLXXIII, 61.

Δεῖ γάρ σε νικᾷν συμπαθῶς καὶ τὰς λύπας,
Ὡς πρὶν Τριβαλλοὺς οὓς καθεῖλες εἰς τέλος,
Καὶ Σκύθας αὐτοὺς τοὺς ἐν ἑσπέρᾳ λύκους.
Μὴ γοῦν παραδράμῃς με τὸν σὸν οἰκέτην,
Ὁ καινοποιὸς, ὁ γλυκὺς πρωτοστράτωρ,
Ὁ χρύσεος ῥοῦς, ἡ Θεόσδοτος χάρις.

XLIII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Δημητρίου γλυφεῖσαν εἰς λίθον.

Λίθος, μυροβλύτα, σε τυποῦν ἰσχύει[1]
Δεικνὺς κραταιὸν ὡς ἀδάμαντα λίθον,
Πτήξαντα μηδὲν αἱμάτων πλὴν τὰς χύσεις
Τῆς λογχινίκτου[2] πλευρᾶς ἅπερ ἐκχέεις.

XLIV. Εἰς εἰκόνα αὐτοῦ φέρουσαν αὐτὸν σὺν πανοπλίᾳ.

Τὸν μυροβλύτην σὺν πανοπλίᾳ γράφεις;
Ναί. Καὶ τὸν ἀντίπαλον οὐδαμῶς γράφεις;
Ἐξηφάνισται καὶ μόνῃ πνοῇ μύρου,
Δυσωδίας ἄντικρυς οἷαπερ φύσις.

XLV. Ἕτεροι εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Ἐκ σχημάτων βλέπω σε τὸν μυρόῤῥόα
Σφοδρὰν κατ' ἐχθρῶν ἀγανάκτησιν τρέφειν.
Καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων·
Οὐ γὰρ πάρεισιν, οὐκ ἴχνος σφῶν εὑρέθη.

XLVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Πολλή σε φροντὶς, μάκαρ, ἐξ εἴδους ἔχει,
Πολλὴ μέλησις ἐξ ἄκρας Θεωρίας·

[1] Syllaba deest in codice qui habet *σε τυποῦν ἰσχύν*. Cum *ἰσχύει* versus recte procedit.

[2] Leg. *λογχινύκτου* vel potius *λογχηνύκτου*. Vid. quæ disserui de hac voce in not. 1, p. 45 *Catal. Escur.*

Ῥίζης γὰρ ἐϐλάστησας ἐξ Ἐμμελίας [1],
Καὶ καρπὸν ἀνέδωκας ἐμμελεῖς λόγους.

XLVII. Εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγγέλους καὶ τὴν Θεοτόκον.

Νόες δίκαιοι καὶ θεοπρόποι, κόρη,
Μύσται, λύχνοι [2], φῶς, ὁπλῖται, φῶς μοι δότε.

XLVIII. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Ἄρτι κράσιν ὁρῶμεν ἐν βίῳ ξένην·
Κεράννυσιν ὕδατι γραφεὺς τὴν φλόγα·
Τὴν ἄϋλον φύσιν γὰρ ἐγγράφων χρόαις
Δίδωσι πιστοῖς πρὸς πόθου φλόγας δρόσον.

XLIX. Ἀμοιϐαῖοι εἰς τὴν ἐλεημοσύνην.

Οἶκτος πενήτων καλὸν ὑπερηρμένον.
Πῶς γνῶμεν αὐτό; Δεσποτικῶν ἐκ λόγων.
Τῆς εὐστοχίας μὴ περαιτέρω λέγεις;
Οὐκ, ἀλλὰ σιγῶ· καὶ σιγῶν πτωχοτρόφει.

L [3]. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους μ'.

Πολλοὺς θεωρεῖς, ἀλλὰ σωμάτων μέχρι·
Ψυχὴ [4] γὰρ αὐτὰς [5] ὡς ἑνωθεῖσι μία
Πνέουσα Χριστὸν ζωτικὴν θυμηδίαν.

LI. Εἰς τὸν οἶνον ὑφαντοί.

Σὺ θάρσος, ἥϐη, δύναμις, πλοῦτος, πόλις
Δειλῶν, γερόντων, ἀσθενῶν, πτωχῶν, ξένων.

[1] Ludit in vocibus Ἐμμελία et ἐμμελής.

[2] Cf. supra XLV, 4.

[3] Habet et cod. Paris. 1630, 195 v°.

[4] Cod. Esc. ψυχαί.

[5] Leg. αὐτοῖς.

LII[1].

Κλεινὲ σΊρατηγὲ, λῆξον ὀψὲ τῶν δρόμων,
Καὶ τῶν ἐμῶν ἄκουσον ἀσμένως λόγων.
Σὺ μὲν Ξανατοῖς τῇ σπάθῃ τοὺς βαρβάρους
Γίγας πεφυκὼς, γεννάδας βριαρόχειρ·
Ἡμᾶς δὲ λιμὸς τῶν ἀναγκαίων τρύχει
Καὶ τῆς πενίας κατακεντᾷ τῷ ξίφει,
Ἥλιε, τείνας τοὺς λόγους[2] τεθραμμένους.
Οἴχεσθε λοιπὸν ὦ λόγοι, βίβλοι, πόνοι,
Καὶ μηδὲ γινώσκεσθε τοῖς κεκτημένοις.
Νῦν εὐποροῦσιν οἱ λόγους οὐκ εἰδότες·
Οἱ γὰρ τεχνῶν βαναύσων ἐξησκηκότες[3]
Πλουτοῦσιν αἴφνης καὶ τρυφῶσιν εἰς κόρον·
Πανδαισίαις χαίρουσιν οἱ σκυτοῤῥάφοι[4]
Καὶ βυρσοδέψαι καὶ κναφεῖς ἔτι πλέον.
Ἐγὼ δὲ καμὼν ἐν λόγοις πολυτίμοις,
Καὶ πολλὰ μαθὼν τῶν σοφῶν μαθημάτων,
Εἰδώς τε γράφειν καὶ σΊιχίζειν ἐμμέτρως,
Καὶ λεπΊολεκτεῖν[5] τοὺς λόγους τῶν ῥητόρων,
Καὶ γνοὺς ἀκριβῶς οὐρανοῦ πᾶσαν Ξέσιν,
Τῆς γῆς τὸ κύτος, τῆς Ξαλάσσης τὴν χύσιν,
Τοὺς ἡλιακοὺς καὶ σεληναίους δρόμους
(Ἐῶ τὰ λοιπὰ τοὺς μακροὺς μισῶν λόγους),
Τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα μαθὼν ἐκ βρέφους
Πολλαῖς μὲν ἄλλαις ἐλπίσιν ἐβοσκόμην·

[1] Anepigraphi, sed probabiliter ad Jo. Glabam.

[2] Leg. κτείνας τοὺς λόγοις.

[3] Struxit ut substantivum.

[4] Eustath. *Opusc.* p. 21, 77: †φαντοῦ μὲν, ὡς ἐνδύσασθαι, σκυτοῤῥάφου δὲ, ὡς ὑποδήσασθαι.

[5] Vox addenda *Thesauro*.

Ἀλλ' ὡς δ' ὁ κύβος[1] ἐῤῥίφη τῶν πραγμάτων,
Χρυσοῦν θερίσαι προσδοκῶν σΊάχυν πόνων,
Ἄρτι θερίζω τῆς πενίας τριβόλους[2],
Οἳ καταδαρδάπΊουσι καὶ θλίβουσί με,
Καὶ τῶν ὁδῶν ἐκσπῶσι τῶν εἰς τὰ πρόσω.
Τίς γοῦν γενοίμην; πῆ τράπωμαι, πῆ φθάσω;
Νότος γὰρ ἤδη παμφάγων[3] δυσπραγίας
Ὠθεῖ με πρὸς πέλαγος ἠγριωμένον.
Λιμὴν γαληνὲ, σῶζε τὸν σὸν αἰνέτην·
Ἵππους ἔχω τρεῖς, ἀλλὰ κριθὴν οὐκέτι.
Σὺ γοῦν χαρίζου πρὸς Θεοῦ ταύτης ἔχων
Τοῖς οὐκ ἔχουσιν οὐδὲ κἂν κόκκους δύο.
Ἰδοὺ γὰρ οὗτοι ζῶντες οὐ ζῶσι πλέον,
Πλὴν ἀλλ' ἀμυδρῶς καὶ κατηναγκασμένως
Τὸν ἥλιον βλέπουσι καὶ τὴν ἡμέραν,
Καὶ βηματίζειν οὐ σθένουσιν ἐκ βίας.
Ὕδωρ μόνον πίνουσι καὶ ζῶσι μάτην·
Ἕξεις δὲ μανθάνουσιν ἠσβολωμένας,
Καὶ καταπαλαίουσι τὰς ἐμπροσθίας,
Καὶ καταλακτίζουσι[4] τοῖς ὀπισθίοις·
Τὸ δ' ἄχυρον τρώγουσιν ἐξ ἀῤῥωσΊίας,
Ὡς ἀσθενεῖς χαίνοντες ἐν τοῖς φατνίοις.
Ὅμως ὅταν φάγωσι καὶ τοῦτο πλέον,
ἈντΊῶσι καὶ δάκνουσιν ἀλλήλους τάχα·
Τέλος καταπίπΊουσιν ὡς τεθνηκότες,
Καὶ συχνὸν ἀσθμαίνουσιν ἐκ τῶν ἐγκάτων,

[1] Constant. Manass. 646 : Καὶ τὸ τῆς τύχης παίγνιον καὶ κύβος τῶν πραγμάτων. Cod. Par. II, 94 : Καὶ πᾶς ὁ πεττὸς ἀσΊοχεῖ τῶν πραγμάτων.

[2] Cod. Florent. CLVII, 10 : Τοῦ φθόνου τὴν τρίβολον.

[3] Conf. cod. Esc. CLIX, 47.

[4] In *Thesauro*, sine exemplo.

Καὶ λοίσθια[1] πνέουσι βαβαὶ τῆς βίας.
Σὺ δ' ἀλλὰ τούτους ζωοποιήσεις μόνος.
Κριθὴν παρασχὼν πρὸς Θεοῦ γένοιτό[2] μοι.

LIII.

Γυνὴ, ζύμη, βέλτισΊε, καὶ σάτα τρία,
Ἔχουσιν ἐξήγησιν ἐξηρημένην,
Ἀλληγοροῦσαν τοὺς προκειμένους λόγους.
Γυνὴ μέν ἐσΊι προσφυῶς ἐκκλησία·
Ζύμη δὲ Θεῖος καὶ Θεόγραφος λόγος,
Ἄλευρον ἡ φέρουσα τούτων[3] καρδία,
Ψυχῆς δὲ τριμέρεια τὰ τρία σάτα,
Θυμὸς, λόγος, πόθος τε, κρειτΊόνων ἔρως,
Ἐν οἷς ὁ Θεῖος συμφυραθεὶς πως λόγος
Ὅλην συνεζύμωσε τὴν ψυχῆς φύσιν.
Τὸ γοῦν σάτον πέφυκε χοίνικες δύο
Ἑβραϊκὸν σήμαντρον[3] οἰκεῖον μέτρον.

LIV.

Ἔλεγχος[4] εἰμὶ τῶν φίλους ἀρνουμένων,
Βροτοὺς ἐγείρω, πρὸς πόνους παροτρύνω.
Τέμνεις κεφαλὴν, ἐκθερίζεις αὐχένα,
Καὶ γίνομαι παῖς αὐτίκα βασιλέως,
Ἀνὴρ αὐσΊηρὸς[5], ἀκλόνητος ἐν μάχῃ.

LV[6]. Εἰς τὸν β' (in editis 42) λόγον.

Πῶς δευτερίζεις πρῶτος ὢν ἀλλοτρόπως,

[1] Cod. λίσθια et ο supra. De hac locutione vid. quæ disserui in *Bulletin archéol.* 1855, pag. 14.

[2] Fort. γένοιο.

[3] Leg. τοῦτον.

[4] Id est ἀλέκτωρ, in quo invenitur Ἕκτωρ. C. Boiss. *An. gr.* t. III, p. 445.

[5] Leg. ἀτηρός.

[6] In S. Gregorii Naz. orationes. Ex ed. Matthæi, p. 6. Conf. supra VII.

Ταῖς ὑπερλάμπροις[1] συμπλοκαῖς τῶν δογμάτων,
Καὶ τοῖς δυσλήπτοις τῶν νοημάτων λόγοις,
Ἐξ ὧν τὸ θαῦμα τῆς θεωρίας φέρεις;

LVI[2]. Εἰς τὸν γ' (in editis 43) λόγον.

Ἄρτι προΐσχει πᾶσα τέρψις χαρίτων,
Πᾶν ἐστιῶσα τῶν ἐν αἰσθήσει γένος·
Ἧρους[3] γὰρ αὐτὴν τὴν ἀνάστασιν λόγος
Νῦν δεξιοῦται πᾶν καλὸν συνεισφέρων,
Πόλον διαυγῆ καλλιλαμπῆ φωσφόρον,
Τὴν γῆν πολύχρουν ἠρινῶν ἐξ ἀνθέων,
Ἄρδην θάλατταν πᾶσαν ἡμερουμένην,
Τὸ μεῖζον αὐτοὺς εὐσταλεῖς τοὺς ἀέρας,
Πηγὰς, ποταμοὺς, πᾶσαν ἅμα τὴν κτίσιν·
Ἄνθρωπε, λοιπὸν εἰς ὑπέρτερον βίον
Ὡς ἀγχίνους πρόβαινε θᾶττον, μὴ φθάσαν
Τὸ τοῦ τέλους πρόστιμον ἁρπάξειέ σε·
Ἡμεῖς δὲ ταῦτα νῦν φράσαντες, ὡς σθένος,
Ὑψηγορικῶν ἐγκαινισμάτων λόγους,
Γράφοντες ἔνθεν ἀνυμνοῦμεν τὸν λόγον.

LVII[4]. Τοῦ Φιλῆ πρὸς τὸν κοιέστορα τὸν Ἀζύμ[5]... ἀλγοῦντα τὸν πόδα.

Τοῦ σοῦ ποδὸς τὸ τραῦμα, θαυμαστὴ φύσις,
Τὴν τῆς ἐμῆς ἔπληξε καρδίας βάσιν·
Οὐκοῦν πάλιν βάδιζε ῥωννὺς τὴν φύσιν,
Μήπως τὸν ἀρτίπουν με χωλὸν δεικνύῃς.

[1] Voces ὑπερλάμπροις et δυσλήπτοις contra metrum. Sed nihil mutandum.

[2] Ex ed. Matth. p. 6.

[3] Leg. Ἧρος.

[4] Edidit Iriarte in *Catal. codd. gr. Matrit.* p. 263.

[5] Leg. Ἀτζύμην, de quo sæpius Nester.

LVIII[1]. Εἰς λίθον ἔχοντα τὸν δεσπότην Χριστόν.

Ὕδωρ ὑπελθὸν τὴν ὑγρὰν φύσιν λίθου
Καὶ κρυσταλλωθὲν τοῦ γλυφέντος τῷ τρόμῳ
Πέπηγεν ἐστὼς ἐξ ὑγροῦ φλόγα τρέφον,
Τὴν πηγνύσαν κρύσταλλον ἐμπύρῳ τρόπῳ.

LIX[2]. Εἰς τὸ αὐτό.

Κρυμῶδες ὕδωρ τὸ ζέον ὕδωρ φέρει,
Λαξευτὸς ἀλάξευτον ὡς λίθος λίθον,
Ἄνθρακα τὸν πύρινον ὑγρά τις φύσις·
Καὶ καινὸν οὐδέν· οὐ Θεὸν τρέφει φύσις,
Ἂν παρθένοις ἔκλεπτε τοῦ θείου γάμου
Ἔλαιον ἀπόνως σκοτισθὲν τοῦ λύχνου.
Τί λοιπόν; οὐ γαμεῖται πόρνη καρδία
Καὶ μαχλὰς οὖσα καὶ λύχνον στερουμένη.

LX[3]. Στίχοι ἰαμβικοὶ Φιλοπόνου τινὸς εἰς τὸν κανόνα τοῦ μεγάλου σαββάτου.

Βουλὴν Ἰωσὴφ σχηματίζει τὴν ἄνω,
Καὶ Νικόδημος τὴν θέσιν τε τὴν κάτω,
Ὁ μὲν Θεοῦ κένωσιν οἷς περιδύει,
Ὁ δὲ βροτοῦ θέωσιν οἷς περιχρίει,
Ὅμως τὸ καινὸν θαῦμα θάπτοντες πόθῳ
Ἐκ τοῦ ξύλου λύουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ κράτους.

LXI[4]. Ἕτεροι στίχοι ὅμοιοι εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς.

Ὢ θαῦμα! γαστὴρ ἀσπόρως συλλαμβάνει·

[1] Cod. Vat. 573, fol. 72 r°. Carmina LVIII-LXIII ex pessima amici mei transcriptione nunc edo.

[2] Cod. Vat. 573, fol. 72 r°.

[3] Cod. Vat. 573, l. c.

[4] Cod. Vat. 573, l. c.

Θεὸς βροτὸς δὲ τίκτεται παρ' ἐλπίδα,
Καὶ πρέσβυς αὐτὸν ἀγκαλίζεται βρέφος·
Σαλπίζεται δ' αὖ μηδαμῶς σχὼν ῥύμματα,
Καὶ φῶς μαθηταῖς ἐν Θαβὼρ φανεὶς νέμει·
Φθορᾶς δ' ἀνίστα τὸν τεταρταῖον φίλον,
Καὶ παῖδες εὐφημοῦσι τοῦτον ἐν κλάδοις·
Σταυρῷ τε θνήσκει προσπαγεὶς ἑκουσίως,
Ἀνίσταται δὲ κόσμον ἐξ Ἅδου φέρων,
Εἰσέρχεται δὲ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
Καὶ γῆθεν ἀρθεὶς πατρικὴν πρὸς ἑστίαν
Γλωσσῶν ἐν εἴδει τὸν παράκλητον νέμει.

LXII[1]. Εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Ἐρωτ. Βαβαὶ τί τοῦτο; καὶ σὺ θνήσκεις, Χριστέ μου
Ὁ δοὺς πνοὴν ἅπασι καὶ ζωῆς ὅρους;
Ἀπόκρ. Θνήσκω μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἑκουσίως·
Ἀδὰμ δ' ἀνίστω τῆς φθορᾶς καὶ σαπρίας,
Καὶ πάλιν ἔλθω παραδείσου πρὸς πλάτος·
Δόξαζε λοιπὸν τὴν ἐμὴν εὐσπλαγχνίαν.

LXIII[2]. Τοῦ Φιλῆ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

Ἰδοὺ τὸ τέρμα τοῦ πολυμόχθου βίου!
Ἰδοὺ τὸ κέρδος τῶν προλαβόντων πόνων!
Μάτην τὸ λοιπὸν ἐν πόνοις ἐτρυχόμην·
Ἐπὶ κενοῖς ἔδραμον, ὦ ψυχή, πάλαι,
Ἐπὶ πετρῶν ἔσπειρα καὶ κατεφρύγη,
Ἐν ταῖς ἀκάνθαις ὁ σπόρος συνεπνίγη,
Οὐκ ἀπεθησαύρισα τῆς γεωργίας,
Οὐδὲν θέρους ἄξιον ἀντεκτησάμην,

[1] Cod. Vat. 573, fol. 72 r°. — [2] Cod. Vat. 573, fol. 94 r°.

Οὐ χειροπληθὲς δράγμα καὶ κόκκου στάχυν,
Κοῦφον δὲ λέμμα καὶ πελιδνὴν καλάμην.
Ἐπὶ βάθρων ἔπηξα σαθρῶν οἰκίαν,
Ἀλλ' οὐδὲ βάθρον νῦν ὁρῶ τῆς οἰκίας·
Ἐφ' ὑδάτων ἔγραψα καὶ παρεῤῥύη,
Κόνιν συνῆγον, κέρδος οὐδὲν εὑράμην·
Τέφραν κατεῖχον, πομφόλυγος ἡπτόμην,
Ἀλλ' ἐξεφυσήθησαν ὡς ἐξ ἀνέμων.
Τὸ πᾶν ἀκερδὲς, οὐχ ὑφεστὸς τι βλέπω·
Ἀνήνυτον πᾶν, οὐδαμοῦ πόνων τέλος·
Πόνων γὰρ ἀρχὴ τῶν πόνων μοι τὰ τέλη·
Δεῖ γοῦν πονεῖν με καὶ πάλιν δεῖ με τρέχειν.
Πῶς οὖν δραμοῦμαι πάλιν, ὦ ψυχὴ, λέγε,
Πῶς ἐκπετάσω, πῶς ὑπερβῶ τὰς πάγας,
Πῶς ἐξαλύξω τοῦ πονηροῦ τοὺς βρόχους,
Τοῦ συνθέτου ξύμπαντος ἐξηρθρωμένου
Καὶ τῶν ποδῶν μοι τῶν πτερωτῶν τοῦ τάχους
Εἰς παντελῆ λήξαντος ἀκινησίαν;
Ἀλλ' ὦ βασιλεῦ τοῦ Θεοῦ παῖς καὶ Λόγε,
Ψυχὴν ἐμὴν κάθαρον ἐκ ῥυπασμάτων,
Ψυχὴν ἐμὴν οἴκτειρον ὡς εὐεργέτης
Κλῆρον παρασχὼν τῆς Ἐδὲμ κατοικίαν.

LXIV. Μετεφράσθη[1] παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Φιλῆ[2].

Εὐλόγει μεγαλύνουσα, ψυχή μου, τὸν δεσπότην·
Ὁ Κύριός μου καὶ Θεὸς, ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
Καὶ γὰρ ἐξομολόγησιν καὶ κράτος ἐνεδύσω,

[1] Debeo hanc metaphrasin Psalmi CIII humanitati Krabingeri viri doctissimi, qui eam descripsit e codice Monac. 56, fol. 303 v°. Versuum ordinem in apographo valde turbatum restitui.

[2] Apogr. Φυλῆ.

Ὁ φῶς ἀναϐαλλόμενος ἀντὶ λαμπρᾶς ἐσθῆτος[1],
Ὁ δέῤῥιν ὥσπερ τῇ χειρὶ τὸν οὐρανὸν ἐκτείνας[2],
Αὐτοῦ δὲ τὰ μετέωρα σΊεγάζων ἐφ' ὑδάτων,
Ὁ τὴν ἐπίϐασιν αὐτοῦ καταπηγνὺς νεφέλην[3],
Ἐπὶ πἸερύγων δὲ λεπΊῶν περιπατῶν πνευμάτων·
Ὁ τοὺς ἀγγέλους ἑαυτοῦ πνεύματα δρῶν ὀξέα,
Πυρὸς δὲ φλόγα δρασΊικὴν τοὺς λειτουργοὺς δεικνύων.
Ὁ γῆς ἐρείσματα πηγνὺς ἐπὶ τὴν ταύτης βάσιν,
Ἣ πάντως οὐ κλιθήσεται[4] μέχρι παντὸς αἰῶνος.
Ἄϐυσσος ὡς ἱμάτιον ἡ τούτου καλινδήθρα[5].
Φύσις ὑδάτων σΊήσεται κἀν τοῖς ὀρείοις[6] λόφοις.
Ἀπὸ δ' ἐπιτιμήσεως φεύξεταί σου ἡ κτίσις,
Καὶ πάντες δειλιάσουσι[7] τῷ τῆς βροντῆς σου κτύπῳ.
Ἀνάϐασις ἐν πόλεσι, κατάϐασις ἐν πέδοις[8]
Καὶ τόπῳ τῷ τοῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἐσΊηριγμένῳ[9].
Ὅριον[10] ἔθου πεπηγὸς[11], ὃ παρελθεῖν οὐκ ἔνι·
Οὐδὲ γὰρ ἐπισΊρέψουσι τὴν γῆν καλύψαι πάλιν.
Ὁ καὶ πηγὰς ταῖς φάραγξιν ἐξανασΊέλλων χύδην[12],
Ὕδατα διελεύσεται ἐκ μέσου τῶν ὀρέων.
Καὶ ποτιοῦσι δαψιλῶς τοὺς ἀγρονόμους θῆρας,
Ὄναγροι δὲ προσδέξονται διψῶντες τὰς ἐκχύσεις.
Τοῦ δ' οὐρανοῦ τὰ πετεινὰ κατασκηνοῦσι τούτοις,
Δώσουσι δέ τινα φωνὴν καὶ μεταξὺ τῶν λίθων.

[1] Apogr. *αἰσθῆτος*.

[2] Apogr. *κρατείνας*.

[3] Apogr. *καταπηγνὺς νεφέλης*.

[4] Apogr. *κληθήσεται*.

[5] Apogr. *ἠλῖν δίθρα* (sic). Hic pro *περιϐόλαιον* Psalm. Unde significatio minus obscura apud Philen quem citat *Thesaurus*.

[6] Apogr. *κἀν τοῖς ὀρίοις*. Vers. seq. fort. leg. *φευξεῖται*.

[7] Apogr. *δειλιάσωσι*.

[8] Apogr. *παῖδες* (sic).

[9] Apogr. *τὸ* (sic)... *ἐσΊηριγμένην*.

[10] Apogr. *ὅριος*.

[11] Apogr. *πεπηγώς*.

[12] Apogr. *ἐξανατέλλων χύδιν*.

Ὄρη ποτίζων ἐν αὐχμαῖς ἀπὸ τῶν ὑπερῴων,
Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου κόρου τὴν γῆν ἐμπλήσεις.
Ὁ πᾶσι[1] τοῖς βοσκήμασιν ἐξανατέλλων χόρτον,
Καὶ χλόην τῇ καθ' ἕκαστον δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ δῆθεν ἄρτον ἐνεγκεῖν εἰς δίδοσιν[2] ἀνθρώπων,
Οἶνος δὲ τέρπει φυσικὸς τὴν ἑαυτοῦ[3] καρδίαν·
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον μετάληψις ἐλαίου,
Ἄρτου δὲ βρῶσις γηγενοῦς στηρικτικὴ[4] καρδίας.
Τὰ ξύλα χορτασθήσεται τῆς δρόσου τοῦ πεδίου,
Καὶ κέδροι λιβανότροφοι[5] πρὸς σου πεφυτευμένοι.
Ἐκεῖ στρουθία νεοττοῖς ἐκλέψουσιν[6] ὀρνέοις,
Ἡγεῖται[7] δ' αὖ ἐρωδιοῦ τούτοις ἡ κατοικία.
Ὄρη πάντα τὰ ὑψηλὰ ταῖς δρομικαῖς ἐλάφοις,
Ἡ πέτρα δὲ καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς[8] ἀνεῖται.
Καὶ τοῖς προσήκουσι καιροῖς εἰργάσω τὴν σελήνην,
Ὁ δὲ φωσφόρος ἀνασχὼν ἔγνω σαφῶς τὴν δύσιν.
Ἔθου δὲ[9] σκότος ἀλαμπὲς, καὶ νύκτα κατεστήσω
Ἐν ᾗπερ ἐξελεύσεται πᾶν ἀπ' ἄγρου θηρίον.
Σκύμνοι συχνοὶ μετ' ὠρυγῆς ἁρπάσαι τι ποθοῦντες
Καὶ βρῶσιν ἐξαιτήσασθαι παρὰ τοῦ σφῶν δεσπότου.
Ἀνέτειλεν ὁ χαροπὸς φωσφόρος τῆς ἡμέρας,
Καὶ παρευθὺς[10] συνήχθησαν ταῖς μάνδραις κοιτασθέντες.
Ἄνθρωπος ἐξελεύσεται πρὸς τὸ τῶν πόνων ἔργον
Πράξει δὲ καὶ συνήθεσιν[11] ἄχρις αὐτῆς ἑσπέρας.
Ὡς ὑπερήρθη, Κύριε, τὰ κατὰ σὲ πρακτέα!

[1] Apogr. ὁ πάσοις (sic).
[2] Sic in apogr. Pro δίδοσιν fort. σίτισιν.
[3] Fort. ἀνθρώπου τὴν καρδ.
[4] Apogr. στηρικτικτικὴ καρδία.
[5] Hac voce carent lexica.
[6] Apogr. ἐκλείψουσιν.
[7] Apogr. Ἡ γῆ τε.
[8] Psalm. τοῖς χοιρογρυλλίοις.
[9] Apogr. Ἔθου σκότος.
[10] Apogr. παρ' εὐθύς.
[11] Fort. συνήθειαν.

Ἐν γὰρ σοφίᾳ ξύμπαντα καὶ τέχνῃ συνεστήσω·
Ἡ γῆ μὲν οὖν ϖεπλήρωται τῶν νοητῶν κτισμάτων.
Οὗτος ὁ ϖόντος ὁ ϖολὺς ἐν τῷ ϖροσμήκει ϖλάτει[1]·
Ἐκεῖ τὸ ϖλῆθος ἑρπετῶν ξύμπαντος μέρους ϖλέον,
Ἐκεῖ μικρὰ ϖαντοδαπὰ μετὰ μεγάλων ζώων,
Ἐκεῖ διαπορεύονται συναγωγῆς μοι ϖλοῖα,
Καὶ δράκων οὗτος ὁ ϖλασθεὶς ἐμπαίζειν ταῖς ἀβύσσοις.
Πάντα ϖρὸς σὲ τὸν ϖλαστουργὸν καὶ κτίστην ϖροσδοκῶσι
Δοῦναι τροφὴν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου γὰρ συλλέξει.
Ἀνοίξαντος τοὺς λόγους[2] σοῦ ϖλησθήσεται χρηστότης·
Εἰ δ' ἀποστρέψῃς τὴν μορφὴν, ἡ ταραχὴ μεγάλη·
Ἀντανελεῖς[3] τὸ ϖνεῦμα σοῦ καὶ ϖάλιν ἀνακτίσῃς,
Καὶ ϖᾶν τὸ ϖρόσωπον τῆς γῆς αὖθις καινὸν ἐργάσῃ.
Ἤτω ἡ δόξα τὸ λοιπὸν ἀκήρατος Κυρίου,
Τερφθεὶς[4] δὲ τετευχὼς[5] ὁ ϖανοῦργος δεσπότης.
Ὃς ἐπιβλέπων ἐπὶ γῆν ϖείθει τὰς βάσεις τρέμειν,
Ὃς τῶν ὀρέων ἥψατο καὶ ϑᾶττον ἐκαπνίσθη.
Ἄσω τῷ κτίστῃ ϖεριὼν, ἔτι ψαλῶ[6] δὲ ϖλέον.
Καὶ τὸ καθ' ἓν τοῖς ῥήμασιν ἐκεῖνος ἡδυνθείη,
Ἐγὼ δὲ ϖρὸς[7] ἐπ' αὐτῷ χαρήσομ'[8] ἐπισκιρτήσω.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ τῆσδε τῆς γῆς ἀθρόον
Καὶ ϖάντες ἄνομοι[9] καιροὶ[10], μὴ ϖάλιν ὑποστῶσιν.
Εὐλόγει μεγαλύνουσα, ψυχή μου, τὸν δεσπότην.
Δόξα ϖατρὶ καὶ ϖνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ ϑεός.

[1] Apogr. ϖλάττει.
[2] Psalm. χεῖρας.
[3] Apogr. ἀντανελοῖς.
[4] Fort. τερφθήσεται.
[5] Apogr. τέτευχος.
[6] Apogr. ψάλλω (sic).
[7] Fort. ἐγὼ δ' ἑτέρως.
[8] Fort. χαρεὶς ἐπισκ.
[9] Apogr. ἄνεμοι.
[10] Fort. καιροῖς.

LXV. Τετράστιχα[1] τοῦ Φιλῆ[2].

Τοῦ κιθαρῳδοῦ μὴ παρόντος ἐνθάδε,
Τὸ πνεῦμα κινεῖ τῶν μελῶν σοι τοὺς τόνους.
Οὐκοῦν τὸ λαλοῦν τῷ Θεῷ πλῆκτρον δίδου,
Καὶ φεῦγε, πιστὲ, τῆς ψυχῆς τὴν ἀγχόνην.

[1] Ex eodem codice fol. 307 r°. Descripsit v. d. Krabinger.

[2] Apograph. Φυλῆ. Nesselius Joanni Philæ adscribit.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

T. I, p. 5, VIII, cod. Flor. fol. 273 r°: *Εἰς εἰκόνα ἔχουσαν τὴν ὑπαπαντὴν, ἐν δὲ τῇ κ. τ. λ.*

—— *ibid.* v. 6, *δεδωκόσιν* cod. Flor.

—— *ibid.* v. 12, *ἐφέλκεται* cod. Flor. Sic legendum.

—— p. 30, LX, cod. Mosq. *συνεσφιγμένων*, sine *τέσσαρας*.

—— *ibid.* LXI, cod. Vat. fol. 183 v°, sine titulo.

—— p. 32, LXVII, v. 6, cod. Mosq. *τὸ δοκεῖν* pro *τῷ δοκεῖν*.

—— *ibid.* LXVIII, v. 4, cod. Mosq. *Μὴ τὸν αὐτὸς* et supra *σόν*.

—— p. 34, LXXIV, cod. Mosq. *μεγάλου* pro *μεγαλομάρτυρος*.

—— p. 37, LXXXV, v. 1, cod. Par. *θρόνον* pro *βλέπω*.

—— p. 38, LXXXVI, cod. Mosq. *Τοῦ αὐτοῦ εἰς λίθον σφαιροειδῆ κρύον ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος.*

—— *ibid.* v. 2, cod. Mosq. *πήγνυσιν οὖν*.

—— *ibid.* v. 3, cod. Mosq. *φύσιν* pro *χύσιν*.

—— *ibid.* v. 4, cod. Mosq. *τύπος* pro *λίθος*.

—— p. 39, n. 10, pro CVII leg. CCVII.

—— p. 42, v. 59, pro *δυσφδίας* leg. *δυσωδίας*.

—— p. 49, v. 80, leg. *ἐπεὶ* pro *ἐπεί*.

—— p. 65, v. 11, leg. *Σολομῶν* pro *Σολομών*.

—— p. 85, CLXXV, cod. Mosq. fol. 175 r°: *μεγάλου* pro *ἁγίου*.

—— *ibid.* v. 1, cod. Mosq. Σῷ pro Τῷ. Recte.

—— p. 86, CLXXIX, cod. Mosq. *Αὐθωρὸν εἰς τὸν τ. . . . . τάφον.*

—— p. 89, CLXXXIII, cod. Mosq. fol. 179 v°: *Ὅμοιοι τῷ πατριάρχῃ Νίφωνι.*

—— p. 90, CLXXXVI, v. 4, cod. Mosq. *λίπανον*.

—— p. 96, CXCIV, cod. Mosq. fol. 179 r°: *Αὐθωρὸν εἰς ἑτέραν δεσποτ. εἰκ.*

—— p. 97, CXCVII, cod. Mosq. fol. 178 v°: *Αὐθωρὸν εἰς τ. στ.*

—— *ibid.* CXCIX, cod. Mosq. fol. 180 r°: *Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς στίχους τοὺς εἰς τὴν δέσπ. ὅτε ἀφ. κ. τ. λ.*

—— p. 117, CCXXIII, cod. Coisl. 192, fol. 279 r°: *Εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ ἀειμνήστου πρωτοστράτορος τοῦ Γλαβᾶ κυκλ. τοῦ ναοῦ ἔξωθεν.*

T. I, p. 118, v. 14, cod. Coisl. *δ' οὖν ὀργ. σοι τὴν σἸέγην.*
—— *ibid.* v. 18, cod. Coisl. *εἰ καὶ σἸ. προξενεῖς.*
—— p. 125, CCXLII, cod. Mosq. *Εἰς εἰκόνα Φρονήσεως τῷ δακτύλῳ τὴν ἑαυτῆς δεικνύουσαν κεφαλήν.*
—— p. 126, CCXLIII, cod. Mosq. *Ἀνδρείας ὡπλισμένην οὖσαν.*
—— *ibid.* CCXLIV, cod. Mosq. *Εἰς εἰκόνα τῆς Δικαιοσύνης ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ φέρουσαν.*
—— *ibid.* CCXLV, cod. Mosq. *Εἰς τὴν τῆς Σωφροσύνης σἸεφηφοροῦσαν καὶ σεμνὸν βλέπουσαν.*
—— *ibid.* CCXLVI, cod. Mosq. *Εἰς τὴν εἰκ. τοῦ βίου.*
—— p. 127, CCXLVIII, cod. Mosq. *Εἰς εἰκ. τ. β. ἥτις ἦν δένδρον ἔχον ἐπάνω ἄνθρωπον ἄνω κεχηνότα· κάτωθεν δὲ ἦν δράκων καὶ ἐκ πλαγίου μονόκερως.*
—— p. 130, CCLVI, cod. Vat. 914, fol. 189 r°: *Εἰς τὸν πατριάρχην κυρ. Νίφωνα μὴ διδόντα αὐτῷ συντόμως ὃν ᾐτήσατο βοῦν.* Et male *Τί σιωπᾷ* pro *Ἔτι σιωπ.*
—— p. 133, CCLXIX, cod. Mosq. *Εἰς ἐγκ. τοῦ πανευτυχεσἸάτου δεσπότου κυρ. Δημητρίου, ἐν ᾧ ἦν ὁ μέγας Δημ.*
—— p. 134, CCLXXI, cod. Mosq. *Ἄλλοι.* Et v. 1, *καὶ* pro *μή.*
—— *ibid.* CCLXXIII, cod. Mosq. *Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον νυσἸ. κ. τ. λ.*
—— *ibid.* CCLXXIIII, v. 2, cod. Mosq. *ἔπαθλον*, male; et v. 4, *θαυμάζῃς.*
—— p. 135, CCLXXIV, cod. Mosq. *Εἰς μυρ. κιβώτιον τοῦ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἰσἸ. κ. τ. λ.*
—— *ibid.* CCLXXV, cod. Mosq. *μύρον τοῦ αὐτοῦ.* Et v. 4, *προφητεύοις.*
—— *ibid.* CCLXXVI, cod. Mosq. *Εἰς κιβ. αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἰσἸ. κ. τ. λ.*
—— *ibid.* CCLXXVII, cod. Mosq. *Εἰς... εἰς κιβ.* Et v. 4, *κτῆσιν* pro *κτίσιν.*
—— p. 136, CCLXXIX, cod. Mosq. *τοῦ ΝέσἸορος.*
—— *ibid.* CCLXXX, cod. Flor. fol. 225 r°: *Εἰς τὴν πάλην τοῦ ἁγίου ΝέσἸορος.* Et v. 1, *σφάζε* pro *σφάτἸε.* — Cod. Mosq. *Εἰς τὸ αὐτό.*
—— p. 215, n. 7, pro *offert* leg. *affert.*
—— p. 218, n. 2, pro 38 leg. 39.
—— p. 315, v. 15, pro *τῶν καλῶν* fort. leg. *τῶν κακῶν.* Conf. t. II, p. 49, v. 380.
—— p. 383, v. 59, cifra 6 ponenda infra post vocem *φθαρτοῖς.*
—— p. 388, CCXIII, cod. Mosq. *Ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ δεσπότῃ τελευτήσαντι.*
—— p. 389, v. 10, cod. Mosq. *θέλεις.*
—— *ibid.* v. 22, cod. Mosq. *τοι* pro *τι.*
—— *ibid.* v. 23, cod. Mosq. *ὅποι* pro *ὅπῃ.*
—— *ibid.* v. 24, cod. Mosq. omittit hunc versum.

T. I, p. 389, v. 26, cod. Mosq. χέας pro χέων.
—— p. 390, v. 32, cod. Mosq. λόγων pro λόγου.
—— *ibid.* v. 45, cod. Mosq. ἡρμοσμένων.
—— *ibib.* v. 49, cod. Mosq. δακρύει. Versus seqq. desunt.
—— p. 439, v. 4, cod. Vat. Τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν δσ. Μαρ. τὴν Αἰγ. Et Τί δῆτα pro Τί τάχα.
—— *ibid.* v. 5, cod. Vat. ὕψωσον — Θεοπ?ίας.
—— *ibid.* v. 8, cod. Mosq. 13, fol. 188 : Στίχοι τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν δσ. Μ. τὴν Αἰγ. Et Ἔχει τι πάχος.
—— *ibid.* v. 10, cod. Mosq. 458, fol. 185 v° : Ταύτην πρὸς ἐμΦ. εἰ γράΦειν Θέλεις.
—— *ibid.* v. 12, cod. Mosq. εἰ δ' οὐκ ἔχεις πως τῆς τέχνης ἡπλωμένης.
—— p. 442, CCXLV, cod. Coisl. 192, fol. 98 v° : Εἰς τὸν τάΦον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου τοῦ Καππαδόκου, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐταδέλΦου αὐτοῦ τοῦ Κυζίκου.
—— *ibid.* CCXLVI, cod. Coisl. 192, fol. 98 v° : Ὡς ἀπὸ τοῦ μέγαλου οἰκονόμου.
—— p. 443, v. 5, cod. Coisl. ἀλλ' ὦ δικ., et σοι pro σε.
—— p. 447, CCL, cod. Mosq. fol. 178 r° : Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ κυρ. Ἀνδρονίκῳ, ὅτε ἔπεμψεν αὐτῷ ἀρνίον ὃ παρευθὺς ἀπέψυξεν.
—— p. 450, n. 2, pro 1108 leg. 1112.
—— p. 457, CCLXI, cod. Flor. Plut. LVII, cod. XXIV, *Catal.* t. II, p. 368 : Τοῦ Φιλῆ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποσ?όλους Πέτρον καὶ Παῦλον πρὸς ἀλλήλους βλέποντας, καὶ σχεδὸν ὁμιλοῦντας.
T. II, p. 17, IX, cod. Mosq. fol. 174 r° : Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Παχατοὺρ μεταξὺ τῆς μάχης ἀποκταθέντα.
—— p. 135, LXX, cod. Mosq. fol. 173 r° : Εἰς τὴν τοῦ πρωτοσ?ράτορος τοῦ Στρατηγοπούλου σύζυγον ἐπιτάφιοι, εἰς τάφον ὑπὸ τὸ δάπεδον κατατεθῆναι Θελήσασαν. Αὐθωρόν.
—— p. 141, LXXXIII, cod. Mosq. fol. 175 v° : Εἰς δακτυλίδιον τοῦ τὰ τῆς αὐλῆς τοῦ Σεναχηρείμ.
—— p. 176, CXLIX, cod. Mosq. fol. 180 r° : Οἱ σ?ίχοι ἤτοι ἀναφορά.
—— p. 187, CLIV, cod. Mosq. fol. 175 r° : Αὐθωρόν.
—— p. 189, CLX, cod. Mosq. fol. 174 r° : Αὐθωρὸν ἐπιτάφιοι τῷ Ἐφέσου Ἰωάννῃ τῷ Χειλᾷ.
—— p. 191, CLXVIII, cod. Mosq. fol. 177 r° : Αὐθωρὸν μονόσ?ιχα εἰς χρυσοῦν δακτυλίδιον.
—— p. 198, CLXXIX, cod. Mosq. fol. 179 r° : Αὐθωρὸν ὅτε εἰσίει πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ εἰπεῖν ὅ, τι ἐθέλει.

T. II, p. 199, CLXXXI, cod. Mosq. fol. 179 r° : *Εἰς τὸν μέγαν Νικ. ὅτε τῇ πρεσβείᾳ αὐτοῦ διεσώθη ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς.*

—— *ibid.* CLXXXII, cod. Mosq. fol. 179 r° : *Πρὸς τὸν αὐτὸν ὅμοιοι.*

—— *ibid.* CLXXXIII, cod. Mosq. fol. 179 r°, addit *αἰθερὸν.*

—— p. 202, CLXXXVIII, cod. Mosq. fol. 179 r° : *Εἰς λίθον ἀπὸ τοῦ ἁγίου τάφου ἔχοντα τὴν σταύρωσιν.*

—— *ibid.* CLXXXIX, cod. Mosq. fol. 179 r° : *Εἰς μάρτυρας γλυφέντας ἐν τῷ μαρμάρῳ.*

—— p. 224, v. 1, leg. *Τάνταλος* pro *τάνταλος.*

—— p. 237, CCXXIX, cod. Mosq. fol. 178 v° : *Εἰς ἐσωγυρὰ ἐξόγυρα.*

—— p. 263, CCXLIII, cod. Mosq. fol. 173 r° : *Τοῦ Φιλῆ ἐπιτάφιοι εἰς τινα νέον πάνυ ὡραῖον υἱὸν τοῦ παρακοιμωμένου Ἰωάννου τοῦ Χούμνου.*

—— p. 264, v. 22, cod. Mosq. fol. 173 r° : *πνέων* pro *πνέον.*

—— *ibid.* v. 32, cod. Mosq. fol. 173 r° : *ἀπεκρύβη.*

—— p. 278, XIX, cod. Mosq. fol. 178 r° : *Ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου κυρ. Ἰωάννου εἰκονογραφήσαντος τοὺς ἁγίους ἅπαντας.*

—— p. 315, v. 2, cod. Mosq. 368 (nunc 381), fol. 289 r° : *εὐχαριστήριον* pro *ἐπινικητήριον*. Qua voce priori augenda lexica.

—— *ibid.* v. 3, cod. Mosq. *χαριστήριον* pro *ἐπινίκιον.*

—— *ibid.* v. 6; post hunc versum idem addit:

Ἵνα βοῶ σοι, Χαῖρε νύμφη πλὴν γάμου.

—— *ibid.* v. 11, cod. Mosq. recte *τάδε.*

—— *ibid.* v. 12, cod. Mosq. *βλύσις.*

—— p. 318, v. 20, cod. Mosq. *ἀστὴρ νοητὲ*, et sic leg.

—— *ibid.* v. 33, cod. Mosq. *γόνων* pro *γόνον.*

—— *ibid.* v. 39, cod. Mosq. *δογμάτων κεφάλαιον.*

—— *ibid.* v. 41, cod. Mosq. *κλίμαξ πάλιν φέρ.*

—— p. 319, v. 45, cod. Mosq. *μηδένα* pro *μηδόλως.*

—— *ibid.* v. 52, cod. Mosq. *ὑπέδειξεν* pro *ὠργάνωσεν.*

—— *ibid.* v. 56, cod. Mosq. *ἔσπευσεν.*

—— p. 320, v. 76, cod. Mosq. *ἔμαθε.*

—— p. 321, v. 78, cod. Mosq. *μετὰ δέους.*

—— p. 323, v. 119, cod. Mosq. *εὐφροσύνη.*

—— p. 324, v. 130; p. 325, v. 143; p. 326, v. 166; p. 327, v. 176, cod. Mosq. ut in cod. Paris.

—— p. 327, v. 178, cod. Mosq. *ὅλως* pro *οὐδείς.*

—— p. 331, v. 250, cod. Mosq. *αὐγάζου.*

—— p. 331, v. 253, cod. Mosq. ut in cod. Paris.

INDEX CARMINUM.

[1] Omisit Matranga in sua transcriptione. — [2] Transcriptionem non habui.

[1] Poema de elephante. — [2] Cod. Escur. male Ῥῶσιν γεωργ.

[1] Deest initium.

[1] Transcriptionem omisit Matranga. — [2] Omisit Matranga.

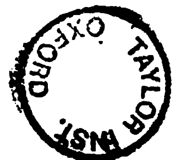
[1] Carmen *De propriet. animalium*.

[1] Hic novum incipit tetrastichum.

[1] Pro Καὶ fort. Ὁ.

[1] De verme serico.

[1] Sic leg. ex cod. Mosq. pro Τῷ μαρτ.

[1] Omisit Matranga.

[1] Omisit Matranga. — [2] Carmen *De plantis*.

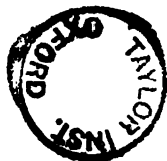
[1] Fort. Ὅπως ἀναπν. — [2] Omisit Matranga.

INDEX HISTORICUS.

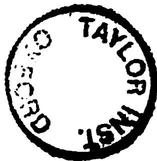
INDEX VOCABULORUM

TAM IN CARMINIBUS QUAM IN ANNOTATIONIBUS MEMORABILIUM.

Numeri romani tomum, arabici paginam et versum indicant. Voces hoc signo * notatæ in lexicis desiderantur.

OXFORD
TAYLOR
INST.

FINIS VOLUMINIS POSTERIORIS.

Mixed [illegible] LXI.

CCXLIII [illegible]

[illegible] III (336)

[illegible] IV (337)

[illegible] XXXIX ([illegible])

LXIV ([illegible] CIII) (422)

